Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

KRAKAU.

Aus der k. k. Universitäts-Buchdruckerei.

1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OKRĘGU ADMINISTRACYJNEGO KRAKOWSKIEGO.

Rok 1855.

Oddział Drugi.

W KRAKOWIE,

z Drukarni Ces. Król. Uniwersytetu.

1855.

Chronologiſches Verzeichniß

der

Verordnungen,

welche in dem Jahrgange 1855

in der

Zweiten Abtheilung

des

Landes-Regierungs-Blattes

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet aufgenommen erſcheinen.

SPIS CHRONOLOGICZNY

Rozporządzeń,

które w roku 1855

w Oddziale Drugim

DZIENNIKA RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Obrębu Zarządu Krakowskiego umieszczone zostały.

Datum der Verordnung	Inhalt	Nummer des Stückes	Nummer der Verordnung	Seite
1854				
31. Dezem.	Erlaß der Landes-Regierung, womit die Errichtung eines Kommerzial-Waaren-Stempelamtes in Andrychau kundgemacht wird	I	1	2
1855				
12. Jänner	Verordnung der Landes-Regierung, über die Modalitäten bei Übertragung der Anlehensabzüge der Staatsdiener und Pensionisten von einer Kasse zur anderen . . .	II	2	4
12. »	Kundmachung der Landes-Regierung, giltig für das Großherzogthum Krakau, womit eine neue Arzneitaxe eingeführt, und der Preis Eines brauchbaren Medizinal-Blutegels festgesetzt wird	II	3	4
17. »	Verordnung der Landes-Regierung, wegen Einführung des Normalmaßes für Mauer- und Dachziegel . . .	III	4	6
17. »	Verordnung der Landes-Regierung, womit die Bestimmungen zur Handhabung der Teichpolizei im Großherzogthume Krakau kundgemacht werden	III	5	7
6. Februar	Verordnung der Landes-Regierung, in Betreff der in der polnischen Übersetzung des Allerhöchsten Patentes vom 7. September 1848 unterlaufenen Unrichtigkeiten . . .	IV	6	14
9. »	Kundmachung der Landes-Regierung, den Übertritt der Militärs in Zivilanstellungen betreffend	V	7	16
12. »	Kundmachung der Landes-Regierung, giltig für das Großherzogthum Krakau, in Betreff der Einführung der im Kronlande Galizien und der Bukowina geltenden Bestimmungen hinsichtlich der Floßführung und der Strompolizei- und Pflanzungsordnung, im Großherzogthume Krakau . . .	VIII	11	49
17. »	Kundmachung der Landes-Regierung, in Betreff der Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-Bezirks-Vorstehers	V	8	20
28. »	Verordnung der Landes-Regierung, wegen Ausdehnung des für die Provinz Ostgalizien erflossenen hohen Hofkanzlei-Dekretes vom 28. Jänner 1802 Nr. 232, in Betreff der einhaltenden Wirkung der Rekurse im politischen Wege, auf das Großherzogthum Krakau	VI	9	22
1. März	Verordnung der Landes-Regierung, wegen Verlängerung der Wahlperiode für die nach dem provisorischen Gesetze vom 18. März 1850, §. 14 alljährlich vorzunehmenden Ergän-			

Data Rozporządzenia	Treść	Liczba Zeszytu	Liczba Rozporządzenia	Stronica
1854				
31 Grudnia	Rozporządzenie Rządu Krajowego, mocą którego ustanowienie urzędu stępłowego dla towarów komercyalnych w Andrychowie ogłoszone zostaje	I	1	2
1855				
12 Stycz.	Rozporządzenie Rządu Krajowego, co do sposobu postępowania przy przenoszeniu z jednéj kasy do drugiéj odtrącać się mających rat pożyczkowych zostających w służbie rządowéj oraz pensyonistów	II	2	4
12 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego. obowiązujące dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego, mocą którego nowa taxa lékarstw zaprowadzoną, i cena jednéj użytą być mogącéj medycznéj pijawki ustanowioną zostaje	II	3	4
17 „	Rozporządzenie Rządu Krajowego, dotyczące zaprowadzenia normalnéj miary cegieł i dachówek	III	4	6
17 „	Rozporządzenie Rządu Krajowego, mocą którego ogłaszają się w Wielkiém Księstwie Krakowskiém postanowienia względem przestrzegania policyi stawowéj	III	5	7
6 Lutego	Rozporządzenie Rządu Krajowego, względem zaszłych pomyłek w polskiém tłómaczeniu Najwyższego Patentu z d. 7 Września 1848	IV	6	14
9 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, dotyczące się przestąpienia wojskowych na posady cywilne	V	7	16
12 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, obowiązujące dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego, celem zaprowadzenia w Wielkiém Księstwie Krakowskiém istniejących w kraju koronnym Galicyi i Bukowinie przepisów, co do prowadzenia statków, policyi rzécznéj i plantacyi	VIII	11	49
17 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, dotyczące rozszerzenia zakresu działania Przełożonego okręgu kameralnego Krakowskiego	V	8	20
28 „	Rozporządzenie Rządu Krajowego, co do rozciągnienia dekretu Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 28 Stycznia 1802 Nr. 232, na Wielkie Księstwo Krakowskie, dotyczącego wstrzymującéj mocy rekursów w drodze politycznéj.	VI	9	22
1 Marca	Rozporządzenie Rządu Krajowego, względem przedłużenia peryody wyborowéj co do wyborów corocznych, wystąpienie trzeciéj części członków i zastępców Izby han-			

Datum der Verordnung	Inhalt	Nummer des Stückes	Nummer der Verordnung	Seite
1855				
	zungswahlen des zum Austritte bestimmten Drittheiles der Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer	VIII	12	63
10 März	Verordnung der Landes-Regierung, betreffend das Einschreiten um die Erneuerung der Hausirbewilligung und die Unzulässigkeit ämtlicher Vidirung von die Hausirpässe vertretenden Zertifikaten	IX	13	65
11. »	Verordnung des Landes-Präsidiums, wirksam für den Umfang des Krakauer Verwaltungsgebietes mit Ausnahme der Hauptstadt Krakau, betreffend die Hinausgabe einer provisorischen Dienstbotenordnung	X	14	67
15. »	Kundmachung der Landes-Regierung, in Betreff der Ausdehnung mehrerer aus Lebenssicherheits- und Gesundheitsrücksichten für Galizien erlassenen polizeilichen Vorschriften auf das Großherzogthum Krakau	VII	10	24
21. »	Kundmachung der Landes-Regierung, womit die Amts-Instruktion für die Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren im neuen Verwaltungs-Organismus zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird	XI	15	80
1. April	Kundmachung der Landes-Regierung, womit die Bestimmungen über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages von Talg und Unschlitt inländischen und vereinsländischen Ursprunges bei deren Einfuhr nach Krakau verlautbart werden	XII	16	95
20. »	Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten, betreffend die Gleichstellung des Zuschlages bei kouriermäßig zu befördernden Extraposten . .	XIV	18	100
6. Mai	Verordnung des Justizministeriums, wirksam für die Kronländer Ungarn, Kroazien und Slawonien, die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate, Siebenbürgen, das lombardisch-venezianische Königreich, Dalmazien, Galizien mit Krakau, und die Bukowina, womit der Justizministerial-Erlaß vom 5. März 1853, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 44, in Betreff der Ausfertigung und Behandlung der strafgerichtlichen Auskunftstabellen nunmehr auch in diesen Kronländern kundgemacht wird	XVI	20	105

Data Rozporządzenia	Treść	Liczba Zeszytu	Liczba Rozporządzenia	Stronica
1855				
	dlowo-przemysłowéj Krakowskiéj uzupełniających, odnośnie do prowizorycznego przepisu z dnia 18 Marca 1850 §. 14	VIII	12	63
10 Marca	Rozporządzenie Rządu Krajowego, dotyczące ponowienia pozwolenia do handlu domokrążnego i zakazu wizowania certyfikatów, paszporty domokrążne zastępujących	IX	13	65
11 „	Rozporządzenie Prezydyum Krajowego, obowiązujące dla całego Zarządu obrębu Krakowskiego, z wyłączeniem głównego miasta Krakowa, dotyczące wydania tymczasowego urządzenia dla służących	X	14	67
15 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, względem rozciągnienia niektórych w przedmiocie bezpieczeństwa życia i zdrowia dla Galicyi wydanych policyjnych przepisów także na Wielkie Księstwo Krakowskie	VII	10	24
21 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, którém Instrukcya urzędowa dla inspektorów i podinspektorów podatkowych w nowém urządzeniu zarządu do publicznéj się podaje wiadomości	XI	15	80
1 Kwietn.	Obwieszczenie Rządu Krajowego, mocą którego Postanowienia co do poboru podatku konsumcyjnego i dodatku gminnego od łoju surowego i przetopionego krajowego, jako też i z krajów do związku cłowego należących pochodzącego, przy wprowadzeniu do Krakowa, ogłoszone zostają	XII	16	95
20 „	Rozporządzenie Ministerstwa Handlu i Budowli publicznych, dotyczące zrównania dodatku do należytości za extrapoczty po kuryersku iść mające	XIV	18	100
6 Maja	Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości, obowiązujące w następujących krajach koronnych: Węgrzech, Kroacyi i Slawonii, Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim, w Siedmiogrodzie, w Królestwie Lombardzko-Weneckiém, Dalmacyi, Galicyi z Krakowem i Bukowiną, mocą którego także i w powyższych krajach koronnych ogłasza się obecnie rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5 Marca 1853, Dziennik Praw Państwa Nr. 44, w przedmiocie wystawiania i urządzania wykazów tabelarnych w sądach karnych	XVI	20	105

Datum der Verordnung	Inhalt	Nummer des Stückes	Nummer der Verordnung	Seite
1855				
13. Mai	Kundmachung der Landes-Regierung, womit der Handel mit Mehl, Gries und Graupen auch in dem Gebiete des ehemaligen Freistaates Krakau für frei erklärt wird . .	XIII	17	98
30. »	Verordnung der Landes-Regierung, womit für die Hauptstadt Krakau eine, mit dem 1. Juli 1855 in Wirksamkeit zu tretende Fahrordnung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird	XV	19	102
1. Juni	Kundmachung der galizischen Finanz-Landes-Direkzion, betreffend die Einhebung der Stempel-Abgabe von Kalendern durch Abstemplung derselben	XVII	22	115
16. »	Kundmachung der Landes-Regierung, womit der Zeitpunkt der Aktivirung einer eigenen Landes-Buchhaltung für Krakau und das westliche Galizien bekannt gegeben wird . .	XVI	21	113
2. Juli	Kundmachung der Landes-Regierung, in Betreff der Ausdehnung der im Kronlande Galizien geltenden Vorschriften, bezüglich der Ausrottung der Raubthiere, auf das Großherzogthum Krakau	XVII	23	115
9. »	Kundmachung der Landes-Regierung, in Betreff der Einhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer für das Verwaltungs-Jahr 1856	XVIII	24	121
21. »	Erlaß der Landes-Regierung, an die Kreisbehörde und den Stadtmagistrat in Krakau, womit die Kundmachung der im Kronlande Galizien bereits eingeführten, die Viehseuchen betreffenden Verordnungen, auch im Krakauer Gebiete angeordnet wird	XIX	25	123
24. »	Kundmachung der Landes-Regierung, wegen Anwendung des Abschnittes 6 der hohen Handelsministerial-Verordnung vom 1. April 1853, Nr. 66 des Reichs-Gesetzblattes, in Betreff des Gebrauches der zur Erhebung des Alkoholgehaltes geistiger Flüssigkeiten neu vorgeschriebenen, ämtlich geprüften und bezeichneten Instrumente	XIX	26	124
16. August	Kundmachung der Landes-Regierung, wegen Beschränkung des Verschleißes des Viehleckſalzes	XX	27	127
3. Septem.	Kundmachung der Grundentlastungs-Ministerial-Kommission, giltig für die sechs westlichen Kreise des Krakauer Verwaltungsgebietes, betreffend die Behandlung der Lohntage bei der Grundentlastung, bei denen die Bezeichnung, daß sie die Quelle des Verdienstes für Unterthanen bilden sollen, in den Abolizions- und Reluizions-Verträgen nicht vorkommt	XXV	36	143

Data Rozporządzenia	Treść	Liczba Zeszytu	Liczba Rozporządzenia	Stronica
1855				
13 Maja	Obwieszczenie Rządu Krajowego, mocą którego handel mąką, grysikiem i krupami także i w okręgu dawnéj rzeczypospolitéj Krakowskiéj jako wolny ogłoszonym zostaje . .	XIII	17	98
30 „	Rozporządzenie Rządu Krajowego, którém się przepisy jeżdżenia w głównem mieście Krakowie, z d. 1 Lipca 1855 w wykonanie wejść mające, do powszechnéj wiadomości podają.	XV	19	102
1 Czerwca	Obwieszczenie Galicyjskiéj Dyrekcyi Krajowéj Skarbu, tyczące się pobiérania opłaty stęplowéj od kalendarzy przez ostęplowanie tychże	XVII	22	115
16 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, którém ogłasza się początek działalności osobnéj Buchalteryi krajowéj dla Krakowa i dla zachodniéj Galicyi	XVI	21	113
2 Lipca	Obwieszczenie Rządu Krajowego, tyczące się rozciągnienia na Wielkie Księstwo Krakowskie obowiązujących w Kraju Koronnym Galicyi przepisów o wytępianiu zwierząt drapieżnych	XVII	23	115
9 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, dotyczące poboru ogólnego podatku konsumcyjnego na rok administracyjny 1856 . .	XVIII	24	121
21 „	Rozporządzenie Rządu Krajowego, wydane do urzędu Obwodowego i do Magistratu w Krakowie, którém ogłoszenie zaprowadzonych w kraju koronnym Galicyi, do zarazy bydlęcéj odnoszących się przepisów, także i w okręgu Krakowskim zarządzone zostaje	XIX	25	123
24 „	Ogłoszenie Rządu Krajowego, względem zastosowania 6 ustępu Rozporządzenia Wysokiego Ministerstwa Handlu z d. 1 Kwietnia 1853, Nr. 66 Dziennika Praw Państwa, co do używania przy dochodzeniu ilości alkoholu w płynach spirytusowych — nowo przepisanych, urzędownie rozpoznanych i cechowanych instrumentów	XIX	26	124
16 Sierp.	Obwieszczenie Rządu Krajowego, dotyczące ograniczenia sprzedaży soli dla bydła	XX	27	127
3 Wrześ.	Obwieszczenie Komisyi Ministeryalnéj dla uwolnienia gruntów od ciężarów, obowiązujące dla sześciu zachodnich obwodów Krakowskiego okręgu Rządowego, tyczące się postępowania przy uwolnieniu gruntów od ciężarów z dniami najmu, przy których w układach abolicyjnych i reluicyjnych nie mieści się oznaczenie, iż takowe źródło zarobku dla poddanych stanowić mają	XXV	36	143

Datum der Verordnung	Inhalt	Nummer des Stückes	Nummer der Verordnung	Seite
1855				
12. Sept.	Erlaß der Landes-Regierung, betreffend einige Modifikazionen in der mit dem Erlasse des hohen Ministeriums des Innern vom 31. Oktober 1851 Z. 24108 hinausgegebenen Belehrung, über das bei Reinigung der Stallungen nach ansteckenden Pferdekrankheiten zu beobachtende Verfahren . .	XXI	28	129
5. Oktober	Verordnung der Landes-Regierung, wegen Einführung der Speise- und Futter-Tarife in Gast- und Einkehrhäusern .	XXII	29	132
9. »	Verordnung der Finanz-Landes-Direkzion im Einvernehmen mit der Landes-Regierung, womit eine provisorische Exekuzions-Ordnung für die Eintreibung der landesfürstlichen Steuer-Rückstände bekannt gegeben wird	XXV	37	143
11. »	Verordnung der Landes-Regierung, betreffend die Behebung der, bei Weitertransportirung der Schüblinge wegen deren Versehung mit der entsprechenden Bekleidung, wahrgenommenen Anstände	XXIII	30	134
12. »	Erlaß der Landes-Regierung, an die Staatsbuchhaltung, den Stadtmagistrat und die allgemeine Spitals-Direkzion in Krakau, enthaltend die Bestimmungen wegen künftiger Einbringung der Verpflegskosten für in öffentlichen Gebär- und Findel- dann Irren-Anstalten untergebrachte Personen .	XXIII	31	135
16. »	Verordnung des Landes-Präsidenten, wodurch die Polizeistunde, zu welcher Nachts alle Gast- und Schanklokalitaten, sowie die Kaffeehäuser zu schließen sind, und die Taxe für die besondere Bewilligung zum längeren Offenhalten derselben, festgesetzt wird	XXIII	32	137
19. »	Kundmachung der Landes-Regierung, womit das Seifensiedergewerbe auch in dem Großherzogthume Krakau als eine freie Beschäftigung erklärt wird	XXIII	33	138
22. »	Kundmachung der Landes-Regierung, betreffend die Auflösung der Finanz-Expositur in Tarnow und des Bureau für Rechtssachen in Krakau	XXIII	34	139
30. »	Erlaß der Landes-Regierung, betreffend die Einhebung der Zuschläge zu den direkten Steuern im Verwaltungsjahre 1856 im Krakauer Verwaltungsgebiete zur Bedeckung des Landes- und Grundentlastungs-Erfordernisses . . .	XXIV	35	141
30. »	Kundmachung der Landes-Regierung, womit die Wahlordnung für die Handels- und Gewerbekammer in Krakau zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird	XXVI	38	156

Data Rozporządzenia	Treść	Liczba Zeszytu	Liczba Rozporządzenia	Stronica
1855				
12. Wrześ.	Rozrządzenie Rządu Krajowego, dotyczące niektórych modyfikacyj pouczenia o czyszczeniu stajen po zaraźliwych chorobach końskich, objętego Rozporządzeniem Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 Października 1851 Nr. 24108	XXI	28	129
5 Paźdz.	Rozporządzenie Rządu Krajowego, dotyczące zaprowadzenia cennika potraw i obroku w restauracyach i domach zajezdnych	XXII	29	132
9 „	Rozporządzenie Dyrekcyi Finansów krajowych w porozumieniu z Rządem Krajowym, którém ogłasza się tymczasowa ustawa exekucyjna, przy ściąganiu podatków Rządowych moc swą mająca	XXV	37	143
11 „	Rozporządzenie Rządu Krajowego, tyczące się usunięcia przeszkód przy transportowaniu daléj szupaśników, względem opatrywania ich odpowiednią odzieżą	XXIII	30	134
12 „	Rozrządzenie Rządu Krajowego, wydane do Buchalteryi krajowéj, Magistratu i Dyrekcyi ogólnéj Szpitali w Krakowie, zawierające przepisy względem ściągania w przyszłości kosztów kuracyi za osoby, w publicznych zakładach położniczych i podrzutków tudzież obłąkanych umieszczone	XXIII	31	135
16 „	Rozporządzenie Prezydenta Kraju, mocą którego godzina policyjna, z którą w nocy wszystkie traktyernie i szynkownie tudzież kawiarnie zamykane być powinny i taxa za szczególne pozwolenie, aby takowe dłuższy czas otwarte być mogły, ustanowioną zostaje	XXIII	32	137
19 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, mocą którego mydlarstwo w Wielkiém Księstwie Krakowskiém za wolne zatrudnienie uznaném zostaje	XXIII	33	138
22 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, względem rozwiązania expozytury skarbowéj w Tarnowie i bióra spraw skarbu w Krakowie	XXIII	34	139
30 „	Rozrządzenie Rządu Krajowego, tyczące się poboru dodatków do podatków stałych w roku administracyjnym 1856 w obwodzie Rządowym Krakowskim, w celu pokrycia potrzeb krajowych i indemnizacyi	XXIV	35	141
30 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, podające do powszechnéj wiadomości *ustawę o wyborach* do Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj	XXVI	38	156

Datum der Verordnung	Inhalt	Nummer des Stückes	Nummer der Verordnung	Seite
1855				
30. Oktober	Erlaß der Landes-Regierung, betreffend die Wahl der Beisitzer für die Handelssenate der Gerichtshöfe erster Instanz in Krakau, Tarnow, Rzeszow und Sandez	XXVI	39	173
31. »	Kundmachung der Landes-Regierung, betreffend die Errichtung von Restaurazionen in den Bahnhöfen, Stazionsgebäuden und sonstigen Lokalitäten der Eisenbahnen . . .	XXVI	40	177
3. Novemb.	Kundmachung der Landes-Regierung, betreffend einige Erläuterungen zum Hausirpatente vom 4. September 1852 und zur Vollzugsvorschrift desselben vom 22. November 1852 Z. 2560 H. M.	XXVII	42	180
7. »	Kundmachung der Landes-Regierung, betreffend die Errichtung von Stellfuhren von und zu den Eisenbahnhöfen . .	XXVII	43	182
8. »	Kundmachung der Landes-Regierung, mit welcher die für Galizien giltigen Vorschriften, bezüglich der Erbfolge in Bauern-Gütern, auch auf das Großherzogthum Krakau ausgedehnt werden	XXVI	41	177
24. »	Kundmachung der Landes-Regierung, betreffend den Zeitpunkt der Wirksamkeit der in Krakau errichteten Nazionalbank-Filial-Eskompte-Anstalt, und deren organische Einrichtung.	XXVIII	44	185
25. »	Erlaß der Landes-Regierung, an den akademischen Senat der Universität in Krakau, die Bemessung der Einkommensteuer von Kollegiengeldern und Rigorosumstaxen betreffend .	XXVIII	45	196
26. »	Kundmachung der Landes-Regierung, betreffend die Bestimmung, welche alkoholhältige unversüßte Flüssigkeit als Branntwein, und welche als Weingeist in gewerblicher Beziehung zu behandeln ist	XXVIII	46	197
11. Dezemb.	Verordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen und des Handels, womit in Vollziehung des Allerhöchsten Handschreibens vom 23. Juli 1855 eine Vorschrift über die Landeskonkurrenz zur Herstellung mehrerer Straßenverbindungen im Krakauer Verwaltungsgebiete erlassen wird . .	XXIX	47	199
16. »	Verordnung der Landes-Regierung, betreffend die Übertragung der Ausfertigung der Legitimazionsscheine für Strazzensammler an die politischen Bezirksbehörden . . .	XXIX	48	202

Data Rozporządzenia	Treść	Liczba: Zeszytu	Liczba: Rozporządzenia	Stronica
1855				
30 Paźdz.	Rozporządzenie Rządu Krajowego, dotyczące wyboru asesorów do senatów handlowych przy Trybunałach pierwszéj Instancyi w Krakowie, Tarnowie, Rzeszowie i Sączu .	XXVI	39	173
31 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, dotyczące otworzenia restauracyj w dworcach, stacyach i innych budynkach kolei żelaznéj	XXVI	40	177
3 Listop.	Obwieszczenie Rządu Krajowego, obejmujące niektóre wyjaśnienia patentu o domokrążcach z dnia 4 Września 1852 i ustawy tenże uzupełniającéj z dnia 22 Listopada 1852 r. L. 2560 M. H.	XXVII	42	180
7 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, dotyczące zaprowadzenia powozów dla peryodycznego odwożenia i przywożenia osób od i do dworców kolei żelaznéj	XXVII	43	182
8 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, rozciągające przepisy Galicyjskie co do spadków posiadłości, po włościanach pozostających, na Wielkie Księstwo Krakowskie . . .	XXVI	41	177
24 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, odnoszące się do oznaczenia terminu, od którego filialno-eskomptowy Zakład banku narodowego dla Krakowa utworzony, czynność swą rozpocznie; a zarazem organiczne urządzenie tegoż Zakładu	XXVIII	44	185
25 „	Rozporządzenie Rządu Krajowego, do Senatu Akademickiego Uniwersytetu w Krakowie, dotyczące wymierzenia podatku dochodowego od opłat za uczęszczania na kolegia i od tax przy odbywaniu examinów ścisłych (rigorozów) pobieranych	XXVIII	45	196
26 „	Obwieszczenie Rządu Krajowego, którém ogłasza się, kiedy płyn alkoholiczny niesłodzony uważany być ma w zarobkowości za gorzałkę, a kiedy za spirytus winny . .	XXVIII	46	197
11 Grudni	Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Handlu, którém w doprowadzeniu do skutku Najwyższego odręcznego Pisma z dnia 23 Lipca 1855 wydane zostają przepisy pod względem rozdziału kosztów budowy kilku dróg komunikacyjnych, w okręgu Rządowym Krakowskim	XXIX	47	199
16 „	Rozporządzenie Rządu Krajowego, dotyczące przeniesienia obowiązku wydawania kart legitymacyjnych dla zbierających szmaty, na urzędy powiatowe	XXIX	48	202

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

I. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. Jänner 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Obrębu zarządu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt I.

Wydany i rozesłany dnia 7 Stycznia 1855.

1.

Erlaß der Landes-Regierung vom 31. Dezember 1854,

womit die Errichtung eines Kommerzial-Waaren-Stempelamtes in Andrychau kundgemacht wird.

Laut Kundmachung der Lemberger k. k. Finanz-Landes-Direkzion vom 9. Dezember 1854 tritt in Folge Erlasses des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 3. November l. J. Z. 45411 mit 1. Hornung 1855 zu Andrychau ein Kommerzial-Waaren-Stempelamt ins Leben, dessen Funkzionen der daselbst postirte Finanzwach-Respizient versehen wird.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Mercandin m. p.

1.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 31 Grudnia 1854,

mocą którego ustanowienie urzędu stęplowego dla towarów komercyalnych w Andrychowie ogłoszone zostaje.

Według ogłoszenia Lwowskiéj c. k. Finansowéj krajowéj Dyrekcyi z dnia 9 Grudnia 1854, utworzony w skutek Rozporządzenia Wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 3 Listopada r. b. Ner 45411 urząd stęplowy dla towarów komercyalnych w Andrychowie, wstępuje w życie z dniem 1 Lutego 1855 r., którego funkcye przez tamże ustanowionego Respicyenta c. k. straży finansowéj przedsiębrane będą.

Co niniejszém do powszechnéj podaje się wiadomości.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

II. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. Jänner 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Obrębu zarządu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt II.

Wydany i rozesłany dnia 20 Stycznia 1855.

2.
Verordnung der Landes-Regierung vom 12. Jänner 1855,

an die westlichen Kreisbehörden und den Magistrat in Krakau,

über die Modalitäten bei Übertragung der Anlehensabzüge der Staatsdiener und Pensionisten von einer Kasse zur anderen.

Mit dem Erlasse vom 11. l. M. Z. 20800 F. M. hat das hohe k. k. Finanz-Ministerium Folgendes bedeutet:

Nach §. 10 der Anlehens-Instrukzion für die Ausgabs-Kassen (13821 F. M. 1854) ist, wenn in Fällen von Dienstversetzungen, Beförderungen ꝛc. ꝛc. die Gehaltserfolgung auf eine andere Kasse übergeht, auch der Anlehensabzug auf diese Kasse und zwar von Amtswegen zu übertragen.

Um die Ausgabskassen in die Lage zu setzen, dieser Anordnung nachzukommen, ist denselben jedesmal gleichzeitig mit der Gehaltseinstellung die Kasse bekannt zu geben, auf welche nunmehr die Genüsse des Subskribenten übergehen.

Wird die Einstellung der alten und die Anweisung der neuen Gebühr von zwei verschiedenen Behörden vorgenommen, so hat diejenige, welche die Anweisung vornimmt, die Behörde, durch welche die Einstellung erfolgt, hievon unter Bekanntgabe der Ausgabskasse zu verständigen.

Das Gleiche gilt von den Ruhegenüssen.

Hiernach ist sich bei Anweisung und Einstellung von derlei Gebühren genau zu benehmen.

Mercandin m. p.

3.
Kundmachung der Landes-Regierung vom 12. Jänner 1855,

giltig für das Großherzogthum Krakau,

womit eine neue Arzneitaxe eingeführt, und der Preis Eines brauchbaren Medizinal-Blutegels festgesetzt wird.

Mit Verordnung des hohen Ministeriums des Innern vom 22. Dezember 1854, wurde die im Reichs-Gesetzblatte für das Kaiserthum Oesterreich, Jahrgang 1854, CV. Stück, Nr. 317 und im Landes-Regierungsblatte, Jahrgang 1855, erste Abtheilung, III. Stück, Nr. 10 kundgemachte neue Arzneitaxe, wirksam vom 1. Februar 1855, eingeführt.

Hiedurch wird die Wirksamkeit der im Großherzogthume Krakau vom bestandenen Senate mit Dekret vom 27. November 1843 Z. 6251 eingeführten, bis jetzt bestehenden Arzneitaxe aufgehoben, und die Apotheker des Großherzogthumes Krakau, sowie alle zur Haltung einer Hausapotheke berechtigten Sanitäts-Individuen angewiesen, sich vom 1. Februar 1855 genau nach der neuen Arzneitaxe zu halten.

Bezüglich des Preises der Blutegel, zu deren Haltung nach dem §. 4 obbezogener hoher Verordnung die Apotheker verpflichtet sind, wird festgesetzt, daß Ein brauchbarer Medizinal-Blutegel in jeder Jahreszeit mit acht Kreuzern K. M. berechten werden dürfe.

Sowohl die neue Pharmakopöe, als auch die Arzneitaxe sind in den Buchhandlungen vorräthig.

Mercandin m. p.

2.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 12 Stycznia 1855,

do zachodnich urzędów obwodowych i do Magistratu Krakowskiego,

co do sposobu postępowania przy przenoszeniu z jednéj kassy do drugiéj, odtrącać się mających rat pożyczkowych zostających w służbie rządowéj oraz pensyonistów.

Rozporządzeniem z dnia 11 b. m. Nr. 20800 F. M. Wysokie C. K. Ministeryum Skarbu postanowiło co następuje:

Podług §. 10 instrukcyi pożyczkowéj dla kass rozchodowych (13821 F. M. 1854), gdy w wypadku przeniesienia awansu i t. p. wypłata pensyi do innéj kassy przechodzi, odtrącanie rat pożyczkowych również do téjże kassy z urzędu przeniesione być winno.

By zaś kassy rozchodowe to rozporządzenie przeprowadzić mogły, równocześnie z wstrzymaniem pensyi ma być wyrażone, do któréj kassy odtąd przechodzą pobierane przez subskrybenta dochody.

Jeżeli wstrzymanie dawnéj i asygnacya nowéj pensyi przez dwie różne władze przedsięwziętą zostaje, władza która asygnacye przedsiębierze ma o tém władzę przez którą wstrzymanie następuje, niemniéj kassę rozchodową zawiadomić.

Toż samo odnosi się i do emerytur.

Podług tego przy assygnacyach i wstrzymywaniu takich należytości ma być postępowano.

Mercandin m. p.

3.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 12 Stycznia 1855,

obowiązujące dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego,

mocą którego nowa taxa lékarstw zaprowadzoną, i cena jednéj użytą być mogącéj medycznéj pijawki ustanowioną zostaje.

Rozporządzeniem wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 Grudnia 1854 nowa taxa lekarstw, od dnia 1 Lutego 1855 obowiązująca, zaprowadzoną, a Dziennikiem Praw Państwa dla Cesarstwa Austryackiego, rok 1854, Zeszyt CV, Nr. 317, Dziennikiem zaś Rządu krajowego rok 1855, Oddział piérwszy, Zeszyt III., Nr. 10 ogłoszoną została.

Uchylając więc moc działalną w Wielkiém Księstwie Krakowskiém dekretem byłego Senatu z dnia 27 Listopada 1843 Nr. 6251 zaprowadzonéj i dotąd istniejącéj taxy lékarstw, wzywa się aptékarzy Wielkiego Księstwa Krakowskiego, jako też wszystkie do utrzymania domowéj apteki upoważnione indywidua, aby się od dnia 1 Lutego 1855 ściśle nowéj taxy lékarstw trzymali.

Co do pijawek, które aptékarze w skutek §. 4. powyższego Wysokiego Rozporządzenia utrzymywać winni, postanawia się, że jedna użytą być mogąca medyczna pijawka, w każdéj porze roku, po ośm krajcarów w mon. konw. policzoną być może.

Nowa Farmakopea jako też i taxa lékarstw znajduje się w księgarniach.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

III. Stück.

Ausgegeben und versendet am 29. Jänner 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Obrębu zarządu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt III.

Wydany i rozesłany dnia 29 Stycznia 1855.

4.

Verordnung der Landes-Regierung vom 17. Jänner 1855,

giltig für den ganzen Umfang des Krakauer Verwaltungsgebietes,

wegen Einführung des Normalmaßes für Mauer- und Dachziegel.

Um hinsichtlich der Maßhältigkeit der Mauer- und Dachziegel eine gleichmäßige Norm festzustellen, ferner allenfällige Unfüge bei der Preisbestimmung der verschiedenen Ziegelgattungen zu beseitigen und für Kostenanschläge eine feste Basis zu gewinnen, wird bezüglich auf die Erzeugung von Mauer- und Dachziegel für die Hinkunft folgendes bestimmt:

Die Mauerziegel und zwar schon im ausgebrannten Zustande müssen nach dem österreichischen Maße 11½ Zoll in der Länge, 5¾ Zoll in der Breite und 2¾ Zoll in der Dicke messen. Die Dachziegel sollen nach dem Brande 14 Zoll lang, 7 Zoll breit und in keinem Falle unter ½ Zoll dick sein.

Beide Gattungen des Baumaterials müssen aus gut zubereitetem Lehm geschlagen, mit dem Werkzeichen des Erzeugers versehen und gut ausgebrannt werden, damit dieselben nach dem Brande die vorgeschriebene Größe, eine ganz regelmäßige Gestalt und vollkommene Standhaftigkeit haben, um in jeder Witterung die erforderliche Festigkeit zu behalten.

Von dieser Vorschrift sind in Bezug auf die vorgeschriebene Masse nur jene Ziegel ausgenommen, welche für spezielle Zwecke erzeugt werden, daher auch andere Dimensionen haben können.

In diesem Falle ist der Erzeuger verpflichtet, sich mit einer schriftlichen Bestellung zu versehen, in welcher die Quantität der zu speziellen Zwecken bestimmten Ziegel ersichtlich gemacht werden muß, um sich nöthigenfalls damit ausweisen zu können.

Wer ohne den wirklichen und gegründeten Nachweis eines speziellen Zweckes liefern zu können, ein nach den oberwähnten Maßbestimmungen unmaßhältiges, schlecht gearbeitetes und gebranntes Ziegelmateriale erzeugt und verkauft, ist nicht allein verbunden, der durch den Kauf verkürzten Partei die volle Entschädigung zu leisten, sondern derselbe wird im ersten Falle mit fünf und zwanzig Gulden, im zweiten Falle mit fünfzig Gulden und im dritten Falle mit Einhundert Gulden Konv. Münze für den Ortsarmenfond und mit dem Verluste des Rechtes Ziegel zu erzeugen, bestraft.

Die gleiche Strafe trifft auch jenen Erzeuger, welcher Ziegel ohne Werkzeichen verkauft.

Mit dieser Verordnung wird für das Krakauer Gebiet der auf diesen Gegenstand bezügliche Beschluß des bestandenen regierenden Senats vom 18. Februar 1842 Z. 846 außer Kraft gesetzt.

4.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 17 Stycznia 1855,

obowiązujące dla całego obrębu Rządu Krakowskiego,

dotyczące zaprowadzenia normalnéj miary cegieł i dachówek.

W celu ustanowienia jednakowéj normy co do miary cegieł i dachówek, również w celu zapobieżenia wyniknąć mogącym nadużyciom przy oznaczeniu wartości cegieł różnego gatunku, niemniéj dla uzyskania stałéj podstawy dla kosztorysów, postanawia się na przyszłość co do wyrobu cegieł i dachówek, co następuje:

Cegły już wypalone powinny mieć 11 ½ cali długości, 5 ¾ cali szerokości, zaś 2 ¾ cali grubości podług miary austryackiéj. Dachówki powinny być po wypaleniu długie 14 cali, szerokie 7 cali, w żadnym zaś wypadku nie mogą mieć mniejszéj jak półcalowéj grubości.

Równie cegły jak i dachówki powinny być wyrobione z dobrze urobionéj gliny, mają być znakiem wyrabiającego zaopatrzone i dobrze wypalone, by po wypaleniu przepisaną wielkość i kształt zupełnie regularny, oraz dokładną wytrwałość miały, ażeby więc w każdéj zmianie powietrza potrzebną trwałość zachowały.

Z tego przepisu wyjęte są co do miary tylko te cegły, które dla szczególnych celów są wyrabiane, a więc i inne rozmiary posiadać mogą.

W takim wypadku wyrabiający cegły, jest obowiązany zaopatrzyć się pisemném zamówieniem, w którém ilość tychże dla szczególnych celów przeznaczonych cegieł ma być wyrażoną, aby w razie potrzeby mógł się wykazać témże zamówieniem.

Kto bez rzeczywistego i uzasadnionego wywodu szczególnego celu, albo téż w brew powyżéj ustanowionym rozmiarom mniejszy, źle wyrobiony, lub źle wypalony materyał ceglany wyrobi i sprzeda, nie tylko do dania zupełnego wynagrodzenia poszkodowanéj przez kupno stronie obowiązany będzie, lecz oprócz tego karze zapłacenia w pierwszym razie dwudziestu pięciu ZłR., w drugim razie pięćdziesiątu ZłR., w trzecim zaś razie stu ZłR. w mon. konw. na rzecz funduszu ubogich, niemniéj utraty prawa wyrabiania cegieł, ulegnie.

Téjże saméj karze i ci ulegają którzy cegły bez znaku przedają.

Niniejszym rozporządzeniem uchyla się uchwała byłego rządzącego Senatu z dnia 18 Lutego 1842 r. Nr. 846, odnosząca się do tego przedmiotu, w Okręgu Krakowskim obowiązująca.

Sämmtliche Kreis-, Bezirks- und Orts- dann Baubehörden und Sicherheitsorgane sind gehalten, die obige Verordnung genau zu handhaben und handhaben zu lassen.

Mercandin m. p.

5.

Verordnung der Landes-Regierung vom 17. Jänner 1855,

womit die Bestimmungen zur Handhabung der Teichpolizei im Großherzogthume Krakau kundgemacht werden.

Das hohe Ministerium des Innern hat mit Erlaß vom 3. Dezember 1854 Z. 13262–M. J. und im Einverständnisse mit dem hohen Handelsministerium die Einführung nachstehender Bestimmungen zur Handhabung der Teichpolizei im Großherzogthume Krakau genehmigt.

Diese Bestimmungen umfassen:

I. die Anordnung für erst neu anzulegende Teiche,
II. die Anordnungen für schon bestehende Teiche,
III. die Strafbestimmungen bei Uibertretungen der Teichpolizei-Vorschriften,
IV. die Anordnungen zur sicheren Handhabung und Aufrechthaltung der in den früheren Abschnitten erwähnten Bestimmungen.

I. Abschnitt.

Die zur Anlegung neuer Teiche festgesetzten Anordnungen.

Erstens. Kein Teich darf von nun an ohne ausdrücklicher Bewilligung dieser Landes-Regierung angelegt werden.

Zweitens. Jedermann also, der einen neuen Teich anzulegen beabsichtiget, soll dießfalls die Bewilligung mittelst der vorgesetzten Kreisbehörde bei der Landes-Regierung ansuchen, welche hierüber die Vorerhebungen durch die Kreisbehörde, mit Beziehung des Kreisbaubeamten (Kreis-Ingenieurs), veranlaßt, dieselben sodann der Landes-Bau-Direkzion zur Prüfung und Begutachtung in technischer Beziehung zufertigen, und mit Vorbehalt des Rekurses entscheiden wird.

Drittens. Die Teichdämme müssen so stark hergestellt werden, daß sie dem Drucke des Wassers, auch wenn dasselbe bis zur Krone reichen sollte, vollkommen Widerstand zu leisten vermögen. Uiber den festgesetzten Wasserstand müssen dieselben wenigstens eine Klafter hoch erbaut werden, damit nicht nur der stärkste Wellenschlag nicht bis zur Krone reiche, sondern damit auch während einer Gefahr, wenn das Wasser in Folge oberhalb Statt gefundener Wolkenbrüche oder Teich-Ausrisse zu hoch steigt, Zeit gewonnen werden könne, die erforderlichen Vorkerungen zu treffen.

Die Teichdämme müssen in der Krone nur solche Breite erhalten, wie es die Beschaffenheit des Erdreiches, aus welchem sie zu bestehen haben, bedingt.

Wszystkie władze obwodowe, powiatowe, miejscowe i budownicze, niemniéj organa bezpieczeństwa, są obowiązane niniejsze rozporządzenie wykonywać i wykonywanie tegoż nakazać.

Mercandin m. p.

5.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 17 Stycznia 1855,

mocą którego ogłaszają się w Wielkiém Księstwie Krakowskiém postanowienia, względem przestrzegania policyi stawowéj.

Wysokie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych za porozumieniem się z Wysokiém Ministerstwem Handlu, rozporządzeniem z dnia 3 Grudnia 1854 Nr. 13262 M. I. zatwierdziło dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego, następujące postanowienia co do przestrzegania policyi stawowéj.

Te postanowienia obejmują:

I. przepisy dla nowo założyć się mających stawów,
II. przepisy dla istniejących już stawów,
III. ustawę karną względem przekroczenia przepisów policyi stawowéj,
IV. przepisy co do pewnego przestrzegania i zachowania wspomnionych w powyższych oddziałach postanowień.

Oddział I.

Przepisy co do zakładania nowych stawów.

Po piérwsze. Bez wyraźnego zezwolenia tegoż Rządu krajowego nie wolno odtąd żadnego nowego stawu zakładać.

Po drugie. Każden zatém, kto nowy staw zakładać zamyśla, winien w tym względzie za pośrednictwem przełożonego urzędu obwodowego prosić o pozwolenie u Rządu krajowego, któren poprzednie dochodzenie urzędowi obwodowemu z przybraniem obwodowego urzędnika budowniczego (obwodowego inżyniera) poleci, takowe potém krajowéj Dyrekcyi budowniczéj dla rozpoznania i dania opinii pod względem technicznym udzieli, i z zastrzeżeniem rekursu rozstrzygnie.

Po trzecie. Groble stawowe muszą być tak mocno budowane, aby mogły dać odpór naciskowi wody, gdyby takowa nawet aż do wierzchołka sięgała. Te groble muszą być budowane przynajmniéj o jeden sążeń nad wymierzony stan wody, ażeby nie tylko najmniejsze fale wiérzchu nie sięgały, lecz równie by w razie niebezpieczeństwa, gdy woda z powodu urwania chmur lub przerwania stawów za wysoko się wzniesie, dla poczynienia potrzebnych zapobieżeń na czasie zyskać można.

Wiérzch grobli stawowych powinien mieć taką szérokość, jakiéj dozwala gatunek ziemi z któréj grobla ma być sypaną.

Teichdämme, welche zugleich als Fahrwege zu dienen haben, müssen mit Sicherheits-Geländern versehen werden, und wenigstens fünf Klafter breit sein, damit sich zwei Wägen mit der vorkommenden größten Ladung bequem ausweichen können.

In der Voraussetzung, daß zu jedem Damme nur gute klebrige Erde genommen wird, findet man zu verordnen, daß die Böschung an der Landseite wenigstens der einfachen, und an der Wasserseite wenigstens der doppelten Dammhöhe gleich werden muß.

Viertens. Jeder Teich soll nach Verhältniß seiner Lage, Größe und seines größtmöglichsten Wasserzuflußes mit einer, oder nach Umständen mit mehreren zureichend weiten, solid und immer in den tiefsten Punkten gebauten Grundschleussen versehen werden.

Der Schweller an einer Grundschleusse soll höchstens einen Fuß hoch über den gewöhnlichen kleinen Stand des Unterwassers gelagert, und den Schützen keine größere Höhe gegeben werden, als daß deren oberer Rand genau mit dem Spiegel der bewilligten Teichspannung zusammentreffe.

Fünftens. Die Fischrechen, welche sowohl an dem in den Teich fließenden Bache oder Flusse, als am Teichausflusse angelegt werden, sollen so ausgedehnt und so groß sein, daß alle Zwischenweiten der Latten oder Sprossen zusammen wenigstens ausreichen, eine um ¼ größere Wassermenge, als die beim hohen Wasserstande von oben herabkommende, ungehindert durchziehen zu lassen.

Hiebei wird jedem Teichbesitzer zur Pflicht gemacht, daß an die Fischrechen sich anlegende Gesträuche, Heu, Stroh, Wurzeln u. dgl. jedesmal ungesäumt und sorgfältig zu beseitigen.

Sechstens. Bäume dürfen weder auf der Krone, noch auf den Böschungen des Dammes, und auf dem letztern durchaus auch kein Strauch gepflanzt werden, weil durch dieselben bei starken Winden und Stürmen der Boden aufgelockert wird, und durch das Verfaulen der Wurzeln Löcher und Höhlungen im Innern des Dammes entstehen.

Siebentens. Wenn der Teichbau vollendet ist, und es sich um Anlassung und Spannung des Wassers handelt, so soll über diesfällige Anzeige des Teichbesitzers von Seite der Kreisbehörde eine Kommission, bestehend aus einem Kreis-Kommissär, dem Kreisbaubeamten (Kreis-Ingenieur), mit Zuziehung des Teichbesitzers und sämmtlicher auf- und abwärtiger Anreiner, an Ort und Stelle abgesendet werden.

Nach geschöpfter Überzeigung von der planmäßigen und soliden Herstellung des Dammes und der Wasserwerke, soll von Seite der Kommission sogleich die Veranlassung getroffen werden, damit in Gegenwart der Interessenten in einer etwa eine Klafter tief ausgehobenen Grube ein zehn bis zwölf Zoll starker, hinlänglich langer eichener Pfahl, nicht fern vom Damme, und an der Vorderseite desselben mit dem Zopfende nach aufwärts, senkrecht, tief, fest und dergestalt eingeraumt werde, daß dessen oberes Ende horizontal abgeschnitten und mit einer kupfernen oder eisernen Kapsel beschlagen, genau einen Zoll über den bewilligten Wasserstand hervorrage.

Groble stawowe, które oraz i za drogę służyć mają, dla bezpieczeństwa poręczami opatrzone, niemniéj przynajmniéj pięć sążni szérokie być powinny, ażeby dwa wozy z największémi ładunkami wygodnie minąć się mogły.

Przypuszczając że na każdą groblę tylko dobra lepka ziemia użytą będzie, postanawia się, że spadzistość grobli ze strony lądowéj przynajmniéj pojedynczéj, ze strony zaś wodnéj przynajmniéj podwójnéj wysokości grobli wyrównać powinna.

Po czwarte. Każden staw podług stósunku swego położenia, swéj wielkości i swego możliwego najwyższego przypływu wody, powinien być zaopatrzony jednym lub kilkoma dostatecznie szerokiemi, mocno i zawsze w najgłębszych punktach zbudowanemi upustami (śluzami).

Próg u upustów powinien być ustawiony najwyżéj o jednę stopę nad zwykły mały stan wody dolnéj, zastawa zaś (stawidło) niemoże mieć większéj wysokości jak taką, aby wiérzchni brzég równał się dokładnie z zwierciadłem wody dozwolonego napełnienia stawu.

Po piąte. Kraty na ryby (jazy) które na strumyku lub rzéce do stawu wpadającéj, jako téż przy odpływie stawu stawiane bywają, powinny być tak rozciągłe i tak wielkie, aby przedziały łat lub szczebli przynajmniéj razem wszystkie wystarczały do łatwego przepuszczenia wody, w ilości o jednę czwartą część większéj nad tę, która przy wysokim stanie wody z góry przybywa.

Wkłada się przytém obowiązek na każdego posiadacza stawu, ażeby zatrzymujące się na kratach rybnych krzaki, słomę, siano, korzenie i t. p. zawsze niezwłocznie i stósownie usuwano.

Po szóste. Drzew ani na wiérzchołku ani na spadzistości grobli sadzić nie wolno, niemniéj żadnych krzaków, ponieważ przez takowe podczas mocnych wiatrów i nawalnic ziemia się rozchodzi, a przez gnicie korzeni dziury i wydrążenia wewnątrz grobli powstają.

Po siódme. Gdy po ukończonym założeniu (obraniu i obwarowaniu) stawu rzecz idzie o napuszczenie i napełnienie go wodą, natenczas na uczynione w tym względzie przez posiadacza stawu doniesienie, urząd obwodowy zeszle na miejsce komisyą składającą się z komisarza obwodowego i urzędnika budowniczego, z przyzwaniem posiadacza stawu oraz wszystkich poniżéj i powyżéj graniczących sąsiadów.

Po dokładném przekonaniu się o mocném i według planu zdziałaném postawieniu grobli i wodnych budowli, komisya natychmiast zarządzić winna, by w przytomności stron interesowanych, w dół blisko sążniowéj głębokości wbitym został pal dębowy, dziesięć do dwunastu cali gruby i dostatecznie długi, niedaleko od grobli i na przedniéj stronie téjże, wiérzchołkiem w górę pionowo głęboko, mocno i tym sposobem, ażeby jego wiérzchni koniec poziomo ucięty i miedzianym lub żelaznym pokrowcem okuty, wyższym był dokładnie o jeden cal nad dozwoloną wysokość wody.

Um diesen Sicherpfahl vor jedem Heben zu verwahren, sind an demselben in der Grube zwei fünf Fuß lange Hölzer kreuzförmig zu befestigen, und ist sodann die Grube mit trockenem Letten oder Lehm fest auszustampfen.

Überdieß soll mittelst des Nivelier-Instrumentes genau untersucht werden, um wie viel der Kopf des Sicherpfahles höher oder tiefer liege, als irgend ein Punkt an einem in der Nähe befindlichen festen dauerhaften Gegenstande, etwa einem gemauerten Hause, oder einem eigends auf trockenem Boden tief eingeraumtem, ebenfalls oben mit einer Metallplatte oder Kapsel beschlagenen, ganz in der Erde sitzenden Pfahle, und wie tief ferner der Schweller jeder Schleusse unter dem bewilligten Teichspiegel liegen werde.

Hierauf kann der Teich bis auf die bewilligte Höhe angelassen werden.

Achtens. Über diese ganze Verhandlung soll ein genaues Protokoll mit vollständiger Beschreibung der Grenzen des Teiches, des Dammes, der Schleussen und deren Öffnungen ꝛc. aufgenommen, dasselbe von allen Interessenten mitunterfertiget, und der Kreisbehörde sammt dem hydrotechnischen Plane der ganzen Gegend, in welchem das Teichprojekt genau eingezeichnet ist, und dem Plane des Dammes und der Schleussen, zur sorgfältigen Aufbewahrung vorgelegt werden.

Neuntens. Der im §. 7 erwähnte Sicherpfahl soll auch in Zukunft immer einen Zoll über den Wasserspiegel hervorragen und sichtbar sein, daher auch das Zeichen der Schleussenschützen darnach vorgenommen werden.

II. Abschnitt.

Betreffend die Anordnungen für schon bestehende Teiche.

Außer den Bestimmungen, welche das beifolgende, für Galizien erlassene Kreisschreiben vom 3. Jänner 1788, in Absicht auf die Konservazion der schon bestehenden Teiche vorschreibt, wird noch Folgendes festgesetzt:

Zehntens. Bei allen Teichen, welche geändert oder regulirt werden, sollen die Bestimmungen des I. Abschnittes dieser Verordnung eben so beobachtet und befolgt werden, als wenn es sich um Herstellung eines ganz neuen Teiches handeln möchte.

Eilftens. In keinem Teiche darf das Wasser höher gespannt werden, als bewilliget ist, oder bisher üblich war.

Jedem Teicheigenthümer oder Teichbesitzer wird vielmehr zur Pflicht gemacht dafür zu sorgen, daß die Schützen der Schleussen immer gleich, sobald das Wasser zu steigen anfängt, und nach Maß dieses Steigens gezogen werden, damit der bewilligte oder gewöhnliche Wasserstand auf keinen Fall überspannt werde.

Zwölftens. Zur Zeit einer Gefahr soll der Teichbesitzer oder Teicheigenthümer das Wasser zeitlich genug unter der bestimmten Höhe ablassen, damit das von oben kommende Wasser nicht den Damm übersteige und Verheerung anrichte.

Ażeby zaś tenże pal od wszelkiego podniesienia zabezpieczyć, powinny być przymocowane do niego w dole na krzyż dwa kawałki drzewa po pięć stóp długości, dół zaś cały suchą madą (suchym ilem) albo gliną dobrze wypełniony i ubity być winien.

Oprócz tego za pomocą wodowagi ściśle dochodzić należy, o wiele wiérzch tegoż pala bezpieczeństwa leży wyżéj lub niżéj od jakiegokolwiek punktu, znajdującego się w pobliżu jakiegoś trwało-stałego przedmiotu, jak np. domu murowanego, lub umyślnie na suchym gruncie głęboko wbitego i podobnież na wiérzchu blachą metalową lub kapslą okutego, całkiem w ziemi znajdującego się pala, — i jak nisko wreszcie próg każdego upustu leżeć będzie pod dozwoloném zwierciadłem stawu.

Następnie staw do dozwolonéj wysokości napełniony być może.

Po ósme. To wszystko w dokładnym protokule z najdokładniejszém opisaniem granic stawu, grobli, upustów i innych otworów i t. d. spisane być winno — protokół zaś przez wszystkie strony interesowane podpisany i urzędowi obwodowemu wraz z hidrotechnicznym planem całéj okolicy obejmującym dokładny projekt stawu, oraz z planem grobli i upustów, dla troskliwego przechowania przedłożony być winien.

Po dziewiąte. Pal bezpieczeństwa w §. 7 opisany, zawsze, również i w przyszłości winien być widzialnym i wyższym o jeden cal nad powiérzchnię wody, podług tego więc z otworzeniem upustów stósować się należy.

Oddział II.

Przepisy dla istniejących już stawów.

Oprócz postanowień, które dla Galicyi załączonym w dodatku okólnikiem z dnia 3 Stycznia 1788, co do utrzymania istniejących już stawów przepisane były — stanowi się jeszcze co następuje:

Po dziesiąte. Przy wszystkich stawach mających się zmienić lub regulować, przepisy Oddziału I niniejszego rozporządzenia, również tak zachowane i dopełnione być winny, jak gdyby szło o założenie całkiem nowego stawu.

Po jedénaste. Żaden staw nie może być wyżéj napełniony, jak to dozwolone lub dotąd w zwyczaju było.

Owszem każden właściciel i posiadacz stawu jest obowiązany starać się o to, aby stawidła upustów jak tylko woda wzbiérać zaczyna niezwłocznie i w miarę tegoż wzbiérania podnoszone były, ażeby więc dozwolony lub zwykły stan wody, w żadnym razie nie był podwyższony.

Po dwunaste. W czasie niebezpieczeństwa winien właściciel lub posiadacz stawu zawczasu upuścić wodę niżéj ustanowionéj wysokości, ażeby woda z góry przybywająca nie przewyższyła grobli i niezrządziła spustoszenia.

Dreizehntens. In dem zum Teiche fließenden Bache oder Fluße darf behufs der Fischerei durchhaus kein Zaun oder eine Wehre aus was immer für Materiale errichtet werden und es müssen die schon bestehenden derlei Zäune oder Wehren ganz herausgeräumt und erforderlichen Falls nur Fischer- oder Drahtnetze, oder Fischerrechen, entsprechend dem §. 5 dieser Vorschrift, angelegt werden.

Vierzehntens. Jedem Teicheigenthümer wird zur Pflicht gemacht, nicht nur den Teich in zureichender Breite für den Durchzug des zufließenden Wassers von der Schleusse zum Bache oder Fluße hin sondern auch letzteren, so weit als sich die Wirkung des Teiches erstreckt; von allen Wasserpflanzen und neuen Grunderhöhungen jährlich vollständig zu reinigen.

Fünfzehntens. In die zwischen dem Teiche hinziehenden Bäche oder Flüsse sollen keine Steine, Sträuche oder Bäume u. dgl. geworfen, die Ufer nicht abgegraben, und die beim Flachsrösten gebrauchten Pflöcke, Rasen und Steine immer wieder vollständig ausgeräumt werden.

Sechszehntens. Die bei Teichen befindlichen Wehren oder Überfälle und Schleussen mit hochliegenden Schwellern sollen besonders bei Hauptreparaturen und Rekonstruktzionen in Grundschleussen umgestaltet, oder diese entsprechend dem §. 8 dieser Vorschrift für neue Teiche, erbaut werden.

Siebenzehntens. An allen Teichschleussen sollen die Schützen nicht höher sein, als daß deren oberer Rand gerade in der Ebene der bewilligten Teichspannung, oder des herkämmlichen Wasserstandes liege. Der höhere Theil soll überall abgeschnitten werden.

Achtzehntens. Kein Wehrüberfall- oder Schleussenschreller darf auf irgend eine Art erhöhet werden.

Neunzehntens. Jeder Teich soll nach Verhältniß seiner Lage, Größe und seines möglich größten Zuflußes, mit einer, oder nach Umständen mit mehreren zureichend weiten, solid und immer in den tiefsten Punkten gebauten Grundschleussen versehen sein. Teiche, deren Dämme bei anwachsendem Wasser lediglich durchstochen werden, dürfen nicht bestehen, weil hiedurch der abwärtigen Gegend unverkennbarer Schaden zugeht.

Zwanzigstens. Die auf den Teichdämmen befindlichen Bäume sollen zur gehörigen Zeit geköpft, und wenn dieselben abgestanden sind, weggeschaft, deren Wurzeln ausgegraben, und die Löcher mit guter Dammerde ausgestampft werden.

III. Abschnitt.

Strafbestimmungen bei Übertretungen der Teichpolizei-Vorschriften.

Ein und Zwanzigstens. Alle Verletzungen der gegenwärtigen Vorschriften ziehen entweder eine gesetzliche Strafe, oder die Pflicht zur Entschädigung, oder beides zugleich nach sich.

Po trzynaste. W potoku lub w rzéce do stawu wpływającym, nie wolno stawiać w celu rybołostwa żadnego płotu ani jazu z jakiegobądź materyału, istniejące zaś takowe płoty lub jazy zupełnie uprzątnione, i w razie potrzeby, tylko siéci rybackie lub druciane, albo kraty rybackie podług §. 5 niniejszego przepisu sporządzone być winny.

Po cztérnaste. Każden właściciel jest obowiązany, oczyszczać staw nie tylko w dostatecznéj szérokości od upustów aż do potoku lub rzéki dla łatwego przepływu wody, lecz również corocznie ze wszystkich roślin i nowych podniesień łożyska, o ile działanie stawu się rozciąga.

Po piętnaste. Do potoków lub rzék między stawem płynących nie należy wrzucać żadnych kamieni, krzaków, drzew i t. p., ani też skopywać brzegi, a używane do moczenia lnu lub konopi koły, darń i kamienie zawsze należycie uprzątnione być winny.

Po szesnaste. Znajdujące się przy stawach jazy i upusty z wysoko leżącemi progami, przy głównych naprawach i odbudowaniach, na upusty dnowe przekształcić, albo takowe podług §. 8 niniejszego rozporządzenia dla nowych stawów zbudować należy.

Po siedmnaste. Stawidła upustów stawowych powinny mieć taką tylko wysokość, aby wiérzchni brzeg onychże, równał się dokładnie z powiérzchnią dozwolonego lub zwyczajnego stanu wody. Część wyższą wszędzie odciąć należy.

Po ośmnaste. Żaden jaz lub też próg upustu w jakikolwiek bądź sposób podniesiony być nie może.

Po dziewiętnaste. Każden staw stósownie do swego położenia, swéj wielkości i swego możliwego największego przypływu jedną, lub podług okoliczności kilkoma dostatecznie szérokiemi, silnie i zawsze w najniższych punktach zbudowanemi upustami dnowemi, zaopatrzony być winien. Stawy, których groble przy wezbraniu wody wskróś tylko przekopywane bywają, istnieć nie mogą, gdyż przez to okolicy niżéj położonéj, oczywista wyrządza się szkoda.

Po dwudzieste. Znajdujące się na grobli drzewa, w stósownym czasie ścięte być winny, gdy zaś wyschną, należy je uprzątnąć, korzenie onychże wykopać, dziury zaś dobrą ziemią należycie wypełnione i ubite być mają.

Oddział III.

Ustawy karne co do przekroczeń przepisów policyi stawowéj.

Po dwudzieste piérwsze. Wszystkie przekroczenia niniejszych przepisów, pociągają za sobą albo karę prawem przepisaną, albo obowiązek wynagrodzenia szkody, lub też oboje razem. Takowe przekroczenia w sposób okolicznościom odpowiadający ukarane być winny.

Derlei Verletzungen sind auf eine den Umständen angemessene Art zu ahnden; falls sie jedoch eine durch das Strafgesetz verpönte Handlung oder Unterlassung bilden, so ist die strafgerichtliche Behandlung zu veranlassen.

Zwei und Zwanzigstens. Jede Beschädigung, sie mag aus einer strafbaren, oder nach den erhobenen Umständen ganz unstrafbaren Handlung entstanden sein, muß, in soferne hiedurch eine Privatpartei an ihrer Person oder an ihrem Vermögen benachtheiliget wird, nach den Vorschriften des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches der Beurtheilung des Zivilrichters überlassen bleiben.

Drei und Zwanzigstens. In sofern aber von den Eigenthümern oder ihren Leuten, für welche sie haften müssen, öffentliche Anstalten und Schutzwerke beschädiget werden, die vom Staatsschatze zu unterhalten sind, wird die Bestimmung des Entschädigungsbetrages, nach vorausgegangener Erwägung, unmittelbar von der Landesstelle erfolgen, und der Ersatz von der Kreisbehörde im gewöhnlichen Wege eingebracht werden.

IV. Abschnitt.

Die zur sicheren Handhabung und Aufrechthaltung dieser Bestimmungen erforderlichen Anordnungen.

Vier und Zwanzigstens. Die Aufsicht über die genaue Erfüllung dieser Anordnungen liegt den Bezirksämtern und der Kreisbehörde ob, welche die gemachten Wahrnehmungen und getroffenen Verfügungen alljährlich der Landes-Regierung anzuzeigen hat.

Mercandin m. p.

Beilage zu Nr. 5.

Kreisschreiben des galizischen Landes-Guberniums vom 3. Jänner 1788,

wegen Verbesserung der gemeinschädlichen Teiche, Verhinderung der Teichschäden, und des Ersatzes derselben.

Zu Folge höchster Entschließung vom 13. Dezember v. J. wird sämmtlichen Grundobrigkeiten und allen und jeden Grundbesitzern bedeutet: daß jeder Teicheigenthümer alle jene Schäden unausweichlich zu ersetzen haben werde, welche nicht durch unvorgesehene oder unausweichliche aus dem Wesen des Elementes entstehenden Zufälle, sondern nach kreisämtlicher Erhebung offenbar entweder aus Unterlassung der gehörigen Ablassung oder durch Vernachlässigung der Herstellung der mangelhaften Theile der Dämme und Zugehörungen einem andern zugehen möchten.

Es kann aber auf zweierlei Art gemeinschädliche Teiche geben. Entweder ihre Schädlichkeit entstehet aus der fehlerhaften Manipulazion und vernachlässigten Konser-

Jeżeli zaś te przekroczenia stanowią czynność lub nieczynność przepisami karnemi objętą, podług karnych więc przepisów postąpić należy.

Po dwudzieste drugie. Każde uszkodzenie, bądź z czynności kary godnéj, lub podług wykrytych okoliczności wcale nienagannéj wynikłe, winno być pozostawione zawyrokowaniu sędziego cywilnego podług przepisów powszechnych ustaw cywilnych, o ile przez to strona prywatna na swéj osobie lub na swym majątku pokrzywdzoną została.

Po dwudzieste trzecie. Jeżeli zaś przez właścicieli albo ich ludzi, za których oni ręczyć są winni, publiczne zakłady i budowy ochronne kosztem skarbu utrzymywane uszkodzone zostaną, oznaczenie wynagrodzenia szkody na podstawie poprzedniego zauważenia, nastąpi bezpośrednio ze strony Rządu krajowego, a zwrot tegoż wynagrodzenia w drodze zwyczajnéj przez urząd obwodowy wyexekwowany będzie.

Oddział IV.

Przepisy co do pewnego przestrzegania i zachowania objętych powyższemi rozdziałami postanowień.

Po dwudzieste czwarte. Dozór nad dokładnym wypełnieniem tychże postanowień, poruczony jest urzędom powiatowym i urzędom obwodowym, które uczynione spostrzeżenia i poczynione w tym względzie zarządzenia, corocznie Rządowi krajowemu oznajmiać mają.

Mercandin m. p.

Dodatek do Nru 5.

Okólnik Rządu Gubernialnego Galicyjskiego z dnia 3 Stycznia 1788,

względem naprawiania stawów szkodzących powszechności, zapobieżenia szkodom stawowym i wynagrodzenia tychże.

W skutek Najwyższego Rozporządzenia z dnia 13 Grudnia r. z. oznajmia się wszystkim zwierzchnościom gruntowym i każdemu posiadaczowi gruntowemu z osobna: że każden właściciel stawów będzie winien wszystkie te szkody nieochybnie wynagrodzić, które kto inny poniesie nie przez nieprzewidziane i nieuchronne wypadki z istoty żywiołów pochodzące, lecz według dochodzenia przez urząd obwodowy zdziałanego, oczywiście wynikłe, albo przez zaniechanie należytego upustu, albo też przez zaniedbanie naprawienia uszkodzonych grobli, i do téjże należących części. Szkodliwe powszechności stawy mogą być dwojakiego rodzaju.

Szkodliwość bowiem stawów wynika albo z błędnego postępowania i zaniedbanego utrzymania, w którym razie właściciel do naprawienia uszkodzonych części

vazion; und dann kann der Eigenthümer diesem Gebrechen abhelfen, welches zu thun er auch allerdings schuldig und dazu anzuhalten ist; oder es liegt die Schädlichkeit der Teiche in ihrer Konstrukzion selbst, oder in der physischen Lage, und da muß in beiden Fällen die erforderliche Abänderung, oder wenn anders nicht zu helfen wäre, die Kassirung solcher Teiche selbst veranlasset werden, welches jedoch nach vorhergegangener nähern Lokalunterſuchung mit Zuziehung eines Wasserbaukundigen zu bestimmen ist.

Und so wie überhaupt unter Haftung der Eigenthümer kein Teich zu hoch zu spannen ist; so muß auch darauf gesehen werden, daß die Abflußrinnsäle der Teiche von eingestürzten Bäumen oder dahin geführten Stöcken, Steinen ꝛc. allemal geräumt, und dadurch der Anlaß zu Uiberschwemmungen auf die Seite geschaffet werde, welche sich sonst besonders im Frühjahr und bei anhaltenden Regengüssen zu ergeben pflegen.

nie tylko jest obowiązanym lecz i zmuszonym być winien, lub też szkodliwość stawów wynika z saméj konstrukcyi i położenia, a wtenczas w obydwóch razach potrzebne jest przeistoczenie stawu; gdyby zaś innym sposobem zaradzić nie można było, zniesienie takichże stawów nastąpić powinno, co jednak w skutek poprzedzającego miejscowego dochodzenia z przyzwaniem rozumiejącego się na budowach wodnych, orzeczone zostanie.

Jak to ogólnie pod odpowiedzialnością właścicieli stawów, żaden staw za wysoko napełniony być nie może, tak równie zważać należy, ażeby upusty założone przez powalone drzewa lub zniesione koły, kamienie i t. p. zawsze oczyszczone były, a przez to i powód wylewów pominięty został, które zwykle w czasie wiosny i trwających nawalnic wydarzać się zwykły.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

IV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 11. Februar 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Obrębu zarządu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt IV.

Wydany i rozesłany dnia 11 Lutego 1855.

6.

Verordnung der Landes-Regierung vom 6. Februar 1855,

in Betreff der in der polnischen Übersetzung des Allerhöchsten Patentes vom 7. September 1848 unterlaufenen Unrichtigkeiten.

Durch eine unrichtige Übersetzung des Allerhöchsten Patentes vom 7. September 1848, welches von Aufhebung der Unterthänigkeit handelt, ist der Sinn dieses Allerhöchsten Patentes in der polnischen Tertirung theilweise entstellt worden, in welcher Art selbes sowohl in die, von dem bestandenen galizischen Landes-Gubernium unterm 18. September 1848 Z. 69072 veranlaßte Kundmachung, wie auch in das Amtsblatt „Dziennik rządowy Krakowski" Nr. 1 vom Jahre 1849, übergangen ist.

Namentlich gilt dieses:

a) vom 6. Absatze des erwähnten Patentes, wo die zwei letzten Worte „billige Entschädigung" mit Hinweglassung des Eigenschaftswortes „słuszne" bloß mit dem Worte „wynagrodzenie" übersetzt wurden;

b) im 7. Absatze, wo von der Aufhebung der Dienstbarkeiten des Holzungs- und Weiderechtes die Rede ist, wurden die Worte „entgeltlich aufgehoben" im polnischen Terte statt „znoszą się za wynagrodzeniem" unrichtig mit „są opłacalne" übersetzt; endlich

c) am Schlusse des 10. Absatzes in der 6. Zeile des deutschen Urtertes wurde das Wort „erklärt" statt „objaśnioną" unrichtig mit „uznaną" in das Polnische übertragen.

Wiewohl diese durch irrige Übersetzung des deutschen Urtertes entstandenen Unrichtigkeiten, durch eine getraue Übersetzung desselben in der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1848, Nr. 88, Seite 316 beseitigt worden sind, so hält man es für nothwendig, um etwaigen Beirrungen vorzubeugen, den richtigen Sinn der obigen Stellen hiemit eigens hervorzuheben und zubezeichnen.

Mercandin m. p.

6.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 6 Lutego 1855,

względem zaszłych pomyłek w polskiém tłómaczeniu Najwyższego Patentu z dnia 7 Września 1848.

Przez niewłaściwe tłómaczenie Najwyższego Patentu z dnia 7 Września 1848, który o zniesieniu poddaństwa opiéwa, jest myśl tegoż Patentu w polskiéj treści częściowo zmieniona, a Patent ten w tym sposobie nietylko w ogłoszeniu byłego Gubernium krajowego z dnia 18 Września 1848 L. 69072, lecz i „w Krakowskim Dzienniku Rządowym“ N. 1 z roku 1849 umieszczony został.

Mianowicie odnosi się to:

a) do 6 ustępu wspomnionego Patentu, gdzie dwa ostatnie słowa „billige Entſchädigung“ z opuszczeniem przymiotnika „słuszne“ tylko słowem „wynagrodzenie“ tłómaczone zostały;

b) w 7 ustępie, gdzie o zniesieniu służebnictw lasowych i prawa paszenia jest mowa, słowa: „entgeltlich aufgehoben“ w polskiéj treści zamiast „znoszą się za wynagrodzeniem“ niewłaściwie słowem „są opłacalne“ tłómaczone zostały; nakoniec

c) w końcu 10 ustępu w 6 wiérszu treści niemieckiéj jest słowo „erklärt“ zamiast „objaśnioną“ niewłaściwie przez „uznaną“ tłómaczone.

Lubo te, przez mylne tłómaczenie niemieckiéj treści zaszłe pomyłki przez wierne tłómaczenie téjże w zbiorze ustaw prowincyonalnych z roku 1848, Nr. 88, stron. 316 usunięte zostały, jednakowoż, aby możebném pomyłkom zapobiédz, widzi się potrzebę właściwą myśl powyższych miejsc niniejszém osobno wyjaśnić i oznaczyć.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

V. Stück.

Ausgegeben und versendet am 26. Februar 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt V.

Wydany i rozesłany dnia 26 Lutego 1855.

7.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 9. Februar 1855,

den Übertritt der Militärs in Zivilanstellungen betreffend.

Das k. k. Armee-Ober-Kommando hat wahrgenommen, daß von Seite der, um eine Zivilbedienstung sich bewerbenden Militärs noch fortwährend unmittelbar an die Behörden überreichte Gesuche vorkommen, ungeachtet die kaiserliche Verordnung vom 19. Dezember 1853, wodurch der Übertritt gedienter Unter-Offiziere und Gemeinen in Zivilstandes-Bedienstungen geregelt wird, den Weg der Bewerbung durch die Truppen- und Depot-Kommanden als den ausschließlich statthaften vorzeichnen.

Da jene Militärs, welche sich erst nach erfolgtem Austritte aus der aktiven Dienstleistung um eine Zivilanstellung melden, selten das Gesuch hierum überreichen, ohne sich früher um pfarrherrliche oder ortsobrigkeitliche Bestätigungen über ihre Moralität, politisches Verhalten, Familien und sonstigen Lebensverhältnisse zu bewerben, so sind die Seelsorger und Gemeindevorstände zunächst in der Lage, dieselben über die Bestimmungen der erwähnten kaiserlichen Verordnung und über den Weg der Bewerbung um Zivildienstesstellen zu belehren.

Um aber die Seelsorger und Gemeindevorstände in die Lage zu setzen, dieser Aufgabe zu entsprechen, werden ihnen hiermit in Folge Weisung des hohen Ministeriums des Innern vom 17. November vor. J. Z. 26278 die wesentlichsten Bestimmungen der im Reichs-Gesetzblatte vom Jahre 1853, LXXXIX. Stück, Nr. 266, Seite 1417, dann im galizischen Landes-Regierungsblatte vom Jahre 1854, erste Abtheilung, I. Stück, Nr. 1, Seite 2 enthaltenen kaiserlichen Verordnung vom 19. Dezember 1853, dann der in dieser Beziehung weiter erflossenen Allerhöchsten Entschließung vom 17. Februar 1854 (Reichs-Gesetzblatt XXVI. Stück, Nr. 74, Seite 288, — galizisches Landes-Regierungsblatt erste Abtheilung, XX. Stück, Nr. 81, Seite 247) in Erinnerung gebracht.

Zivilbedienstungen, welche ausschließlich nur an gediente Militärs verliehen werden dürfen.

Zur Belohnung lang und treu geleisteter Dienste der Unter-Offiziere und Soldaten des kaiserlichen Heeres haben Allerhöchst Seine k. k. Apostolische Majestät mit der kaiserlichen Verordnung vom 19. Dezember 1853 befohlen, daß:

a) Diener und Manipulazionsposten bei sämmtlichen landesfürstlichen Ämtern, Staats- oder solchen Anstalten, welche ganz oder zum Theile aus Staatsmitteln dotirt werden;

b) die dem exekutiven unteren Dienste angehörigen Posten bei den Staats-Eisenbahnen, bei den Post- und Telegraphen-Anstalten, bei den Berg-, Forst- und Salinen-Ämtern, bei den Ärarial-Fabriken u. s. w., zu welchen außer der Kenntniß des Lesens, Schreibens und Rechnens nur eine praktische Einübung in die besonderen Dienstes-Verrichtungen erforderlich ist, ausschließlich nur an gediente Unter-Offiziere und Gemeine Allerhöchst Ihres Heeres verliehen werden dürfen.

7.

Obwieszczenie Rządu Krajowego z dnia 9 Lutego 1855,

dotyczące się przestąpienia wojskowych na posady cywilne.

C. K. Nad-Komenda wojskowa spostrzegła, że prośby starających się o posady cywilne wojskowych, ciągle jeszcze bezpośrednio władzom przedkładane bywają, pomimo że Cesarskie Rozporządzenie z dnia 19 Grudnia 1853, przestąpienie wysłużonych podoficerów i szeregowych na posady cywilne porządkujące, drogę starania się, przez Komendy wojskowe (Truppen- und Depot-Kommanden) jako jedynie właściwą oznacza.

Ponieważ ci wojskowi, którzy dopiéro po zaszłém wystąpieniu z czynnéj służby, o posadę cywilną się zgłaszają, rzadko prośbę o to przedkładają, niepostarawszy się piérwéj o stwierdzenie ich moralności, politycznego zachowania się, familijnych i innych stósunków ze strony parafii lub zwierzchności miejscowéj, duchowni zatém i przełożeni gmin najpiérw są w położeniu, pouczyć tychże o postanowieniach powyższego Cesarskiego Rozporządzenia i wskazać im drogę starania się o posadę cywilną.

Aby zaś duchowieństwo i przełożeni gmin żądaniu temu odpowiedzieć mogli, wskutek Rozporządzenia Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17 Listopada r. z. N. 26278, przypomina się najtreściwsze Postanowienia Cesarskiego Rozporządzenia z d. 19 Grudnia 1853, Dziennikiem Praw Państwa z roku 1853 Zeszyt LXXXIX, N. 266, stron. 1417, niemniéj Dziennikiem galicyjskich praw krajowych z roku 1854, Oddział piérwszy, Zeszyt I, N. 1, stron. 2, objętego, daléj późniejsze odnośne Najwyższe Postanowienia z d. 17 Lutego 1854 (Dziennik Praw Państwa Zeszyt XXVI, N. 74, stron. 288, — Dziennik galicyjskich praw krajowych, Oddział piérwszy, Zeszyt XX, N. 81, stron. 247).

Posady cywilne, które jedynie tylko wysłużonym wojskowym udzielone być mogą.

Wcelu wynagrodzenia długich i wiernych usług podoficerów i szeregowych Cesarskiéj armii, Jego Ces. Król. Apostolska Mość, Cesarskiém Rozporządzeniem z dnia 19 Grudnia 1853 nakazać raczył, ażeby:

a) Posady sług i posady manipulacyjne przy wszystkich urzędach rządowych, tudzież przy zakładach rządowych, lub takich, które w całości lub w części otrzymują dotacyę swoją z funduszów Państwa,

b) Posady należące do służby wykonawczéj niższéj, przy kolejach żelaznych Rządowych, przy zakładach poczt i telegrafów, przy urzędach górniczych, leśnych, żupnych i przy fabrykach rządowych i t. d., do których oprócz wiadomości czytania, pisania i rachunków, wymaga się tylko praktycznéj wprawy do szczegółowych czynności służbowych, jedynie tylko wysłużonym podoficerom i szeregowym Cesarskiéj armii udzielane były.

Eine Ausnahme tritt nur ein, wenn zur Besetzung eines solchen Dienstpostens kein taugliches Militär-Individuum vorhanden sein sollte; provisionsfähige Ärarial-Arbeiter und Diener des Berg- und Salinenwesens haben jedoch im Bereiche desselben auch auf diese Stellen mit gedienten Militärs gleichmäßigen Anspruch.

Auch wird laut Erläuterung des hohen Ministeriums des Innern vom 2. April v. J. Z. 1059 — M. J. das Anspruchsrecht der bereits angestellten Diener (gleichviel ob in Aktivität oder ohne eigenes Verschulden im zeitlichen Ruhestande befindlich), durch diese Anordnung nicht beeinträchtiget.

Den Gemeinde-Organen wurde gleichfalls zur Pflicht gemacht, bei den von ihnen zu verleihenden Anstellungen die nachbezeichneten Militärs zu berücksichtigen und insbesondere zu den Stellen des Feld- und Waldaufsichts-, des unteren Markts-, Strassen- und Sicherheits-Personals vorzugsweise gediente Unter-Offiziere oder sonst gediente Militärs zu wählen; endlich ist angeordnet worden bei künftiger Genehmigung von Privat-Instituten, Gesellschaften, Industrie-Unternehmungen die Berücksichtigung der sich um eine Stelle bewerbenden und dazu geeigneten Militärs der nachbenannten Kategorie vor anderen Bewerbern als Verpflichtung in den Statuten einzuschalten.

Benennung der gedienten Militärs, welche, und Reihenfolge, in welcher dieselben auf die für sie vorbehaltenen Zivilbedienstungen Anspruch haben.

Bei Besetzung der vorerwähnten Stellen sind nachbenannte Militärdienstes-Kategorien bei ausgewiesener guter Konduite und für den speziellen Posten unumgänglich erforderlichen Eigenschaften hierzu, in der hier angegebenen Reihenfolge zu berücksichtigen, und zwar:

a) vor Allem Feldwebel und gleichgestellte Chargen;
b) Korporals und gleichstellte Chargen, wenn dieselben a) und b) wenigstens zwei Kapitulazionen, worunter die zweite als freiwillige im Sinne des Gesetzes vom 23. Dezember 1849, gedient haben, mit weiterer Bevorzugung derer, die mehrere Freiwilligen-Kapitulazionen zurückgelegt haben;
c) Unter-Offiziere, welche noch vor vollstreckter Kapitulazion vor dem Feinde, oder durch dienstliche Anlässe auch im Frieden, invalid wurden, ohne hierdurch die Verwendbarkeit im Zivildienste eingebüßt zu haben, mit der Abstufung wie ad a) und b);
d) mit Invaliden-Versorgungs-Patenten oder Reservazions-Urkunden betheilte, dann mit Abschied entlassene Unter-Offiziere der Artillerie- und Genie-Truppen, des Pionnier- und Flotillen-Korps, wenn sie mindestens vier Jahre über die pflichtmäßige Kapitulazion stillschweigend fortgedient haben;
e) Unter-Offiziere der ad d) bezeichneten Kategorie von den andern Truppenkörpern, welche nach vollstreckter Kapitulazion sich wenigstens auf vier Jahre reengagiren liessen.

Den Unter-Offizieren der Punkt d) und e) bezeichneten Kategorien sind, wenn sie zur früheren 14jährigen Kapitulazion verpflichtet waren, und diese vollstreck-

Wyjątek tylko wtenczas ma miejsce, gdyby do obsadzenia takiéjże posady, nie było zdolnego wojskowego; do prowizyi uprawnieni wyrobnicy rządowi i sługi urzędów górniczych i żupnych, mają jednak na posady tego zakresu, równe prawo z wysłużonymi wojskowymi.

Podług wyjaśnienia Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 Kwietnia r. z. Nr. 1059—M. I., prawo to umieszczonych już sług (bez względu czyli oni w czynnéj lub bez ich zawinienia czasowo w nieczynnéj służbie się znajdują) przez powyższe postanowienie nie jest uszczuplone.

Na gminy również włożono obowiązek, aby przy udzielaniu posad z ich ramienia niżéj wymienionych wojskowych uwzględniały, mianowicie na posady dozorców pól, lasów, niższych dozorców targowych, drogowych i bezpieczeństwa, przedewszystkiém wysłużonych podoficerów i szeregowych wybierały; w końcu nakazane zostało, aby przy przyszłych zatwierdzeniach instytutów prywatnych, towarzystw, przedsiębiorstw przemysłowych, statutami zobowiązanie objęte zostało, uwzględniać stósujących się o posadę uzdolnionych wojskowych następującéj kategoryi, przed innymi starającymi się.

Wymienienie wysłużonych wojskowych i porządek, podług którego ciż do posad cywilnych dla nich zastrzeżonych prawo mają.

Przy mianowaniu na wspomnione posady należy mieć wzgląd na następujące kategorye służby wojskowéj przy udowodnionéj dobréj konduicie, tudzież przy wykazaniu przymiotów na tę szczegółową posadę niezbędnie wymaganych w porządku niżéj wyszczególnionym, mianowicie:

a) przed wszystkimi feldweble i równe z nimi stopnie;

b) kaprale i równe z nimi stopnie, jeżeli takowi *a)* i *b)* wysłużyli przynajmniéj dwie kapitulacye, a między temi drugą jako ochotnicy w myśl ustawy z dnia 23 Grudnia 1849 r. w dalszym następstwie dając piérwszeństwo tym, którzy więcéj kapitulacyj jako ochotnicy wysłużyli;

c) podoficerowie, którzy przed wysłużeniem kapitulacyi stali się inwalidami, w wojnie lub też w czasie pokoju z powodu pełnienia służby, lecz przezto nie utracili zdolności do służby cywilnéj w porządku pod *a)* i *b)* wskazanym;

d) ci którzy jako inwalidzi otrzymali patentowe zaopatrzenie, lub dokumenta rezerwacyjne, tudzież dymisyonowani podoficerowie od artyleryi lub inżynieryi, od korpusu pionierów i floty, jeżeli służyli najmniéj cztery lata nad kapitulacyę obowiązkową;

e) podoficerowie kategoryi pod *d)* wspomnionéj od innych korpusów, którzy po dopełnieniu kapitulacyi zaangażowali się na nowo najmniéj na cztéry lata.

Podoficerom kategoryi pod *d)* i *e)* którzy do dawniejszéj 14letniéj kapitulacyi obowiązani byli i tęż całą kapitulacyę wysłużyli, opuszcza się te cztéry

ten, jene vier Jahre erlassen, welche dieselben behufs der Bewerbung um einen Zivildienstposten noch hätten nachdienen sollen;

f) Gefreite und Gemeine, welche als Freiwillige wenigstens Eine Kapitulazion vollstreckt haben und entweder stillschweigend weiter dienen oder mit Invaliden-Versorgungs-Patental- und Reservazions-Urkunden betheilt sind oder auch mit Abschied entlassen wurden;

g) Gefreite und Gemeine, welche vor beendigter erster Freiwilligen-Kapitulazion in einer der sub c) bezeichneten Arten in Abgang kommen.

Den Unter-Offizieren, so wie jener Mannschaft, welche Dienste vor dem Feinde geleistet haben, ist in der gleichen Kategorie eine vorzugsweise Bedachtnahme angedeihen zu lassen.

Die früheren Supplenten sind den dermaligen Freiwilligen rücksichtlich ihrer Zivilversorgung gleichzustellen.

Diese Bestimmungen haben sich auch auf die Mannschaft der Militär-Polizeiwache zu erstrecken. Die Gemeinen der Gensd'armerie und der Hofburgwache sind bei der Verleihung von Zivildienstposten gleich wirklichen Korporals zu behandeln.

So lange, als die Zahl der, den eben erwähnten Bestimmungen entsprechenden Aspiranten für den Bedarf nicht genügt, wurde gestattet, die Wahl noch unter denjenigen ausgedienten Soldaten zu treffen, welche nach den früheren Vorschriften für den Dienstesposten befähiget sind.

Evidenz der für gediente Militärs gewidmeten Zivildienstesposten und der hiezu berufenen Aspiranten;

Weg der Bewerbung.

Eine dem Allerhöchsten Armee-Ober-Kommando unterstehende Kommission besorgt die Evidenz sowohl der, gedienten Militärs ausschließlich vorbehaltenen Zivilbedienstungen, worüber ein eigenes nach den Ministerien und obersten Verwaltungsbehörden geordnetes Verzeichniß zu Stande gebracht worden ist, als auch der, zu diesen Stellen berufenen Aspiranten.

Als Grundlage des Grundbuches, welches die Kommission über alle zu Zivilbedienstungen aspirenden Unter-Offiziere und Gemeine zu führen verpflichtet ist, haben die militärischen Qualifikazions-Eingaben zu dienen, deren Verfassung den Regiments- und Abtheilungs-Kommanden über jene Militärs obliegt, welche nach den erwähnten Bestimmungen noch im Laufe ihrer aktiven Dienstleistung, oder zur Zeit ihres Übertrittes in den Versorgungsstand, oder ihres Austrittes mit Abschied sich um Verleihung einer Zivilanstellung zu bewerben, den Anspruch haben, und um ihre Vormerkung dazu bitten.

Zur Erleichterung der Bewerbung der hierzu berufenen Militärs, welche sich erst nach erfolgtem Austritte aus der aktiven Dienstleistung hierzu melden, ist denselben gestattet, sich wegen Verfassung und Einsendung dieser Eingaben an das ihrem Aufenthaltsorte zunächst stazionirte Depot-

lata, którzy ciż w celu starania się o posadę cywilną dłużéjby służyć musieli.

f) frajtrowie i szeregowi, którzy jako ochotnicy przynajmniéj jedną kapitulacyę wysłużyli i albo milcząco daléj służą, lub téż jako inwalidowie otrzymali patentowe zaopatrzenie i dokumenta rezerwacyjne, lub téż nakoniec zostali dymisyonowani z abszytem;

g) frajtrowie i szeregowi, którzy jeszcze przed ukończeniem pierwszéj kapitulacyi dobrowolnéj, występują w sposobie wskazanym pod lit. *c)*.

Podoficerom i szeregowym którzy przed nieprzyjacielem służbę pełnili, wrównéj kategoryi piérwszeństwo ma być dane.

Dawniejsi suplenci co do cywilnego tychże zabezpieczenia, z teraźniejszymi ochotnikami zrównani być mają.

Te przepisy rozciągają się również na straż policyjną wojskową.

Szeregowi żandarmeryi i straży nadwornéj Burgu przy udzielaniu posad cywilnych, jako rzeczywiści kaprale mają być uważani.

Gdyby liczba według powyższych postanowień uzdolnionych aspirantów, potrzebie nie wystarczała, jest pozwolono zrobić wybór między takimi wysłużonymi żołnierzami, którzy według dawniejszych przepisów na posadę cywilną są zdolni.

Ewidencya posad cywilnych dla wysłużonych wojskowych i powołanych na tęż aspirantów zastrzeżonych.

Droga starania się.

Najwyższéj Nadkomendzie armii podlegająca kommissya, prowadzi ewidencyą posad cywilnych jedynie dla wysłużonych wojskowych zastrzeżonych, w którym to względzie podług Ministerstw i Najwyższych Władz administracyjnych, uporządkowany wykaz zdziałanym został, również jak i aspirantów na te posady powołanych.

Za podstawę głównéj księgi, którą kommissya co do wszystkich na posady cywilne aspirujących podoficerów i szeregowych prowadzić jest obowiązaną, służą wojskowe podania kwalifikacyjne, których sporządzenie komendom regimentowym i oddziałowym obowiązkowo przynależy co do tych wojskowych, którzy podług powyższych postanowień w czasie służby czynnéj, lub w czasie ich przestąpienia w stan zaopatrzenia, lub wystąpienia z abszytem, o udzielenie posady cywilnéj starają się, lub téż o zanotowanie na te posady proszą.

W celu ułatwienia starania się powołanych do tego wojskowych, którzy dopiéro po wystąpieniu z czynnéj służby oto się zgłaszają, jest dozwolone, udać się do najbliższéj od miejsca zamieszkania stacyonowanéj komendy (Depot-Commando) dla sporządzenia i przesłania tegoż podania.

Kommando zu wenden. Direkte Gesuche von Militärs um Zivilbedienstungen dürfen von den Zivilbehörden nicht mehr berücksichtiget werden, da die dazu Anspruch habenden an die Vermittlung der Militär-Organe gewiesen sind.

Die Qualifikazionslisten sind zur Evidenthaltung des Grundbuches von den Truppenkörpern und Depot-Abtheilungen im vorgeschriebenen Dienstwege an die vorgesetzten Armee-Kommanden und von diesen an das Allerhöchste Armee-Ober-Kommando vierteljährig einzusenden, wie nicht minder im gleichen Wege die sich hieran nachträglich ergebenden Veränderungen von Fall zu Fall anzuzeigen.

Die Kommission, welcher die einlangenden Qualifikazions-Eingaben vom Armee-Ober-Kommando zugemittelt werden, hat aus denselben, nebst der Richtigstellung des eigenen Grundbuches, eben so viele einzelne Verzeichnisse, als besondere Verwaltungszweige bestehen, zur Übermittlung an die betreffenden Ministerien ꝛc. zusammenzustellen; die Ministerien und andere leitenden Zentralbehörden nehmen die weitere Anrepartirung für die unterstehenden Behörden vor, und leiten das Partikular-Verzeichniß an den Landeschef jedes Kronlandes, mit welchem sich die Behörden sämmtlicher Verwaltungszweige bei stattfindenden Erledigungen wegen Namhaftmachung geeigneter Individuen aus dem Militärstande ins Vernehmen zu setzen haben. Was die Zuweisung nach den verschiedenen Kronländern anbelangt, so wird auf die Sprachkenntnisse, den Aufenthalt des Bewerbers und nach Thunlichkeit auf den etwa besonders ausgesprochenen Wunsch der einzelnen Aspiranten Bedacht genommen.

Zur Besetzung erledigter Dienstposten durch die nur zur bedingten Berücksichtigung geeigneten Individuen kann erst dann geschritten werden, wenn die Verzeichnisse der vollkommen qualifizirten Bewerber nicht nur bei einer einzelnen Behörde, sondern auch bei allen übrigen Behörden erschöpft sind, weßhalb in jedem einzelnen Falle, wo es sich um eine solche Besetzung handelt, vorläufig die Anfrage an das betreffende Ministerium gerichtet wird, ob nicht vollständig geeignete Militär-Bewerber vorhanden sind.

Militärs, denen Zivilanstellungen verliehen werden, verlieren den Anspruch auf vorzugsweise Berücksichtigung bei Zivilbedienstungen, wenn sie dieselben, unverschuldete, genau nachzuweisende Hindernisse ausgenommen, nicht binnen der ihnen bekannt gegebenen, nach Billigkeit zu berechnenden Frist antreten; gegen seinen Willen ist kein Militär zur Annahme einer Zivilanstellung zu verhalten. Die dermalen geltenden Vorschriften bezüglich der Einrechnung der Militärdienstzeit, dann hinsichtlich der Versorgung der in derlei Zivilbedienstungen übergetretenen Unter-Offiziere und Gemeinen werden aufrecht erhalten.

Um den Vollzug der erwähnten Allerhöchsten Bestimmungen zu sichern, haben die Behörden vierteljährige Ausweise über alle in ihrem Rapport zur Erledigung gekommenen, für gediente Militärs gewidmete Stellen und die an solche geschehene Verleihung

Bezpośrednie podania wojskowych o posady cywilne, przez władze cywilne uwzględniane być nie powinny, ponieważ ci którzy prawo do tego mają, za pośrednictwem władz wojskowych udawać się powinni.

Listy kwalifikacyjne dla prowadzenia ewidencyi księgi głównéj, winny być kwartalnie przez korpusy i oddziały (Depot-Abtheilungen) w przepisanéj drodze służbowéj do przełożonych komend armii, a przez te do Najwyższéj Nad-Komendy armii odesłane. Wydarzone późniejsze zmiany, przy każdym pojedynczym wypadku w tejże saméj drodze doniesione być mają.

Komissya, któréj wpływające podania kwalifikacyjne przez Nadkomendę armii oddane będą, winna oprócz sprostowania własnéj księgi głównéj, sporządzić tyleż pojedynczych wykazów, ile osobnych gałęzi administracyjnych istnieje, w celu przesłania tychże dotyczącym Ministerstwom i t. d.

Ministerstwa i inne dyrygujące władze centralne robią dalszą repartycyę dla władz podrzędnych, i przesyłają wykaz częściowy szefowi każdego kraju koronnego, z którym się władze wszystkich gałęzi administracyjnych przy wydarzających się opróżnieniach, o wymienienie zdolnych Indiwiduów z stanu wojskowego znosić mają.

Co się zaś przydzielenia do różnych krajów koronnych tyczy, znajomość języków, miejsce zamieszkania, a podług możności i wyrażone życzenie pojedynczych aspirantów, uwzględnione będzie.

Do obsadzenia opróżnionéj posady przez Indiwidua tylko do warunkowego uwzględnienia zdolne, wtenczas dopiéro przystąpić można, gdy wykazy zupełnie ukwalifikowanych starających się, nietylko u jednéj pojedynczéj władzy lecz i u wszystkich innych władz są już wyczerpane, dla tego więc w każdym pojedyńczym wypadku, gdzie o takie obsadzenie chodzi, przedtém zapytanie u dotyczącego Ministerstwa się czyni, czyli nie ma zupełnie uzdolnionych starających się wojskowych.

Wojskowi którym posady cywilne udzielone zostaną, tracą prawo do uwzględnienia celującego na posady cywilne, gdy wyjąwszy niezawinione dokładnie udowodnić się mające przeszkody, — w przeciągu danego, a podług słuszności obliczonego terminu posad tychże nieobejmą, przeciw swéj woli zaś żaden wojskowy do przyjęcia posady cywilnéj zmuszonym być nie może.

Istniejące teraz przepisy co do wliczania czasu służby wojskowéj, jakotéż co do zaopatrywania na posady cywilne przechodzących podoficerów i szeregowych, w mocy swéj pozostają.

W celu zabezpieczenia wykonywania powyższych Najwyższych Postanowień, władze wszystkie w ich obrębie opróżnione a dla wysłużonych wojskowych zastrzeżone posady, również jak i udzielenia takichże posad w drodze szefa kraju

von derlei Stellen im Wege des Landeschef's einzusenden; drei Monate nach Ablauf jeden Jahres aber ist die General-Nachweisung hierüber Allerhöchst Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom Armee-Ober-Kommando zu unterbreiten.

Mercandin m. p.

8.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 17. Februar 1855,

in Betreff der Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-Bezirks-Vorstehers.

Mit Bezug auf den §. 6 der in dem Reichs-Gesetzblatte, II. Stück, Nr. 6, ausgegeben am 5. Jänner 1855, enthaltenen Kundmachung des Finanzministeriums (Landes-Regierungsblatt, erste Abtheilung, V. Stück, Nr. 19, Seite 80), womit sich aus Anlaß der probeweisen Einführung der Einrichtungen des Zollvereines bezüglich der Organisirung der Zollämter und der Finanzwache im Kameral-Bezirke Krakau vom 31. Jänner 1855, angefangen, die Kundmachung über die nähere Bezeichnung des erweiterten Wirkungskreises des dortigen Kameral-Bezirksvorstehers vorbehalten wurde, wird bekannt gegeben, daß das hohe k. k. Finanzministerium mit dem Erlasse vom 28. Dezember 1854 Z. 1170 — J. N. E. dem gedachten Bezirksvorsteher während der Dauer der in seinem Bezirke stattfindenden Probe, folgenden Wirkungskreis einzuräumen befunden hat:

1. Er hat alle Befugnisse auszuüben, welche der Zolltarif, die Zoll- und Staats-Monopolsordnung, so wie die, auf die erwähnten Gesetze bezüglichen Verordnungen und Vorschriften in erster Instanz den Finanz-Landesbehörden vorbehalten.

2. Er entscheidet in zweiter Instanz über die Rekurse und Berufungen, welche gegen die vom Amtsdirektor nach den §§. 8, 9 und 12 seines Wirkungskreises gefällten Entscheidungen gerichtet sind.

3. Der Bezirksvorsteher erhält ferner in Beziehung auf die Zoll- und Finanzwachbeamten den Wirkungskreis der Finanz-Landes-Direkzion

a) in Ansehung der Ernennung und Disziplinarbehandlung von Refpizienten I.;
b) der Geldbelohnungen und Aushilfen, dann der Gehaltsvorschüsse an Beamte, zu deren Ernennung die Finanz-Landesbehörde ermächtiget ist;
c) der Heilkosten und der Vorschüsse auf Rechnung derselben.

4. In allen jenen Beziehungen, wo dem Bezirksvorsteher die Befugnisse der Finanz-Landes-Direkzion eingeräumt werden, wird zwar in höherer Instanz das k. k. Finanzministerium entscheiden, allein die Berichte des Bezirksvorstehers und die Entscheidungen des Finanzministeriums werden stets durch die Finanz-Landes-Direkzion gehen, welche den ersteren ihr „Gesehen" und nöthigenfalls ihre begutachtenden Bemerkungen beizusetzen hat.

Mercandin m. p.

kwartalnie przesyłać, trzy miesiące zaś po upływie każdego roku, ogólny wykaz w tym względzie przez Nadkomendę armii, Jego Ces. Król. Apostolskiéj Mości ma być przedłożonym.

Mercandin m. p.

8.

Obwieszczenie Rządu Krajowego z dnia 17 Lutego 1855,

dotyczące rozszerzenia zakresu działania Przełożonego Okręgu kameralnego Krakowskiego.

Odnośnie do §. 6 objętego Dziennikiem Praw Państwa, Część II, N. 6, wydanego dnia 5 Stycznia 1855 r. Ogłoszenia Ministerstwa Skarbu (Dziennik krajowy, Oddział piérwszy, Zeszyt V, N. 19, stron. 80) którém z powodu zaprowadzenia na próbę urządzeń związku celnego, tyczących się organizacyi urzędów celnych i straży skarbowéj w Okręgu kameralnym Krakowskim zacząwszy od dnia 31 Stycznia 1855 roku, ogłoszenie co do bliższego oznaczenia rozszerzonego zakresu działania Przełożonego Okręgu kameralnego Krakowskiego zastrzeżone zostało, — podaje się do wiadomości, że Wysokie C. K. Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z d. 28 Grudnia 1854 N. 1170 — J. N. C. wymienionemu Przełożonemu okręgu na czas istniejącéj w jego okręgu próby, następujący zakres działania dozwolić postanowiło:

1. Tenże ma wykonywać wszystkie upoważnienia, które taryfa celna, ustawa ceł i monopoliów Państwa równie jak i odnośne do tychże ustaw rozporządzenia i przepisy, władzom skarbowym krajowym w piérwszéj instancyi zastrzegają.

2. Tenże rozstrzyga w drugiéj instancyi rekursa i powołania, które przeciw wydanym wyrokom dyrektora urzędowego według §§. 8, 9 i 12 zakresu działania jego, są wymierzone.

3. Przełożony okręgu otrzymuje względnie na urzędników cłowych i straży skarbowéj, zakres działania Skarbowéj Krajowéj Dyrekcyi

a) co do zamianowania i traktowania dyscyplinarnego respicientów I.,

b) co do wynagrodzeń piénieżnych i wspomożeń, także i awansów na pensyą dla urzędników, do których zamianowania władza skarbowa krajowa jest upoważnioną,

c) co do kosztów leczenia i awansów na rachunek tychże.

4. W wszystkich tych okolicznościach, w których Przełożonemu okręgowemu upoważnienia Skarbowéj Krajowéj Dyrekcyi są przyznane, w wyższéj instancyi C. K. Ministerstwo Skarbu wyrokować będzie, sprawozdania jednakowoż Przełożonego okręgu, i wyroki Ministerstwa Skarbu, zawsze przez Skarbową Krajową Dyrekcyę przechodzić będą, którato swe „widziano“ a w razie potrzeby swe opiniujące uwagi dołoży.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

VI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 8. März 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt VI.

Wydany i rozesłany dnia 8 Marca 1855.

9.

Verordnung der Landes-Regierung vom 28. Februar 1855,

wegen Ausdehnung des für die Provinz Ostgalizien erflossenen hohen Hofkanzlei-Dekretes vom 28. Jänner 1802 Nr. 232, in Betreff der einhaltenden Wirkung der Rekurse im politischen Wege, auf das Großherzogthum Krakau.

Mit dem Erlasse des hohen Ministeriums des Innern vom 2. Dezember 1854 Z. 1692 wurde anher bedeutet, daß die Ausdehnung des, für Ostgalizien erflossenen hohen Hofkanzlei-Dekretes vom 28. Jänner 1802 Z. 232, in Betreff der einhaltenden Wirkung der Rekurse im politischen Wege auf das Großherzogthum Krakau keinem Anstande unterliege; und da die k. k. Landes-Regierung gleichzeitig ermächtiget wurde, die entsprechende Kundmachung dieser Verordnung zu veranlassen, so wird dieselbe ihrem vollen Inhalte nach zur Nachachtung eingeschaltet.

Mercandin m. p.

Hofkanzlei-Dekret vom 28. Jänner 1802 Z. $\frac{232}{102}$ an das ostgalizische Landes-Gubernium.

Es ist die Frage entstanden, ob, und in wieweit die Rekurse im politischen Wege eine einhaltende Wirkung haben können? Uiber den, Seiner Mäjestät dießfalls erstatteten Allerunterthänigsten Vortrag, ist die höchste Entschließung erfolgt, daß der Rekurs im politischen Wege dann eine einhaltende Wirkung haben solle, wenn sonst durch den Vollzug des geschöpften Erkenntnisses der günstige Erfolg des Rekurses für den Rekurrenten ohne Frucht und Wirkung sein würde. Hingegen kann die einhaltende Wirkung nicht Platz finden, wodurch den Bezug der Partei, gegen welche, oder der Sache, in Ansehung welcher der Rekurs genommen wird, ein, keinen Ersatz zugebender Nachtheil zuwachsen würde, oder wo es um eine auf das Oeffentliche sich beziehende Vorkehrung und vorzüglich um eine solche zu thun ist, bei welcher entweder ein Provisorium nothwendig ist, oder die Amtspflicht von selbst einzuschreiten hat.

Welch' Allerhöchste Anordnung das Gubernium zu seiner eigenen Richtschnur zu nehmen, und seine untergeordneten Behörden zu ihrem Nachverhalte, davon zu verständigen hat.

9.

Rozporządzenie Rządu krajowego z d. 28 Lutego 1855,

co do rozciągnienia dekretu Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z d. 28 Stycznia 1802 N. 232, na Wielkie Księstwo Krakowskie, dotyczącego wstrzymującéj mocy rekursów w drodze politycznéj.

Rozporządzeniem Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 2 Grudnia 1854 L. 1692 wskazane zostało, że rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie zapadłego dla wschodniéj Galicyi dekretu Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 28 Stycznia 1802 N. 232, co do wstrzymującéj mocy rekursów w drodze politycznéj, żadnym nie podlega przeszkodom; gdy zaś C. K. Rząd krajowy jednocześnie do wydania stósownego ogłoszenia upoważnionym został, powyższy dekret w całéj swéj osnowie dla zastósowania się niniejszém podaje.

Mercandin m. p.

Dekret Nadwornéj Kancelaryi z dnia 28 Stycznia 1802 N. $\frac{232}{102}$ do Gubernium krajowego wschodniéj Galicyi.

Zrobiono zapytanie, czyli i jak dalece rekursa w politycznéj drodze moc wstrzymującą posiadać mogą? — Na przedłożony Jego C. K. Mości dotyczący najpoddańszy wniosek, zapadło Najwyższe Postanowienie, że rekurs w drodze politycznéj wtedy moc wstrzymującą mieć powinien, gdyby przez wykonanie zawyrokowania, pomyślny skutek rekursu dla rekurującego bezowocny i bezskuteczny został. W przeciwnym zaś razie moc wstrzymująca miejsca mieć nie może, gdy przez opóźnienie stronie, przeciw któréj, lub rzeczy, co do któréj rekurs założonym został, żadne uszkodzenie wymagające wynagrodzenia nie wyniknie, albo też gdy chodzi o zapobieżenie do powszechności się odnoszące, mianowicie zaś o takie, gdzie albo prowizoryum jest potrzebne lub też obowiązek urzędowy wkroczyć winien.

Które to Najwyższe Postanowienie Gubernium dla własnego zastósowania się powziąść, i władze podrzędne w celu postępowania według tegoż o tém zawiadomić ma.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. März 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt VII.

Wydany i rozesłany dnia 15 Marca 1855.

10.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 15. März 1855,

in Betreff der Ausdehnung mehrerer aus Lebenssicherheits- und Gesundheitsrücksichten für Galizien erlassener, polizeilicher Vorschriften auf das Großherzogthum Krakau.

Da die, im Großherzogthume Krakau in Betreff der Sicherheit des Lebens und der Gesundheit bestehenden Vorschriften mangelhaft befunden wurden, so werden in Gemäßheit des Erlasses des hohen Ministeriums des Innern vom 5. November 1854 Z. 5644 M. J. nachfolgende, in der Provinz Galizien in dieser Hinsicht bestehende Verordnungen auch auf das Großherzogthum Krakau ausgedehnt, und zwar:

§. 1.

Die mit dem hohen Hofkanzlei-Dekret vom 29. Juli 1784 herabgelangte, mit Gubernial-Zirkular-Verordnung vom 19. August 1784 Z. 18920 kundgemachte Allerhöchste Entschliessung (Pillerische Patenten-Sammlung vom Jahre 1784, Nr. 62, Seite 188) über die beim Schotter- und Lehmgraben zu beobachtenden Vorsichten.

Nachdem sich häufige Unglücke in den Schotter- und Lehmgruben zum Ziegelmachen dadurch ergeben haben, daß man in den einen wie in den andern, um eher auf den Schotter oder Lehm zu kommen, und die mehreren Arbeitskosten zu ersparen, nur die obere Erde untergehölscht hat, ohne zu erwägen, daß der Theil ober der ausgehölschten Erde endlich einstürzen muß, so wird, um diesem schädlichen Übel, welches bloß aus der Habsucht derjenigen, so derlei Gruben benutzen, entspringt, für die Zukunft abzuhelfen, hiermit gesammten Inhabern oder Pächtern derlei Gruben nachdrucksamst anbefohlen, daß bei Grabung derselben unter sonst zu befahren habender schärfesten Strafe, die Erde immer von oben herunter weggeräumt, und solchergestalten abdachungsweise bis an den Schotter oder Lehm gegraben werden soll.

Die Richter und Gemeinden werden auf die Beobachtung dieser hohen Anordnung zu wachen, und im Übertretungsfalle die Anzeige davon sogleich zu machen haben.

§. 2.

I. Das hohe Hofkanzlei-Dekret vom 30. Juli 1818 Z. 13318, kundgemacht mit dem Zirkulare des galizischen Landes-Guberniums vom 25. August 1818 Z. 44458, in Betreff des Verkaufes und Genußes der Schwämme.

Um das Publikum und besonders die ärmeren Volksklassen, für welche die Schwämme in vielen Gegenden ein sehr gesuchtes und wolhfeiles Nahrungsmittel ausmachen, vor Schaden durch den unvorsichtigen Genuß solcher Gewächse zu verwahren, hat man nach Einvernehmung der medizinischen Fakultät allgemein anzuordnen befunden:

a) daß der Genuß und sonach der Verkauf aller Arten von Täublingen, da die Kennzeichen der genußbaren von den schädlichen dieser Gattung sehr unverlässig und schwer zu merken sind, sogleich durchaus und allgemein zu verbieten sei;

10.

Obwieszczenie C. K. Rządu krajowego z d. 15 Marca 1855,

względem rozciągnienia niektórych w przedmiocie bezpieczeństwa życia i zdrowia dla Galicyi wydanych policyjnych przepisów także na Wielkie Księstwo Krakowskie.

Ponieważ przepisy względem bezpieczeństwa życia i zdrowia w Wielkiém Księstwie Krakowskiém istniejące, za niedostateczne uznane zostały, przeto w moc rozporządzenia Wysokiego Ministeryum z dnia 5 Listopada 1854 L. 5644 M. I. następujące w Galicyi w tym względzie istniejące przepisy także na Wielkie Księstwo Krakowskie rozciągają się, jako to:

§. 1.

Dekretem Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 29 Lipca 1784 i Gubernialném okólném rozporządzeniem z dnia 19 Sierpnia 1784 L. 18920 ogłoszone Najwyższe Postanowienie (Zbiór Patentów Pillera z roku 1784 Nr. 62 str. 188), względem ostrożności przy kopaniu szutru i gliny zachować się mających.

Ponieważ się wiele nieszczęść w dołach przy kopaniu szutru i gliny do wyrobu cegieł dla tego wydarzyło, że w jednym i w drugim, aby się prędzéj do szutru lub gliny dostać, koszta roboty oszczędzić, tylko wierzchnia część ziemi podkopaną została, niezważając, że ta część nad podkopaną ziemią, w końcu zapaść się musi; więc aby temu szkodliwemu, tylko z chciwości z tychże dołów użytkujących pochodzącemu złemu zaradzić, wszystkim właścicielom albo dzierżawcom takich dołów najostrzéj się nakazuje, aby przy kopaniu tychże pod najsurowszą karą ziemię z góry na dół w kierunku położystym aż do szutru albo gliny brali.

Wójtowie i Gminy nad zachowaniem tegoż wysokiego rozporządzenia czuwać, a w razie uchybienia zaraz donosić winni.

§. 2.

I. Dekret Wysokiéj Kancelaryi Nadwornéj z dnia 30 Lipca 1818, L. 13318, ogłoszony okólnikiem Gubernium Galicyjskiego z dnia 25 Sierpnia 1818, L. 44458 względem przedaży grzybów i pożywania tychże.

Aby publiczność a najwięcéj uboższe klassy ludności, dla których w wielu okolicach grzyby są bardzo pożądaném i taniém pożywieniem, od uszkodzenia przez nieostrożne pożywanie tychże roślin zachować, po zasięgnieniu zdania wydziału lékarskiego nakazuje się:

a) aby pożywanie i przedaż wszystkich gatunków tak zwanych gołąbków ze względu, że oznaki prawdziwych od szkodliwych tegoż rodzaju grzybów bardzo są niepewne, i trudne do poznania, bezzwłocznie powszechnie zakazane było.

b) daß überhaupt alle Gattungen von Schwämmen, die auch nur etwas verdächtig sind, oder deren Unschädlichkeit nicht ganz zuverlässig bekannt ist, nicht zum Genusse, folglich auch nirgends zum Verkaufe zuzulassen seien.

Es ist daher genau darauf zu sehen, daß besonders auf Marktplätzen, dann bei Kräuter-, Gemüse- und Grünzeughändlern u. s. w. überall strenge darüber gewacht werde, daß dem Publikum keine Schwämme feilgeboten werden, deren Unschädlichkeit nicht bestimmt und allgemein bekannt ist.

II. Gubernial-Verordnung vom 19. Juni 1837 Z. 39291 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1837, Nr. 112, Seite 282).

Die Dominien und Ortsobrigkeiten haben die Insassen aufmerksam zu machen, damit nur solche Schwämme von ihnen zum Genusse verkauft, oder aufgesucht und verwendet werden, welche als ganz verläßlich, hierzu tauglich bekannt sind, dagegen jede andere Art derselben, welche in Gestalt, Farbe und Geruch nur in etwas von den bekannten genußbaren abweicht, und worunter besonders die sogenannten Täublinge gehören, deren Verkauf und Genuß schon unter dem 25. August 1818 Z. 44458 wegen ihrer Gefährlichkeit für die Gesundheit verboten wurde, zum Genusse vermieden werden, zu welchem Zwecke es auch räthlich ist, damit zum Aufsuchen der Schwämme keine hierin Unerfahrenen und Kinder benützt werden, die Schwämme Stück von Stück vor dem Gebrauche untersucht, und dort, wo Märkte bestehen, die Ortsobrigkeit durch die Sanitäts- und Marktaufsichtsbeamten hierauf genau wachen lasse.

III. Gubernial-Zirkulare vom 18. Oktober 1853 Z. 45718.

Zu Tołczów, Lemberger Kreises hat sich der beklagenswerthe Fall ergeben, daß fünf Mitglieder einer dortigen Familie bald nach dem Genusse von Schwämmen heftig erkrankten, und drei derselben innerhalb des Zeitraumes von 24 Stunden unter den Erscheinungen einer durch narkotisch-scharfe Stoffe bewirkten Vergiftung gestorben sind.

Die veranlaßte Untersuchung der in dem betreffenden Falle als Nahrung gebrauchten Schwämme hat den Aufschluß gegeben, daß dieselben der Familie der Täublinge angehören, und jene Spezies darstellen, welche Linee, Agaricus integer Corda „Rufulla alutacea und zwar varietas minor pileo flavo“ und Persoon deswegen Agaricus paradoxus benennt, weil eben diese Spezies in ihrem äußeren habitus, und namentlich in ihrer Farbe höchst unbeständig ist.

Der bezeichnete Täubling wird zwar den genußbaren beigezählt, doch hat er erfahrungsgemäß die auch andern Täublingen zukommende Eigenschaft, daß er unter unbekannten Einflüssen der Jahreszeit, Witterung und seines Standortes auch eine entschieden schädliche und selbst giftige Wirkung auf den Organismus annehmen kann, während hierauf auch die Aufbewahrungsart und die Art der Vorbereitung desselben zum Genusse einen wesentlichen Einfluß zu haben scheint.

Diese Eigenschaft des bezeichneten und mehrerer anderer Täublinge, und der Umstand, daß die verläßliche Unterscheidung der einzelnen Spezies dieser Familie überhaupt

b) aby wszystkie rodzaje grzybów chociaż tylko trochę podejrzanych, i których nieszkodliwość z pewnością nie jest wiadomą, do pożywienia, a tém samém i do sprzedaży nigdzie dopuszczane nie były.

Dokładnie zatém na to uważać potrzeba, aby szczególnie na miejscach targowych i nad przekupniami zioła, jarzynę, zieleninę i t. d. sprzedającemi dokładnie czuwano, żeby publiczności nieprzedawano grzybów, których nieszkodliwość powszechnie nie jest wiadomą.

II. Rozporządzenie Gubernialne z 19 Lipca 1837 L. 39291 (Zbiór ustaw prow. Galicyjskich, rok 1837, L. 112, str. 282).

Dominia i urzędy miejscowe, uwagę mieszkańców na to zwrócić mają, aby tylko takie grzyby do pożywienia przedawano i zbierano, które z pewnością jako do tego zdatne są uznane, zaś wszystkie innego rodzaju grzyby, których kształt, barwa i woń chociaż tylko trochę od znanych zdrowych się różni, a do których szczególniéj tak zwane gołąbki należą, których przedaż i pożywanie ze względu ich szkodliwości dla zdrowia już pod dniem 25 Sierpnia 1818 L. 44458 zakazane zostało, do pożywienia używane nie były, w którym celu także się radzi, by do zbierania grzybów nieużywano niedoświadczonych, albo dzieci, by każdy grzyb pojedynczo przed użyciem opatrzony, i tam, gdzie targi istnieją, urzędom miejscowym przez urzędników zdrowia oraz targowych nad tém czuwać nakazano.

III. Okólnik Gubernialny z 18 Października 1853 L. 45718.

W Tołczowie obwodzie Lwowskim wydarzył się bolesny wypadek, że pięciu członków tamecznéj rodziny wkrótce po użyciu grzybów niebezpiecznie zachorowało, z których trzech w przeciągu 24 godzin umarło, przy oznakach otrucia przez mocną narkotyczną materyę sprawionego.

Zdziałane rozpoznanie tychże w tym wypadku, na pożywienie użytych grzybów okazało, że takowe są tak zwane gołąbki i do tego rodzaju należą, które *Linee*, *Agaricus integer Corda „Russulla alutacea* a to *varietas minor pileo flavo“* i *Persoon* dla tego *Agaricus paradoxus* nazywa, ponieważ właśnie ten rodzaj w jego zewnętrznym kształcie, a mianowicie w jego barwie najbardziéj jest zmienny.

Tenże grzyb tak zwany gołąbek liczy się wprawdzie do grzybów ku pożywieniu służących, jednakże według doświadczenia ma on także tę innym tymże gołąbkom (grzybom) należną własność, że przy nieznajomych wpływach pory roku, powietrza i miejsca jego wzrostu, niezaprzecznie szkodliwy a nawet trujący wpływ na organizm wywierać może, przyczém także sposób chowania i przyrządzenia tegoż do pożywienia, nie mały wpływ wywierać się zdaje.

Ta właśność tegoż grzyba i wielu innych tego rodzaju, oraz okoliczność, że dokładne rozpoznanie szczegółowych rodzajów bardzo jest trudném, powodowało

äußerst schwierig ist, hat die öffentliche Sanitäts-Polizei überall zur Warnung vor dem Genusse und zum allgemeinen Verbote des Verkaufes aller Arten der Täublinge veranlaßt, und es hat namentlich dieses k. k. Landes-Gubernium mit den Erlässen vom 25. August 1818 Z. 44458, vom 19. Juni 1837 Z. 39291 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1837, Nr. 112, Seite 282) den aus dem Genusse der Täublinge zu besorgenden Gesundheitsnachtheilen durch angemessene Warnungen und das ausdrückliche Verbot des öffentlichen Verkaufes dieser Schwämme zu begegnen getrachtet.

Da es jedoch den Anschein hat, daß diese wohlgemeinte Warnung durch die Länge der Zeit verschollen ist, und selbst das allgemeine Verbot des öffentlichen Verkaufes der Täublinge, polnisch „gołąbki", ruthenisch „hołubinki" nicht immer und überall genau beobachtet wird, so findet man sich veranlaßt, unter Einem die Konsistorien aller Ritus zu der Einleitung aufzufordern, damit der Kurat-Klerus, unter Hinweisung auf den Eingangs gedachten Unglücksfall die Gemeinden in den Städten und Dörfern bei Gelegenheit eines Kanzelvortrages vor der Verwendung aller Arten der Täublinge zum Genusse nachdrücklichst warne, dagegen das k. k. Kreisamt angewiesen wird, nicht nur durch Vermittlung des Sanitätspersonales zum Zwecke der Belehrung des Publikums in der obangedeuteten Richtung thätigst mitzuwirken, sondern namentlich auch das schon mit der Gubernial-Verordnung vom 25. August 1818 Z. 44458 ausgesprochene ausdrückliche Verbot des Verkaufes aller Arten der Täublinge, so wie überhaupt aller Gattungen von Schwämmen, die auch nur etwas verdächtig sind, oder deren Unschädlichkeit nicht ganz zuverlässig bekannt ist, allgemein zu republiziren, und nachdrücklichst darauf einzuwirken, damit sich bei der polizeilichen Uiberwachung der öffentlichen Märkte immer und überall genau hiernach benommen werde.

§. 3.

I. Das in Folge hohen Hofkanzlei-Dekretes vom 11. Oktober 1827 Z. 23975 erlassene Gubernial-Kreisschreiben vom 6. November 1827 Z. 73304 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1827, Nr. 180, Seite 438), in Betreff des Verbotes des Uibertünchens von Stoffen, welche den menschlichen Körper berühren, mit giftigen Mineralfarben.

Das Uiberstreichen (Uibertünchen) derjenigen Stoffe, welche den menschlichen Körper berühren sollen, mit Kupfer, Arsenik, Blei, Zink und anderen giftige Metallpräparate enthaltenden Mineralfarben, so wie das Steifen (Stärken) von Stoffen mit Stärke, welcher solche Mineralfarben beigemischt sind, ist bei Konfiskazion der Waare verboten.

II. Gubernial-Verordnung vom 17. Dezember 1830 Z. 68816 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1830, Nr. 233, Seite 534), in Betreff der schädlichen und unschädlichen Farben für Kinderspielzeug und Zuckerbäckereien.

Um die Schädlichkeit und Unschädlichkeit der Farben, welche zum Färben des Spielzeuges für Kinder, und der Zuckerbäckerwaaren verwendet werden, zu Jedermanns

publiczną policyą zdrowia do ostrzeżenia pożywania tychże, oraz do zakazu przedarzy wszystkich rodzajów tychże grzybów; a Gubernium krajowe Rozporządzeniami z dnia 25 Sierpnia 1818 L. 44458 i 19 Czerwca 1837 L. 39291 (Zbiór ustaw prowincyonalnych galicyjskich, rok 1337, N. 112, str. 282) starało się zapobiédz szkodliwym dla zdrowia skutkom z pożywania tychże grzybów wynikającym, przez należyte ostrzeżenie i wyraźny zakaz przedaży.

Gdy się jednakże zdaje, że to zbawienne ostrzeżenie przez przeciąg czasu zapomniane zostało, a nawet ogólny zakaz publicznéj przedaży tychże grzybów w polskim języku „gołąbki“ w ruskim zaś „hołubinki“ zwanych, niewszędzie dokładnie wykonanym bywa, zatém wzywa się Konsystorze wszystkich obrządków, nakazać duchowieństwu parafijnemu, aby w przytoczeniu z początku wyrażonego nieszczęścia gromady, po wsiach i miastach podczas kazania o użyciu wszystkich rodzajów gołąbków do pożywienia ostrzegali, zaś C. K. urzędowi obwodowemu nakazuje się, nie tylko przez pośrednictwo urzędników zdrowia w celu oświecania publiczności w kierunku oznaczonym usilnie współdziałać, ale także szczegółowo rozporządzeniem Gubernialném z d. 25 Sierpnia 1818 L. 44458 wyrażony już zakaz przedaży wszystkich rodzajów gołąbków, jakolitéż i tych grzybów, które chociaż trochę podejrzanemi są, albo których nieszkodliwość z pewnością nie jest wiadoma, powszechnie na nowo ogłosić, aby przy policyjnym dozorze publicznych targów zawsze i wszędzie podług tego postępowano.

§. 3.

I. W moc dekretu Wysokiéj Kancelaryi Nadwornéj z d. 11 Października 1827 L. 23975 wydany Okólnik Gubernialny z 6 Listopada 1827 L. 73304, (Zbiór ustaw prowincyonalnych galicyjskich, rok 1827, N. 180, str. 438), w przedmiocie zakazu maczania wyrobów, które ciała ludzkiego się dotykają, trującemi farbami kruszczowemi.

Obciąganie (maczanie) wyrobów, ciała ludzkiego dotykać się mających, miedzią, arszenikiem, ołowiem, cynkiem i innemi trujący przyrząd kruszczowy zawierającemi farbami kruszczowemi, jakolitéż ztężenie (krochmalenie) wyrobów krochmalem, do którego takie farby kruszczowe są przymięszane, jest pod karą konfiskaty towaru zakazane.

II. Rozporządzenie Gubernialne z 17 Grudnia 1830 L. 68816. (Zbiór ustaw prowincyonalnych galicyjskich, rok 1830, L. 233, str. 534) w przedmiocie szkodliwych i nieszkodliwych farb do zabawek dla dzieci i dla cukierników.

Aby uwiadomić każdego o szkodliwości i nieszkodliwości farb, do malowania zabawek dla dzieci i do wyrobów cukierniczych używanych, ze względu, że wiele

Kenntniß zu bringen, indem mehrere Farben in ihrer Mischung giftige Bestandtheile enthalten, und somit der menschlichen Gesundheit schädlich, selbst lebensgefährlich werden können, wenn selbe in den damit bemalten Zuckerbäckerwaaren genossen, oder in dem damit bestrichenen Spielzeug von Kindern in den Mund genommen werden; so sieht sich die Landesstelle veranlaßt, sowohl jene Farben, welche für die oben erwähnten Zwecke, ohne einer Besorgniß benützt werden können, als auch jene Färbestoffe, welche giftartig auf die Gesundheit wirken, und zwar letztere zur Warnung vor deren Anwendung, hiemit zur allgemeinen Kenntniß zu bringen.

A. Zur Verfertigung von Spielzeug.

1. Schädliche Farben.

Weiße: Bleiweiß, Kremserweiß, Schieferweiß und Zinnorid.

Gelbe: Operment oder Rauschgelb, Königsgelb, Neapelgelb, Baslergelb, Bleigelb oder Massikot, englisches Gelb, Mineralgelb, chromsaures Blei und Gummigutti.

Grüne: Grünspan, Braunschweiger Grün, Berggrün, Bremergrün, Schwedisch- oder Scheelsches Grün, auch Mittisgrün genannt, Wiener-Grün, Schweinfurter-Grün.

Blau: Bergblau, Mineralblau, Schmalte, kupferhältiges Berlinerblau.

Rothe: Malerzinnober, Mennige.

2. Unschädliche Farben.

Weisse: Präparirte gut ausgewaschene Kreide, mit Wasser angerührter, wieder getrockneter und gepulverter Gips, weißgebranntes Hirschhorn, Elfenbein-Knochenmehl.

Gelbe: Kurkume-Wurzel, Schüttgelb, Safran, Orlean, Ochergelb, eine Abkochung von Gelbholz, mit dem vierten Theile Alaun und Gummi versetzt.

Grüne: Saftgrün und alles Grün, was man sich aus der manigfachen Mischung der unschädlichen gelben und blauen Farben machen kann, z. B. eine Zusammensetzung aus reinem Berlinerblau und der gelben Farbe, aus Gelbholz oder Kurkume-Wurzel, so wie die von vier Theilen konzentrirten Indigo's, in der Vermischung mit einer Abkochung von Kurkume-Wurzel und etwas Alaun; veronesische Grünerde.

Blaue: Reines Berlinerblau, Neublau, eine Verbindung von Stärke mit Indigo Auflösung, sächsisches Blau, eine Auflösung von Indigo in Schwefelsäure, Indigo, Lakmus, Saftblau oder Kornblumenblau.

Rothe: Karmin, Gummilack, Stoklack, Körnerlack, Florentinerlack, Krapplack, armenischer Bolus, rothes jedoch nur aus Apotheken zu kaufendes Eisenorid, Fernambuk- oder Brasilienholzabkochung mit Alaun und Gummi versetzt.

farb w swym składzie trujące części zawierają, a tém samém zdrowiu ludzkiemu szkodliwe a nawet życiu niebezpieczne być mogą, jeżeli takowe w wyrobach cukierniczych, temiż pomalowanych, pożywane, albo zabawki temi pomazane przez dzieci do ust brane będą, Rząd krajowy spowodowanym się być widzi podać do powszechnéj wiadomości nie tylko te farby, ktore do powyższych celów bez obawy użyte być mogą, lecz równie i te, które trująco na zdrowie działają, mianowicie zaś te ostatnie w celu ostrzeżenia używania tychże.

A. Co do wyrobów zabawek dla dzieci.

1. *Farby szkodliwe.*

Białe: bleiwas, bielidło krémskie, szyferwas i oksyd cynowy.

Żółte: operment czyli złotokost, żółta farba królewska, żółta farba neapolitańska, takaż bazylejska, ołowiana czyli massikot, angielska, mineralna farba żółta, kwas ołowiu z chromu i gumigutty.

Zielone: grynszpan, zielona farba brunszwicka, berggryn, zielona farba bremska, szwedzka czyli szelska, także mittisgryn zwana, wiédeńska i szwajnfurtska.

Niebieskie czyli sine: bergblau czyli niebieska farba górnicza, tudzież mineralna, smalta i berlińska farba niebieska miédź zawierająca.

Czerwone: cynober malarski i minija.

2. *Farby nieszkodliwe.*

Białe: kréda preparowana dobrze oczyszczona, gips wodą rozpuszczony, potem wysuszony i na proszek utarty, róg jeleni biało upalony, mąka z kości słoniowéj.

Żółte: korzeń kurkumy, szytgelb, szafran, orlean, okra, wywar z drzewa farbierskiego żółtego, czwartą częścią ałunu i gumy zaprawiony.

Zielone: sowgryn czyli sok szakłakowy i każda zielona farba, którą z rozmaitéj kompozycyi nieszkodliwych farb żółtych i niebieskich zrobić można, np. kompozycya z czystéj berlińskiéj farby niebieskiéj i żółtéj, z żółtego drzewa farbierskiego, albo z korzenia kurkumy, tudzież farba z czterech części skoncentrowanego indychtu zmieszawszy wywar korzenia kurkumy i dodawszy trochę ałunu, werońska ziemia zielona.

Niebieskie: czysta berlińska farba niebieska (Berlinerblau), nowa farba niebieska, kompozycya z krochmalu i rozcieku indychtu, saska farba niebieska, rozciek z indychtu w kwasie siarczanym, indycht, lakmus sok charbkowy (bławatowy).

Czerwone: karmin, gumilak, sztoklak, ziarnolak (kernerlak), laka florentyńska, laka z marzany (kraplak), glinka ormiańska, czerwony niedokwas żelaza jednakże tylko w aptekach kupować się mający, wywar z fernambuku albo brezylii z dodaniem ałunu i gumy.

B. Für Konditoren oder Zuckerbäcker.

a) Schädliche Farben.

Rothe: Zinnober, Mennige.

Gelbe: Auripigment, so wie die übrigen oben angegebenen schädlichen Substanzen.

Blaue: Bergblau, so wie die übrigen oben angeführten schädlichen Färbestoffe.

Grüne: Grünspan, so wie die oben angeführten schädlichen Färbemittel.

Orangegelb: Gemenge der oben angeführten schädlichen gelben und rothen Farben.

Gold- und Silberfarben: Unechtes oder Schaumgold, dann unechtes oder Schaumsilber.

Violette: Mischung der oben angezeigten schädlichen blauen und rothen Farben.

b) Unschädliche Farben.

Rothe: Eine Abkochung von Fernambukholz mit Alaun, die Säfte rother unschädlicher Beeren, z. B. Berberizen, Kermessaft, rother Rübensaft, Zwiebelschalen, eine Abkochung von Kochenille mit etwas Weinstein, ein Aufguß von rothen Klatschrosenblättern, Kornblumen mit Wasser bereitet.

Gelbe: Safran, Saflor, Kurkume-Wurzel, und ein mit Wasser bereiteter Aufguß der Blätter der gelben Ringelblume.

Blau: Die ausgepreßten Säfte blauer Blumen z. B. der Kornblume, Veilchen und Schwertlilien, Lakmus.

Grüne: Der ausgepreßte Saft von Spinat, eine Zusammensetzung von unschädlichen blauen und gelben Farben.

Orangegelbe: Das Gelbe von Pomeranzen, ein Orleandekokt mit einem geringen Zusatze von Soda.

Violet: Ein Kochenilleaufguß mit etwas Kalkwasser, eine Zusammensetzung von unschädlichen blauen und rothen Farben.

Gold- und silberfärbige: Echtes Blattgold, echtes Blattsilber.

III. Das in Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 10. Maj 1842, erfolgte hohe Hofkammer-Dekret vom 12. Juni 1842 Z. $\frac{20431}{668}$, kundgemacht mit dem Gubernial-Dekret vom 16 Juli 1842 Z. 43479 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1842, Nr. 109, Seite 522), betreffend das allgemeine Verbot aus gesundheitspolizeilichen Rücksichten der Erzeugung und des Verkaufes des unter dem Namen „Sélénite“ bekannten Haarfärbungsmittels, so wie der Einfuhr desselben zum Absatze und zum eigenen Gebrauche im ganzen Umfange der Monarchie.

B. Dla cukierników.

a) *Farby szkodliwe.*

Czerwone: cynober i minija.

Żółte: złotokost czyli operment, równie jak i reszta wyżéj wymienionych szkodliwych substancyj.

Niebieskie czyli sine: niebieska farba górnicza, również jak i resztę wyżéj wymienionych farbujących materyałów.

Zielone: grynszpan oraz wyżéj wymienione szkodliwe farby.

Pomarańczowo-żółte: mieszanina z wyżéj wymienionych farb szkodliwych żółtych i czerwonych.

Złote i śrebrne farby: fałszywe czyli szychowe złoto i takież śrebro.

Fioletowe: mieszanina wyżéj wymienionych farb szkodliwych niebieskich i czerwonych.

b) *Farby nieszkodliwe.*

Czerwone: wywar z fernambuku z ałunem, soki czerwonych nieszkodliwych jagód, np. sok kiermesowy, sok z buraków czerwonych, łupy z cebuli, wywar z koszenili z dodatkiem wajnsztajnu, infuzya z listków czerwonego maku polnego, z bławatów na wodzie preparowana.

Żółte: szafran, saflor, korzeń kurkumy i infuzya na wodzie z listków kwiatu nogietkowego.

Niebieskie: wyciśnione soki z kwiatów niebieskich np. z bławatu, fiołków, z kosaćca błękitnego i lakmusu.

Zielone: wyciśniony sok z szpinaku, i kompozycya z nieszkodliwych farb niebieskich i żółtych.

Pomarańczowo-żółte: żółte z pomorańcz, wywar z orleanu z małym dodatkiem sody.

Fioletowe: Infuzya koszenili z dodatkiem wody wapiennéj, kompozycya z farb nieszkodliwych niebieskich i czerwonych.

Złote i śrebrne farby: Prawdziwe złoto płatkowe czyli malarskie i takież śrebro.

III. W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 10 Maja 1842 zapadły dekret Wysokiéj Kamery Nadwornéj z 12 Czerwca 1842 L. $\frac{20431}{668}$ ogłoszony dekretem Gubernialnym z dnia 16 Lipca 1842 L. 43479 (Zbiór Ustaw Galicyjskich Prowincyonalnych, rok 1842, Nr. 109, stron. 522) względem ogólnego zakazu z powodów policyjnych zdrowia, wyrobu i przedaży środka farbowania włosów pod nazwiskiem „Sélénite“ znanego, jako też względem wprowadzenia tegoż do przedaży i do własnego użytku, w całym obrębie Monarchii.

§. 4.

Das Hofkanzlei-Dekret vom 5. Mai 1828 Z. 11183, kundgemacht mit dem Kreisschreiben des galizischen k. k. Landes-Guberniums vom 4. Juni 1828 Z. 37320 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1828, Nr. 77, Seite 196), bestimmt die Vorschrift wegen der Erzeugung und des Verkaufes von Zündhütchen und Knallpräparaten:

a) Die Bereitung des Knallsilbers und Knalqueckſilbers, dann die Einfüllung desselben in die kupfernen Kapseln (Hütchen), welche beide Arbeiten von einander nicht zu trennen sind, hängt von der Bewilligung der Landesstelle ab, die diese Erlaubniß nur demjenigen zu ertheilen hat, der sich über die sich eigen gemachten chemischen Kenntnisse gehörig auszuweisen vermag, und der das zu dieser Fabrikazion geeignete Lokale besitzt.

b) Die Erzeugung obiger Knallpräparate und das Füllen der Kapseln mit demselben, hat in einem solchen Lokale zu geschehen, das aus einem leichten Materiale erbaut, und wenigstens 30 Klafter von jedem bewohnten oder unbewohnten Gebäude und von der Strasse entfernt liegt. Die Übertragung eines solchen bestehenden Laboratoriums an einen andern Ort darf ohne Genehmigung der Landesstelle nicht Statt finden.

c) Dem Fabrikanten ist nur erlaubt, 12 Loth Knallsilber oder Knalqueckſilber zu bereiten, und er daf keine neue Quantität davon erzeugen, bis der bemerkte Vorrath in die Kapseln eingefüllt ist.

d) Der Fabrikant darf das mit diesen Ingredienzien gemischte Präparat, ohne daß dasselbe in die Kapseln eingefüllt ist, aus seinem Laboratorium nicht geben, und der Verkauf des Präparates bleibt bloß auf die gefüllten Kapseln beschränkt, die ein Gegenstand des freien Verkaufes sind.

§. 5.

Das über die Allerhöchste Entschließung Seiner Majestät vom 22. Dezember 1832 erfolgte hohe Hofkanzlei-Dekret vom 29. Dezember 1832 Z. 30039, kundgemacht mit dem Gubernial-Dekrete vom 24. Jänner 1833 Z. 3884 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1833, Nr. 10, Seite 24), betreffend das allgemeine Verbot der Nachbildung der Mineralwässer.

§. 6.

Das hohe Hofkanzlei-Dekret vom 8. Juni 1836 Z. 11056, kundgemacht mit dem Gubernial-Dekret vom 20. August 1836 Z. 41653 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1836, Nr. 113, Seite 508), über die Vorsichtsmaßregeln bei Verfertigung und dem Gebrauche des Pakfong-Geschirres:

§. 4.

Dekret Kancelaryi Nadwornéj z dnia 5 Maja 1828 L. 11183, ogłoszony okólnikiem Gubernium krajowego galicyjskiego z dnia 4 Czerwca 1828 L. 37320, (Zbiór ustaw prowinc. galicyjs. rok 1828, L. 77, str. 196), oznacza przepisy przy wyrobie i przedaży kapsli i przyrządów łoskotliwych.

a) Przyrządzanie srebra łoskotliwego i żywego-srebra łoskotliwego tudzież napełnianie témże miedzianych kapsli, które obydwa zatrudnienia od siebie oddzielane być nie mają, zależy od pozwolenia Rządu krajowego, któren pozwolenie do tego jedynie temu udzielić ma, któren znajomość wiadomości chemicznych dostatecznie udowodni, i któren do tegoż wyrobu stósowne zabudowanie posiada.

b) Wyrób powyższych przyrządów łoskotliwych i napełnianie témże kapsli może tylko w takiém zabudowaniu mieć miejsce, które z lekkiego materyału zbudowane, i od każdego zamieszkałego lub niezamieszkałego budynku także i od gościńca, najmniéj 30 sągów jest oddalone.

Przeniesienie takowéj istniejącéj pracowni na inne miejsce, bez przyzwolenia Rządu krajowego nastąpić nie może.

c) Fabrykantowi jest dozwolone tylko 12 łutów srebra łoskotliwego albo żywego srebra łoskotliwego przyrządzać, i nie wolno żadnéj nowéj ilości tegoż wyrabiać, dokąd wspomnionym zapasem kapsli nie napełni.

d) Fabrykantowi nie wolno przyrządu z temi składami zmięszanego, wydawać z swojéj pracowni, jeżeli takowym kapsle nie są napełnione, a przedaż tego przyrządu ogranicza się jedynie na zapełnione kapsle, które są przedmiotem wolnéj przedaży.

§. 5.

W skutek Najwyższego Postanowienia Jego C. K. Mości z dnia 22 Grudnia 1832 zapadły dekret Wysokiéj Kancelaryi Nadwornéj z dnia 22 Grudnia 1832 L. 30039 ogłoszony dekretem gubernialnym z d. 24 Stycznia 1833 L. 3884, (zbiór ustaw galic. prow. rok 1833, N. 10, str. 24) względem ogólnego zakazu naśladowania wyrobu wód mineralnych.

§. 6.

Dekret Wysokiéj Kancelaryi Nadwornéj z dnia 8 Czerwca 1836 L. 11056, ogłoszony dekretem gubernialnym z d. 20 Czerwca 1836 L. 41653, (zbior ustaw galic. prow. rok 1836. N. 113, str. 508) względem środków ostrożności przy wyrabianiu i używaniu naczyń pakfonowych

Die Verfertigung und der Verkauf der Eß-, Trink- und Kochgeschirre aus der Metallkomposizion „Pakfong" werden wie bisher auch noch fernerhin unter der Verbindlichkeit gestattet, daß diese Geräthe mit einem, den Namen und Wohnort des Erzeugers bezeichnenden Stempel versehen sein müssen, um für den Fall, als durch eine Verfälschung dieses zusammengesetzten Metalles oder durch eine gesundheitsschädliche Mischung der Bestandtheile desselben aus dem Gebrauche solcher Erzeugnisse irgend ein Nachtheil für die Gesundheit sich ergeben sollte, sogleich die entsprechende Untersuchung und weitere Verfügung einleiten zu können.

Zugleich wird bemerkt, daß derlei Geräthe stets gehörig rein gehalten und mit sauren und salzigen Speisen oder Getränken nicht in dauernde Berührung gebracht werden dürfen, weil sie sonst der Gesundheit nachtheilig werden können.

§. 7.

Das hohe Hofkanzlei-Dekret vom 16. April 1840, Z. 11073, kundgemacht mit dem Gubernial-Zirkulare vom 13. Maj 1840, Z. 30049 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1840, Nr. 78, Seite 230), über das Verbot des freien Verkaufes der Wurmbiskotten.

Da die sogenannten Wurmbiskotten ein heftig wirkendes Mittel (Jalappa) enthalten, welches bei Kindern, wenn es zu lange oder in zu großer Quantität gereicht wird, leicht schlimme Zufälle, ja selbst Entzündungen verursachen kann; so wird der freie Verkauf derselben allgemein eingestellt, und ihre Hintangabe nur gegen Verschreibung eines Arztes gestattet.

§. 8.

Das hohe Hofkanzlei-Dekret vom 29. Juli 1841, Z. 17204, kundgemacht mit dem Gubernial-Zirkulare vom 30. September 1841 Z. 57372 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1841, Nr. 173, Seite 388), über das Verbot des Auffrischens des ausgegorenen, ausgewitterten oder gar sauer gewordenen Bieres.

Das in Bräuereien vorkommende Verfahren, altes, bereits ausgegorenes, zum Genusse minder geeignetes, (nach dem herkömmlichen Sprachgebrauche ausgewittertes) oder gar schon sauer gewordenes Bier, mittelst eines technischen Bräuverfahrens wieder aufzufrischen, und dadurch zum Absatze und zum Genusse wieder zu bringen, welches Verfahren mit Auffreisen des Bieres und ähnlichen Benennungen bezeichnet zu werden pflegt, wird als der Gesundheit schädlich untersagt.

Der Obrigkeit ist die Uiberwachung und Aufrechthaltung dieses Verbotes, wobei die Gefälls-Angestellten entsprechend mitwirken werden, zur Pflicht gemacht.

§. 9.

Das hohe Hofkanzlei-Dekret vom 18. November 1846 Z. 35982, kundgemacht mit dem Kreisschreiben des galizischen Landes-Guberniums vom 24. Dezember 1846

Wyrabianie i przedaż naczyń do jedzenia, picia i gotowania ze składu metalowego „pakfonu“ jak dotąd, tak i na późniéj jedynie pod tym obowiązkiem się dozwala, że naczynia znakiem, nazwisko i miejsce zamieszkania fabrykanta zawierającym, oznaczone być muszą; aby w przypadku, gdyby z zfałszowania tego złożonego kruszczu, albo z zmięszania zdrowiu szkodliwych składów tegoż, przez używania tych naczyń jakie uszkodzenie zdrowia się wydarzyło, odpowiednie dochodzenie i dalsze kroki w tym względzie przedsięwzięte być mogły. Przytém zwraca się uwagę, aby takowe naczynia zawsze czysto utrzymywane były, i w ustawicznéj styczności z potrawami kwaśnemi lub słonemi niezostawały, albowiem zdrowiu szkodliwe być mogą.

§. 7.

Dekret Wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z 16 Kwietnia 1840 L. 11073, ogłoszony okólnikiem Gubernialnym z d. 13 Maja 1840 L. 30049, (zbiór ustaw prow. Galicyj. rok 1840, L. 78, str. 230), względem zakazu wolnéj przedaży biszkoptów na robaki.

Ponieważ tak zwane biszkopta na robaki, środek silnie działający (Jalappę) w sobie zawierają, ktore u dzieci, gdy zadługo, albo w ilości za wielkiéj są dawane, łatwo przykre wypadki, a nawet zapalenia sprawiać mogą, przeto uchyla się wolną sprzedaż tychże, a wydawanie tychże tylko za receptą lekarza się dozwala.

§. 8.

Dekret Wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 29 Lipca 1841 L. 17204, ogłoszony okólnikiem Gubernialnym z dnia 30 Października 1841 L. 57372, (zbiór ustaw Galicyjs. prow. rok 1841, N. 173, str. 388) względem zakazu odświeżania piwa już wymusowanego, zwietrzałego albo téż kwaśnego.

Wydarzające się w browarach postępowanie, stare, już wymusowane, do użytku mniéj zdatne (podług zwyczaju mowy już zwietrzałe) albo wreszcie już kwaśne piwo, za pomocą sztucznego działania na nowo odświeżać, a tym sposobem do sprzedaży i do użytku znowu podawać, które to postępowanie różnie nazywane bywa, zakazuje się jako zdrowiu szkodliwe.

Obowiązkiem jest władzy miejscowéj, czuwać nad wykonaniem zakazu tego, przyczém toż samo dozorcy dochodów skarbowych odpowiednio współdziałać mają.

§. 9.

Dekret Wysokiéj Kancelaryi Nadwornéj z dnia 18 Listopada 1846 L. 35982 ogłoszony okólnikiem Gubernium galic. z dnia 24 Grudnia 1846, L. 70763. (Zbiór

Z. 70763 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1846, Nr. 145, Seite 370), über das Verbot der Verwendung von Kupfergeschirren bei Fleischselchern, Fleckfiedern und ähnlichen Gewerben.

Zur öffentlichen Kenntniß wird gebracht, daß bei den Bedenken, welche gegen die Verwendung kupferner Gefäße zur Bereitung verschiedener Nahrungsmittel erhoben worden sind, und bei der Schwierigkeit der ganz gefahrlosen Verzinnung derselben, der Gebrauch von Kupfergeschirren bei dem Geschäfte der Fleischselcher, Fleckfieder und überhaupt aller jener Gewerbsleute, welche sich mit dem Sieden und Verkaufe solcher Artikel befassen, allgemein verboten und bestimmt werde, daß statt derselben die aus geschmiedetem oder getriebenem Eisen verfertigten Kochgeräthschaften zu verwenden sind.

Der 1. Juli des Jahres 1847 wird als der Zeitpunkt festgesetzt, bis zu welchem die Kupfergeschirre bei den gedachten Geschäften außer Gebrauch gesetzt, und mit welchem Geschirre aus Eisen in Verwendung gebracht werden müssen.

Gegen die erwähnten Gewerbsleute, welche nach Ablauf dieser peremtorischen Frist sich dennoch der Kupfergeschirre bedienen werden, wird mit Rücksicht auf den §. 160, II. Theils des Strafgesetzbuches eben so fürgegangen werden, wie es bisher gegen die Verwendung unverzinnter kupferner Eß- und Kochgeschirre geschah.

§. 10.

Gubernial-Kreisschreiben vom 11. März 1831 Z. 15013 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1831, Nr. 48, Seite 102), womit vor dem Genusse des Sommerlolches gewarnt wird:

Der unter den Getreidegattungen, besonders unter der Gerste und dem Hafer und zwar vorzüglich in trockenen Jahren auf niedrigen nassen Aeckern wachsende Sommerlolch, auch Schwindelhafer genannt, äußert, wie die eben gemachten Erfahrungen in einigen Gegenden des Czortkower Kreises bewähren, einen sehr nachtheiligen Einfluß auf die Gesundheit der Menschen und der Hausthiere, wenn er sowohl im rohen Zustande genossen, als auch gemahlen, anderem Mehl besonders in grösserer Menge beigemischt, selbst zur Bereitung des Bieres und des Branntweines benützt, und den hiezu verwendeten Getreidegattungen oder Erdäpfeln beigegeben wird.

Die Landesstelle sieht sich daher veranlaßt, nicht nur Jedermann auf diese Giftpflanze besonders aufmerksam zu machen, als auch die Kennzeichen dieser Grasgattung, und ihre Wirkungen auf die menschliche Gesundheit, so wie die Hilfsmittel, welche diese schädlichen Einwirkungen zu beseitigen vermögen, mittelst der angeschlossenen Belehrung zu allgemeinen Kenntniß zu bringen.

prow. ustaw galic. rok 1846, N. 145, str. 370) względem zakazu używania naczyń miedzianych przez kiełbaśników i podobnych przedsiębiorców.

Podaje się do publicznéj wiadomości, że przy obawie, wzmagającéj się przeciw użyciu naczyń miedzianych do sporządzania różnych żywności, oraz ze względu trudności bezpiecznego obciągnienia cyną tychże, używanie naczyń miedzianych przez kiełbaśników i w ogólności przez wszystkich przedsiębiorców gotowaniem lub przedażą podobnych artykułów zatrudniających się, zakazuje się, oraz nakazuje się, aby zamiast takowych naczynia z kutego lub lanego żelaza używanemi były. Oznacza się dzień 1 Lipca roku 1847, jako dzień terminu, w którym naczynia miedziane przy wyrażonych przedsiębiorstwach z użytku wyjść, a natomiast naczynia z żelaza używanemi być mają.

Przeciwko pomienionym rzemieślnikom, którzy po upływie tego oznaczonego czasu naczyń miedzianych używać będą, względnie na §. 160 II części ustawy karnéj tak się postąpi, jak dotąd przeciw używającym naczyń miedzianych do jedzenia i gotowania, cyną nieobciąganych, postępowaném było.

§. 10.

Okólnik gubernialny z d. 11 Marca 1831 L. 15013 (Zbiór prow. ustaw galicyj. rok 1831, N. 48, str. 102), którym się ostrzega od pożywania kąkolu rocznego, między rodzajami zboża, najbardziéj zaś między jęczmieniem i owsem, szczególnie w suchych latach na niskich i mokrych rolach rosnący kąkol roczny, wywiera, jak robione doświadczenia w niektórych okolicach Czortkowskiego obwodu zapewniają, bardzo szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi, zwierząt domowych, jeżeli nie tylko w stanie surowym pożywany, lecz i mielony, z inną mąką w większéj ilości zmięszany, a nawet do robienia piwa i wódki używany, i do tego potrzebnym rodzajom zboża lub ziemniakom dodany jest.

Rząd krajowy widzi się spowodowanym, zwrócić uwagę każdego na tę roślinę trującą, i oznaki tego rodzaju trawy, jéj wpływ na zdrowie ludzkie jako też środki pomocne, które te szkodliwe wpływy usunąć potrafią, przez dołączoną naukę do powszechnéj podać wiadomości.

Belehrung.

Der Sommerlolch, Schwindelhafer, Tollhafer (Lolium temulentum L.), wovon hier eine Abbildung angeschlossen wird, gehört unter die Gräser, dessen Ähre aus 12 und mehr kleineren Ähren besteht, welche mit scharfen dünnen Stacheln (Grannen) versehen, flach und vielblumig sind, diese einzelnen Ähren stehen an dem flachen Halm sich abwechselnd gegenüber, und zwischen selben beugt sich der Halm auf eine und die andere Seite, unter jeder kleinen Ähre steht ein steifes gerade zugeschärftes Blättchen, welches mit der einzelnen Ähre gleiche Länge hat, und der Kelch der Blüthe ist; jede dieser kleinen Ähren ist achtblumig; der Same ist bräunlich, eirund und von einer Seite mit einer Furche bezeichnet, an der oberen Spitze dieses Samens befindet sich der feine Stachel (Granne). Dieser Same kann viele Jahre in der Erde liegen, und erwartet feuchte Witterung, um dann aufzugehen und zu wachsen, der Halm wächst manchmal auch über 2 Schuhe hoch, und hat lange schmale Blätter, die Wurzel ist nur einjährig.

Dieses giftige Unkraut wächst besonders auf Gersten- und Haferfeldern, vorzüglich in nassen Jahren oder auf feuchtem Boden. Der Genuß dieses Samens im rohen Zustande oder als Mehl in Brod, oder zur Bereitung des Bieres und Branntweines benützt, ist der menschlichen Gesundheit sehr schädlich, er verursachet Schwindel, Kopfschmerzen, Ohrensausen, Betäubung, Verdunklung der Augen, Zittern der Hände und Füsse, Schwäche des ganzen Körpers, Empfindung von Kälte, Verlust der Sprache, Durst, Trockenheit des Mundes, Magenschmerzen, Eckel auch Erbrechen, kalte Schweiße, manchmal Raserei und selbst den Tod, vorzüglich werden dann diese Wirkungen an den Menschen beobachtet, wenn er in größerer Menge den Getreidegattungen beigemischt ist, und besonders ist das damit vermengte Brod warm genossen schädlich; wenn der Sommerlolch häufig gedeiht, so ist gewöhnlich Mangel an Getreide, welches auch jetzt bei der Ernte des vorigen Jahres bemerkt wird.

Auch Pferde, Hornvieh, Schweine, selbst das Hausgeflügel erkranken von dem Genuß dieses Samens mit tödtlichem Ausgang.

Nauka.

Kąkol roczny, omyłek, szaleniec (Lolium temulentum L.), którego rycina tutaj się załącza, należy do traw, którego kłos z 12 i więcéj małych kłosków się składa, które cienkiemi ostremi kolcami opatrzone, są płaskie i wiele kwitnące.— Te pojedyncze kłosy stoją na przeciwko siebie na płaskiém źdźble, a pomiędzy niemi nachyla się zdźbło na jednę lub drugą stronę. Pod każdém kłóskiem stoi sztywny, prosto kończasty listek z pojedyńczém kłóskiem równéj długości, i jest kielichem kwiatu. Każde tychże kłósek jest ośmiokwieciste, nasienie jest brunatne, jajkowate, i z jednéj strony rowkiem opatrzone. Na wiérzchniéj stronie tego nasienia znajduje się cienki kolec. Nasienie to może wiele lat w ziemi leżeć, i oczekuje wilgoci, aby zejść i róść. Źdźbło, rośnie czasem i na dwie stopy, i ma długie wązkie listki, korzeń zaś jest jednoroczny.

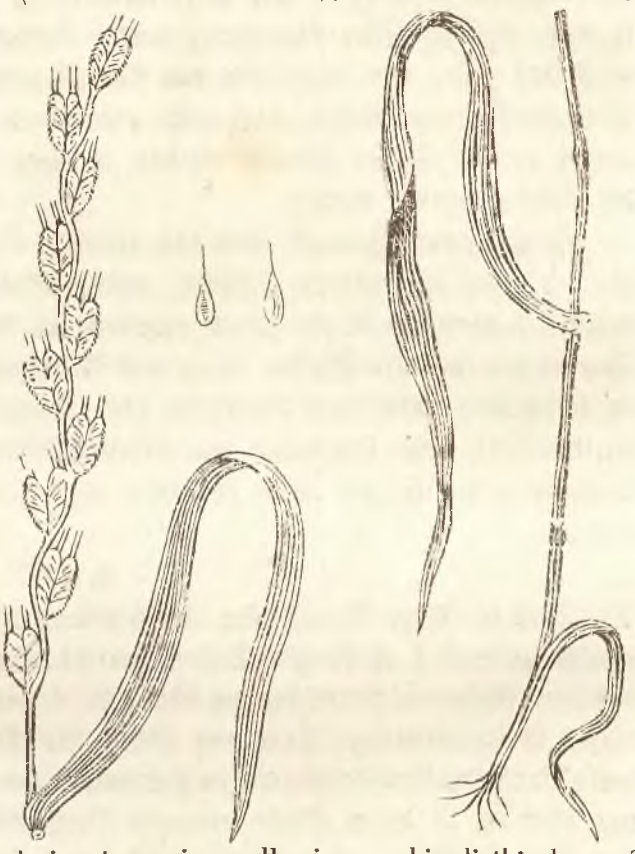

Ten trujący chwast rośnie najbardziéj na polach jęczmiennych i owsianych, szczególnie w mokrych latach albo na mokréj ziemi. Pożywanie nasienia tego w stanie surowym, albo jako mąka w chlebie albo do sporządzania piwa lub gorzałki, jest zdrowiu ludzkiemu bardzo szkodliwe, sprawia zawrót i ból głowy, szum w uszach, odurzenie, zaciemnienie ócz, drżenie rąk i nóg, osłabienie w całém ciele, zimno, utratę mowy, pragnienie, suchość w ustach, ból żołądka, nudności, wymioty, zimne poty, czasem szaleństwo a nawet i śmierć; szczególniéj te skutki uważane bywają na ludziach, jeżeli to ziarno w większéj ilości do zboża jest przymięszane, a szczególniéj szkodliwy jest chléb z témże ciepło pożywany. Jeżeli kąkol roczny (omyłek) obficie się udaje, to pospolicie jest brak zboża, co także przy zbiorach zeszłorocznych uważano.

Także konie, bydło rogate, trzoda, a nawet ptastwo domowe chorują śmiertelnie z pożywania tego nasienia.

Wenn dieß Unkraut mit dem Getreide geerntet noch im Halme besteht, so sind dessen Halme abzusondern und zu verbrennen; ist jedoch schon der Samen ausgedroschen, so muß dieß gemischte Getreide geworfen werden, wobei der Samen des Lolchs eher zu Boden fällt, und daher von den Getreidegattungen leicht abgesondert werden kann. Der abgesonderte Samen darf nicht als Spreu auf Misthaufen geworfen, die dann wieder auf die Felder gebracht werden, sondern muß entweder verbrannt, oder tief in die Erde vergraben werden.

Sollte jedoch Jemand nach dem Genuße dieses giftigen Samens erkranken, und mit den oben beschriebenen Zufällen, welche allmählich, jedoch schnell einzutreten pflegen, befallen werden, so ist ein schnell angewandtes Brechmittel, in dessen Ermanglung das Trinken von warmen Wasser, wenn das Genossene noch im Magen ist, dann der Genuß an säuerlichen schleimigen Getränken (der Barszcz, Żur oder etwas Essig in einem Kleienabsud), dann Umschläge mit kaltem Wasser auf den Kopf, zur Milderung und Entfernung der Folgen dieses Genusses anzuwenden, jedoch zugleich ärztliche Hilfe zu suchen.

§. 11.

Das in Folge Allerhöchster Entschließung Seiner k. k. Majestät vom 5. Juni 1835 erfolgte hohe k. k. Hofkanzlei-Dekret vom 21. September 1835 Z. 24473, kundgemacht mit dem Gubernial-Kreisschreiben vom 10. November 1835 Z. 62581 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1835, Nr. 249, Seite 872), über die Aufhebung der bestandenen Vorschriften wegen Verzinnung der kupfernen Branntwein-Destillirapparate und über die an deren Stelle tretenden Vorsichtsmaßregeln.

Die Vorschrift wegen Verzinnung der kupfernen Branntwein-Destillirapparate ist aufgehoben, und dafür die Untersuchung des Branntweines in Bezug auf die Reinheit von Kupfer- und jedem anderen Metallgehalte, so wie von jeder sonstigen Beimischung oder Fälschung angeordnet und zur Reinhaltung der Branntwein-Brennapparate zur allgemeinen Richtschnur vorgeschrieben:

1. Um den Branntwein rein vom Kupfergehalte zu erhalten, müssen die Brenn- und Destillirblasen mit allen ihren Bestandtheilen mit der größten Sorgfalt reingehalten werden, und ihre innere Oberfläche durch Scheuern und Reinigung mit Bürsten immer von allen sich bildenden Kupferocher genau befreit werden.

Zu diesem Zwecke sind (wenigstens bei Statt findender Ausbesserung und Erneuerung) die Kühlröhren und Kühlapparate, so wie die Ablaufröhren und Schnäbel hinlänglich weit zu verfertigen, um solche leicht und hinlänglich reinigen zu können.

2. Die Untersuchung alles verkäuflichen Branntweines und Weingeistes hat durch Mischung desselben mit eisenblausaurer Kali-Auflösung (sogenannte reine Blutlauge) zu geschehen, welches Präparat in jeder Apotheke zum Verkaufe vorräthig gehalten wird. Ein Paar Tröpfchen dieser gelben Flüssigkeit mit einem Gläschen des zu untersuchenden Branntweines oder Weingeistes gemischt, lassen denselben, falls er ganz rein ist, ent-

Jeżeli ten chwast razem ze zbożem zerznięty jeszcze w źdźble się znajduje, to źdźbła tegoż trzeba oddzielić i spalić, — jeżeli zaś ziarno jest wymłócone, to trzeba tak zmięszane zboże przewiać, przyczém to ziarno prędzéj na ziemię spada, a zatém od zboża łatwiéj oddzielone być może. Oddzielone nasienie niepowinno być jako plewa na gnój wyrzucone, któren znowu na pola wywieziony bywa, ale powinno być spalone, lub głęboko w ziemię zakopane.

Jeżeliby zaś kto po pożyciu tego trującego nasienia zachorował i wyżéj opisanemi przykrościami, które szybko następować zwykły, dotknięty został, to trzeba w celu ulżenia lud oddalenia skutków z pożywania tego użyć zaraz środka na wymioty, w braku tegoż pić wodę ciepłą, jeżeli pożyte jeszcze w żołądku się znajduje, potém używać kwaśnych napojów (barszcz, żur, lub octu trochę w kléiku), a w końcu okładać zimną wodą głowę, jednakże zaraz wezwać o radę lekarza.

§. 11.

W skutek Najwyższego Postanowienia Jego C. K. Mości z d. 5 Czerwca 1835, zapadły dekret Wysokiéj Kancelaryi Nadwornéj z d. 21 Września 1835, L. 24473, ogłoszony okólnikiem gubernialnym z dnia 10 Listopada 1835, L. 62581, (Zbiór prow. ustaw galicyj. rok 1835, N. 249, str. 872), w przedmiocie zniesienia byłych przepisów względem obciągania cyną miedzianych przyrządów do czyszczenia wódki, a natomiast wstępujących prawideł ostrożności.

Znosi się prawidło względem obciągania cyną przyrządów miedzianych do czyszczenia wódki, a natomiast nakazuje się rozpoznawanie wódki w przedmiocie czystości od miedzi i każdego innego kruszczu, jako téż od każdego innego domięszywania lub fałszowania, a co do zachowania czystości przyrządów do palenia wódki, do powszechnego zastósowania przepisuje się:

1. Aby wódkę czystą bez miedzi otrzymać, powinny być aparaty do palenia i czyszczenia (destylowania) z wszystkiemi ich częściami, z największą starannością czysto utrzymywane, a ich wewnętrzne części przez szurowanie i czyszczenie szczotkami zawsze od formujących się tamże ugrów miedzi zupełnie oczyszczone.

W tym celu potrzeba (przynajmniéj przy naprawianiu lub odnawianiu) aby przyrządy chłodzące, jakotéż rury spustne i dzióby dostatecznie szerokie robione były, aby takowe łatwo i dostatecznie czyścić można.

2. Rozpoznanie każdéj wódki i spirytusu winnego do sprzedaży, powinno się odbywać przez mięszanie tegoż z cynkiem żelaza i potażu, któren przyrząd w każdéj aptece do sprzedaży w zapasie trzymany jest.

Kilka kropel tego żółtego płynu zmięszane z kieliszkiem wódki lub spirytusu winnego, rozpoznać się mającego, zostawiają takowy, w przypadku zupełnéj czy-

weder ganz klar und unverändert, oder bringen nur eine ganz weiße Trübung hervor; die geringste Spur von Kupfergehalt zeigt sich aber sogleich durch ein dunkelroth braune Trübung.

3. Zur Vermeidung des Kupfergehaltes ist jeder Lutter vor der Läuterung, das ist des zweiten Abziehens zu untersuchen, ob er sauer ist, welches sehr leicht durch Eintauchen eines Streifen blauen Probepapiers (Lakmuspapier), das auch in jeder Apotheke vorräthig ist, geschieht. Dieses Probepapier darf sich nämlich nicht roth färben und muß blau bleiben, widrigens der Lutter sauer ist. Eben so muß der Lutter auch mit obgenannter eisenblausaurer Kali-Auflösung auf Kupfergehalt untersucht werden. Findet er sich nun sauer, oder wohl gar schon kupferhältig, so ist demselben so lange nach und nach Kalkbrei, das ist frisch gelöschter Kalk unter fleißigem Umrühren zuzusetzen, bis er das Lakmuspapier nicht mehr färbt, und dann erst zur Läuterung abzuziehen. In diesem Falle wird zu diesem Zwecke höchstens ein Loth Kalk auf ein Maß Lutter erforderlich sein.

4. Jeder erzeugte, schon fertige Branntwein ist von dem Erzeuger noch vor dem Verkaufe desselben zu prüfen, ob irgend eine Spur eines Kupfergehaltes wahrzunehmen ist, in welchem Falle er einer abermaligen Destillazion mit Zusetzung von Kalk, wie oben gemeldet, zu unterziehen ist, um die vorgeschriebene Reinheit zu erhalten. Eben diese Untersuchung auf Kupfergehalt wird auch den Verschleißern schon fertiger Branntweine, bevor sie ihn verkaufen, zur Pflicht gemacht.

5. Werden die Branntweinerzeuger und Verschleißer auf ihre diesfalls schon bestehende gesetzliche Verpflichtung §§. 156, 157, 158 und 160, Strafgesetzbuch II. Theil aufmerksam gemacht, und es haben diese gesetzlichen Bestimmungen auch gegen jene Branntweinerzeuger in Anwendung zu kommen, deren Erzeugniß nach dieser erfolgten Aufhebung des Gebotes zur Verzinnung der Branntwein-Brennapparate nicht frei von Kupfer- oder sonstigem Metallgehalte befunden wird.

6. Die Untersuchung über die Reinheit der Branntwein-Erzeugnisse sowohl bei den Branntweinerzeugern, als auch bei den Verschleißern und Schänkern, haben wie bisher über die Verzinnung der Brennapparate die Obrigkeiten, denen ohnehin zunächst die Handhabung der Sanitäts-Polizei obliegt, zu veranlassen.

Es sind aber auch die Kreisämter, und insbesondere die Kreis- und Distriktsärzte verpflichtet, bei ihren Bereisungen die Untersuchung über die Reinheit des Branntweines vorzunehmen.

7. Bei Beschwerden oder Rekursen über die Beanständigung eines Branntweines hat der gewöhnliche Instanzenzug einzutreten. Endlich

8. Hat sich die Aufhebung der bestehenden Vorschrift wegen Verzinnung der Branntwein-Brennapparate lediglich auf diese zu erstrecken, und es haben alle rücksichtlich der

stości, zupełnie czystym i niezmiennym, albo sprawiają zupełnie białe zamącenie. Najmniejszy zaś ślad treści miedzianéj pokazuje się zaraz przez ciemno-czerwono-brunatne zamącenie.

3. Dla usunięcia treści miedzi potrzeba przed czyszczeniem czyli drugiém przepędzeniem dochodzić, czyli lutrynek niekwaśny, co bardzo łatwo przez zmaczanie kawałka papiéru niebieskiego (lakmusowego), którego w każdéj aptece dostanie, dojść można.

Ten więc papiér próbierczy niepowinien zmienić barwy na czerwoną, powinien zaś pozostać niebiesko, inaczéj lutrynek jest kwaśnym.— Równie też potrzeba lutrynek wyżéj wspomnionym cynkiem żelaza i potażu co do zawierania się w tymże treści miedzianéj dochodzić. Jeżeli jest kwaśny albo zawiera w sobie nawet części miedziane, potrzeba tak długo gąszczu wapna, to jest wapna świeżo gaszonego przy pilnym mięszaniu dodawać, dokąd papiéru lakmusowego więcéj farbować nie będzie, a dopiéro wtedy do lutrowania przepędzić. W tym celu potrzeba najwięcéj łut wapna na jedną miarę (mass) lutrynku.

4. Każda wypalona już gotowa wódka powinna być przez producenta jeszcze przed przedażą próbowana, czyli w niéj jakiego śladu treści miedzianéj niedostrzega się, w którym to razie, aby przepisaną czystość otrzymać, powinna być jeszcze raz z dodaniem wapna, jak wyżéj oznaczono, czyszczona (destilowana).

W kłada się ten obowiązek także na przedających już gotową wódkę, przed jéj przedażą, dochodzić takową względem zawierania treści miedzi.

5. Zwraca się uwagę producentów i przedających wódkę na ich w tym względzie istniejący obowiązek prawny §. 156, 157, 158 i 160, ustawy karnéj część II. i te same prawne następności na tych producentach wódki wykonane być mają, których wyrób po zniesieniu nakazu obciągania cyną przyrządów do palenia wódki od miedzi i innéj treści kruszczu zupełnie czystym nie będzie.

6. Nad dochodzeniem czystości wyrobów wódczanych tak u producentów wódki jako też u przedających i szynkarzy, mają jak dotąd nad obciąganiem cyną przyrządów do palenia czuwać władze miejscowe — do których prócz tego przestrzeganie policyi zdrowia należy.

Obowiązkiem jest także urzędów obwodowych, a szczególniéj lékarzy obwodowych i powiatowych przy ich objeżdżaniu dochodzenie względem czystości wódki przedsiębrać.

7. W razie zaskarżeń lub rekursów uczynionego zarzutu co do czystości wódki, zwyczajny tok instancyi nastąpić powinien. Nakoniec

8. Zniesienie istniejących przepisów względem obciągania cyną przyrządów do palenia wódki jedynie na takowe ma się rozciągać, zaś wszystkie inne prze-

Verzimmung bestehenden sonstigen Anordnungen und Vorschriften in voller Kraft zu verbleiben.

§. 12.

Kundmachung des galizischen k. k. Landes-Guberniums vom 11. Jänner 1820 Z. 58796 ex 1819 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1820, Nr. 5, Seite 6), über die Vorsichtsmaßregeln wegen Aufbewahrung und Verkauf der Gifte.

I. Um den Verkauf und die Benützung der Gifte, und der dem Leben überhaupt gefährlichen Substanzen in Aufsicht der Obrigkeiten und Behörden zu bringen, wird mit Beziehung auf das in Folge hohen Hofkanzlei-Dekretes vom 3. November 1808 erflossene Gubernial-Zirkulare vom 10. Dezember 1808 Z. 53538 angeordnet:

1. Daß in jedem Kreise durch das k. k. Kreisamt 2 höchstens 3 Städte zu bestimmen sind, wo der Verkauf der Giftwaare erlaubt ist.

2. Daß nur den in diesen ausgemittelten Städten gleichfalls vom k. k. Kreisamte (in der Hauptstadt vom Magistrate) zu bestimmenden Apothekern oder Materialisten, oder Spezereihändlern der Giftverkauf von nun an gestattet ist.

3. Diese gewählten Apotheker oder Kaufleute sind von dem k. k. Kreisamte (in der Hauptstadt vom Magistrate) mit einem Erlaubnißscheine zum Giftverkaufe zu versehen, und ohne diesen Schein darf Niemand von nun an Gift verkaufen, unter den Strafen, welche in den §§. 115, 116, 117 und 118 des II. Theils des Strafgesetzbuches ausgesprochen sind.

4. In Rücksicht des Aufbewahrens der Gifte sind von Apothekern und Kaufleuten die Vorräthe sowohl im Großen als zum Handverkaufe im Kleinen sammt den Geräthschaften in wohlverschlossenen und geeigneten Behältnissen abgesondert von andern Medikamenten und Waaren aufzubewahren, und mittelst einer eigenen Thüre abzusperren.

Die Gefässe, in welchen selbe enthalten sind, müssen sicher und zweckmässig, gut erhalten und genau bedeckt, und mit dem Namen des Giftes, welches sie enthalten, deutlich bezeichnet sein. Selbst jene Utensilien, womit sie aus den Gefässen genommen, gemessen, abgetheilt, gewogen oder gerieben werden, sind gleichfalls abzusperren, und zu nichts Anderem zu verwenden.

5. Die Schlüssel zu diesen Behältnissen, wo die Gifte im Vorrathe oder zum Handverkaufe aufbewahrt werden, hat der Apotheker oder der zum Giftverkaufe berechtigte Kaufmann selbst zu verwahren, und nur in seiner Abwesenheit hat er dieselben dem Stellvertreter in der Apotheke oder Handlung zu überlassen, nie aber unverlässigen Individuen, oder Lehrlingen zu übergeben; die Übertreter dieser Vorschriften werden nach den §§. 120, 121, 122 und 123 des II. Theiles des Strafgesetzbuches geahndet.

6. Jedermann, welcher Gift, von welcher Gattung und zu welchem Gebrauche es immer sei, kaufen will, hat in der Hauptstadt von der k. k. Polizeidirekzion, in anderen Städten von dem Magistrats-Vorsteher, wo er wohnt, und auf dem Lande von dem Dominium eine schriftliche Anweisung dem befugten Kaufmanne oder Apotheker vorzu-

pisy i prawidła względem pobielania istniejące, pozostają w swéj zupełnéj mocy.

§. 12.

Ogłoszenie C. K. Gubernium galicyjskiego z dnia 11 Stycznia 1820 r. L. 58796 z roku 1819, (zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1810, Nr. 5, stron. 6) co do prawideł ostrożności przy przechowaniu i sprzedaży trucizn.

I. Ażeby sprzedaż i użytek trucizn, niemniéj substancyj wogóle życiu szkodliwych, pod dozór zwierzchności i władz postawić, odnośnie do wyszłego w skutek rozporządzenia Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 3 Listopada 1808 okólnika Gubernialnego z dnia 10 Grudnia 1808 L. 53538 stanowi się:

1. Że w każdym obwodzie przez C. K. urząd obwodowy 2, najwięcéj 3 miasta mają być oznaczone, w których przedaż trucizn jest dozwoloną.

2. Że w tychże oznaczonych miastach, tylko przeznaczonym przez C. K. urząd obwodowy (w mieście głównem przez Magistrat) aptekarzom, materyalistom, lub kupcom korzennym, sprzedaż trucizn odtąd jest dozwoloną.

3. Ciż wybrani aptékarze lub kupcy kartą dozwolenia do sprzedawania trucizn ze strony C. K. urzędu obwodowego (w mieście głównem Magistratu) mają być zaopatrzeni, bez takiéj zaś karty nikomu trucizn przedawać nie wolno, pod karą które §§. 115, 116, 117 i 118 drugiéj części ustawy karnéj są oznaczone.

4. Co do przechowania trucizn, aptékarze i kupcy, zasoby większe jako téż i mniejsze do odręcznéj sprzedaży, w dobrze zamkniętych, stósownych przechowkach, oddzielonych od innych medykamentów i towarów chować, i osobnemi drzwiami zamykać są winni.

Naczynia obejmujące trucizny powinny być dobrze i stósownie zachowane i dokładnie przykryte, oraz nazwiskiem trucizny którą w sobie mieszczą wyraźnie oznaczone. Nawet te utensylia któremi trucizny z naczyń wyjmowane, mierzone, oddzielane, ważone lub rozcierane bywają, także osobno zamknięte i do niczego innego nieużyte być mają.

5. Klucze od przechowków, w których się trucizny w zasobie, lub do odręcznéj sprzedaży znajdują, aptekarz lub upoważniony do sprzedaży trucizn kupiec sam przechowywać winien, i tylko w razie swéj nieobecności takowe swemu zastępcy w aptekarstwie lub w handlu powierzyć może, nigdy zaś niepewnym indywiduom lub uczniom dawać nie powinien; przestępca tychże przepisów ulega karze §§. 120, 121, 122, i 123 drugiéj części ustaw karnych.

6. Każden, ktoren truciznę jakiegobądź rodzaju i do jakiegobądź użytku chce kupić, w głównem mieście ze strony C. K. Dyrekcyi Policyi, w innych miastach od przełożonego Magistratu miejsca zamieszkania, na wsi zaś ze strony zwierzchności miejscowéj pisemną asygnatę, upoważnionemu kupcowi lub aptékarzowi

zeigen, in welcher die Absicht, wozu das Gift und dessen Menge verwendet werden soll, nebst dem Namen, dem Karakter oder Gewerbe und dem Wohnorte des Käufers bestimmt angegeben ist. Ohne eine solche Anweisung darf Niemandem ein Gift unter Befahrung der gesetzlichen Strafe verabfolgt werden, der Verkäufer aber hat diese Anweisung zu behalten, und zu seiner Rechtfertigung aufzubewahren.

7. Jeder zum Giftverkaufe berechtigte Apotheker oder Kaufmann hat ein eigenes Buch zu führen, worin der Name, Karakter oder das Gewerbe, der Wohnort des Giftkäufers, die Gattung und Menge des abgenommenen Giftes, dann das Jahr, der Monat und Tag des geschehenen Verkaufes deutlich einzutragen, und die obrigkeitliche Anweisung beizulegen ist. Ist der Käufer nicht zugleich Abnehmer des Giftes, so ist auch der Name, Stand und Wohnort des Abnehmers beizusetzen, und diesem das verkaufte Gift nur versiegelt zu übergeben.

Die Übertreter dieser Vorschrift werden nach den, unter 5 angeführten §§. des Strafgesetzbuches über schwere Polizei-Übertretungen behandelt.

Befugte Ärzte und Wundärzte haben giftartige Körper nur zum Heilzwecke aus den Apotheken zu verwenden, und sich aller Giftanweisungen zu anderen Zwecken unter strenger Ahndung zu enthalten.

Personen, welche unbekannt sind, und auch ohne eine obrigkeitliche Anweisung Gift zu kaufen verlangen, sind nicht allein unter gesetzlicher Ahndung abzuweisen, sondern auch, wenn sie oder ihr Endzweck verdächtig sind, der Obrigkeit anzuzeigen.

8. Um aber Jedermann in die Kenntniß zu setzen, was nach dem II. Theile des Strafgesetzbuches als Gift zu betrachten ist, wer also zu dem Verkaufe desselben ausschließlich berechtiget ist, welche Giftgattungen daher dieser Vorschrift bei dem Kaufe und Verkaufe unterliegen, werden dieselben hiermit namentlich aufgeführt, nemlich:

Weißer Arsenik, Arsenicum album,
Rother Arsenik, Arsenicum rubrum,
Gelber Arsenik oder Königsgelb, Arsenicum citrinum,
Oporment, Auripigmentum,
Kobalt, Fliegenstein, Cobaltum,
Ätzender Queckſilber-Sublimat, Mercurius sublim. corrosivus,
Weißes Queckſilber-Präzipitat, Mercurius praecipitatus albus,
Rothes Queckſilber-Präzipitat, Mercurius praecipitatus ruber,
Spiesglanz-Butter, Butyrum antimonii,
Spiesglanz-Glas, Vitrum antimonii,
Spiesglanz-König, Regulus antimonii,
Koloquinten, Cucumis colocynthis,
Fischkörner, Cocculi indici,
Mohnsaft, Opium.

okazać winien, w któréj cel użytku oraz mnogość trucizny, oprócz imienia, charakteru lub zatrudnienia i miejsce zamieszkania kupującego ma być wyrażone.

Bez takiéj asygnaty nikomu pod karą prawem postanowioną trucizna wydaną być nie powinna, sprzedawca zaś takową asygnatę zatrzymać i w celu swego uniewinnienia się przechować winien.

7. Każden do sprzedaży trucizn upoważniony aptékarz lub kupiec winien prowadzić osobną księgę, w któréj nazwisko, charakter lub zatrudnienie, miejsce zamieszkania kupującego truciznę, rodzaj i mnogość kupionéj trucizny, niemniéj rok, miesiąc i dzień sprzedaży z dołączeniem asygnaty zwierzchności wyraźnie zapisane być winno. Gdy kupujący trucizny sam nie odbiera, wtedy, nazwisko, stan i miejsce zamieszkania odbierającego dołożone, a temuż sprzedana trucizna tylko opieczętowana oddaną być winna.

Przestępcy tychże przepisów według przytoczonych pod 5 §§. ustawy karnéj traktowani będą.

Upoważnieni lékarze i chirurgowie trujące ciała tylko w celu leczenia z aptek zapisywać, wszelkich zaś zapisań dla innych celów pod karą surową wystrzegać się mają.

Osobom nieznanym, które bez asygnaty zwierzchności truciznę kupić żądają, nie tylko pod karą prawem ustanowioną sprzedaż ma być odmówioną, lecz także jeżeli one lub ich cel jest podejrzany, zwierzchność o nich ma być uwiadomioną.

8. Ażeby zaś każdego uwiadomić co podług II części ustawy karnéj, jako trucizna ma być uważane, kto więc do sprzedaży tegoż wyłącznie jest upoważniony, które więc rodzaje trucizn tym przepisom podlegają, wymienia się te po nazwie, a więc:

arszenik biały, arsenicum album,
arszenik czerwony, arsenicum rubrum,
arszenik żółty, arsenicum citricum,
siarczyk arszeniku, auripigmentum,
kobalt, cobaltum,
chlorek merkuryuszu, mercurius sublim. corosivus,
amidek merkuryuszu, mercurius praecipitatus albus,
niedokwas merkuryuszu czerwony, mercurius praecipitatus ruber,
chlorek antymonu, butyrum anitimonii,
szkło antymonowe, vitrum antimonii,
antymon, regulus antimonii,
kolokwinta, cucumis colocynthis,
trutka, cocculi indici,
makowiec, opium.

9. Da außer diesen Giften noch mehrere Waaren-Artikel der menschlichen Gesundheit durch ihre schädlichen Eigenschaften in der unbehutsamen Benutzung gefährlich werden können, zur Bequemlichkeit des Publikums aber von den Spezereihändlern und Materialisten überhaupt ohne einen eigenen obrigkeitlichen Erlaubnißschein geführt werden dürfen, so müssen sie demnach nach der unter §. 4 und 5 dieses Kreisschreibens gegebenen Weisung unter der bestimmten gesetzlichen Ahndung von andern Handelsartikeln abgesondert, und verwahrt werden.

Diese Artikel sind:

Vitrioloel, Oleum vel Acidum vitrioli,
Scheidewasser, Aqua fortis, Acidum nitricum,
Bleiweis, Cerussa,
Bleikalk und Bleizucker, Saccharum saturni,
Spießglanzleber, Hepar antimonii,
Silberglätte oder Bleiglätte, Lythargyrum,
Pottasche, Pottassa,
Zinnober, Cinnabaris,
Mennig, Minium,
Euphorbium, Gummi euphorbii,
Gummigut, Gummi guttae,
Jalappenharz, Resina jalappae,
Ignazbohne, Faba Ignatii,
Skamonium, Resina scamonii.

10. Nebst den unter §. 8 angeführten Giften, haben die Apotheker noch folgende Arzneimittel als Gifte nach den §§. 4, 5, 6 und 7 dieses Kreisschreibens und unter der dort angedrohten Strafe zu verwahren und zu verschließen, nemlich:

Blei-Essig, Acetum lythargyri,
Kirschlorbeer-Wasser, Aqua laurocerasi,
Tollkraut mit seinen Theilen und Präparaten, Herba belladonnae,
Säbenbaumzweige, Frondes sabinae,
Euphorbium sammt Pulver, Gummi guttae,
Wildaurin-Extrakt, Extractum gratiolae,
Bilsenkraut-Extrakt, Extractum hyoscyami,
Mohnsaft-Pulver-Extrakt und Tinktur, Opium,
Tolläpfel-Extrakt, Extractum stramonii,
Phagedänisches Wasser, Liquor mercurialis,
Flüssiger Ammoniak, Ammonia pura liquida,
Pfirsichblätter-Oel, Oleum fol. persicor.,
Säbenbaum-Oel, Oleum sabinae,
Ammoniakhältiges Queckſilber-Oxydul, Oxydulum hydrarg. ammoniae,

9. Ponieważ oprócz tychże trucizn, jeszcze więcéj artykułów towarowych przez swe szkodliwe własności ludzkiemu zdrowiu przy nieostrożnym użyciu niebezpieczne stać się mogą, dla dogodności jednakże publiczności, przez kupców i materyalistów bez szczegółowego pozwolenia zwierzchności sprowadzane być mogą, dla tego więc te artykuły podług postanowień §. 4 i §. 5. objętych, pod karą prawem przepisaną od innych towarów oddzielnie przechowywane być mają.

Te artykuły są:
kwas siarkowy, oleum vel acidum vitrioli,
kwas saletrowy, aqua fortis, acidum nitricum,
blejwas, cerussa,
octan ołowiu, saccharum saturni,
siarczyk antymonu, hepar antimonii,
glejta, lytargyrum,
potaż, potassa,
cynober, cinnabaris,
minia, minium,
żywica euforbii, gummi euphorbii,
gumiguta, gummiguttae,
żywica jalapowa, resina jalapae,
bób Ś. Ignacego, faba Ignatii,
żywica skamonowa, resina scamonii.

10. Oprócz tych w §. 8. przytoczonych trucizn, aptékarze jeszcze następujące lékarstwa jak trucizny podług §§. 4, 5, 6 i 7 tegoż okólnika, i pod karami tamże wyrażonomi, przechowywać i zamykać winni, jako to:
ocet ołowiany, acetum lythargyri,
woda wawrzynośliwu, aqua laurocerasi,
zielę wilczéj jagody, z jego częściami i preparatami, herba belladonnae,
sawina, frondes sabinae,
żywica euforbii z proszkiem, gummiguttae,
wyciąg z konitrudu, extractum gratiolae,
wyciąg blekotu (lulku) extractum hyoscyami,
wymocz z opium, opium
wyciąg tondery, extractum stramonii,
rozczyn merkuryalny, liquor mercurialis,
rozczyn amonii żrącéj, amonia pura liquida,
oléj lotny liści brzoskwiniowych, oleum fol. persic.,
oléj sawiny, oleum sabinae,
niedokwas merkuryuszu amoniakalny, oxydulum hydrarg. ammoniae,

Moskatis schwarzes Quecksilber-Oxydul, Oxydulum hydrarg. nigr. Moscati,
Rothes Quecksilber-Oxyd, Oxydum hydrarg. rubrum,
Grünspan-Sauerhonig, Oxymel aeruginis,
Brechweinstein, Tartarus lixivae stibiatus,
Spanische Fliegentinktur, Tinctura cantharidum.

II. Das hohe Hofkanzlei-Dekret vom 24. Jänner 1839 Z. 1854, kundgemacht mit der Gubernial-Zirkular-Verordnung vom 28. März 1839 Z. 14760 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1839, Nr. 52, Seite 218), womit die neu geordnete Übersichts-Tabelle der giftigen Präparate und Materialien, welche nur von den besonders hiezu berechtigten Handelsleuten und Apothekern geführt und verkauft werden dürfen, mit dem Auftrage mitgetheilt wird, sowohl die Magistrate und die Sanitätsbeamten, denen die Überwachung der diesfälligen Vorschriften obliegt, als auch das Apotheken-Gremium und die einzelnen zum Gifthandel besonders befugten Handelsleute damit zu betheilen, und dieselben mit dem Beisatze zur genauen Darnachachtung anzuweisen, daß die in der ersten Kategorie aufgezählten giftartigen Farben nur in versiegelten Päckchen von wenigstens zwei Loth im Gewichte, und nur unter genauer Beobachtung der für den Giftverkauf bestehenden allgemeinen Vorschriften verkauft werden dürfen.

Uiberficht

der giftigen Materialien und Präparate nach den Kategorien, nach welchen solche von den besonders dazu befugten Handelsleuten (und von den Apothekern) geführt und verkauft werden dürfen.

I. Kategorie.

Giftige Materialien und Präparate, welche wegen ihrer technischen Anwendung von den zum Giftverkaufe befugten Handelsleuten oder den zu ihrer Bereitung befugten chemischen Fabrikanten, aber von beiden nur an Parteien, welche derselben zu ihrem Gewerbe bedürfen, und immer nur unter den, für den Gifthandel bestehenden gesetzlichen Vorschriften verkauft werden dürfen:

1. Arsenik als Metall, seine Oxyde und Säuren, so wie die daraus entstehenden Salze und alle natürlichen und künstlichen Verbindungen desselben, von was immer für einer Art, sie mögen unter irgend einem der folgenden oder unter einem andern Namen vorkommen, als:

a) weißer Arsenik,
b) Arsenikglas,
c) Arsenikblumen,
d) Giftmehl,
e) Hüttenrauch,
f) Arsenige Säure,
g) Arsenikfäure,

niedokwas merkuryuszu czarny moskatego, oxydulum hydrarg. nigr. moscati,
niedokwas merkuryuszu czerwony, oxydum hydrarg. rubrum,
miodek kwaśny miedziany, oxymel aeruginis.
emetyk, tartarus lixivae stibiatus,
wymocz z kantarydów, tinctura cantharidum.

II. Dekret Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 24 Stycznia 1839 Nr. 1854, ogłoszony okólnikiem C. K. Gubernium galicyjskiego z dnia 28 Marca 1839 Nr. 14760 (zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1839, Nr. 52. str. 218), którym nowo uporządkowany przegląd trujących preparatów i materyałów, tylko przez upoważnionych do tego szczegółowo kupców i aptékarzy sprowadzanych i przedawanych być mogących, z tym nakazem przesłany został, aby Magistraty i urzędnicy zdrowia, którzy odnośne rozporządzenia dozorować winni, również gremia aptékarskie i wszyscy do sprzedaży trucizn szczegółowo upoważnieni kupcy témże obdzieleni byli, niemniéj ciż wszyscy do przestrzegania tych przepisów z tym dodatkiem napomnieni zostali, że te w pierwszéj kategoryi wyliczone trujące farby, tylko w opieczętowanych paczkach najmniéj wagi dwu łutów, i tylko przy dokładném przestrzeganiu przepisów pod względem sprzedaży trucizn istniejących, sprzedawane być mogą.

Przegląd

trujących materyałów i preparatów podług kategoryi, według których one przez upoważnionych szczegółowo kupców (i aptekarzy) sprowadzane i przedawane być mogą.

Kategoryja I.

Trujące materyały i preparaty, które dla ich technicznego użytku przez upoważnionych do sprzedaży trucizn kupców albo do ich wyrabiania upoważnionych chemicznych fabrykantów sprzedawane być mogą, jednakże tylko stronom które je do swego rzemiosła potrzebują, i zawsze z zastósowaniem przepisów co do handlu truciznami istniejących:

1. Arszenik jako metal, niedokwasy, kwasy i sole z niego powstałe, i wszystkie naturalne i sztuczne połączenia onego, jakiegobądź gatunku i jakiéjbądź nazwy, jako to:

a) arszenik biały,
b) arszenik topiony,
c) niedokwas arszeniku,
d) mąka z arszeniku,
e) niedokwas szary arszeniku,
f) podkwas arszeniku,
g) kwas arszenikowy,

h) Fixirter Arsenik, Arsenicum fixum,
i) Arsenikſaures Kali,
k) Arsenikſaures Natron,
l) Arsenikſaurer Ammoniak,
m) Arsenikſaurer Kalk,
n) Pharmakolith (Giftſtein),
o) Arsenikſaures Kupfer,
p) Scheeliſches Grün,
q) Mitisgrün,
r) Wienergrün und alle Benennungen, unter welchen dieſe Farbe vorkömmt,
s) Dinglers Reſerwage,
t) Schwefelarſenik,
u) Operment,
v) Rauſchgelb,
w) Sandarak,
x) Realgar,
y) Rother Arſenik,
z) Rubin-Arſenik.

2. Queckſilber-Chlorid oder ätzendes ſalzſaures Queckſilber:

a) Aetzſublimat oder ätzendes Queckſilber, Mercurius sublimatus corrosivus, Hydrargyrum muriaticum oxydatum,
b) Salzſaures Queckſilber-Oxyd.

3. Rothes Queckſilber-Oxyd, Mercurius praecipitatus ruber.
4. Salpeterſaures Queckſilber, Nitras hydrargyri.
5. Mineraliſcher Turbith, Turpetum minerale, Subsulfas hydrargyri.
6. Antimon-Chlorid, Spießglanzbutter, Butyrum antimonii, Murias Stibii.
7. Phosphor.
8. Salzſaures Goldoxyd mit oder ohne Natron.
9. Knallgold u. dgl.
10. Höllenſtein, Nitras argenti fusus.
11. Spießglanz-Safran, Crocus antimonii.
12. Weißer Präzipitat, Mercurius praecipitatus albus.
13. Ammoniakhältiges ſchwefelſaures Kupfer, Cuprum ammoniacale.
14. Künſtlicher Zinkvitriol, Vitriolum Zinci artificiale.
15. Hydrojodſaures Kali und alle übrigen Jodpräparate, mit Ausnahme des Jodzinnobers.
16. Blauſäure, Acidum hydrocyanicum.
17. Alle, Blauſäure enthaltenden ätheriſchen Oele und Wäſſer:

a) von Kirſchlorbeer, Laurocerasus,

h) arsenicum fixum,
i) arszenias potażu,
k) arszenias sody,
l) arszenias amoniaku,
m) arszenias wapna,
n) farmakolit,
o) arszenias miedzi,
p) farba zielona Szelego,
q) farba zielona Mitisa,
r) farba zielona wiédeńska pod jakąkolwiek nazwą,
s) Dinglera reservatum,
t) siarczyk arszeniku,
u) złotokost,
v) arszenik żółty,
w) gumi sandarak,
x) arszenik żółty (realgar),
y) arszenik czerwony,
z) arszenik koloru rubinowego.

2. Nadchlorek żywego srébra, czyli sublimat,
a) sublimat czyli nadchlorek żywego srébra (mercurius sublimatus corrosivus, hydrargyrum muriaticum oxydatum),
b) chlorek żywego srébra.

3. Niedokwas żywego srébra czerwony (mercurius praecipitatus ruber).
4. Saletran żywego srébra, (nitras hydrargyri),
5. Podsiarczan żywego srébra (Turpetum minerale, subsulfur hydrargyri).
6. Chlorek antymonu (butirum antimonii, murias stibii),
7. Fosfor,
8. Chlorek złota sam albo z sodą,
9. Złoto trzaskające i t. p.
10. Saletran srébra (nitras argenti fusus),
11. Niedokwas antymonu (Crocus antimonii).
12. Żywe srébro precipitowane białe (mercurius praecipitatus albus).
13. Siarkan miedzi z amonium (cuprum ammoniacale).
14. Siarkan cynku chemicznie przysposobiony (vitriolum zinci artificiale).
15. Wszelkie jody, wyjąwszy cynober z jodu,

16. Kwas wodosiny (Acidum hydrocyanicum).
17. Wszelkie oleje i wody zawierające w sobie kwas wodosiny:
a) woda z wawrzyno-śliwu (Laurocerasus),

b) von bittern Mandeln,
c) von Pfirsichkörnern und Pfirsichblättern,
d) von Kirschkörnern u. dgl.
18. Giftige Alkaloiden, als:
a) Morphin,
b) Strychnin,
c) Veratrin,
d) Pikrotorin,
e) Hyosziamin,
f) Emetin u. s. w., und die daraus bereiteten Salze.
19. Lerchenschwamm, Agaricus albus.
20. Kokulskörner, Fischkörner, Coculi indici.

II. Kategorie.

Giftige Materialien und Präparate, welche, da sie ausschließend nur zum Arzneigebrauche dienen, von den Kaufleuten auch nur an Kaufleute und Apotheker, aber an keine andere Partei verkauft werden dürfen.

A. Giftige inländische Pflanzen, welche schon in dem für Kräuterhändler erlassenen Zirkulare vom 2. Oktober 1813 enthalten sind, nemlich:

1. Mohnsamenkapseln, Capsulae papav. somniferi,
2. Schwarzer Nachtschatten, Solanum nigrum,
3. Bittersüßstengel, Caules dulcamarae,
4. Stechapfel, Datura stramonium,
5. Schwarzes Bilsenkraut, Hyoscyamus niger,
6. Weißes Bilsenkraut, Hyoscyamus albus,
7. Tollkorn, Lolium temulentum,
8. Erven, Ervum Ervilia,
9. Unechter Gänsefuß, Chenopodium hybrydum,
10. Wilder Lattich, Lactuca scariola,
11. Giftiger Lattich, Lactuca virosa,
12. Kirschlorberblätter, Prunus laurocerasus,
13. Einber, Pavis quadrifolia,
14. Tollkirsche, Atropa Belladona,
15. Rother Fingerhut, Digitalis purpurea,
16. Wilder Kälberkropf, Chaerophyllum sylvestre,
17. Berauschender Kälberkropf, Chaerophyllum temulum,
18. Gleiße, Aethusa cynapium,
19. Breitblättriger Wassermerk, Sium latifolium,
20. Schmalblättriger Wassermerk, Sium angustifolium,

b) z migdałów gorzkich,
c) z pestek i liścia brzoskwiniowego,
d) z pestek wiśniowych i t. p.

18. Alkaloidy trujące jako to:

a) morfin,
b) strychnin,
c) weratryn,
d) pikrotoksyn,
e) hyoscyamin,
f) emetyn, i t. p. sole z nich wyrobione.

19. Hubka z modrzewia (agaricus albus).

20. Jagódki indyjskie (coculi indici).

Kategoryja II.

Materyały i preparaty, których z powodu, iż wyłącznie do lekarstw służą, kupcy nikomu tylko kupcom i aptekarzom sprzedawać mogą.

A. Trujące rośliny krajowe zawarte w okólniku z dnia 2 Października 1813 dla handlujących ziołami wydanych, jako to:

1. makówki, capsulae papav. somniferi,
2. psianka pospolita, solanum nigrum,
3. łodygi psianki słodkogorzy, caules dulcamarae,
4. bielun dzięd zierzawa, datura stramonium,
5. bielun blekot, hyoscyamus niger,
6. blekot roczny, hyoscyamus albus,
7. kąkol roczny, lolium temulentum,
8. gęsia wyka, ervum ervilia,
9. gęsia stopa nieprawdziwa, chenopodium hybridum,
10. sałata polna, lactuca scariola,
11. sałata jadowita, lactuca virosa,
12. wawrzyno-śliw, prunus laurocerasus,
13. czworolist, paris quadrifolia,
14. pokrzyk, wilcze jagody, atropa belladonna,
15. naparstnica purpurowa, digitalis purpurea,
16. blekot leśny, chaerophylum sylvestre,
17. blekotek zwisły, chaerophylum temulum,
18. szaleń, aethusa cynapium,
19. marek szerokoliściowy, sium latifolium,
20. marek wązkoliściowy, sium angustifolium,

21. Wasserschierling, Cicuta virosa,
22. Gefleckter Schierling, Conium maculatum,
23. Wilder Rosmarin, Ledum palustre,
24. Ausdauerndes Biegelkraut, Mercurialis perennis,
25. Zaunrübe, Bryonia alba,
26. Rothbeerige Zaunrübe, Bryonia dioica,
27. Zeitlose, Colchicum autumnale,
28. Bleiwurz, Zahnwurz, Plumbago Europaea,
29. Hundwurzel, Cinanchum erectum,
30. Schweinsbrod, Cyclamen Europaeum,
31. Wassernabelkraut, Hydrocotyle vulgaris,
32. Safrangelbe Rebendolde, Oenanthe crocata,
33. Gemeines Froschkraut, Alisma plantago,
34. Gemeine Waldrebe, Clematis vitalba,
35. Blaue Waldrebe, Clematis integrifolia,
36. Scharfe Waldrebe, Brennkraut, Clematis flammula,
37. Gerade Waldrebe, Clematis erecta,
38. Wolfskraut, gemeine Osterluzei, Aristolochia clematilis,
39. Gemeine Küchenschelle, Anemone pulsatilla,
40. Schwärzliche Küchenschelle, Anemone pratensis,
41. Waldanemone, Anemone nemorosa,
42. Schwarze Nießwurzel, Helleborus niger,
43. Grüne Nießwurzel, Helleborus viridis,
44. Stinkende Nießwurzel, Helleborus foetidus,
45. Weiße Nießwurzel, Veratrum album,
46. Dotterblume, Caltha palustris,
47. Sturmhut, Aconitum, alle Arten desselben,
48. Gemeiner Kellerhals oder Seidelbast, Daphne Mezereum,
49. Italienischer Seidelbast, Daphne Thylmelaea,
50. Immergrüner Kellerhals, Daphne Laureola,
51. Gemeine Zehrwurz, Arum maculatum,
52. Wolfsmilch, Euphorbia, alle Arten desselben,
53. Hahnenfuß, Ranunculus, alle Arten desselben,
54. Ackerretig, Raphanus, Raphanistrum,
55. Gottesgnadenkraut, Gratiola,
56. Haselwurz, Asarum Europaeum,
57. Die Rinde und Sprossen des Hollunders, Cortex interna et turiones sambuci,
58. Wolferlei, Arnica montana,
59. Sebenbaum, Sabina,

21. szaleń jadowity, cicuta virosa,
22. świnia wesz, conium maculatum,
23. bagno świnie, ledum palustre,
24. szczyn trwały, mercurialis perennis,
25. przestęp zwyczajny, bryonia alba,
26. przestęp z czerwonemi jagódkami, bryonia dioica,
27. rozsiad, colchicum autumnale,
28. babie zęby, plumbago europea,
29. piekielne ziele, cynanchum erectum,
30. świni chléb, cyclamen europeum,
31. pępownik, hydrocotyle vulgaris,
32. gałucha, oenanthe crocata,
33. żabieniec, alisma plantago,
34. powój pospolity, clematis vitalba,
35. powój niebieski, clematis integrifolia,
36. pryszczeniec, clematis flammula,
37. powój motyli, clematis erecta,
38. kokornak powojowy, aristolochia clematilis,
39. czarne ziele, zawilec, anemone pulsatilla,
40. zawilec łąkowy, anemone pratensis,
41. zawilec leśny, anemone nemorosa,
42. ciemierzyca czarna, helleborus niger,
43. ciemierzyca zielona, helleborus viridis,
44. ciemierzyca tchnąca, helleborus foetidus,
45. ciemierzyca biała, veratrum album,
46. majówka błotna, caltha palustris,
47. tojad, aconitum, wszelkie gatunki,
48. prześlągwa, wilcze łyko, daphne mezereum,
49. kora z prześlągwy włoskiéj, daphne thylmelaea,
50. promocyja, wilcze łyko, bobkowy wieniec, daphne laureola,
51. czerwieniec, arum maculatum,
52. sporysz mléczny, euforbia, wszelkie gatunki,
53. sporysz mléczny, jaskier, ranunculus, wszelkie gatunki,
54. rzodkiew łopucha, raphanus, raphanistrum,
55. konitrud, gratiola,
56. kopytnik, asarum europaeum,
57. kora i latorośle bzowe, cortex interna et turiones sambuci,
58. wronie oko, arnica montana,
59. sawina, sabina,

60. Wasserfenchel, Phellandrium aquaticum,
61. Schwarze Christwurzel, Veratrum nigrum,
62. Großes Schöllkraut, Chelidonium majus,
63. Wurzeln und Blätter des Giftsumach, Rhus radicans,
64. Eichenblättriger Giftsumach, Rhus toxicodendrum,
65. Wunderbaumkörner, Semina vicini.
66. Meerzwiebel, Scilla marina,
67. Mutterkorn, Secale cornutum,

B. Giftige ausländische Pflanzen.

1. Brechwurzel, Ipecacuanha.
2. Krähenaugen, Nux vomica,
3. Ignazinsbohne, Faba St. Ignatii, Igazur,
4. Koloquintenfrucht, Cucumis Colocynthis,
5. Jalappa Wurzel und Harz,
6. Croton, Figlium und Oel,
7. Aloe, alle Sorten,
8. Euphorbiumharz, Resina Euphorbii,
9. Skammoniumharz, Resina Scammonii,
10. Großrearinde, Cortex Geofreae, Surinamensis et Jamaicensis,
11. Sabadillensamen, Semina Sabadillae,
12. Läusesamen, Staphysagria,
13. Sibirische Schneerose, Rhododendron chrysantum et ferugineum,
14. Spigelia, Anthelmia et marilandica,
15. Mohnsaft, Opium,

C. Aus dem Thierreiche.

Kantharіden, Spanische Fliegen, Cantharides.

III. Kategorie.

Giftige Materialien und Präparate, welche, da ihre Bereitung und ihr Verkauf entweder ausschließend den Apothekern zusteht, oder solche nur eine Verwendung zur Vergiftung von Thieren, oder zu andern Mißbrauch haben, die Kaufleute gar nicht führen, und daher auch an Niemand verkaufen dürfen.

1. Arsenikerze, als:

a) Scherbenkobalt,
b) Fliegenstein,
c) Fliegengift, Mückengift, u. s. w., wobei noch zu bemerken ist, daß man sich zu hüten habe, daß unter der Benennung Kobalt und Kobalterz nicht falscher Scherbenkobalt oder Arsenikerz verkauft werde.

2. Angustarinde, die echte und falsche.

60. koper koński wodny, phellandrium aquaticum,
61. ciemierzyca czarna, veratrum nigrum,
62. glistnik, chelidonium majus,
63. korzeń i liście skąpii, rhus radicans,
64. skąpia jadowita, rhus toxicodendron,
65. ziarnka skoczka, semina vicini,
66. korzenie cebuli morskiéj, scilla marina,
67. sporysz, secale cornutum.

B) Trujące rośliny zagraniczne.

1. kocanki brazylijskie, ipecacuanha,
2. wronie oko, nux vomica,
3. bób S. Ignacego, faba St. Ignatii,
4. korb leśny, cucumi colocynthis,
5. korzeń i żywica z jalapy,
6. klekotka, kleszczowina i olej,
7. aloesu wszelkie gatunki,
8. żywica z mlecznika, resina euphorbii,
9. żywica z socznicy, resina scamonii,
10. kora z geofrei, cortex geofrea surinamensis et jamaicensis,
11. nasienie sabadyli, semina sabadillae,
12. gnidosz staphysagria,
13. róża sybirska, rododendron chrysanthum et ferugineum,
14. spigelia anthelmia et marilandica,
15. opium.

C. Z zwierząt.

Kantarydy, cantharides.

Kategorya III.

Trujące materyały i preparaty które ze względu, że wyrób i przedaż tychże wyłącznie aptekarzom zastrzeżono, lub też że one nie służą jak tylko do trucia zwierząt albo jakiego innego nadużycia, u kupców znajdować się ani też przez nich przedawane być nie mogą:

1. Kruszcze arszenikowe jakoto:

a) kobald,

b) trucizna na muchy;

c) trucizna na muchy, zwraca się uwagę by się mieć na ostrożności, ażeby pod nazwiskiem kobaltu i kruszczu kobaltowego nieprzedawano kobaltu nieprawdziwego i kruszczu arszenikowego.

2. Kora angustury, prawdziwa i fałszywa.

IV. Kategorie.

Giftige Materialien und Präparate, welche die Handlungsleute zwar verkaufen dürfen, ohne daß sie gehalten sind, die bei der Kategorie Nr. I. erwähnten, für den Gifthandel bestehenden Vorschriften bei selben zu beobachten, jedoch mit der Vorsicht, daß der Kleinverkauf nur an bekannte Personen Statt finde, bei deren Aufbewahrung sie ferners eine besondere Aufmerksamkeit verwenden müssen, um Verwechslungen und Vermischungen mit anderen Waaren zu vermeiden.

1. Rauchende Salpetersäure, Acidum nitri fumans, vel Acidum nitrico-nitrosum concentratum.
2. Scheidewasser, Aqua fortis, Acidum nitricum dilutum.
3. Konzentrirte Salpetersäure, Acidum nitricum concentratum.
4. Konzentrirte Schwefelsäure, Vitrioloel, Acidum sulfuricum concentratum, Oleum vitrioli.
5. Konzentrirte Salzsäure, Acidum muriaticum concentratum.
6. Sauerkleesäure, Kleesäure, Zuckersäure, Oxalsäure, Acidum oxalicum.
7. Aetzstein, Lapis causticus, kali purum.
8. Bleiglätte.
9. Mennig.
10. Bleiweis.
11. Bleizucker, Saccharum saturni.
12. Bleigelb, Masicot.
13. Kasselergelb.
14. Englischgelb.
15. Neapelgelb.
16. Chromgelb.
17. Schwefelsaures Kupfer oder Kupfervitriol.
18. Französischer Grünspan.
19. Destillirter oder krystallisirter Grünspann.
20. Zinkvitriol oder weißer Galizenstein, Sulfas Zinci artificialis.
21. Wißmuthweiß, Magisterium Bismuthi.
22. Salzsaures Zinn in allen Formen.
23. Jod.
24. Jod-Zinnober.
25. Gummigut.
26. Zinkoxyd, Flores Zinci.
27. Brechweinstein, (Tartarus emeticus vel stibiatus, tartarus lixivae et stibii).
28. Mineralischer Kermes, Kermes minerale.
29. Goldschwefel, Sulfur auratum antimonii.
30. Hydrojodin, saures Kali.

Kategorya IV.

Trujące materyały i preparaty, których sprzedaż wprawdzie kupcom i to bez obowiązku zachowania w kategoryi I wzmiankowanych prawomocnych przepisów o handlu truciznami jest dozwolona, jednakże z tą ostrożnością, ażeby je w małéj ilości przedawali tylko osobom znanym, niemniéj na przechowywanie tychże szczególniéj uważali, dla zapobieżenia przemiany i zmięszania z innemi towarami.

1. Kwas saletrowy dymiący, acidum nitri fumans. vel acidum nitrico-nitrosum concentratum,
2. Kwas saletrowy rozcieńczony, aqua fortis, acidum nitricum dilutum,
3. Kwas saletrowy skoncentrowany acidum nitricum concentratum,
4. Kwas siarczany skoncentrowany, acidum sulfuricum concentratum, oleum vitrioli,
5. Kwas solny skoncentrowany, oleum muriaticum concentratum,
6. Kwas szczawiowy, acidum oxalicum,
7. Potaź czysty gryżący, lapis causticus, kali purum,
8. Niedokwas ołowiu,
9. Minium,
10. Blejwas,
11. Octan ołowiu, saccharum saturni,
12. Niedokwas ołowiu żółty, masicot,
13. Farba żółta z ołowiu kaselska,
14. Farba żółta z ołowiu angielska,
15. Farba żółta z ołowiu neapolitańska,
16. Farba żólta z chromu,
17. Siarkan miedzi,
18. Octan miedzi,
19. Octan miedzi krystaliczny,
20. Siarkan cynku, sulfas zinci artificialis,
21. Niedokwas bismutu biały: magisterium bismuthi,
22. Chlorek z cyny w różnych formach,
23. Jod,
24. Cynober z jodu,
25. Gumiguta,
26. Niedokwas cynku, flores zinci,
27. Winian potażu i antymonu, tartarus emeticus vel stibiatus, tartras lixivae et stibii,
28. Kiermes, kermes minerale,
29. Siarka złota, sulfur auratum antimonii,
30. Jodek potażu.

III. Das hohe Hofkanzlei-Dekret vom 15. Mai 1841 Z. 44117, kundgemacht mit der Gubernial-Verordnung vom 30. Juni 1841 Z. 42057 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1841, Nr. 106, Seite 274), in Ansehung der Verpackung und Versendung der Giftkörper.

Bei den hohen Orts erhobenen, durch Erfahrung gerechtfertigten Bedenken gegen die mit dem hohen Hofdekrete vom 20. Mai 1840 Z. 13562 vorgezeichnete und mit der Gubernial-Verordnung vom 2. Juli 1840 Z. 39814 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1840, Nr. 101, Seite 274) bekannt gemachte Art und Weise, wie die Giftkörper in größeren Quantitäten verpackt und versendet werden sollen, fand sich die hohe Hofkanzlei bestimmt, es von dieser Vorschrift abkommen zu lassen; dagegen aber diesfalls zur künftigen Befolgung Nachstehendes zu verordnen:

Zur Verpackung der Giftkörper in grösseren Quantitäten sind statt der bisher angeordneten Fäßchen, von nun an eingezapfte Kisten ohne Beschränkung auf ein bestimmtes Gewicht zu nehmen, welche innen mit starkem Papiere zu verkleben sind; die Giftkörper sind in Papier gehüllt darinne einzulegen; die vollen Kisten aber wieder mit Papier genau zu verkleben; dann ist ein gut passender Deckel wie ein Schieber einzufügen, und mit Pech allenfalls unter Zusetzung etwas dicken Terpentins, verinnen zu lassen.

Auf eine solche Kiste ist „Gift" zu schreiben, und dieselbe ist in eine zweite größere, ebenfalls eingezapfte, hinlänglich starke Kiste zu setzen, worauf der Deckel zu befestigen, zwei Reifen darüber anzulegen, und keine Aufschrift, die auf Gift hinweiset, anzubringen ist.

Diese hohe Vorschrift haben die k. k. Kreisämter sogleich zu verlautbaren, und ihren genauen Vollzug strenge zu überwachen, wobei bemerkt wird, daß die k. k. Zollämter auch von dieser Anordnung mittelst ihren vorgesetzten Stellen zur gleichmäßigen Uiberwachung in die Kenntniß gesetzt werden.

IV. Das hohe Hofkanzlei-Dekret vom 29. Juli 1841, kundgemacht mit der Gubernial-Verordnung vom 1. September 1841 Z. 56586 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1841, Nr. 158, Seite 356), gestattet mit Hinweisung auf die bei dem Giftverkaufe zu beobachtenden gesetzlichen Vorsichten den Material-Waarenhändlern den Verkauf des Fliegensteines und des Scherbenkobaltes.

§. 13.

Das über die Allerhöchste Entschließung Seiner k. k. Majestät vom 7. Oktober 1847 erfolgte hohe Hofkanzlei-Dekret vom 10. Oktober 1847 Z. 34830, kundgemacht mit dem Gubernial-Kreisschreiben vom 15. November 1847 Z. 75707 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1847, Nr. 173, Seite 450), womit die Bedingungen der Bereitung und des Verkaufes der Aetherarten und der Anwendung der Aetherdämpfe mittelst des Einathmens festgesetzt werden.

Zur Beseitigung von Mißbräuchen durch Betäubung mit Schwefeläther, und andern Aethergattungen (Naphten) werden nachstehende Bestimmungen festgesetzt:

III. Dekret Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 15 Maja 1841 N. 44117, ogłoszony rozporządzeniem gubernialném z d. 30 Czerwca 1841 N. 42057 (Zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1841, N. 106. str. 274) co do pakowania i przesyłania trucizn.

Wysoka C. K. Nadworna Kancelarya wziąwszy na uwagę wykryte i doświadczeniem sprawdzone obawy względem sposobu pakowania i przesyłania trucizn w większych ilościach, dekretem Nadwornym z d. 20 Maja 1840 N. 13562 przepisanego, a rozporządzeniem gubernialném z dnia 2 Lipca 1840 N. 39814 (Zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1840, N. 101, str. 274) ogłoszonego, spowodowaną została odstąpić od tego przepisu, natomiast zaś dla przyszłego zachowania się rozporządzić co następuje:

Do zapakowania trucizn w większych ilościach należy zamiast nakazanych dotąd baryłek, brać odtąd skrzynki fugowane, do pewnéj wagi nieograniczone, które zawsze mocnym papiérem obklejać należy, trucizny mają być włożone w papiér obwinięte, napełnione zaś skrzynki znowu papiérem szczelnie oklejone być winny; potém przykrywa dobrze przystająca nakształt zasuwy włożoną, i smołą z dodatkiém nieco gęstéj terpentyny zalaną być winna.

Na takiéj skrzynce „trucizna“ napisać, i tę skrzynkę w drugą, większą także fugowaną i dostatecznie mocną włożyć należy, potém pokrywa przybitą i dwiema obręczami opasaną być ma, nie dając żadnego wskazującego napisu, że to jest trucizna.

Wysoki przepis ten C. K. urzędy obwodowe natychmiast obwieścić i nad ścisłém zachowaniem tegoż starannie czuwać mają, przyczém wiadomo się czyni, że także urzędy cłowe o tém rozporządzeniu przez przełożone swe władze dla czuwania nad wykonaniem tego przepisu uwiadomione zostają.

IV Dekret Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 29 Lipca 1841, ogłoszony rozporządzeniem gubernialném z d. 1 Września 1841 N. 56586 (Zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1841, N. 158, str. 356) pozwala odnośnie do zachować się mających przepisowych ostrożności przy sprzedawaniu trucizn, kupcom towarów materyałowych sprzedaż trucizny na muchy i kobaltu.

§. 13.

W skutek Najwyższego Postanowienia Jego C. K. Mości z d. 7 Października 1847 zapadły dekret Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 10 Października 1847 N. 34830, ogłoszony okólnikiem gubernialnym z d. 15 Listopada 1847 N. 75707 (Zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1847, N. 173, str. 450) którym warunki co do wyrobu i sprzedaży eterów i użycia eteru przez oddech ustanowione zostały.

Wcelu zapobieżenia nadużyciom przez wprawianie w otrętwienie eterem siarkowym i innemi rodzajami eteru (naftami) wydaje się następujące postanowienia:

1. Nicht nur der Schwäfeläther, sondern alle bisher bekannten Aetherarten, namentlich der Schwefeläther, Essigäther, Salpeteräther, in soferne diese Aetherarten oder Naphten in Künsten und Gewerben vielfältig zu technischen Zwecken verwendet werden, sind für wirklich betäubende Gifte zu erklären, und in der mit dem h. Hofkanzlei-Dekrete vom 24. Jänner 1839 Z. 1854 herabgelangten, mit der Gubernial-Verordnung vom 28. März 1839 Z. 14762 galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1839, Nr. 52, Seite 218 bekannt gemachten Übersicht der giftigen Materialien und Präparate, der ersten Kategorie der Giftstoffe einzureihen; auch ist ihre Erzeugung an eine spezielle Befugniß, ihre Verwahrung, ihr Verkauf und technischer Gebrauch an alle für den Gifthandel bestehenden Vorsichten zu binden.

2. Alle Aetherarten sind in der Arznei-Tare mit dem Kreuzzeichen zu markiren, ihre Aufbewahrung unter besonderer Sperre anzuordnen, die Dispensazion derselben in den Apotheken mit gänzlichem Ausschlusse des freien Handverkaufes auf die schriftliche Ordinazion der zur Praxis berechtigten Aerzte, Wundärzte und Thierärzte zu beschränken.

3. Ist die Anwendung der Aetherdünste aller Art mittelst des Einathmens ausschließend nur allein zu medizinisch-chirurgischen, thierärztlichen und geburtshilflichen Zwecken, und nur über ärztliche, wundärztliche oder thierärztliche Verordnung, unter persönlicher Aufsicht und Leitung des Ordinarius zu gestatten, den Hebammen aber solche bei schwerer Strafe zu verbieten, und selbst den zur Praxis berechtigten Aerzten und Wundärzten einzuschärfen, das fragliche Mittel nicht bei zu jugendlichen Individuen zu gebrauchen.

4. Alles, keinen Heilzweck bezielende und nur auf Befriedigung der Neugierde abgesehene Experimentiren an Menschen mit Aetherdämpfen ist für Jedermann, selbst für Aerzte und Wundärzte strenge zu untersagen.

5. Die Anfertigung und der Verkauf von Apparaten, welche eigends zur Einathmung der Aetherdämpfe bestimmt und eingerichtet sind, da durch solche die Anwendung jener gefährlichen Präparate sehr erleichtert wird; ist ausschließlich nur den chirurgischen Instrumentenmachern und Bandagisten mit der Bedingung vorzubehalten, daß sie solche an Niemand Andern, als ihnen wohlbekannte Aerzte und Wundärzte zu verabfolgen, und darüber eine Vormerkung zu führen haben.

6. Sind die öffentlichen Ankündigungen und Anpreisungen der diesfälligen Einathmungsapparate, und die Schaustellung derselben in Auslagskästen nicht zu dulden. Endlich

7. Ist die Ubertretung dieser Vorschriften, in soferne diesfalls nicht schon in dem II. Theile des Strafgesetzes vorgesehen ist, mit angemessener Geld- oder Arreststrafe zu belegen.

§. 14.

Das über Allerhöchste Entschließung Seiner k. k. Majestät vom 27. Hornung 1834 erfolgte hohe Hofkanzlei-Dekret vom 9. März 1834 Z. 5843, kundgemacht mit der Gu-

1. Nie tylko eter siarkowy, lecz wszystkie dotychczas znane gatunki eteru, mianowicie eter siarkowy, octowy, saletrowy, o ile te rodzaje eteru czyli nafty służą w kunsztach i przemyśle wielorako do celów technicznych, za rzeczywiste trucizny wprawiające w otrętwienie uznane, i w przeglądzie trucizn, dekretem Nadwornéj Kancelaryi z d. 24 Stycznia 1839 r. L. 1854 udzielonym, a Rozporządzeniem Gubernialném z d. 28 Marca 1839 L. 14762 (Zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1839, N. 52, str. 218) ogłoszoném, w piérwszéj kategoryi trucizn umieszczone być mają, również wyrabianie tychże ma zależeć od osobnego do tego upoważnienia, przechowanie zaś, sprzedaż i techniczne użycie tychże, wszystkim o handlu truciznami istniejącym przepisom podpada.

2. Wszystkie etery w taksie lekarstw krzyżykiem oznaczone być mają, przechowywanie tychże pod osobnym kluczem zarządzone, a dyspenzacya od nich w aptekach, uchylając całkiem wolną sprzedaż, na pisemną ordynacyą upoważnionych do praktyki lekarzy, chirurgów i lekarzy zwierząt ograniczoną być winna.

3. Użycia wszelkich eterów przez oddech można dozwolić jedynie do celów lekarsko-chirurgicznych, konowalskich i położniczych, i to tylko za ordynacyą lekarza, chirurga lub konowała, pod osobistym dozorem i kierunkiem ordynaryusza, akuszerom zaś zakazać pod surową karą, a nawet lekarzom i chirurgom do praktyki upoważnionym surowo zalecić, aby wzmiankowanego środka nie używali do léczenia osób młodocianych.

4. Wszelkie, celu uleczenia niemające i tylko do zaspokojenia ciekawości zamierzające doświadczanie eteru na ludziach, wszystkim surowo zakazać należy, nawet lékarzom i chirurgom.

5. Sporządzanie i sprzedaż aparatów, przeznaczonych i urządznoych umyślnie do wziewania eteru ma być ze względu iż zapomocą tychże, używanie tych niebezpiecznych preparatów bardzo się ułatwia, wyłącznie rękodzielnikom narzędzi chirurgicznych i bandażystom z tym warunkiem zastrzeżone, aby ich niewydawali nikomu innemu. jak tylko znanym sobie dobrze lékarzom i chirurgom, i prowadzili spis tego wydawania.

6. Nie powinno się pozwalać publicznego ogłoszenia i zachwalania takich aparatów, ani téż wystawiania onych na pokaz w szafach sklepowych zewnętrznych. Nakoniec należy

7. Przekroczenia niniejszych przepisów, o ile w drugiéj części ustawy karnéj w tym względzie nie postanowiono, karać stósowną karą pieniężną lub aresztem.

§. 14.

Zapadły w skutek Najwyższego Postanowienia Jego C. K. Mości z dnia 27 Lutego 1834 dekret Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 9 Marca 1834 L.

bernial-Verordnung vom 9. April 1834 Z. 19161 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1834, Nr. 54, Seite 178), über das allgemeine Verbot der Einfuhr der Struve'schen künstlichen Mineral-Wässer, welches den Apothekern, Materialwaarenhändlern und Gewürzkrämmern zur genauesten Darnachachtung bekannt zu machen ist.

§. 15.

Das über Allerhöchste Entschließung Seiner k. k. Majestät vom 2. November 1847 erfolgte hohe Hofkanzlei-Dekret vom 4. November 1847 Z. 37869, kundgemacht mit der Gubernial-Verordnung vom 16. Dezember 1847 Z. 86677 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1847, Nr. 180, Seite 462), betreffend die Aufhebung des Verbotes der Erzeugung künstlicher Mineralwässer.

Seine k. k. Majestät haben zu gestatten geruhet, daß es von dem, mit der Allerhöchsten Entschließung vom 22., Hofkanzlei-Dekret vom 29. Dezember 1832 Z. 30039, (Gubernial-Verordnung vom 24. Jänner 1833 Z. 3884, galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1833, Nr. 10, Seite 24), ausgesprochenen Verbote der Erzeugung künstlicher Mineralwässer gegen dem abzukommen habe, daß die Bereitung und Erzeugung der künstlichen Mineralwässer nur mit Bewilligung der Behörden, und unter Leitung eines geprüften Chemikers oder Pharmazeuten geschehen dürfe, und daß über die Echtheit und Güte dieser künstlichen Mineralwässer durch die Behörden und berufenen Sanitäts-Individuen die genaue Aufsicht geführt werde.

II. Das hohe Hofkanzlei-Dekret vom 26. Jänner 1848 Z. $\frac{1332}{85}$, kundgemacht mit der Gubernial-Verordnung vom 13. Hornung 1848 Z. 12111 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1848, Nr. 11, Seite 50), betreffend das Verbot, einem künstlich bereiteten Mineralwasser die Benennung eines bestehenden natürlichen Mineralwassers zu geben.

Seine k. k. Majestät haben aus Anlaß eines einzelnen Falles mit Allerhöchster Entschließung vom 7. Jänner 1834 zu befehlen geruht, es sei allen Bereitern künstlicher Mineralwässer strenge und bei Verlust des Befugnisses verboten, einem künstlich bereiteten Mineralwasser die Benennung eines bestehenden natürlichen Mineralwassers, z. B. künstliches Eger-, Selter-, ꝛc. Mineralwasser zu geben, sondern die künstlichen Mineralwässer seien nach dem Gehalte ihrer fixen Bestandtheile, als: künstliches Mineralwasser mit Soda, mit Eisen, mit Bittersalz u. s. w. zu benennen, anzukündigen und zu verkaufen.

§. 16.

Die Gubernial-Verordnung vom 9. April 1844 Z. 13603 (galizische Provinzial-Gesetzsammlung, Jahrgang 1844, Nr. 54, Seite 132), betreffend die Warnung gegen das Abbrennen des Rothlaufes.

Aus Anlaß der vorgekommenen Anzeige, daß in dem Lemberger allgemeinen Krankenhause schon häufig Krankheitsfälle beobachtet wurden, in denen durch das dem Land-

5843. ogłoszony rozporządzeniem Gubernialném z dnia 9 Kwietnia 1834 L. 19161 (Zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1834. Nr. 54, stron. 178), co do ogólnego zakazu wprowadzania sztucznych wód mineralnych Struwego, któren aptekarzom, kupcom materyałów i kupcom korzennym, dla dokładnego zastósowania się ma być ogłoszony.

§. 15.

Zapadły w skutek Najwyższego Postanowienia Jego C. K. Mości, z dnia 2 Listopada 1847 dekret Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 4 Listopada 1847, L. 37869, ogłoszony rozporządzeniem Gubernialném z dnia 16 Grudnia 1847, L. 86677 (Zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1847, Nr. 180. stron. 462), co do uchylenia zakazu wyrabiania sztucznych wód mineralnych.

Jego Cesarsko Królewska Mość zezwolić raczył, ażeby w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 22, dekretem Nadwornéj Kancelaryi z dnia 29 Grudnia 1832, L. 30039, (rozporządzenie Gubernialne z dnia 24 Stycznia 1833, L. 3884, zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1833, Nr. 10. stron. 24), orzeczony zakaz wyrabiania sztucznych wód mineralnych pod tym warunkiem był uchylonym. że przysposabianie i wyrabianie sztucznych wód mineralnych tylko za pozwoleniem władz i pod kierunkiem examinowanego chemika lub farmaceuty miejsce mieć może, niemniéj ażeby co do prawdziwości i dobroci tychże sztucznych wód mineralnych, władze i powołani do tego urzędnicy zdrowia dokładny dozór prowadzili.

II. Dekret Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 26 Stycznia 1848, L. $\frac{1332}{85}$, ogłoszony Gubernialném rozporządzeniem z dnia 13 Lutego 1848, L. 12111, (zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1848, Nr. 11, str. 50), co do zakazu. nadawania sztucznie wyrobionéj wodzie mineralnéj, nazwy istniejącéj wody mineralnéj naturalnéj.

Jego Cesarsko Królewska Mość z powodu pojedynczego jednego wypadku Najwyższém Postanowieniem z dnia 7 Stycznia 1834 nakazać raczył, ażeby wszystkim sztuczne wody mineralne wyrabiającym, surowo i pod utratą upoważnienia zakazane było, nadawać sztucznie wyrobionéj wodzie mineralnéj nazwę jakiéj istniejącéj wody mineralnéj naturalnéj, np. sztuczna woda mineralna Egerska, Selterska i t. p., lecz natomiast sztuczne wody mineralne podług składu swych pierwiastków jako: sztuczne wody mineralne z sodą, z żelazem, z gorzką solą i t. p. nazywane, ogłoszone i sprzedawane być mają.

§. 16.

Rozporządzenie Gubernialne z dnia 9 Kwietnia 1844, L. 13603. (Zbiór ustaw prow. galicyj. rok 1844, Nr. 54, stron. 132), co do ostrzeżenia palenia róży.

Z powodu doniesienia, że w Lwowskim głównym szpitalu często już wypadki uważane były, w których przez zwyczajowe między ludem wiejskim tak zwane

volke übliche sogenannte Abbrennen des Rothlaufes ungewöhnliche, oft bis auf die unterliegenden Knochen eingedrungene Zerstörungen der betreffenden Weichgebilde veranlaßt wurden, wird das k. k. Kreisamt angewiesen, die Magistrate und Dominien, und durch diese und die Ortsseelsorger auch ihre Unterthanen und Einwohner auf die verderblichen Folgen dieses Heilversuches aufmerksam machen zu lassen, und sowohl durch diese Organe, als auch durch das hierzu aufzufordernde Sanitäts-Personale auf die möglichste Beseitigung dieses gefahrbringenden Vorganges thätig hinzuwirken.

§. 17.

Das hohe Hofkanzlei-Dekret vom 10. Juli 1815 Z. 11224, kundgemacht mit dem Gubernial-Kreisschreiben vom 4. August 1815 Z. 30068 (Pillerische Patenten-Sammlung, Jahrgang 1815, Nr. 35, Seite 112), betreffend die Warnung bei dem Gebrauche des Schwefels.

Bei einer in eigenen Materialisten-Gewölbern vorgenommenen Untersuchung ist arsenikhaltiger Schwefel vorgefunden worden. In dieser Hinsicht, und da der Schwefel außer dem Arsenik oft auch noch andere der Gesundheit schädliche Theile enthält, wird allgemein bekannt gemacht, daß der Schwefel, der gewöhnlich bei den Kaufläuten erhalten werden kann, zum inneren Arzeneigebrauche nicht zu verwenden, und daher zu diesem Zwecke nur vollkommen reiner Schwefel, und zwar aus den Apotheken zu erkaufen sei.

Damit aber auch für die Gesundheit jener Individuen gesorgt werde, welche den Schwefel zu ihrer Handarbeit benöthigen, so werden alle diejenigen, welche sich in diesem Falle befinden, ihres eigenen Vortheiles wegen hiermit angewiesen, selben vorläufig vom Arsenik zu reinigen.

Sämmtliche, hier ihrem Wortlaute nach aufgeführten Vorschriften erhalten für das Großherzogthum Krakau vom Tage dieser Kundmachung angefangen, ihre gesetzlich verbindende Kraft.

Mercandin m. p.

spalenie róży, niezwykłe, aż do kości dochodzące zniszczenie odnośnych części miękich spowodowane było, nakazuje się C. K. urzędowi obwodowemu, magistraty i dominia, a przez te i przez duchowieństwo miejscowe, ich poddanych i mieszkańców ostrzedz o zgubnych skutkach tegoż sposobu leczenia, niemniéj przez te organa jako téż przez wezwanie urzędników zdrowia, działać usilnie na usunięcie tego niebezpiecznego postępowania.

§. 17.

Dekret Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 10 Lipca 1815, L. 11224, ogłoszony okólnikiem Gubernialnym z dnia 4 Sierpnia 1815, L. 30068. (Zbiór Patentów Pillera, rok 1815, Nr. 35, str. 112), co do ostrzeżenia przy użyciu siarki.

Przy poszukiwaniach w niektórych sklepach materyalistów znaleziono zawierającą arszenik siarkę.

W tym względzie podaje się do powszechnéj wiadomości, że siarka oprócz arszeniku także i inne zdrowiu szkodliwe części w sobie zawiéra, dla tego więc siarka którą zwykle u kupców dostać można, do wewnętrznego użycia nie powinna być używaną, lecz do tego tylko zupełnie czysta siarka kupiona w aptéce, użytą być winna.

Ażeby zaś i o zdrowie tychże osób staranie miano, którzy siarkę do swych robót ręcznych potrzebują, wszystkich więc tych dla ich własnéj korzyści się ostrzega, ażeby siarkę przedewszystkiém z arszeniku oczyścili.

Wszystkie, powyżéj dosłownie wymienione przepisy, w Wielkiém Księstwie Krakowskiém począwszy od dnia niniejszego ogłoszenia, prawnie obowiązującą moc wywiérają.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

VIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 18. März 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt VIII.

Wydany i rozesłany dnia 18 Marca 1855.

11.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 12. Februar 1855,

giltig für das Großherzogthum Krakau,

in Betreff der Einführung der im Kronlande Galizien und der Bukowina geltenden Bestimmungen hinsichtlich der Floßführung und der Strompolizei- und Pflanzungsordnung, im Großherzogthume Krakau.

In Erwägung des Umstandes, daß im Großherzogthume Krakau bisher keine zureichenden gesetzlichen Bestimmungen bezüglich der Verhütung der durch die Floßführung auf schiff- und floßbaren Gewässern möglichen Beschädigungen und Unglücksfälle, dann bezüglich der Strompolizei- und Pflanzungsordnung bestehen, werden in Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums des Innern vom 24. Jänner 1855 Z. 724 die nachstehenden dießfalls in Galizien und der Bukowina geltenden Vorschriften und zwar die mit Gubernial-Verordnung vom 6. November 1827 Z. 68772 erneuerte Vorschrift vom 28. Oktober 1789 zur Vermeidung von Unglücksfällen und Beschädigungen durch Floßführer, und die unterm 2. März 1842 Z. 9605 kundgemachte Strompolizei- und Pflanzungsordnung mit den durch die geänderten Verhältnisse nothwendig gewordenen Modifikazionen hiemit auch auf das Großherzogthum Krakau mit dem Bemerken ausgedehnt, daß sie mit dem Tage dieser Kundmachung in Giltigkeit treten.

Mercandin m. p.

Erneuerung der Vorschriften zur Vermeidung der Beschädigungen und Unglücksfälle durch Floßführer.

Um die Floßwaaren-Eigenthümer auf die Mittel, ihre Waaren vor Schaden zu bewahren und Unglücksfälle zu verhüten, aufmerksam zu machen, wie auch vor der Verantwortung zu warnen, welcher sie gesetzlich unterliegen, wenn durch Nichtbeobachtung der vorgeschriebenen Vorsichtsregeln an Wasserwerken, Brücken und dergleichen, oder sonst auf eine Art Schaden zugefügt wird, werden im Anschlusse ·/. die hierüber mit dem gedruckten Kreisschreiben vom 28. Oktober 1789 ergangenen Vorschriften neuerdings zur allgemeinen Kenntniß und genauen Beobachtung gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 6. November 1827 Gub. Zahl 68772.

·/. **Kreisschreiben**

vom königlichen galizischen Landesgubernium.

Vorschriften, Beschädigungen und Unglücksfälle durch die Floßführer zu vermeiden.

Wiewohl es einerseits zu wünschen ist, daß zur Ersparung der so kostbaren Landfrachten, wo die schiffbaren Flüsse die vortheilhafte Gelegenheit dazu anbieten, sich immer mehr und mehr der Flössung bedient werden möchte; so ist es doch auch andererseits

11.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 12 Lutego 1855.

obowiązujące dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego,

celem zaprowadzenia w Wielkiém Księstwie Krakowskiém, istniejących w kraju koronnym Galicyi i Bukowinie przepisów, co do prowadzenia statków, policyi rzecznéj i plantacyi.

Zważywszy że w Wielkiém Księstwie Krakowkiém nie ma dotąd dostatecznych postanowień prawnych, co do zapobieżenia możliwym nieszczęśliwym wypadkom i przygodom z powodu prowadzenia statków na wodach spławnych i do żeglugi zdolnych, jako też przepisów policyi rzecznéj i plantacyi; w skutek upoważnienia Wysokiego Ministerstwa Spraw wewnętrznych z dnia 24 Stycznia 1855 r. Nr. 724, następujące w tym względzie w Galicyi i w Bukowinie obowiązujące przepisy, mianowicie zaś rozporządzeniem Gubernialném z dnia 6 Listopada 1827 r. Nr. 68772, ponowiony przepis z dnia 28 Października 1789 r. w celu zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom i uszkodzeniom przez flisów, niemniéj pod dniem 2 Marca 1842 r. Nr. 9605 ogłoszone przepisy policyi rzecznéj i plantacyi, wraz z modyfikacyami przez zmienione okoliczności wywołanemi, niniejszém także na Wielkie Księstwo Krakowskie z tym dodatkiem rozciągają się, że te przepisy z dniem niniejszego ogłoszenia w moc obowiązującą wstępują.

Mercandin m. p.

Ponowienie przepisów w celu zapobieżenia uszkodzeniom i nieszczęśliwym wypadkom przez flisów.

Aby zwrócić uwagę właścicieli towarów tratwowych na te środki, któremiby towary od szkody zachować i od nieszczęśliwych wypadków ochronić mogli, tudzież aby ich przestrzedz o odpowiedzialności, któréj prawnie podlegają, jeżeli przez niezachowanie przepisanych prawideł ostrożności, lub w jakikolwiek bądź inny sposób budowy wodne, mosty i t. p. rzeczy uszkodzone zostaną, przeto powtórnie podają się wydane w tym względzie, a załączonym tu okólnikiem drukowanym z dnia 28 Października 1789 r. objęte przepisy, do powszechnéj wiadomości i ścisłego zachowania.

Ogłoszenie gubernialne z dnia 6 Listopada 1827 r. N. 68772.

Okólnik

C. K. Gubernium galicyjskiego.

Przepisy w celu zapobieżenia uszkodzeniom i nieszczęśliwym wypadkom przez flisów.

Chociażby z jednéj strony życzyć należało, żeby dla oszczędzenia łożonych wydatków na sprowadzanie rzeczy lądem, zwłaszcza tam gdzie spławne rzéki pożądaną do tego dają sposobność, defluidacyi coraz więcéj używano, z tém wszyst-

eben so nothwendig, alle Floßfahrer gegen Unglücksfälle zu warnen, die wegen ihrer unvorsichtigen Leitung und äußerst üblen Bestellung der Flösse und aller Zugehör nicht nur zu ihrem eigenen, sondern auch fremdem Nachtheil sich ereignen, wie dießfalls schon mehrere Beschwerden angebracht worden sind.

Damit also jeder, der sich der Flössung bedient, über das, was er dabei zu beobachten habe, und mit welchen Werkzeugen er versehen sein müsse, gehörig unterrichtet, und dadurch wegen der aus einer durch ihn begangenen Unvorsichtigkeit, oder Nachlässigkeit entstehenden Folgen gewarnet werde, so wird jeder, der die folgenden Vorsichtsregeln nicht beobachtet, und dadurch an Wasserwerken, Brücken und dergleichen, oder sonst auf eine Art Schaden zufügt, nicht nur zu einer Strafe von 6 Dukaten, sondern auch zum vollen Schadenersatz angehalten werden.

Die Vorsichtsregeln sind folgende:

Erstens. Jeder Flösser muß seine eigene kleine, bei dem hierländigen Landmanne gewöhnliche Handart haben, bei einem einfachen Flosse ist nebst derselben auch eine große Handart nothwendig. Wenn aber zween oder drei Flösse zusammen verbunden sind, und diese nur zween Flösser haben, muß jeder auch mit einer großen Handart versehen sein. Plätten oder Schiffe, welche mit hundert und mehr Zentner beladen sind, müssen außer den eigenen Handarten nach der Stärke der Bemannung mit größeren Arten dergestalt versehen sein, daß auf drei Männer wenigstens eine große Handart komme.

Zweitens. Eben so sind bei einem jeden Fahrzeuge ein, zween, oder drei starke Holzbohrer nothwendig nach dem Verhältnisse der Größe und Bemannung derselben.

Drittens. Ein einfaches oder zusammengesetztes nur von zween Flössern geführtes Fahrzeug muß zwo mit eisenen Schuhen versehene Schiffstangen und einen Schiff- oder Floßhacken nach beigefügtem Muster haben, ein größeres und stärker bemanntes Fahrzeug aber so viele Schiffstangen, daß auf zween Männer eine, und so viele Schiffhacken, daß auf vier Männer einer komme.

Mittelst dieser Hacken kann jedes Fahrzeug während der Durchfahrt unter einer Brücke, oder Vorbeischiffung an Flußmühlen oder andern Fahrzeugen, und an gefährlichen Orten geschwinder als mit dem Steuerruder, auch sicherer geleitet werden.

Viertens. Jedes Fahrzeug muß mit einem oder zween Pflockschlägeln und mit eben so vielen Uferpflöcken versehen sein.

kiém jednak z drugiéj strony uznano potrzebę, wszystkich flisów o tych nieszczęśliwych przestrzedz wypadkach, które z powodu ich nieostrożnego prowadzenia lub niedokładnego zaopatrzenia statków i wszelkich do nich należących rekwizytów, nie tylko z ich własną, ale też i z cudzą szkodą wydarzać się zwykły, jak to już w tym względzie wielokrotne wniesiono skargi.

Ażeby więc każden, któren statki wodą spuszcza pod względem co w téj mierze zachować należy, i w jakie narzędzia zaopatrzonym być winien, dokładnie pouczonym a tém samém o skutkach przez jego nieostrożność lub zaniedbanie wydarzyć się mogących, przestrzeżonym został, zatém każden któren następujące prawidła przezorności niezachowa, a przez to mosty, tamy, i t. p. rzeczy, w jaki bądź sposób uszkodzi, nie tylko karze 6 dukatów ulegnie, lecz nadto do zupełnego wynagrodzenia szkody zniewolonym zostanie.

Prawidła przezorności są następujące:

Po piérwsze. Każden flis winien mieć swoją własną małą siekierę, jakiéj tutejsi wieśniacy używać zwykli; na pojedynczéj tratwie oprócz téj jeszcze druga większa siekiera jest potrzebna. Gdy dwie lub trzy tratwy razem są spojone a na nich tylko dwóch flisów się znajduje, wtedy każden z nich także większą siekierą opatrzony być winien. Na łodziach lub innych statkach, które 100 centnarami lub większym jeszcze ciężarem są obładowane, oprócz mniejszych, podług ilości flisów, tyle jeszcze większych siekier znajdować się powinno, ażeby na trzech flisów najmniéj jedna większa siekiera przypadła.

Po drugie. Również na każdym statku podług jego wielkości i liczby flisów, jeden, dwa lub trzy mocne świdry są potrzebne.

Po trzecie. Pojedynczy lub złożony statek na którym dwóch tylko flisów się znajduje winien być dwoma żelazem okutemi żerdziami i osękiem, podług przyłączonego tu wzoru zrobionym, zaopatrzony, na większym zaś statku gdzie się więcéj flisów znajduje, tyle okutych żerdzi i osęków znajdować się winno, ażeby na dwóch flisów, jedna taka żerdź, a na cztérech flisów jeden osęk przypadał.

Za pomocą tych osęk każden statek podpływając pod most, przepływając koło młynu na rzéce, lub koło innych statków, równie też i na miejscach niebezpiecznych, prędzéj i pewniéj jak za pomocą wiosła kierowanym być może.

Po czwarte. Każden statek winien mieć jednę lub dwie pałki do wbijania palów, i tyleż palów brzegowych.

Fünftens. Ein besonderes Augenmerk verdienen die Stricke und Seile. Diese müssen ihrer Stärke nach, der Größe und Last des Fahrzeuges angemessen sein, und ihre Güte hängt nicht soviel von ihrer Dicke, als vielmehr von ihrem Material, und von ihrer guten Bearbeitung ab, wie auch, daß sie durch den langen Gebrauch nicht abgenutzt oder mürb geworden seien, gut beschaffene Bastseile, deren sich die Flösser bedienen, leisten eben so gute Dienste. Nur außerordentliche, mit Sturm und starken Windstössen begleitende Fluthen können den Flösser entschuldigen, wenn dadurch sein Seil zerrissen wird, in übrigen Umständen muß solches aushalten.

Sechstens. Eben dieses ist von der Art zu verstehen, wie die Flösser die Seile an dem Ufer und an dem Fahrzeuge befestigen. Der Pflock, welchen sie an dem Ufer einschlagen, ist entweder nicht stark genug oder nicht hinlänglich tief in die Erde getrieben, und jener an dem Fahrzuege, an welchem das andere Ende des Seiles angeheftet ist, oft sehr schwach, wenn daher ein Pflock ausgerissen oder abgebrochen wird, ist es immer die Schuld des Flössers.

Siebentens. Das Seil an dem Pflocke des Ufers, und an jenem des Fahrzeuges muß mittelst einer Schlinge, oder sogenannten Klanges, oder durch festes haltbares Umwinden befestiget werden. Gemächlichkeit halber pflegen die hierländigen Flösser das Seil nur mit einer Gabel auszuhängen, welche aus zween nach einem spitzigen Winkel gewachsenen Baumästen besteht, und durch die Stösse der Fluth leicht zerrissen werden kann, welches Benehmen folglich den Flösser strafbar macht.

Achtens. Die gewöhnliche Ursache vieler Unfälle ist der üble Bau der Fahrzeuge, ihr Alter und die Unwissenheit der Flösser. Es wird daher der Floßinhaber, welcher solche Fahrzeuge abstoßen läßt, und solche aus Wirthschaft etwa ungeübten Flössern anvertraut, hievor strafbar angesehen werden.

Endlich sind die Flösse, wo immer möglich, innerhalb eines im Wasser stehenden Gebäudes am Ufer zu befestigen, oder mit selbem zu landen.

Lemberg den 28. Oktober 1789.

Strompolizei- und Pflanzungsordnung für Galizien und die Bukowina.

In Erwägung des wichtigen Einflusses, welchen die Schiff- und Floßfahrt auf den Nazionalwohlstand äußert, und der Nothwendigkeit zweckmäßiger Weidenpflanzungen für die Regulirung des Laufes der Flüsse, fand die hohe Hofkanzlei sich bestimmt, die auf die Strompolizei- und Weidenpflanzungen in Galizien und der Bukowina sich beziehenden Gesetze und Vorschriften sorgfältig prüfen, die zerstreuten Anordnungen über diese Gegenstände in klare Bestimmungen zusammenfassen, die Lücken derselben ergänzen, und die Art des Verfahrens dabei vorzeichnen zu lassen.

Po piąte. Osobliwszéj baczności wymagają powrozy i liny; te powinny co do mocy, do wielkości statku i ciężaru na nim znajdującego się być zastósowane, tychże jakość nie tak na grubości jak raczéj na doborze materyału i roboty, tudzież i od tego zależy, ażeby przez długie używanie przetarte lub zbutwiałe nie były; liny z łyka dobrze urobione, których flisacy używać zwykli, dobrą czynią usługę. Tylko nadzwyczajne z burzą i silnym wichrem połączone fale, mogą uniewinnić flisa, gdy lina przerwaną zostanie, w innych zaś wypadkach lina wydołać powinna.

Po szóste. Toż samo rozumieć należy o sposobie którym flisacy liny statkowe do palów na brzegu i do statków przywiązują. Pal albowiem w brzeg wbity albo nie jest dosyć mocny, albo nie bywa dość głęboko w ziemię wbity, pal zaś na statku do którego drugi koniec liny przywiązuje się, częstokroć bywa bardzo słaby; jeżeli się tedy pal z ziemi wyrwie, albo przełamie, jest to zawsze winą flisa.

Po siódme. Lina powinna być do pala na brzegu znajdującego się również i do pala na statku pętlicą lub kilkokrotném silném okręceniem przymocowana. Dla większéj wygody flisacy tutejszokrajowi zwykli linę widłami czyli rosochami zarzucać, a że takowe rosochy przez nawalnice łatwo przerwane być mogą, dla tego więc takowe postępowanie, flisa kary godnym czyni.

Po ósme. Zwyczajna przyczyna wielu nieszczęśliwych wypadków, jest albo złe budowanie statków, zużycie tychże przez starość albo też niewiadomość flisów. Dla tego więc właściciele takich statków, którzy je na wodę spuszczają i przez oszczędność może, swoim poddanym albo niedoświadczonym flisom powierzają, za kary godnych uważani będą.

Nakoniec statki gdzie to tylko być może, zawsze poniżéj budowli w wodzie stojącéj, do brzegu przywiązywane albo do lądu przybite być powinny.

Lwów dnia 28 Października 1789.

Ustawa policyjna i plantacyjna po rzékach dla Galicyi i Bukowiny.

Zważywszy ważny wpływ, jaki żegluga i spław na dobry byt narodu wywywierają, i potrzebę sadzenia łoziny dla uregulowania biegu rzék, Wysoka Nadworna Kancellarya widziała się zpowodowaną nakazać, ażeby odnośne do policyi rzecznéj i sadzenia łoziny w Galicyi i Bukowinie istniejące ustawy, starannie rozpoznano, rozprószone w tym przedmiocie rozporządzenia w dokładne postanowienia zebrano, niedostateczność tychże uzupełniono i sposób postępowania w téj mierze skreślono.

Nachdem der Entwurf der dießfalls zu erlassenden Bestimmungen mit dem Dekrete vom 21. Jänner l. J. Z. 1306 die Genehmigung der hohen Hofkanzlei erhalten hat, so werden dieselben hiemit zur allgemeinen Nachachtung bekannt gemacht.

Sie umfassen die Anordnungen:

I. hinsichtlich der Bauführungen an Strömen und Flüssen;
II. in Betreff der Aufstellung der Schiffmühlen;
III. rücksichtlich des Verhaltens der Fischer;
IV. über das Verhalten der Schiffer und Flösser;
V. über die Reinigung und Reinhaltung der Flüsse;
VI. in Betreff der Weidenpflanzungen, und
VII. rücksichtlich der Handhabung der in den vorhergehenden Abschnitten enthaltenen Bestimmungen.

I. Abschnitt.

Von Bauführungen an Strömen und Flüssen.

§. 1.

Ohne Bewilligung des Kreisamtes ist Niemand befugt, in oder an Flüssen, wie immer Namen habende Wasserbaue oder durch Wasser zu betreibende Gewerke neu anzulegen oder schon bestehende umzustalten, zu übertragen oder zu versetzen. Wer derlei beabsichtiget, ist verbunden, durch das k. k. politische Bezirksamt bei dem Kreisamte unter Beilegung des Planes und einer umständlichen Beschreibung des Werkes oder der vorzunehmenden Veränderung desselben um die Bewilligung einzuschreiten. Das Kreisamt wird hierüber eine Lokalerhebung durch den Wasserbau-Ingenieur mit Beiziehung des Bauführers und der Anrainer einleiten, und unter Vorbehalt des Rekurses entscheiden.

§. 2.

Ohne vorläufige Bewilligung des Kreisamtes darf keine Veränderung des Gerinnes, Ein- oder Ablasses, Fachbaumes, einer Wehre, Schleuse, oder eines Merkpfahles, einer Mühle, oder eine Umstaltung derselben in ein anderes Gewerke vorgenommen, und kein Mühlgraben aus einem Bache oder Flusse geführt werden.

§. 3.

Jede gegen diese Vorschriften unternommene eigenmächtige Handlung wird mit einer, der Größe der Gefahr und des Schadens angemessenen Geldstrafe zu Gunsten des Wasserbaufondes vom k. k. Kreisamte bestraft werden. Erwächst hiedurch einem Nachbar ein Schade, so liegt dem eigenmächtigen Bauunternehmer überdieß noch der Schadenersatz ob, welchen der Beschädigte im Rechtswege geltend zu machen hat.

§. 4.

Jedes eigenmächtige und für schädlich anerkannte derlei Bauwerk, muß nach Aufforderung des Kreisamtes in der bestimmten Frist umgeändert, oder weggeschaft werden,

Gdy projekt ogłosić się mających w tym względzie przepisów, dekretem Wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 21 Stycznia r. b. Nr. 1306 zatwierdzonym został, te więc przepisy dla powszechnego przestrzegania niniejszém podaje się do wiadomości.

Zawierają one rozporządzenia:

I. O budowlach nad rzékami,
II. O ustawieniu młynów pływających.
III. O zachowaniu się rybaków,
IV. O zachowaniu się flisów i orelów,
V. O czyszczeniu łożysk rzécznych i utrzymywaniu tychże w porządku,
VI. O sadzeniu łoziny i
VII. O wykonywaniu zawartych w poprzednich rozdziałach postanowień.

Rozdział I.

O budowlach nad rzékami.

§. 1.

Bez pozwolenia urzędu obwodowego nie wolno nikomu w rzékach albo nad rzékami jak bądź nazywające się budowle wodne, albo wodą poruszać się mające wyrobnie, nowo zakładać, lub też istniejące już przekształcać albo przenosić. Kto to zamyśla, winien przez C. K. urząd powiatowy, prosić urzędu obwodowego o pozwolenie, przyłączywszy do prośby plan i dokładne opisanie budowli, albo zamierzonéj odmiany. Urząd obwodowy zarządzi na miejscu rozpoznanie przez inżyniera budownictwa wodnego, z przyzwaniem przedsiębiorcy budowy i graniczących z nim sąsiadów, i zawyrokuje zostawiając wolny rekurs.

§. 2.

Bez poprzedniego zezwolenia urzędu obwodowego żadna odmiana w korycie, w upuście lub spuście, w stawidłach, jazie, szluzie albo słupie oznacznym, w młynie, lub też przekształceniu jego na inną wyrobnię, przedsięwziętą być nie powinna, również nie wolno kopać rowu młyńskiego z potoku albo rzéki.

§. 3.

Każden wbrew tym przepisom samowładnie przedsięwzięty czyn, w miarę wielkości niebezpieczeństwa, przez C. K. urząd obwodowy stósowną karą pieniężną na korzyść funduszu budownictwa wodnego, ukaranym będzie. Gdyby zaś przez to któren z sąsiadów poniósł jaką szkodę, wtedy samowładnie budujący będzie obowiązanym, prócz tego wynagrodzić szkodę, którą poszkodawany w drodze prawa udowodnić winien.

§. 4.

Każda taka samowładna i jako szkodliwa uznana budowla, na wezwanie urzędu obwodowego w terminie wyznaczonym przekształcona albo usunięta być powinna,

widrigens dieses von Amtswegen und auf Kosten des Schuldtragenden, ohne seinem etwaigen Rekurse eine einhaltende Wirkung einzuräumen, würde bewerkstelliget werden. Überdieß hat derselbe eine Geldstrafe zu erlegen, welche das Kreisamt von Fall zu Fall nach den Umständen bemessen wird.

II. Abschnitt.

Von der Aufstellung der Schiffmühlen.

§. 5.

Schiffmühlen dürfen nur mit Bewilligung des Kreisamtes an solchen Punkten bestehen, wo selbe weder der Schifffahrt, noch der Flössung hinderlich, und auch nicht den Ufern nachtheilig sind.

§. 6.

Wird durch eine Veränderung des Fahrwassers der Standort der Schiffmühlen in obiger Beziehung nachtheilig, so ist den Eigenthümern vom Kreisamte nach Einvernehmung des Wasserbau-Ingenieurs ein anderer angemessener Standpunkt anzuweisen.

§. 7.

Will eine Schiffmühle neu an- oder umgeheftet werden, so muß zur Beseitigung aller etwaigen späteren Anstände der Eigenthümer des Heftplatzes früher um seine Zustimmung angegangen, und mit demselben sowohl hierwegen, als in Betreff der Gestattung des Zu- und Abfahrtsweges das Einvernehmen gepflogen, und über die mit ihm getroffene Ausgleichung der Beweis beigebracht werden.

§. 8.

Wer eigenmächtig eine Schiffmühle an- oder umheftet, unterliegt einer Strafe von 12 Dukaten.

§. 9.

Zum besseren Betriebe der Schiffmühlen darf keine der Schifffahrt, der Flössung oder dem Ufer schädliche Vorrichtung, als Zänne, Schwellen, Bretter u. dgl. in Flüsse eingebaut oder eingelegt werden.

III. Abschnitt.

Von dem Benehmen der Fischer.

§. 10.

Zänne, Gräben, Steinaufwürfe sind oft die Veranlassung, daß Flüsse ihre Richtung ändern, in mehrere Rinnsäle getheilt, und oft verheerend für die Ufer werden. In Flußbeeten darf daher von den Fischern keine wie immer geartete Vorrichtung zum Fischfange eigenmächtig hergestellt werden. Wo dieses jedoch wegen des periodischen Fischfanges durchaus nothwendig wird, können derlei Einbaue mit Bewilligung des k. k. politischen Bezirksamtes hergestellt, müssen aber nach vollendetem Fischfange sogleich wieder herausgeschafft werden.

gdyż w przeciwnym razie, to z mocy urzędu i na koszt winnego, bez względu na założony może rekurs, uskutecznione będzie, prócz tego winny ma złożyć karę pieniężną, którą urząd obwodowy w każdym pojedynczym wypadku podług okoliczności wymierzy.

Rozdział II.

O ustawieniu młynów pływających.

§. 5.

Młyny pływające tylko za pozwoleniem urzędu obwodowego w takich miejscach istnieć mogą, gdzie ani żegludze, ani spławom nie są na zawadzie, ani też brzegom nie są szkodliwe.

§. 6.

Gdyby przez zmianę warłu stanowisko młynów pływających w powyższym względzie stało się szkodliwe, wtedy urząd obwodowy po wysłuchaniu inżyniera budownictwa wodnego, inne stósowne stanowisko wyznaczy.

§. 7.

Jeżeli młyn pływający na nowo lub też na innem miejscu ma być przybity, wtedy dla uniknienia wszelkich później wyniknąć mogących przeszkód, właściciel miejsca na którem młyn ma być przybity, o pozwolenie ma być zapytany, również z nim tak w tym względzie jako też względem dozwolenia drogi do młyna i z młyna, porozumieć się, dowód zaś przyprowadzonego do skutku odnośnego układu, przedłożyć należy.

§. 8.

Kto młyn pływający samowładnie przybija albo na inne miejsce przenosi, ulega karze 12 dukatów.

§. 9.

W celu nadania młynowi pływającemu lepszego ruchu, nie wolno w rzékach nic takiego robić, coby żegludze albo spławom lub też brzegom szkodzić mogło, jako to: grodzić w rzéce płoty, robić progi, kłaść deski i t. p.

Rozdział III.

O zachowaniu się rybaków.

§. 10.

Płoty, rowy, grobelki kamienne stają się często powodem, że rzéki swój kierunek zmieniają, na kilka odnóg się dzielą i częstokroć brzegi pustoszą. W rzékach nie wolno więc rybakom samowładnie robić jakiegobądź przysposobienia do łowienia ryb. Gdzieby to jednak z powodu peryodycznego łowienia ryb koniecznie było potrzebném, wtedy takie przyrządzenia za pozwoleniem C. K. urzędu powiatowego politycznego zrobione być mogą, jednakże zaraz po skończonym połowie uprzątnione być winny.

Der Eigenthümer des Fischwassers bleibt dießfalls zunächst, und auch für alle hieraus etwa entstehenden Nachtheile verantwortlich.

§. 11.

Wird wahrgenommen, daß derlei für den Fischfang bewirkte Vorrichtungen über die nöthige Zeit hinaus im Flußbeete bleiben, so veranlaßt das Bezirksamt deren Beseitigung auf Kosten des Schuldtragenden. Letzterer hat überdieß eine Strafe von 10 bis 25 fl. Konv. Münze zu entrichten.

IV. Abschnitt.

Vom Verhalten der Schiffer und Flösser.

§. 12.

Schiff- und Floßeigenthümer haben ihre Fahrzeuge und Flösse gehörig zu bemannen, und sich mit den erforderlichen Geräthschaften zur Lenkung und Anlandung, nämlich: Seilen, Hacken, Schiffstangen u. dgl. zu versehen.

§. 13.

Schifführer sind unter strenger Verantwortung verpflichtet, sich vor dem Beginnen der Fahrt und vor der Ladung zu überzeugen, ob das Schiff oder Floß sich im guten Zustande befinde, damit die Leute und Fracht während der Fahrt keiner vermeidlichen Gefahr ausgesetzt werden. Nach eingetretener Dämmerung, bei starkem Nebel, heftigem Winde, bei Stürmen und Schaumwellen muß die Fahrt unterbrochen werden, und zwar an dem nächsten passenden Landungspunkte.

Nach jedesmaliger Landung, besonders in den Nachtstazionen, müssen die Schiffe untersucht, und die sich zeigenden lecken Stellen ausgebessert werden.

§. 14.

Schiffern oder Flössern ist jede Handlung verboten, wodurch an stehenden Wasserbauten, an Ufern und Treppelwegen, Schaden verursacht wird; darunter gehört insbesondere das Anlanden an Faschinenwerken, Uferbesprentungen und Steindämmen, das Einschlagen der Pflöcke auf denselben, um Schiffe und Flösse daran zu befestigen; das Anzünden von Feuern nahe an Wasserbauwerken oder gar auf denselben, ferner das Ausreißen der Pflöcke oder Faschinen aus solchen Werken und die Beschädigung der Weidenpflanzungen. Pflöcke zum Anhalten der Fahrzeuge und Flösse längs brüchiger Uferstellen müssen durchaus zwei Klafter von dem Uferrande landwärts eingeschlagen werden, damit, wenn selbe zu nahe am Ufer stehen, dieses nicht durch die Bewegung der Fahrzeuge und Flösse erschüttert und theilweise losgerissen werde.

Der dawider Handelnde wird mit einer Geldstrafe von 5 bis 10 fl. Konv. Münze, und im Falle der Zahlungsunfähigkeit mit acht- bis zehntägigem Arreste bestraft.

Właściciel wody w której się połów odbywa, zostaje odpowiedzialnym za to, oraz za wszelką ztąd wyniknąć mogącą szkodę.

§. 11.

Gdyby spostrzeżono, że tego rodzaju do łowienia ryb służące przyrządzenia dłużéj jak potrzeba w rzéce zostają, wtedy urząd powiatowy na koszt winnego uprzątnąć je każe. Tenże ostatni ma oprócz tego zapłacić karę 10 do 25 ZłR. m. k.

Rozdział IV.

O zachowaniu się flisów i orelów.

§. 12.

Właściciele statków i tratew, swe statki i tratwy należycie ludźmi osadzić i w potrzebne do sterowania i przylądowania narzędzia, jako to: w liny, haki, żérdzie i t. p. zaopatrzyć winni.

§. 13.

Przewodnicy statków pod surową karą są obowiązani przed odbiciem i naładowaniem przekonać się, czy statek lub tratwa jest w dobrym stanie, aby ludzi i ładunki w drodze nie narażać na niepotrzebne niebezpieczeństwo. Gdy się zmierzchnie, podczas mgły mocnéj, silnego wiatru, burzy, lub gdy fala bardzo się wzdyma, dalsze płynienie wstrzymać i w najbliższém stósownem miejscu do brzegu przybić należy.

Po każdém przybiciu do brzegu, osobliwie na noclegu, statki oglądnąć i miejsca wodę przepuszczające naprawić należy.

§. 14.

Flisom i orelom nic takiego robić nie wolno, coby istniejącym budowlom wodnym, brzegom albo drogom nadbrzeżnym szkodziło; rozumié się tu szczególniéj przybijanie do brzegu przy tamach z faszyn, przy umocowaniach brzegów, i groblach kamiennych, zabijanie w nie kołów w celu przywiązania do nich statków lub tratew, rozpalanie ognia blisko albo na samych budowlach wodnych, tudzież wyciąganie kołów albo faszyn z takiéj budowli i uszkodzenie plantacyi łoziny. Pale do przywiązywania statków i tratew wzdłuż usuwających się brzegów, najmniéj dwa sążnie od krawędzi brzegu ku polu wbite być winny, aby w razie gdy stoją blisko brzegu, tenże przez poruszenie statków lub tratew nie był wstrząśnięty i częściowo oderwany.

Kto przeciw temu działać będzie, ulegnie karze 5 do 10 ZłR. m. k., a w razie niemożności zapłacenia, karze aresztu od 8 do 10 dni.

V. Abschnitt.

Von der Reinigung und Reinhaltung der Flüsse.

§. 15.

Zur Sicherung und Beförderung der Schiffahrt und Flössung ist die Reinigung und Reinhaltung der Flußbeete ein unerläßliches Bedingniß.

§. 16.

An Grenzflüssen und im Innern des Landes am Dniester, San und Dunajec bewirkt der Staat die anfängliche und kostspieligste, das ist die Hauptreinigung. Die ferner nöthige, minder kostspielige Nachhilfe, so wie jede anfängliche und nachfolgende Reinigung aller übrigen floßbaren oder in der Folge durch Kunst floßbar zu machenden Flüsse übergeht auf die Gemeinden, und es haben nach Analogie der mit hohem Ministerial-Erlasse vom 12. Jänner 1851 Z. 27761 genehmigten provisorischen Vorschrift, in Betreff der Erhaltung nicht ärarischer Strassen, vom 21. Jänner 1851 (Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1851, II. Stück, Nr. 2, Seite 55), alle Steuerpflichtigen der Gemeinde ohne Unterschied nach Verhältniß ihrer jährlichen direkten Steuerschuldigkeit die anfängliche Reinigung sowohl, als auch die sofortige Reinhaltung der Flußbeete und Sandbänke zu besorgen.

§. 17.

Die Kosten der Aufsicht über diese Reinigung, da selbe vom Wasserbau-Personale besorgt wird, übernimmt der Staat.

§. 18.

Sollten in der Folge Ufergelder oder Wasserzölle eingeführt werden, so wird hinsichtlich der Bestreitung der Kosten der Flußreinigung die weitere angemessene Verfügung hierüber getroffen werden.

§. 19.

Wenn in den oben §. 16 bezeichneten größeren Flüssen nach der ersten auf Staatskosten bewirkten Reinigung oder an den übrigen daselbst erwähnten Flüssen wann immer durch Eisgänge, Hochwässer oder andere Anlässe herabgetriebene Bäume, Baumstöcke mit Wurzeln, oder gestrandete Schiffe, die Schiff- oder Floßfahrt gefährden, und diese über Aufforderung der Wasserbaubeamten von den Ufergemeinden nicht sogleich beseitiget werden; so wird das Bezirksamt nach erhaltener Anzeige dieses auf Kosten der Saumseligen bewirken lassen.

§. 20.

Wird durch die verzögerte Hinwegräumung dieser Hindernisse, Fahrzeugen oder Flössen ein Schade zugefügt, so ist der Beschädigte von dem Schuldtragenden zu entschädigen, und hat der Erstere den Betrag des Schadens im Rechtswege geltend zu machen. In jedem solchen Falle muß aber die Nachlässigkeit des zur Reinigung Ver-

Rozdział V.

O czyszczeniu łożysk rzécznych i utrzymywaniu tychże w czystości.

§. 15.

Dla bezpieczeństwa i dźwignienia żeglugi i spławu czyszczenie łożysk rzécznych i utrzymywanie tychże w czystości nieodzownie potrzebnym jest warunkiem.

§. 16.

Na rzékach granicznych, a w głębi kraju na Dniestrze, Sanie i Dunajcu początkowe i z największym kosztem połączone, to jest główne czyszczenie łożysk, Rząd uskutecznia. Dalsze potrzebne, a mniéj kosztujące poprawy również jak każde początkowe i następne czyszczenie wszystkich innych spławnych lub téż w przyszłości przez sztukę spławnemi zrobić się mających rzék, przechodzi na gminy, a podług analogii wysokim dekretem Ministeryalnym z d. 12 Stycznia 1851 r. N. 27761 zatwierdzonego prowizorycznego przepisu co do utrzymania gościńców nieskarbowych z dnia 21 Stycznia 1851 (Dziennik praw krajowych dla Galicyi z r. 1851, Część II, N. 2, str. 55) wszyscy do podatkowania obowiązani z gminy, bez różnicy, stosunkowo do ich rocznéj stałéj podatkowéj powinności, tak czyszczenie początkowe, jako téż następne utrzymywanie czystości łożysk i zasp piaszczystych, zdziałać są obowiązani.

§. 17.

Koszta dozoru nad takowém czyszczeniem, ponieważ tenże przez urzędników budownictwa wodnego przedsiębranym będzie, Rząd bierze na siebie.

§. 18.

Gdyby późniéj lądowe, albo cło wodne zaprowadzone było, wtedy odnośnie do opędzenia kosztów czyszczenia łożysk rzecznych, dalsze w tym względzie postanowienie nastąpi.

§. 19.

Gdyby w wymienionych w paragrafie 16 znaczniejszych rzékach, po piérwszém kosztem Rządu uskutecznioném czyszczeniu, lub téż na innych tamże wzmiankowanych rzékach, kiedybądź przez krę, wezbranie wody, albo inne powody naniesione drzewa, pnie z korzeniami, albo rozbite statki, żeglugę albo spław niebezpiecznym czynili, gminy zaś nadbrzeżne na wezwanie urzędników budownictwa wodnego, bezzwłocznie tychże nie uprzątnęły, wtedy urząd powiatowy o témże uwiadomiony, na koszt opieszałych wykonać to każe.

§. 20.

Gdyby przez opóźnione uprzątnienie tychże zawad statki albo tratwy szkodę poniosły, wtedy winny poszkodowanemu szkódę wynagrodzić jest obowiązany, którą piérwszy co do ilości szkody, w drodze prawa dochodzić i poszukiwać ma. W każdym takim razie jednakże opieszałość do czyszczenia rzéki obowiązanego, to jest:

pflichteten, nämlich die Nichtbefolgung des dießfälligen Auftrages der Wasserbaubeamten erwiesen sein.

§. 21.

Zur möglichsten Beseitigung aller Unglücksfälle für Schiffe und Flösse, so wie zur Verminderung der Reinigungskosten überhaupt, können nach Hochwässern im Flußbeete selbst, oder auf den Sandbänken abgelagerte Bäume und Baumstöcke von Jedermann als herrnlose Sache sogleich fortgeschaft werden, nur muß die Anmeldung hierwegen bei dem betreffenden Ufereigenthümer oder dem Ortsvorstande entweder vorher oder sogleich darnach gemacht werden.

§. 22.

Aus den Ufern in das Flußbeet ragende Bäume, welche oft nach Uferbrüchen sichtbar werden, und der Schiff- und Floßfahrt sehr gefährlich sind, können von Jedermann abgesägt und das Holz für sich genommen werden, wenn dieses der Eigenthümer des Ufergrundes nicht thut.

§. 23.

In Strömen und Flüssen, und an den Ufern besonders bei Überschwemmungen aufgefangenes Scheiter- und Bauholz jeder Gattung, Fahrzeuge, Flösse und Bestandtheile zerstörter Brücken, überhaupt Effekten jeder Gattung, welche voraussichtlich fremdes Eigenthum sind, und nicht in den nächst vorgehenden zwei §§. ausgenommen wurden, bleiben dem Eigenthümer vorbehalten, weil nach den §§. 388 und 404 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches Niemand berechtiget ist, sich ein Strandrecht anzumaßen.

§. 24.

Jeder Waldeigenthümer an brüchigen Ufern ist gehalten, einen fünf Klafter breiten Raum vom Flußufer landwärts von allen Bäumen und Baumwurzeln in solange frei zu halten, bis nicht die Ufer vom Stromanfall, also weiterem Abbruche, befreit oder sonst geschützt sind. Wird dieses über die von den Kreisämtern oder den Wasserbaubeamten geschehene Aufforderung nicht befolgt, so sind die Kreisämter berufen, die Auslichtung in der angedeuteten Breite auf Kosten des Waldeigenthümers bewirken zu lassen.

§. 25.

Die Vorschrift des nächstvorgehenden Paragraphes gilt auch hinsichtlich der schon bestehenden oder künftighin für den Schiffzug stromaufwärts anzulegenden Treppelwege, indem auch auf diesen in der Breite von drei Klaftern vom Ufer die Bäume weggeräumt werden müssen.

Dem Schiffzuge darf überhaupt bei Strafe von 5 bis 10 fl. Konv. Münze kein Hinderniß in den Weg gelegt werden.

§. 26.

In Beziehung auf die Reinhaltung der Flüsse ist Niemandem gestattet, aus Faschinenwerken und Schlickzäunen, Faschinenpflöcke oder Weidenruthen herauszureißen, aus Steinwerken und Uferpflasterungen Steine herauszuschlagen, überhaupt Wasserbauanlagen

niedopełnienie odebranego rozkazu odnośnego od urzędnika budownictwa wodnego, udowodnione być musi.

§. 21.

Aby ile możności wszelkim przypadkom co do statków i tratew zapobiedz, niemniéj w celu zmniejszenia kosztów czyszczenia w ogólności, osiadłe w korycie rzécznym lub téż na zaspach piaszczystych drzewa i pnie, jako rzecz niczyja od każdego zabrane być mogą, jednakowoż przedtém albo zaraz potém dotyczącemu właścielowi brzegu albo przełożonemu miejscowemu doniesienie zrobić należy.

§. 22.

Wystające z brzegu drzewa często po usunięciu brzegu okazujące się, a dla żeglugi i spławów bardzo niebezpieczne, każden oderznąć i drzewo sobie wziąść może, gdyby właściciel brzegu tego nie uczynił.

§. 23.

W rzékach i na brzegach, osobliwie podczas powodzi zatrzymane drzewo sągowe i budowlane każdego rodzaju, statki, tratwy i części zburzonych mostów, w ogólności rzeczy każdego rodzaju, o których domyślać się można, iż są cudzą własnością, a które w ostatnich dwóch poprzedzających §§. nie były wyjęte, zastrzega się właścicielom, albowiem podług §§. 388 i 403 ustaw cywilnych, nikt nie może przywłaszczać sobie prawa na wyrzuciznę.

§. 24.

Każdy właściciel lasu nad usuwającemi się brzegami jest obowiązany przestrzeń na 5 sążni szerokości od brzegu rzéki tak długo od drzew i korzeni wolną zachować, dokąd brzég od bicia wody, a więc od dalszego usuwania się uwolniony albo ochroniony nie będzie. Jeżeli to na wezwanie urzędu obwodowego albo urzędnika budowy wodnéj nie nastąpi, wtedy urząd obwodowy wyżéj wyrażoną przestrzeń lasu na koszt właściciela wyrąbać kazać jest obowiązany.

§. 25.

Przepis poprzedzającego §. odnosi się także do istniejących już, albo na przyszłość dla holowania statków założyć się mających dróg nadbrzeżnych, gdyż i na tych, na szerokości 3 sążni od brzegu, drzewa uprzątnione być muszą.

Holowaniu nie wolno w ogólności pod karą 5 do 10 ZłR. m. k. najmniejszéj robić przeszkody.

§. 26.

Co się tyczy utrzymywania rzék w czystości, nie wolno nikomu z budowli faszynowych i z płotów w tym celu grodzonych koły albo chrust wyciągać, z murów lub z brzegów kamieniem wykładanych, kamienie wytrącać w ogólności

zu beschädigen. Unter die letzteren gehören auch die vom Staate oder von Privaten bewirkten und in Benützung stehenden Weidenpflanzungen. Die Strafe von dergleichen Beschädigungen ist eine den Umständen angemessene Geld- oder Arreststrafe, überdieß tritt auch die Verbindlichkeit zum Schadenersatze ein. Werden Weidenpflanzungen oder Faschinenwerke durch Vieh beschädigt, so ist für jedes dabei betretene Stück Vieh eine Strafe von 24 kr. Konv. Münze an den Strassen- oder Wasserbaufond, oder bei Privatwerken an den Erbauer derselben zu entrichten, wovon ein Drittel als Apprehendenten-Antheil demjenigen gebühret, welcher das Vieh betreten hat.

Das betretene Vieh ist dem Vorstande der nächsten Gemeinde zu überliefern, welcher den Strafbetrag einhebt, und solchen sogleich an das k. k. Bezirksamt mit der Meldung des Vorfalles abführt. Zahlungsunfähige Frevler können statt der für ihr Vieh zu entrichtenden Geldstrafe pr. Stück zu drei Tagen Handarbeit bei Pflanzungen, oder in der Nähe auszuführenden Wasserbauwerken (deren Entfernung aber nicht über Eine Meile betragen darf) verhalten werden.

§. 27.

Über die Strafgelder sowohl, als die Strafarbeitstage führen die betreffenden k. k. Bezirksämter nach dem beiliegenden Formulare ⁄. Verzeichnisse, welche sie mit jedem Solarjahre abzuschliessen, und in sofern die Geldstrafen in den Strassen- oder Wasserbaufond einzufliessen haben, mit dem Geldbetrage dem Strassenbau-Kommissär oder Wasserbau-Ingenieur zu übergeben, zu jeder Zeit aber ihnen die Einsicht derselben zu gestatten haben.

§. 28.

Wo man Erhöhungen des Terrains oder Verlandungen beabsichtiget, ist das Schottergraben an den Ufern der Flüsse und im Flußbeete untersagt.

Da die Schottergruben in der Regel nur zur Konservirung der Aerarial- oder Kreisstrassen angelegt werden, haben die Strassenbau-Kommissäre und Kreis-Ingenieure diejenigen Stellen, wo ohne Nachtheil gegraben werden kann, anzugeben.

§. 29.

Eigenthümer von Steinbrüchen oder Zigelbrennereien, dann Bauunternehmer dürfen den Schutt nicht in der Gestalt vorspringender Haufen oder sogenannter Sporen in die Flußbeete schütten, sondern sind gehalten, von dem Wasserbaubeamten die Weisung einzuholen, wo und wie dieses ohne Nachtheil für die Schiff- und Floßfahrt geschehen könne.

VI. Abschnitt.

Von Weidenpflanzungen und Bedeichungen.

§. 30.

Weidenpflanzungen dienen sowohl zur Verwahrung der Ufer vor den Anfällen des Stromes, als zur Erzielung eines geregelten Laufes desselben. Ohne Unterstützung durch

budowle wodne naruszać. Do tychże ostatnich należą także przez rząd albo przez osoby prywatne zasadzone i w użytku będące łozy. Kara za takie uszkodzenia jest podług okoliczności kara pieniężna albo areszt, a prócz tego obowiązek wynagrodzenia szkody ma miejsce. Gdy bydło w łozach lub faszynach szkodę jaką zrobi, za każdą sztukę przydybanego tamże bydła 24 kr. mon. konw. jako kara na fundusz budowy wodnéj, gdy zaś budowy są prywatne, założycielowi tychże zapłacone być mają, z których trzecia część temu kto bydło zajął, należy.

Zajęte bydło przełożonemu najbliższéj gminy ma być oddane, któren karę pieniężną odbiera i takową bezzwłocznie C. K. urzędowi powiatowemu z sprawozdaniem wypadku oddaje. Przestępcy, którzy kary zapłacić nie są w stanie, zamiast téjże od każdéj sztuki trzéma dniami ręcznéj roboty przy plantacyjach, lub też w pobliżu wykonać się mających budowli wodnych, (których odległość jednakże jednéj mili przenosić nie powinna), skarani będą.

§. 27.

Dotyczące C. K. urzędy powiatowe utrzymywać będą podług załączonego tutaj formularza ·/. wykaz kar pieniężnych, jako też i dni robocizny karnéj, któren z końcem roku słonecznego zamknąć i jeśli kary pieniężne do funduszu drogowego lub do funduszu budowy wodnéj wpłynąć mają, wraz z pieniędzmi komisarzowi drogowemu albo inżynierowi budownictwa wodnego oddać, każdego zaś czasu tymże wglądnienie dozwolić są obowiązane.

§. 28.

Gdzieby chciano porzécze podnieść albo w ląd zamienić, tamże na brzegach i w łożysku rzéki zwiru brać nie wolno.

Ponieważ doły zwirowe otwiéra się zwykle tylko w celu utrzymywania dróg skarbowych lub obwodowych, komisarze więc drogowi i inżynierowie obwodowi miejsca wyznaczyć mają, gdzie zwir bez uszkodzenia brać można.

§. 29.

Właściciele kamieniołomów albo cegielni, jako też przedsiębiorcy budowli, gruzów w kształcie stérczących kóp w łożyska rzék wsypywać nie powinni, lecz są obowiązani dowiedzieć się od urzędnika budownictwa wodnego, gdzie i w jaki sposób bez przeszkody dla żeglugi i spławu stać się to może.

Rozdział VI.

O sadzeniu łoziny i biciu tam.

§. 30.

Łozy służą nie tylko do ochrony brzegów od pędu wody, lecz i do nadania jéj regularnego biegu. Nieraz najlepsze, wielkim nakładem bite tamy obronne, na

Pflanzungen sind oft die zweckmäßigsten, mit vielen Kosten bewirkten Uferschutzanlagen ein vergebliches Bemühen. Durch Weidenpflanzungen wird außerdem Materiale zu Faschinen, also zu neuen Uferschutzwerken vorbereitet. Endlich werden durch Weidenpflanzungen bedeutende Strecken wüstliegenden Terrains nutzbringend gemacht, also für die Landeskultur gewonnen.

§. 31.

Nachdem im Allgemeinen Weidenpflanzungen nur zum Schutze der Ufer oder eines Wasserbauwerkes, und wegen der Regulirung der Flüsse angelegt werden, und der Nutzen, welchen sie außerdem durch die Beurbarung öder Strecken und die Erzielung von Material zu Faschinen für Wasserbauwerke gewähren, nur ein Nebenvortheil ist, jede Weidepflanzung somit als ein Schutzwerk angesehen werden kann, so tritt auch bei der Anlegung derselben, wie bei jedem anderen Wasserbauwerke nach dem Wasserbau-Konkurrenznormale gegen diejenigen, welche sich weigern, solche anzulegen, ein Zwang ein, oder sie werden vom Staate statt der betreffenden Parteien bewirkt.

§. 32.

Jeder Eigenthümer von Flußuferstrecken, Anschwemmungen oder Anwüchsen (Alluvionen) und durch Veränderungen des Flußbeetes trocken gelegter Grundstücke, von Inseln, Sand- oder Schotterbänken ist verpflichtet, selbe mit Weiden zu bepflanzen.

§. 33.

Dem Eigenthümer der bepflanzten Strecke bleibt die Benützung derselben überlassen.

§. 34.

Weigert sich Jemand die ihm gehörigen Sandbänke und verlassenen Flußbeete zu bepflanzen, so können dieselben, wie bereits erwähnt wurde, entweder auf Staatskosten bepflanzt, oder einem Andern und nach Umständen ganzen Gemeinden zu diesem Behufe und zur sofortigen Benützung übergeben werden, jedoch unter den gehörigen Vorsichten, damit künftigen Streitigkeiten vorgebeugt werde, oder es ist eine den Umständen angemessene Geldstrafe gegen den sich weigernden Eigenthümer zu verhängen.

§. 35.

Wie weit gegen das Flußbeet, ohne Anordnungen zu veranlassen, oder gegenüber liegende Ufer zu beeinträchtigen, gepflanzt werden darf, hat der Wasserbaubeamte den Parteien anzugeben.

§. 36.

Sind von Flußstrecken Pläne vorhanden, so ist die zu bepflanzende Strecke hiernach zu bestimmen, außerdem nach dem Lokalbefunde.

§. 37.

Sind ältere derlei künstlich bewirkte oder von selbst entstandene Pflanzungen in obiger Beziehung schädlich, so werden selbe, nachdem die Nothwendigkeit ihrer Hinweg-

nic się nie przydadzą, jeśli im się nie pomaga sadzeniem łoziny. Przez sadzenie łoziny przysposabia się prócz tego materyał do faszyn, a więc do nowych tam ochronnych. Wreszcie przez zasadzenie łoziny zamienia się znaczne pusto leżące przestrzenie w użyteczne, a więc kulturę kraju się pomnaża.

§. 31.

Ponieważ łozy w ogólności tylko dla obrony brzegów albo jakiéj budowy wodnéj i dla uregulowania rzék sadzone bywają, a pożytek, który prócz tego z uprawienia pustych miejsc i przysposobienia materyału na faszyny do budowy wodnéj przynoszą, jest tylko rzeczą podrzędną, każda więc łozina jako budowa obronna uważaną być może, więc i do zakładania plantacyj łozowych równie jak i do innych budowli wodnych, podług ustawy o konkurencyi do budowy wodnéj przeciw wzbraniającym się, przymusu użyć można, albo też Rząd zastępując dotyczące strony, to uskuteczni.

§. 32.

Każdy właściciel nadbrzeża, odsypów i przez zmianę łoża obsuszonych gruntów, wysp, zasp piaszczystych albo zwirowych, zasadzić je łoziną jest obowiązany.

§. 33.

Użytek z przestrzeni łoziną zasadzonéj do właściciela należy.

§. 34.

Jeżeli się kto wzbrania swoje zaspy i opuszczone łożyska zasadzić łoziną, wtedy jak to już wyżéj powiedziane było, te miejsca albo nakładem Skarbu zasadzone, albo też komu innemu, podług okoliczności całym gminom w tym celu, oraz na użytek, jednakże z należytą ostrożnością oddane być mogą, aby na przyszłość sporom zapobiédz, albo też można podług okoliczności nałożyć na wzbraniającego się stósowną karę pieniężną.

§. 35.

Jak daleko w łoże rzéki bez spowodowania nieporządku i bez uszczérbku przeciwległego brzegu, łozinę sadzić można, urzędnik budowy wodnéj strony ma pouczyć.

§. 36.

Jeżeli plan biegu rzéki istnieje, wtedy zasadzić się mająca przestrzeń podług tego planu ma być wyznaczona, w przeciwnym zaś razie podług uznania miejscowości.

§. 37.

Jeżeli dawniejsze zasadzone albo same przez się wzrosłe plantacye w powyższym względzie są szkodliwe, wtedy skoro tylko potrzebę uprzątnienia tychże,

räumung durch eine vom Kreisamte mit Beiziehung des Wasserbau-Ingenieurs und der Eigenthümer einzuleitende Erhebung dargethan worden ist, gegen eine den Letzteren nach §. 365 des bürgerlichen Gesetzbuches zu leistende Entschädigung ex causa publica ausgerottet werden. Doch steht dem Eigenthümer gegen diese Entscheidung vorläufig der Rekurs offen.

§. 38.

Bewirkt der Eigenthümer nach vorläufiger Aufforderung und nach genauer Bezeichnung der Grenze der hinwegzuräumenden Pflanzungsstrecke diese Ausrottung nicht binnen der vom Kreisamte demselben bestimmten Frist, so bewirkt dasselbe diese Arbeit auf Kosten des Schuldtragenden, und straft denselben überdieß mit 10 fl. Konv. Münze.

§. 39.

Weidenpflanzungen auf früher unbenützten Strecken sind durch 20 Jahre steuerfrei.

§. 40.

Es kann sich der Fall ergeben, daß bereits bepflanzte Flächen in der Folge der Zeit dergestalt erhöhet werden, daß das Gestrippe zum gedeilichen Fortkommen nicht mehr hinlängliche Nahrung findet, oder ökonomische Rücksichten dem Eigenthümer eine Veränderung der Kulturgattung, d. i. die Umstaltung der Pflanzung in Aecker, Wiesen u. dgl. wünschenswerth machen. Dieses bleibt dem Eigenthümer unbenommen, muß aber im Einverständnisse mit dem Bezirks-Wasserbaubeamten geschehen.

§. 41.

Zu welchem Wirthschaftszweige der Pflanzungseigenthümer das Holzerträgniß verwenden wolle, bleibt seiner Willkühr überlassen; damit jedoch Pflanzungen durch eine frühzeitige oder unregelmäßige Abstockung nicht zu Grunde gehen, ist sich im Allgemeinen an die Vorschriften der Waldordnung zu halten.

§. 42.

In der Regel ist die Abstockung bei einem drei bis vierjährigen Bestande gestattet. Bei bedeutenden Pflanzungsstrecken muß eine Eintheilung in Schläge vorgenommen werden, worauf ein verständiger Landwirth seines eigenen Vortheiles willen achten wird.

§. 43.

Durch Unachtsamkeit der Viehhirten wird die größte Verheerung der Weidenpflanzungen veranlaßt. Eine derlei Nachlässigkeit der Hirten ist demnach von den k. k. Bezirksämtern mit einer, dem Schaden und der Leibesbeschaffenheit desselben angemessenen körperlichen Strafe und im Wiederholungsfalle mit größerer Strenge zu strafen.

§. 44.

Um jedoch muthwilligen Beschädigungen möglichst zu begegnen, sollen Pflanzungen wenigstens von der Landseite mit Einzäunungen verwahrt werden.

w skutek zarządzonego przez urząd obwodowy dochodzenia z wezwaniem inżyniera budownictwa wodnego i właścicieli uznano, mają one być ze względu na dobro publiczne za wynagrodzeniem właścicieli podług §. 365 ustaw cywilnych wykarczowane. Jednakże właścicielowi przeciwko temu rozstrzygnieniu rekurs założyć wolno.

§. 38

Jeżeli właściciel po uprzedniém wezwaniu i oznaczeniu granicy wykarczować mającéj się przestrzeni, w wyznaczonym przez urząd obwodowy terminie wykarczowania nie zdziała, wtedy urząd obwodowy na koszt winnego to uskuteczni, prócz tego zaś 10 ZlR. mon. konw. go ukarze.

§. 39.

Zasadzona na pustych dawniéj gruntach łozina przez lat 20 podatkowi nie ulega.

§. 40.

Wydarzyć się może, że zasadzone już przestrzenie z czasem tak się podniosą, iż krzaki dla dalszego wzrostu dostatecznego nie znajdują pożywienia, albo też, iż właściciel z względów gospodarskich radby je do innéj użyć uprawy, to jest zamienić plantacye na pole, łąkę i t. p. To uczynić wolno jest właścicielowi, jednakże za porozumieniem się z urzędnikiem budownictwa wodnego.

§. 41.

Od woli właściciela zależy, na jaki cel gospodarczy drzewo z plantacyj chce użyć. Aby jednak plantacye przez zawczesne albo nieregularne wyrąbywanie nie niszczały, więc w ogólności przepisów lasowych trzymać się należy.

§. 42.

Zwyczajnie krzaki 3 do 4letnie wycinać wolno. Rozleglejsze gaje na zręby podzielone być winny, co roztropny gospodarz dla własnego pożytku uczyni.

§. 43.

Przez niedbałość pastuchów dzieją się w łozinach największe spustoszenia. Taka więc niedbałość pastuchów ze strony C. K. urzędu powiatowego, według usposobienia ciała, stósowną do szkody karą cielesną, a w razie powtórnym z większą surowością ukarana być powinna.

§. 44.

Aby samowolnym uszkodzeniom ile możności zapobiédz, plantacye przynajmniéj od strony lądowéj płotem ogrodzone być powinny.

§. 45.

Die Kosten der Uiberwachung der Pflanzungen trägt der Staat, die Kosten jener Amtshandlungen aber, welche aus Unfolgsamkeit und Nachlässigkeit der Parteien entstehen, tragen die Letzteren.

§. 46.

Bestehende Bedeichungen, deren Herstellung und Erhaltung bis nun den Gutsbesitzern oblag, müssen an jenen Stellen, wo sich Durchbrüche wiederholen, aufs sorgfältigste befestigt und bepflanzt werden. Wo Kommunikazionswege darüber führen, muß die beiderseitige Bedeichungsböschung immer mit der Krone gleich gehalten werden. Jede Durchgrabung zum Ablaufe des Binnenwassers ist nach erreichtem Zwecke sogleich wieder mit Erde auszufüllen und festzustampfen, wo die Nothwendigkeit nicht gebietet, eigene Schleusen anzulegen. Werden in der Folge für das allgemeine Beste oder für die Anrainer unter Einwirkung des Staates Bedeichungen ausgeführt werden, so wird die Konkurrenz hiezu nach dem Verheerungskreise in Gemäßheit der für Wasserbauten bestehenden Vorschriften eingeleitet werden.

VII. Abschnitt.

Vorschriften über die Handhabung der in den vorhergehenden Abschnitten enthaltenen Bestimmungen.

§. 47.

An Flüssen wohnende Gemeinden und Private, vorzüglich aber Schiffer und Flösser, als nächste Beobachter aller absichtlich oder durch Elementarereignisse entstandenen Flußgebrechen, haben bei sonst gegen sie zu verhängender angemessener Geldstrafe dem betreffenden k. k. Bezirksamte von solchen Flußgebrechen die Anzeige ungesäumt zu erstatten.

§. 48.

Gemeinden, längs deren Gründen an Grenz- oder schiffbaren Flüssen auf Kosten des Staates und der Konkurrenz-Parteien Wasserbaue ausgeführt wurden, haben auch über deren Erhaltung zu wachen, indem sie zunächst in der Lage sind, Beschädigungen zu bemerken und anzuzeigen.

§. 49.

Privat-Wasserbaue d. i. jene, welche zwar mit Zustimmung der Regierung aber ohne Beitrag der Letzteren hergestellt wurden, sind von derjenigen Partei zu beaufsichtigen, welche den größten Beitrag geleistet, folglich den größten Vortheil davon hat. Beschädigungen an dergleichen Werken sind sogleich auszubessern, und hinsichtlich der Beiträge zu solchen Herstellungen und bei einer etwaigen Weigerung selbe zu leisten, ist sich nach dem Wasserbau-Konkurrenznormale vom 2. Dezember 1830 Z. 73000 zu benehmen.

§. 45.

Koszta dozoru plantacyi ponosi rząd, koszta zaś czynności urzędowych z nieposłuszeństwa i niedbalstwa stron wynikłe strony ponoszą.

§. 46.

Istniejące groble, do których sypania i utrzymywania dotąd właściciele dóbr ziemskich obowiązani byli, w tych miejscach, gdzie się przerwy powtarzają, jak najstaranniéj wzmocnione i zasadzone być powinny. Gdzie przez nie droga komunikacyjna prowadzi, tam spadzistość po obydwu stronach aż do wiérzchu sięgać powinna. Każde przekopanie dla przepuszczenia wód wewnętrznych ma być zaraz po wykonaniu zamierzonego celu ziemią zapełnione i ubite, gdzie potrzeba do dania osobnéj śluzy nie przymusza. Gdyby późniéj dla dobra publicznego albo graniczących sąsiadów pod wpływem rządu groble sypano, wtedy względnie na obszar spustoszeniu podpadający, stósownie do przepisów o budowach wodnych, konkurencya zastósowaną zostanie.

Rozdział VII.

Przepisy co do wykonania zawartych w poprzednich rozdziałach postanowień.

§. 47.

Mieszkające nad rzekami gminy i osoby prywatne, szczególniéj zaś flisy i orele jako najbliżsi w dostrzeganiu wszelkich umyślnie albo przez wypadki elementarne zrządzonych uszkodzeń rzécznych, winni bezwłocznie dotyczącemu C. K. urzędowi powiatowemu zrobić doniesienie o takich uszkodzeniach rzék, gdyż w przeciwnym razie stósownéj karze pieniężnéj ulegną.

§. 48.

Gminy, wzdłuż których gruntów nad rzékami granicznemi albo spławnemi nakładem Rządu i stron konkurencyi budowle wodne do skutku przyprowadzone, nad ich utrzymaniem czuwać, również, że im najpiérwéj nastręcza się sposobność spostrzeżenia uszkodzeń, donosić o tém winny.

§. 49.

Dozór nad prywatnemi budowlami wodnemi, to jest takiemi, które wprawdzie za przyzwoleniem Rządu, jednakże bez jego zasiłku uskuteczniono, do téj należy strony, która największy dała zasiłek, a więc największą z nich ma korzyść. Uszkodzenia w takich budowlach mają być zaraz naprawione, a co się tyczy zasiłku na te naprawy, i na wypadek oporu, podług przepisu o budowlach wodnych z dnia 2 Grudnia 1830 roku L. 73000 postąpić należy.

§. 50.

Gemeinde-Wasserbauten sind von den betreffenden Gemeinden zu überwachen; diese haben auch an minder bedeutenden Flüssen dafür zu sorgen, daß kein dem Nachbar schädlicher Einbau bewirkt, die bestehenden schädlichen derlei Werke aber beseitigt werden, wozu insbesondere eingegangene Wehren und Schlickzäune gehören.

§. 51.

Für jede Vernachlässigung der Aufsicht, in soweit selbe von den Gemeinden und Privaten nach den obigen Bestimmungen gehandhabt werden soll, sind sie zunächst verantwortlich.

Gubernial-Kundmachung vom 2. März 1842 Gubernial-Zahl 9605.

§. 50.

Do gmin należące budowle wodne przez dotyczące gminy dozorowane być winny; te również starać się mają, ażeby nad mniéj znaczącemi rzékami żadne sąsiadowi szkodliwe budowle przedsięwzięte nie były, a znajdujące się podobne szkodliwe budowle, do których szczególnie zniszczałe tamy i płoty należą, uprzątnione zostały.

§. 51.

Za każde zaniedbanie dozoru, o ile tenże podług powyższych postanowień przez gminy i prywate osoby ma być wykonany, te ostatnie najpiérwéj są odpowiedzialne.

Ogłoszenie Gubernialne z dnia 2 Marca 1842 r. L. Gub. 9605.

Beilage zu §. 27. Seite 57.

Bezirksamt: N. N. Fluß: N.

Ausweis

über nachstehende im Solar-Jahre 18... eingegangenen Strafbeträge und zur Disposizion stehenden Straf-Arbeitstage.

Post	Kreis	Namen: des Frevlers	Namen: aus dem Dorfe	Eingehobener Strafbetrag fl.	Eingehobener Strafbetrag kr.	Hievon gebührt: dem Wasserbaufonde fl.	dem Wasserbaufonde kr	dem Straßenbaufonde fl.	dem Straßenbaufonde kr.	dem Anbrechendenken fl.	dem Anbrechendenken kr.	Leistet wegen Zahlungsunfähigkeit Arbeit Tage	Anmerkung

N. den . . . . . N. N. Bezirksamt.

Anmerkung. Diese Konsignazion ist mit Ende Dezember abzuschliessen, und dem Wasserbau-Ingenieur oder Strassen-Kommissär, je nachdem die Einnahme die verschiedenen Fonde trifft, zu übersenden.

Dodatek do §. 27 stronica 57.

Urząd powiatowy Rzéka N.

W y k a z

następujących w roku słonecznym 18 . . . wybranych kar pieniężnych i należących za karę dni roboczych.

Liczba porządkowa	Obwód	Nazwisko Szkodnika	Nazwisko ze wsi	Wybrana kara pieniężna złr.	Wybrana kara pieniężna kr.	Z tego przypada: funduszowi na budowy wodne złr.	funduszowi na budowy wodne kr.	funduszowi na budowę dróg złr.	funduszowi na budowę dróg kr.	temu któren zajął złr.	temu któren zajął kr.	dla niemożności zapłacenia odbywa robociznę dni	Uwaga

N. dnia . . . . . N. N. Urząd powiatowy.

Uwaga. Tenże wykaz z końcem Grudnia zamknąć, i inżynierowi budowy wodnéj albo komisarzowi drogowemu w miarę tego, jak powzięta kwota oba powyższe fundusze dotyczy, przesłać należy.

12.

Verordnung der Landes-Regierung vom 1. März 1855,

giltig für den ganzen Umfang des Krakauer Verwaltungsgebietes,

wegen Verlängerung der Wahlperiode für die, nach dem provisorischen Gesetze vom 18. März 1850, §. 14 alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austrittebestimmten Drittheiles der Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer.

Das hohe Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten hat mit Erlaß vom 16. Februar l. J. Z. 3154 den gestellten Antrag wegen Verlängerung der Wahlperiode für die, nach dem provisorischen Gesetze vom 18. März 1850, §. 14 (Nr. 122, Seite 715 des Reichs-Gesetzblattes) alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Drittheiles der Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbskammer, zu genehmigen befunden.

Es wurde sonach die Wirksamkeit der Wahlen rücksichtlich der Funkzionsdauer der Mitglieder und Ersatzmänner in der Art provisorisch festgesetzt, daß am 31. Dezember eines jeden zweiten Jahres die Hälfte der Mitglieder und Ersatzmänner auszutreten hat.

Diese Verlängerung der Wahlperiode habe sogleich in Wirksamkeit zu treten, und es haben sonach die Ergänzungswahlen pro 1855, wenn sie noch nicht vorgenommen wurden, zu entfallen, und die nächste Wahl am Schlusse des Jahres 1855 stattzufinden, wobei die zu jener Zeit Austretenden durch das Dienstalter und bei gleichem Dienstalter durch das Loos zu bestimmen sein werden.

Mercandin m. p.

12.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 1 Marca 1855.

obowiązujące dla całego Zarządu Obrębu Krakowskiego,

względem przedłużenia peryody wyborowéj co do wyborów corocznych, wystąpienie trzeciéj części członków i zastępców izby handlowéj i przemysłowéj Krakowskiéj uzupełniających, odnośnie do prowizorycznego przepisu z dnia 18 Marca 1850 §. 14.

Wysokie Ministerstwo Handlu i Budowli publicznych, rozporządzeniem z dnia 16 Lutego r. b. Nr. 3154 wniosek co do przedłużenia peryody wyborowéj przepisem prowizorycznym z dnia 18 Marca 1850 r. §. 14 (Dziennik Praw Państwa, Nr. 122, str. 715) objętéj, względem corocznie nastąpić mających uzupełniających wyborów, na miejsce przeznaczonéj do wystąpienia trzeciéj części członków i zastępców izby handlowéj i przemysłowéj Krakowskiéj zatwierdzić raczyło.

Prowizorycznie więc co do działalności wyborów, względem trwania czynności członków i zastępców ustanowione zostało, że 31 Grudnia każdego drugiego roku, połowa członków i zastępców ma wystąpić.

To przedłużenie peryody wyborowéj natychmiast ma wejść w wykonanie, wybory więc uzupełniające za rok 1855, jeżeli te jeszcze przedsiębrane nie były, mają być uchylone, a najbliższy wybór z końcem roku 1855 przedsięwzięty być winien, przyczém ci, którzy wtenczas wystąpić mają, przez czas służby, w razie zaś równego czasu służby przez los oznaczeni być mają.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

IX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. März 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt IX.

Wydany i rozesłany dnia 20 Marca 1855.

13.

Verordnung der Landes-Regierung vom 10. März 1855,

1) an alle Kreisbehörden, dann 2) an den Magistrat und die Polizeidirekzion in Krakau,

betreffend das Einschreiten um die Erneuerung der Hausirbewilligung und die Unzulässigkeit ämtlicher Vidirung von die Hausirpässe vertretenden Zertifikaten.

Für alle.

Das hohe Handelsministerium hat mit Erlaß vom 15. Februar l. J. Z. 212 Nachstehendes anher bedeutet:

„Aus einer hieher gelangten Anzeige hat man entnommen, daß hie und da den Hausirern, welche um die Erneuerung ihrer Hausirbewilligung bitten, und ihrem Gesuche den alten Hausirpaß (Hausirbuch) beischließen, bis zur Erledigung ihres Ansuchens ein denselben vertretendes „Zertifikat" ausgefertigt wird, und daß die Hausirer hiermit versehen, selbst andere Kronländer betreten, und sich um die Vidirung dieser Dokumente bewerben.

Dieser Vorgang erscheint unstatthaft, da das Hausirgesetz von Zertifikaten in dem erwähnten Sinne nicht nur keine Erwähnung macht, sondern allen Bestimmungen desselben die Voraussetzung zu Grunde liegt, daß der Hausirer stets und überall mit dem ursprünglichen Hausirdokumente versehen ist.

Rücksichtlich der Form des Ansuchens um Erneuerung von Hausirbewilligungen erscheint der §. 7. des Hausirgesetzes maßgebend, wornach die Vorlage des alten Hausirpasses (Buches) keineswegs vorgeschrieben und somit auch die Ausfertigung von Zertifikaten statt derselben nicht nothwendig ist, möge das Ansuchen bei der zur Ausfertigung von Hausirbewilligungen kompetenten oder irgend einer anderen Behörde überreicht worden sein.

Es ist jedoch die Pflicht der intervenirenden Behörden, bei Erledigung solcher Ansuchen, jede ungerechtfertigte Verzögerung zu vermeiden, und dafür Sorge zu tragen, daß die Entscheidung über die rechtzeitig überreichten Erneuerungsgesuche den Bittstellern noch vor dem Ablaufe der ursprünglich zugestandenen Hausirzeit eingehändiget werde.

Die ämtliche Vidirung von Zertifikaten der gedachten Art ist gemäß dem Vorstehenden, als nicht gestattet, zu verweigern."

Hievon wird die Kreisbehörde (der Magistrat, die Polizeidirekzion) zur Benehmungswissenschaft

für 1

und Anweisung der Ortsobrigkeiten

für alle

in Kenntniß gesetzt.

Mercandin m. p.

13.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 10 Marca 1855,

1) do wszystkich urzędów obwodowych, 2) do Magistratu i Dyrekcyi Policyi w Krakowie,

dotyczące ponowienia pozwolenia do handlu domokrążnego i zakazu wizowania certyfikatów, paszporty domokrążne zastępujących.

Dla wszystkich.

Wysokie Ministerstwo Handlu dekretem z dnia 15 Lutego r. b. Nr. 212, rozporządziło co następuje:

„Z przedłożonego tutaj doniesienia powzięte zostało, że w niektórych miejscach domokrążnikom, którzy proszą o ponowienie pozwolenia do handlu domokrążnego załączywszy dawny paszport domokrążny, wydawane bywają „certyfikaty“ do czasu załatwienia ich prośby, pozwolenie to zastępujące, i że domokrążnicy takiemiż zaopatrzeni, nawet w inne kraje koronne wstępują i o wizowanie tychże dokumentów starają się.

Takie postępowanie jest niewłaściwe, ponieważ ustawa o handlu domokrążnym, o certyfikatach w myśli wspomnionéj nie tylko żadnéj wzmianki nie robi, lecz wszystkie téjże postanowienia opierają się na téj zasadzie, że domokrążnik zawsze i wszędzie pierwotnym dokumentem domokrążnym jest zaopatrzony.

Co do formy prośby o ponowienie pozwolenia do handlu domokrążnego, §. 7 ustawy o handlu domokrążnym jest właściwy, podług którego przedłożenie dawnego paszportu domokrążnego nie jest przepisane, a tém samém i wystawienie certyfikatów zamiast tychże, nie jest potrzebne, bez względu, czy prośba o wydanie pozwolenia do handlu domokrążnego właściwéj lub innéj jakiéj władzy przedłożoną była.

Jednakże jest obowiązkiem władz pośredniczących, przy załatwianiu takichże próśb zaniechać wszelkiego nieuzasadnionego opóźnienia, niemniéj starać się o to, ażeby odpowiédź na przedłożone w przyzwoitym czasie prośby o ponowienie, proszącym jeszcze *przed* upływem czasu domokrążnego doręczona została.

Urzędowe wizowanie certyfikatów wymienionego rodzaju, podług wyżéj powiedzianego jest zabronione i odmówione być winno“.

O czém urząd obwodowy (Magistrat, Dyrekcya Policyi) dla zastósowania się

dla 1

i pouczenia zwierzchności miejscowych,

dla wszystkich

zawiadamia się.

Mercandin m. p.

Sprostowanie.

W ogłoszeniu Rządu krajowego z dnia 15 Marca 1855, Dziennikiem Rządu krajowego Zeszyt VII, Nr. 10 objętém, zamiast słowa „cynkiem“ na stronicy 33, w piątym ustępie 2) §. 11, słowo „sinkiem“ być powinno.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

X. Stück.

Ausgegeben und versendet am 23. März 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt X.

Wydany i rozesłany dnia 23 Marca 1855.

14.

Verordnung des Landes-Präsidiums vom 11. März 1855,

wirksam für den Umfang des Krakauer Verwaltungsgebietes, mit Ausnahme der Hauptstadt Krakau,

betreffend die Hinausgabe einer provisorischen Dienstboten-Ordnung.

Die mit dem hohen Erlasse des k. k. Ministeriums des Innern vom 7. März 1855 Z. 954 genehmigte provisorische Dienstboten-Ordnung für das Krakauer Regierungsgebiet, mit Ausschluß der Hauptstadt Krakau, wird hiermit zur allgemeinen Darnachachtung hinausgegeben.

Mercandin m. p.

Provisorische Dienstboten-Ordnung

für das Krakauer Regierungsgebiet, mit Ausschluß der Hauptstadt Krakau.

§. 1.

Der Dienstvertrag erhält seine Giltigkeit durch die vom Dienstherrn gegebene und vom Dienstboten angenommene Darangabe.

Dieselbe darf den zwanzigsten Theil des im Gelde bedungenen Jahreslohnes nicht überschreiten, und kann in denselben eingerechnet werden.

§. 2.

Die Bedingungen des Dienstvertrages bleiben der freien Übereinkunft beider Theile überlassen.

Bedingungen, welche mit einer guten Hauszucht nicht verträglich sind, oder bestimmten Verbotsvorschriften zuwiderlaufen, sind nichtig, und sollen an den Dienstherrn und an den Dienstboten angemessen geahndet werden.

§. 3.

Wo in dieser Dienstbotenordnung des Dienstherrn gedacht ist, gelten die bezüglichen Bestimmungen auch von dessen Stellvertreter, insoweit nicht einzelne derselben der Natur der Sache nach, ausschließend nur auf die Person des Deinstherrn Anwendung erleiden.

§. 4.

Hat ein Dienstbote von mehreren Dienstherren das Darangeld angenommen, so ist er bei jenem Dienstherrn einzutreten verpflichtet, von welchem er das Darangeld zuerst angenommen hat.

Den übrigen, insoferne sie von der früheren Verdingung nichts wußten, hat er die erhaltene Darangabe zurückzuersetzen, und den erweislichen Schaden zu vergüten.

Außerdem ist er mit einer angemessenen Strafe zu belegen.

14.

Rozporządzenie Prezydyum krajowego z d. 11 Marca 1855,

obowiązujące dla całego Zarządu obrębu Krakowskiego, z wyłączeniem głównego miasta Krakowa,

dotyczące wydania tymczasowego urządzenia dla służących.

Wysokiém Rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 7 Marca 1855 N. 954 zatwierdzone tymczasowe urządzenie dla służących, obowiązujące dla Zarządu obrębu Krakowskiego z wyłączeniem głównego miasta Krakowa, podaje się niniejszém dla powszechnego zastósowania się.

Mercandin m. p.

Tymczasowe Urządzenie klasy służących

dla Zarządu obrębu Krakowskiego, z wyjątkiem głównego miasta Krakowa.

§. 1.

Umowa o służbę staje się ważną przez dany przez służbodawcę a przyjęty przez służącego zadatek.

Zadatek nie powinien przewyższać dwudziestéj części rocznéj płacy służbowéj w pieniądzach umówionéj i w tęż policzony być może.

§. 2.

Warunki umowy o służbę, zależą od wolnego obopólnego układu.

Warunki, które się z przyzwoitą karnością domową nie zgadzają, albo wydanym przepisom zakazowym sprzeciwiają, są nieważne, i tak na służbodawcę jak i na służącego ściągają karę.

§. 3.

Wszystko, co w niniejszém urządzeniu o służbodawcy jest powiedziane, ściąga się równie i do jego zastępcy, o ile niektóre szczególne postanowienia podług natury rzeczy, wyłącznie tylko do osoby służbodawcy się nie odnoszą.

§. 4.

Służący, który od kilku służbodawców przyjął zadatek, winien pójść w służbę do tego, od którego najpiérwéj powziął zadatek.

Drugim służbodawcom, jeżeli ci o jego wcześniejszéj ugodzie nie wiedzieli, służący powzięty zadatek zwrócić i szkodę udowodnioną wynagrodzić jest obowiązany.

Läuft jedoch hiebei eine Handlung mitunter, die durch die Strafgesetze verpönt ist, so ist er nach diesen zu behandeln.

Der Dienstherr, der von der früheren Verdingung wußte, verfällt gleichfalls in eine angemessene Strafe und verliert den Anspruch auf das gegebene Darangeld. Gleichwohl muß aber dasselbe vom Dienstboten zurückersetzt, und an die Gemeindekassa (§. 43) abgeführt werden.

§. 5.

Wer einen Dienstboten verleitet, den Dienst, zu dem er sich verdungen hat, nicht anzutreten, oder einen angetretenen Dienst aufzukündigen, oder zu verlassen, unterliegt einer angemessenen Strafe und haftet für den Schaden, der dem Dienstherrn hieraus erwächst.

§. 6.

Nach geschlossenem Dienstvertrage ist zur bestimmten Zeit der Dienstherr den Dienstboten aufzunehmen, und dieser einzustehen verpflichtet.

§. 7.

Weigert sich der Dienstherr den Dienstboten aufzunehmen, so verliert er die Darangabe, und muß dem Dienstboten Lohn und Kost, falls der Dienstvertrag durch Ein Jahr zu dauern hätte, für ein Vierteljahr, sonst aber für einen Monat vergüten.

Der Dienstherr kann jedoch von dem Vertrage aus denselben Gründen zurücktreten, aus welchen er berechtiget wäre, den Dienstboten vor Ablauf der Dienstzeit zu entlassen. In diesem Falle gebührt ihm der Rückersatz der Darangabe.

Kann der Dienstherr wegen eines Zufalls, der sich in seiner Person, oder seinen Wirthschafts-Verhältnissen ereignet hat, den Dienstboten nicht aufnehmen, so hat er denselben sogleich davon zu benachrichtigen, und ihm nicht nur die Darangabe zu belassen, sondern auch, falls der Dienstvertrag durch Ein Jahr zu dauern gehabt hätte, einen Monatslohn, sonst aber einen vierzehntägigen Lohn zu bezahlen.

§. 8.

Weigert sich der Dienstbote, den Dienst anzutreten, so ist er nach Beschaffenheit der Umstände zu bestrafen, und auf Verlangen des Dienstherrn zum Dienstantritte, selbst mit Anwendung von Zwangsmaßregeln zu verhalten. Der Dienstherr kann jedoch auch in diesem Falle vom Vertrage abgehen, und nebst der Zurückstellung der Darangabe den Ersatz des ihm hierdurch zugehenden Schadens verlangen.

Machen unverschuldete länger andauernde Hindernisse dem Dienstboten den Dienstantritt unmöglich, so muß sich der Dienstherr mit der Zurückstellung der Darangabe begnügen. Ist jedoch das Hinderniß bloß vorübergehend, so ist der Dienstbote verpflichtet, nach dessen Behebung auf Verlangen des Dienstherrn den Dienst anzutreten.

§. 9.

Die Dauer der Dienstzeit wird hinsichtlich jener Dienstboten, welche für landwirthschaftliche Arbeiten aufgenommen werden, auf Ein Jahr, hinsichtlich der übrigen Dienst-

Prócz tego ulega stósownéj karze.

Jeżeli zaś przy tém stanie się winnym czynu przepisami karnemi objętego, według tychże z nim postąpić należy.

Służbodawca, który wiedział o wcześniejszéj ugodzie, uléga równie stósownéj karze, oraz traci prawo do danego zadatku. Jednakowoż służący zadatek zwrócić winien i ten do kassy gminnéj (§. 43) wpłynąć ma.

§. 5.

Kto służącego uwodzi, aby do przyjętéj już służby nie stawił się, lub aby służbę w któréj się już znajduje wypowiedział, albo opuścił, uléga stósownéj karze i odpowiada za szkodę wyrządzoną przez to służbodawcy.

§. 6.

Po zawartéj umowie służbowéj służbodawca w oznaczonym czasie służącego przyjąć, ten zaś do służby stawić się jest obowiązany.

§. 7.

Służbodawca niechcący przyjąć służącego, traci dany zadatek, i prócz tego obowiązanym jest dać służącemu wyżywienie i zasługi przez kwartał, jeżeli służba według ugody rok cały trwać miała, w każdym innym razie przez jeden miesiąc.

Służbodawca jednakowoż z tych samych powodów od umowy odstąpić może, z których służącego przed upływem czasu służby oddalić ma prawo.— W tym razie należy się służbodawcy zwrot zadatku.

Jeżeli służbodawca z powodu jakiego wydarzonego wypadku odnoszącego się do jego osoby lub do jego stósunków gospodarskich, służącego przyjąć nie może, winien o tém niezwłocznie zawiadomić służącego i temuż nie tylko powzięty zadatek zostawić, ale nadto, jeżeli umowa służbowa na rok zawartą była, zapłacić miesięczne, w każdym zaś innym razie czternastodniowe zasługi.

§. 8.

Służący, któren do służby stawić się nie chce, uléga karze według okoliczności, i na żądanie służbodawcy do stawienia się do służby nawet środkami przymuszającemi zniewolony być powinien.— Jednakowoż służbodawca w takim razie od umowy odstąpić i prócz zwrócenia zadatku, jeszcze wynagrodzenia wynikłéj z tego powodu szkody żądać może.

Jeżeli w skutek nie z własnéj winy pochodzących a dłużéj trwających przeszkód służący do służby stawić się nie może, wtedy służbodawca na zwrocie zadatku poprzestać musi. Gdy zaś przeszkoda jest tylko chwilowa, służący po usunięciu téjże, na żądanie służbodawcy do służby stawić się jest obowiązany.

§. 9.

Czas trwania służby względem służących do robót wiejskiego gospodarstwa przyjętych, na rok jeden, a względem innych służących na trzy miesiące, ozna-

boten auf drei Monate festgesetzt. Von dieser Bestimmung kann zwar durch besondere Verabredung abgegangen werden.

Eine solche Verabredung muß jedoch in einem schriftlichen Vertrage oder vor dem Gemeindevorsteher geschehen, widrigens darauf kein Bedacht zu nehmen ist.

§. 10.

Der Dienstbote ist dem Dienstherrn zum Gehorsam, zum Fleiße, zur Treue, Ehrerbietung, Aufmerksamkeit und Wahrhaftigkeit verpflichtet.

Er muß den Angehörigen des Dienstherrn anständig begegnen, mit dem Nebengesinde verträglich sein, und sich aller Zänkereien, Klatschereien und übler Nachrede gegen den Dienstherrn oder dessen Familie enthalten.

Er hat sich der häuslichen Ordnung, wie sie vom Dienstherrn bestimmt wird, zu unterziehen.

Befehle, Ermahnungen und Verweise des Dienstherrn muß er mit Ehrerbietung und Bescheidenheit annehmen.

§. 11.

Der Dienstbote ist schuldig, alle Dienste, zu denen er sich verdungen hat, wie nicht minder alle, die unter den verdungenen billig und vernünftigerweise verstanden werden können, nach Anordnung des Dienstherrn pünktlich und unverdrossen zu leisten. Bei Streitigkeiten unter den Dienstboten, welcher von ihnen eine gewisse Arbeit oder einen gewissen Dienst zu verrichten habe, entscheidet allein der Wille des Dienstherrn. Selbst der nur zu gewissen Geschäften aufgenommene Dienstbote muß auf Verlangen des Dienstherrn andere Verrichtungen übernehmen, wenn das hiezu bestellte Gesinde durch Krankheit oder sonst daran verhindert ist, oder andere Umstände, wie z. B. unaufschiebliche Feldarbeiten dieß dringend erfordern.

Der Dienstbote darf sich an den abgebrachten Feiertagen der Arbeit in keiner Weise entziehen. An Sonn- und an den gebotenen Feiertagen müssen die gewöhnlichen häuslichen, sowie jene Arbeiten, die ohne Gefahr nicht verschoben werden können, geleistet werden.

Dem Besuche des Gottesdienstes darf jedoch hiedurch kein Abbruch geschehen.

§. 12.

Dem Dienstboten ist ohne Erlaubniß des Dienstherrn nicht gestattet, die ihm übertragenen Geschäfte durch einen Andern verrichten zu lassen.

Er darf ohne Erlaubniß des Dienstherrn in eigenen Angelegenheiten vom Hause sich nicht entfernen, und nicht über die bewilligte Zeit ausbleiben.

Gegen das Verbot des Dienstherrn darf der Dienstbote Besuche überhaupt, oder von gewissen Personen nicht annehmen, und es ist ihm bei Strafe strengstens untersagt, ohne Erlaubniß des Dienstherrn Jemanden übernachten zu lassen.

cza się.— Od tego postanowienia jednak przez szczegółową umowę odstąpić można.

Taka umowa wszakże pisemnie lub w obec przełożonego gminy zdziałaną być winna, gdyż w przeciwnym razie uwzględnioną nie będzie.

§. 10.

Służący winien służbodawcy posłuszeństwo, pilność, wierność, uszanowanie, baczność i prawdę.

Tenże z należącymi do służbodawcy przyzwoicie, a z towarzyszami służby zgodnie obchodzić się, jak niemniéj od wszelkich kłótni, plotek i rozszerzania niekorzystnych wieści o służbodawcy lub jego rodzinie wstrzymywać się powinien.

Porządkowi domowemu, jaki przez służbodawcę jest oznaczony, ulégać, rozkazy zaś, napomnienia i skarcenie służbodawcy, z uszanowaniem i skromnością przyjmować ma.

§. 11.

Służący jest obowiązany wszelkie usługi do których się ugodził, jak niemniéj i te, których pod umówionemi, według słuszności i rozsądku dorozumiewać się można, chętnie i punktualnie podług zarządzenia służbodawcy wykonywać. Sprzeczki między służącymi, który do jakiéj roboty lub jakiego rodzaju usługi jest obowiązanym, rozstrzyga jedynie wola służbodawcy. Nawet służący do pewnych tylko czynności przyjęty, na żądanie służbodawcy, inne usługi wykonywać jest obowiązany, jeżeli tychże, przyjęta czeladź dla słabości lub innéj przyczyny wykonać nie może, lub jeśli inne okoliczności, jak np. pilna robota w polu, nieodzownie tego wymagają.

W dni świąt zniesionych, służący od roboty uchylać się nie może. W dni niedzielne i świąt uroczystych podejmowane być mają wszystkie roboty domowe i te, które bez niebezpieczeństwa odłożone być nie mogą.

Przez to jednakże uczęszczanie na nabożeństwo cierpieć nie powinno.

§. 12.

Nie wolno służącemu poruczonéj mu roboty bez zezwolenia służbodawcy drugiemu służącemu dać do wykonania.

Nie powinien bez zezwolenia służbodawcy dla własnych interesów z domu się wydalać, ani też bawić nad czas mu pozwolony.

Służącemu nie wolno wbrew zakazowi służbodawcy w ogóle lub też pewnych tylko osób odwiedzin przyjmować, a pod surową karą udzielanie komubądź noclegu bez pozwolenia służbodawcy wzbronioném zostaje.

§. 13.

Der Dienstbote hat jeden, seinen Verhältnissen unangemessenen Aufwand in der Kleidung, in Vergnügungen, oder sonst zu vermeiden, und den Dienstherrn kommt es zu, solchen Aufwand zu verbieten.

§. 14.

Der Dienstbote hat sich bei jeder Gelegenheit das Beste seines Dienstherrn angelegen sein zu lassen, und soviel in seinen Kräften steht, Nachtheil und Schaden von ihm abzuwenden.

Er hat insbesondere mit Feuer und Licht vorsichtig umzugehen, das Tabakrauchen in Scheuern, Ställen, auf Böden, oder an anderen feuergefährlichen Orten zu unterlassen, und solche Orte auch nicht mit offenem Lichte zu betreten.

Wahrgenommene Betrügereien, Veruntreuungen und Entwendungen des Nebengesindes ist er dem Dienstherrn anzuzeigen verpflichtet.

Für den durch ihn zugefügten Schaden haftet er nach Maßgabe der Bestimmungen des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches.

Für Betrügereien, Veruntreuungen und Entwendungen ist er nach dem Strafgesetzbuche zu behandeln.

§. 15.

Ohne Vorwissen und Bewilligung des Dienstherrn darf der Dienstbote seine Kleidungs- und Wäschstücke, und seine sonstigen Habseligkeiten außer dem Hause, wo er dient, nicht aufbewahren.

Er muß sich die Durchsicht seiner Truhen, Koffer, oder sonstigen Behältnisse von Seite des Dienstherrn in seiner und eines Zeugen Gegenwart gefallen lassen.

§. 16.

Der Dienstbote ist bei seinem Austritte verpflichtet, Alles, was ihm zur Aufsicht, Besorgung oder Verwahrung übergeben oder sonst anvertraut wurde, dem Dienstherrn ordentlich zurückzustellen und auf Verlangen desselben die Gegenstände, die er als sein Eigenthum mit sich nimmt, vor deren Wegbringung in Augenschein nehmen zu lassen.

§. 17.

Der Dienstbote wird durch den Eintritt in den Dienst ein Mitglied der Hausgenossenschaft, und daher unter die besondere Aufsicht des Dienstherrn gestellt.

Der Dienstherr hat die Dienstboten zu einem sittlichen und anständigen Betragen, in, wie außer dem Hause, zu verhalten, und er ist zu diesem Ende, so wie zur Aufrechthaltung der häuslichen Ruhe und Ordnung und zur Erzielung des ihm schuldigen Gehorsams befugt, wenn ernstliche Ermahnungen, Verweise, oder sonstige mildere Zurechtweisungsmittel nichts fruchten, von den strengeren Mitteln der häuslichen Zucht auf eine mäßige und der Gesundheit des Dienstboten nicht schädliche Weise Gebrauch zu machen.

§. 13.

Niestósownych wydatków na ubiór, zabawy lub na inne rzeczy służący unikać winien, służbodawca zaś ma prawo zakazać podobnych wydatków.

§. 14.

Służący przy każdéj sposobności dobro służbodawcy na oku mieć winien, niemniéj, o ile to w jego jest mocy, od niego szkodę i uszczerbek oddalać.

W szczególności, z ogniem i światłem ostrożnie obchodzić się ma, tytuniu w stodołach, stajniach, po strychach lub innych pod względem ognia niebezpiecznych miejscach nie palić, ani też w tego rodzaju miejsca z otwartém światłem nie wchodzić.

Postrzeżone oszustwa, przeniewierzenia i kradzieże sług innych, służbodawcy donieść jest obowiązany.

Za wyrządzoną szkodę odpowiada według przepisów powszechnéj ustawy cywilnéj.

Za oszustwa, przeniewierzenia i kradzieże, według przepisów karnych z nim postąpić należy.

§. 15.

Bez wiedzy i pozwolenia służbodawcy nie wolno jest służącemu przechowywać za domem swych sukien, bielizny i innych ruchomości.

Równie jest obowiązany dozwolić służbodawcy w swojéj i jednego świadka obecności, przejrzenia swoich skrzyń, kufrów i innych przechowków.

§. 16.

Przy odejściu ze służby obowiązany jest służący wszystko co mu do dozoru, wykonania, lub przechowania oddane albo powierzone było, oddać porządnie do rąk służbodawcy, na żądanie zaś tegoż wszystkie rzeczy, które jako swoją własność z sobą bierze, przed zabraniem okazać jest winien.

§. 17.

Przez wstąpienie w służbę służący staje się członkiem domowego koła, dla tego więc pod szczegółowy dozór służbodawcy należy.

Służbodawca winien zachęcać służących do obyczajnego i przyzwoitego zachowania się w domu i poza domem, w celu więc utrzymania domowéj zgody i porządku oraz w celu utrzymania należnego mu posłuszeństwa ma prawo użyć surowszych środków karności domowéj z umiarkowaniem i w sposób zdrowiu służącego nieszkodliwy, jeżeli wyraźne napomnienia, nauczania i inne łagodniejsze środki skarcenia żadnego skutku nie odniosły.

Dieses Recht der häuslichen Zucht darf jedoch in keinem Falle bis zu Mißhandlungen, wodurch der Gezüchtigte am Körper Schaden nimmt, ausgedehnt werden, bei sonstiger Behandlung nach Maßgabe des Strafgesetzes.

Der Dienstherr ist insbesondere verpflichtet, den Dienstboten zum Besuche des Gottesdienstes an Sonn und Feiertagen anzuhalten.

§. 18.

Der Dienstherr darf dem Dienstboten nicht mehrere und schwerere Arbeiten aufbürden, als derselbe nach seinen Kräften zu leisten vermag.

§. 19.

Der Dienstherr hat den bedungenen Lohn zur bestimmten Zeit zu verabfolgen.

Ist über die Art und Größe des Lohnes keine bestimmte Verabredung getroffen worden, so ist der für dieselbe Klasse von Dienstboten ortsübliche Lohn zu verabreichen.

Geschenke und Trinkgelder, die der Dienstherr zu besonderen Zeiten, oder aus besonderen Anlässen aus freiem Willen ein oder mehrere Male gegeben hat, begründen keine Verpflichtung, dieselben fernerhin zu geben.

Der Lohn ist, wenn eine Zahlungszeit nicht bedungen ist, in den ortsüblichen Terminen, und wenn darüber nichts hergebracht wäre, bei ganzjähriger Dienstdauer vierteljährig, sonst aber monatlich verfallen, zu entrichten.

§. 20.

Die Kost, wo sie gebührt, muß gesund und hinreichend sein. Besondere Bedingungen über die Art und Menge der Kost sind untersagt.

Kleidungs- und Wäschstücke, wenn solche bedungen sind, müssen den Verhältnissen der dienenden Klasse angemessen verabfolgt werden.

Kleidungs- und Wäschstücke, die nur zum Putze dienen, oder den Verhältnissen der dienenden Klasse unangemessen sind, dürfen nicht bedungen werden.

§. 21.

Erkrankt der Dienstbote, so hat der Dienstherr für Pflege und Heilung desselben zu sorgen, und es können die aufgewendeten Kosten vom Lohne nur dann abgezogen werden, wenn der Dienstbote durch sein eigenes Verschulden erkrankt ist.

Dauert die Krankheit länger als vier Wochen, so ist der Dienstbote nach Ablauf dieser Zeit, wenn er aus dem Dienste entlassen wird, (§. 28 sub 11) und wenn er vermögenslos ist, wie ein anderer in keinem Dienstverhältnisse stehender erkrankter Arme zu behandeln, und es ist daher der Gemeindevorsteher hievon rechtzeitig zu verständigen.

§. 22.

Ist die Erkrankung des Dienstboten erwiesener Maßen aus einem Verschulden des Dienstherrn erfolgt, so hat dieser, unbeschadet der dem Dienstboten sonst zustehenden Entschädigungs-Ansprüche, ausschließlich für Pflege und Heilung zu sorgen, ohne daß ein Abzug am Lohne stattfinden darf.

To prawo karności domowéj w żadnym jednak razie nie powinno być posunięte do pokrzywdzenia, w skutek któregoby skarcony na ciele uszkodzony był, a to pod zagrożeniem postąpienia podług przepisów karnych.

Służbodawca w szczególności jest obowiązany zachęcać służących do uczęszczania na nabożeństwo w dni niedzielne i świąteczne.

§. 18.

Służbodawca nie powinien obarczać służącego liczniejszemi i cięższemi robotami, nad te, jakie tenże podług sił swoich wykonać jest w stanie.

§. 19.

Służbodawca ugodzone zasługi w czasie umówionym wypłacić jest winien.

Jeżeli co do rodzaju i wielkości zasług pewna nie stanęła umowa, wtedy zasługi według zwyczaju miejscowego względnie téj klasy służących, mają być płacone.

Podarunki i tryngeldy które służbodawca z własnéj woli raz lub więcéj razy w pewnych czasach, albo z szczególnych powodów dał, nie uzasadniają obowiązku dawania tychże daléj.

Gdy czas wypłaty zasług ugodą nie jest oznaczony, takowe w terminach miejscowemi zwyczajami oznaczonych, a gdyby w tym względzie żaden zwyczaj nie istniał, w służbach całorocznych kwartalnie, w każdym zaś innym razie miesięcznie z dołu mają być wypłacane.

§. 20.

Wikt, gdzie się należy, ma być zdrowiu nieszkodliwy i dostateczny. Osobne warunki co do rodzaju i ilości wiktu nie są dozwolone.

Odzież i bielizna, jeźli są ugodą objęte, winny być odpowiednio stósunkom klasy służących dostarczane.

Odzież i bielizna do stroju tylko służąca, albo stósunkom klasy służących nieodpowiednia, ugodą objętą być nie może.

§. 21.

Gdy służący zachoruje, służbodawca o jego pielęgnowanie i leczenie starać się winien i koszta wtenczas tylko z zasług potrącone być mogą, jeżeli służący z własnéj winy popadł w chorobę.

Jeżeli choroba trwa dłużéj jak cztéry tygodnie, służący po upływie tego czasu z służby uwolniony (§. 28 sub 11) a żadnego majątku nieposiadający, tak jak inny bez służby zostający ubogi chory ma być traktowany i dla tego przełożony gminy zawczasu o tém zawiadomionym być powinien.

§. 22.

Jeżeli choroba służącego z udowodnionéj winy służbodawcy wynikła, wtenczas tenże oprócz przysługującego służącemu prawa do żądania wynagrodzenia, sam o pielęgnowanie i wyleczenie starać się winien, bez potrącenia wydatku z przynależnych służącemu zasług.

§. 23.

Der Dienstherr kann den Kranken im eigenen Hause verpflegen, er kann ihn aber auch in einer öffentlichen Anstalt, oder an einem anderen Orte unterbringen, wenn dieß ohne Gefahr für den Kranken möglich ist.

§. 24.

Der Dienstvertrag kann durch beiderseitiges Einverständniß zu jeder Zeit aufgelößt werden.

§. 25.

Durch den Tod des Dienstherrn erlischt der Dienstvertrag nur in so ferne, als die Erben denselben nicht fortsetzen wollen. In diesem Falle haben sie aber dem abziehenden Dienstboten, falls der Dienstvertrag auf Ein Jahr geschlossen war, den Lohn und die bedungene Kost für drei Monate, sonst aber für Einen Monat zu vergüten.

War dem Dienstboten bereits vom Verstorbenen der Dienst aufgekündigt, so gebührt demselben diese Entschädigung nur für jene geringere Zeit, als der Dienstvertrag noch zu dauern gehabt hätte.

§. 26.

Diese Bestimmung hat auch in dem Falle, wo die Wirthschaft durch Kauf, Tausch, Pachtung oder sonstige Verträge an eine andere Person übergeht, rücksichtlich des für die Wirthschaft bestellten Gesindes zu gelten.

§. 27.

In so ferne nicht ausdrücklich verabredet wird, daß nach Ablauf der bedungenen Zeit der Dienstvertrag nicht weiter fortgesetzt werden soll, bewirkt der Ablauf der Zeit die Aufhebung des Dienstvertrages nur nach vorgängiger Aufkündigung.

Die Aufkündigung hat bei ganzjährigen Diensten spätestens sechs Wochen, sonst aber spätestens vierzehn Tage vor Ablauf der Dienstzeit zu geschehen.

Geschieht von keinem Theile rechtzeitig eine Aufkündigung, so ist der Dienstvertrag auf diejenige Zeit stillschweigend erneuert, welche vorher durch denselben bestimmt war.

§. 28.

Der Dienstherr kann den Dienstboten ohne Aufkündigung und sofort entlassen:

1) wenn der Dienstbote zur Verrichtung des Dienstes, für welchen er aufgenommen wurde, aus was immer für einer Ursache völlig unbrauchbar ist;
2) wenn er seine Dienstpflichten gröblich verletzt, insbesondere den Befehlen des Dienstherrn oder des bestellten Aufsehers über das Dienstpersonale beharrlichen Ungehorsam oder Widerspänstigkeit entgegen setzt;
3) wenn er den Dienstherrn oder dessen Angehörige, oder den aufgestellten Aufseher über das Dienstgesinde durch Thätlichkeiten, durch Schimpf- und Schmähworte oder

§. 23.

Służbodawca może chorego w własnym domu pielęgnować, może go także umieścić w publicznym zakładzie lub w inném miejscu, jeżeli to bez niebezpieczeństwa dla chorego stać się może.

§. 24.

Umowa służbowa przez obopólne porozumienie się każdego czasu rozwiązaną być może.

§. 25.

Przez śmierć służbodawcy rozwiązuje się o tyle umowa służbowa, o ile spadkobiorcy daléj utrzymać jéj nie chcą. Wtakim przypadku jednakże winni są wynagrodzić odchodzącemu służącemu wikt i zasługi, a to za czas trzechmiesięczny w razie zawarcia ugody służbowéj na rok jeden, w każdym zaś innym razie za czas jednomiesięczny.

Gdy służącemu jeszcze przez zmarłego służba wypowiedzianą była, służącemu należy się wynagrodzenie tylko za czas, przez któren jeszcze umowa służbowa trwać miała.

§. 26.

To postanowienie ściąga się także i do służących przy gospodarstwie zostających w razie, gdy gospodarstwo przez kupno, zamianę, dzierżawę lub innego rodzaju umowę, do rąk drugiéj osoby przechodzi.

§. 27.

Jeżeli wyraźnie umówioném nie jest, że umowa służbowa po upływie zawarowanego czasu daléj trwać niema, — upłynienie czasu tylko za poprzedniém wypowiedzeniem służby, umowę służbową rozwięzuje.

Wypowiedzenie służby winno nastąpić w służbach całorocznych najpóźniéj na *sześć* tygodni, w każdym zaś innym razie najpóźniéj na *czternaście* dni przed upływem czasu służbowego.

Gdy wypowiedzenie służby w przepisanym czasie z żadnéj strony nie nastąpi, wtedy umowa służbowa w sposób dorozumiany na taki przeciąg czasu jest ponowioną, jaki piérwéj tąż umową był oznaczony.

§. 28.

Służbodawca może oddalić służącego bez wypowiedzenia i natychmiast:

1) gdy służący do wypełnienia téj służby, do któréj był przyjętym, z jakichkolwiek przyczyn zupełnie jest niezdatnym;
2) gdy obowiązki służbowe widocznie narusza a mianowicie gdy służbodawcy lub ustanowionemu nad służącymi dozorcy uporczywe nieposłuszeństwo lub zuchwalstwo okazuje;
3) gdy służbodawcę, należące do niego osoby, albo ustanowionego nad służącymi dozorcę, bądź czynem, bądź obelżywemi słowy, bądź téż krzywdzą-

ehrenrührige Nachreden beleidiget, die Mitdienstboten gegen den Dienstherrn oder gegen einander aufhezt, oder überhaupt den Hausfrieden boshafter Weise zu stören sucht;

4) wenn er sich des Diebstahls, des Betruges, oder der Veruntreuung schuldig macht, oder die Mitdienstboten hiezu verleitet, oder die wahrgenommenen Betrügereien, Veruntreuungen oder Entwendungen des Nebengesindes dem Dienstherrn nicht anzeigt;

5) wenn er ungeachtet vorausgegangener Warnung mit Feuer und Licht unvorsichtig umgeht, das ihm anvertraute Vieh durch schlechte Wartung Schaden nehmen läßt, oder mißhandelt, oder aus Bosheit, Muthwillen oder grober Nachlässigkeit das Eigenthum des Dienstherrn beschädiget;

6) wenn er auf Rechnung des Dienstherrn ohne dessen Vorwissen Geld oder Waaren borgt;

7) wenn er auf länger als acht Tage gefänglich eingezogen wird;

8) wenn er der Trunkenheit, dem Spiele oder anderen Ausschweifungen und Unsittlichkeiten sich ergibt, insbesondere, wenn er die Kinder oder Verwandten des Dienstherrn zu verleiten sucht;

9) wenn er ohne Erlaubniß des Dienstherrn über Nacht ausbleibt, oder fremde übernachten läßt, oder sonst die häusliche Ordnung gröblich verletzt;

10) wenn er sich durch sein Verschulden eine ansteckende oder Eckel erregende Krankheit zuzieht, und

11) wenn er ohne Verschulden des Dienstherrn über vier Wochen krank ist.

In allen diesen Fällen hat der Dienstherr sogleich die Anzeige dem Gemeinde-Vorsteher zu machen.

Der Dienstbote hat in diesen Fällen nur Lohn und Kost bis zum Zeitpunkte seiner Entlassung zu fordern, unbeschadet der, dem Dienstherrn etwa zustehenden Entschädigungs-Ansprüche.

§. 29.

Der Dienstbote kann den Dienst vor der Zeit ohne Aufkündigung verlassen:

1) wenn er ohne Schaden für seine Gesundheit dem Dienste nicht weiter vorzustehen vermag. Die Schwangerschaft allein berechtigt den Dienstboten nicht, den Dienst zu verlassen;

2) wenn der Dienstherr die Grenzen der ihm zustehenden häuslichen Zucht überschreitet, und dadurch das Leben oder die Gesundheit des Dienstboten Gefahr läuft;

3) wenn der Dienstherr den Dienstboten zu unsittlichen oder gesetzwidrigen Handlungen verleitet oder zu verleiten versucht, oder ihn vor solchen Zumuthungen gegen Hausgenossen, oder Personen, die im Hause aus und eingehen, nicht schützt;

4) wenn der Dienstherr auf länger, als die Dienstzeit dauert, eine Reise zu unternehmen im Begriffe steht, oder seinen Wohnsitz in einem anderen über sechs

cemi honor obmowami obraża, współsłużących przeciw służbodawcy, lub jednych przeciw drugim pobudza, albo w ogóle zgodę domową w złośliwy sposób zakłócić usiłuje;

4) gdy stanie się winnym kradzieży, oszustwa lub przeniewierzenia, albo gdy innych służących do tego uwodzi, albo gdy o dostrzeżonych oszustwach, przeniewierzeniach lub kradzieżach innych służących służbodawcy nie donosi;

5) gdy pomimo poprzednich napomnień z ogniem i światłem nieostrożnie się obchodzi, gdy powierzone mu bydło źle hoduje lub krzywdzi, albo gdy przez złość, swawolę lub ciężką opieszałość w własności służbodawcy szkodę czyni;

6) gdy na rachunek służbodawcy bez jego wiedzy pieniądze lub towary wypożycza;

7) gdy dłużéj nad ośm dni w areszcie osadzonym zostanie;

8) gdy się oddaje pijaństwu, grze, rozpuście, lub innego rodzaju nieobyczajności, mianowicie zaś gdy dzieci lub krewnych służbodawcy do tego namawia;

9) gdy bez pozwolenia służbodawcy za domem nocuje, lub w obcym domu nocować dozwala, albo też w jakibądź sposób porządek domowy zakłóca;

10) gdy przez własną winę, chorobę zaraźliwą lub obrzydliwą sobie ściągnie;

11) gdy nie z winy służbodawcy, dłużéj nad cztéry tygodnie jest chorobą dotknięty.

O wszystkich powyższych przypadkach służbodawca niezwłocznie przełożonemu gminy donieść powinien.

W rzeczonych razach służący wiktu i zasług tylko do czasu swego oddalenia żądać może, bez względu na przysługujące służbodawcy według okoliczności prawo żądania wynagrodzenia.

§. 29.

Służący bez wypowiedzenia przed czasem służbę opuścić może:

1) gdy bez uszczerbku zdrowia służby dłużéj pełnić nie może. Brzemienność sama nie upoważnia służącéj do opuszczenia służby;

2) gdy służbodawca granice przysługującéj mu karności domowéj przekracza, a w skutek tego życie lub zdrowie służącego w niebezpieczeństwie zostaje;

3) gdy służbodawca służącego do uczynków nieobyczajnych lub przepisów sprzeciwiających się uwodzi lub uwieść usiłuje, albo gdy go od takowych przeciw domownikom, lub osobom, które do domu uczęszczają, nie broni;

4) gdy służbodawca na czas dłuższy od czasu służby podróż przedsiębierze lub zamieszkanie swe na miejsce więcéj nad sześć mil oddalone przenosi i w tych

Meilen entfernten Orte aufschlägt und in diesen Fällen den Dienstboten gegen dessen Willen mitnehmen will.

Diese Gründe müssen jedoch dem Gemeindevorsteher angezeigt, und falls sie vom Dienstherrn widersprochen würden, glaubwürdig dargethan werden.

Ohne Bewilligung des Gemeindevorstehers darf der Dienstbote den Dienst nicht verlassen, den Fall einer augenscheinlichen Gefahr des Lebens oder einer Beschädigung ausgenommen.

In den Fällen ad 2 und 3 ist dem Dienstboten Lohn und Kost für die noch übrige Dienstzeit, und wenn diese länger, als ein Vierteljahr dauert, wenigstens für ein Vierteljahr zu vergüten.

In den Fällen ad 1 und 4 kann Kost und Lohn nur bis zum Dienstesaustritte gefordert werden.

§. 30.

Der Dienstbote kann den Dienst vor der Zeit jedoch bei ganzjährigen Diensten nur nach vorangegangener sechswöchentlicher, sonst aber nur nach vorangegangener vierzehntägiger Aufkündigung verlassen:

1) wenn der weibliche Dienstbote zur Verehelichung und der männliche zum Antritte einer eigenen Wirthschaft oder eines eigenen Gewerbes vortheilhafte Gelegenheit erhält, welche durch Aushaltung der Dienstzeit versäumt werden würde;
2) wenn die Uiberkommung einer Erbschaft oder eine andere wichtige Angelegenheit die längere Abwesenheit des Dienstboten an einem anderen Orte nothwendig macht;
3) wenn die Eltern des Dienstboten wegen einer erst nach Antritt des Dienstes vorgefallenen Veränderung ihrer Umstände denselben zur Führung ihrer Wirthschaft oder ihres Gewerbes oder zur Pflege benöthigen, und mit der Abberufung desselben bis zum Ausgange der Dienstzeit nicht zuwarten können.

Auch diese Gründe müssen dem Gemeindevorsteher angezeigt, und beim Widerspruche des Dienstherrn glaubwürdig dargethan werden. Ohne Bewilligung des Gemeindevorstehers darf sich der Dienstbote nicht entfernen. Unter Beobachtung dieser Vorschrift kann der Dienstbote im Falle der Dringlichkeit, die Entlassung selbst vor Ausgang der sechswöchentlichen und bezüglich vierzehntägigen Aufkündigungsfrist verlangen, wenn er statt seiner einen anderen tauglichen Dienstboten stellt und sich mit demselben wegen Kost und Lohn für diese Zeit ohne Schaden des Dienstherrn abfindet.

Dienstboten, welche erwiesener Maßen ihre Dienste schlecht, träg und unwillig verrichten, oder sonst ein, ihrem Dienstverhältniße unangemessenes Betragen in der Absicht beobachten, um dadurch den Dienstherrn zur Ertheilung der verweigerten Entlassung zu zwingen, sind besonders strenge zu bestrafen, und zur genauen Erfüllung ihrer Dienstpflichten mit aller Schärfe zu verhalten.

razach służącego przeciw jego woli z sobą wziąść chce.

Powyższe powody przełożonemu gminy doniesione, a gdyby przez służbodawcę zaprzeczone były, wiarogodnie udowodnione być winny.

Bez pozwolenia przełożonego gminy, służący opuścić służby nie może, wyjąwszy w przypadku oczywistego niebezpieczeństwa życia, lub jakiego uszczerbku.

W przypadkach pod 2 i 3 oznaczonych, służącemu wikt i zasługi za resztujący czas służby, a gdyby czas ten kwartał przechodził, przynajmniéj za kwartał wynagrodzić należy.

W przypadkach pod 1 i 4 oznaczonych, wikt i zasługi tylko do czasu oddalenia się ze służby żądane być mogą.

§. 30.

Służący może przed wyjściem czasu, wszelako w służbach całorocznych za poprzedniém sześciotygodniowém, a w każdym innym przypadku za poprzedniém czternastodniowém wypowiedzeniem służbę opuścić:

1) gdy służącéj do zamęzcia, służącemu zaś do objęcia własnego gospodarstwa lub rzemiosła korzystna wydarza się sposobność, którąby przez dotrzymanie czasu służby udaremnioną była;
2) gdy otwarcie spadku lub jaka inna ważna sprawa, dłuższéj nieobecności służącego na inném miejscu wymaga;
3) gdy rodzice służącego, z powodu zaszłéj już po wstąpieniu do służby zmiany własnych stósunków, tegoż do prowadzenia gospodarstwa, rzemiosła lub pielęgnowania siebie potrzebują, i gdy z odwołaniem jego do upływu czasu służby wstrzymać się nie mogą.

Równie i te powody przełożonemu gminy doniesione, a w razie zaprzeczania przez służbodawcę, wiarogodnie udowodnione być powinny. Bez pozwolenia przełożonego gminy, służący ze służby oddalić się nie może. Obok zachowania tego przepisu, służący może w nagłym przypadku nawet przed upływem sześciotygodniowego lub czternastodniowego terminu wypowiedzenia, zażądać uwolnienia siebie od służby, gdy w swoje miejsce innego zdolnego służącego przedstawi, i z tymże na rzeczony czas o wikt i zasługi, bez szkody służbodawcy, się ugodzi.

Służący, którzy oczywiście swą służbę źle, leniwo lub niechętnie pełnią, lub też dla tego w sposób służbie nieodpowiedni zachowują się, aby przez to służbodawcę do udzielenia sobie odmówionego oddalenia zmusić, — winni być bardzo ostro ukarani i do pełnienia swoich obowiązków służbowych z całą surowością zmuszeni.

§. 31.

Der Dienstherr, der ohne gesetzmäßigen Grund (§. 28) einen Dienstboten vor Ablauf der Dienstzeit entläßt, kann zwar nicht genöthigt werden, denselben gegen seinen Willen wieder aufzunehmen, er ist aber verpflichtet, demselben Lohn und Kost für die noch übrige Dienstzeit, und wenn diese länger als ein Vierteljahr dauerte, für ein Vierteljahr zu vergüten.

§. 32.

Dienstboten, die vor Ablauf der Dienstzeit ohne gesetzmäßigen Grund den Dienst eigenmächtig verlassen, sind dem Gemeindevorsteher anzuzeigen, von diesem zu verfolgen, und auf Verlangen des Dienstherrn selbst durch Zwang zur Rückkehr in den Dienst anzuhalten.

Sie sind überdieß einer angemessenen Strafe zu unterziehen, und sind verpflichtet, den aus der unerlaubten Dienstesverlassung entstandenen Schaden zu ersetzen.

Will aber der Dienstherr den entlaufenen Dienstboten nicht wieder aufnehmen, so kann er statt desselben einen anderen Dienstboten aufdingen, und von dem entlaufenen die Vergütung der dadurch verursachten mehreren Kosten verlangen.

§. 33.

Wer einen Dienstboten, von dem er weiß, oder doch aus den Umständen vermuthen mußte, daß er entlaufen sei, in Dienst nimmt, Unterkommen oder Aufenthalt gestattet, ist angemessen zu bestrafen, und zum Ersatze des dem Dienstherrn durch die Flucht des Dienstboten erwachsenen Schadens, so wie der durch die Aufnahme eines anderen Dienstboten verursachten Mehrbeköstigung zur ungetheilten Hand mit dem entlaufenen Dienstboten verpflichtet.

§. 34.

Jeder Dienstbote hat sich mit einem Dienstbotenbuche zu versehen, welches, wenn weder hinsichtlich des Befugnisses, sich zu verdingen, noch sonst ein Hinderniß obwaltet, gegen Leistung des Stempels pr. 6 kr. und des Kostenbetrages der Druckauflage von seiner politischen Heimathsbehörde ausgefolgt wird. Ist diese nicht zugleich die politische Behörde seines Aufenthaltes, so hat sich die Letztere über Ansuchen des Dienstboten an die Erstere um die Ermächtigung zur Ausfertigung des Dienstbotenbuches zu wenden.

Dienstboten, die aus Ländern zureisen, wo Dienstbotenbücher nicht bestehen, werden solche von der politischen Behörde ihres Aufenthaltes auf Grund ihrer Reiselegitimazionen ausgefertigt.

Über die ausgestellten Dienstbotenbücher ist eine genaue Vormerkung zu führen.

§. 35.

Kein Dienstherr darf einen Dienstboten, der kein Dienstbotenbuch besitzt, bei sonstiger Strafe aufnehmen.

Dasselbe ist vom Dienstherrn beim Antritte des Dienstes in Aufbewahrung zu nehmen.

§. 31.

Służbodawca, któren bez przepisanego prawem powodu (§ 28) służącego przed upływem czasu służby oddali, nie może być wprawdzie wbrew swojéj woli do powtórnego przyjęcia służącego zniewolonym, obowiązanym jest jednak służącemu zasługi i wikt za pozostały czas służby, a gdyby ten nad kwartał był dłuższy, za cały kwartał wynagrodzić.

§. 32.

O służących, którzy bez postanowionego prawem powodu, przed czasem służbę samowładnie opuszczą, należy przełożonego gminy zawiadomić, który przeciw nim postępowanie zarządzić i na domaganie się służbodawcy, nawet przymusem do wrócenia się do służby znaglić winien.

Nadto mają być stósownie ukarani i do wynagrodzenia zrządzonéj przez nieprawne oddalenie się szkody zobowiązani.

Gdyby zaś służbodawca zbiegłego służącego napowrót przyjąć nie chciał, może na jego miejsce innego ugodzić, i od zbiegłego wynagrodzenia wynikłych z tego powodu większych kosztów zażądać.

§. 33.

Kto służącego, o którym wié lub z okoliczności domniemywać się może, że zbiegł, w służbę przyjmuje, schronienia lub pobytu dozwala, ma być stósownie ukaranym i służbodawcy przez zbiegnienie służącego wyrządzoną szkodę, jakotéż przez przyjęcie innego służącego narosłe koszta, solidarnie z zbiegłym służącym wynagrodzić obowiązanym.

§. 34.

Każdy służący winien się zaopatrzyć w książkę służbową, która, jeżeli pod względem jego uprawnienia do wstąpienia w służbę, lub z innych jakich powodów nie zachodzi przeszkoda, za opłatą stęmplową 6 kr. tudzież złożeniem kosztów druku, przez władzę polityczną miejsca jego pochodzenia wydaną mu będzie. Jeżeli władza ta nie jest zarazem władzą polityczną miejsca pobytu służącego, wówczas ta ostatnia, na żądanie służącego ma zażądać od piérwszéj upoważnienia do wydania książki służbowéj.

Służącym przybywającym z krajów, w których nie istnieją książki służbowe, takowe na podstawie ich dokumentów podróży wydawane będą.

Względem wydanych książek służbowych dokładny wykaz prowadzić należy.

§. 35.

Żaden służbodawca pod karą nie może przyjąć służącego nieposiadającego książki służbowéj.

Służbodawca tę książkę przy wstąpieniu do służby do zachowania wziąść winien.

§. 36.

Beim Dienstaustritte hat der Gemeindevorsteher auf Grund des mündlichen oder schriftlichen Zeugnisses des Dienstherrn die Rubriken des Dienstbotenbuches auszufüllen, seine Namensfertigung beizusetzen, und das beigebrachte schriftliche Zeugniß des Dienstherrn zurückzubehalten.

Das Zeugniß über Treue, Geschicklichkeit, Fleiß und Sittlichkeit ist nur insoweit aufzunehmen, als es für den Dienstboten günstig lautet.

Lautet es aber hinsichtlich der einen oder der anderen Eigenschaft ungünstig, so ist die bezügliche Rubrik bloß mit Strichen auszufüllen.

Gründet sich das ungünstige Zeugniß des Dienstherrn auf Beschuldigungen und Verdachtgründe, die nach der vom Dienstboten verlangten Untersuchung der Gemeindevorsteher unbegründet findet, so kann letzterer nach dem Ergebnisse dieser Untersuchung, jedoch unter der ausdrücklichen Anmerkung „nach gepflogener Untersuchung" die Rubrik ausfüllen.

Der Dienstherr, welcher einem Dienstboten ein wahrheitswidriges Zeugniß wissentlich ertheilt, ist unbeschadet seiner Haftung für den hieraus entspringenden Nachtheil mit einer angemessenen Strafe zu ahnden.

§. 37.

Die Dienstbotenbücher sind öffentliche Urkunden. Wer solche nachmacht oder verfälscht, oder wer sich zu seinem Fortkommen eines fremden Dienstbotenbuches bedient, oder sein Dienstbotenbuch zu diesem Zwecke einem anderen überläßt, wird nach dem Strafgesetzbuche behandelt.

§. 38.

Geht ein Dienstbotenbuch verloren, so ist hievon bei der politischen Behörde, in deren Bezirk der Dienstbote sich aufhält, die Anzeige zu machen. Dieselbe hat die obwaltenden Umstände sorgfältig zu erheben, und insoferne diese Erhebung den Verlust nicht bezweifeln läßt, ein neues Dienstbotenbuch auszufertigen, oder wenn eine andere politische Behörde das verlorene Dienstbotenbuch ausgestellt hat, bei dieser die Ausfertigung eines neuen zu veranlassen.

In dem neuen Dienstbotenbuche ist ausdrücklich zu bemerken, daß es ein Duplikat sei.

§. 39.

Die politische Behörde überwacht das Gesindewesen und vollzieht die gewerbärtige Dienstboten-Ordnung. Zur Unterstützung hiebei dienen ihr die Gemeindevorsteher, die nach den Weisungen der politischen Behörde auf Zucht, Ordnung und Sittlichkeit der Dienstboten zu wachen, und insbesondere das dienstlose Gesinde zu beaufsichtigen haben.

Dienstlos gewordene Dienstboten, die zur Gemeinde gehören, hat der Gemeindevorsteher mit allem Ernste anzuhalten, Dienste oder andere erlaubte Arbeiten zu suchen.

§. 36.

Przy wyjściu z służby winien przełożony gminy na podstawie ustnego lub pisemnego zaświadczenia służbodawcy, rubryki książeczki służbowéj wypełnić, podpisem swoim zaopatrzyć, pisemne zaś zaświadczenie służbodawcy zachować.

Zaświadczenie wierności, zręczności, pilności i obyczajności o tyle tylko ma być wciągnięte, o ile takowe na korzyść służącego opiewa.

Jeżeli zaś co do niektórych przymiotów brzmi niekorzystnie, dotycząca rubryka ma być tylko kréskami wypełnioną.

Jeżeli niekorzystne służbodawcy świadectwo opiéra się na obwinieniu, a powody podejrzenia po zażądaném przez służącego dochodzeniu, przez przełożonego gminy za nieuzasadnione uznane będą, w ówczas tenże rubrykę według rezultatu dochodzenia wypełnić może, z wyraźnym jednakże dodatkiem: „po przeprowadzoném dochodzeniu.“—

Służbodawca, który wiadomo wyda służącemu nieprawdziwe świadectwo, oprócz odpowiedzialności za wynikłą z tego względu szkodę, stósownie ukaranym być winien.

§. 37.

Książeczki służbowe są publicznemi dokumentami. Kto więc takowe podrabia, fałszuje, lub kto dla własnéj korzyści cudzéj książki służbowéj używa, lub téż swoją książeczkę służbową drugiemu w tym celu daje, z tym podług przepisów karnych postąpiono będzie.

§. 38.

Gdy książeczka służbowa zaginie, doniesienie o tém władzy politycznéj tego powiatu, w którym służący przebywa, uczynić należy. Władza ta istniejące okoliczności starannie dochodzić, a gdy z dochodzenia tego okaże się, że książka niewątpliwie zaginęła, nową książkę służbową wydać jest winna, a jeźli zaginiona książka przez inną władzę wydaną była, u téjże władzy o wystawienie nowéj książki służbowéj postarać się ma.

W nowéj książce służbowéj wyraźnie dodać należy, że jest duplikatem.

§. 39.

Władza polityczna czuwa nad służącemi i wykonywa niniejsze urządzenie. Do pomocy służą jéj przełożeni gmin, którzy według rozporządzeń władzy politycznéj nad karnością, porządkiem i obyczajnością służących czuwać mają, mianowicie zaś służących bez służby zostających doglądać są winni.

Służących którzy bez służby zostają a do gminy należą, winien jest przełożony gminy z wszelką surowością zmusić do wyszukania sobie służby, albo innéj godziwéj roboty.

Wenn sie sich ungeachtet vorhandener Gelegenheit hiezu nicht verstehen, so sind sie insolange zu Gemeinde- oder öffentlichen Arbeiten zu verhalten, bis sie in einen Dienst oder in eine Arbeit getreten sind.

Hiebei darf auf den Vorwand, daß sie sich ihren Eltern oder anderen Leuten, insbesondere jenen, bei denen sie Unterstand finden, zur Arbeit verpflichtet haben, keine Rücksicht genommen werden, wenn es offenbar ist, daß sie bei diesen keine, oder doch keine angemessene Arbeit finden.

Fremde dienstlose Dienstboten, welche die vorhandene Gelegenheit zu neuen Diensten, oder zu einer andern erlaubten Beschäftigung nicht benützen, die ein anstößiges sittenloses Leben führen, oder die eine Aussicht zur baldigen Erlangung eines Dienstes, oder einer andern ihren Unterhalt deckenden Arbeit nicht haben, sind aus der Gemeinde zu weisen.

§. 40.

Wer das Gesindezubringen als Geschäft betreibt, ist mit einer angemessenen Strafe zu belegen.

Um jedoch die Unterbringung der Dienstboten in Dienste, und die Auffindung dienstsuchender Personen zu erleichtern, ist am Sitze des Gemeindevorstehers ein Regiſter zur Einsicht aufzulegen, in welchem die dienstsuchenden Dienstboten und die Dienstherrn, die sich um Dienstboten melden, eingetragen werden.

§. 41.

Streitigkeiten zwischen Dienstherrn und Dienstboten, welche aus dem Dienstvertrage hergeleitet werden, sind von der politischen Behörde summarisch zu verhandeln und zu entscheiden.

Dieselbe hat auch die sonstigen Klagen und Beschwerden in Dienstbotensachen im kürzesten Wege abzuthun, und über die Uibertretungen der Vorschriften dieser Dienstboten-Ordnung zu erkennen.

§. 42.

Die in dieser Dienstboten-Ordnung angedrohten Strafen sind mit Geld- oder Arreststrafen, oder mit körperlicher Züchtigung zu vollziehen.

Geldstrafen dürfen bei Dienstboten den Betrag von 5 fl. Konv. Münze und bei anderen Personen den Betrag von 25 fl. Konv. Münze nicht übersteigen.

Arrest kann bis zu 14 Tagen verhängt und mit Beobachtung der Bestimmungen des Strafgesetzes durch Fasten verschärft werden.

Die körperliche Züchtigung kann nur bei Dienstboten Anwendung finden.

Sie besteht bei Jünglingen unter achtzehn Jahren und bei Frauenspersonen in Ruthenstreichen, bei erwachsenen Personen des männlichen Geschlechtes in Stockstreichen, und kann höchstens fünfzehn Streiche betragen.

Sie darf erst nach vorausgegangener Erklärung des Arztes, daß sie dem Gesundheitszustande des zu bestrafenden unnachtheilig sei, und nie öffentlich vollzogen werden.

Jeżeli zaś pomimo wydarzonéj sposobności tego nie czynią, powinni być tak długo do robót gminnych lub publicznych zmuszani, dopóki nie przyjmą służby lub jakiéj innéj roboty.

Nie należy mieć względu na przytaczany przez nich powód, że się rodzicom albo innym ludziom a mianowicie tym, u których przytułek mają, do roboty zobowiązali, jak skoro jest widocznem, że u tychże albo żadnéj, albo też niestósowną robotę znajdują.

Obcy bez służby służący, którzy z wydarzonéj sposobności wejścia do nowéj służby lub też chwycenia się innego godziwego zatrudnienia nie korzystają, którzy gorszące, nieobyczajne życie prowadzą, albo którzy widoku dostania tak prędko służby albo innéj dostatecznéj do swego utrzymania roboty nie mają, z gminy wydaleni być powinni.

§. 40.

Kto się doprowadzaniem służących, jako sposobem zarobkowania trudni, ulega stósownéj karze.

W celu zaś ułatwienia umieszczenia służących w służbie, niemniéj znalezienia tych, którzy służby szukają, ma być w miejscu urzędowania przełożonego gminy sporządzony do przejrzenia rejestr, w który szukający służby służący i służbodawcy, którzy o służących się zgłaszają, wpisani być mają.

§. 41.

Spory między służbodawcami a służącemi, z umowy służbowéj wynikające, ulegają sumarycznemu postępowaniu i rozstrzygnieniu przez władzę polityczną.

Ta władza ma równie i inne skargi i zażalenia w sprawach służących na najkrótszéj drodze załatwiać i względem przekroczeń przepisów niniejszego urządzenia wyrokować.

§. 42.

Zagrożone niniejszém urządzeniem kary, mają być w pieniądzach, areszcie lub chłoście wykonywane.

Kary pieniężne co do sług kwoty 5 ZłR. mon. konw., a co do innych osób 25 ZłR. w mon. konw. przewyższać nie powinny.

Areszt do cztérnastu dni wymierzony i według przepisów karnych postem zaostrzony być może.

Chłosta tylko co do sług zastósowaną być może.

Na młodzieńcach niemających wieku lat ośmnastu i kobiétach kara ta rózgą, a na dorosłych służących płci męzkiéj kijem wykonywaną być ma, kara chłosty nie może przenosić piętnastu razów.

Ta kara dopiéro po poświadczeniu przez lekarza, że zdrowiu ukarać się mającego szkodzić nie będzie, nigdy zaś publicznie, wykonaną być może.

§. 43.

Die Geldstrafen sind in der Gemeindekasse aufzubewahren und abgesondert zu verrechnen. Sie haben die ausschließliche Bestimmung zur Unterstützung kranker oder armer arbeitsunfähiger Dienstboten.

§. 44.

Die dem Gemeindevorsteher in dieser Dienstboten-Ordnung übertragenen Amtshandlungen können, wenn es die Umstände erfordern, an eine andere vertrauenswürdige Person übertragen werden.

§. 45.

In Gemeinden, welche zum Rayon einer k. k. Polizeibehörde gehören, hat diese letztere die, in der vorstehenden Gesinde-Ordnung bezeichneten Amtshandlungen der politischen Behörde und des Gemeindevorstehers auszuüben.

§. 46.

Vorstehende Bestimmungen haben mit 1. Mai 1855 in Wirksamkeit zu treten.

§. 43.

Kary pieniężne w kasie gminnéj zachowane być mają i do oddzielnego obrachunku należą. Obracane będą wyłącznie na wsparcie chorych, lub podupadłych do pracy niezdolnych służących.

§. 44.

Włożone niniejszém urządzeniem na przełożonego gminy urzędowe obowiązki, jeżeli tego okoliczności wymagają, mogą być innéj zaufania godnéj osobie puruczone.

§. 45.

W gminach do zakresu C. K. władzy policyjnéj należących, taż władza wykonywa oznaczone w niniejszém urządzeniu czynności władz politycznych i przełożonych gmin.

§. 46.

Powyższe postanowienia z dniem 1 Maja 1855 roku obowiązywać zaczną.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. April 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XI.

Wydany i rozesłany dnia 15 Kwietnia 1855.

15.
Kundmachung der Landes-Regierung vom 21. März 1855,

womit die Amts-Instrukzion für die Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren im neuen Verwaltungs-Organismus zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

In Folge hohen Finanzministerial-Erlasses vom 28. Februar l. J. Z. 2299 F. M., wird die nachfolgende, von dem hohen Finanzministerium erlassene Amts-Instrukzion für die Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren im neuen Verwaltungs-Organismus zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Mercandin m. p.

Amts-Instrukzion

für die Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren im neuen Verwaltungs-Organismus vom 28. Februar 1855.

Mit den Ministerial-Verordnungen vom 31. August 1853 (Reichsgesetzblatt, LVI. Stück, Nr. 172 *) und vom 10. Juni 1854 (Verordnungsblatt Nr. 46, Seite 329), sind die Bestimmungen über die Stellung und das Dienstverhältniß der Finanzbeamten erlassen worden, welche den Kreis- (Komitats-) Behörden, dann größeren Bezirks- (Stuhlrichter-) Aemtern in den Rayons für die denselben nach ihrem Wirkungskreis obliegenden Geschäfte der direkten Steuern beigegeben werden.

Es erübrigt demnach nur noch, für die auf diese Geschäfte Bezug nehmenden Amtshandlungen der Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren einen genauen Leitfaden zu geben, damit diese Beamte ihre Aufgabe richtig zu erfassen, und zweckmäßig durchzuführen vermögen.

Zugleich wird bemerkt, daß Alles, was in der folgenden Belehrung über die Wirksamkeit des Kreis- (Komitats-) Behörden und über das Verhältniß der erwähnten Finanzbeamten zu dem Vorstande der Kreis- (Komitats-) Behörde gesagt wird, auch auf die zu Folge der Ministerial-Verordnung vom 31. August 1853 (Reichsgesetzblatt, LVI. Stück, Nr. 173) aufgestellten Steuer-Kommissionen der nicht in Kreise getheilten Kronländer und auf deren Vorstände Anwendung findet.

I. Bestimmungen über die Besorgung der in dem Wirkungskreise der Kreis- (Komitats-) Behörden liegenden Geschäfte der Steuer-Verwaltung.

§. 1.

Die Geschäfte theilen sich in die Uiberwachung der der Kreis- (Komitats-) Behörde unterstehenden Steuer-Verwaltungs-Organe und in die Obliegenheiten eines ausübenden Amtes.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, XXXIX. Stück, Nr. 173, Seite 637.

15.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 21 Marca 1855,

którém Instrukcya urzędowa dla inspektorów i podinspektorów podatkowych w nowém urządzeniu zarządu do publicznéj się podaje wiadomości.

W skutek rozporządzenia Wysokiego Ministerstwa Skarbu z dnia 28 Lutego b. r. L. 2299 F. M. podaje się następująca, przez Wysokie Ministerstwo Skarbu wydana Instrukcya urzędowa dla inspektorów i podinspektorów podatkowych w nowym urządzeniu zarządu, do publicznéj wiadomości.

Mercandin m. p.

Instrukcya urzędowa

dla inspektorów i podinspektorów podatkowych w nowém urządzeniu zarządu z dnia 28 Lutego 1855.

Rozporządzeniem Ministeryalném z dnia 31 Sierpnia 1853 r. (Dziennik Praw Państwa, Zeszyt LVI, Nr. 172 *) i z dnia 10 Czerwca 1854 (Dziennik Rozporządzeń Nr. 46 str. 329) wydane zostały postanowienia względem stanowiska i stósunku służbowego urzędników skarbowych, którzy władzom obwodowym (komitatowym) i większym urzędom powiatowym (stolicowym) w okręgu dla spraw podatków stałych do zakresu działania tychże należących, dodanymi będą.

Pozostaje zatém tylko wydanie dokładnéj skazówki co do działań urzędowych do tychże spraw się odnoszących dla inspektorów i podinspektorów podatkowych, aby ci urzędnicy zadanie swe prawdziwie pojąć i odpowiednio wykonać mogli.

Zarazem zwraca się uwagę, że wszystko co w następującém pouczeniu względem zakresu działania władz obwodowych (komitatowych) i względem stósunku wymienionych urzędników skarbowych do przełożonego władzy obwodowéj (komitatowéj) powiedziane będzie, także i do komisyj podatkowych, rozporządzeniem Ministeryalném z dnia 31 Sierpnia 1853 r. (Dziennik Praw Państwa Zeszyt LVI, Nr. 173), w krajach na obwody niepodzielonych ustanowionych, i do ich przełożonych zastósowane być winno.

I. Postanowienia co do spraw zarządu podatkowego do zakresu działania władz obwodowych (komitatowych) należących.

§. 1.

Sprawy dzielą się na nadzorowanie organów dla zarządu podatków władzom obwodowym (komitatowym) podległych, i na obowiązki urzędu wykonawczego.

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, Oddział piérwszy, Zeszyt XXXIX, Nr. 173. stronica 637.

In beiden Beziehungen wirkt der Steuer-Inspektor oder in dessen Verhinderung und Abwesenheit der ihn vertretende Unter-Inspektor als mitverantwortlicher Steuer-Referent der Kreis- (Komitats-) Behörde innerhalb den ihm durch die vorerwähnten Ministerial-Verordnungen und die gegenwärtige Belehrung vorgezeichneten Grenzen und benützt zur Vollziehung das ihm nach §§. 1 und 2 der Verordnung vom 10. Juni 1854 zugewiesene Hilfspersonale.

§. 2.

Die Überwachung wird unter der Oberleitung des Kreis- (Komitats-) Vorstandes theils durch schriftliche Verhandlung, theils durch Dienstreisen geübt, welche entweder periodisch oder bei besonderen Anlässen mit Genehmigung des Vorstandes der Kreis- (Komitats-) Behörde vorgenommen werden.

§. 3.

Der Steuer-Inspektor hat jährlich sämmtliche Bezirke des Kreises (Komitats-Gebietes) nach bestimmten Abtheilungen zu bereisen und dazu hauptsächlich jenen Zeitpunkt zu benützen, wo die Arbeiten der Steuerbemessung beendet sind.

Der Zweck dieser periodischen Reisen ist, das Verfahren der Bezirks-Aemter und der ihre Stelle in einigen Städten nach Maßgabe der §§. 7 und 8 der Verordnung vom 10. Juni 1854 vertretenden politischen Kommunal-Magistrate, der Steuerämter, dann der Gemeinde-Organe hinsichtlich der ihnen übertragenen Steuergeschäfte nach den Andeutungen der §§. 5 bis 11 dieser Belehrung einer eindringenden Prüfung zu unterziehen, über die Befähigung, Verwendung und das Benehmen der einzelnen Beamten und Gemeinde-Organe, besonders gegenüber den Parteien, sich genaue Kenntniß zu verschaffen, diejenigen, welche sich durch Eifer und erfolgreiche Verwendung in der Steuer-Verwaltung auszeichnen, der Kreis- (Komitats-) Behörde zur Anerkennung und Belohnung in Vorschlag zu bringen,— auf die Beseitigung der wahrgenommenen Gebrechen des Steuerdienstes durch Belehrung, Ermahnung und nöthigenfalls durch zweckmäßige Vorkehrungen einzuwirken, endlich über die Besteuerungs-Verhältnisse, über Klagen wegen ungleichmäßiger Besteuerung, so wie über die Ursachen der Rückstände zuverlässige Auskünfte und Thatsachen zu sammeln.

Formular

Die Erhebungen sind in eine tabellarische Übersicht nach dem unten folgenden Muster zu bringen und mit den Anträgen über die zu treffenden Verfügungen dem Kreis- (Komitats-) Vorstande zur weiteren Veranlassung nach Maßgabe des §. 13 der Verordnung vom 31. August 1853 vorzulegen.

§. 4.

Besondere Dienstreisen haben dann einzutreten, wenn in einzelnen Bezirken oder Gemeinden ein außerordentliches Anwachsen der Steuer-Rückstände und Unordnung in der Geschäftsführung wahrgenommen, oder von den Unterbehörden unvollständige Be-

W obydwóch względach działa inspektor podatkowy, albo w razie przeszkody lub nieobecności tegoż, zastępujący go podinspektor jako współodpowiedzialny referent podatkowy władzy obwodowéj (komitatowéj) w granicach wyż wspomnioném rozporządzeniem Ministeryalném oraz niniejszém pouczeniem zakreślonych, i używa do wykonania osoby pomocnicze w §§. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 10 Czerwca 1854 oznaczone.

§. 2.

Nadzór ma być wykonywany pod kierunkiem przełożonego władzy obwodowéj (komitatowéj) częściowo pisemnie, częściowo przez objazdy służbowe, które albo peryodycznie albo ze szczegółowych powodów za przyzwoleniem przełożonego władzy obwodowéj (komitatowéj) przedsiębrane będą.

§. 3.

Inspektor podatkowy ma każdego roku wszystkie powiaty obwodu (komitatu) podług oznaczonych oddziałów objechać, do tego zaś szczególnie ten czas użyć, gdy prace względem wymiaru podatków są pokończone.

Cel tychże peryodycznych objazdów jest ścisłe rozpoznanie działania urzędów powiatowych i zastępujących miejsce tychże według §§. 7 i 8 rozporządzenia z dnia 10 Czerwca 1854, politycznych komunalnych Magistratów, także urzędów podatkowych i organów gminnych co do spraw podatkowych według §§. 5 do 11 tegoż pouczenia témże przydzielonych, daléj aby dokładną powziąść wiadomość co do uzdolnienia, użycia i obejścia pojedynczych urzędników i organów gminnych szczególnie naprzeciw stron, tych, którzy przez gorliwość i skuteczną staranność w zarządzie podatków się odznaczyli, władzy obwodowéj (komitatowéj) do uznania i nagrody przedstawić, dostrzeżone błędy w służbie podatkowéj przez pouczenie, napomnienie, a w razie potrzeby przez stósowne zarządzenie usuwać, a w końcu o stósunkach opodatkowania, o zażaleniach względem nierównego opodatkowania, jako téż o przyczynach zaległości, dokładne pozbierać wiadomości.

Dostrzeżenia te mają być w przeglądzie tabelarycznym podług następującego wzoru umieszczone, i razem z wnioskami względem rozporządzeń w tym celu wydać się mających, przełożonemu władzy obwodowéj (komitatowéj) do dalszego zarządzenia według §. 13 rozporządzenia z 31 Sierpnia 1853 przedłożone. Formularz

§. 4.

Osobne objazdy służbowe wtenczas nastąpić mają, jeżeli w pojedynczych okręgach albo gminach nadzwyczajny wzrost zaległości podatkowych, albo nieporządek w prowadzeniu działania urzędowego spostrzeżonym, lub téż przez urzędy

steuerungsgrundlagen und mangelhafte Erhebungen eingesendet werden, deren Ergänzung und Berichtigung durch schriftliche Verhandlung nicht rechtzeitig und zweckmäßig bewirkt werden kann.

Zu diesen Kommissionen sind in der Regel die Unter-Inspektoren der Kreis- (Komitats-) Behörde und der Rayons zu verwenden, welche hierüber an die Kreis- (Komitats-) Behörden den Bericht zu erstatten und in demselben auch ihre weiteren Wahrnehmungen über den Stand des Steuerdienstes aufzunehmen haben.

§. 5.

Die Uiberwachung erstreckt sich auf folgende Geschäfte der den Kreis- (Komitats-) Behörden unterstehenden Steuerverwaltungs-Organe:

1. auf die Mitwirkung bei der Feststellung und Evidenthaltung der Besteuerungs-Grundlagen (§§. 6, 7 und 8);

2. die Vorschreibung, Einhebung und Abfuhr der direkten Steuern und ihrer Zuschläge (§. 9);

3. die Anwendung der gesetzlichen Zwangsmaßregeln zur Einbringung der Rückstände (§. 10) und auf

4. die Verhandlungen wegen Steuer-Nachlässen und Nachfristungen (§. 11).

§. 6.

Die Besteuerungs-Grundlagen für die Grund- und Hausklassensteuer bilden die Grund- und Hausklassensteuer-Kataster (§. 5, Absatz 1).

Die Uiberwachung der Mitwirkung bei der Feststellung und Evidenthaltung der Besteuerungs-Grundlagen für die Grund- und Gebäude-Klassensteuer gehört in den Kronländern, für welche Katastral-Inspektoren bei den Steuer-Landesbehörden aufgestellt sind, diesen an.

In den übrigen Kronländern besorgen die Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren diese Uiberwachung nach Maßgabe der besonderen hierüber bestehenden Vorschriften und Belehrungen.

§. 7.

Bei der Hauszins- und Einkommensteuer bilden die jährlichen Fassionen der Steuerpflichtigen die Besteuerungsgrundlage, deren Uibernahme und Prüfung nach den besonderen hierüber bestehenden Verordnungen und Belehrungen den Bezirks- (Stuhlrichter-) Aemtern und den politischen Kommunal-Magistraten obliegt.

Dieselben haben die gesammelten und geprüften Fassionen in dem Rayon, in welchem sich der Sitz der Kreis- (Komitats-) Behörde befindet und der Steuer-Inspektor selbst die besondere Uiberwachung besorgt, unmittelbar an die Kreis- (Komitats-) Behörde, in den äußeren Rayons aber im Wege des dort aufgestellten Unter-Inspektors einzusenden.

niższe niedokładne podstawy do opodatkowania i niedokładne dochodzenia przedłożone zostaną, których uzupełnienie i sprostowanie w drodze pisemnéj w swoim czasie i stósownie załatwione być nie może.

Do tychże komisyj mają być w regule podinspektorowie władzy obwodowéj (komitatowéj) i obrębu używani, którzy władzy obwodowéj (komitatowéj) o tém donieść, i w témże doniesieniu także ich dalsze spostrzeżenia względem stanu służby podatkowéj umieścić mają.

§. 5.

Nadzór nad organami zarządu podatków władzy obwodowéj (komitatowéj) podległych, rozciąga się na następujące sprawy:

1. na współdziałanie przy ustaleniu i trzymaniu w ewidencyi podstaw opodatkowania (§§. 6, 7 i 8);

2. na zapisanie, pobór i odwóz podatków stałych w raz z tychże dodatkami;

3. na użycie środków prawnych przymusowych w celu poboru zaległości (§. 10); i

4. na działania w opuszczeniach podatków i odroczeniach terminów (§. 11).

§. 6.

Podstawy opodatkowania dla podatku gruntowego i domowego klasowego, stanowią kataster gruntowy i domowy klasowy (§. 5, ustęp 1).

Nadzór nad współdziałaniem przy ustaleniu i trzymaniu w ewidencyi podstaw do opodatkowania dla podatku gruntowego i domowego klasowego, należy w krajach koronnych, w których katastralni inspektorowie przy władzach podatkowych krajowych są ustanowieni do tychże.

W innych krajach koronnych załatwiają ten nadzór inspektorowie i podinspektorowie podatkowi w miarę istniejących przepisów i pouczeń.

§. 7.

Przy podatku domowym czynszowym i podatku dochodowym, stanowią roczne fasyje podatkujących podstawę do opodatkowania, których odbieranie i rozpoznanie należy do urzędów powiatowych (stolicowych) i politycznych komunalnych magistratów podług szczegółowych w tym względzie wydanych przepisów i pouczeń.

Te urzędy mają zebrane i sprawdzane fasyje w okręgu, w którym władza obwodowa (komitatowa) istnieje, i inspektor podatkowy sam ten szczegółowy nadzór załatwia, bezpośrednio władzy obwodowéj (komitatowéj), w okręgu zaś zewnętrznym przez podinspektora tamże ustanowionego, przesyłać.

Es ist die Pflicht der Steuer-Inspektoren und, nach Maßgabe der zu Gebote stehenden Behelfe, der ernannten Unter-Inspektoren darauf zu sehen, daß die Fassionen von allen Steuerpflichtigen überreicht, darin kein der Steuer unterliegendes Erträgniß oder Einkommen verschwiegen, bei mangelhaften oder unrichtigen Fassionen der steuerbare Bezug instruktionsmäßig konstatirt und die Umgehung des Steuergesetzes dem gesetzlichen Strafverfahren unterzogen werde.

Zu diesem Behufe haben sie in allen jenen Fällen, wo die Wichtigkeit des Gegenstandes oder andere Umstände es erheischen, die zur genauen Feststellung der Besteuerungs-Verhältnisse erforderlichen Verhandlungen mit den Parteien, den Sachverständigen und Vertrauensmännern selbst vorzunehmen und die erforderlichen Erhebungen über die Anzeigen wegen Leerstehens der Wohnungen und über die Ansprüche auf zeitliche Steuerbefreiung für Bauten nach den besonderen darüber bestehenden Vorschriften zu veranlassen oder selbst zu pflegen. Die Zusammenstellung der Ergebnisse der richtig gestellten Hauszins- und Einkommensfassionen und der Steuergebühr bildet bei der Kreis- (Komitats-) Behörde den jahrweisen Kataster dieser beiden Steuergattungen (§. 14).

Den Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren liegt endlich ob, jene Orte zu ermitteln und zur Einbeziehung in die Hauszinsbesteuerung in Antrag zu bringen, wo die größere Zahl der Gebäude im Wege der Vermiethung benützt wird.

§. 8.

Die Besteuerungs-Grundlage der in den deutsch-slavischen Kronländern eingeführten Erwerbsteuer bildet der nach Bezirken zusammengestellte Erwerbsteuer-Kataster, in welchem die zeitweiligen Aenderungen in der Person der Steuerpflichtigen und in der Gebühr auf Grund der Zugangs- und Abfalls-Tabellen vorzutragen sind.

Diese Aenderungen beziehen sich auf

1. die Besteuerung der angemeldeten neuen steuerbaren Unternehmungen;

2. die Steuer-Abschreibung der erloschenen Unternehmungen;

3. die zu Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 15. Februar 1832 über Ansuchen der Parteien bewilligten Steuerherabsetzungen und auf

4. die, gemäß diesem Allerhöchsten Normativ, von Amtswegen vorzunehmenden Steuerbemessungen und Erhöhungen.

Die Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren haben die von den Bezirks-Aemtern und politischen Kommunal-Magistraten in dieser Beziehung für die einzelnen Fälle zu pflegenden Erhebungen und an die Kreisbehörde zu erstattenden Anträge, sowie das gesetzliche Strafverfahren wegen Umgehung des Steuergesetzes im Sinne der Andeutungen des §. 7, einer sorgfältigen Kontrole zu unterziehen und nach Umständen die erforderlichen Erhebungen selbst zu pflegen, zu welchem Behufe auch die Erwerbsteuer-Anträge von den Bezirksämtern und politischen Kommunal-Magistraten in der Art an

Obowiązkiem jest inspektorów podatkowych i exponowanych podinspektorów w miarę środków do użycia służyć mogących, na to uważać, aby fasyje przez wszystkich podatkujących podane zostały, w tychże żadnego dochodu podatkowi ulegającego nie zamilczeli, by podatkowi ulegający dochód w fasyach niedokładnych i błędnych podług instrukcyi był sprawdzony, i obejście prawa podatkowego pod prawne postępowanie karne było podciągniętém.

W tym celu mają we wszystkich wypadkach, kiedy ważność przedmiotu lub inne okoliczności wymagają, do dokładnego ustalenia stósunków opodatkowania działania potrzebne tak ze stronami jako też znawcami i mężami zaufania sami przedsiębrać, i potrzebne dochodzenia względem doniesień o niezajęciu pomieszkań, i o żądaniach o uwolnienie tymczasowe od podatków dla budowli, podług szczegółowych w tym względzie istniejących przepisów zarządzić, albo sami przedsięwziąść. Zebranie wyników sprawdzonych fasyj z czynszu domowego dochodów i należytości podatkowéj, stanowi u władzy obwodowéj (komitatowéj) roczny kataster tych dwóch rodzajów podatków (§. 14).

Obowiązkiem jest nakoniec inspektorów i podinspektorów podatkowych te miejsca wyszukać i do opodatkowania z czynszu domowego przedstawić, gdzie większa ilość pomieszkań przez wynajęcie używaną bywa.

§. 8.

Podstawę opodatkowania podatku zarobkowego w krajach niemiecko-słowiańskich zaprowadzonego, stanowi podług powiatów zebrany kataster podatku zarobkowego, w którym tymczasowe zmiany w osobie podatkującego i w należytości, na podstawie tabel przybytku i ubytku przedkładane być mają.

Zmiany te odnoszą się:

1. do opodatkowania zapowiedzianych nowych przedsiębiorstw podatkowi ulegających;

2. do odpisania podatku od przedsiębiorstw zgasłych;

3. do zniżenia podatku na żądanie strony w moc Najwyższego Postanowienia z dnia 15 Lutego 1832; nareszcie

4. do wymiaru i podwyższeń podatków według tegoż Najwyższego Rozporządzenia z urzędu przedsięwziąść się mających.

Inspektorowie i podinspektorowie podatkowi mają te przez urzędy powiatowe i polityczne komunalne Magistraty w tym przedmiocie co do pojedynczych wypadków przedsięwziąść się mające dochodzenia i wnioski do władzy obwodowéj przesłać się mające, jako też prawne postępowanie karne względem obejścia prawa podatkowego w myśl §. 7 pod staranną podciągnąć kontrolę, także według okoliczności potrzebne dochodzenia sami przedsiębrać, w którym to celu wnioski względem podatku zarobkowego przez urzędy powiatowe i polityczne komunalne

die Kreisbehörde zu leiten sind, wie es im §. 7, rücksichtlich der Hauszins- und Einkommensteuer-Fassionen vorgezeichnet ist.

In den Kronländern, wo die Personal-Erwerbsteuer besteht, bildet die von den Bezirks- (Stuhlrichter-) Aemtern oder politischen Kommunal-Magistraten jährlich aufzunehmende Konskripzion und Klassifikazion der Steuerpflichtigen die Besteuerungs-Grundlage, welche der Revision und Genehmigung der Kreis- (Komitats-) Behörde und in den äußern Rayons der vorläufigen Prüfung der dort aufgestellten Unter-Inspektoren unterliegt.

Die Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren haben bei ihren Dienstreisen das Verfahren der genannten Behörden, durch Vergleichung des Aufnahms-Operates mit den Militär-Konskripzions-Listen und mit den Summarien der Besitzbögen, wo die Größe des Grundbesitzes auf den Tarifsatz Einfluß nimmt, dann durch Vernehmung von Parteien einer eindringenden Prüfung zu unterziehen und darauf zu sehen, daß alle zur Entrichtung dieser Steuer Verpflichteten derselben unterzogen und die Tarifsätze gehörig angewendet werden.

§. 9.

Die individuelle Vorschreibung der direkten Steuern und der Zuschläge in den Steuer-Vorschreibungs- und Einzahlungs-Tabellen (Steuer-Einzahlungs-Hauptbüchern) nach Maßgabe der jährlichen Ausschreibung dieser Gebühren obliegt den Steuerämtern.

Zu diesem Behuf erhalten sie von der Steuer-Landesbehörde die von der Rechnungs-Abtheilung derselben nach den Evidenthaltungs-Ergebnissen des provisorischen oder stabilen Grund- und Hausklassensteuer-Katasters ausgefertigte, gemeindeweise Steuerschuldigkeits-Vorschreibung nebst einem Berechnungsschlüssel für die individuele Repartizion der Grundsteuer, ferner die von der Kreis- (Komitats-) Behörde vorgenommene Bemessung der Hauszins-, Erwerb- und Einkommensteuer, oder dort, wo die Erwerbsteuer nicht besteht, die genehmigten Aufnahms-Operate der Personal-Erwerbsteuer.

Die individuele Steuereinhebung und Verrechnung wird entweder von den Steuer-Aemtern oder von den Gemeinde-Organen besorgt.

Im ersten Falle haben die Steuer-Aemter die Kontirung der individuelen Steuer- und Zuschlags-Gebühren und die darauf geleisteten Abstattungen, so wie die Uibertragung derselben in die Steuerbüchel der Kontribuenten, ferner die Ausmittlung und individuele Nachweisung der Rückstände zu besorgen und den Steuerpflichtigen die bestimmten Abfuhrstage bekannt zu geben. Wo aber den Gemeinde-Vorständen die individuele Steuer-Einhebung übertragen ist, gehen die erwähnten Obliegenheiten, mit Ausnahme der Steuer-Vorschreibung in den individuelen Steuervorschreibungs- und Einzahlungs-Tabellen, nach den darüber bestehenden Vorschriften an die Gemeinde-Organe über.

magistraty urzędowi obwodowemu w ten sposób przesyłane być mają, jak to w §. 7 względem fassyj tyczących się podatku z czynszu domowego, i podatku zarobkowego jest przepisane.

W krajach koronnych, gdzie podatek zarobkowy osobisty istnieje, stanowi podstawę opodatkowania podatkujących, spis i klassyfikacya rocznie przez urzędy powiatowe (stołicowe) albo polityczne komunalne magistraty zdziałać się mająca, która rewizyi i zatwierdzeniu władzy obwodowéj (komitatowéj), a w zewnętrznem okręgu uprzedniemu rozpoznaniu podinspektorów tamże ustanowionych podlega.

Inspektorowie podatkowi i podinspektorowie przy objazdach służbowych postępowanie wspomnionych urzędów przez porównanie operatów z wyciągami spisowemi wojskowemi i z summaryuszami arkuszów posiadania, gdzie wielkość posiadania gruntowego wpływ na prawidło taryfy wywiera, potém przez wysłuchanie stron, dokładnie rozpoznać i na to uważać winni, aby wszyscy do podatku obowiązani, do tegoż pociągnieni, i prawidła taryfy odpowiednio zastósowane były.

§. 9.

Zapisanie szczegółowe podatków stałych i dodatków w tabelach do zapisywania i odpłaty podatków (główne poborowe książki podatkowe), należy do urzędu podatkowego w miarę rocznego rozpisania tychże należytości.

W tym celu dostaną dla szczegółowego podziału podatku gruntowego, od władzy podatkowéj krajowéj przez oddział rachunkowy téjże podług wyników ewidencyi prowizorycznego lub stałego katastru gruntowego i domowego klassowego podług gromad wypracowany opis należytości podatkowéj, wraz z kluczem rachunkowym, tudzież wymiar przez władzę obwodową (komitatową) przedsięwzięty podatku czynszowego domowego, zarobkowego i dochodowego, albo tam, gdzie podatek zarobkowy nie istnieje, zatwierdzone operata podatku zarobkowego osobistego.

Szczegółowy pobór podatków i obliczenie załatwiają albo urzędy podatkowe, albo organa gminy.

W piérwszym wypadku mają urzędy podatkowe kontowanie pojedynczych należytości podatkowych i dodatkowych oraz i na rachunek tychże uiszczonych zaliczek, jako też przeniesienie tychże w książki podatkowe podatkujących, daléj wynalezienie i pojedyncze udowodnienie zaległości załatwiać, i podatkującym pewny dzień do oddania podatków oznaczyć. Gdzie zaś indywidualne wybieranie podatków przełożonym gminy jest poruczone, przechodzą powyższe obowiązki z wyjątkiem wpisania podatków w szczegółowe tabele wpisowe i płatnicze podatkowe, w miarę istniejących w tym względzie przepisów, na organa gminy.

Die Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren sind verpflichtet, diese Amtshandlungen der Steuerämter und Gemeinde-Vorstände genau zu überwachen.

Zu diesem Behufe werden sie bei ihren Dienstreisen

1. im Sinne des §. 7 der Verordnung vom 29. Dezember 1854 (Reichsgesetzblatt von 1855, II. Stück, Nr. 4 und Verordnungsblatt v. J. 1855, Nr. 4, Seite 45*) von der Gebarung der Steuerämter Einsicht nehmen und nach Umständen die Kassen förmlich skontriren (§. 24);

2. den Gemeinde-Vorständen, welche mit der individuelen Steuereinhebung betraut sind und bei welchen Unregelmäßigkeiten wahrgenommen werden, die praktische Anleitung zur Ausführung ihrer vorschriftsmäßigen Obliegenheit geben;

3. die in der Steuer-Kassa der Gemeinden liegende Barschaft mit dem Abschlusse des Tages-Verzeichnisses vergleichen;

4. die richtige Uibertragung der Abstattungen aus dem Tages-Verzeichniß in die individuele Vorschreibungs- und Einzahlungs-Tabelle prüfen;

5. die Steuerbüchel einzelner Steuerpflichtigen mit den Vorschreibungs- und Einzahlungs-Tabellen vergleichen und die richtige Uibertragung der Schuldigkeit und Abstattung prüfen; endlich

6. sich die Uiberzeugung verschaffen, ob bei den Steuer-Abfuhren an die Steuerämter die vorgeschriebene Ordnung beobachtet wird und die Steuergelder nicht zu Gemeinde- oder Privatzwecken verwendet werden, in welchem Falle die Schuldtragenden zur strengen Verantwortung zu ziehen sind; dann ob die Gemeinde-Vorstände die vorgeschriebenen Mahnungen an jene Parteien erlassen, welche an den bestimmten Steuerzahlungstagen die fällige Gebühr nicht entrichten.

§. 10.

Die Anwendung der gesetzlichen Zwangsmaßregeln zur Einbringung der Rückstände ist durch die rechtzeitige und vollständige Nachweisung der Letzteren (Rückstands-Ausweise) bedingt.

In dieser Nachweisung muß auf jene Rückständler, die wegen Elementarbeschädigungen oder wegen zeitlichen Zahlungs-Unvermögens gesetzlichen Anspruch auf Steuer-Nachsicht oder Zufristung haben, zur Verschonung mit der Steuer-Exekuzion hingedeutet werden.

Rekurse gegen die Bemessung der Steuergebühr haben in der Regel auf die Einbringung derselben keine aufschiebende Wirkung.

Die mit der Ausführung der Steuer-Exekuzion betrauten Organe haben dieselbe unaufgehalten und genau nach der Exekuzions-Ordnung in Anwendung zu bringen.

---

*) Landes-Regierungsblatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet vom Jahre 1855, erste Abtheilung, V. Stück, Nr. 17, Seite 75.

Inspektorowie i podinspektorowie podatkowi te czynności urzędowe podatkowych urzędów i przełożonych gmin ściśle nadzorować winni.

W tym celu mają przy objazdach służbowych

1. w myśl §. 7 Rozporządzenia z dnia 29 Grudnia 1854, (Dziennik Praw Państwa z roku 1855, Zeszyt II, N. 4 i Dziennik Rozporządzeń z roku 1855, N. 4, str. 45) *) w czynności urzędów podatkowych wglądać, i podług okoliczności kassy formalnie szkontrować;

2. przełożonym gmin, którym wybieranie indywidualne podatków jest poruczone, a u których niedokładności spostrzeżone będą, praktyczne pouczenia co do wypełnienia przepisanego obowiązku udzielać;

3) gotówkę w kassach podatkowych gminnych znajdującą się, z zamknięciem dziennego wykazu porównywać;

4. przekonać się o dokładném przeniesieniu uiszczeń z spisu dziennego w szczegółową tabelę wpisową i płatniczą;

5. książeczki podatkowe pojedynczych podatkujących z tabelami wpisowemi i płatniczemi porównywać, tudzież dokładnego przeniesienia powinności i uiszczania dochodzić; nakoniec

6) przekonać się, czyli przy odbiorze podatków przez urzędy podatkowe przepisany porządek jest zachowanym, i czyli pieniądze podatkowe na cele gminne lub prywatne nie są obracane, w którym to razie winni do surowéj odpowiedzialności pociągnieni być mają, — potém czyli przełożeni gmin dają przepisane napomnienia tym stronom, którzy w oznaczonych dniach do wypłaty podatków, zapadłych nie uiszczają należytości.

§. 10.

Użycie środków przymusowych prawnych do odbioru zaległości od wczesnego i dokładnego wykazania tychże ostatnich (wykazy zaległości) zależy.

W tym wykazie mają być celem uwolnienia od exekucyi podatkowéj wskazani ci, którzy z powodu poszkodowań elementarnych albo z powodu czasowéj niemożności zapłacenia, prawnie opuszczenia podatków albo odroczenia żądać mogą.

Rekursa przeciwko wymiarowi należytości podatkowéj nie mają w regule na ich uiszczenie mocy zwlekającéj.

Organa do wykonania exekucyi podatkowéj przeznaczone, mają takową bezzwłocznie podług porządku exekucyjnego wykonywać.

---

*) Dziennik Rządu krajowego dla Zarządu obrębu krakowskiego, rok 1855. Oddział piérwszy, Zeszyt V, N. 17, stronica 75.

Es ist die vorzügliche Pflicht der Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren diese Amtshandlungen der Bezirks- (Stuhlrichter-) Ämter und politischen Magistrate bei ihren Dienstreisen sorgfältig zu überwachen und zur Abstellung der wahrgenommenen Unregelmäßigkeiten, sowie zur strengen Ahndung vorschriftswidriger Begünstigungen die geeigneten Anträge an die Kreis- (Komitats-) Behörde zu erstatten.

Von der Anwendung der Steuer-Exekuzion gegen säumige Steuerpflichtige ist jedoch das Verfahren wegen Steuer-Renitenz der Steuerpflichtigen oder ganzer Gemeinden zu unterscheiden, indem bei dieser, wie bei Widersetzlichkeit gegen die Anordnungen der Regierung überhaupt, nach besonderen Vorschriften selbst mit Anwendung der Militär-Assistenz vorzugehen ist.

§. 11.

Steuer-Nachlässe werden wegen der durch besondere Vorschriften bezeichneten Elementarbeschädigungen und Steuerzahlungsfristen wegen eines durch andere Unglücksfälle herbeigeführten zeitlichen Zahlungs-Unvermögens ertheilt.

Die Bezirks- (Stuhlrichter-) Aemter so wie die politischen Kommunal-Magistrate haben über Einschreiten der Parteien die erforderlichen Erhebungen zu pflegen und an die vorgesetzte Kreis- (Komitats-) Behörde die Anträge zu erstatten und werden rücksichtlich der vorschriftsmäßigen unaufgehaltenen Ausführung dieser Amtshandlungen von den Steuer-Inspektoren und Unter-Inspekoren überwacht.

Zu diesem Behufe werden sich Letztere bei ihren Dienstreisen selbst, besonders in jenen Gemeinden, wo ein Zurückbleiben in der Steuerzahlung wahrzunehmen ist und solche Nachsichts- oder Zufristungsgesuche häufiger vorkommen, von dem wirklichen Bestande der die Steuernachsichten und Nachfristungen begründenden Thatsachen zu überzeugen suchen.

Sie werden ferner die Steuer-Verwaltungs-Organe anweisen, jene Steuerpflichtigen, die sich in dem Falle zeitlicher Zahlungs-Unvermögenheit befinden, auf die ihnen durch das Gesetz zugedachte Wohlthat behufs der Uiberreichung von Fristgesuchen aufmerksam zu machen und wegen Abschreibung der uneinbringlichen Rückstände, nach den hierüber bestehenden besonderen Vorschriften, die gehörig begründeten Anträge zu stellen.

§. 12.

Der Kreis- (Komitats-) Behörde liegt als ausübendem Amt in Steuersachen ob:

1. die Mitwirkung bei der Ausführung und periodischen Revision des allgemeinen Grundsteuer-Katasters; dann in den Kronländern, wo nach dem kais. Patente vom 4. März 1850 das Grundsteuer-Provisorium eingeführt ist, oder wo der stabile Kataster noch in dem Stadium der Reklamazions-Verhandlung steht, die Mitwirkung bei den noch durchzuführenden Reklamazionen nach den besonderen Vorschriften (§. 13);

Szczególnym jest obowiązkiem inspektorów i podinspektorów podatkowych przy ich objazdach służbowych te czynności urzędowe powiatowych (stolicowych) urzędów i politycznych magistratów starannie nadzorować, i w celu usunięcia spostrzeżonych niedokładności, jako też w celu surowéj nagany w razie nieprawnych uwzględnień, stósowne wnioski władzy obwodowéj (komitatowéj) przedłożyć.

Od zastósowania exekucyi podatkowéj przeciwko niedbałym podatkującym, ma być odróżniona czynność w razie oporu płacenia podatków przez podatkujących lub przez całe gromady, bowiem w razie takim, jakto ogólnie w razie sprzeciwiania się rozporządzeniom Rządu podług szczególnych przepisów nawet z użyciem assystencyi wojskowéj postąpione być ma.

§. 11.

Opuszczania podatków udzielają się w razie poszkodowań elementarnych przepisami szczególnemi oznaczonych, zaś odroczenia zapłaty podatków, w razie czasowéj niemożebności uiszczenia, przez inne niepowodzenia zpowodowanéj.

Urzędy powiatowe (stolicowe) jako też polityczne komunalne magistraty, mają na żądanie stron stósowne dochodzenia przedsiębrać, i przełożonéj władzy obwodowéj (komitatowéj) wnioski czynić, zaś względem bezzwłocznego przepisowego wykonania tychże działań urzędowych, przez inspektorów i podinspektorów podatkowych nadzorowani będą.

W tym celu mają ciż ostatni, przy objazdach służbowych, szczególnie zaś w tych gminach, gdzie zaległości w podatkach dostrzegać się dają, i takie prośby o opuszczenie lub odroczenie częściéj się ponawiają, przekonać się o prawdziwém istnieniu okoliczności, które opuszczenie podatków lub odraczania uzasadniają.

Mają daléj zawezwać organa zarządzające podatkami, by tych podatkujących, którzy się w stanie czasowéj niemożebności zapłaty znajdują, zrobili uważnymi na dobrodziejstwo prawem dozwolone, względem podawania próśb o odroczenie, i względem odpisania zaległości niemogących być ściągnionemi, według przepisów szczegółowo w tym względzie istniejących, dokładnie uzasadnione czynili wnioski.

§. 12.

Do władz obwodowych (komitatowych), jako do urzędu wykonawczego w sprawach podatkowych, należy:

1. współdziałanie przy wypracowaniu i peryodycznéj rewizyi powszechnego katastru podatku gruntowego, daléj w tych krajach koronnych, gdzie w moc Patentu Ces. z dnia 4 Marca 1850 prowizorium względem podatku gruntowego wprowadzoném jest, albo gdzie kataster stały jeszcze się w stanie reklamacyi znajduje, współdziałanie przy reklamacyach przeprowadzić się mających podług osobnych przepisów (§. 13);

2. die Vornahme jener Amtshandlungen, welche denselben in den über die Evidenthaltung der bestehenden provisorischen oder stabilen Grund- und Haus-Klassensteuer-Kataster erlassenen Vorschriften und Belehrungen übertragen sind (§. 13);

3. die Bemessung der Gebühr der Hauszins-, Erwerb- und Einkommensteuer, dann die Revision der Aufnahms-Operate der Personal-Erwerbsteuer (§. 14);

4. die Evidenthaltung der Hauszins-, Erwerb- und Einkommensteuer-Kataster und die Erstattung der Anträge, welche Ortschaften oder Theile derselben noch der Hauszinssteuer zu unterziehen sind (§. 14);

5. die Anordnung der Steuer-Exekuzion nach Maßgabe der Steuer-Exekuzions-Ordnungen und die durch besondere Vorschriften vorgezeichnete Nachweisung der zwangsweisen Einbringung der Rückstände (§. 15);

6. die gutächtliche Vorlage der Rekurse gegen die Steuerbemessung und der Gesuche wegen Nachsicht, Herabsetzung und Zufristung der Steuer und die Einleitung oder Vornahme der Kontrols-Erhebungen über die von den Unterbehörden angezeigten Elementar-Ereignisse, wegen welcher die Steuernachsichten in Anspruch genommen werden (§. 16);

7. die Vormerkung und rechtzeitige Vorlage der durch besondere Vorschriften vorgezeichneten periodischen Nachweisungen und der durch besondere Erlässe abgeforderten Berichte an die Steuer-Landes-Behörde (§. 16).

§. 13.

Die in dem vorstehenden Paragraph unter 1 und 2 berührten Amtshandlungen sind aus den besonderen Vorschriften über diese Geschäftszweige zu entnehmen und es wird hier nur bemerkt, daß in jenen Kronländern, wo der stabile Kataster nicht besteht und noch nicht eigene Katastral-Organe (Ktastral-Inspektoren und Evidenthaltungs-Geometer) bei der Steuer-Landes-Behörde für die Kontrole der Evidenthaltung des Grund- und Gebäude-Klassen-Steuer-Katasters und für die Konstatirung der Aenderungen im Objekte der Grund- und Haus-Klassensteuer aufgestellt sind, diese Konstatirung, sowie die Ausmittlung der Klasse und der Haus-Klassensteuer-Gebühr bei den neu erbauten oder erweiterten Gebäuden über Anzeige der Unterbehörden, der Kreis- (Komitats-) Behörde, beziehungsweise den Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren obliegt.

§. 14.

Wie die Grundlagen für die Bemessung der im §. 12 unter 3 erwähnten Steuern ermittelt werden sollen, ist schon in den obigen, den überwachenden Einfluß der Steuer-Inspektoren regelnden Weisungen (§§. 7 und 8) angedeutet worden.

Bei der Prüfung dieser Grundlagen haben die Steuer-Inspektoren mit größter Sorgfalt darauf zu sehen, ob die Besteuerungs-Verhältnisse vorschriftsmäßig nachgewiesen sind oder einer Ergänzung und Berichtigung bedürfen.

2. przedsiębranie tych czynności urzędowych, które temże w przepisach i pouczeniach istniejących co do utrzymywania ewidencyi prowizorycznego lub stałego katastru podatku gruntowego i domowego klasowego jest poruczone (§. 13);

3. wymiar należytości podatku czynszowego domowego, zarobkowego i dochodowego daléj rewizya operatów podatku zarobkowego osobistego (§. 14);

4. utrzymywanie ewidencyi katastru podatku czynszowego domowego, zarobkowego i dochodowego, i przedkładanie wniosków, które gminy albo części tychże jeszcze do podatku czynszowego domowego pociągniętemi być mają;

5. nakazanie exekucyi podatkowéj w miarę ustawy exekucyjnéj podatkowéj, i udowodnienie, szczególnemi przepisami wskazane, pomusowego ściągnienia zaległości (§. 15);

6. wyjaśniające przedkładanie rekursów przeciwko wymiarowi podatków i próśb o uwolnienie, zniżenie i odroczenie zapłaty podatków i zarządzenie lub przedsiębranie dochodzeń kontrolujących, względem wypadków elementarnych przez urzęda niższe doniesionych, z powodu których uwolnienie od podatków jest żądane (§. 16);

7. zanotowanie i wczesne przedkładanie dowodów peryodycznych szczególnemi przepisami wskazanych, i doniesień do władzy podatkowéj krajowéj osobnemi wezwaniami żądanych (§. 16).

§. 13.

Czynności, w poprzednim §. pod 1 i 2 wskazane, z szczegółowych przepisów względem tychże gałęzi spraw powzięte być mają, tutaj zaś tylko zwraca się uwagę, że w tych krajach koronnych, gdzie kataster stały nie istnieje, i osobne organa katastralne (katastralni inspektorowie i jeometrowie do utrzymywania ewidencyi) przy władzy podatkowéj krajowéj dla kontroli i utrzymywania ewidencyi katastru podatkowego gruntowego, i domowego klasowego, daléj dla sprawdzenia zmian w przedmiocie podatku gruntowego i domowego klasowego ustanowieni nie są, toż sprawdzenie, jako téż wskazanie klasy i należytości podatku domowego klasowego względem domów nowo wybudowanych lub rozszerzonych, w skutek doniesienia urzędów niższych, należy do władzy obwodowéj (komitatowéj), a odnośnie do inspektorów i podinspektorów podatkowych.

§. 14.

W jaki sposób podstawy do wymiaru podatków w §. 12 pod 3 wykazanych, wynalezione być mają, jest już w powyższych, nadzorujący wpływ inspektorów podatkowych ustalających przepisach (§§. 7 i 8) wskazane.

Przy rozpoznawaniu tychże podstaw mają inspektorowie podatkowi z największą starannością na to uważać, czyli stósunki opodatkowania podług przepisów są udowodnione, i czyli jakiego uzupełnienia lub sprostowania nie wymagają.

Im letzteren Fall ist diese Vervollständigung im Wege der schriftlichen Korrespondenz oder durch kommissionele Erhebung mittels eigener Aussendung (§. 4) oder bei Gelegenheit anderer Dienstreisen zu bewerkstelligen; bei vollständig befundener Nachweisung aber ist zur Bemessung und Adjustirung der Steuer zu schreiten und dieselbe den mit der individuelen Vorschreibung betrauten Organen und den Parteien in vorgeschriebener Weise bekannt zu geben.

Damit jedoch die Steuerbemessung rechtzeitig vor sich gehen könne, müssen die untergeordneten Organe zur unverzögerten Vorlage der Besteuerungs-Grundlagen mit Strenge verhalten werden.

Vormerkungen sind zu führen: über die beantragten und schon bewilligten Steuerfreijahre bei Bauten, über die aus Anlaß des Leerstehens der Wohnungen stattfindenden Abschreibungen oder Zurückstellung der Hauszinssteuer und über die beantragten oder bewilligten Steuer-Nachlässe.

Rücksichtlich der Zusammenstellung und Evidenthaltung der im §. 12 unter 4 erwähnten Steuer-Kataster, sowie wegen der an die Steuer-Landesbehörde zu erstattenden Anträge zur Einbeziehung von Ortschaften in die Hauszinsbesteuerung ist nach den Andeutungen der §§. 7 und 8 und nach den besonderen Vorschriften vorzugehen.

§. 15.

Bei der durch die Steuer-Exekuzions-Ordnung an die Kreis- (Komitats-) Behörde übertragenen Anordnung von Zwangsmaßregeln zur Einbringung der Steuer-Rückstände wird der Steuer-Inspektor sich im Sinne des §. 10 vorerst von dem Vorhandensein der gesetzlichen Bedingungen der Anwendung der Steuer-Exekuzion und von der Beobachtung der gesetzlichen Reihenfolge der Exekuzions-Grade die erforderliche Uiberzeugung verschaffen und, wenn die Eingaben der Unterbehörden mangelhaft befunden werden, die nöthige Ergänzung in geeigneter Art einleiten.

Zu der im §. 12 unter 5 angedeuteten Nachweisung über die zwangsweise Einbringung der Rückstände sind die erforderlichen Daten von den Unterbehörden einzuholen.

§. 16.

Der Steuer-Inspektor ist zunächst dafür verantwortlich, daß die im §. 12 unter 6 und 7 erwähnten Vorlagen an die Steuer-Landes-Behörde unaufgehalten und innerhalb der vorgezeichneten Frist erfolgen, daß die dazu gehörigen Verhandlungen und Belege angeschlossen und die vorschriftsmäßige Form beobachtet werde. Er hat die von den Rechnungs-Beamten zu führenden Vormerkungen zu überwachen und in jenen Kronländern, für welche eigene Katastral-Inspektoren bei den Steuer-Landes-Behörden noch nicht aufgestellt sind, die durch besondere Vorschriften vorgezeichnete Nachsicht und Kontrole hinsichtlich der wirklichen Ausdehnung und der Größe des Einflusses der Elementar-Beschädigungen, für welche Steuer-Nachlässe angesprochen werden, auf den Grundertrag zur gehörigen Zeit und wo sie durch die Umstände geboten erscheinen, zu pflegen und seine Wahrnehmungen mit den diesfälligen, von den Bezirks- (Stuhlrichter-) Aemtern

W ostatnim wypadku ma być to uzupełnienie przez pisemną korespondencyę albo dochodzenie komisyjne przez umyślne wysłanie (§. 4), lub też przy sposobności innych objazdów służbowych załatwione; przy udowodnieniu zaś za dokładne uznaném ma być wymiar podatku przedsięwzięty, i organom do wpisów indiwidualnych przeznaczonym oraz stronom w sposób przepisany ogłoszony.

Aby zaś wymiar podatku w swoim czasie mógł być przedsięwzięty, organa niższe do niezwłocznego przedłożenia podstaw do opodatkowania z surowością nakłaniane być mają.

Wykazy mają być prowadzone: względem wnioskowanych i już dozwolonych lat wolnych od podatku przy budowach, względem odpisania lub zwrotu podatku czynszowego domowego z powodu niezajęcia pomieszkania, i względem wnioskowanych lub dozwolonych opuszczeń podatku.

Względem zestawienia i utrzymywania ewidencyi katastrów podatkowych w §. 12 pod 4 wskazanych, jakoteż względem wniosków do władzy podatkowéj krajowéj, tyczących się pociągnienia gmin do podatku czynszowego domowego, ma być podług skazówek §§. 7 i 8 i podług osobnych przepisów postąpione.

§. 15.

Przy zarządzeniu środków przymusowych do ściągnienia zaległości podatkowych przez ustawę exekucyjną podatkową władzy obwodowéj (komitatowéj) poruczoną, ma się inspektor podatkowy w myśl §. 10 uprzednio o istnieniu prawnych warunków użycia exekucyi podatkowéj i o zachowaniu prawnego porządku stopni exekucyjnych dokładnie przekonać, a w razie, gdyby podania urzędów niższych niedokładne były, potrzebne uzupełnienie w sposób właściwy zarządzić.

Do udowodnienia względem przymusowego ściągnienia zaległości §. 12 pod 5 wskazanego, potrzebne daty od niższych urzędów podane być mają.

§. 16.

Inspektor podatkowy jest najpiérw za to odpowiedzialny, aby przedłożenia §. 12 pod 6 i 7 wskazane do władzy podatkowéj krajowéj bez opóźnienia i w oznaczonym czasie następowały, aby do tychże należące dochodzenia i przyłogi dołączone zostały i przepisana forma zachowaną była. Tenże ma nadzorować zanotowania, przez urzędników rachunkowych prowadzić się mające, a w tych krajach koronnych, w których osobni inspektorowie katastralni przy władzach podatkowych krajowych nie są jeszcze ustanowieni, przepisami osobnemi wskazane opuszczenie i kontrole względem prawdziwéj rozciągłości i wielkości wpływu uszkodzeń elementarnych, z powodu których opuszczenie podatków jest żądane, stósownie do dochodu z gruntu w czasie właściwym, i gdzie takowe przez okoliczności stają się koniecznemi dochodzić, i swe spostrzeżenia z dotyczącemi ope-

und politischen Kommunal-Magistraten einlangenden Schaden-Erhebungs-Operaten im Wege der Kreis- (Komitats-)Behörde der Steuer-Landesbehörde, welcher die Bewilligung der Steuer-Nachlässe zusteht, vorzulegen.

Auch die Herabsetzungen der ursprünglich bemessenen Erwerbsteuer-Gebühr, die Steuer-Zufristungen, sowie die Steuer-Abschreibungen wegen Uneinbringlichkeit unterliegen der Genehmigung der Steuer-Landes-Behörde und nach Umständen des Finanzministeriums. Der Steuer-Inspektor hat dafür zu sorgen, daß der entscheidenden Behörde die erforderlichen Grundlagen dazu vollständig und genau geliefert werden.

§. 17.

Alle Erlässe in dem zu dem Amtsbereiche der Kreis- (Komitats-) Behörden gehörigen Angelegenheiten, werden zwar nach dem §. 3 der Verordnung vom 31. August 1853 im Namen dieser Behörden und mit der Unterschrift ihres Vorstandes ausgefertigt; wenn jedoch der Steuer-Inspektor sich auf Dienstreisen befindet und die Mitwirkung der Vorstände der Bezirks- (Stuhlrichter-) Aemter, der politischen Magistrate, der Steuer-Aemter oder der Gemeinden im schriftlichen Weg in Anspruch nehmen muß, so hat er sich der Form der Ersuchschreiben zu bedienen.

§. 18.

In der Regel sind die der Kreis- (Komitats-) Behörde nach §§. 1 und 2 der Verordnung vom 10. Juni 1854 beigegebenen Offiziale und Assistenten nur für die Steuer-Rechnungs-Geschäfte und die tabellarischen Zusammenstellungen zu verwenden, können aber nach dem §. 6, Absatz 2 der bezogenen Verordnung nach Zulässigkeit der Geschäfte ihres eigentlichen Berufes auch zu den Manipulazions-Arbeiten, jedoch nur in Steuergeschäften verwendet werden.

§. 19.

Die Steuergeschäfte werden nach §. 9 der Verordnung vom 31. August 1853 sowohl im Einreichungs-Protokoll als in der Registratur der Kreis- (Komitats-) Behörde abgesondert behandelt. Eine Vorlage der Steuer-Protokolle oder der Konzeptsbogen an die Steuer-Landes-Behörde findet nicht statt, da dieselbe aus den Relazionen der Steuer-Inspektoren (§. 13 der Verordnung vom 31. August 1853 und §. 3 dieser Belehrung) und aus den einzelnen ihr vorgelegten Verhandlungen und Nachweisungen den Fortgang der Steuergeschäfte zu überwachen vermag, nöthigenfalls aber durch Aussendung von Kommissären sich die genauere Uiberzeugung verschaffen kann.

II. Bestimmungen über die Steuergeschäfte der in den Rayons bei größeren Bezirks- (Stuhlrichter-) Aemtern aufgestellten Steuer-Unter-Inspektoren.

§. 20.

Diese Finanzbeamten haben einen zweifachen Beruf:

1. als delegirte Uiberwachungs-Organe der Kreis- (Komitats-) Behörde für den ganzen Rayon.

ratami dochodzenia szkody przez urzędy powiatowe (stolicowe) i polityczne komunalne magistraty podawane, przez władzę obwodową (komitatową) władzy podatkowéj krajowéj do któréj opuszczenie podatków należy, przedkładać.

Także zniżenie piérwotnie wymierzonéj należytości podatkowéj zarobkowéj, odroczenia zapłaty podatków, jako téż odpisanie podatków z powodu niemożebności ściągnienia, podlegają zezwoleniu władzy podatkowéj krajowéj, a według okoliczności Ministerstwu Skarbu. Inspektor podatkowy ma się o to starać, aby władzy rozstrzygającéj potrzebne do tego podstawy uzupełnione, dokładnie podawane były.

§. 17.

Wszystkie rozporządzenia w czynnościach do zakresu działania władz obwodowych (komitatowych) należących mają być wprawdzie według §. 3 rozporządzenia z dnia 31 Sierpnia 1853 w imieniu téjże władzy i z podpisem przełożonego wydawane; jeżeli zaś inspektor podatkowy na objazdach służbowych się znajdzje, i współdziałania przełożonych urzędów powiatowych (stolicowych), politycznych magistratów, urzędów podatkowych albo gmin w drodze pisemnéj wezwać musi, wtedy ma użyć formy zawezwania proszącego.

§. 18.

W regule mają być officyałowie i assystenci według §§. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 10 Czerwca 1854 władzy obwodowéj (komitatowéj) dodani, tylko do spraw rachunkowych podatkowych, i do zestawień tabelarycznych użyci, jednakże według §. 6 ustępu 2 wspomnionego rozporządzenia, jeżeli to sprawy ich własnego powołania dopuszczają, także do robót manipulacyjnych, jednakże tylko w sprawach podatkowych użytymi być mogą.

§. 19.

Sprawy podatkowe mają być według §. 9 rozporządzenia z dnia 31 Sierpnia 1853, tak w dzienniku podawczym jako téż w registraturze władzy obwodowéj (komitatowéj) oddzielnie traktowane. Przedkładanie protokółów podatkowych albo arkuszów konceptowych władzy podatkowéj krajowéj nie ma miejsca, ponieważ ta z relacyi inspektorów podatkowych (§. 13 rozporządzenia z dnia 31 Sierpnia 1853 i §. 3 tegoż pouczenia) i z pojedynczych przedkładanych dochodzeń i wykazów postęp spraw podatkowych nadzorować, a w razie potrzeby dokładniejsze przekonanie przez wysyłanie komisarzy powziąść może.

II. Postanowienia względem czynności podatkowych podinspektorów podatkowych w okręgu przy większym urzędzie powiatowym (stolicowym) ustanowionych.

§. 20.

Ci urzędnicy skarbowi mają dwojakie powołanie:

1. jako delegowane organa nadzorujące władzy obwodowéj (komitatowéj) dla całego okręgu.

2. als Hilfsarbeiter des Bezirks- (Stuhlrichter-) Amtes für die in dem Wirkungskreise desselben liegenden im §. 3 der Verordnung vom 10. Juni 1854 bezeichneten Geschäfte.

In ersterer Beziehung stehen sie in unmittelbarer Unterordnung zu der Kreis- (Komitats-) Behörde, von welcher sie die Aufträge direkt erhalten und an welche sie die Berichte erstatten und der sie die jedesmalige Entfernung von ihrem Standort anzuzeigen haben.

Sie wirken als Kommissäre der Kreis- (Komitats-) Behörde im Auftrag und Namen derselben nach Maßgabe der §§. 2 bis 11 dieser Belehrung und diese ihre Wirksamkeit ist ihr vorzüglicher Beruf.

Sie haben ihren Rayon wenigstens dreimal im Jahre ganz zu bereisen.

In der zweiten Beziehung sind sie als Hilfsorgane dem Vorsteher des Bezirks- (Stuhlrichter-) Amtes ihres Standortes untergeordnet und haben sich zu den oben unter 2 angedeuteten Geschäften zu verwenden, so weit es ihr erster Beruf gestattet. Entsteht darüber eine Verschiedenheit der Meinung zwischen dem Unter-Inspektor und dem Bezirks-Vorstande seines Standortes, so hat der erstere zwar dem Begehren des Bezirks-Vorstandes Folge zu leisten, kann jedoch eine schriftliche Vorstellung überreichen, welche der Bezirks-Vorstand, falls er darüber nicht von seinem Begehren absteht, sogleich der Entscheidung der Kreis- (Komitats-) Behörde zu unterziehen hat.

Als delegirtes Organ der Kreis- (Komitats-) Behörde korrespondirt der Unter-Inspektor mittels Ersuchschreiben mit den zu überwachenden Aemtern und Gemeinde-Vorständen; die Erlässe über die in dem Wirkungskreise des Bezirks- (Stuhlrichter-) Amtes seines Standortes liegenden Steuergeschäfte werden im Namen dieser Behörde und mit der Unterschrift ihres Vorstandes ausgefertigt.

Für die Rechnungs- und tabellarischen Arbeiten kann die Beihilfe der Steueramtsbeamten nach §. 11 der Verordnung vom 29. Dezember 1854 in Anspruch genommen werden und nur, wo diese Beihilfe nicht ausreicht und die unumgängliche Nothwendigkeit gehörig nachgewiesen wird, dürfen mit Genehmigung der Steuer-Landesbehörde Diurnisten mit dem geringsten üblichen Diurnum aufgenommen werden, welche dem Finanzministerium halbjährig auszuweisen sind.

III. Allgemeine Bestimmungen.

§. 21.

Die Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren werden ihre Aufgabe nur dann mit Erfolg zu lösen vermögen, wenn sie sich mit den in dieser Amts-Instruktion angedeuteten und ihnen von den Steuer-Landes-Behörden mitzutheilenden Vorschriften und Belehrungen für die einzelnen Geschäftszweige der Steuer-Verwaltung genau bekannt machen und sich über die Steuer-Verhältnisse und die Verwaltungs-Organe des Kreis-

2. jako współpracownicy urzędu powiatowego (stolicowego) dla spraw do ich zakresu działania należących, §. 3 rozporządzenia z dnia 10 Czerwca 1854 oznaczonych.

W *pierwszym* względzie stoją w bezpośrednim podporządkowaniu władzy obwodowéj (komitatowéj), od któréj nakazy bezpośrednio odbierać, któréj sprawozdania czynić, i każde oddalenie z miejsca ich siedziby donosić mają.

Oni działają jako komisarze władzy obwodowéj (komitatowéj) z rozkazu i w imieniu téjże, i w miarę §§. 2 do 11 tegoż pouczenia, a tenże zakres działania jest ich szczególném powołaniem.

Oni mają swój okręg najmniéj 3 razy do roku całkowicie objechać.

W *drugim* względzie są jako organa pomocnicze podporządkowani przełożonemu powiatowemu (stolicowemu) swéj siedziby, i mają być do spraw wyżéj pod 2 poszczególnionych użyci, jeżeli ich piérwsze powołanie tego dozwala. Jeżeli przez to różność zdań między podinspektorem podatkowym i przełożonym powiatu jego siedziby powstanie, obowiązany wprawdzie jest piérwszy żądaniu przełożonego powiatu zadosyć uczynić, może jednak pisemne przedstawienie podać, które przełożony powiatu w razie, jeżeli w skutek tego od swego żądania nie odstąpi, natychmiast władzy obwodowéj (komitatowéj) do rozstrzygnienia przedłożyć winien.

Jako delegowany organ władzy obwodowéj (komitatowéj) koresponduje podinspektor przez zawezwanie proszące z urzędami nadzorującemi i przełożonemi gminy, nakazy zaś w sprawach podatkowych, w zakresie działania urzędu powiatowego (stolicowego) jego siedziby leżących mają być w imieniu tegoż urzędu wydawane i podpisem przełożonego zaopatrzone.

Do prac rachunkowych i tabelarycznych pomoc od urzędników urzędu podatkowego według §. 11 rozporządzenia z dnia 29 Grudnia 1854, żądaną być może, gdzie ta pomoc nie wystarcza, i niezbędna konieczność należycie jest udowodnioną, mogą za zezwoleniem władzy podatkowéj krajowéj diurniści za zwykłą najmniejszą zapłatą być przyjęci, którzy półrocznie Ministerstwu Skarbu wykazywani być mają.

III. Ogólne postanowienia.

§. 21.

Inspektorowie podatkowi i podinspektorowié tylko wtenczas swe zadanie skutecznie rozwiązać będą mogli, jeżeli się z przepisami i pouczeniami względem pojedynczych gałęzi spraw zarządu podatków, w niniejszéj urzędowéj Instrukcyi zawartemi, i tymże od władz podatkowych krajowych udzielać się mającemi, dokładnie obznajomią, i starać się będą, jak najdokładniejsze wiadomości względem

(Komitats-) Gebietes oder des Rayons möglichst umfassende Kenntnisse zu verschaffen suchen.

Bei ihren Amtshandlungen müssen sie mit der sorgfältigen Wahrung der Interessen des Staatsschatzes zugleich ein anständiges Benehmen und die nöthige Schonung gegenüber den zu überwachenden Verwaltungs-Organen und den Parteien beobachten und stets ihr Dienstverhältniß zu dem Vorstande der politischen Behörde, der sie als Hilfsorgane für die Steuergeschäfte zugewiesen sind, im Sinne der §§. 1, 3, 5, 6, 7, 8, 13 und 14 der Verordnung vom 31. August 1853 und der Bestimmungen der Verordnung vom 10. Juni 1854 im Auge behalten.

§. 22.

Der Steuer-Inspektor hat unter der Oberleitung des Kreis- (Komitats-) Vorstandes auf das ihm beigegebene Hilfspersonale und die in den Rayons aufgestellten Unter-Inspektoren einen leitenden und belehrenden Einfluß zu nehmen, über ihre Befähigung und Verwendung, sowie über ihr ämtliches und außerämtliches Verhalten zuverlässige Daten zu sammeln und hiernach die ihm obliegende Qualifikazions-Beschreibung zu verfassen, bei welcher rücksichtlich der Unter-Inspektoren sich ausdrücklich über ihre Eignung für den Posten eines Steuer-Inspektors gewissenhaft auszusprechen ist.

§. 23.

Den Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren wird auch zur Pflicht gemacht, ihre Aufmerksamkeit bei den Dienstreisen auf die anderen in den §§. 70 bis 74 der organischen Bestimmungen über die Amtswirksamkeit der Bezirks- (Stuhlrichter-) Ämter berührten Geschäfte hinsichtlich:

1. der sonstigen Staatsgefälle, der Taxen, Domänen- und Forst-Renten, sowie der nicht in Steuerzuschlägen bestehenden Konkurrenzgelder;

2. der Grundentlastungsgelder;

3. der Verwahrung und kassamäßigen Verrechnung des Waisen-Vermögens, so wie der gerichtlichen und politischen Depositen; und

4. der auf Leistung stehender Bezüge, Vollzug von Empfängen und Auslagen für Rechnung anderer Kassen u. s. w. sich beziehenden Amtshandlungen der Steuerämter zu richten und diese Wahrnehmungen in ihren Relazionen besonders aufzuführen, damit die Kreis- (Komitats-) Behörden davon die mit der Kontrole dieser Geschäftszweige betrauten Behörden in Kenntniß setzen können.

§. 24.

Die Untersuchung (Skontrirung) der Steuer-Ämter hat wenigstens dreimal im Lauf Eines Jahres unvermutheter Weise zu verschiedenen Zeitpunkten Statt zu finden.

Zur Vornahme dieser Untersuchungen sind die Vorsteher der Bezirks- (Stuhlrichter-) Ämter berechtigt und die Finanz-Bezirksbehörden verpflichtet.

Zu ihrer Erleichterung haben die Steuer-Inspektoren der Kreis- (Komitats-) Behörden alle in dem Kreise (Komitate) befindlichen Steuer-Ämter entweder persönlich, oder

stósunków podatkowych i organów zarządu władzy obwodowéj (komitatowéj), albo okręgu pozbierać.

Przy swych czynnościach urzędowych z najstaranniejszą oględnością interesu skarbu Państwa bronić, jednakże zarazem przyzwoite obejście i potrzebne uwzględnienie ku organom zarządu nadzorującym i stronom zachować winni, stósunek zaś służbowy do przełożonego władzy politycznéj, któréj jako organa pomocnicze dla spraw podatkowych są przydzieleni w myśl §. 1, 3, 5, 6, 7, 8, 13 i 14 rozporządzenia z dnia 31 Sierpnia 1853, i postanowień rozporządzenia z d. 10 Czerwca 1854 ciągle mieć przed oczyma.

§. 22.

Inspektor podatkowy ma pod kierunkiem przełożonego władzy obwodowéj (komitatowéj) na personale pomocnicze jemu dodzielone i na podinspektorów w okręgu ustanowionych wpływ zarządzający i pouczający wywierać, względem ich uzdolnienia i użycia jakotéż względem ich urzędowego i pozaurzędowego sprawowania się dokładne daty zbierać, i podług tego opisanie kwalifikacyjne do niego należące zdziałać, przy którém względem podinspektorów ich uzdatnienie na posadę inspektora podatkowego sumiennie orzeczone być winno.

§. 23.

Wkłada się także obowiązek na inspektorów i podinspektorów podatkowych, przy objazdach służbowych także na inne sprawy w §. 70 do 74 prawa organicznego, względem zakresu działania urzędów powiatowych (stolicowych) oznaczone, uwagę zwracać, mianowicie zaś:

1. na inne przychody Państwa, na taxy, renty z dóbr kameralnych i renty lasowe, jako też na pieniądze konkurencyjne w dodatkach podatkowych nieobjęte;

2. na pieniądze uwolnienia gruntowego;

3. na zachowanie i zarachowanie w sposób kasowy majątków sierocych, jako też na depozyta sądowe i polityczne; i

4. na czynności urzędowe urzędów podatkowych, ściągające się do uiszczania stałych wydatków, dopełniania odbiorów i wydatków na rachunek innych kas i t. d., któreto spostrzeżenia w doniesieniach szczegółowo wyszczególnić są winni, aby władza obwodowa (komitatowa) władze kontrolą tych gałęzi spraw trudniące się, o tém zawiadomić mogła.

§. 24.

Rewizya (szkontrowanie) urzędów podatkowych ma najmniéj 3 razy w przeciągu roku niespodziewanie w różnych czasach nastąpić.

Do przedsięwzięcia tych dochodzeń są przełożeni urzędów powiatowych (stolicowych) uprawnieni, zaś urzędy skarbowe obowiązane.

Dla ułatwienia tego mają inspektorowie podatkowi władzy obwodowéj (komitatowéj), wszystkie w obwodzie (komitacie) znajdujące się urzędy podatkowe albo

mittels der in den Rayons aufgestellten Steuer-Unter-Inspektoren mindestens einmal im Laufe des Jahres einer unvermutheten Untersuchung (Skontrirung) zu unterziehen, welche sich auf die sämmtlichen Gegenstände der Verrechnung, auf die gesammte Gebarung der Steuerämter zu erstrecken hat und in die bemerkte mindeste Zahl unvermutheter Skontrirungen einzurechnen ist.

Diese Einrechnung hat auch rücksichtlich jener Untersuchungen (Skontrirungen) Statt zu finden, welche von den Vorstehern der Bezirks- (Stuhlrichter-) Ämter persönlich, oder durch deren Abgeordnete bei dem zugewiesenen Steueramt über dessen gesammte Gestion vorgenommen werden, dergestalt, daß von Seite der Finanz-Bezirks-Behörden mindestens einmal im Jahre jedes Steueramt ihres Amts-Bezirkes einer unvermutheten Skontrirung unterzogen werden muß.

Bei diesen Amtshandlungen ist sich von den Steuer-Inspektoren (Unter-Inspektoren) nach der Vorschrift für die Vollziehung der Amts-Untersuchungen bei den Sammlungskassen, Steuer- und ausübenden Ämtern mit Rücksicht auf die für die Steuerämter erlassenen besonderen Vorschriften zu benehmen und es sind die Berichte über die vorgenommenen Untersuchungen unter Anschluß der Skontrirungs-Operate stets binnen 14 Tagen im Wege der Kreis- (Komitats-) Behörde dem Vorsteher der bezüglichen Finanz-Bezirks-Behörde zur weiteren Amtshandlung unter Mittheilung jener Verfügungen einzusenden, zu welchen sich die Kreis- (Komitats-) Behörde allenfalls aus eigener Amtsmacht bestimmt gefunden hat.

Zur Erhaltung der nöthigen Uibersicht und rechtzeitigen Wahrnehmung ihrer Vorkehrungen ist der Finanz-Bezirks-Behörde von jeder solchen Amtsuntersuchung sogleich nach ihrem Vollzug oder wenn mehrere Steuerämter in einem Zuge liquidirt worden sein sollten, sogleich nach der stattgefundenen letzten Skontrirung, die kurze Mittheilung zu machen.

§. 25.

Diese Amts-Instrukzion hat in den einzelnen Kronländern nach Maßgabe der stattgefundenen Organisirung der politischen und Steuer-Verwaltung sogleich in Wirksamkeit zu treten.

osobiście, albo przez podinspektorów podatkowych, w okręgu ustanowionych, najmniéj raz w przeciągu roku niespodziewanie rewidować (szkontrować), które to szkontrowanie na wszystkie sprawy rachunkowości, i na wszystkie czynności urzędów podatkowych rozciągać się winno, i w najmniejszą oznaczoną liczbę niespodziewanych szkontrowań, wliczoną być ma.

To wliczenie ma także względem tych rewizyj (szkontrowań) nastąpić, które przez przełożonych urzędów powiatowych (stolicowych) osobiście, albo przez ich delegowanych w przydzielonym urzędzie podatkowym względem całego prowadzenia przedsięwzięte będą, a to w ten sposób, że *każden urząd podatkowy w obwodzie władz skarbowych obwodowych leżący, przez tęż najmniéj raz do roku niespodziewanie szkontrowaniu* podciągnięty być musi.

Przy tychże czynnościach urzędowych mają się inspektorowie (podinspektorowie) podatkowi stósownie do przepisu względem przedsięwzięcia rewizyj urzędowych przy kasach zbiorowych, urzędach podatkowych i wykonawczych względnie do szczegółowych dla urzędów podatkowych wydanych przepisów zachować, i doniesienia względem przedsięwziętych rewizyj przy dołączeniu operatów szkontrowych zawsze w przeciągu 14 dni przez władzę obwodową (komitatową), przełożonemu dotyczącéj władzy skarbowéj obwodowéj do dalszego urzędowego działania przy udzieleniu tychże zarządzeń przesełać, do których przedsięwzięcia władza obwodowa (komitatowa) w moc własnego zakresu działania zpowodowaną była.

W celu utrzymania przeglądu i wsześnego dostrzeżenia ich zarządzeń, ma być władzy obwodowéj skarbowéj o każdém takiém szkontrowaniu urzędowém zaraz po ukończeniu, albo gdy więcéj urzędów podatkowych jednym ciągiem likwidowane były, zaraz po ukończeniu ostatniego szkontrowania krótkie doniesienie być zrobione.

§. 25.

Ta instrukcya urzędowa ma w pojedynczych krajach koronnych w miarę zaprowadzonéj organizacyi zarządu politycznego i podatków, bezzwłocznie wejść w wykonanie.

Uibersicht

der Ergebnisse der von dem Steuer-Inspektor (Unter-Inspektor) N. N. bei seiner Dienstreise vorgenommenen Revision der Amtshandlungen, welche den der Kreis- (Komitats-) Behörde untergeordneten Steuer-Verwaltungs-Organen obliegen.

Datum der Revision	Bezeichnung			Befund
	des Bezirkes oder der Stadt mit einem politischen Magistrate	des Steuer-Amtes	der Gemeinde	
				Anmerkung. Die Revision hat sich auf die in den §§. 3 bis 11 dieser Amts-Instrukzion angedeuteten Gegenstände zu erstrecken und die Ergebnisse derselben sind mit möglichster Kürze und Bestimmtheit in diese Rubrik einzutragen. Wenn Kasse-Skontrirungen vorgenommen werden, so ist das Skontrirungs-Operat abgesondert nach §. 24 zu behandeln, hier aber dieß nur zu bemerken. N. am ten . . . . . 18 . . N. N. Steuer-Inspektor (Steuer-Unter-Inspektor)

Przegląd

wyników rewizyi czynności urzędowych, które do organów zarządu podatków, władzy obwodowéj (komitatowéj) podporządkowanych należą, przez inspektora podatkowego (podinspektora) NN. przy objeździe jego służbowym przedsięwziętéj.

Data rewizyi	Oznaczenie			Znalezienie
	powiatu albo miasta z politycznym magistratem	urzędu podatkowego	gminy	
				Uwaga. Rewizya ma się na przedmioty w §§. 3 do 11 niniejszéj instrukcyi oznaczone rozciągać, i wypadki téjże mają być z możebną krótkością i dokładnością w tę rubrykę wciągnięte. Jeżeli szkontrowanie kas jest przedsięwziętém, to operat szkontrowania ma być oddzielnie według §. 24 traktowany, tutaj zaś ma być tylko o tém wspomniane. N. dnia . . . . . 18 . N. N. Inspektor podatkowy (Podinspektor)

Sprostowanie.

W prowizorycznem urządzeniu dla służących, Dziennikiem Rządu krajowego Nr. 14, Zeszyt X objętém, pomyłka na stronicy 73, §. 28, ustęp 9) w piérwszym wiérszu *zamiast* „lub w obcym domu“ *na* „lub obcym w domu“; w §. 29 zaś ustęp 3) w piérwszym wiérszu *zamiast* „przepisów“ *na* przepisom“ sprostowaną być winna.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 17. April 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XII.

Wydany i rozesłany dnia 17 Kwietnia 1855.

16.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 1. April 1855,

womit die Bestimmungen über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages von Talg und Unschlitt inländischen und vereinsländischen Ursprunges bei deren Einfuhr nach Krakau verlautbart werden.

Mit dem hohen Finanzministerial-Erlaß vom 13. Februar 1855 Z. 6268 wurde die Bestimmung getroffen, daß die in Folge der Allerhöchsten Entschließung vom 31. Dezember 1854 mit dem hohen Finanzministerial-Erlaß vom 15. Jänner 1855 Z. 198, dessen voller Inhalt am Schlusse beigerückt ist, erflossene Anordnung über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages von Talg und Unschlitt inländischen und vereinsländischen Ursprunges bei deren Einfuhr in für die Verzehrungssteuer geschlossene Orte, auch auf den nach Krakau eingebrachten vereinsländischen Talg und Unschlitt Anwendung finde, und daß von denselben die Verzehrungssteuer mit 50 Kreuzern vom Wiener Zentner einzuheben sei.

Ein Gemeindezuschlag ist jedoch in Krakau weder vom vereinsländischen noch vom inländischen Talg einzuheben.

Mercandin m. p.

Einhebung der Verzehrungssteuer für rohen und geschmolzenen Talg und Unschlitt, bei der Einfuhr in geschlossene Städte.

Giltig für Oesterreich ob und unter der Enns, Böhmen, Mähren, Galizien, Steiermark und Krain.

Zahl 198—5.

Seine k. k. Apostolische Majestät geruhten mit Allerhöchster Entschließung vom 31. Dezember 1854, rücksichtlich des Erlasses vom 28. Juni 1854, Z. 4144—262 (Verordnungsblatt Nr. 51, Seite 373), wegen Ermäßigung der Verzehrungssteuer für rohen und geschmolzenen Talg und Unschlitt bei der Einfuhr in geschlossene Städte, mit Rücksicht auf die gegenwärtigen Verhältnisse, es einstweil bei dem mit diesem Erlasse für Talg und Unschlitt herabgesetzten Ausmaße, von 50 Kreuzern per Wiener Zentner zu belassen, zugleich aber anzuordnen, daß Talg und Unschlitt, von welchem bei der Einfuhr aus dem deutschen Zollvereine der allgemeine Eingangszoll entrichtet wurde, bei der Einfuhr in eine für die Verzehrungssteuer geschlossene Stadt, gleich anderen dem allgemeinen Eingangszoll unterliegenden Gegenständen, nach dem 1. Satze des Artikels 9 des Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853, der Einhebung der Verzehrungssteuer sammt Gemeindezuschlag zu unterziehen seien, so weit dadurch das durch die Postzahl 9 der Beilage I. B. des Vertrages festgesetzte Ausmaß des Zwischenzolles nicht überschritten wird.

16.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 1 Kwietnia 1855,

mocą którego postanowienia co do poboru podatku konsumcyjnego i dodatku gminnego od łoju surowego i przetopionego krajowego, jako też i z krajów do związku cłowego należących pochodzącego, przy wprowadzeniu do Krakowa, ogłoszone zostają.

Rozporządzeniem Wysokiego Ministerstwa Skarbu z dnia 13 Lutego 1855 Nr. 6268 postanowione zostało, ażeby w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 31 Grudnia 1854 rozporządzeniem Wysokiego Ministerstwa Skarbu z dnia 15 Stycznia 1855 Nr. 198 wydane, a niżéj w całéj swéj osnowie umieszczone zarządzenie co do poboru podatku konsumcyjnego i dodatku gminnego od łoju surowego i przetopionego krajowego jako też z krajów do związku cłowego należących pochodzącego, przy wprowadzeniu tegoż do miejsc dla podatku konsumcyjnego zamkniętych, także do łoju krajowego lub z krajów do związku cłowego należących pochodzącego, do Krakowa wprowadzonego, zastósowane było, niemniéj aby od tegoż podatek konsumcyjny w kwocie 50 krajcarów od centnara wagi wiédeńskiéj był pobierany.

Jednakże dodatek gminny w Krakowie ani od łoju surowego krajowego, ani też od łoju surowego z krajów do związku cłowego należących pochodzącego nie ma być pobierany.

Mercandin m. p.

Pobór podatku konsumcyjnego od surowego i przetopionego łoju przy wprowadzeniu do zamkniętych miast.

Obowiązujące dla Austryi wyższéj i niższéj, Czech, Morawii, Galicyi, Styryi i Krainy.

Nr. 198—5.

Jego C. K. Apostolska Mość Najwyższém Postanowieniem z dnia 31 Grudnia 1854, względem rozporządzenia z dnia 28 Czerwca 1854 Nr. 4144—262 (Dziennik rozporządzeń Nr. 51 stronica 373) co do zniżenia podatku konsumcyjnego od surowego i przetopionego łoju przy wprowadzeniu do zamkniętych miast, ze względu na teraźniejsze stósunki, wymiar zniżony w kwocie 50 krajcarów od centnara wagi wiédeńskiéj tymczasowo pozostawić, jednakowoż zarazem nakazać raczył, aby łój surowy i przetopiony, od którego przy wprowadzeniu z niemieckiego związku cłowego, cło wstępne opłacone zostało przy wprowadzeniu tegoż do miasta dla podatku konsumcyjnego zamkniętego, równie innym ogólnemu cłu wstępnemu podlegającym przedmiotom, podług 1 ustępu 9 artykułu ugody cłowéj i handlowéj z dnia 19 Lutego 1853, poborowi podatku konsumcyjnego wraz z dodatkiem gminnym podciągniętym został, o ile przezto ugodą ustanowiony wymiar cła pośredniego pod Nr. porządkowym 9 przyłogi I. B. przekroczonym nie będzie.

Dieser Allerhöchsten Entschließung zufolge ist in Hinkunft für Talg und Unschlitt, von welchem bei der Einfuhr aus dem deutschen Zollvereine der, durch den Tarif vom 5. Dezember 1853, Post 22 d, festgesetzte allgemeine Eingangszoll von 45 Kreuzern vom Zollzentner oder von 50 Kreuzern für den Wiener Zentner entrichtet wurde, bei der Einfuhr in eine für die Verzehrungssteuer als geschlossen erklärte Stadt, die Verzehrungssteuer von 50 Kreuzern per Wiener Zentner und nebstdem der bis zum Erscheinen des Eingangs bezogenen Erlasses eingehobene Gemeindezuschlag, letzterer aber nur in dem Maß einzuheben, als er, mit Zurechnung der angeführten Zoll- und Verzehrungssteuergebühren, den in der Anlage I, lit. B, Post 9 des gedachten Vertrages mit 2 Gulden 10 Kreuzern für den Zollzentner, oder 2 Gulden 26 Kreuzern für den Wiener Zentner festgesetzten Eingangszoll, nicht übersteigt.

Der hiernach als zulässig entfallende Betrag am Gemeindezuschlag, ist auch von Talg und Unschlitt inländischen Ursprunges, bei dessen Einfuhr in geschlossene Städte einzuheben.

Diese Bestimmung tritt mit dem Tag in Wirksamkeit, an welchem sie jedem Amte zukommt.

Wien, den 15. Jänner 1855.

Vom Finanzministerium.

W skutek tegoż Najwyższego Postanowienia, na przyszłość od łoju surowego i przetopionego, od którego przy wprowadzeniu z niemieckiego związku cłowego, taryfą z dnia 5 Grudnia 1853, Numer porządkowy 22 d, ustanowione ogólne cło wstępne w kwocie 45 krajcarów za centnar cłowy, albo 50 krajcarów za centnar wagi wiédeńskiéj opłacone było, przy wprowadzeniu do miasta dla podatku konsumcyjnego zamkniętego, podatek konsumcyjny w kwocie 50 krajcarów za centnar wagi wiédeńskiéj, a oprócz tego pobierany do czasu ogłoszenia wyż wspomnionego rozporządzenia dodatek gminny, ostatni zaś tylko w miarę tego pobierany być ma, o ile tenże doliczywszy wyszczególnione opłaty cła i podatku konsumcyjnego, nie przenosi cła wstępnego przyłogą I, lit. B. Numer porządkowy 9 wymienionéj ugody, w kwocie 2 ZłR. 10 krajcarów za centnar cłowy, albo 2 ZłR. 26 krajcarów za centnar wiédeńskiéj wagi ustanowionego.

Uznana według tego stósowna kwota na dodatek gminny, ma być także od krajowego łoju surowego i przetopionego przy wprowadzeniu do zamkniętych miast pobieraną.

To postanowienie obowiązywać zaczyna z dniem, w którym przez urząd odebraném zostanie.

Wiédeń dnia 15 Stycznia 1855.

Z Ministerstwa Skarbu.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 19. Mai 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XIII.

Wydany i rozesłany dnia 19 Maja 1855.

17.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 13. Mai 1855,

womit der Handel mit Mehl, Gries und Graupen auch in dem Gebiete des ehemaligen Freistaates Krakau für frei erklärt wird.

Das hohe Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten hat mit Erlaß vom 26. April l. J. Z. 9050 im Einvernehmen mit dem hohen Ministerium des Innern den Handel mit Mehl, Gries und Graupen auch in dem Gebiete des ehemaligen Freistaates Krakau als einen Zweig des Viktualienhandels für frei erklärt, und nur an die Anmeldung bei der Gewerbsbehörde und Lösung eines Erwerbsteuer-Scheines gebunden.

Zugleich wurden die entgegenstehenden Bestimmungen des Privilegiums der Graupenmacher vom Jahre 1717 dann die Senatsbeschlüsse der ehemaligen freistädtischen Regierung vom 16. Mai 1843 Z. 2650 und vom 19. Oktober 1843 Z. 19146 außer Kraft gesetzt.

Die Kongregazionen der Mehlhändler und Graupenmacher werden jedoch ungeachtet und abgesehen von der Aufhebung des von ihnen bisher geübten Monopols bis zu neuen dießfälligen gesetzlichen Bestimmungen in ihrem Bestande belassen.

Der Zeitpunkt, mit welchem die Wirksamkeit dieser Ministerial-Verordnung, beziehungsweise der freie Handel mit Mehl, Gries und Graupen zu beginnen hat, wird auf den 15. Juni 1855 festgesetzt.

Mercandin m. p.

17.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 13 Maja 1855,

mocą którego handel mąką, grysikiem i krupami także i w okręgu dawnéj rzeczypospolitéj Krakowskiéj jako wolny ogłoszonym zostaje.

Wysokie Ministerstwo Handlu i Budowli publicznych rozporządzeniem z dnia 26 Kwietnia r. b. Nr. 9050, za porozumieniem się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, handel mąką, grysikiem i krupami jako do handlu wiktuałami należący, także i w okręgu dawnéj rzeczypospolitéj Krakowskiéj, jako wolny, tylko od oznajmienia władzy dotyczącéj i nabycia arkusza podatku zarobkowego zawisły orzekło.

Jednocześnie uchylone zostały przeciwnie brzmiące postanowienia przywilejowe krupników z roku 1717, oraz uchwały Senatu dawnéj rzeczypospolitéj z dnia 16 Maja 1843 Nr. 2650 i z 19 Października 1843 Nr. 19146.

Kongregacye mączarzy i krupników pozostają jednakże pomimo i bez względu na zniesienie dotąd przysługującego im monopolu, do czasu dotyczących nowych postanowień w swym stanie.

Powyższe rozporządzenie Ministeryalne zaczyna obowiązywać od dnia 15 Czerwca 1855 r., od którego dnia więc wszczyna się wolny handel mąką, grysikiem i krupami.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 23. Mai 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XIV.

Wydany i rozesłany dnia 23 Maja 1855.

18.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 20. April 1855,

betreffend die Gleichstellung des Zuschlages bei kouriermäßig zu befördernden Extraposten.

Vom 1. Mai 1855 angefangen wird in allen Kronländern der österreichischen Monarchie für die kouriermäßige Beförderung der systemmäßige Zuschlag zu den gewöhnlichen Beförderungs-Gebühren gleichmäßig und zwar zum jeweiligen Rittgelde mit 20 Kreuzern und zum gesetzlichen Postillonstrinkgelde mit 5 Kreuzern für ein Pferd und eine einfache Post festgesetzt.

Hievon werden sämmtliche Postanstalten mit Hinweisung auf das Dekret der bestandenen allgemeinen Hofkammer vom 26. März 1839, Z. 14325—562 (Verordnungsblatt der obersten Hof-Postverwaltung, I Band, Seite 280), dann auf das hierortige Dekret vom 21. August 1854, Z. 19706—2538 Verordnungsblatt II. Band, Seite 309), welche hiernach eine Aenderung erleiden, und zwar ersteres im Punkte Nr. 2, letzteres ebenfalls unter Punkt 2 litt. *a*, in die Kenntniß gesetzt.

Die k. k. Postdirekzionen werden angewiesen, diese Verordnung mittelst der Landeszeitungen zur Kenntniß des Publikums zu bringen.

18.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu i budowli publicznych z dnia 20 Kwietnia 1855,

dotyczące zrównania dodatku do należytości za extrapoczty po kuryjersku iść mające.

Zacząwszy od 1 Maja 1855 r. postanawia się za jazdę kuryjerską jednakowy dodatek do zwykłych należytości pocztowych, we wszystkich krajach koronnych Monarchii Austryackiéj w ten sposób, że za jednego konia i za jednę pojedynczą stacyję pocztową, nad zwykłą taxę pocztową (Rittgeld) 20 krajcarów, a nad zwykły tryngeld pocztyliona 5 krajcarów płacić należy.

O tém zawiadamiają się wszystkie poczty, odnośnie do dekretu byłéj Kamery nadwornéj z dnia 26 Marca 1839, Nr. 14325 — 526 (Dziennik rozporządzeń wysokiéj nadwornéj pocztowéj administracyi, część I, stron. 280) i do tutejszego dekretu z dnia 21 Sierpnia 1854, Nr. 19706 — 2538 (Dziennik rozporządzeń, część II, stron. 309), które dekreta przeto ulegają zmianie, mianowicie zaś piérwszy w 2 punkcie, drugi zaś w 2 punkcie lit. *a*.

C. k. Dyrekcyje pocztowe to rozporządzenie czasopismami krajowemi do powszechnéj mają podać wiadomości.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 13. Juni 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XV.

Wydany i rozesłany dnia 13 Czerwca 1855.

19.

Verordnung der Landes-Regierung vom 30. Mai 1855,

womit für die Hauptstadt Krakau eine, mit dem 1. Juli 1855 in Wirksamkeit zu tretende Fahrordnung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

§. 1.

Fußwege und Trottoirs dürfen durch keinerlei Fuhrwerk befahren und durch Pferde nicht betreten werden.

§. 2.

Innerhalb der Linie der Stadt Krakau ist links zu fahren und links auszuweichen.

§. 3.

Alle Straßen in der Stadt und in den Vorstädten dürfen für Fuhrwerke nur zum Zwecke einer ungehinderten Kommunikazion benützt, keineswegs aber als Verkaufs- oder Marktplätze in Anspruch genommen werden.

§. 4.

Wägen, welche auf deren Benützer vor Häusern oder Verkaufsgewölbern warten, müssen in der Art sich aufstellen, daß weder die Geh-, noch die Fahrpassage beirrt werde.

§. 5.

Das Füttern auf den Straßen oder Plätzen der inneren Stadt, das Umladen oder Stehenbleiben vor den Schänken ist verboten. In den Vorstädten darf das Füttern nur auf den hiezu bezeichneten Plätzen Statt finden. Bei Auf- und Abladung von Gütern vor den Häusern oder Magazinen ist dahin zu wirken, daß dieß schnell von Statten gehe, und daß der abfallende Schmutz oder das Verpackungs-Material als: Heu, Stroh u. d. gl. ungesäumt weggeräumt werde.

§. 6.

Weder Fuhrwerke noch Pferde dürfen ohne Aufsicht auf der Straße gelassen werden, auch dürfen dieselben nicht von Leuten, die des Fahrens unkündig sind, oder gar von Kindern geführt oder bewacht werden.

§. 7.

Berauschte Kutscher oder Fuhrleute werden angehalten, deren Fuhrwerk auf ihre Kosten unterbracht und dieselben bestraft.

§. 8.

Das schnelle Fahren oder Reiten ist untersagt, und nur im mittleren Trabe zuläßig. Aus den Hausthoren, oder bei Einbiegung in Seitengassen, so wie bei Gassenkreuzungen darf nur im Schritte und mit aller Aufmerksamkeit gefahren werden, und haben sich die Kutscher durch zeitweilige Zurufe bemerkbar zu machen.

§. 9.

Das Einführen roher, ungeschulter Pferde auf den Plätzen oder Straßen der Stadt und Vorstädte ist strengstens untersagt.

19.

Rozporządzenie Rządu Krajowego z dnia 30. Maja 1855,

którém się przepisy jeżdżenia w głównem Mieście Krakowie, z dniem 1 Lipca 1855 w wykonanie wejść mające, do powszechnéj wiadomości podają.

§. 1.

Po drogach przeznaczonych dla pieszych i po trotoarach ani jeździć ani też koni prowadzić nie wolno.

§. 2.

Wewnątrz linii miasta Krakowa na lewo jeździć i na lewo wymijać się winno.

§. 3.

Wszystkie ulice w mieście i na przedmieściach służą wozom tylko dla wolnéj komunikacyi, zaś na miejsca do sprzedaży lub stójkę nie powinny być użyte.

§. 4.

Wozy czekające przed domami lub sklepami na tych, którzy ich używają, w taki sposób ustawić się winny, by wolne przejście pieszych i jadących tamowaném nie było.

§. 5.

Na ulicach i placach wewnątrz miasta nie wolno popasać, ładunku przeistaczać, albo też przed szynkami stawać. Na przedmieściach tylko na miejscach na ten cel oznaczonych popasać wolno. Przy pakowaniu i rozpakowywaniu efektów przed domami lub magazynami baczyć się powinno, ażeby ta czynność prędko ukończoną została, niemniéj, ażeby śmiecie lub materyał pakunkowy jako to: siano, słoma i t. p. niezwłocznie usunięte były.

§. 6.

Ani fury ani też konie nie powinny być bez dozoru na ulicy zostawiane, równie też ani ludziom nieumiejącym powozić, ani tém mniéj dzieciom powierzone lub tychże dozorowi oddane.

§. 7.

Pijani woźnice i furmani będą zatrzymani i ukarani, fura zaś na ich koszt przechowaną zostanie.

§. 8.

Szybkie jeżdżenie na kołach lub wierzchem jest zakazane i tylko wolnym kłusem dozwolone. Wyjazd z bramy domowéj, skręcanie w poboczne ulice, równie jak i tam, gdzie się ulice krzyżują, dziać się ma stępą i z wszelką uwagą, furmani także są obowiązani czasami przez wołanie zwracać na siebie uwagę.

§. 9.

Zakazuje się jak najsurowiéj, dzikie nieujeżdżone konie wyprowadzać na place i ulice miasta lub przedmieść jego.

§. 10.

Das Fahren von zwei Fuhrwerken neben einander oder das Wettfahren ist untersagt, und es darf in den Gässen des Stadtbezirkes einem im Trabe vorausfahrenden Wagen nicht vorgefahren werden.

§. 11.

Jedes Zug- oder wie immer benützte Pferd muß mindestens mit einem Trensenzaume, Zugpferde mit ordentlichen Widerhalten versehen sein.

Das Geschirr soll im guten Stande sein.

Die Besitzer der Fuhrwerke sind hiefür verantwortlich.

§. 12.

Jedes Schlittenfuhrwerk muß mit einer Glocke oder Schellendecke versehen sein. Das Gespann eines Schlittenfuhrwerkes ohne Glocke muß durch den Fuhrmann oder Kutscher zu Fuß geleitet werden.

§. 13.

Die Pferde müssen in der Winterszeit entsprechend beschlagen sein.

§. 14.

Jeder Kutscher oder Fuhrmann ist verpflichtet, auf den Zuruf eines für die öffentliche Ordnung bestellten Individuums sogleich anzuhalten.

§. 15.

Die Uibertretungen der vorstehenden Anordnungen werden, in sofern hiedurch ein im Strafgesetze enthaltenes Vergehen oder Uibertretung begangen wird, nach den Bestimmungen des Strafgesetzbuches, sonst aber mit einer für den Ortsarmenfond einzufließenden Geldstrafe von Ein bis Zehn Gulden Konv. Mze. geahndet, welche nach Maßgabe der Umstände auch in Arrest- oder Körperstrafen umgewandelt werden kann. Nebstbei bleibt der Betreffende für die Folgen der Uibertretung oder Außerachtlassung, so wie überhaupt einer jeden Unachtsamkeit verantwortlich.

§. 16.

Mit der Handhabung obiger Vorschriften sind die k. k. Polizei-Aufsichts-Organe beauftragt, und es hat bei Verhandlung der Uibertretungen gegen diese Fahrordnung das kürzeste summarische Verfahren einzutreten.

§. 17.

Diese Fahrordnung hat mit 1. Juli 1855 in Wirksamkeit zu treten.

Mercandin m. p.

§. 10.

Dwom furom około siebie jechać nie wolno, równie też i jazda na wyścigi jest zakazaną, nie wolno jest także w ulicach okręgu miejskiego wyprzedzać wozu kłusem jadącego.

§. 11.

Każdy koń do pociągu lub inaczéj użyty przynajmniéj trenzlą, konie pociągowe zaś porządnemi naszelnikami zaopatrzone być powinny.

Narzędzie furmanki powinno być w dobrym stanie.

Właściciele fur są za to odpowiedzialnymi.

§. 12.

Każde sanie dzwonkiem lub nakryciem z dzwonkami opatrzone być powinny. Uprząż sani bez dzwonka furman pieszo prowadzić jest obowiązanym.

§. 13.

W zimie powinny być konie odpowiednio okute.

§. 14.

Każdy furman jest obowiązanym, stanąć natychmiast na zawołanie osoby dla przestrzegania publicznego porządku ustanowionéj.

§. 15.

Przekroczenia powyższych rozporządzeń, o ile te przepisami karnemi są objęte, według księgi karnéj, w innych zaś razach karą pieniężną od jednego do dziesięciu ZlR. w mon. konw. na rzecz funduszu miejscowych ubogich skarcone zostaną, która to kara według okoliczności na areszt lub karę cielesną przemienioną być może. Prócz tego przekraczający zostaje odpowiedzialnym za wszystkie skutki przekroczenia lub niedbałości, jak też w ogóle każdéj nieuwagi.

§. 16.

Przestrzeganie powyższych przepisów dozorującym C. K. organom policyjnym jest poruczoném, sprawy zaś w przedmiocie przekroczenia tych przepisów w drodze najkrótszego sumarycznego postępowania załatwiane być mają.

§. 17.

Niniejsze przepisy jeżdżenia obowiązują od dnia 1 Lipca 1855 r.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Juni 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XVI.

Wydany i rozesłany dnia 24 Czerwca 1855.

20.

Verordnung des Justizministeriums vom 6. Mai 1855,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Kroazien und Slawonien, die serbische Wojwodschaft mit dem Temeser Banate, Siebenbürgen, das lombardisch-venezianische Königreich, Dalmazien, Galizien mit Krakau, und die Bukowina,

womit der Justizministerial-Erlaß vom 5. März 1853, Reichs-Gesetzblatt Nr. 44 in Betreff der Ausfertigung und Behandlung der strafgerichtlichen Auskunftstabellen nunmehr auch in diesem Kronlande kundgemacht wird.

Im §. 30 der Instrukzion für die Gerichtsbehörden in strafgerichtlichen Angelegenheiten vom 16. Juni 1854, Nr. 165 des Reichs-Gesetzblattes *) wird sich in Ansehung der Ausfertigung der im §. 324 der Strafprozeßordnung vorgeschriebenen Auskunftstabellen, und hinsichtlich der weiteren Vorkehrungen mit denselben auf die Beobachtung der in der Justiz-Ministerial-Verordnung vom 5. März 1853, Nr. 44 des Reichs-Gesetzblattes enthaltenen Vorschriften mit den weiters bezeichneten Abänderungen bezogen.

Nachdem jedoch diese Verordnung ursprünglich nur für jene Kronländer erlassen worden ist, in welchen die Strafprozeßordnung vom 17. Jänner 1850 in Wirksamkeit war und daher in den Kronländern Ungarn, Kroazien und Slawonien, der serbischen Wojwodschaft mit dem Temeser Banate, Siebenbürgen, dem lombardisch-venezianischen Königreiche, Dalmazien, Galizien mit Krakau und der Bukowina bisher nicht kundgemacht wurde, so wird dieselbe hiermit in dem Anhange auch für die ebengenannten Kronländer ihrem vollen Inhalte nach und mit der weiteren Bestimmung bekannt gemacht, daß sie mit den im §. 30 der obenerwähnten Instrukzion vom 16. Juni 1854, Nr. 165 des Reichs-Gesetzblattes festgesetzten Abänderungen auch in diesen Kronländern an eben jenem Tage als in Rechtskraft getreten anzusehen ist, an welchem in jedem einzelnen dieser Kronländer die ebenerwähnte Instrukzion in Kraft getreten ist.

Krauß m. p.

Anhang.

Verordnung des Ministeriums der Justiz vom 5. März 1853,

giltig für alle Kronländer, in welchen die Strafprozeßordnung vom 17. Jänner 1850 in Wirksamkeit ist,

wodurch im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern und der obersten Polizeibehörde für die genannten Kronländer, die mit Hofdekret vom 30. November 1821, Nr. 1818 der Justiz-Gesetzsammlung ertheilte Vorschrift wegen Ausfertigung der strafgerichtlichen Auskunftstabellen und weiterer Behandlung derselben mit mehreren Abänderungen neuerlich kundgemacht wird.

(Im XV. Stücke des Reichs-Gesetzblattes, Nr. 44, ausgegeben am 12. März 1853).

Nachdem sich über die Fortdauer der Wirksamkeit des Hofdekretes vom 30. November 1821, Nr. 1818 der Justiz-Gesetz-Sammlung, in den Kronländern, in welchen

*) Landes-Regierungsblatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XXXVIII. Stück, Nr. 209, Seite 536.

20.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 6 Maja 1855,

obowiązujące w następujących krajach koronnych: Węgrzech, Kroacyi i Slawonii, Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim, w Siedmiogrodzie, w Królestwie Lombardzko Weneckiem, Dalmacyi, Galicyi z Krakowem i Bukowiną,

mocą którego także i w powyższych krajach koronnych ogłasza się obecnie rozrządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 5 Marca 1853, Dziennik Praw Państwa, N. 44. w przedmiocie wystawiania i urządzania wykazów tabelarnych w sądach karnych.

W §. 30 instrukcyi dla władz sądowych w sprawach karnych z d. 16 Czerwca 1854, N. 165 Dziennika Praw Państwa *) znajduje się w przedmiocie wystawiania wykazów tabelarnych, przepisanych w §. 324 ustawy sądowéj karnéj, tudzież dalszego z takowemi postępowania, odwołanie do zachowania przepisów, objętych w rozporządzeniu ministeryalném z dnia 5 Marca 1853 r., N. 44 Dziennika Praw Państwa wraz z odmianami daléj wyszczególnionemi.

Ponieważ zaś rzeczone rozporządzenie wydaném było piérwotnie tylko dla tych krajów koronnych, w których ustawa sądowa karna z d. 17 Stycznia 1850 r. obowiązywała, zaczem w krajach koronnych następnych: Węgrzech, Kroacyi i Slawonii, Województwie Serbskiém wraz z Banatem Temeskim, Siedmiogrodzie, Królestwie Lombardzko-Weneckiém, Dalmacyi, Galicyi z Krakowem i Bukowiną ogłoszoném nie było; przeto ogłasza się takowe w dodatku także i dla rzeczonych krajów koronnych w całéj swéj osnowie, z tym dalszym przepisem, iż toż wraz ze zmianami, objętemi w §. 30 wyż wspomnionéj instrukcyi z d. 16 Czerwca 1854 r., N. 165 Dziennika Praw Państwa w tym samym dniu za obowiązujące uważaném być ma, w którym powyż rzeczona instrukcya w każdym szczegółowym kraju koronnym zaprowadzoną została.

Krauss m. p.

Dodatek.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 5 Marca 1853,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których obowiązuje ustawa sądowa karna z dnia 17 Stycznia 1850,

mocą którego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Najwyższą Władzą Policyjną dla wyż rzeczonych krajów koronnych ogłasza się na nowo przepis, udzielony w dekrecie nadwornym z d. 30 Listopada 1821 r., N. 1818 Zbioru ustaw sądowych w przedmiocie wystawiania wykazów tabelarnych w sądach karnych i dalszego z niemi postępowania wraz z niektóremi zmianami.

(W części XV Dziennika Praw Państwa N. 44, wydanéj w d. 12 Marca 1853).

Zważywszy iż powstały wątpliwości, czyli dekret nadworny z dnia 30 Listopada 1821 r. N. 1818 Zbioru ustaw sądowych obowiązuje w tych krajach koron-

*) Dziennik rządowy dla okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie z roku 1854, Oddział piérwszy Część XXXVIII; N. 209, strona 536.

die Strafprozeßordnung vom 17. Jänner 1850 in Wirksamkeit ist, Zweifel ergeben haben, und um die Vorschriften dieses Hofdekretes mit der veränderten Verfassung der Verwaltungs- und Gerichtsbehörden, sowie mit der Strafprozeßordnung vom 17. Jänner 1850 in Einklag zu bringen, hat das Ministerium der Justiz im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern und der obersten Polizeibehörde Nachstehendes zu verordnen befunden:

§. 1.

Die Untersuchungsrichter an den Bezirkskollegial- und Landesgerichten haben am Schlusse der Voruntersuchung für jeden eines Verbrechens oder Vergehens Beschuldigten eine Tabelle nach dem Muster A. zu verfassen, die Rubriken 1, 2, 3, 4, 8 und 9 auszufüllen und die mit ihrer Fertigung versehene Tabelle den Voruntersuchungsakten beizulegen.

Ist der Angeschuldigte sofort eines Verbrechens oder Vergehens schuldig erkannt und zu einer Strafe verurtheilt worden, so hat mit dem Eintritte der Rechtskraft des Strafurtheiles, der Vorsitzende des Gerichtes, welches in erster Instanz erkannt hat, und soferne er abwesend oder verhindert wäre, der erste Beisitzer die Rubriken 5, 6 und 7 der Tabelle durch den Schriftführer ausfüllen zu lassen, diese zu unterfertigen, und nebst einer beglaubigten Abschrift des Straf-Urtheiles dem Staatsanwalte, der die Vollstreckung desselben anzuordnen hat, ungesäumt mitzutheilen.

In die erste Rubrik der Tabelle ist nicht nur der eigentliche Vor- und Geschlechtsname des Angeschuldigten, sondern auch der falsche Name, welchen er sich allenfalls beigelegt hat, oder der Spitzname, unter dem er sonst bekannt ist, deutlich einzutragen. Ist sein Geburtsort nicht eine allgemein bekannte große Stadt, so ist zur näheren Bezeichnung der politische Verwaltungs- oder Gerichtsbezirk, der Kreis, die Delegazion, der Regierungs-Bezirk, der Distrikt, das Kronland, worin der Geburtsort liegt, zugleich anzumerken. Das Alter oder die Zahl der Lebensjahre ist, wenn ein Geburtsschein erhoben wurde, mit Ansetzung des Geburtstages, Monates und Jahres, außerdem nach der Angabe des Angeschuldigten auszudrücken. War er noch in Versorgung der Eltern oder Verwandten oder unter Vormundschaft oder Kuratel, so sind auch der Name, Stand, und Wohnort der ersteren oder der Vormünder oder Kuratoren anzugeben. Die Religion ist nach Verschiedenheit des Glaubenbekenntnisses zu benennen. Hinsichtlich des Standes ist anzumerken, ob der Angeschuldigte ledig, verheirathet oder verwitwet sei und Kinder habe, und wie viele, in welchem Falle ihr Alter und Geschlecht anzugeben ist.

In Betreff der Beschäftigung oder Erwerbsart ist anzuführen, ob der Angeschuldigte Besitzer von Realitäten und von welcher Gattung, ein Taglöhner, Gewerbsmann, Künstler, Rentier (Kapitalist), ehemaliger Beamter, Soldat, u. s. w. oder ein Mensch ist, der keinen ordentlichen Nahrungszweig auszuweisen vermochte. Der Rubrik unter Nro 1 ist

nych w których ustawa sądowa karna z dnia 17 Stycznia 1850 r. ma moc prawa, oraz pragnąc przepisy powyższego dekretu nadwornego pogodzić z odmiennym urządzeniem władz administracyjnych i sądowych, tudzież z ustawą sądową karną z dnia 17 stycznia 1850, Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Najwyższą Władzą Policyjną rozporządza co następuje:

§. 1.

Sędziowie prowadzący śledztwo przy sądach kolegialnych powiatowych, tudzież przy sądach krajowych winni są przy końcu śledztwa wstępnego dla każdego obwinionego o zbrodnię lub wykroczenie, urządzić tabelę według wzoru A, wypełnić rubryki 1, 2, 3, 4, 8 i 9tą i tę tabelę, zaopatrzoną swym podpisem, załączyć do aktów śledztwa wstępnego.

Jeżeli obwiniony następnie został uznanym za winnego zbrodni lub wykroczenia i skazanym na karę, wówczas przy nastąpionej prawomocności wyroku karnego, prezydujący w sądzie, który wydał wyrok w piérwszéj instancyi, lub gdyby tenże był nieobecny albo przeszkodzony, piérwszy asesor winien nakazać wypełnić rubryki 5, 6 i 7 tabeli przez spisującego akt, takowe podpisać i wraz z odpisem wierzytelnym wyroku kary niezwłocznie zakommunikować prokuratorowi nadwornemu, który wykonanie takowego ma nakazać.

W pierwszéj rubryce tabeli zamieścić należy wyraźnie nie tylko właściwe imię i nazwisko obwinionego, lecz także nazwisko fałszywe, które sobie może przybrał, lub przezwisko pod którym jest znanym. Jeżeli miejsce urodzenia jego nie jest miastem wielkiém, powszechnie znaném, należy dla bliższego oznaczenia wyrazić oraz okrąg administracyjny lub sądowy, obwód, delegacyę, okrąg rządowy, dystrykt, kraj koronny, w którym miejsce urodzenia leży. Jeżeli znajduje się świadectwo rodu, należy wiek, lub liczbę lat wieku wyrazić przez wyszczególnienie dnia, miesiąca i roku urodzenia, oprócz tego zaś według podania obwinionego. Jeżeli się znajdował jeszcze pod zarządem rodziców lub krewnych, albo pod opieką lub kuratelą, wówczas należy wyrazić także imię, nazwisko, stan i zamieszkanie pierwszych lub téż opiekunów albo kuratorów. Religią należy wyszczególnić według różnicy wyznania. Co do stanu należy uczynić uwagę, czyli osoba obwiniona, jest w stanie bezżennym lub niezamężnym, żonatym lub zamężnym, albo owdowiałym, czyli ma dzieci i wiele, w którym to przypadku wiek ich i płeć ich wyszczególnić należy.

Co się tycze zatrudnienia lub zarobkowania należy wyrazić, czyli obwiniony jest posiadaczem realności, i jakiego rodzaju, czyli wyrobnikiem za dzienną płacę, przemysłowcem, artystą, kapitalistą (żyjącym z rentów) byłym urzędnikiem, żołnierzem, i t. d. czyli téż człowiekiem, nie mogącym wykazać żadnego porządnego

eine genaue Beschreibung der Person und Kleidung des Angeschuldigten einzuschalten.

In der zweiten Rubrik ist die zuständige Heimatsgemeinde des Angeschuldigten nach Namen und Lage innerhalb des zu bezeichnenden politischen Bezirkes, Kreises, der Delegazion, des Regierungsbezirkes, Distriktes und Kronlandes, und soferne sie im Auslande gelegen wäre, in ähnlicher Art zu bezeichnen.

Der letzte Wohnort des Angeschuldigten wird ebenso wie der Geburtsort näher bezeichnet, und von bloß zeitlichen Aufenthaltsorten, welche lediglich für vorübergehende Zwecke gewählt werden, unterschieden. Läßt sich weder einer noch der andere nachweisen, so ist das geführte herumschweifende (Vagabunden-) Leben anzumerken.

In der dritten Rubrik ist auf Grundlage der gemachten Erhebungen zu bemerken, ob der Lebenswandel des Angeschuldigten vorher tadellos, oder in welcher Hinsicht tadelhaft oder verdächtig war. Ist er bereits früher in strafgerichtlicher Untersuchung gestanden, so ist bestimmt anzugeben, wann, wo, und wegen welcher strafbaren Handlung die vorige Untersuchung geführt, und wie sie erlediget wurde. Die Art der strafbaren Handlung ist auf die unten angedeutete Weise näher zu bezeichnen und die Art der Erledigung durch die Aufnahme des dispositiven Theiles des Beschlusses oder Erkenntnisses ersichtlich zu machen.

In der vierten Rubrik sind die strafbaren Handlungen, welche den Gegenstand der geführten Voruntersuchung bildeten, mit der gesetzlichen Benennung und mit kurzen dieselbe näher und spezieller bezeichnenden Beisätzen anzuführen, als z. B. bei dem Diebstahle: Wilddiebstahl, Taschendiebstahl, Diebstahl mit Einbruch, an Betrunkenen, Schlafenden, in Markthütten und Auslagen, in Wirthshäusern u. s. w. oder beim Betruge: durch Verfälschung öffentlicher Urkunden, durch fälschliche Annahme des Charakters eines öffentlichen Beamten u. s. w. Ist eine oder die andere strafbare Handlung wirklich, oder soviel bekannt, ohne Mitschuldige oder Theilnehmer verübt worden, so wird dieses bemerkt. Im entgegengesetzten Falle sind die der Mitschuld oder Theilnahme Angeschuldigten mit Beziehung auf die ihre Person betreffenden Tabellen zu benennen.

In der fünften Rubrik ist der dispositive Theil des Strafurtheiles mit Angabe des erkennenden Gerichtes und des Datums der Urtheilsschöpfung anzuführen. Ist die wider das Urtheil ergriffene Berufung oder Nichtigkeitsbeschwerde verworfen, oder das Urtheil im Berufungswege bestätiget oder abgeändert, oder das Strafurtheil vom Kassazionshofe geschöpft worden, so ist dieß genau anzuführen, die Gattung der Strafe nach der gesetzlichen Benennung, ihre Dauer und die allenfalls damit verbundene Verschärfung genau auszudrücken. Insbesondere muß, wenn nach Maßgabe des Strafgesetzes auf Landesverweisung oder auf Abschaffung aus einem Orte, aus einem Kron-

sposobu zarobkowania. W rubryce pod Nr. 1. należy także zamieścić dokładny opis osoby i odzieży obwinionego.

W drugiéj rubryce należy wyrazić gminę, do któréj obwiniony właściwie należy, po nazwisku i według jéj położenia wewnątrz oznaczyć się mającego politycznego powiatu, obwodu, delegacyi, okręgu rządowego, dystryktu, i kraju koronnego, a jeżeliby ta gmina leżała za granicą, należy ją w podobnym sposobie określić.

Ostatnie zamieszkanie obwinionego, oznaczoném będzie w sposobie podobnym jak miéjsce urodzenia jego, i odróżnić go należy od miejsc chwilowego jego pobytu, które sobie obrał tylko dla celów przemijających. Jeżeli ani jedno ani drugie udowodnioném być nie może, należy uczynić wzmiankę, iż prowadził życie włóczęgi.

W trzeciéj rubryce należy na zasadzie poczynionych dochodzeń zawzmiankować, czyli życie obwinionego przedtém było nieskazitelném, lub też w jakim względzie naganném lub podejrzaném. Jeżeli już dawniéj był pod śledztwem sądu karnego, należy wyrazić z dokładnością, kiedy, gdzie, i z powodu jakiego występku prowadzoném było śledztwo dawniejsze, i w jakim sposobie było rozwiązaném. Rodzaj występku oznaczyć należy w sposobie niżéj wyrażonym, sposób zaś rozwiązania uczynić widocznym przez umieszczenie stanowiącéj części uchwały lub orzeczenia.

W czwartéj rubryce należy wyszczególnić występki, będące przedmiotem przeprowadzonego śledztwa wstępnego przy wyrażeniu, w ustawie użytem, oraz z dodatkami krótkiemi, takowe bliżéj i szczegółowo określającemi, np. przy kradzieży: kradzież dziczyzny, kradzież kieszonkowa, kradzież z wyłomem, na pijanych, śpiących, w budach jarmarcznych, na wystawach sklepowych, w gościnach, i t. p. albo przy oszustwie: przez sfałszowanie dokumentów publicznych, przez fałszywe przybranie charakteru urzędnika publicznego i t. d. Jeżeli jeden lub drugi występek rzeczywiście lub o ile wiadomo, popełniony był bez spólników lub uczestników, należy o tém uczynić wzmiankę. W przeciwnym razie należy obwinionych o spólnictwo lub uczestnictwo wymienić z odniesieniem się do tabeli ich osoby dotyczących.

W piątéj rubryce należy zamieścić część stanowiącą wyroku karnego z wyrażeniem Sądu wyrokującego, i daty wydanego wyroku. Jeżeli odwołanie się przeciwko wyrokowi lub zaskarżenie nieważności odrzuconém zostało, lub wyrok w drodze odwołania się zatwierdzonym albo zmienionym został, lub gdy Sąd kasacyjny wyrok wydał, należy to wszystko szczegółowo wyrazić, oraz gatunek kary, według oznaczenia jéj prawnego, jéj przeciąg, i zaostrzenie z takową połączone określić. W szczególności zaś, jeżeli w miarę ustawy karnéj wyrok wypadł na wydalenie z Kraju, lub na odesłanie z pewnego miéjsca, z Kraju Ko-

lande oder aus sämmtlichen Kronländern des österreichischen Kaiserstaates nach ausgestandener Strafe erkannt wurde, dieses ausdrücklich angeführt werden.

In der sechsten Rubrik ist der Tag, an welchem der Vollzug des Urtheiles zu beginnen hat, mit Buchstaben anzumerken, wenn auch die Ablieferung an entferntere Straförter später erfolgt.

In der siebenten Rubrik sind das Jahr und der Tag anzuführen, an welchem die Strafzeit, welche von dem Tage des beginnenden Vollzuges des Strafurtheiles nach dem Kalender zu berechnen ist, endiget.

In der achten Rubrik ist alles anzumerken, was über die körperliche und sittliche Beschaffenheit des Angeschuldigten wahrgenommen wurde. Es kömmt daher anzuführen, ob er gesund oder mit Leibesgebrechen und mit welchen er behaftet befunden worden, ob er, wenn er nach dem Gesetze mit körperlicher Züchtigung gestraft werden kann, hiezu nach ärztlichem Befunde geeignet, ferner ob er gutmüthig, reinmüthig, bösartig, hartnäckig, wiederspenstig u. s. w. ist. Über seine Gemüthsbeschaffenheit ist überhaupt eine Beschreibung zu liefern. In Beziehung auf den Bildungsgrad ist anzugeben, ob der Angeschuldigte des Lesens und Schreibens, oder nur des einen oder des anderen kundig sei, ob er eine gewerbliche oder höhere Ausbildung besitzet.

In der neunten Rubrik ist Alles sonst etwa auf die Behandlung des Angeschuldigten Einfluß nehmende aufzunehmen, insbesondere, ob er wegen früher versuchter oder vollbrachter Entweichung mit vorzüglicher Sorgfalt zu bewachen ist, ob er des Religions-Unterrichtes bedarf u. s. w.

§. 2.

Die Staatsanwälte an den Bezirk-Kollegial- und Landesgerichten werden bei Anordnung der Vollstreckung jener Strafurtheile, durch welche mehr als eine sechsmonatliche Freiheitsstrafe verhängt wird, die Tabelle nebst der beglaubigten Abschrift des Strafurtheiles der, dem Orte der Aburtheilung vorgesetzten politischen Behörde mittheilen, damit durch diese Behörde die Ablieferung des Verurtheilten nach dem gesetzlich bestimmten Straforte veranlaßt werde.

§. 3.

Die Verwaltung jedes Strafortes hat die ihr gleichzeitig mit dem Verurtheilten zukommende Tabelle in ihr mit gleichen Rubriken angelegtes Stammbuch mit Bemerkung der den Sträfling treffenden Zahl und des Tages seiner Übernahme genau einzutragen, vor dem Ende der Strafzeit in der zehnten Rubrik der Tabelle die Bemerkung über das Betragen des Sträflings während der Strafzeit einzuschalten, diese zu unterfertigen, und sofort die Tabelle an Orten, wo sich eine Polizei-Direkzion oder ein selbstständiges Polizei-Kommissariat befindet, diesen, sonst aber der politischen Bezirksbehörde, in deren Bezirke sie sich befindet, in solcher Zeit zu übersenden, daß durch diese Behörden noch vor dem letzten Tage der Strafdauer bestimmt werde, ob der Sträfling

ronnego, lub ze wszystkich Krajów Koronnych Cesarstwa Austryackiego po odbytéj karze, należy to wyraźnie wyszczególnić.

W szóstéj rubryce należy literami wyrazić dzień, w którym wykonanie wyroku ma się rozpocząć, jakkolwiek odstawienie do odleglejszych miejsc kary późniéj nastąpi.

W siódméj rubryce należy wyrazić rok i dzień, w którym czas kary ustaje, licząc od dnia zaczętego wykonania wyroku karnego według kalendarza.

W ósméj rubryce należy zamieścić wszystko, cokolwiek spostrzeżono co do fizycznego i moralnego usposobienia obwinionego. Należy zatém wyrazić, czyli go znaleziono zdrowym, czyli też z wadami ciała, i z jakiemi, czyli według uznania lekarskiego zdoła wytrzymać chłostę cielesną, gdyby według ustawy nią miał być ukaranym, czyli jest łagodnego umysłu, żałującym, złośliwym, upartym, krnąbrnym i t. d. O usposobieniu jego umysłowém należy w ogólności dać opis. Co się tyczy stopnia oświecenia należy wyrazić, czyli obwiniony umié czytać i pisać, czyli też tylko jedno lub drugie, czyli posiada wykształcenie profesyjne czyli też wyższe.

W dziewiątéj rubryce należy zamieścić wszystko, cokolwiek może jeszcze mieć wpływ na obchodzenie się z obwinionym, w szczególności, czyli z powodu dawniéj zamierzonéj lub dokonanéj ucieczki z szczególną starannością powinien być strzeżonym, czyli potrzebuje nauki religii i t. p.

§. 2.

Prokuratorowie przy Sądach kolegijalnych, powiatowych i Sądach krajowych winni są, przy nakazie wykonania wyroków karnych, przez które kara więzienia wyższa nad sześć miesięcy orzeczoną została, przesłać tabelę wraz z wierzytelnym odpisem wyroku karnego władzy politycznéj przełożonéj w miejscu osądzenia, żeby takowa nakazała odstawić obwinionego na miejsce kary prawem przeznaczone.

§. 3.

Administracya miejsca kary winna jest, tabelę otrzymaną równocześnie ze skazanym zaciągnąć dokładnie w swój imiennik, urządzony z takiemi samemi rubrykami, i dodać liczbę przypadającą na skazanego, jako też dzień jego przybycia, przed końcem czasu kary w dziesiątéj rubryce tabeli zamieścić uwagę o zachowaniu się skazanego w ciągu kary, takową podpisać i następnie tabelę w takich miejscach, gdzie się znajduje Dyrekcya Policyi lub udzielny Komisaryat policyjny, wręczyć tymże Władzom, w innych miejscach zaś, Władzy politycznéj powiatu, w którym się znajduje, i to w takim czasie, ażeby władze te jeszcze przed ostatnim dniem trwania kary wyznaczyć mogły, czyli skazany bezwarunkowo,

unbedingt oder mit welchen Vorsichten aus dem Straforte zu entlassen, oder ob er vor dieselben zu stellen sei.

§. 4.

Diese Polizei- und rücksichtlich politische Behörde hat, wenn nicht schon im gerichtlichen Erkenntnisse die Landesverweisung oder die Abschaffung ausgesprochen wäre, die sie jedenfalls in Vollzug zu setzen hat, zu bestimmen, was mit dem Sträflinge nach ausgestandener Strafe zu geschehen habe, ob derselbe in der Gemeinde des Strafortes belassen werden könne, oder ob derselbe in seine Heimatsgemeinde oder nach Maßgabe der besonderen Verhältnisse in eine andere Gemeinde gewiesen, und ob er dahin frei entlassen oder mittelst gebundener Marschroute oder mittelst Schubes befördert werden soll. Diese Behörde hat, wenn die Gemeinde des Strafortes zugleich die zuständige Gemeinde des zu entlassenden Sträflings ist, die Tabelle aufzubewahren, sonst aber der Polizeibehörde, welche in der zuständigen Gemeinde des Sträflinges ihren Sitz hat, in Abgang einer solchen aber der politischen Bezirksbehörde, in deren Bezirke die zuständige Gemeinde liegt, zur Kenntniß und Aufbewahrung mitzutheilen. Sollte der Sträfling in eine andere als seine zuständige Gemeinde entlassen werden, so ist, wenn sich in ersterer eine Polizeibehörde befindet, dieser, in Abgang einer solchen aber, und wenn die zum Aufenthalte angewiesene und die zuständige Gemeinde im Bezirke verschiedener politischen Bezirksbehörden liegen, der politischen Bezirksbehörde, in deren Bezirke die zum Aufenthalte angewiesene Gemeinde liegt, eine Abschrift der Tabelle zu übersenden.

§. 5.

Die Polizei- und rücksichtlich politischen Behörden, in deren Bezirke die zuständige oder zum Aufenthalte angewiesene Gemeinde des zu entlassenden Sträflinges liegt, werden diese Entlassung und die vorausgegangene Verurtheilung dem Gemeindevorsteher seines Wohn- oder künftigen Aufenthaltsortes, sowie auch dem betreffenden Gensd'armerie-Flügel-Kommando bekannt geben, und beiden das, über die Gemüths- und sittliche Beschaffenheit des Entlassenen, seinen früheren Lebenswandel und die Art seiner Beaufsichtigung zu wissen Nöthige mittheilen.

Uiberhaupt wird es den Polizei- und politischen Behörden zur strengsten Pflicht gemacht, nach Maßgabe der bestehenden Vorschriften die polizeiliche Aufsicht über entlassene Sträflinge zu pflegen.

§. 6.

Die Verwaltung des Strafortes hat im Beginne jedes Quartales ein alphabetisch geordnetes mit den Rubriken der Tabelle versehenes Verzeichniß aller mit Ende des Quartales aus dem Straforte zu entlassenden Sträflinge dem Statthalter des Kronlandes, in welchem sich die Strafanstalt befindet, vorzulegen.

czyli, i z jakiemi ostrożnościami z miejsca kary wypuszczonym czyli też przed nie stawionym być ma.

§. 4.

Rzeczona Władza policyjna, a względnie polityczna winna jest w tym przypadku, gdy w wyroku sądowym nie jest już orzeczoném wywołanie z kraju lub wydalenie, które w każdym razie wykonać jest obowiązaną, oznaczyć, co się ma stać ze skazanym po odbytéj karze, czyli może być pozostawionym w gminie miejsca kary, czyli też odesłanym do gminy zamieszkania swego, albo w miarę właściwych okoliczności, do innéj gminy, czyli wolno się tamże udać może, czyli też drogą, w paszporcie wskazaną, albo ciupasem tamże odprowadzonym być ma. Ta sama władza winna jest w tym przypadku, gdy gmina miejsca kary jest oraz gminą właściwą więźnia na wolność puszczonego, zachować tabelę, oprócz tego zaś przesłać takową do wiadomości i zachowania Władzy policyjnéj, mającéj siedzibę swoją w gminie właściwéj więźnia, w braku zaś takowéj, Władzy politycznéj powiatu, w któréj obrębie gmina właściwa leży. Gdyby więzień odesłanym być miał nie do swéj właściwéj gminy, lecz do innéj, w téj ostatniéj zaś znajduje się Władza policyjna, wówczas należy odpis tabeli przesłać téjże Władzy, w braku zaś takowéj, tudzież jeżeli gmina więźniowi na pobyt przeznaczona, i gmina właściwa tegoż leżą w obrębach różnych Władz politycznych powiatowych, przesłać takowy należy Władzy politycznéj powiatu, w którym leży gmina na pobyt mu przeznaczona.

§. 5.

Władza policyjna, a względnie polityczna, w któréj obrębie leży gmina właściwa lub na pobyt wypuszczonego więźnia przeznaczona, winny są zawiadomić o tém wypuszczeniu, jako też o poprzedniém zasądzeniu przełożonego gminy jego zamieszkania lub przyszłego pobytu, również komendę właściwą oddziału żandarmeryi, i obydwom udzielić to co im o usposobieniu umysłu i moralności wypuszczonego, tudzież o jego dawniejszém życiu i o sposobie pilnowania go wiedzieć jest potrzebném.

W ogólności wkłada się na władze policyjne i polityczne jak najściślejszy obowiązek, żeby stósownie do przepisów obowiązujących rozciągali dozór policyjny nad więźniami wypuszczonemi.

§. 6.

Administracya miejsca kary winna jest z początkiem każdego kwartału przełożyć namiestnikowi kraju koronnego, w którym się więzienie znajduje, wykaz alfabetycznie uporządkowany wszystkich więźniów, którzy z końcem kwartału z więzienia wypuszczonymi być mają.

§. 7.

Die Staats-Anwälte an den Bezirks-Kollegial-Gerichten und Landesgerichten haben auch bei der Anordnung der Vollstreckung aller übrigen im §. 2 nicht begriffenen Strafurtheile wegen Verbrechen und Vergehen, die ihnen zugekommene Tabelle und ebenso die Bezirksgerichte bei Vollstreckung der wegen Übertretungen ergangenen Strafurtheile die von ihnen nach dem Muster I. auszufertigende Tabelle, wenn am Orte des erkennenden Gerichtes eine Polizeibehörde besteht, dieser, sonst aber der politischen Bezirksbehörde, in deren Bezirke sich das Strafgericht befindet, mitzutheilen.

Ausgenommen hievon sind jene Fälle, in welchen Strafurtheile wegen solcher Vergehen gegen die Sicherheit der Ehre, die nur auf Anlangen des Beleidigten verfolgt werden können, und keine Freiheitsstrafe von sechs Monaten zur Folge hatten, oder wegen Übertretungen, welche weder aus Gewinnsucht entstanden, noch die öffentliche Sittlichkeit oder die öffentliche Ruhe und Ordnung verletzen, noch eine Freiheitsstrafe von sechs Monaten nach sich zogen, ergangen sind.

§. 8.

Die Polizei- und rücksichtlich politischen Behörden haben die am Schlusse des §. 3 erwähnte Bestimmung zu treffen, dieselbe den Staatsanwälten und rücksichtlich den Bezirksgerichten mitzutheilen, und mit den Tabellen auf die unter den §§. 4 und 5 angeführte Weise vorzugehen.

§. 9.

Wenn ein wegen eines Verbrechens, Vergehens oder wegen einer in die Auskunfts-Tabelle aufgenommenen Übertretung Verurtheilter aus seiner zuständigen oder ihm zum Aufenthalte angewiesenen Gemeinde in eine andere Gemeinde übersiedelt, so ist von der Polizeibehörde, wenn eine solche an dem früheren Wohn- oder Aufenthaltsorte besteht, in deren Abgang aber von der politischen Bezirksbehörde an die Polizeibehörde der Gemeinde, in welche die Übersiedlung geschieht, oder wenn sich daselbst eine solche nicht befindet, an die betreffende politische Bezirksbehörde eine Abschrift der Tabelle zu senden.

In allen Fällen der Übersiedlung eines solchen Verurtheilten von einer Gemeinde in die andere, ist der Vorsteher der Gemeinde, in welche übersiedelt wird, und nach Beschaffenheit der Umstände auch das Gensd'armerie-Kommando, welchem diese Gemeinde zugewiesen ist, von der vorausgegangenen Verurtheilung des Übersiedelten in Kenntniß zu setzen.

§. 10.

Die Tabellen über die seit der Wirksamkeit der Strafprozeßordnung vom 17. Jänner 1850 geschöpften Strafurtheile, insoferne sie nicht bereits in Gemäßheit des Hof-

§. 7.

Prokuratorowie rządowi przy Sądach kolegijalnych powiatowych i przy sądach krajowych winni są także przy wydaniu nakazu wykonania wszystkich innych w §. 2 nie objętych wyroków kary, na zbrodnie i wykroczenia wydanych, otrzymaną tabelę, również winny są Sądy powiatowe, przy wykonaniu wyroków kary za przestępstwa wydanych, tabelę według wzoru N. I. wystawić się mającą udzielić władzy policyjnéj, jeżeli takowa znajduje się w miejscu sądu wyrokującego, oprócz tego przypadku zaś, władzy politycznéj powiatu, w którym Sąd karny się znajduje.

Wyjętemi są od tego przypadki, w których wyroki kary zapadły z powodu takich wykroczeń przeciw bezpieczeństwu honoru, które tylko na żądanie obrażonego sądownie dochodzone być mogą, i nie pociągają za sobą kary aresztu sześciu miesięcy, lub z powodu przestępstw, które ani z żądzy zysku nie powstały, ani nie nadwerężają publicznego spokoju i porządku, ani też nie pociągnęły za sobą kary aresztu sześciu miesięcy.

§. 8.

Władze policyjne a względnie władze polityczne winny są czynić zarządzenia, w końcu §. 3go wspomnione, zakommunikować takowe prokuratorom rządowym a względnie sądom powiatowym i z tabelami postępować w sposobie, w §§. 4 i 5tym wskazanym.

§. 9.

Jeżeli zasądzony za zbrodnie, wykroczenie lub przestępstwo zamieszczone w wykazie tabelarnym przeprowadza się z gminy swéj właściwéj lub na pobyt mu przeznaczonéj do innéj gminy, wówczas władza policyjna jeżeli takowa istnieje w jego dawniejszém zamieszkaniu lub miejscu pobytu, w braku zaś takowéj, władza polityczna powiatu, winna jest przesłać odpis tabeli do władzy policyjnéj gminy, do któréj się wypuszczony przeprowadza, lub gdy się tamże takowa nie znajduje, do właściwéj władzy politycznéj powiatu.

W każdym przypadku gdy się taki skazany przeprowadza z jednéj gminy do drugiéj, należy o poprzedniém skazaniu tego, który przeprowadzonym być ma zawiadomić przełożonego gminy, do któréj się go przeprowadza, i według okoliczności także komendę żandarmeryi, któréj gmina ta jest przydzieloną.

§. 10.

Tabele wyroków karnych, wydanych od dnia działania ustawy sądowéj karnéj z dnia 17 Stycznia 1850 r. należy w najkrótszym czasie stósownie do powyż-

dekretes vom 30. November 1821, Nr. 1818 der Justiz-Gesetzsammlung, verfaßt und übergeben wurden, sind nach diesen Vorschriften nachträglich in kürzester Zeit auszufertigen, und den in den früheren Absätzen bezeichneten Behörden zu übersenden.

§. 11.

Die Polizei- und rücksichtlich politischen Behörden haben die an sie gelangenden Tabellen zu sammeln, mit fortlaufenden Zahlen der Reihenfolge nach zu versehen, hierüber einen alphabetischen Index zu führen und auf Anlangen der Sicherheitsbehörden, Gerichte und Staatsanwaltschaften aus denselben Auskünfte zu ertheilen.

Krauß m. p.

szych przepisów wystawić i przesłać władzom w poprzednich ustępach wskazanym, jeżeli te tabele nie były już stósownie do dekretu nadwornego z dnia 30 Listopada 1821 r. N. 1818 Zbioru ustaw sądowych urządzone i przedłożone.

§. 11.

Władze policyjne a względnie władze polityczne winny otrzymane tabele zbierać, takowe naznaczać liczbami bieżącemi w porządku, urządzić index alfabetyczny dla nich i na żądanie władz bezpieczeństwa, sądów i prokuratorstw udzielać z nich wiadomości.

Krauss m. p.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Vor-, Geschlechts- und Beiname, Geburtsort, Alter, Religion, Stand, Beschäftigung und Personsbeschreibung	Gemeinde, welche zuständig ist, dann letzter Wohn- oder Aufenthaltsort	Früherer Lebenswandel	Zuletzt begangene strafbare Handlung und Mitschuldige und Theilnehmer	Auszug aus dem letzten Urtheile	Tag des Urtheilsvollzuges oder des Beginnes der Freiheitsstrafe	Ende der Strafzeit	Körperliche und sittliche Beschaffenheit, dann Bildungsgrad	Anmerkung	Verhalten während der Strafzeit
Größe Körperbau Gesicht Gesichtsfarbe Haare Stirne Augenbraunen Augen Nase Mund Zähne Bart Kinn Besondere Kennzeichen Sprache Kleidung									

1 Imie, nazwisko i przezwisko, miejsce urodzenia, wiek, religija, stan, zatrudnienie i opis osoby.	2 Gmina właściwa tudzież ostatnie zamieszkanie lub miejsce pobytu	3 Życie dawn ejsze	4 Ostatnio popełnione występki spólnicy i uczestnicy	5 Wyciąg z ostatniego wyroku
Wzrost Budowa Twarz Kolor twarzy Włosy Czoło Brwi Oczy Nos Usta Zęby Broda Podbrodek Znamiona szczególne Język Odzież				

6	7	8	9	10
Dzień wykonania wyroku lub początku kary więzienia	Koniec kary	Usposobienie fizyczne i moralne, tudzież stopień oświaty	Uwaga	Zachowanie się w ciągu kary.

21.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 16. Juni 1855,

womit der Zeitpunkt der Aktivirung einer eigenen Landes-Buchhaltung für Krakau und das westliche Galizien bekannt gegeben wird.

Von der obersten Rechnungs-Kontrols-Behörde ist die Trennung der galizischen Staatsbuchhaltung für unumgänglich nothwendig erkannt, und in Folge dessen eine eigene Landes-Buchhaltung für das Krakauer Verwaltungsgebiet mit dem Amtssitze in Krakau organisirt worden, welche mit 1. Juli 1855 in's Leben tritt.

Dieß wird zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerken gebracht, daß jene Parteien und Korporazionen, welche mit der galizischen Saatsbuchhaltung bisher im dienstlichen Korrespondenz-Verkehre gestanden sind, vom 1. Juli 1855 an, ihre Eingaben und sonstigen Piécen nicht mehr an die galizische, sondern an die Krakauer k. k. Staatsbuchhaltung zu leiten haben.

Mercandin m. p.

21.

Obwieszczenie Rządu Krajowego z dnia 16 Czerwca 1855,

którém ogłasza się początek działalności osobnéj Buchalteryi krajowéj dla Krakowa i dla zachodniéj Galicyi.

Najwyższa władza kontrolna rachunkowa uznała podzielenie buchalteryi galicyjskiéj za niezbędnie potrzebne, w skutek czego zorganizowaną została dla zarządu Obrębu Krakowskiego osobna buchalterya krajowa, która z dniem 1 Lipca 1855 r. w Krakowie urzędowanie swe zaczyna.

To podaje się do powszechnéj wiadomości z tym dodatkiem, że wszystkie strony i korporacye, które dotąd z galicyjską buchalteryą w urzędowéj stały korespondencyi, od dnia 1 Lipca 1855 r. swe podania i inne dotyczące się rzeczy już nie galicyjskiéj, lecz C. K. buchalteryi w Krakowie przedkładać mają.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 10. Juli 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XVII.

Wydany i rozesłany dnia 10 Lipca 1855.

22.

Kundmachung der galizischen Finanz-Landes-Direkzion vom 1. Juni 1855,

betreffend die Einhebung der Stempel-Abgabe von Kalendern durch Abstemplung derselben.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat zu Folge Erlasses vom 16. Mai 1855 Z. 5928 gestattet, daß in den Standorten der Finanz-Landes-Behörden die Abgabe von Kalendern wie früher durch Abstemplung derselben erleichtert werde, ohne daß, wenn die Steuerpflichtigen es vorziehen, hiedurch die gegenwärtige Art der Entrichtung der Abgabe mittelst Anheftung der Stempelmarke und deren Uiberstemplung aufgehoben wird.

In Vollziehung dieser hohen Anordnung wird die Abstemplung der Kalender den k. k. Hauptzollämtern in Lemberg und Krakau übertragen, und der Zeitpunkt der Wirksamkeit dieser Maßregel auf den 1. Juli 1855 festgesetzt.

Dieß wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Krajewski m. p.

23.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 2. Juli 1855,

in Betreff der Ausdehnung der im Kronlande Galizien geltenden Vorschriften bezüglich der Ausrottung der Raubthiere auf das Großherzogthum Krakau.

In Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums des Innern vom 4. Mai 1855 Z. 3202 werden bei dem Umstande, als im Großherzogthume Krakau keine zureichenden gesetzlichen Vorschriften bezüglich der Ausrottung der Raubthiere bestehen, die anliegenden ℒ. dießfalls im Kronlande Galizien geltenden Vorschriften hiemit auch auf das Großherzogthum Krakau mit dem Bemerken ausgedehnt, daß sie mit dem Tage dieser Kundmachung in Giltigkeit treten und mit diesem Zeitpunkte alle bezüglichen im Großherzogthume Krakau geltenden gesetzlichen Bestimmungen, namentlich aber die Verordnung des bestandenen regierenden Senates vom 22. Dezember 1816 Z. 1140 außer Kraft gesetzt werden.

Mercandin m. p.

ℒ.

I. Gubernial-Dekret vom 22. Juni 1821 Z. 25030.

(Prov. Ges. Samm. vom Jahre 1821, Nr. 82, Seite 104.)

Laut hohen Hofkammer-Dekretes vom 20. April d. J. wurde befunden, die Allerhöchst bewilligte Prämie für die Erlegung eines Wolfes oder Bären, welche letzhin mit 4 fl. 30 kr. W. W. P. G. entrichtet wurde, nunmehr wieder auf die ursprüngliche

22.

Obwieszczenie Galicyjskiéj Dyrekcyi Krajowéj Skarbu z dnia 1 Czerwca 1855,

tyczące się pobierania opłaty stęplowéj od kalendarzy przez ostęplowanie tychże.

Wysokie C. K. Ministerstwo Skarbu dozwoliło rozporządzeniem z dnia 16 Maja 1855 r. Nr. 5928, ażeby w miejscach, gdzie się znajdują krajowe władze Skarbowe, opłata od kalendarzy tak jak dawniéj przez ostęplowanie tychże ułatwioną była, przezco jednakże teraźniejszy sposób téjże opłaty przez przylepienie marki stęplowéj i następne przestęplowanie téjże, jeżeliby podatkujące osoby to przenosiły, nie zostaje uchyloném.

W wykonaniu tegoż Wysokiego Rozporządzenia poruczа się ostęplowanie kalendarzy C. K. głównym urzędom cłowym we Lwowie i w Krakowie, rozporządzenie zaś powyższe z dniem 1 Lipca 1855 r. obowiązywać zaczyna.

Co do powszechnéj podaje się wiadomości.

Krajewski m. p.

23.

Obwieszczenie Rządu Krajowego z dnia 2 Lipca 1855,

tyczące się rozciągnienia na Wielkie Księstwo Krakowskie obowiązujących w Kraju Koronnym Galicyi przepisów o wytępianiu zwierząt drapieżnych.

Ponieważ w Wielkiém Księstwie Krakowskiém nie istnieją dostateczne prawne przepisy o wytępianiu zwierząt drapieżnych, rozciągają się zatém w skutek upoważnienia Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 Maja 1855 Nr. 3202 odnośne, w Kraju Koronnym Galicyi obowiązujące, pod ·/. załączone prawne przepisy na Wielkie Księstwo Krakowskie z tym dodatkiem, że też z dniem ogłoszenia obowiązywać zaczynają i że z tymże dniem wszystkie odnośne w Wielkiém Księstwie Krakowskiém obowiązujące przepisy, mianowicie zaś rozporządzenie byłego rządzącego Senatu z dnia 22 Grudnia 1816 r. Nr. 1140 uchylone zostają.

Mercandin m. p.

·/.

I. Dekret Gubernialny z d. 22 Czerwca 1821 Nr. 25030.

(Zbiór ustaw prow. z roku 1821, Nr. 82, stron. 104.)

W skutek dekretu Wysokiéj Kamery Nadwornéj z dnia 20 Kwietnia r. b. postanowiono, ażeby dozwolona Najwyższém Postanowieniem nagroda (praemium) za ubicie wilka lub niedźwiedzia, która ostatniemi czasy w kwocie 4 Złr. 30 kr.

Ausmaß von Einem Dukaten oder Vier Gulden 30 kr. Konv. Münze und zwar vom 1. Mai d. J. an, zurückzuführen.

II. Gubernial-Verordnung vom 14. Jänner 1831 Z. 10970.

(Prov. Ges. Samml. vom Jahre 1831, Nr. 11, Seite 22.)

Verschiedene über die bisherigen Modalitäten bei Anweisung der Prämien für erlegte Raubthiere erregte Anstände, insbesondere aber die mit dem Jahre 1821 jährlich bedeutend gestiegenen Auslagen, welche für derlei Prämien entfallen sind, haben eine neuerliche Durchsicht der dießfälligen Anordnungen und Erörterung jener Anstände veranlaßt, in deren Folge dem Kreisamte Nachstehendes erinnert wird:

1. Die von einigen Kreisämtern angegebene absichtliche Hegung von Mütterwölfen, so wie der Antrag, Prämien für junge Wölfe nur dann zu erfolgen, wenn selbe zugleich mit der Mutter-Wölfin beigebracht werden, sind durch die Aeußerungen der kunstverständigen technischen Individuen theils als ungegründet, theils als praktisch unausführbar erklärt worden.

2. Sowohl die bisherige Erfahrung als auch der Erfolg bewähren die Zweckmäßigkeit der über diesen Gegenstand bestehenden allgemeinen Anordnungen: nämlich des Kreisschreibens vom 10. Juli 1788 und der Gubernial-Zirkularien vom 8. April 1795 Z. 8831 und vom 8. Juli 1796 Z. 18345, dann des Kreisschreibens vom 22. Juni 1821 Z. 25030, welche dem Kreisamte hiemit abermal in Erinnerung gebracht und gegenwärtig gehalten werden; und welchen zu Folge in der Erfolgung der Prämien für erlegte Raubthiere und insbesondere zwischen jungen und älteren Thieren kein Unterschied besteht.

3. Um jedoch das dießfällige Verfahren mehr in Ordnung zu bringen, findet man folgende Bestimmungen festzusetzen:

a) Jeder, der auf die Belohnung für ein erlegtes Raubthier Anspruch macht, ist verpflichtet, selbes ganz d. i. den Körper mit der Haut unabgezogen vorzuzeigen. Zur Winterzeit, oder wenn die Entfernung vom Kreisamte nicht mehr als vier Meilen beträgt, ist ersteres zum Kreisamte zu bringen; wo dieß wegen größerer Entfernung oder der Jahreszeit halber unmöglich werden sollte, ist ein solches erlegtes Thier dem Dominium vorzuzeigen, und in diesem Falle genügt die Vorzeigung der ganzen Haut mit der Schnauze beim Kreisamte.

b) Jedes Dominium ist verpflichtet, einem solchen Prämienwerber stets ohne Aufenthalt und unentgeltlich das Zeugniß zu geben, daß der Vorzeiger wirklich ein Unterthan desselben sei, und das Thier in dessen Territorium erlegt habe; wo jedoch nur

W. W. P. G. placoną była, odtąd, mianowicie zaś od dnia 1 Maja r. b. w piérwotnym wymiarze t. j. w kwocie jednego dukata lub cztérech Zlr. 30 kr. w monecie konw. wyliczaną była.

II. Rozporządzenie Gubernialne z d. 14 Stycznia 1831 Nr. 10970.

(Zbiór ustaw prow. z roku 1831, Nr. 11, stron. 22.)

Różne o dotychczas istniejących formach przy asygnowaniu nagród za ubite zwiérzęta drapieżne wszczęte wątpliwości, a osobliwie od roku 1821 co rok znacznie powiększone wydatki, które na takowe nagrody łożone są, dały powód do nowego przejrzenia istniejących w tym względzie rozporządzeń i do wykrycia tychże wątpliwości, w skutku czego przypomina się Urzędowi cyrkułowemu co następuje:

1. Wniesione od niektórych Urzędów cyrkułowych umyślne chowanie wilczyc równie jak i wniosek, aby za młode wilczęta nagrody tylko wtedy wypłacane były, gdy te wraz z matką wilczycą przyniesione zostaną, uznane są przez oświadczenia biegłych w rzeczach technicznych częścią za bezzasadne, a częścią za niepodobne do wykonania.

2. Tak dotychczasowe doświadczenie, jako téż skutek dowodzą stósowność do zamiaru istniejących w tym przedmiocie powszechnych przepisów, a mianowicie: okólnika z dnia 10 Lipca 1788 i cyrkularzów gubernialnych z dnia 8 Kwietnia 1795 Nr. 8831 i z dnia 8 Lipca 1796 Nr. 18345, tudzież okólnika z dnia 22 Czerwca 1821 Nr. 25030, które Urzędowi cyrkułowemu na nowo przypominają się; i w skutku których w wydawaniu nagród za ubite zwiérzęta drapieżne, a w szczególności między młodemi i staremi zwiérzętami żadna różnica nie istnieje.

3. Aby jednak postępowanie w téj mierze bardziéj uporządkować, uznano za potrzebną, następujące przepisy wydać:

a) Każdy, kto do nagrody za ubite zwiérzę drapieżne sobie prawo rości, jest obowiązany, takowe w całości, t. j. ciało z niezdjętą skórą pokazać. W zimowéj porze, albo gdy odległość od Urzędu cyrkułowego nie więcéj jak 4 mile wynosi, ma być takowe do Urzędu cyrkułowego przyniesione; gdzieby zaś to dla większéj odległości albo dla pory roku stać się nie mogło, tam należy takowe ubite zwiérzę Dominio ukazać, a w tym razie ukazanie Urzędowi cyrkułowemu całéj skóry z mordą jest dostatecznem.

b) Każde Dominium jest obowiązane, takowemu o nagrodę ubiegającemu się zawsze niezwłocznie i bezpłatnie zaświadczenie wydać, że ukaziciel rzeczywistym jest tegoż poddanym i że zwiérzę w jego terytoryum przezeń ubite

die Haut beigebracht wird, muß der Umstand ausdrücklich beigefügt werden, daß ersterer das ganze Thier wirklich bei dem Dominium vorgezeigt habe.

c) Derlei Zeugnisse müssen von den Ortspfarrern bestätiget werden, daher auch diese sich von der Wahrheit des Inhaltes derselben zu überzeugen haben.

d) Junge, noch kleine und unausgewachsene derlei Raubthiere, welche gewöhnlich als Säuglinge aus den Nesten ausgehoben werden, müssen entweder lebendig oder todt zum Kreisamte selbst gebracht werden, um die Uiberzeugung zu erhalten, daß dieselben wirklich Raubthiere sind.

e) Die von getödteten größeren Thieren abgezogenen Häute sollen immer frisch, somit so schleunig als möglich zum Kreisamte gebracht werden, weil alte und eingetrocknete Häute oder jene, die den Verdacht der Einschwärzung aus anderen Provinzen oder Ländern und die Auffrischung mit Salzwasser und Blut an sich tragen, zurückgewiesen werden müßten.

Da sich endlich hie und da der Fall ergeben hat, daß an Häute, für welche bereits einmal nach Abnahme der Schnauze ein Prämium bezahlt wurde, eine andere Schnauze künstlich angemacht und neuerlich Prämien in Anspruch genommen worden sind, so wird das Kreisamt auf diesen Umstand aufmerksam gemacht, und zur genauesten Prüfung der vorkommenden Häute angewiesen.

4. Da einzelne Kreisämter angegeben haben, daß ihnen die Kennzeichen des Unterschiedes zwischen jungen Wölfen und anderen Thieren aus dem Hundegeschlechte nicht genug bekannt seien, so wird denselben hiemit eröffnet, daß diese Kennzeichen nach der Aeußerung des Oberwaldmeisters Schwestka im Wesentlichen folgende seien:

a) Der junge Wolf unterscheidet sich von den übrigen Jungen des Hundegeschlechtes auf eine auffallende Art, und es kann dießfalls nicht leicht ein Betrug Statt finden, weil die Hunde herabhangende Ohren haben, welche bei den Wölfen aufrecht stehend und zugespitzt sind, die letzteren haben übrigens auch einen viel stärkeren Vordertheil, einen größeren stärkeren Kopf, ein stärkeres Gebiß, Rachen, Klauen und Pfoten, stärkere härtere Haare als alle andere Hundsgattungen.

b) Der junge Fuchs unterscheidet sich vom jungen Wolf dadurch, daß er ein feineres (zartes) Knochenwerk, überhaupt eine kleinere Gestalt, einen etwas röthlichen Balg, (bei Wölfen ist der Balg meistens schmutzig grau und gelblich) eine mehr spitzige Schnauze und einen mehr behaarten Schweif, an dessen Ende sich ein weißes Haarbüschel befindet, hat. Das etwaige Ausreißen oder Abzwicken dieses Haarbüschels verursacht Wunden, die leicht wahrzunehmen sind, wenn hierauf die gehörige Aufmerksamkeit gewendet wird.

c) Halberwachsene Iltisse oder Fischotter unterscheiden sich in ihrer Gestalt von den Wölfen so wesentlich, daß nach den über letztere bereits bekannten und oben angeführten Kennzeichen diesfalls kein Zweifel obwalten kann, wenn anders bei der Besichtigung derselben mit der erforderlichen Genauigkeit vorgegangen wird. Sollten sich demungeachtet noch einige Zweifel ergeben, ob die vorgezeigten jungen Thiere

zostało; gdzie zaś tylko skóra przyniesioną będzie, potrzeba tę okoliczność wyraźnie dołączyć, że poddany istotnie całe zwierzę w Dominium ukazywał.

c) Takowe zaświadczenia muszą przez plebanów miejscowych potwierdzone być, a zatém też i ci o prawdzie treści tychże zaświadczeń przekonać się mają.

d) Młode, jeszcze małe i niedorosłe takie zwierzęta drapieżne, które zwykle jako sysaki z gniazd wybierane bywają, muszą albo żywcem albo ubite do samego Urzędu cyrkułowego przyniesione być, aby przekonać się, iż takowe istotnie drapieżnemi zwierzętami są.

e) Skóry z ubitych większych zwierząt zdjęte powinny zawsze świéże, a zatém ile możności prędko do Urzędu cyrkułowego przynoszone być, gdyż dawne i wysuszone skóry, równie jak i te, które podejrzeniu przemycenia z innych prowincyj albo krajów i odświeżania takowych słoną wodą i krwią podlégają, odrzucone być muszą.

Gdy nakoniec tu i owdzie wydarzyło się, że do skóry, za którą już raz po odjęciu mordy nagroda wypłaconą była, inną mordę sztucznie przyszyto i powtórnie o nagrodę dopominano się; przeto zwraca się uwagę Urzędu cyrkułowego na tę okoliczność, i zaléca się onemu najdokładniejsze oglądanie przyniesionych skór.

4. Ponieważ niektóre Urzędy cyrkułowe podały, że onym oznaki różnicy między młodemi wilkami i innemi zwierzętami psiego rodu dostatecznie wiadome nie są, więc ogłasza się niniejszém, że te oznaki podług objaśnienia zwierzchniczego nadzorcy lasów *Schwestka* co do istoty są następujące:

a) Młody wilk różni się od innych szczeniąt psiego rodu w oczy uderzającym sposobem, i w tym względzie nie łatwo zajść może oszukaństwo, gdyż psy mają obwisłe uszy, które u wilków prosto stojące i zaostrzone są, wreszcie u wilków także daleko mocniejszy przód, większa i mocniejsza głowa, tudzież pysk, paszcza, pazury i łapy są większe, włos dłuższy i twardszy jak u wszystkich innych psich gatunków.

b) Młody lis różni się od młodego wilka tém, że u lisa delikatniejszy skład kości, w ogólności mniejsza postawa, trochę czerwoniawy włos, (u wilków zaś najczęściéj brudno-szary i żółtawy), bardziéj zaostrzona morda i rzęsisto-kosmaty ogon, na końcu którego biały kosmyk (pęk włosów) znajduje się. Oderwanie albo odszczypienie tego kosmyka sprawia rany, które łatwo dostrzédz można, zwróciwszy na to należytą uwagę.

c) Półdorosłe tchórze albo wydry różnią się swoim kształtem od wilków tak wyraźnie, iż podług oznaków o wilkach już wiadomych, w tym względzie żadna wątpliwość zachodzić nie może, jeźli tylko przy oglądaniu tychże z należną dokładnością postąpiono będzie. Gdyby jednak jeszcze niektóre wątpliwości zachodziły, czyli ukazane młode zwierzęta istotnie drapieżnemi są zwié-

wirklich Raubthiere seien, so ist der nächste vollkommen vertrauungswürdige Forstkundige oder Sachverständige um sein Gutachten anzugehen; findet auch dieser Bedenken, so ist die Prämie ohneweiters zu verweigern.

5. So wie einerseits dafür gesorgt werden muß, damit das Allerhöchste Aerar in keiner Rücksicht bevortheilt werde, und daher sowohl bei Prüfung der Zeugnisse, als der zum Amte gebrachten Thiere und der Felle mit aller Umsicht und Genauigkeit vorzugehen ist, so muß andererseits auch jenen, welche das Prämium für erlegte Raubthiere wirklich ins Verdienen gebracht haben, jede Unterstützung und Beschleunigung zu Theil, und selbe insbesondere gegen alle Verzögerungen beim Kreisamte und die Plakereien der minderen Kanzleibeamtem geschützt werden; daher wenn die Dominikal-Zeugnisse in Ordnung sind, und sonst kein Bedenken obwaltet, die Anweisung der Prämien durch Vidirung der Quittung ohne allen Aufenthalt zu geschehen hat, und jede Art protokollarischer Verhandlung oder Verrechnung zu vermeiden ist.

6. Keiner Art Kommissionären, Stellvertretern oder Faktoren ist der Zutritt oder Einfluß bei derlei Prämien-Anweisungen zu gestatten.

III. Gubernial-Verordnung vom 25. September 1840 Z. 57244.

(Prov. Ges. Samm. vom Jahre 1840, Nr. 159, Seite 580.)

Die hohe Hofkanzlei hat mit Erlaß vom 12. August l. J. Z. 21624 Folgendes bemerkt:

Die geringe Zahl der bei Gelegenheit periodischer allgemeinen Jagden auf Raubthiere erlegten Wölfe, verglichen zu den seit so vielen Jahren fortgesetzten Prämien-Zahlungen außer dieser Treibjagden, scheint immerhin besonders in einzelnen Kreisen in einem Mißverhältnisse zu stehen, oder auf eine minder zweckmäßige Einleitung und Vornahme der allgemeinen Jagden schließen zu lassen. Es sind demnach die Ergebnisse dieser Hauptjagden mit der außerdem zur Vergütung zum Kreisamte gebrachten Wölfezahl zu vergleichen, und bei den dießfälligen Berichtserstattungen nach Umständen näher aufzuklären, ob denn wirklich so viele Wölfe gesehen oder wenigstens deren Spuren bei diesen allgemeinen Jagden gefunden werden, als selbe fortwährend und besonders in einigen Kreisen (einigermaßen im Verhältniße) zahlreich sein sollten, um in dieser Provinz alljährlich (und zwar beinahe ohne Abnahme) immer wieder so viele Hunderte erlegen und sichtlich zur Vergütung bringen zu können.

Auch haben die Kreisämter in den jährlich an die Buchhaltung einzusendenden Ausweisen über die für erlegte Raubthiere erfolgten Prämien, in Hinkunft

1. die Anzahl der bei den angeordneten allgemeinen Treibjagden, dann
2. der im besonderen Wege erlegten, und endlich

rzętami, wezwać należy najbliższego zupełnego zaufania godnego leśniczego, lub innego w rzeczy biegłego znawcę o danie swojego zdania, a jeźli i ten wątpliwość znajdzie, więc nagroda bez dalszego roztrząsania odmówioną być ma.

5. Jak z jednéj strony o to starać się należy, aby najwyższy skarb w żadnym względzie krzywdzonym nie był, a zatém tak przy rozważaniu zaświadczeń, jako téż oglądaniu przyniesionych do urzędu zwierząt i skór z wszelką ostrożnością i ścisłością postępowano, tak téż z drugiéj strony tym, którzy nagrodę za ubitego zwiérza drapieżnego istotnie zasłużyli, wszelka pomoc i przyspieszenie udziałem były, i aby takowi w szczególności od wszelkich zwłok w urzędzie cyrkułowym i uciśnień z strony pomniejszych urzędników kancelaryjnych zasłonieni byli; przeto téż, jeżeli zaświadczenia dominikalne w porządku znajdują się i żadna inna wątpliwość nie zachodzi, asygnowanie nagród przez poświadczenie kwitów bez wszelkiéj zwłoki nastąpić ma, i żadnego dalszego percypowania lub asumowania protokółu nie potrzeba.

6. Przystępu lub wpływu żadnym komisom, zastępcom lub faktorom przy takowych asygnacyach nagród nie dozwalać.

III. Rozporządzenie gubernialne z dnia 25 Września 1840 N. 57244.

(Zbiór ustaw prow. z roku 1840, N. 159, stron. 580.

Wysoka C. K. Kancelarya nadworna tak się w odezwie z dnia 12 Sierpnia r. b. do L. 21624 wyraziła:

Nieznaczna ilość wilków, w czasie peryodycznych ogólnych na zwiérza drapieżnego obław ubitych, zdaje się w porównaniu z ciągle od wielu lat wypłacanemi wypłatami nagród oprócz tych obław zawsze jeszcze być niestósunkową, albo każe się domyślać, że tych ogólnych obław nie ułożono i nie odbyto tak, jakby było należało. Potrzeba więc ilość ubitych na wielkich polowaniach wilków porównać z przyniesionemi oprócz tego do Urzędu cyrkułowego dla odebrania nagrody, i w tyczącém się tego zdaniu sprawy podług okoliczności objaśnić, czy téż istotnie na tych powszechnych polowaniach tyle wilków, a przynajmniéj tropów widziano, ileby ich ciągle jeszcze, a szczególnie w niektórych cyrkułach (niejako w stósunku) być powinno, ażeby ich w tym kraju co rok (i to prawie bez umniejszenia się) znowu tyle set ubić i po nagrodę przynieść można było.

Urzędy cyrkułowe mają téż na przyszłość w corocznych Izbie obrachunkowej przesyłać się mających wykazach wypłaconych za ubicie zwierząt drapieżnych nagród,

1. ilość ubitych na nakazanych powszechnych obławach,
2. kiedyindziéj ubitych wilków, wreszcie

3. die Anzahl der jungen Wölfe, welche gewöhnlich als Säuglinge ausgehoben und zur Vergütung gebracht werden, sammt den hiefür erfolgten Prämien stets in besonderen Rubriken ersichtlich zu machen.

Es versteht sich übrigens von selbst, daß sich die Kreisämter bei Erfolgung der Prämien für die zur Vergütung gebrachten Wolfssäuglinge die in der hierortigen Verordnung vom 14. Jänner 1831 Z. 10970 §. 4 zur Unterscheidung derselben von den übrigen Jungen des Hundsgeschlechtes angedeuteten Kennzeichen stets genau gegenwärtig zu halten, und vorzüglich darauf zu sehen haben, damit für junge Füchse, welche einen zarteren Knochenbau, eine kleinere Gestalt, eine mehr spitzige Schnautze, ein etwas röthlicheres Fell, einen mehr behaarten Schweif, und an dessen Ende ein weißes Haarbüschel haben, daher auch von den Wolfssäuglingen leicht zu unterscheiden sind, keine Prämien erschlichen werden.

Der meiste Unterschleif kann bei einer nicht gehörigen Handhabung der dießfälligen Bestimmungen mit Wolfshäuten, welche leicht von den benachbarten Grenzländern eingeschwärzt werden können, getrieben werden. Zur Hintanhaltung dieser Unterschleife haben die Kreisämter vorzüglich darauf zu sehen, daß (wenn nicht das Thier selbst wegen zu großer Entfernung vorgewiesen werden kann), die zur Vergütung gebrachten Wolfshäute frisch abgezogen, und der unbezweifelte Beweis vorliege, daß das Thier wirklich hierlandes erlegt worden sei.

Uiberhaupt muß den Kreisämtern eine strenge Handhabung der zur Vermeidung der Prämien-Unterschleife hinausgegebenen Bestimmungen und eine besondere Aufmerksamkeit bei diesem Gegenstande empfohlen werden, damit nicht der eigentliche Zweck der Prämien für Raubthiere verfehlt, und das hohe Aerar nicht bevortheilt werde.

IV. Gubernial-Verordnung vom 11. März 1842 Z. 8548.

(Prov. Ges. Samm. vom Jahre 1842, Nr. 41, Seite 102.)

Man findet die allgemeinen periodischen Treibjagden auf Raubthiere, welche bisher im Grunde der hierortigen Verordnung vom 17. November 1773 Z. 8508 und des Kreisschreibens vom 10. Juli 1788 Z. 15441 im Monate April und Dezember jeden Jahres abgehalten wurden, ganz abzustellen, und es den Kreisämtern zu überlassen, in Fällen, wo die Sicherheit einer Gegend durch Raubthiere bedroht wird und eine örtliche Abhilfe nicht zureichen sollte, die nach Umständen nöthigen Maßregeln zu treffen, und somit auch größere Treibjagden zu veranlassen. Hiernach hat auch die diese Treibjagden betreffende periodische Eingabe zu unterbleiben, und ist selbe auch in dem Ausweise der periodischen Eingaben zu löschen.

Eben so hat die in dem Jahresausweise über die für erlegte Raubthiere erfolgten Prämien mit der hierortigen Verordnung vom 25. September 1840 Z. 57244 vorgezeichnete Rubrik I.: „Anzahl der bei den periodischen Treibjagden erlegten Raubthiere“ wegzubleiben.

---

3. ilość wilcząt wybranych z jamy i po nagrodę przyniesionych, wraz wypłaconych za nie nagród zawsze *w osobnych rubrykach* wyszczególnić.

Z resztą rozumié się to samo przez się, że Urzędy cyrkułowe, wypłacając nagrody za przyniesione wilczęta, mają mieć zawsze w świéżéj pamięci podane w rozporządzeniu gubernialném z dnia 14 Stycznia 1831 do L. 10970 §. 4 znamiona dla rozróżnienia ich od innych szczeniąt rodzaju psów, i szczególnie na to baczyć, ażeby za młode lisy, które nie są tak kościstéj budowy, są o wiele mniejsze, mają mordeczkę śpiczastszą, sierść nieco rudawszą, kitkę kosmatszą, a *koniuszek jéj biały*, a przeto od wilcząt mogą być łatwo rozróżnione, podstępem nagród nie odbierano.

Największe oszukaństwo w razie niedostatecznego przestrzegania tyczących się tego przedmiotu przepisów popełniać mogą pokryjomo z zagranicy przywożonemi wilczemi skórami. W celu przeszkodzenia podobnemu oszustwu, powinny Urzędy cyrkułowe szczególnie na to uważać, ażeby w razie, (gdyby dla wielkiéj odległości nie można było samego wilka pokazać), przyniesione po nagrodę wilcze skóry były świéżo zdjęte, a tém samém, aby mieć niezawodny dowód, że go rzeczywiście w kraju tutejszym ubito.

Rząd krajowy musi w ogólności C. K. Urzędom cyrkułowym zalecić ścisłe przestrzeganie przepisów, w celu zapobieżenia podstępnemu zyskiwaniu nagród wydanych, i szczególniejszą w tym względzie uwagę, aby nie uchybić celu nagród za ubicie zwiérzów drapieżnych i skarbu na uszczerbek nie narazić.

IV. Rozporządzenie Gubernialne z d. 11 Marca 1842 N. 8548.

(Zbiór ustaw prow. z roku 1842, N. 41, stron. 102).

Uznano za stósowne, aby powszechne peryodyczne obławy na zwiérzęta drapieżne, które dotychczas na zasadzie Rozporządzenia tutejszego z dnia 17 Listopada 1773 za liczbą 8508 i Okólnika z dnia 10 Lipca 1788 za liczbą 15441 w miesiącach Kwietnia i Grudnia każdego roku odbywano, całkiem uchylić, i zostawić do rozrządzenia Urzędom cyrkułowym, aby tam, gdzie bezpieczeństwo jakiéj okolicy napadem zwiérza drapieżnego zagrożone, i miejscowe zaradzenie temu nie byłoby dostatecznem, użyć przeciwko temu w miarę okoliczności potrzebnych środków, a zatém większe także obławy nakazać. Tym sposobem ustać ma także peryodyczne sprawozdanie o tych obławach, i w wykazie tych peryodycznych podań wymazaném być ma.

Podobnież ustać ma owa w wykazie rocznym nagród rozdanych za ubicie zwiérząt drapieżnych umieszczona, a rozporządzeniem tutejszém z dnia 25 Września 1840 za liczbą 57244 przepisana rubryka I: „*Liczba zwiérząt drapieżnych, które na obławach peryodycznych ubite zostały.*“

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. Juli 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XVIII.

Wydany i rozesłany dnia 15 Lipca 1855.

24.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 9. Juli 1855,

in Betreff der Einhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer für das Verwaltungs-Jahr 1856.

In Gemäßheit des Dekretes des hohen k. k. Finanzministeriums vom 16. Juni 1855 Z. $\frac{2}{1}\frac{7}{5}\frac{9}{1}\frac{1}{1}\frac{9}{1}$ hat die Sicherstellung des Ertrages der allgemeinen Verzehrungssteuer für das Verwaltungs-Jahr 1856 in derselben Art und nach denselben Bestimmungen, welche für das Verwaltungs-Jahr 1855 vorgeschrieben waren, zu geschehen.

Dieses wird mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Verhandlungen über die Abfindungen und Pachtungen bezüglich der im Verzehrungssteuer-Tarif Post-Nr. 4, 5, 6, dann Nr. 10 bis einschließig 16 bezeichneten Objekte d. i. vom Weinausschanke und Fleisch auf drei Jahre, jedoch mit dem ausdrücklichen Vorbehalte des Rechtes der wechselseitigen Aufkündigung vor dem Ausgange eines jeden Verwaltungs-Jahres in der gesetzlichen Frist werden gepflogen werden, ferner daß die im §. 10 des Kreisschreibens vom 5. Juli 1829 Z. 5039 und dem Anhange zu diesem §. vorgeschriebenen Erklärungen eben so, wie für das Verwaltungs-Jahr 1855, auch für das Verwaltungs-Jahr 1856 unmittelbar bei denjenigen leitenden Finanzwach-Organen (Kommissären und selbstständigen Respizienten), in deren Uiberwachungsbezirke die steuerpflichtige Gewerbsunternehmung sich befindet, zu überreichen sind.

Mercandin m. p.

24.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 9 Lipca 1855,

dotyczące poboru ogólnego podatku konsumcyjnego na rok administracyjny 1856.

Podług dekretu wysokiego C. K. Ministerstwa Skarbu z dnia 16 Czerwca 1855 Nr. $\frac{2}{1}\frac{7}{5}\frac{4}{1}\frac{1}{1}\frac{9}{}$ zapewnienie dochodu ogólnego podatku konsumcyjnego na rok administracyjny 1856 przeprowadzoném być ma w taki sam sposób i podług tych samych postanowień, jakie na rok 1855 przepisane były.

Podaje się to do powszechnéj wiadomości z tym dodatkiem, że sprawy o ugody i o dzierżawy przedmiotów, taryfą podatku konsumcyjnego Nr. 4, 5, 6 i Nr. 10 włącznie do Nr. 16 oznaczonych, t. j. od *wyszynku wina* i od *mięsa* na trzy lata traktowane będą, z wyraźném jednakże zastrzeżeniem prawa obopólnego wypowiedzenia w terminie prawem przepisanym przed upływem każdego roku administracyjnego, daléj że przepisane §. 10 okólnika z dnia 5 Lipca 1829 N. 5039 i dodatkiem do tegoż §. deklaracyje tak jak w roku administracyjnym 1855, równie i na rok administracyjny 1856 bezpośrednio tym organom skarbowym przewodniczącym (komisarzom i samodzielnym respicientom) przedłożone być winny, w których obwodzie dozorowania podatkowi ulegające przedsiębiorstwo się znajduje.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 3. August 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XIX.

Wydany i rozesłany dnia 3 Sierpnia 1855.

25.

Erlaß der Landes-Regierung vom 21. Juli 1855,

an die Kreisbehörde und den Stadtmagistrat in Krakau,

womit die Kundmachung der im Kronlande Galizien bereits eingeführten, die Viehseuchen betreffenden Verordnungen, auch in Krakauer Gebiete angeordnet wird.

Das hohe Ministerium des Innern hat mit Erlaß vom 29. Juni 1854 Z. 2941 die nachfolgenden im Kronlande Galizien bereits eingeführten, die Viehseuchen betreffenden Verordnungen auch im Krakauer Gebiete kundzumachen angeordnet.

Diese Verordnungen sind:

I. Der mit Hofkanzlei-Verordnung vom 13. November 1834 Z. 27250 herausgegebene neue Unterricht zur Behandlung der Thierseuchen und eines zweckmäßigen diätetischen Verfahrens mit dem Viehe, und das Hofkanzlei-Dekret vom 30. April 1835 Z. 9491, mit welchem festgesetzt wird, daß die §§. 35 bis 42 und der §. 102 des alten Viehseuche-Unterrichtes vom Jahre 1811, insbesondere die darin enthaltene Strafbestimmung noch fortan neben der neuen Belehrung in Wirksamkeit zu bleiben haben. (Gubernial-Kundmachung vom 17. Juni 1835 Z. 32267 in der Prov. Ges. Samml. vom Jahre 1835, Nr. 121, Seite 278).

II. Das Hofkanzlei-Dekret vom 15 Juni 1837 Z. 14192, in Folge dessen die §§. 31, 32 und 43 des alten Viehseuche-Unterrichtes vom Jahre 1811 republizirt, und als fortan wirksam erklärt werden.
(Gubernial-Kundmachung vom 11. Juli 1837 Z. 42329 in der Prov. Ges. Samml. vom Jahre 1837, Nr. 127, Seite 312).

III. Die mit der Gubernial-Kundmachung vom 16. Juli 1830 Z. 42525 in Folge hohen Hofkanzlei-Präsidial-Auftrages vom 17. Juni 1830 Z. 13805 zur allgemeinen Kenntniß gebrachte tabellarische Darstellung des Unterschiedes zwischen Milzbrand, Lungenseuche, Ruhrseuche und Rinderpest.

(Prov. Ges. Samml. vom Jahre 1830, Nr. 134, Seite 308).

IV. Die Gubernial-Verordnung vom 29. Juni 1804 Z. 24959, über den Verkauf rotziger und raudiger Pferde.

V. Die in Betreff einiger Pferdekrankheiten bestehenden Belehrungen, und zwar:

a) Die mit der Gubernial-Verordnung vom 14. Dezember 1839 Z. 86520 bekannt gemachten Vorsichten zur Beseitigung der unter den zur Belegung der Landesstutten verwendeten Ärarial-Hengsten um sich greifenden Nervenlähmungskrankheit.
(Prov. Ges. Samml. vom Jahre 1839, Nr. 197, Seite 644).

b) Der mit der Gubernial-Kundmachung vom 20. Jänner 1840 Z. 753 zur allgemeinen Beachtung bekannt gemachte Unterricht über die Nervenlähmungskrankheit,

25.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 21 Lipca 1855,

do Urzędu Obwodowego i do Magistratu w Krakowie,

którém ogłoszenie zaprowadzonych w Kraju Koronnym Galicyi do zarazy bydlęcéj odnoszących się przepisów, także i w okręgu Krakowskim zarządzone zostaje.

Wysokie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozporządzeniem z dnia 29 Czerwca 1854 r. Nr. 2941 poleciło ogłoszenie w okręgu Krakowskim następujących, w kraju koronnym Galicyi już zaprowadzonych, do zarazy bydlęcéj odnoszących się przepisów.

Te przepisy są:

I. Wydana rozporządzeniem Nadwornéj Kancelaryi z dnia 13 Listopada 1834 Nr. 27250 nauka o traktowaniu zarazy zwierzęcéj i stósownego postępowania dyetetycznego z bydłem, oraz dekret Nadwornéj Kancelaryi z dnia 30 Kwietnia 1835 r. Nr. 9491, mocą którego §§. 35 do 42 i §. 102 dawnéj nauki o zarazie bydlęcéj z roku 1811, mianowicie zaś objęte tymiż postanowienia karne, obok nowéj nauki nadal istnieć mają.

(Ogłoszenie Gubernialne z dnia 17 Czerwca 1835 r. Nr. 32267. Zbiór ustaw prow. z roku 1835, Nr. 121, stron. 278).

II. Dekret Nadwornéj Kancelaryi z dnia 15 Czerwca 1837. Nr. 14192, mocą którego §§. 31, 32 i 43 dawnéj nauki o zarazie bydlęcéj z roku 1811 republikowane i jako nadal obowiązujące oznaczone zostają.

(Ogłoszenie Gubernialne z dnia 11 Czerwca 1837, Nr. 42329. Zbiór ustaw prow. rok 1837, Nr. 127, stron. 312).

III. W skutek rozporządzenia prezydyalnego wysokiéj Nadwornéj Kancelaryi z dnia 17 Czerwca 1830 r. Nr. 13805, ogłoszeniem Gubernialném z dnia 16 Lipca 1830 r. Nr. 42525 do powszechnéj wiadomości podane tabelaryczne wyjaśnienie różnicy między zapaleniem śledziony, zarazą płucową, biegunką i zarazą bydlęcą. (Zbiór ustaw prow. rok 1830, Nr. 134, stron. 308).

IV. Rozporządzenie Gubernialne z dnia 29 Czerwca 1804, Nr. 24959, o sprzedaży nosatych i parszywych koni.

V. Obowiązujące co do niektórych chorób końskich nauki, mianowicie zaś:

a) Ogłoszone rozporządzeniem Gubernialném z dnia 14 Grudnia 1839, Nr. 86520 przestrogi celem usunienia chorób porażenia nerwowego między ogierami skarbowemi, do stanowienia klaczy krajowych używanych.

(Zbiór ustaw prow. rok 1839, Nr. 197, stron. 644).

b) Podana ogłoszeniem Gubernialném z dnia 20 Stycznia 1840, Nr. 753 do powszechnego uwzględnienia nauka o chorobie porażenia nerwowego, lub

oder sogenannte Schankerseuche der Zuchtpferde; über die Entstehung und Kennzeichen derselben; über ihre Heilung und Verhinderung ihrer Verbreitung.

(Prov. Ges. Samml. vom Jahre 1840, Nr. 17, Seite 48).

c) Die in Folge Dekretes der Studien-Hofkommission vom 4. März 1844 Z. 1323 mit Gubernial-Verordnung vom 23. April 1844 Z. 16500 kundgemachte Abhandlung über die Natur des Strahl- und allgemeinen Hufkrebses, und dessen sichere und radikale Heilung durch ein neu entdecktes Mittel.

(Prov. Ges. Samml. vom Jahre 1844, Nr. 64, Seite 168).

VI. Der mit Hofkanzlei-Dekret vom 14. Dezember 1833 Z. 27696 herabgelangte und mit der Gubernial-Verordnung vom 30. Jänner 1834 Z. 2444 hinausgegebene Entwurf einer Erinnerung an das Sanitätspersonale, in Betreff der Behandlung der von wüthenden Hunden verletzten Menschen, und über die zur Aufsuchung eines Mittels gegen die Wasserscheue anzustellenden Versuche.

(Prov. Ges. Samml. vom Jahre 1834, Nr. 11, Seite 20).

Welches hiermit den bezüglichen Behörden unter Mittheilung dieser gesetzlichen Bestimmungen zur genauesten Darnachachtung und allgemeinen Verlautbarung bekannt gegeben wird.

Mercandin m. p.

26.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 24. Juli 1855,

giltig für den ganzen Umfang des Krakauer Verwaltungsgebietes,

wegen Anwendung des Abschnittes 6 der hohen Handelsministerial-Verordnung vom 1. April 1853 Nr. 66 des Reichs-Gesetzblattes *) in Betreff des Gebrauches der zur Erhebung des Alkoholgehaltes geistiger Flüssigkeiten neu vorgeschriebenen, ämtlich geprüften und bezeichneten Instrumente.

Von dem k. k. Finanzministerium wurden die Einleitungen getroffen, damit die Organe der Finanzverwaltung, welche der zur Erhebung des Alkoholgehaltes geistiger Flüssigkeiten bestimmten Instrumente bei ihren Amtshandlungen bedürfen, an dem in der hohen Handelsministerial-Verordnung vom 1. April 1853 bestimmten Termine die neu vorgeschriebenen, ämtlich geprüften und bezeichneten Alkoholometer in Anwendung setzen.

Allein die Lieferung der hiezu nöthigen bedeutenden Zahl von Instrumenten konnte binnen der vorgezeichneten Frist nicht effektuirt werden.

Die Organe der Finanzverwaltung, das Publikum und die Gewerbsleute bedienen sich sonach fortwährend noch unzimentirter Instrumente zur Prüfung der Stärke des Branntweines und Weingeistes.

Aus diesem Grunde konnte daher auch die mit der obigen hohen Verordnung vom 1. April 1853 (Reichs-Gesetzblatt, XXI. Stück, Nr. 66 *) auf den Gebrauch unzimentirter Alkoholometer gesetzte Straffankzion noch nicht zur Geltung gebracht werden.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, XVI. Stück, Nr. 67, Seite 154.

tak zwanéj zarazie szankrowéj koni, o powstaniu i oznakach téjże, jéj leczeniu i zapobieganiu rozszérzania się.

(Zbiór ustaw prow. rok 1840, Nr. 17, stron. 48).

c) W skutek dekretu Nadwornéj Komisyi Naukowéj z dnia 4 Marca 1844, Nr. 1323 rozporządzeniem Gubernialném z dnia 23 Kwietnia 1844, Nr. 16500 ogłoszona rozprawa o istocie raka w strzałce i ogólnego raka w kopycie, tegoż pewne i radykalne wyleczenie nowo wynalezionym środkiem.

(Zbiór ustaw prow. rok 1844, Nr. 64, stron. 168).

VI. Dekretem Nadwornéj Kancelaryi z dnia 14 Grudnia 1833, Nr. 27696, a rozporządzeniem Gubernialném z dnia 30 Stycznia 1834, Nr. 2444 wydany projekt napominający personale zdrowia co do traktowania ludzi przez psy wściekłe pokaleczonych, oraz co do poszukiwań środka przeciw wściekliznie.

(Zbiór ustaw prow. rok 1834, Nr. 11, stron. 20).

O czém dotyczące władze przy udzieleniu tychże prawnych postanowień do zastósowania się i powszechnego ogłoszenia zawiadomione zostają.

Mercandin m. p.

26.

Ogłoszenie Rządu krajowego z dnia 24 Lipca 1855,

obowiązujące w całym obrębie zarządu Krakowskiego,

względem zastósowania 6 ustępu rozporządzenia Wysokiego Ministerstwa Handlu z dnia 1 Kwietnia 1853, Nr. 66 Dziennika Praw Państwa *) co do używania przepisanych, urzędownie rozpoznanych i cechowanych instrumentów.

C. K. Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby organa administracyi skarbowéj, które do dochodzenia ilości alkoholu w płynach spirytusowych pewnych instrumentów potrzebują, w terminie rozporządzeniem Wysokiego Ministerstwa Handlu z dnia 1 Kwietnia 1853 oznaczonym, nowo przepisanych, urzędownie rozpoznanych i cechowanych alkoholometrów używały.

Jednakże dostarczenie potrzebnéj do tego znacznéj ilości instrumentów w oznaczonym terminie zdziałaném być nie mogło.

Organa administracyi skarbowéj, publiczność i stan przemysłowy używa zatém w celu oznaczenia tęgości wódki i spirytusu ciągle niecechowanych instrumentów.

Z tego więc powodu ustanowione powyższém rozporządzeniem z dnia 1 Kwietnia 1853 (Dziennik Praw Państwa, część XXI, Nr. 66 *) na używanie niecechowanych alkoholometrów kary, dotąd zastósowanemi być nie mogły.

*) Dziennik Praw krajowych dla Galicyi, rok 1853, Oddział piérwszy, część XVI, Nr. 67, stron. 154.

Nachdem aber einer Eröffnung des k. k. Finanzministeriums an das k. k. Handelsministerium zu Folge die Organe der Finanzverwaltung bereits mit dem neu vorgeschriebenen, ämtlich geprüften und bezeichneten Alkoholometer versehen worden sind, und nachdem überdieß auch diese durch die hohe Verordnung vom 1. April 1853 zur Erhebung des Alkoholgehaltes geistiger Flüssigkeiten vorgezeichneten Instrumente gegenwärtig in Wien und in einigen Provinzialhauptstädten schon in so großer Anzahl angefertigt und der ordnungsmäßigen Zimentirung unterzogen werden, daß aus diesen Bezugsorten auch der Bedarf solcher Kronländer leicht und ohne Anstand gedeckt werden kann, wo dieselben entweder noch gar nicht oder in einer unzulänglichen Zahl erzeugt, oder wegen des zur Zeit bestehenden Mangels eines Zimentirungsamtes nicht geprüft werden können, so findet die zu Folge hohen Handelsministerial-Erlasses vom 4. Oktober 1853 Z. 7490 in der Zwischenzeit gestattete Nichtanwendung des Abschnittes 6 der obigen hohen Verordnung vom 1. April 1853 nun nicht mehr statt, und es wird von nun an diese hohe Vorschrift ihrem vollen Inhalte nach gehandhabt werden.

Indem man zu Folge hohen Handelsministerial-Erlasses vom 12. Juni 1855 Z. 10525 — 379 die genaue Beobachtung der erwähnten hohen Verordnung vom 1. April 1853 in Erinnerung bringt, wird schließlich zur Erleichterung eines allfälligen Bezuges dieser Instrumente aus anderen Kronländern bekannt gegeben, daß sich nach einer Anzeige des Wiener Zimentirungsamtes mit der Verfertigung derselben nachstehende Erzeuger beschäftigen, und zwar in Wien: J. Hofner, L. J. Kappeller, K. Nending, Stettinger & Komp. und Wagners Witwe; in Gratz Rospini; in Prag Jerak; in Innsbruck Reutter, und daß solche Instrumente bei den genannten Fabrikanten und in Wien auch in den Verkaufsgewölbern der Optiker Rospini und Josef Fraunbaum stets zum Verkaufe vorräthig sind.

Mercandin m. p.

Gdy jednakże podług przesłanego C. K. Ministerstwu Handlu zawiadomienia C. K. Ministerstwa Skarbu, organa administracyi skarbowéj nowo przepisanemi, urzędownie rozpoznanemi i cechowanemi alkoholometrami zaopatrzone zostały, oraz gdy przepisane Wysokiém Rozporządzeniem z dnia 1 Kwietnia 1853, do oznaczenia ilości alkoholu w płynach spirytusowych instrumenta w Wiédniu i w innych głównych miastach prowincyonalnych już w tak znacznéj ilości wyrabiane i podług przepisu ocechowane bywają, że także potrzeby tych krajów koronnych, w których takowych jeszcze zupełnie nie lub w liczbie niedostatecznéj wyrabiają, albo w których takowe dla braku urzędu probierczego rozpoznane być nie mogą, z tamtych miejsc łatwo i bez przeszkody pokryte być mogą, zatém dozwolone w skutek Wysokiego Rozporządzenia Ministerstwa Handlu z dnia 4 Października 1853 Nr. 7490 czasowe *niezastósowanie* 6 ustępu powyższego Wysokiego Rozporządzenia z dnia 1 Kwietnia 1853 nadal uchyloném zostaje, a natomiast toż Wysokie Rozporządzenie *w całéj swéj treści* wykonywaném będzie.

Przypominając zatém w skutek rozporządzenia Wysokiego Ministerstwa Handlu z dnia 12 Czerwca 1855 Nr. 10525—379 dokładne przestrzeganie pomienionego Wysokiego Rozporządzenia z dnia 1 Kwietnia 1853, dodaje się dla ułatwienia sprowadzenia tychże instrumentów z innych krajów koronnych, że podług doniesienia urzędu probierczego wiédeńskiego w Wiédniu J. Hofner, L. J. Kappeller, K. Nending, Stettinger i spółka i wdowa po Wagnerze; w Gracu Rospini; w Pradze Jerak; w Inspruku Reutter wyrobem takowych się zajmują, i że instrumenta te u wymienionych fabrykantów, jako téż w Wiédniu w sklepach optyków Rospini i Józefa Fraunbaum zawsze są do nabycia.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 23. August 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XX.

Wydany i rozesłany dnia 23 Sierpnia 1855.

27.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 16. August 1855,

wegen Beschränkung des Verschleißes des Viehleckſalzes.

Um den bei der Verwendung des Viehleckſalzes zu anderen, als dem eigentlichen Zwecke desſelben, in letzterer Zeit häufig vorkommenden Mißbräuchen wirkſam zu ſteuern und die Intereſſen des Salzgefälles zu wahren, hat das hohe k. k. Finanzminiſterium mit dem Erlaſſe vom 19. Juli 1855 Z. 30313 beſchloſſen, den Verſchleiß dieſer Salzgattung in der Art zu beſchränken, daß das Viehleckſalz nur an wirkliche Viehbeſitzer nach Maßgabe ihres Viehſtandes unter der ausdrücklichen Bedingung der ausſchließlichen Verwendung desſelben zur Viehzucht gegen Beibringung obrigkeitlich ausgeſtellter, kreisämtlich beſtätigter ungeſtempelter Zertifikate, welche den Namen des Käufers und die Größe ſeines Viehſtandes zu bezeichnen hätten, erfolgt, und daß jeder Fall einer anderen als der angedeuteten Verwendung nach der Strenge der beſtehenden Gefällsſtrafgeſetze behandelt werde.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Mercandin m. p.

27.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 16 Sierpnia 1855,

dotyczące ograniczenia sprzedaży soli dla bydła.

W celu skutecznego zapobiegnienia wydarzającym się często w nowszych czasach nadużyciom w używaniu soli dla bydła, oraz w celu interesu skarbowego wysokie C. K. Ministerstwo Skarbu postanowiło rozporządzeniem z dnia 19 Lipca 1855 N. 30313, aby sprzedaż téjże soli w ten sposób ograniczoną była, że sól dla bydła tylko posiadaczom w miarę ilości posiadanego bydła, z wyraźnym warunkiem używania téjże tylko dla chodowania bydła, za niestęplowanemi poświadczeniami zwierzchności miejscowéj, przez urząd obwodowy potwierdzonemi, które nazwisko kupującego oraz ilość posiadanego bydła zawierać winny, wydawaną będzie, i że każde użycie téjże w inny sposób podług surowości istniejących praw ukaraném będzie.

Co niniejszém do powszechnéj podaje się wiadomości.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XXI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 22. September 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XXI.

Wydany i rozesłany dnia 22 Września 1855.

28.

Erlaß der Landes-Regierung vom 12. September 1855,

an die Kreisbehörden: 1) in Krakau, 2) in Wadowize, 3) in Bochnia, 4) in Tarnow, 5) in Rzeszow, 6) in Jaslo, 7) in Sandez, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Aufschrift an den Stadtmagistrat in Krakau),

betreffend einige Modifikazionen in der mit dem Erlasse des hohen Ministeriums des Innern vom 31. Oktober 1851 Z. 24108*) hinausgegebenen Belehrung über das bei Reinigung der Stallungen nach ansteckenden Pferdekrankheiten zu beobachtende Verfahren.

Für alle:

Aus Anlaß der mehrfach vorgekommenen Bedenken, daß die bisher beachtete Methode bei Reinigung der durch ansteckende Pferdekrankheiten infizirten Rüstungssorten, Häute und Stallungen nicht eine vollkommene Desinfekzion bewirkte, somit durch dieses Verfahren dem Weiterausbreiten von Epizootien nicht völlig begegnet werde, hat das k. k. Armee-Ober-Kommando nach gepflogenem Einvernehmen mit der Studien-Direkzion des Wiener k. k. Thierarzenei-Institutes über Allerhöchsten Auftrag die in dieser Richtung nöthigen Modifikazionen in dem bisherigen Reinigungsverfahren Allerhöchsten Ortes beantragt, welche mit der Allerhöchsten Entschließung vom 14. Juli 1855 Allergnädigst genehmiget wurden.

In Folge dieser vom k. k. Armee-Ober-Kommando dem hohen Ministerium des Innern bekannt gegebenen Allerhöchsten Entschließung wurde zwar der mit dem hohen Ministerial-Erlasse vom 31. Oktober 1851 Z. 24108*)

für 1.

und mit Verordnung der bestandenen Gubernial-Kommission an den bestandenen Administrazionsrath vom 31. Dezember 1851 Z. 18337

für 2—7.

und mit Verordnung des bestandenen Landes-Guberniums zu Lemberg vom 12. November 1851 Z. 43991

für alle:

hinsichtlich der Stallreinigung eingeführte Vorgang im Allgemeinen zum Zwecke der Desinfekzion geeignet erklärt, zugleich aber Allerhöchst angeordnet, daß in der dießfälligen Belehrung folgende mit dem Erlasse des hohen Ministeriums des Innern vom 7. August 1855 Z. 17098 anher bekannt gegebenen Modifikazionen einzutreten haben:

ad 2. Trinkgeschirre, wenn sie sich im schlechten Zustande befinden, dann unter allen Verhältnissen die Bürsten, Kartatschen, Halftern und Stricke, welche mit dem kranken Thiere in Berührung kamen, sind zu verbrennen.

---

*) Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1851, XXXVI. Stück, Nr. 313, Seite 856.

28.

Rozrządzenie Rządu krajowego z dnia 12 Września 1855,

do Władz obwodowych: 1) w Krakowie, 2) w Wadowicach, 3) w Bochni, 4) w Tarnowie, 5) w Rzeszowie, 6) w Jaśle, 7) w Sączu (udzielając jednocześnie odpis Magistratowi Krakowskiemu),

dotyczące niektórych modyfikacyj pouczenia o czyszczeniu stajen po zaraźliwych chorobach końskich, objętego rozporządzeniem Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 Października 1851 Nr. 24108 *).

Dla wszystkich:

Z powodu wielorakich spostrzeżeń, że zachowana dotąd metoda czyszczenia rysztunku, skór i stajen po zaraźliwych chorobach końskich, nie sprawia dokładnego odjęcia zaraźliwości, a więc tym sposobem nie zapobiega się całkowicie dalszemu szerzeniu zarazy, C. K. Nadkomenda Wojsk za porozumieniem się z Dyrekcyą Wiédeńskiego C. K. Instytutu naukowego weterynaryi, w skutek Najwyższego rozkazu zaproponowała modyfikacye w zachowanym dotąd sposobie powyższego czyszczenia, które Najwyższém Postanowieniem z dnia 14 Lipca 1855 Najłaskawiéj zatwierdzone zostały.

W skutek tego, od C. K. Nadkomendy Wojsk Wysokiemu Ministerstwu Spraw Wewnętrznych oznajmionego Najwyższego Postanowienia, zostało wprawdzie zaprowadzone Wysokiém Rozporządzeniem Ministeryalném z dnia 31 Października 1851 Nr. 24108 *)

dla 1

i rozporządzeniem byłéj Gubernialnéj Komisyi do byłéj Rady Administracyjnéj z dnia 31 Grudnia 1851 Nr. 18337

dla 2 — 7

i rozporządzeniem byłego Gubernium Lwowskiego z dnia 12 Listopada 1851 Nr. 43991

dla wszystkich

postępowanie względem czyszczenia stajen w ogóle w celu odjęcia zarazy za odpowiednie uznane, jednakże nakazaném zostało, aby nastąpiły następujące rozporządzeniem Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 Sierpnia 1855 Nr. 17098 oznajmione modyfikacye w wymienioném pouczeniu:

ad 2. Naczynia do pojenia, gdy takowe w złym stanie się znajdują, również w każdym razie szczotki (Kartatschen), uździenice i postronki, przez zwiérzę chore dotykane, spalone być winny.

---

*) Dziennik Praw krajowych i rządowych dla Galicyi z roku 1851, część XXXVI, Nr. 313, stronica 856.

ad 8. Sind selbst in größeren Stallungen einige Fälle von Rotz vorgekommen, so ist nicht bloß der infizirte und der rechts und links anstoßende Standort, sondern der ganze Stall zu reinigen.

Der Absatz dieses Abschnittes: „Natürlich müssen ebenso sorgfältig alle beweglichen Holzgegenstände (Wassereimer, Bürsten ꝛc.), die mit dem erkrankten Thiere in Berührung kamen, gereiniget werden", hat mit Rücksicht auf die Bemerkung ad 2. wegzufallen.

Als Schlußsatz der fraglichen Belehrung ist aufzunehmen:

9. Bestehen Stallungen, in welchen Fälle von Rotz oder Wurmkrankheiten vorgekommen sind, aus einem nicht zu reinigenden Materiale z. B. aus Rutheugeflechte, so sind sie niederzureißen und sammt dem darin befindlichen Miste und der auszuhebenden Erde auszuführen, an einem abseitigen Platze theils zu verbrennen, theils gehörig zu verscharren, und anstatt der niedergerissenen neue zu errichten.

Zugleich hat das hohe Ministerium des Innern mit dem obbezogenen Erlasse angeordnet, daß die mit Erlaß des hohen Ministeriums des Innern vom 28. Februar 1851 Z. 3235,

für 1.

welcher mit Gubernial-Kommissions-Verordnung vom 26. März 1851 Z. 3874 an den gewesenen Administrazionsrath mitgetheilt wurde,

für 2—7.

und Gubernial-Verordnung vom 12. März 1851 Z. 9846*),

für alle:

als zuläßig anerkannte Desinfekzions-Methode, als nicht hinlängliche Sicherheit gewährend, zu unterbleiben habe und derlei Häute zu vertilgen, nämlich durch Kreuzschnitte ganz unbrauchbar gemacht, mit denKadavern zu verscharren seien.

Die Kreisbehörde wird von diesen Allerhöchst angeordneten veterinärpolizeilichen Maßregeln mit Bezug auf die vorgedachten Erlässe mit dem Auftrage verständigt, wegen sogleicher Verlautbarung im Kreise und an alle Sanitätsindividuen das Erforderliche zu verfügen und Sorge zu tragen, daß von den Aerzten und Dominien dieselben genau vollzogen werden.

Mercandin m. p.

---

*) Landes- Gesetz- und Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1851, VIII. Stück, Nr. 63, Seite 139.

ad 8. Jeżeli nawet w większych stajniach kilka wypadków nosacizny wydarzyło się, natenczas nie tylko zarażone, oraz na prawo i na lewo przytykające oddziały stajni, lecz cała stajnia wyczyszczoną być powinna.

Ustęp tegoż rozdziału: „Naturalnie wszystkie ruchome narzędzia drewniane (putnie, szczotki i t. p.), które się z chorém zwierzęciem stykały, również troskliwie czyszczone być winny“, ze względu na uwagę ad 2 uchylonym zostaje.

Jako zakończenie pomienionego pouczenia ma być przyjętém:

9. Jeżeli stajnie, w których wypadki nosacizny lub robaków zaskórnich się pojawiły, zbudowane są z materyału, niedającego się wyczyścić, np. z plecionek łozowych, natenczas należy je zburzyć i wraz z znajdującym się w nich gnojem i z wybrać się mającą ziemią na ubocznem miejscu częściowo spalić, częściowo zaś dokładnie zagrzebać, na miejsce zburzonych zaś nowe stajnie wystawić.

Równocześnie rozporządziło Wysokie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych cytowanym powyżéj reskryptem, ażeby Rozporządzeniem Wysokiém z dnia 28 Lutego 1851 Nr. 3235,

dla 1

które reskryptem byłéj Komisyi Gubernialnéj z dnia 26 Marca 1851 Nr. 3874 byłéj Radzie Administracyjnéj zakomunikowaném zostało,

dla 2 — 7

i rozporządzeniem Gubernialném z dnia 12 Marca 1851 Nr. 9846 *),

dla wszystkich

za dobrą uznana metoda odjęcia zaraźliwości, jako niezupełną obejmująca pewność, uchyloną została, a takie skóry zniszczone, to jest przez krzyżowe skrajanie nieużytecznemi zrobione, i wraz z ściérwem zagrzebane były.

O tych Najwyższém rozkazem poleconych weterynarno-policyjnych prawidłach, zawiadamia się Władzę obwodową odnośnie do wyż wymienionych rozporządzeń z tém poleceniem, ażeby względem ogłoszenia takowych w obwodzie i zawiadomienia wszystkich urzędników zdrowia natychmiast zarządziła, co potrzeba, niemniéj baczyła na to, aby takowe przez lékarzy i dominia dokładnie przestrzegane były.

Mercandin m. p.

*) Dziennik Praw krajowych i rządowych dla Galicyi z roku 1851, część VIII, Nr. 63, stron. 139.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. Oktober 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XXII.

Wydany i rozesłany dnia 16 Października 1855.

29.

Verordnung der Landes-Regierung vom 5. Oktober 1855,

wirksam für den ganzen Umfang des Krakauer Verwaltungsgebietes,

wegen Einführung der Speise- und Futter-Tarife in Gast- und Einkehrhäusern.

Um den vorgekommenen Beschwerden wegen Überhaltung in Gast- und Einkehrhäusern zu begegnen, wird hiemit verordnet:

1. Jeder Wirth oder Traiteur oder alle jene, welche Speisen und Getränke an Gäste abzureichen befugt sind, werden verpflichtet, die Preise dieser Artikel sowohl Mittags als Abends in einem von dem Gastwirthe unterfertigten, und in den Gasthaus-Lokalitäten zu Jedermanns Einsicht liegenden Speisezettel anzugeben.

2. Die Wirthe und Pächter der Einkehrwirthshäuser werden verpflichtet, nebst dem eben erwähnten Preiszettel auch noch in einem besonderen zu Jedermanns Einsicht vorliegenden, oder an einem in die Augen fallenden Platze angehefteten Tarife die Preise für die Gastzimmer, für ihre Beleuchtung und Beheizung, für die Stallung, und für eine Porzion Hafer und Heu (letztere mit Beifügung des Maßes und Gewichtes) anzusetzen.

Die Preise dieses letzteren ad 2 erwähnten Tarifes haben stets für einen ganzen Monat zu gelten, können mithin im Laufe des Monates nicht erhöhet werden, und müssen mit der Vidirung des k. k. Bezirksamtes versehen sein.

3. Für die Nichtbefolgung dieser Anordnung wird hiemit eine Strafe von 2 fl. bis 10 fl. Konv. Münze zum Ortsarmeninstitute für jede Übertretung bestimmt.

Eine gleiche Strafe wird auch für den Fall bestimmt, wenn bei vorkommenden Klagen ein Wirth einen höheren Preis in Anforderung gestellt hätte, als den in dem Speise- und Preistarife angesetzten Betrag.

4. So wie einerseits die Polizeiaufsicht auf die strenge Beobachtung dieser Vorschrift zu sehen hat, so wird auch andererseits dem k. k. Bezirksamte besonders obliegen, darüber von Amtswegen zu wachen, damit die Gastwirthe sich nicht beigehen lassen, übertriebene und wucherische Preisforderungen in diese Speis- und Preiszettel anzusetzen, was besonders dort zu besorgen steht, wo wegen Mangel an Konkurrenz die Preisforderung in einen Monopolsmißbrauch ausarten könnte.

5. Die gegenwärtige Verordnung wird zugleich nach dem hohen Hofkanzleidekrete vom 16. Oktober 1845 für die in diesem Verwaltungsgebiete bestimmt werdenden Eisenbahnstazionen, in soweit sie dieselben betreffen, zu gelten haben.

Mercandin m. p.

29.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 5 Października 1855,

rozciągające się na cały obwód rządowy Krakowski,

dotyczące zaprowadzenia cennika potraw i obroku w restauracyach i domach zajezdnych.

W celu zapobieżenia zaszłym skargom o przeciążenie w cenach w restauracyach i domach zajezdnych, rozporządza się niniejszém, co następuje:

1. Każdy oberżysta lub restaurator, i wszyscy ci, którzy potrawy i napoje gościom udzielać prawo mają, obowiązani będą, ceny tychże artykułów tak w południe jako też w wieczór w cenniku potraw przez traktyera podpisanym i w lokalnościach restauracyi dla widoku każdego leżącym, podać.

2. Traktyery lub dzierżawcy domów zajezdnych obowiązani będą, oprócz wspomnionego dopiéro cennika, jeszcze w osobnéj taryfie dla widoku wszystkich wystawionéj, lub w miejscu w oczy wpadającém przybitéj, ceny za pokoje gościnne, za ich oświetlenie i ogrzanie, za stajnie i za jedną porcyę owsa i siana (ostatnią przy domieszczeniu miary i wagi) podać.

Ceny téj ostatniéj ad 2 wspomnionéj taryfy mają służyć na cały miesiąc, nie mogą przeto w przeciągu miesiąca być podwyższone i muszą być zaopatrzone wizą C. K. urzędu powiatowego.

3. Za niestósowanie się do niniejszego rozporządzenia oznaczoną zostaje niniejszém kara od 2 Reńskich do 10 Reńskich Monetą Konwencyjną, za każde przekroczenie na fundusz ubogich miejscowych wnieść się mająca.

Podobna kara ustanawia się na ten przypadek, gdyby przy zachodzących skargach gospodarz wyższą cenę żądał, nad kwotę w taryfie potraw i cen zamieszczoną.

4. Jak z jednéj strony dozór policyjny nad ścisłém zachowaniem niniejszego przepisu czuwać powinien, tak z drugiéj strony C. K. Urzędu powiatowego szczególniejszym obowiązkiem będzie, z urzędu swego nad tém czuwać, aby właściciele restauracyj i austeryj, przesadzonych i lichwiarskich cen w wspomnione cenniki potraw nie zamieszczali, czego szczególnie tam obawiać się należy, gdzieby dla braku konkurencyi żądane ceny w nadużycie monopolowe wejść mogły.

5. Niniejsze rozporządzenie zarazem stósownie do Wysokiego dekretu Kancelaryi Nadwornéj z dnia 16 Października 1845 rozciągać się ma na stacye kolei żelaznéj, w tym obwodzie administracyjnym oznaczyć się mające, o ile takowych dotyczą.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 31. Oktober 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XXIII.

Wydany i rozesłany dnia 31 Października 1855.

30.

Verordnung der Landes-Regierung vom 11. Oktober 1855,

giltig für den ganzen Umfang des Krakauer Verwaltungsgebietes,

betreffend die Behebung der, bei Weitertransportirung der Schüblinge wegen deren Versehung mit der entsprechenden Bekleidung, wahrgenommenen Anstände.

Man hat die Wahrnehmung gemacht, daß der 5. Punkt der zur Beseitigung mehrerer Gebrechen in Schubsachen von dem k. k. galizischen Landes-Gubernium in Lemberg ergangenen Verordnung vom 12. August 1853 Z. 29849 (Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, zweite Abtheilung, XXIV. Stück, Nr. 186) zu der unrichtigen Auslegung Anlaß gab, als ob hiedurch die in Betreff der erforderlichen Bekleidung der Schüblinge bestandene frühere Gubernial-Verordnung vom 26. Mai 1840 Z. 23358, so wie auch die in der Schubordnung vom Jahre 1786 enthaltenen dießfälligen Bestimmungen außer Kraft gesetzt worden seien.

In dieser irrigen Auslegung haben sich die bestandenen Dominien in mehreren Fällen beikommen lassen, die fast ohne alle Bekleidung aufgegriffenen Bettler oder sonstigen Landstreicher nur mit der in der Gubernial-Verordnung vom 12. August 1853 bestimmten Inventarial-Bekleidung zu versehen, und diese Kleidungsstücke bei der nächsten Schubstazion wieder zurückzunehmen, welches Verfahren überhaupt ordnungswidrig war, insbesondere aber bei der Auslieferung solcher Schüblinge an der Landesgrenze begreiflicher Weise auf Schwierigkeiten stoßen mußte.

Um nun dieser Ordnungswidrigkeit zu begegnen, und den scheinbaren Widerspruch der beiden erwähnten Gubernial-Verordnungen zu beheben, wird Folgendes verordnet:

1. Die mit der Gubernial-Verordnung vom 26. Mai 1840 Z. 23358 (Prov. Gesetz-Sammlung vom Jahre 1840, Z. 83, Seite 240) hinausgegebene Weisung: „strenge darüber zu wachen, damit kein Schübling weder im Lande noch in eine auswärtige Provinz oder in das Ausland verschoben werde, der nicht mit der nothdürftigen Leibesbekleidung versehen ist," wurde bisher nicht aufgehoben, und dieselbe ist ihrem ganzen Inhalte nach forthin zur Anwendung zu bringen. Es wird daher den landesfürstlichen Bezirksämtern und den Kreisbehörden die strengste Handhabung derselben hiemit neuerlich in Erinnerung gebracht.

2. In rauher Jahreszeit und besonders zur Winterzeit, wo die nach der obigen Vorschrift vom Jahre 1840 dem Schüblinge bereits beigegebene nothdürftige Leibesbekleidung keinen ausreichenden Schutz gegen Kälte gewähren kann, wird der Schübling im Sinne des 5. Punktes der Gubernial-Verordnung vom 12. August 1853 Z. 29849 überdieß noch von Stazion zu Stazion mit einem ergiebigeren Verwahrungsmittel gegen Kälte z. B. mit einem Schafpelze oder einer Pferdkotze, allenfalls auch mit einer wärmeren Fußbekleidung oder Kopfbedeckung zu versehen sein. — Derlei zu einem größeren

30.

Rozporządzenie Rządu Krajowego z dnia 11 Października 1855,

rozciągające się na cały obwód rządowy krakowski,

tyczące się usunięcia przeszkód przy transportowaniu daléj szupaśników względem opatrywania ich odpowiednią odzieżą.

Zrobiono spostrzeżenie, że punkt 5 rozporządzenia C. K. Rządu krajowego galicyjskiego we Lwowie z dnia 12 Sierpnia 1853, L. 29849, wydanego dla uchylenia niektórych niedostateczności w przepisach o szupaśnictwie (Dziennik Rządu Krajowego dla Galicyi z r. 1853, Oddział drugi, Część XXIV, N. 186) dał powód do mylnego wyłożenia, jakoby przezto dawniejsze rozporządzenie Gubernialne z dnia 26 Maja 1840, N. 23358, tyczące się zaopatrywania szupaśników odzieżą potrzebną, jak niemniéj przepisy w ustawie o szupaśnictwie z r. 1786 zawarte, zniesione zostały.

W tém mylném mniemaniu, byłe Dominia w wielu przypadkach dopuszczały się tego, że żebraków lub innych włóczęgów prawie bez żadnéj odzieży schwytanych, opatrywały tylko odzieżą inwentarską w Rozporządzeniu Gubernialném z dnia 12 Sierpnia 1853 oznaczoną, i takową przy najbliższéj stacyi szupasowéj na powrót odbierały, któreto postępowanie w ogólności z przepisami nie zgadzało się, a szczególnie przy oddawaniu szupaśników tego rodzaju na granicy kraju w sposób do pojęcia łatwy trudnościom ulegać musiało.

Aby więc tym przeciwnościom zapobiédz, i pozorną sprzeczność między obudwoma pomienionemi Rozporządzeniami Gubernialnemi usunąć, rozporządza się co następuje:

1. Rozporządzenie Reskryptem Gubernialnym z d. 26 Maja 1840, N. 23358 (Zbiór ustaw prowincyonalnych z r. 1840, N. 83, str. 240) wydane, mocą którego nakazaném zostało: „ściśle nad tém czuwać, aby żaden szupaśnik ani w kraju, ani do innéj prowincyi lub za granicę odesłanym nie był, jeżeli nie jest konieczną odzieżą opatrzony“, zniesioném dotąd nie zostało, i takowe w całéj swéj osnowie ma być nadal wykonywane. Przypomina się przeto powtórnie najściślejsze zachowanie powyższego rozporządzenia C. K. urzędom powiatowym i władzom obwodowym.

2. W porze ostréj szczególnie zaś w zimie, gdzie odzież podług powyższego rozporządzenia z roku 1840 szupaśnikowi udzielona, nie wystarcza do należytego ochronienia go od zimna, ma być szupaśnik w myśl punktu 5 Rozporządzenia Gubernialnego z dnia 12 Sierpnia 1853, N. 29849 oprócz tego od stacyi do stacyi lepszém okryciem przeciwko zimnu np. kożuchem lub kocem, jak równie cieplejszém obuwiem lub okryciem na głowę opatrzony.— Odzież tego rodzaju dla większéj ochrony od zimna przeznaczona, ma i nadal według wspomnionego Rozporządze-

Schutz gegen Kälte bestimmte Kleidungsstücke haben auch noch fernerhin nach der erwähnten Gubernial-Verordnung vom 12. August 1853 Z. 29849, als die dort bezeichneten Inventarial-Bekleidungsstücke in Anwendung zu bleiben; und diese Kleidungsstücke können in der nächsten Schubstazion allerdings wieder zurückgenommen werden, während jene, im Grunde der Vorschrift vom Jahre 1840 dem Schüblinge beigegebenen Bekleidungsstücke, demselben belassen werden müssen.

3. Zur Herbeischaffung und Beigebung der einen wie der anderen Bekleidung für die Schüblinge sind nach den bestehenden Gesetzen die Gemeinden verpflichtet; inwiefern bei wiederholter Betretung desselben ausweislosen, früher schon einmal abgeschobenen Individuums ein allenfaliges Regreßrecht für derlei Bekleidungskosten zusteht, wird nach der Schubordnung und den nachträglichen Verordnungen zu beurtheilen sein.

4. Insbesondere werden die an der Landesgrenze befindlichen k. k. Bezirksämter darüber zu wachen haben, daß einerseits bei Hinausschaffung der Schüblinge der gegenwärtigen Verordnung entsprochen werde, und daß andererseits die Schüblinge, die von einer nachbarlichen Provinz in dieses Verwaltungsgebiet abgegeben werden, mit der nothdürftigen Leibes- und Fußbekleidung um so sicherer versehen sind, als sonsten die Übernahme solcher Schüblinge zu verweigern sein wird. — Bei vorkommenden Anständen ist sich an die k. k. Kreisbehörde zu wenden.

Mercandin m. p.

31.

Erlaß der Landes-Regierung vom 12. Oktober 1855,

an die Staatsbuchhaltung, den Stadtmagistrat und die allgemeine Spitals-Direkzion in Krakau,

enthaltend die Bestimmungen wegen künftiger Einbringung der Verpflegskosten für in öffentlichen Gebär- und Findel- dann Irren-Anstalten untergebrachte Personen.

Das hohe k. k. Ministerium des Innern hat mit Dekret vom 7. September 1855 Z. 15022 über die begutachtete Frage, welche Bestimmungen wegen künftiger Einbringung der Verpflegskosten für in öffentlichen Gebär- und Findel- dann Irren-Anstalten untergebrachte Personen aus dem Anlasse zu treffen wären, daß zu Folge Allerhöchster Entschließung vom 14. September 1852 die Dotazionsabgänge dieser Anstalten vom Staatsschatze auf die betheiligten Landesfonde überwiesen worden sind, und zwar:

I.

Insoweit es die Irrenanstalten betrifft, Nachstehendes zur Nachachtung angeordnet:

1. Bezüglich der Aufnahme unbemittelter Geisteskranken ohne Unterschied ihrer Herkunft in öffentliche Irrenanstalten aus Polizei- oder Humanitätsrücksichten ist sich nach den bisherigen Vorschriften und den allenfälligen Statuten der einzelnen Anstalten auch in Zukunft zu benehmen.

nia Gubernialnego z dnia 12 Sierpnia 1853 N. 29849, jako *odzież inwentarska*, tamże oznaczona, pozostać, i dla tego może być na najbliższéj stacyi szupasowéj na powrót odebraną, gdy tymczasem suknie na zasadzie przepisu z roku 1840 szupaśnikowi dane, u tegoż pozostać mają.

3. *Gminy* obowiązane są według istniejących przepisów, dostarczyć tak jednéj jako i drugiéj odzieży dla szupaśników; o ile przy powtórném schwytaniu tegoż samego, paszportem nie opatrzonego, już poprzednio raz szupasem odesłanego indywiduum, prawo zwrócenia kosztów za odzieży tego rodzaju przysłuża, ocenioném być winno według ustawy o szupaśnictwie i następnych rozporządzeń.

4. W szczególności urzędy powiatowe na granicy się znajdujące obowiązane będą czuwać nad tém, aby z jednéj strony przy odsyłaniu szupaśników niniejszemu rozporządzeniu zadosyć uczyniono, z drugiéj zaś strony osoby szupasem prowadzone, które z sąsiedniéj prowincyi do tutejszego okręgu rządowego oddane zostaną, konieczną odzieżą tém pewniéj opatrzone były, iż w razie przeciwnym odebranie tego rodzaju szupaśników zaprzeczoném być winno. W razie zachodzących wątpliwości należy udać się do C. K. władzy obwodowéj.

Mercandin m. p.

31.

Rozrządzenie Rządu Krajowego z d. 12 Października 1855,

wydane do Buchalteryi Krajowéj, Magistratu i Dyrekcyi ogólnéj Szpitali w Krakowie,

zawierające przepisy względem ściągania w przyszłości kosztów kuracyi za osoby, w publicznych zakładach położniczych i podrzutków tudzież obłąkanych umieszczone.

Wysokie C. K. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dekretem z dnia 7 Września 1855 L. 15022 w skutek uczynionego zapytania, jakie przepisy względem ściągania w przyszłości kosztów kuracyi za osoby, w publicznych zakładach położniczych i podrzutków tudzież obłąkanych umieszczone z tego powodu wydane być powinny, iż w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 14 Września 1852 ubytki w dotacyi tychże zakładów z skarbu Państwa na rzecz funduszów krajowych w tém udział mających przekazane zostały, a mianowicie:

I.

o ile to zakładów obłąkanych dotyczy, następujące Rozporządzenie w celu zastósowania się wydało:

1. Względnie przyjmowania ubogich chorych obłąkanych bez różnicy ich pochodzenia do publicznych zakładów obłąkanych z względów policyjnych lub ludzkości, postępować należy na przyszłość wedle dotychczasowych przepisów i istniejących statutów pojedynczych zakładów.

2. Belangend den Ersatz der für die Verpflegung solcher Individuen von den öffentlichen Irrenanstalten aufgewendeten Kosten, insoferne die einzelnen Anstalten nach Maßgabe ihrer Stiftungen und der für sie geltenden Reglement's, insbesondere hinsichtlich gewisser Kategorien von Geisteskranken darauf überhaupt einen Anspruch haben, sind zu unterscheiden:

a) Die Eingebornen des Kronlandes, in welchem sich die betheiligte Anstalt befindet;
b) Individuen anderer Kronländer des Kaiserstaates, und
c) ausländische Personen.

3. Für die unter a) erwähnten Geisteskranken sind die Verpflegskosten aus dem Landesfonde desjenigen Kronlandes zu bestreiten, in welchem sich die betheiligte Anstalt befindet, und dem diese Individuen angehören.

In der Irrenanstalt in Wien aber werden die Verpflegskosten auch für nach Niederösterreich zuständige Geisteskranke aus der Gesammt-Dotazion der Anstalt berichtiget, zu welcher der Staatsschatz mit zwei Dritteln und der niederösterreichische Landesfond mit Einem Drittel konkurrirt.

Für die unter b) erwähnten Geisteskranken sind die Verpflegskosten aus dem Landesfonde desjenigen Kronlandes zu bestreiten, wohin dieselben zuständig sind, oder falls ihre Zuständigkeit nicht ermittelt werden kann, vom Landesfonde desjenigen Kronlandes, aus welchem sie in die Anstalt gebracht wurden. Sollte jedoch im letzteren Falle die Zuständigkeit solcher Personen nachträglich ermittelt werden, und hierdurch sich herausstellen, daß selbe einem anderen Kronlande, als demjenigen angehören, welches bishin die Verpflegskosten für sie berichtiget hat; so wären dem letzteren Kronlande die dießfalls bestrittenen Kosten aus dem Landesfonde des Zuständigkeits-Kronlandes zurückzuersetzen, und aus eben diesem Fonde die weiteren Verpflegskosten zu bestreiten.

Für unbemittelte in der Irrenanstalt in Wien untergebrachte Geisteskranke aus anderen Kronländern haben die letzteren in Rücksicht des vorerwähnten Dotazions-Verhältnisses der besagten Anstalt nur Ein Drittel der Verpflegskosten zu tragen, wo hingegen das Kronland Niederösterreich für allfällig in Irrenanstalten anderer Kronländer, welche keine Staats-Dotazion genießen, untergebrachte Personen allerdings die ganzen Verpflegskosten zu bestreiten hat.

Die Verpflegskosten für die oben unter c) erwähnten Geisteskranken endlich sind, wo möglich, vom betheiligten fremden Staate im diplomatischen Wege einzubringen und wenn die dießfälligen Schritte erfolglos blieben, aus dem Landesfonde desjenigen Kronlandes zu berichtigen, in dem sich die betheiligte Anstalt befindet.

4. Die Verpflegskosten für unbemittelte Geisteskranke können von den Irrenanstalten immer nur nach der niedersten Gebühr angesprochen werden. Dieselben sind von den anderen Kronländern (Punkt 3 litt. b) vierteljährig nachhinein über die von Seite

2. Co się tyczy zwrotu kosztów, za leczenie tego rodzaju indywiduów przez publiczne zakłady obłąkanych poniesionych, o ile pojedyncze zakłady w miarę ich fundacyi i regulaminu dla nich przepisanego, w szczególności względnie pewnych kategoryj chorych umysłowych, do tego w ogólności prawo mają, należy odróżnić:

a) Pochodzących z kraju koronnego, w którym dotyczący zakład się znajduje;
b) Indiwidua innych krajów koronnych Państwa, i
c) Osoby zagraniczne.

3. Za chorych umysłowych pod *a)* wspomnionych mają być koszta kuracyi z funduszu krajowego tego kraju koronnego zaspokojone, w którym dotyczący zakład się znajduje i do którego te indiwidua przynależą.

W domu obłąkanych w Wiédniu zaś koszta kuracyi i za chorych umysłowych z Austryi niższéj pochodzących z łącznéj dotacyi zakładu zaspakajane będą, do któréj skarb Państwa w dwóch trzecich, a fundusz krajowy Niższéj Austryi w jednéj trzeciéj części przyczynia się.

Za chorych umysłowych pod *b)* wspomnionych, koszta kuracyi z funduszu krajowego tego kraju koronnego pokryte być winny, z którego takowi pochodzą, lub jeżeli ich krajowość wykrytą być nie może, z funduszu krajowego tego kraju koronnego, z którego do zakładu przyprowadzeni zostali. Gdyby jednak w ostatnim przypadku krajowość takich osób następnie wyśledzoną została, i z tego się okazało, że takowi z innego kraju koronnego pochodzą, jak z tego, który dotąd koszta kuracyi za nich ponosił, natenczas należeć będzie poczynione w tym celu koszta ostatniemu krajowi koronnemu z funduszu krajowego kraju koronnego, z którego pochodzi, na powrót zwrócić, i z tego samego funduszu dalsze koszta kuracyi zaspakajać.

Za chorych umysłowych ubogich, w zakładzie obłąkanych w Wiédniu pomieszczonych, z innych krajów koronnych pochodzących, mają ostatnie ze względu na pomieniony stósunek dotacyi wspomnionego zakładu tylko jednę trzecią część kosztów kuracyi ponosić, gdy przeciwnie kraj koronny Niższéj Austryi za wszystkie osoby umieszczone w zakładach obłąkanych innych krajów koronnych, które żadnéj dotacyi Państwa nie używają, całe koszta kuracyi ponosić winien.

Nakoniec koszta kuracyi za chorych umysłowych wyż pod *c)* wspomnionych, winny być ile możności od dotyczącego zagranicznego Państwa w dyplomatycznéj drodze ściągnione, a gdyby poczynione w tym celu kroki bezskutecznemi się okazały, z funduszu krajowego tego kraju koronnego zaspokojone, w którym dotyczący zakład się znajduje.

4. Koszta kuracyi za ubogich chorych umysłowych mogą być od zakładów obłąkanych zawsze tylko w stósunku najniższéj opłaty żądane. Takowe mają być przez inne kraje koronne (Punkt 3. lit. *b)* kwartalnie z dołu po poprzedniém

der Landesstelle, in deren Verwaltungsgebiete sich die betheiligte Anstalt befindet, an selbe gelangenden Requisizionsschreiben zu berichtigen, weßhalb von den Anstalten rechtzeitig das Einschreiten um die dießfällige Vergütung im gehörigen Wege an die vorgesetzte Landesbehörde zu stellen ist.

5. Wenn in eine öffentliche Irrenanstalt ein Geisteskranker aus einem anderen Kronlande aus Polizei- oder Humanitäts-Rücksichten aufgenommen wird, so wird hievon unverweilt von der Landesstelle, in deren Verwaltungsgebiete sich die Anstalt befindet, über die dießfalls von Letzterer zu erstattende Anzeige der Landesstelle des Zuständigkeits-Kronlandes Kenntniß zu dem Ende gegeben, damit die letztgedachte Landesbehörde die etwa mögliche einheimische Verpflegung des Geisteskranken veranlassen könne.

6. Diese Bestimmungen haben vom 1. November 1855 an in Wirksamkeit zu treten.

II.

Hinsichtlich der Gebär- und Findel-Anstalten haben sowohl Betreffs der Aufnahme von Individuen ohne Unterschied ihrer Herkunft in dieselben, als bezüglich der Einbringung der Verpflegskosten die bisher im Allgemeinen und bei den einzelnen derlei Anstalten speziell gegoltenen Vorschriften bis auf weitere dießfällige Bestimmungen noch fernerhin aufrecht zu verbleiben.

Mercandin m. p.

32.

Verordnung des Landes-Präsidenten vom 16. Oktober 1855,

wirksam für den ganzen Umfang des Krakauer Verwaltungsgebietes,

wodurch die Polizeistunde, zu welcher Nachts alle Gast- und Schanklokalitäten, so wie die Kaffeehäuser zu schließen sind, und die Taxe für die besondere Bewilligung zum längeren Offenhalten derselben, festgesetzt wird.

Zur Durchführung der hohen Verordnung der k. k. Ministerien des Innern und der Justiz und der k. k. obersten Polizeibehörde vom 3. April 1855 (Reichsgesetzblatt, XVIII. Stück, Nr. 62 und Landes-Regierungsblatt, erste Abtheilung, XIX. Stück, Nr. 74) finde ich in Bezug des §. 1 dieser hohen Verordnung für das Verwaltungsgebiet Krakau die Polizeistunde, zu welcher Nachts alle Gast- und Schanklokalitäten, sowie die Kaffeehäuser geschlossen werden müssen, für die Stadt Krakau auf die eilfte, und für das übrige Verwaltungsgebiet auf die zehnte Abendstunde zu bestimmen, und in Bezug der im §. 2 dieser hohen Verordnung erwähnten Taxe für die besondere Bewilligung zum Offenhalten der Gast- und Schanklokalitäten, so wie der Kaffeehäuser über die oben bestimmte Polizeistunde, für jede derlei Bewilligung einen zu Handen der Gemeindkasse für Armenzwecke einzuzahlenden Tarbetrag und zwar für die Stadt Krakau

z strony Rządu Krajowego, w którego obwodzie administracyjnym zakład dotyczący się znajduje, do nich uczynionem wezwaniu zaspokojone, z którego to powodu zakłady przedwcześnie przedstawienie o dotyczące wynagrodzenie w drodze właściwéj do przełożonéj Władzy Krajowéj uczynić winny.

5. Gdy do publicznego domu obłąkanych chory umysłowy z innego kraju koronnego z względów policyjnych lub ludzkości przyjętym zostanie, natenczas o tém bezzwłocznie Władza krajowa, w któréj obwodzie administracyjnym zakład ten się znajduje, w skutek doniesienia, przez ostatni uczynić się mającego, Władzę krajową dotyczącego kraju koronnego w tym celu zawiadomić winna, aby taż ostatnia o ile możności kuracyą chorego umysłowego w miejscu pochodzenia jego zarządzić mogła.

6. Przepisy powyższe mają od 1 Listopada 1855 wejść w wykonanie.

II.

Co się tyczy zakładów położniczych i podrzutków, mają tak względnie przyjmowania indiwiduów bez różnicy ich pochodzenia do takowych, jako też względnie ściągania kosztów kuracyi, istniejące dotąd w ogólności i przy pojedynczych tego rodzaju zakładach przepisy, aż do dalszych w téj mierze rozporządzeń, jeszcze nadal być utrzymane.

Mercandin m. p.

32.

Rozporządzenie Prezydenta kraju z dnia 16 Października 1855,

obowiązujące w całym obwodzie rządowym krakowskim,

mocą którego godzina policyjna, z którą w nocy wszystkie traktyernie i szynkownie tudzież kawiarnie zamykane być powinny i taxa za szczególne pozwolenie, aby takowe dłuższy czas otwarte być mogły, ustanowioną zostaje.

W celu przeprowadzenia Wysokiego Rozporządzenia C. K. Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości i C. K. Władzy Najwyższéj Policyjnéj z dnia 3 Kwietnia 1855 (Dziennik Praw Państwa, Część XVIII, N. 62 i Dziennik Rządu Krajowego Oddział I. Część XIX, N. 74), ustanawiam odnośnie do §. 1 powyższego Wysokiego Rozporządzenia dla obwodu rządowego krakowskiego *godzinę policyjną*, o któréj w porze nocnéj wszystkie traktyernie i szynkownie jak niemniéj kawiarnie zamknięte być muszą, dla miasta Krakowa *jedénastą*, a dla reszty obwodu rządowego *dziesiątą* godzinę wieczorną, i oznaczam odnośnie do taxy w §. 2 tegoż Wysokiego Rozporządzenia wspomnianéj, za szczególne zezwolenie na otwarcie traktyerni i szynkowni tudzież kawiarń *nad* oznaczoną powyżéj godzinę policyjną, za każde tego rodzaju pozwolenie, taxę do kasy miejskiéj na

von zwei Gulden Konv. Münze, für das flache Land aber und die Kreisstädte von Einem Gulden Konv. Münze festzusetzen.

So lange das Gemeindewesen hierlandes nicht geregelt sein wird, ist dieser Tarbetrag demjenigen zu übergeben, der nach der bisherigen Einrichtung und Gepflogenheit zur Uibernahme der dem Lokalarmeninstitute zugedachten Geldbeträge ermächtigt war.

Es versteht sich übrigens von selbst, daß die ertheilte Bewilligung zum längeren Offenhalten der erwähnten Schanklokalitäten eine weitere Bewilligung zur gleichzeitigen Abhaltung von Musik-, Theater- oder anderweitigen Produkzionen nicht mit umfasse.

Uiber den Vollzug dieser Verodnung ist strenge zu wachen.

Mercandin m. p.

33.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 19. Oktober 1855,

womit das Seifensiedergewerbe auch in dem Großherzogthume Krakau als eine freie Beschäftigung erklärt wird.

Das hohe k. k. Ministerium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten hat mit dem Erlasse vom 24. September 1855 Z. 21089 im Einvernehmen mit dem hohen k. k. Ministerium des Innern die Verordnung des bestandenen Senates der ehemaligen Freistadt Krakau vom 27. Februar 1824 Z. 706, mit welcher die Erzeugung und der Detailverkauf von Unschlittkerzen und sonstigen Seifensiederwaaren ausschließlich den Mitgliedern der Krakauer Seifensiederzunft vorbehalten und die Erzeugnisse des Seifensiedergewerbes einer Satzung unterworfen wurden, außer Kraft gesetzt und angeordnet, daß das Seifensiedergewerbe im Großherzogthume Krakau als eine nunmehr freie Beschäftigung erklärt werde, welche gegen Meldung bei der Behörde und Lösung des Erwerbsteuerscheines und insofern es sich um die Erzeugung handelt, unter der weiteren Bedingung von Jedermann ausgeübt werden kann, daß dem Betriebe in den gewählten Lokalitäten in polizeilicher Hinsicht kein Hinderniß im Wege stehe.

Hiedurch wird jedoch der Bestand der gegenwärtigen Seifensiederzünfte im Großherzogthume Krakau nicht in Frage gestellt, sondern nur die Verpflichtung zum Eintritte in dieselbe für künftige Seifensiedermeister entfallen, und es bleiben die Bestimmungen der Zunftinstituzionen in Kraft, in soweit sie mit der Freigebung der Erzeugung und des Verkehres nicht im Widerspruche stehen.

Mercandin m. p.

cel ubogich wnieść się mającą, a mianowicie dla miasta Krakowa w kwocie dwóch ZłR. m. k., dla wsi zaś i miast obwodowych w kwocie jednego ZłR. m. k.

Dopóki instytucye gminne w kraju tutejszym uregulowane nie zostaną, winna być taxa ta do rąk tego złożoną, który wedle dotychczasowego urządzenia i zwyczaju do przyjmowania należytości pieniężnych instytutowi ubogich miejscowych przyznanych upoważnionym był.

Rozumié się zresztą samo przez się, że udzielone zezwolenie do dłuższego otwarcia wspomnionych szynkowni, dalszego zezwolenia do rownoczesnego odbycia produkcyj muzykalnych, teatralnych i innych w sobie nie mieści.

Nad wykonaniem niniejszego rozporządzenia ściśle czuwać należy.

Mercandin m. p.

33.

Obwieszczenie Rządu Krajowego z dnia 19 Października 1855,

mocą którego mydlarstwo w Wielkiém Księstwie Krakowskiém za wolne zatrudnienie uznaném zostaje.

Wysokie C. K. Ministeryum handlu, przemysłu i budowli publicznych Reskryptem z dnia 24 Września 1855 roku N. 21089 w porozumieniu z Wysokiém C. K. Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, Rozporządzenie byłego Senatu Wolnego niegdyś Miasta Krakowa z dnia 27 Lutego 1824 L. 706, którém wyrób i cząstkowa przedaż świec łojowych i innych towarów mydlarskich wyłącznie członkom cechu mydlarzy krakowskich zastrzeżone i produkta mydlarskie taxie poddane były, zniesło i poleciło, aby mydlarstwo w Wielkiém Księstwie Krakowskiém odtąd za wolne zatrudnienie uznaném zostało, które za złożeniem deklaracyi przed władzą i nabyciem karty podatkowéj, a o ile to wyrobu dotyczy, pod tym dalszym warunkiem przez każdego wykonywaném być może, aby przeciwko produkcyi w obranych lokalnościach pod względem policyjnym żadne przeszkody nie zachodziły.

Tym sposobem jednak istniejące obecnie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém cechy mydlarzy nie zostają zniesione, lecz jedynie ustaje obowiązek wstępowania do takowych na przyszłych majstrów mydlarskich, i przepisy instytucyj cechowych pozostają nadal w swéj mocy, o ile takowe z wolnością produkcyi i handlu nie stoją w sprzeczności.

Mercandin m. p.

34.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 22. Oktober 1855,

betreffend die Auflösung der Finanz-Expositur in Tarnow und des Bureau für Rechtssachen in Krakau.

In Folge hohen Finanzministerial-Erlasses vom 13. September 1855 Z. $\frac{4069}{3772}$ ist die Finanz-Expositur in Tarnow und das in Krakau für Rechtssachen bestehende Bureau mit 29. September 1855 aufgelöst worden, und es übergingen von diesem Tage angefangen an die Expositur in Krakau die Agenden der Expositur in Tarnow (mit Ausschluß der den Sanoker Kreis betreffenden Verhandlungen) dann die Agenden des Krakauer Bureau's für Rechtssachen.

Die Expositur in Krakau hat im Sinne des §. 11 der provisorischen Dienstes-Instruktion für die Finanz-Prokuraturen vom 16. Februar 1855 (Reichs-Gesetzblatt, XI. Stück, Nr. 34, und Landes-Regierungsblatt, erste Abtheilung, XVI. Stück, N. 56) ihre selbständige von der Lemberger Finanz-Prokuratur unabhängige Amtswirksamkeit im Krakauer Verwaltungsgebiete vom 29. September 1855 begonnen.

Mit demselben Zeitpunkte übernahm die Lemberger Finanz-Prokuratur von der Expositur in Tarnow die den Sanoker Kreis betreffenden Verhandlungen.

Mercandin m. p.

34.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 22 Października 1855,

względem rozwiązania expozytury skarbowéj w Tarnowie i bióra spraw skarbu w Krakowie.

W skutek Wysokiego Rozrządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 13 Września 1855 L. $\frac{10692}{3772}$ zostały z dniem 29 Września 1855 expozytura skarbowa w Tarnowie i istniejące w Krakowie bióro spraw skarbu rozwiązane, i od tego dnia począwszy przeszły czynności expozytury w Tarnowie (wyjąwszy spraw dotyczących cyrkuł Sanocki) i krakowskiego bióra spraw skarbu do expozytury w Krakowie.

Expozytura w Krakowie rozpoczęła w myśl §. 11 prowizorycznéj instrukcyi służbowéj dla prokuratoryj skarbowych z dnia 16 Lutego 1855 (Dziennik Praw Państwa, Zeszyt XI, N. 34, i Dziennik Rządu krajowego, Oddział piérwszy, Zeszyt XVI, Nr. 56) samodzielną swą i od prokuratoryi skarbowéj Lwowskiéj niezawisłą działalność urzędową w Obwodzie Rządowym Krakowskim z dniem 29 Września 1855 r.

Z tym samym dniem objęła Lwowska prokuratorya skarbowa od expozytury w Tarnowie czynności dotyczące cyrkuł Sanocki.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XXIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 6. November 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XXIV.

Wydany i rozesłany dnia 6 Listopada 1855.

35.

Erlaß der Landes-Regierung vom 30. Oktober 1855,

betreffend die Einhebung der Zuschläge zu den direkten Steuern im Verwaltungsjahre 1856 im Krakauer Verwaltungsgebiete zur Bedeckung des Landes- und Grundentlastungs-Erfordernisses.

Zu Folge Erlaßes des hohen k. k. Finanzministeriums vom 19. Oktober 1855 Z. 12395 sind über Anordnung des hohen k. k. Ministeriums des Innern zur Bedeckung des Landes- und Grundentlastungs-Erfordernißes für Westgalizien und Krakau im Verwaltungsjahre 1856 und zwar:

für das Landeserforderniß neun Kreuzer und für die Grundenlastung zwölf Kreuzer, zusammen daher Ein und Zwanzig Kreuzer von jedem Gulden sämmtlicher direkten Steuern, daher auch von der Einkommensteuer von stehenden Bezügen einzuheben.

Die Einhebung dieser Gebühren hat mit dem 1. November 1855 im Wege der mit der Einhebung der direkten Steuern beauftragten Aemter und Kassen in der für die Einhebung dieser Zuschläge bisher vorgeschriebenen Weise einzutreten.

Mercandin m. p.

35.

Rozrządzenie Rządu Krajowego z dnia 30 Października 1855,

tyczące się poboru dodatków do podatków stałych w roku administracyjnym 1856 w obwodzie Rządowym Krakowskim, w celu pokrycia potrzeb krajowych i indemnizacyi.

W skutek Rozrządzenia Wysokiego C. K. Ministerstwa Skarbu z dnia 19 Października 1855 L. 12395 mają być na mocy Rozporządzenia Wysokiego C. K. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w celu pokrycia potrzeb krajowych i indemnizacyi dla Galicyi zachodniéj i Krakowa w roku administracyjnym 1856 — a mianowicie:

na potrzeby kraju dziewięć krajcarów, a dla indemnizacyi dwanaście krajcarów, razem zatém dwadzieścia jeden krajcarów od każdego Reńskiego wszelkich podatków stałych, a zatém także i od podatku dochodowego od stałych przychodów pobiérane.

Pobór tych należytości ma nastąpić z dniem 1 Listopada 1855 w drodze urzędów i kas, do poboru podatków stałych upoważnionych, w sposób dotąd do pobiérania tychże dodatków przepisany.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XXV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. November 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XXV.

Wydany i rozesłany dnia 20 Listopada 1855.

36.

Kundmachung der Grundentlastungs-Ministerial-Kommission vom 3. September 1855,

giltig für die sechs westlichen Kreise des Krakauer Verwaltungsgebietes,

betreffend die Behandlung der Lohntage bei der Grundentlastung, bei denen die Bezeichnung, daß sie die Quelle des Verdienstes für Unterthanen bilden sollen, in den Abolizions- und Reluizions-Verträgen nicht vorkommt.

Der §. 40 der hohen Ministerial-Verordnung vom 4. Oktober 1850*), betreffend die Durchführung der Grundentlastung im Kronlande Galizien und Lodomerien, enthält in seinem zweiten Absatze die Bestimmung, daß die in den Abolizions- und Reluizions-Verträgen bedungenen und darin als Quelle des Verdienstes für Unterthanen bezeichneten Arbeitstage (Lohntage) ohne Entschädigung zu entfallen haben; die Behandlung der Lohntage aber, bei denen die Bezeichnung, daß sie eine Quelle des Verdienstes für die Unterthanen bilden sollen, in derlei Verträgen nicht vorkömmt, einer besonderen Vorschrift vorbehalten ist.

Nachdem die in Folge obiger Bestimmung über die Beschaffenheit dieser letzterwähnten Lohntage eingeleiteten umständlichen Erhebungen dargethan haben, daß zwischen beiden Arten von Lohntagen eigentlich gar kein wesentlicher Unterschied bestehe, und daß bezüglich jener Lohntage, bei denen die Bezeichnung als Quelle des Verdienstes nicht vorkommt, der bedungene Lohn dem Werthe der Arbeit zur Zeit des Vertrags-Abschlusses entsprechend war; findet das hohe Ministerium des Innern einverständlich mit den hohen k. k. Ministerien der Finanzen und der Justiz auszusprechen, daß auch jene Lohntage, bei denen die Bezeichnung „daß sie eine Quelle des Verdienstes für die Unterthanen bilden sollen," in den Abolizions- und Reluizions-Verträgen nicht vorkömmt, ohne Entschädigung zu entfallen haben.

Was in Folge Verordnung des hohen Ministeriums des Innern vom 27. Juli 1855 Zahl $\frac{16458}{940}$ zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Hietzgern m. p.

37.

Verordnung der Finanz-Landes-Direkzion im Einvernehmen mit der Landes-Regierung vom 9. Oktober 1855,

an die k. k. Kreisbehörden, Kameral-Bezirksbehörden, Bezirksämter und Steuerämter,

womit eine provisorische Exekuzions-Ordnung für die Eintreibung der landesfürstlichen Steuer-Rückstände bekannt gegeben wird.

In der Anlage wird die bis zur Einführung einer allgemeinen Steuer-Exekuzions-Ordnung im Einvernehmen mit der k. k. Landes-Regierung entworfene, und von dem

*) Landes- Gesetz- und Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1851, I. Stück, Nr. 1.

36.

Obwieszczenie Komisyi Ministeryalnéj dla uwolnienia gruntów od ciężarów z dnia 3 Września 1855,

obowiązujące dla sześciu zachodnich obwodów Krakowskiego okręgu Rządowego,

tyczące się postępowania przy uwolnieniu gruntów od ciężarów z dniami najmu, przy których w układach abolicyjnych i reluicyjnych nie mieści się oznaczenie, iż takowe źródło zarobku dla poddanych stanowić mają.

Paragraf 40 Wysokiego Rozporządzenia Ministeryalnego z d. 4 Października 1850 *), dotyczący przeprowadzenia uwolnienia gruntów od ciężarów w kraju Koronnym Galicyi i Lodomeryi, orzeka w 2gim Rozdziale, że dnie najmu w układach abolicyjnych i reluicyjnych umówione i w tychże jako źródło do zarobku dla poddanych wskazane bez wynagrodzenia odpadać mają; postępowanie zaś przy podobnych układach z dniami najmu, przy których nie mieści się oznaczenie, iż takowe źródło do zarobkowania dla poddanych stanowić mają, iż ulégać ma szczególnym przepisom.

Gdy zaprowadzone w skutek powyższego postanowienia szczegółowe dochodzenia co do natury dopiéro wymienionych dni najmu wyjaśniły, iż pomiędzy temi obydwoma gatunkami najmu żadna istotna nie zachodzi różnica, i że dla tych dni najmu, przy których nie znajduje się wyrażenie, że takowe za źródło zarobkowania uważanemi być mają, umówiona płaca wartości pracy w czasie zawarcia układów odpowiadała; znajduje Wysokie Ministeryum Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Wysokiemi C. K. Ministerstwami Skarbu i Sprawiedliwości za stósowne orzec, iż równie i te dnie najmu, przy których w układach abolicyjnych i reluicyjnych wyrażenie to zamieszczoném nie znajduje się „iż takowe źródło do zarobkowania dla poddanych stanowić mają“, bez wynagrodzenia odpadać mają.

Co w skutek Rozporządzenia Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 Lipca 1855 r. Nr. $\frac{16458}{940}$ do powszechnéj podaje się wiadomości.

Hietzgern m. p.

37.

Rozporządzenie Dyrekcyi Finansów krajowych w porozumieniu z Rządem krajowym z dnia 9 Października 1855,

do C. K. Władz obwodowych, Administracyj kameralnych okręgowych, Władz powiatowych i Urzędów poborowych,

którém ogłasza się tymczasowa ustawa exekucyjna przy ściąganiu podatków Rządowych moc swą mająca.

Załącznie podają się do ścisłego zastósowania ułożone łącznie z C. K. Rządem krajowym a przez Wysokie Ministerstwo Skarbu dekretem z dnia 17 Czerwca

*) Dziennik Praw krajowych i rządowych dla Galicyi z roku 1851, część I, Nr. 1.

hohen k. k. Finanz-Ministerium laut des Dekretes vom 17. Juli 1854 Z. $\frac{30}{2}\frac{13}{8}\frac{30}{16}$ genehmigte provisorische Exekuzions-Ordnung für die Eintreibung der landesfürstlichen Steuerrückstände zur genauesten Darnachachtung bekannt gegeben.

Anlage.

Provisorische Exekuzions-Ordnung für die Eintreibung der landesfürstlichen Steuer-Rückstände.

I.

Einleitende Bestimmungen.

§. 1.

Die Einzahlung der landesfürstlichen direkten Steuern, und zwar: der Grundsteuer, Hausklassen- und Hauszinssteuer, dann der Einkommensteuer, sowie der Zuschläge hiezu hat in vier Quartalsraten zu geschehen, wovon die erste mit Ende Jänner, die zweite mit Ende April, die dritte mit Ende Juli und die vierte mit Ende Oktober jeden Jahres berichtiget sein muß. Die Einzahlung der Erwerbsteuer sammt den Zuschlägen hiezu, hat in zwei halbjährigen Raten zu geschehen, wovon die erste mit 1. Jänner und die zweite mit 1. Juli jeden Jahres berichtiget sein muß.

Die den Hausirern auferlegte Erwerbsteuer muß in dem ganzjährigen Betrage im Vorhinein entrichtet werden.

§. 2.

Der Betrag an der Steuerschuldigkeit wird jedem Steuerpflichtigen mittelst des ausgefertigten Steuerbüchels oder mittelst besonderer Zahlungsbögen alljährlich mit Ausnahme der Erwerbsteuerschuldigkeit bekannt gegeben, welche mit dem, in dem Erwerbsteuerscheine enthaltenen Betrage fortan bis zu dem Zeitpunkte einer neuerlichen Vorschreibung oder Abschreibung derselben zu entrichten ist.

§. 3.

Jedermann, der eine Realität besitzt, oder eine steuerpflichtige Unternehmung ausübt, ist verpflichtet, die hievon bemessene Steuer an dem, für jede Gemeinde zur Steuerzahlung anberaumten Termine unweigerlich, und zwar ohne Rücksicht auf eine etwa überreichte Beschwerde gegen das Steuerausmaß zu entrichten, indem eine gegen die Steuerbemessung eingebrachte Vorstellung keine rückhaltende Kraft gegen die Einhebung der bemessenen Steuer hat. Auch Vorauszahlungen, sowie Theil-Abstattungen werden jedesmal angenommen und gehörig quittirt werden.

§. 4.

In jenen Fällen, wo die individuelle Steuervorschreibung für das neue Verwaltungs-Jahr nicht rechtzeitig genug erfolgen kann, bleibt jeder Kontribuent verpflichtet, die Steuer in den vorgeschriebenen Raten so lange nach der Gebühr des Vorjahres zu entrichten, bis die Schuldigkeit für das neue Verwaltungs-Jahr zur Vorschreibung gelangt, in welche dann die bereits geleisteten Zahlungen einzurechnen sind.

1854 r. L. $\frac{30130}{2826}$ przyjęte przepisy tymczasowe, tyczące się exekucyi podatków Rządowych, które aż do wydania powszechnéj ustawy exekucyjnéj wykonywane będą.

Załączenie.

Tymczasowa Ustawa Exekucyjna dotycząca ściągania podatków Rządowych.

I.

Wstęp.

§. 1.

Podatki Rządowe stałe, jakiemi są: gruntowy, domowo-klasyczny i domowo-czynszowy, tudzież dochodowy, oraz przynależne do nich dodatki winny być opłacane w ratach kwartalnych, a mianowicie w końcu Stycznia, Kwietnia, Lipca i Października każdego roku.

Podatek zarobkowy wraz z dodatkami jego winien być uiszczony półrocznie w dwóch równych ratach, mianowicie z dniem 1 Stycznia i Lipca każdego roku.

Domokrążcy opłacający podatek zarobkowy muszą takowy złożyć naprzód za rok cały.

§. 2.

O ilości wymienionego podatku będzie kontrybuent corocznie, oprócz podatku zarobkowego, za pośrednictwem książeczki lub też arkusza podatkowego zawiadomionym, która z ilością podatku zarobkowego, odnoszącym się do tegoż podatku arkuszem objętą, aż do nowego wymiaru lub odpisania uiszczoną być powinna.

§. 3.

Ponieważ żadne przedstawienie, przeciw wymiarowi podatku uczynione, nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia tegoż, przeto każden posiadający jaką realność, albo też prowadzący jakie przedsiębiorstwo opłacie podatku podległe, obowiązany jest, w terminie dla każdéj z gmin wyznaczonym takowy zaspokoić. Przedpłaty tudzież częściowe uiszczania będą również przyjmowane i kwitowane.

§. 4.

W wypadku, gdyby szczegółowy wymiar podatku na nowy rok administracyjny nie był w właściwym czasie rozpisany, obowiązany jest kontrybuent ilość podatku w roku zeszłym wymierzoną dotąd w właściwych ratach odpłacać, dopóki nowy wymiar nie nastąpi, w który też potém uiszczone już ilości wrachowane będą.

§. 5.

Gegen alle jene Kontribuenten, welche binnen acht Tagen nach Verlauf des letzten Einzahlungs-Termines (§. 1) ihre Steuerschuldigkeit nicht berichtigen, wird sofort im Sinne der nachfolgenden Bestimmungen das Zwangsverfahren eingeleitet werden, welches

a) in der Einlegung von Militär-Exekuzion oder Absendung von Zivil-Strafboten;
b) in der Pfändung;
c) in der Sequestrazion, und
d) im Verkaufe der unbeweglichen Güter besteht.

II.

Von der zwangsweisen Eintreibung der Steuerrückstände durch Militär-Exekuzion, oder durch Zivilstrafboten.

§. 6.

Nach Verlauf von acht Tagen nach dem Quartalsschlusse hat das Steueramt die vorgeschriebenen individuellen Steuerrückstands-Ausweise, und zwar abgesondert für jede Gemeinde zu verfassen, und dem Bezirksamte zu übergeben.

§. 7.

Das Bezirksamt hat sich schleunigst zu überzeugen, ob unter den namhaft gemachten Steuerrückständnern auch solche vorkommen, die sich in Folge erlittener Elementar-Unfälle um die Erwirkung eines gesetzlich zulässigen Steuernachlasses gemeldet haben, worüber die Entscheidung der kompetenten Behörde noch im Zuge schwebt. In diesem Falle hat das Bezirksamt bei dem Namen eines solchen Rückständners in der Anmerkungskolonne anzuführen, wann sich dieser um die Bewilligung eines Steuernachlasses, dann aus welchem Anlasse gemeldet hat, und wie hoch sich der in Anspruch genommene Steuernachlaß beläuft.

Solche zum Nachlaß in Antrag gebrachten Beträge bleiben von der Exekuzion ausgeschlossen.

§. 8.

Nach dieser Ergänzung des vom Steueramte erhaltenen Rückstands-Ausweises ist derselbe von Seite des Bezirksamtes ohne Verzug und längstens binnen 3 Tagen an die Kreisbehörde mit dem Ansuchen um die Einleitung der Exekuzion zu senden.

§. 9.

Die Kreisbehörde hat hiernach ohne Rücksicht auf die Eigenschaft der im Rückstande verbliebenen Steuerpflichtigen unverzüglich das Exekuzionsverfahren einzuleiten.

§. 10.

Zu diesem Behufe bestimmt die Kreisbehörde nach der Größe der aushaftenden Steuerbeträge und nach der Zahl der Rückständner entweder die erforderliche, von den

§. 5.

Przeciw tym kontrybuentom, którzy w dni ośm po upływie ostatecznego do odpłaty wyznaczonego terminu (§. 1) należytości podatkowéj nie złożą, zarządzone zostanie według następujących przepisów ściągnienie przymusowe, którego stopnie są:

a) Wstawienie exekucyi wojskowéj, albo przez cywilnych exekwentów;
b) Zajęcie (fantowanie);
c) Sekwestracya;
d) Sprzedaż dóbr nieruchomych.

II.

O ściąganiu zaległości podatkowych przez exekucyą wojskową albo przez cywilnych exekwentów.

§. 6.

Po upływie 8 dni po kwartalnym obrachunku kasy, winien jest każden urząd podatkowy, szczegółowe wykazy zaległości podatkowéj, według przepisów sformowane, a mianowicie co do każdéj Gminy osobno, urzędowi powiatowemu przedstawić.

§. 7.

Urząd powiatowy winien przekonać się pospiesznie, czyli pomiędzy temi zaległościami znajdują się takie, które powstały w skutek klęsk elementarnych, a które z tego powodu do ulżenia podatku przedstawione dotąd przez władze wyższe ostatecznie rozpoznane nie zostały. W tym wypadku winien jest urząd powiatowy przy nazwisku zalegającego, w rubryce uwag, zamieścić, kiedy tenże i z jakiego powodu wniósł podanie o ulżenie podatku, oraz wiele wynosi żądane ulżenie.

Ilość zaprojektowana tym sposobem do ulżenia podatku wolną zostaje od ściągnięcia przymusowego.

§. 8.

Po uzupełnieniu w ten sposób przez urząd powiatowy wykazu zaległości przez urząd poborowy złożonego, winien być takowy bez zwłoki, a najdaléj w dniach 3, z przedstawieniem o zarządzenie exekucyi do władzy obwodowéj przesłany.

§. 9.

Władza obwodowa winna w skutek tego, bez względu na stan osób w wykazie zaległości umieszczonych, bezzwłocznie postępowanie przymusowe zarządzić.

§. 10.

Celem przyprowadzenia do skutku rzeczonéj exekucyi, oznacza władza obwodowa, według wysokości zaległości podatkowéj lub téż ilości zalegających

betreffenden Militär-Stazions-Kommanden anzusuchende Militär-Exekuzions-Mannschaft, oder die nöthige Zahl von Zivilstrafboten, und fertiget darnach die Exekuzions-Volleten aus.

§. 11.

Die von der Militär-Behörde beigestellte Exekuzions-Mannschaft ist an das Bezirksamt zu weisen, welches derselben unter Beifügung der erforderlichen Belehrung die von der Kreisbehörde erhaltenen Exekuzions-Volleten aushändiget, und die weitere Einlegung der Mannschaft bei den zu exequirenden Rückständnern durch die Gemeindevorstände veranlaßt.

Ebenso verfährt das Bezirksamt rücksichtlich der von ihm selbst aus den verläßlichsten Insassen des Bezirkes auszuwählenden Zivilstrafboten, welche außerdem mit einer in der Landessprache ausgefertigten, und mit dem Amtssiegel des Bezirksamtes versehenen offenen Ordre zu betheilen sind.

§. 12.

Die Zahl der Exequenten ist von der Kreisbehörde für jeden einzelnen Rückständner nach dem Betrage seines Steuerrückstandes mittelst des Exekuzions-Billets zu bemessen, und zwar wird, wenn der Rückstand eines Kontribuenten nicht fünfzig Gulden beträgt, nur ein Exequent bestimmt, wo aber der Rückstand beträchtlicher ist, wird die Zahl verdoppelt, und in diesem Verhältnisse, nachdem die einzutreibende Summe größer ist, auch die Zahl der Exequenten vermehrt.

Es ist jedoch nicht nothwendig, die hiernach für eine ganze Ortschaft entfallende Anzahl Exequenten von den Militär-Kommanden zu verlangen und bei jedem einzelnen Steuerrückständner auch wirklich einzulegen, sondern es genügt nach der Größe der Ortschaft und der daselbst wohnhaften Rückständner, einen oder einige Mann zu entsenden. Nichts destoweniger muß aber von jedem einzelnen Steuerrückständner nach der Zahl der auf dem Exekuzions-Billete ihm zugemessenen Exequenten die Exekuzionsgebühr nach den weiter folgenden Bestimmungen eingehoben werden.

§. 13.

Die Gebühr, welche der säumige der Exekuzion unterzogene Steuerpflichtige zu leisten hat, ist mit der Allerhöchsten Entschließung vom 26. Mai 1853 mit täglichen drei Kreuzer K. M. für den Mann, vom Feldwebel abwärts festgesetzt.

§. 14.

Nebst dieser Gebühr hat der exequirte Steuerrückständner dem Militär-Exekuzions-Manne auch das Obdach und die Mittagskost, wie sie in dem Bequartierungs-Patente vom 15. Mai 1851 vorgezeichnet ist, unentgeltlich zu verabfolgen.

Der Zivil-Exequent hat nur auf das Obdach, nicht aber auf die Mittagskost Anspruch.

kontrybuentów, ilość wojska do exekucyi, od wojskowego komendanta stacyi zarządać się mającego, albo też exekwentów z stanu cywilnego, i według tego wystawia palety exekucyjne.

§. 11.

Dostawiona przez władzę wojskową ilość wojska de exekucyi odesłaną zostanie do urzędu powiatowego, któren po udzieleniu stósownéj instrukcyi co do zachowania się przy exekucyi, wręczy exekwentom palety od władzy obwodowéj otrzymane i wstawienie żołnierzy exekwujących do pojedynczych dłużników podatkowych, za pomocą urzędu gminnego zarządzi.

Podobnie postąpi sobie urząd powiatowy, co do exekwentów z stanu cywilnego, wybranych przez sam urząd powiatowy, z pomiędzy mieszkańców powiatu najwięcéj na zaufanie zasługujących, którym oprócz tego otwarte, w języku krajowym sporządzone i pieczęcią urzędu powiatowego zaopatrzone polecenie dane być winno.

§. 12.

Ilość exekwentów oznaczona zostanie przez władzę obwodową do każdego dłużnika podatkowego, w palecie exekucyjnym, a to według wysokości zaległego podatku, tak, iż tam gdzie zaległość podatkowa 50 ZłR. nie przenosi, jeden exekwent, gdzie zaległość wyższą jest podwójna ilość, i w tym stósunku im wyższą jest zaległość podatkowa, tém więcéj exekwentów ma być wyznaczonych.

Nie ma jednak potrzeby żądać od komendy wojskowéj wypadającéj według powyższego przepisu ilości exekwentów, dosyć jest w miarę wielkości osady i liczby zamieszkujących w niéj dłużników podatkowych, jednego albo kilku exekwentów wysłać, niemniéj jednak musi każden szczegółowo dłużnik, ilość exekucyi według liczby exekwentów na palecie oznaczonéj, zapłacić.

§. 13.

Należytość, jaką dłużnik podatku exekwentowi opłacać ma, oznaczoną jest Najwyższém Rozporządzeniem z dnia 26 Maja 1853 na 3 xr. mon. konw., dla każdego wojskowego od feldwebla na dół, na dzień jeden.

§. 14.

Oprócz tego winien jest exekwowany dać exekwentowi bezpłatnie kwaterę i obiad, według tego jak jest w Patencie kwaterunkowym z dnia 15 Maja 1851 r. przepisane.

Cywilny exekwent ma tylko prawo do kwatery, lecz nie ma do żywności.

§. 15.

Diese Naturalleistung hat in dem Falle, wenn mehrere Rückständner von einem Exekuzionsmanne gleichzeitig exequirt werden, unter denselben in der Reihenfolge, welche nach Umständen von dem Gemeindevorstande zu bestimmen ist, zu wechseln.

§. 16.

Auf dem Marsche der Exekuzions-Mannschaft an den Exekuzionsort, und von demselben zurück, ist der Mannschaft sowohl Quartier, als Verpflegung von den Gemeinden oder Quartierträgern gegen Vergütung der für den Durchmarsch des Militärs festgesezten Gebühren beizustellen.

§. 17.

Jeder Steuerrückständner hat die Exekuzions-Gebühr von 3 kr. K. M. ohne weitere Rücksicht, ob Militär- oder Zivil-Exequenten verwendet werden, für die ihm zugemessene Anzahl von Exequenten, in Orten, wo die Steuern von dem Gemeindevorstande eingehoben werden, bei dem Gemeindevorsteher, welcher die Exekuzionsgebühr an das Steueramt abzuführen hat, in Orten aber, wo die Steuer-Einhebung unmittelbar von dem Steueramte besorgt wird, bei dem Steueramte zu erlegen.

§. 18.

Der Militärexekuzionsmann erhält nur die einfache tägliche Gebühr von 3. kr. K. M., und zwar nach beendigter Militärexekuzion von dem Steueramte auf die Hand ausgezahlt; der Zivil-Exequent erhält aber die, für seine Verwendung durch eine besondere Vorschrift normirten Gebühren nach beendeter Exekuzion aus der Steuerkasse.

§. 19.

Die Dauer der Militärexekuzion oder der Verwendung von Zivil-Exequenten ist auf vierzehn Tage festgesezt. Nach Ablauf der ersten sieben Tage tritt jedoch eine Verdopplung der baren Exekuzions-Gebühr ein.

§. 20.

Jene Steuerrückständner, welche ihren Rückstand noch vor Ablauf der gewöhnlichen Exekuzionsdauer vollständig entrichten, und sich hierüber ausweisen, sind vom Tage dieser Ausweisung an, von der Entrichtung der Exekuzionsgebühr oder von der Naturalleistung frei zu lassen.

§. 21.

Wenn jedoch nach Verlauf des im §. 20 festgesezten Termines von vierzehn Tagen, vom Tage des Eintreffens der Exequenten in der Gemeinde gerechnet, der rückständige Steuerbetrag nicht vollständig entrichtet wäre, so hat das Bezirksamt die Exekuzion des ersten Grades einzustellen, hievon zugleich der vorgesezten Kreisbehörde die Anzeige zu erstatten, und unter Anschluß des Ausweises über die noch mit der Steuer-

§. 15.

Dostarczenie tych potrzeb *in natura*, w tym razie gdy więcéj dłużników przez jednego równocześnie exekwowanych jest, przez każdego z nich w kolei, w razie potrzeby przez przełożonego gminy oznaczyć się mającéj, następować winno.

§. 16.

Na przemarszu wojska do exekucyi użyć się mającego, do miejsca gdzie taż ma być wykonaną, obowiązkiem jest gmin i osób do dawania kwater obowiązanych, takową wraz z żywnością za opłatą wynagrodzenia za to ustanowionego, dostarczyć.

§. 17.

Każden exekwowany winien jest należytość exekutnego po 3 kr. k. m. dziennie za każdego wstawionego mu paletem exekwenta, bez względu czy tenże jest z stanu wojskowego, czy téż z cywilnego, a to do rąk przełożonego gminy, tam gdzie tenże poborem podatku zatrudnia się, albo wprost w urzędzie podatkowym, jeżeli tenże bezpośrednio podatek odbiera, bez żadnego względu uiścić. W piérwszym razie, przełożony gminy ściągniętą ilość exekutnego w urzędzie poborowym złoży.

§. 18.

Exekwent wojskowy otrzymuje po skończonéj exekucyi zaraz w urzędzie poborowym należytość exekutnego, ale tylko pojedynczą to jest po 3 kr. k. m. dziennie. Exekwent cywilny zaś otrzymuje również po ukończeniu exekucyi z kasy podatkowéj ilość wynagrodzenia, osobnym na to przepisem za czynności tego rodzaju ustanowioną.

§. 19.

Zakres trwania exekucyi wojskowéj lub przez cywilnych exekwentów oznacza się na dni 14, wszakże po bezskutecznym upływie dni 7, dzienna należytość exekutnego w gotówce, podwojoną zostaje.

§. 20.

Dłużnicy skarbowi, którzy przed upływem powyższego terminu należytość podatkową odpłacili i z tego się wywiedli, są od dnia złożenia dowodu odpłaty, tak od należytości exekutnego, jak i dostarczeń *in natura* wolni.

§. 21.

Jeżeli jednak po upływie wyżéj dla piérwszego stopnia exekucyi zakreślonego terminu 14dniowego, licząc od daty przybycia exekwenta do gminy, dłużnik podatku, takowego w zupełności nie zaspokoił, obowiązany jest urząd powiatowy wstrzymać exekucyą piérwszego stopnia i zaraz przy załączeniu wykazu dłużników nie uiszczających się, prosić przełożonego sobie władzy obwodowéj, o pozwolenie

schuldigkeit im Rückstande verbliebenen Steuerpflichtigen um die Bewilligung zur exekutiven Pfändung und Feilbietung der den betreffenden Rückständner eigenthümlich gehörigen beweglichen Güter das Ansuchen zu stellen.

III.

Von der Pfändung und Feilbietung beweglicher Güter.

§. 22.

Über das gestellte Ansuchen hat die Kreisbehörde die Pfändung und Feilbietung der beweglichen Sachen unaufgehalten und längstens binnen 3 Tagen zu bewilligen und den Vollzug derselben dem Bezirksamte aufzutragen.

§. 23.

Zur Deckung des Steuerausstandes, welcher nach fruchtlos angewendetem ersten Exekuzionsgrade noch einzubringen erübriget, sind alle vorhandenen Vorräthe an Früchten, Vieh, und sonstigen landwirthschaftlichen Produkten, dann die Fahrnisse des Steuerschuldners in die Exekuzion zu ziehen.

Hievon müssen aber derjenige Theil, welcher nach den allgemeinen ökonomischen Grundsätzen zum stehenden Kapitale (fundus instructus) und zum Betriebe der Wirthschaft und Haushaltung unumgänglich erforderlich ist, die zur Betreibung des Gewerbes dem Kontribuenten unentbehrlichen Werkzeuge, dann die gewöhnliche nöthige Leibeskleidung ausgenommen werden.

§. 24.

Die von der Kreisbehörde bewilligte Pfändung hat das Bezirksamt ohne Aufschub in Vollzug zu setzen, welches hiezu entweder den betreffenden Gemeindevorstand sammt zwei Ausschußmännern delegirt, oder nach Umständen Beamte zur Vornahme der Pfändung entsendet.

§. 25.

Der mit der Vornahme der Pfändung betraute Gemeindevorstand sammt den Ausschußmännern, oder der entsendete Beamte hat sich nach erhaltenem schriftlichen Auftrage sofort an den Ort der Exekuzion zu verfügen, und daselbst in Gegenwart des Rückständners oder seines Bestellten, welcher nöthigenfalls vom Amtswegen aufzustellen ist, von dem beweglichen Eigenthume des Steuerschuldners soviel der Pfändung zu unterziehen, als zur Deckung des aushaftenden Steuerrückstandes, dann der erwachsenden Exekuzionskosten erforderlich ist.

§. 26.

Die gepfändeten Güter sind zu beschreiben, und unter Einem abzuschätzen. Zu diesem Ende werden sämmtliche, in die Exekuzion gezogenen Pfandstücke genau verzeichnet, bei jenen Artikeln, wo Marktpreise bestehen, diese, bei allen andern Artikeln aber der, von den beizuziehenden Schätzleuten ermittelte Schätzungswerth angesetzt.

zarządzenia zajęcia i sprzedaży ruchomości dłużników rzeczonych własnych.

III.

O zajęciu i sprzedaży ruchomości.

§. 22.

W skutek złożonego sobie raportu winna jest władza obwodowa zaraz, a najdaléj w 3 dniach dozwolić zajęcia i sprzedaży ruchomości dłużnika, i przeprowadzenie téj czynności urzędowi powiatowemu polecić.

§. 23.

Dla ściągnienia zaległości podatkowéj, która po użyciu pierwszego stopnia exekucyi jeszcze pozostała; należy zająć u dłużnika wszystkie zasoby w zbożu, bydle i w innych rolniczych produktach, lub przedmioty do tegoż dłużnika należące.

Od tego wyjmuje się jednak ta część, która według powszechnych ekonomicznych zasad do inwentarza gruntowego (fundus instructus) albo do dalszego prowadzenia gospodarstwa lub potrzeb domowych jest nieodbitą, również te przedmioty które konieczne są do prowadzenia daléj przemysłu dłużnika, jak i wreszcie zwykłe jego ubranie.

§. 24.

Zalecone sobie przez władzę obwodową zajęcie, winien jest urząd powiatowy bez zwłoki uskutecznić, a to albo przez wydelegowanego od siebie właściwego przełożonego gminy wraz z dwoma mężami zaufania, albo téż według okoliczności przez pośrednictwa wysłanego na ten cel z swéj strony urzędnika.

§. 25.

Delegowany do zajęcia przełożony gminy wraz z mężami zaufania, albo téż wyznaczony w tym celu urzędnik, mają się zaraz po otrzymaniu pismiennego polecenia udać na miejsce exekucyi i tam w przytomności dłużnika albo umocowanego od niego, któren w razie potrzeby z urzędu wyznaczonym być może, dopełnić zajęcia na takiéj ilości ruchomości dłużnika, aby taż do pokrycia podatku zaległego i kosztów exekucyi wystarczyła.

§. 26.

Zajęte ruchomości winny być spisane i oszacowane. W tym celu winny być téż dokładnie opisane, przy każdym przedmiocie na który ustanowione są ceny targowe, winny być takowe, przy innych zaś przedmiotach winno być oszacowanie przez wezwać się do tego mających znawców podane, zamieszczoném.

Würde die Nothwendigkeit eintreten, Schätzungsleute aus einer andern Gemeinde beizuziehen, so müßte dies auf Kosten des Rückständners geschehen.

Kostbare und leicht zu übertragende Pfandstücke werden in ämtliche Verwahrung genommen.

Sonst ist es genug, wenn die gepfändeten Fahrnisse bei dem Steuerschuldner versperrt werden, und die Sperre durch Aufdrückung des Amtssiegels versichert wird. Auch können Pfandstücke wie z. B. Pferde, Kühe u. d. g. unter der Aufsicht des Gemeindevorstandes dem Steuerschuldner mittlerweile zur Besorgung, allenfalls auch zum Gebrauche überlassen werden.

§. 27.

Das über die vorgenommene Pfändung und Schätzung an Ort und Stelle aufzunehmende Protokoll, ist allseitig zu unterfertigen, und von dem Gemeindevorstande oder dem zur Vornahme der Pfändung ausgesendeten Beamten unverzüglich dem Bezirksamte vorzulegen.

§. 28.

Das Bezirksamt hat sogleich wegen Veräußerung der gepfändeten Gegenstände eine Lizitazion auf den möglichst kürzesten Termin auszuschreiben, und dieselbe in der Gemeinde, wo die Pfändung vorgenommen wurde, und wenn dort nicht auch die Versteigerung stattfindet, auch in jenem Orte, wo die Versteigerung vorzunehmen ist, dann auch in den benachbarten Märkten oder Städten auf die übliche Weise zur allgemeinen Kenntniß zu bringen. Dieser Termin ist auch dem betreffenden Eigenthümer oder seinem Bestellten mit dem Beifügen bekannt zu geben, daß es ihm frei stehe, binnen dieser Frist die Auslösung der gepfändeten Fahrnisse durch den baren Erlag des Rückstandes und der Exekuzionskosten zu bewirken.

§. 29.

Sind unter den Pfandstücken lebende Thiere oder solche Güter begriffen, welche dem Verderben unterliegen oder deren Aufbewahrung oder Unterhalt mit großen Kosten verbunden ist, so ist hierauf bei der Bestimmung der Feilbietungsfrist vorzugsweise Rücksicht zu nehmen.

§. 30.

Wenn das gepfändete Gut vor dem Ablaufe der zur Veräußerung festgesetzten Frist, durch den Erlag der aushaftenden Steuerschuld und der bei der Pfändung und Schätzung vorgenommenen Exekuzionskosten ausgelöst wird, so hat sich der betreffende Eigenthümer darüber bei dem Bezirksamte gehörig auszuweisen, damit ihm die gepfändeten Gegenstände zur freien Verfügung wieder übergeben werden können.

§. 31.

Werden jedoch die gepfändeten Gegenstände binnen der gegebenen Frist durch den baren Erlag der Steuerschuld und der Exekuzionskosten nicht ausgelöst, so hat an dem anberaumten Termine die versteigerungsweise Veräußerung derselben statt zu finden.

Jeżeliby zaszła potrzeba przywołania znawców z obcéj gminy, w takim razie koszta z tego wynikłe ponosi dłużnik.

Przedmioty kosztowne i łatwo przenieść się dające, winny być umieszczone w depozycie urzędowym.

Co do innych przedmiotów dostatecznem jest, gdy takowe pod zamknięcie podciągnięte i zamek pieczęcią urzędową zabezpieczony zostanie. Przedmioty zaś takie jak konie, krowy i t. p. mogą być pod nadzorem przełożonego gminy tymczasowo dłużnikowi do zaopatrywania a nawet użytku powierzone.

§. 27.

Sporządzony zaraz na miejscu protokół zajęcia i oszacowania i przez kogo należy podpisany, winien być bezzwłocznie przez przełożonego gminy lub urzędnika wyznaczonego, urzędowi powiatowemu złożony.

§. 28.

Urząd powiatowy obowiązany jest natychmiast licytacyą zajętych ruchomości, z jak najkrótszym terminem rozpisać i takową w razie, gdyby sprzedaż publiczna odbywać się miała nie w miejscu zajęcia, także w tém miejscu gdzie taż w istocie nastąpić ma, tudzież w przyległych miasteczkach i miejscach targów, w sposób zwykły ogłosić. Ogłoszenie to winno być także doręczone dłużnikowi z tém zawiadomieniem, iż do daty licytacyi służy mu prawo wykupienia zajętych przedmiotów za złożeniem w gotowiznie tak należytości podatkowéj jak i kosztów exekucyjnych.

§. 29.

Jeżeli pomiędzy zajętemi przedmiotami są zwierzęta żyjące lub takie rzeczy, które podlegają zepsuciu, albo których zachowanie i utrzymanie z wielkiemi kosztami jest połączone, należy przy oznaczeniu terminu do licytacyi szczególną dać baczność.

§. 30.

Jeżeli ilość podatku należna, tudzież koszta zajęcia i oszacowania, przed upływem terminu do licytacyi wyznaczonego, przez złożenie w gotówce należytości podatkowéj i kosztów exekucyjnych zapłacone przez dłużnika zostały, winien jest tenże wywieść się należycie z odpłaty przed urzędem powiatowym, dla otrzymania od niego wydania do wolnéj dyspozycyi zajętych przedmiotów.

§. 31.

Jeżeli jednak zajęte przedmioty w czasie powyższym przez złożenie w gotówce należytości podatkowéj i kosztów exekucyjnych, wykupione nie zostały, wówczas na wyznaczonym terminie przystąpi się do ich sprzedaży.

Die Pfandgegenstände sind einzelnweise zum Verkaufe auszubieten. Der Kaufpreis ist, soferne nicht bei werthvollen Gegenständen durch besondere Bedingungen etwas anderes bestimmt wird, stets bei der Feilbietung sogleich bar zu erlegen. Wenn jedoch für die ausgebotenen beweglichen Pfandstücke um den Ausrufspreis, welcher bei der Schätzung bestimmt wurde, sich keine Kauflustigen finden, so können die gepfändeten Gegenstände auch unter dem Ausrufspreise veräußert werden.

In den Fällen aber, wo bei der Veräußerung der Pfandobjekte der Bestbot um mehr als 30 Perzente unter dem Ausrufspreise steht, ist die Bestätigung dem Bezirksamte vorbehalten.

§. 32.

Die bei der Pfändung, Schätzung und Feilbietung erwachsenden Kosten sind von dem erequirten Rückständner und beziehungsweise aus dem Lizitazionserlöse der gepfändeten Fahrnisse zu berichtigen.

§. 33.

Über den Veräußerungsakt ist ein schriftliches Protokoll aufzunehmen, welches nebst dem, demselben zur Grundlage gelegenen Pfändungs- und Schätzungsprotokolle bei dem Bezirksamte aufzubewahren ist, wenn dasselbe nicht in dem im §. 35 gedachten Falle an die Kreisbehörde vorgelegt werden muß. In diesem Protokolle ist der Name des Gepfändeten, jedes Pfandstück, dessen Schätzungswerth, der Name des Käufers und der Preis, um welchen jedes Stück verkauft wurde anzuführen, dann die Unterschrift der bei der Lizitazion anwesenden Amtspersonen beizusetzen.

§. 34.

Die eingegangenen Geldbeträge hat der, die Lizitazion leitende Beamte sogleich an das betreffende Steuer-Einhebungs-Organ abzuführen, bei welchem dieselben den erequirten Kontribuenten in den Steuerbücheln förmlich zu quittiren, und in den Einzahlungstabellen gehörig einzutragen sind. Es versteht sich übrigens von selbst, daß, wenn der erlöste Betrag die Forderung des Steuerärars, mit Einschluß der bei der Pfändung, Schätzung und Veräußerung vorgekommenen baren Auslagen übersteigt, der Überschuß dem Steuerschuldner sogleich gegen eine ungestempelte, dem Lizitazionsakte beizuschließende Quittung auszufolgen, falls er aber nicht anwesend wäre, an das Steueramt zu seinen Gunsten als Depositt abzuführen ist.

IV.

Von der Sequestrazion im Wege der Verpachtung oder durch Aufstellung eines sequestrirenden Verwalters.

§. 35.

Sind jedoch bei Realitäten-Besitzern keine der Pfändung unterliegenden Gegenstände vorgefunden worden, oder ist der Steuerrückstand der Art, daß er durch die Pfändung und Feilbietung der sämmtlichen Fahrnisse nicht vollständig berichtiget werden

Przedmioty zajęte mają być pojedynczo na sprzedaż wystawione. Cena kupna winna być z wyjątkiem, jeżeli co do kosztownych przedmiotów w warunkach licytacyi inaczéj nie postanowiono, zaraz przy przybiciu być złożoną. Jeżeliby wystawionych na sprzedaż ruchomości nie chciał nikt za cenę szacunkową nabyć, mogą być takowe nawet niżéj ceny téj sprzedane.

Tylko w tym wypadku, gdyby cena zaofiarowania o 30 procentów od sumy szacunkowéj była niższą, należy zastrzedz zatwierdzenie tego kupna C. K. urzędowi powiatowemu.

§. 32.

Koszta wynikłe z zajęcia, oszacowania i sprzedaży winny być od dłużnika, a mianowicie z sumy przy sprzedaży ruchomości zebranéj, pokryte.

§. 33.

Przy licytacyi winien być stósowny protokół spisany, któren wraz z protokółem za zasadę mu służącym a przy zajęciu i oszacowaniu sporządzonym zostanie w zachowaniu urzędu powiatowego, chyba iż ten w wypadku, §. 35 przewidzianym, urzędowi obwodowemu przesłanym być będzie musiał. Protokół ten obejmować ma nazwisko tego, któremu rzeczy zajęte zostały, ich wartość, nazwisko kupującego, oraz cenę każdéj szczegółowo rzeczy; winien nadto być opatrzonym podpisem urzędników przy licytacyi będących.

§. 34.

Zebrane pieniądze winien jest urzędnik licytacyą prowadzący zaraz osobie poborem podatku trudniącéj się oddać, z których taż w książeczce podatkowéj dłużnika formalnie pokwituje, tudzież do tabeli uiszczeń należnie wciągnie. Rozumié się samo z siebie, iż jeżeli zebrana kwota przenosi należytość podatkową łącznie z kosztami zajęcia, oszacowania i sprzedaży, nadwyżka winna być zaraz za kwitem bez stępla, dołączyć się mającym do protokółu licytacyi, exekwowanemu jeżeli jest obecnym oddaną, w przeciwnym zaś razie w urzędzie podatkowym na rzecz jego złożoną.

IV.

O sekwestracyi przez wydzierżawienie albo ustanowienie zarządcy sekwestracyjnego.

§. 35.

Jeżeli u właściciela realności nie znalezione zostały żadne przedmioty ruchome zajęciu podlegające, albo jeżeli zaległość podatkowa tego jest rodzaju, iż przez zajęcie i sprzedaż wszystkich ruchomości pokrytą być nie może; wówczas winną jest

sollte, so hat die Kreisbehörde, welcher in diesem Falle der im §. 33 erwähnte Lizitazionsakt vorzulegen ist, bei Erhalt desselben sogleich die Sequestrazion gegen den Steuerschuldner zu verhängen, und diesen Beschluß dem Bezirksamte zur schleunigen Ausführung unaufgehalten bekannt zu geben.

§. 36.

Die Sequestrazion kann nach Umständen entweder im Wege der Verpachtung, oder der Aufstellung eines sequestrirenden Verwalters geschehen.

§. 37.

Der vom Bezirksamte zur Ausführung der Sequestrazion entsendete Beamte hat die sämmtlichen Einkünfte und Renten der betreffenden Realität, als Prozinazion, Mühlen, Bräuerei u. s. w. jedoch nur im Verhältnisse des hereinzubringenden Betrages in Beschlag zu nehmen, vorzugsweise aber jene, welche eine schnellere Einbringung des Rückstandes hoffen lassen.

Der Sequestrazionskommissär hat gleich bei der eingeleiteten Sperre der Einkünfte und Renten ein verläßliches Individuum aufzustellen, dem die Aufsicht darüber einstweilen anzuvertrauen ist.

§. 38.

Da in der Regel die mit Beschlag belegten Realitätsproventen im Wege der öffentlichen Versteigerung zu verpachten sind, so hat der Sequestrazions-Kommissär zu diesem Behufe das Erträgniß dieser Proventen genau zu erheben.

Der Erträgniß-Ausweis ist von dem Rückständner oder dessen Vertreter abzufordern und einer genauen Prüfung zu unterziehen. Hinsichtlich derjenigen Proventen, welche verpachtet sind, ist der Ertrag nach Maßgabe der Pachtkontrakte, insoferne solche keinem Bedenken unterliegen, in Anschlag zu bringen, hinsichtlich der Kreszenz sind Wirthschafts-Regiſter und aushilfsweise die Resultate des Grundsteuer-Katasters zu Rathe zu ziehen.

Hinsichtlich der übrigen Ertragszweige ist der Ertrag nach einer genauen und billigen Erörterung auszumitteln.

Wird aus was immer für einer Ursache der Erträgniß-Ausweis nicht beigebracht, so sind die Erhebungen in der vorstehenden Art ohne weiters zu bewerkstelligen.

§. 39.

Wenn die Realität, welche der Sequestrazion unterzogen werden soll, sich im Besitze eines Privatpächters befindet, so hat der Sequestrazions-Kommissär vor allem anderen dem Pächter zu erklären, daß die Maßregeln zur Einbringung der Steuerrückstände, ohne Rücksicht auf sein privatrechtliches Verhältniß werden durchgeführt werden, zumal derselbe als Besitzer des Steuerobjektes für die Steuerentrichtung zu haften hat, und die Früchte der Realität nur insofern als von ihm gekauft betrachtet werden, als dieselben zur Tilgung der Steuerlast nicht nothwendig sind, daß er sich jedoch bei seinem

władza obwodowa, któréj w ślad §. 33 powyżéj opisany protokół licytacyi przedłożony będzie, zadecydować zaraz przedsięwzięcie sekwestracyi, i szybkie przeprowadzenie takowéj urzędowi powiatowemu zalecić.

§. 36.

Sekwestracya może być dokonaną według okoliczności albo przez puszczenie w dzierżawę, albo też ustanowienie sekwestratora rządowego.

§. 37.

Delegowany z urzędu powiatowego urzędnik do sekwestracyi winien jest zająć wszystkie dochody i renty dotyczącéj realności, jako to: propinacyę, młyny, browary i t. p., jednak tylko w miarę sumy do ściągnienia przekazanéj, — przenosząc nad inne te, które obiecują szybsze pobrycie zaległéj należytości.

Komisarz sekwestracyjny ma zaraz po zajęciu rent i dochodów, oddać nad niemi tymczasowy dozór komu zaufanemu.

§. 38.

Ponieważ w zasadzie zajęte dochody w drodze licytacyi publicznéj wydzierżawione być winny, dla tego komisarz sekwestracyjny winien jest wysokość dochodów tych dokładnie sprawdzić.

Wykaz dochodów ma być od dłużnika lub jego zastępcy zażądanym i dokładnie sprawdzonym. Względem tych dochodów, które są w dzierżawie, może być suma dzierżawna, o ile przeciw kontraktowi nie ma żadnego podejrzenia, za właściwą ilość dochodu wziętą, — co do oznaczenia wartości zbiorów należy użyć za podstawę regestrów gruntowych i pomocniczo obrachowań katastru gruntowego.

Inne dochody winny być za pomocą sprawiedliwego i dokładnego dochodzenia oznaczone.

Gdyby nie można mieć z jakiéjkolwiek bądź przyczyny regestrów gruntowych, należy oznaczyć ilość przychodów przez dochodzenie, jak to dopiéro powiedziano.

§. 39.

Jeżeli realność poddana sekwestracyi, jest w rękach prywatnego dzierżawcy, winien jest komisarz sekwestracyjny oświadczyć dzierżawcy, iż sekwestracya bez względu na jego prywatny stósunek dzierżawny przeprowadzoną zostanie, ponieważ on jako posiadacz przedmiotu podległego podatkowi za takowy odpowiadać powinien i dochody tylko o tyle mogą być uważane jako nabyte przez niego, o ile też nie są potrzebne do pokrycia podatków, — że jednakowoż może być utrzymanym przy dzierżawie, jeżeli czynsz dzierżawny złoży w kasie podatkowéj,

Pachtbesitze erhalten könne, wenn er den bedungenen Pachtschilling an die Steuerkasse zur Tilgung des Rückstandes zu entrichten sich herbeiläßt.

§. 40.

Läßt sich der Pächter zu dieser Zahlung herbei, und waltet gegen die Richtigkeit des immer vorzuweisenden Pachtvertrages kein gegründetes Bedenken ob, so ist derselbe zum allsogleichen Erlage einer der stipulirten Pachtschillingsraten aufzufordern.

§. 41.

Wird dieser Aufforderung Genüge geleistet, so ist der Empfang des Geldes der Partei zu bescheinigen, in dem über die Einzahlung der Pachtraten überhaupt an die Steuerkasse aufzunehmenden Protokolle ersichtlich zu machen, und der eingehobene Geldbetrag in der im §. 34 angedeuteten Art abzuführen.

§. 42.

Läßt sich aber der Pächter aus was immer für Ursachen zur Entrichtung des Pachtschillinges an die Steuerkasse nicht herbei, oder unterliegt die Richtigkeit des vorgewiesenen Pachtvertrages wesentlichen, in dem aufzunehmenden Protokolle auseinanderzusetzenden Bedenken, so ist zu einer neuerlichen Verpachtung zu schreiten.

§. 43.

Bei der sequestratorischen Verpachtung einer Realität zur Einbringung von Steuerrückständen, ist der Vertrag über die Dauer eines Jahres hinaus nie auf längere Zeit zu schließen, als nöthig ist, um durch den Pachtzins den Steuerrückstand zu tilgen.

Wenn diese Tilgung durch eine dem Steuerrückstande entsprechende Vorausbezahlung des Pachtzinses erfolgt ist, darf das Steuer-Ärar eine weitere Vorausbezahlung des Pachtzinses nicht mehr annehmen, oder wenn der Rückstand nachgesehen werden sollte, so ist der vorausbezahlte Pachtzinsbetrag dem Eigenthümer des Gutes zu erfolgen, der Pächter aber hat im Genusse des Pachtgutes bis zum Ablaufe der Pachtzeit zu bleiben.

Die Einverleibung von sequestratorischen Pachtverträgen, welche von der Kreisbehörde zu genehmigen sind, ist in den öffentlichen Büchern vorzunehmen auch dann gestattet, wenn der im Rückstande befangene Gutseigenthümer in die Pachtung überhaupt oder in die Bedingungen des Pachtvertrages insbesondere nicht gewilliget hat, zumal den politischen Behörden ohnehin zur Pflicht gemacht wurde, in solche Pachtverträge keine der zweckmäßigen Bewirthschaftung und dem Interesse des Eigenthümers widersprechende Bedingungen aufzunehmen.

§. 44.

Ist jedoch der Versuch zur sequestratorischen Verpachtung einer Realität ohne Erfolg geblieben, oder der angebotene Pachtschilling nicht annehmbar befunden worden, so ist zur Aufstellung eines mit der nöthigen Vollmacht versehenen Sequesters zu schreiten,

dla pokrycia należytości podatkowéj.

§. 40.

Jeżeli dzierżawca oświadcza się być gotowym do tego złożenia, i jeżeli przeciw rzetelności kontraktu dzierżawnego, któren w każdym razie okazanym być winien, nie zachodzi żadna wątpliwość, należy wezwać go do złożenia natychmiast przypadającéj od niego raty.

§. 41.

Jeżeli dzierżawca wezwaniu temu czyni zadosyć, należy odebranie pieniędzy należycie mu poświadczyć, ilość opłaconą w protokóle, co do opłaty rat dzierżawnych w kasie podatkowéj sporządzić się mającym, dokładnie wyrazić i odebraną sumę w sposób w §. 34 opisany oddać.

§. 42.

Jeżeli z jakiéjkolwiek bądź przyczyny dzierżawca wzbrania się zapłacić czynszu dzierżawnego w kasie podatkowéj, albo jeżeli kontrakt dzierżawny podległy jest ważnym, w zdziałać się w tym celu mającym protokóle dokładnie przytoczonym wątpliwościom, — wówczas należy przystąpić do nowego wydzierżawienia.

§. 43.

Przy wydzierżawieniu realności w drodze sekwestracyi dla ściągnienia zaległości podatkowéj, termin dzierżawy o tyle tylko na dłuższy czas jak rok jeden oznaczony być może, o ile koniecznie do pokrycia należytości podatkowych dłuższe trwanie dzierżawy jest potrzebném.

Jeżeli pokrycie zaległości podatkowéj nastąpiło przez złożenie naprzód czynszu dzierżawnego, wówczas skarb dalszéj przedpłaty na rachunek przyszłego czynszu dzierżawnego przyjmować nie może, a jeżeli zaległość podatkowa umorzoną zostanie, przedpłata czynszu dzierżawnego właścicielowi realności zwróconą, dzierżawca zaś aż do upłynienia terminu dzierżawy, przy niéj pozostać powinien.

Wciągnienie kontraktów dzierżawnych w drodze sekwestracyi zdziałanych, i potwierdzeniu władzy obwodowéj uległych, w książki hipoteczne, nawet wówczas miejsce mieć może, choćby właściciel realności, bądź to na samą dzierżawę, bądź na jéj warunki nie zezwolił, — tém więcéj, iż obowiązkiem jest władz politycznych, nic w kontrakcie tego rodzaju nie zamieszczać, co by porządkowi gospodarczemu lub interesowi właściciela było przeciwne.

§. 44.

Gdyby wszakże starania o wypuszczenie w dzierżawę w drodze sekwestracyi bezskuteczne zostały, albo gdyby zaofiarowany czynsz dzierżawny przyjęty być nie mógł, wówczas należy przystąpić do ustanowienia sekwestratora i te-

wobei ein doppelter Zweck im Auge behalten werden muß:

a) die schleunige und richtige Abfuhr aller eingehenden Gelder an die Steuerkasse, und

b) die Verwahrung des sequestrirten Gutseigenthums vor Schaden.

§. 45.

Der Sequester, welcher von dem Bezirksamte die nöthige Instrukzion erhält, übernimmt inventarmäßig die Verwaltung der Realität, und ist dafür verantwortlich zu machen, daß die ganzen Einkünfte, welche unter Sequestrazion gelegt werden, insolange an die betreffende Steuerkasse abgeführt werden, bis der aushaftende Rückstand sammt den Exekuzionskosten vollkommen berichtigt ist.

Der Sequester ist zu beeiden, und hat in der Regel eine angemessene Kauzion zu leisten.

§. 46.

Sobald der ganze Rückstand vollkommen eingebracht ist, hat der Sequester dem Bezirksamte die Anzeige zu erstatten.

Das Bezirksamt verfügt nach erlangter Überzeugung von der Tilgung des ganzen Rückstandes unverweilt die Aufhebung der Sequestrazion, die inventarmäßige Zurückgabe der Verwaltung der Realität, und erstattet hievon die Anzeige an die Kreisbehörde.

§. 47.

Der Sequester, in dessen Gebarung der Sequestrirte jederzeit Einsicht nehmen kann, hat monatlich einen Ausweis über die Einnahmen, über die an die Steuerkasse abgeführten Beträge und über die passirten Auslagen dem Bezirksamte vorzulegen, und binnen dreißig Tagen nach beendeter Sequestrazion, oder wenn sie über Ein Jahr dauert, mit Ausgang jeden Jahres eine förmliche Sequestrazions-Rechnung zu legen, welche das Bezirksamt nach genommener Einsicht dem Eigenthümer der Realität ämtlich zustellt.

§. 48.

Die mäßige Remunerirung des Sequesters ist nach den besonderen Umständen und dem Grade der mit der Administrazion verbundenen Mühewaltung über Antrag des Bezirksamtes, von der Kreisbehörde derart zu bestimmen, daß der Sequester ein Taggeld nicht unter zwei Gulden, und nicht über fünf Gulden bezieht.

Außerdem hat er die Vergütung der durch die Sequestrazion etwa veranlaßten Reisekosten und anderen Auslagen anzusprechen.

Den dießfälligen Aufwand hat der betreffende Realitätenbesitzer zu tragen.

V.

Von dem Verkaufe der unbeweglichen Güter.

§. 49.

Wenn endlich nach fruchtlos versuchter Militär-Exekuzion oder Verwendung von

goż stósownem pełnomocnictwem opatrzyć. Przytém dwojaki cel trzeba mieć na uwadze:

a) rzetelne i szybkie wnoszenie wszystkich otrzymanych piéniędzy do kasy podatkowéj, i

b) zasłonienie własności sekwestrowanéj od szkód.

§. 45.

Sekwestrator, któren od urzędu podatkowego stósowną instrukcyą otrzymać winien, obejmie zarząd realności inwentarycznie, i na niego ma być włożoną odpowiedzialność, iżby wszystkie dochody sekwestracyi podległe, tak długo do kasy podatkowéj oddawał, dopóki cała zaległość wraz z kosztami exekucyi pokrytą nie będzie.

Winien wykonać przysięgę i w regule stósowną dać porękę (kaucyą).

§. 46.

Po ściągnieniu całéj należytości, sekwestrator doniesie o tém zaraz urzędowi powiatowemu.

Urząd powiatowy po przekonaniu się o pokryciu całéj zaległości ściąga bezzwłocznie sekwestracyą, zarządza inwentaryczne oddanie administracyi realności, i o tém władzy obwodowéj donosi.

§. 47.

Sekwestrator, w którego działanie sekwestrowany w każdym czasie wejrzeć może, obowiązany jest sporządzić co miesiąc wykaz, który obejmować będzie ilość dochodów, ilość odwiezionych do kasy podatkowéj pieniędzy, tudzież ilość wydatków, i takowy urzędowi powiatowemu przedstawi, w 30 zaś dni po skończeniu sekwestracyi, albo gdyby ta więcéj jak rok trwała, z końcem każdego roku, zupełny rachunek z sekwestracyi złoży, któren przez władzę powiatową właścicielowi realności urzędownie doręczony zostanie.

§. 48.

Mierne wynagrodzenie sekwestratora, według okoliczności i pracy z zarządem realności połączonéj, wyznaczone być ma, na wniosek urzędu powiatowego przez władzę obwodową w tym sposobie, aby tenże dziennie nie mniéj jak 2 Złr., nie więcéj zaś jak 5 Złr. m. k. wynagrodzenia otrzymał.

Oprócz tego należy mu się wynagrodzenie kosztów podróży z przyczyny sekwestracyi przedsięwziętych i innych wydatków z tego powodu poniesionych.

Koszta te ponosi właściciel.

V.

O sprzedaży nieruchomości.

§. 49.

Gdyby wreszcie po bezskutecznem użyciu exekucyi wojskowéj lub exekwen-

Zivilstrafboten weder durch die vorgenommene Pfändung und Feilbietung beweglicher Sachen noch durch die Sequestrazion der Einkünfte die Steuerschuld vollständig eingebracht werden könnte, und daher zur Veräußerung des unbeweglichen Gutes geschritten werden müßte, so ist von der Kreisbehörde die Anzeige an die Steuer-Landesbehörde zu erstatten, welche das weitere Nöthige einleiten wird.

VI.

Schlußbestimmungen.

§. 50.

Diese Bestimmungen treten mit Aufstellung der Bezirksämter in Wirksamkeit, und haben auch bei der zwangsweisen Eintreibung von Rückständen solcher Abgaben Anwendung, welche nach den bestehenden Vorschriften auf die zur Einbringung rückständiger landesfürstlicher Steuern vorgeschriebene Art einzubringen sind.

§. 51.

Die mit der Ausführung betrauten Organe sind für die genaue Befolgung verantwortlich und haben die Kreisvorsteher sowohl selbst, als auch durch die Steuer-Inspektoren und Unterinspektoren den genauen Vollzug besonders in jenen Bezirken und Gemeinden sorgfältig zu überwachen, in welchen ein Anhäufen von Steuer-Rückständen und ein willkührlicher Vorgang in der Ausführung der Zwangsmaßregeln wahrzunehmen ist.

§. 52.

Wenn wegen Steuer-Renitenz ganzer Gemeinden oder doch einer größeren Zahl von Steuerpflichtigen die Militär-Assistenz nöthig erscheint, ist dieselbe im geeigneten Wege von der Kreisbehörde einzuleiten und in Anspruch zu nehmen; der entsendeten Militär-Assistenz ist auf Kosten der Schuldtragenden sowohl während der Assistenzleistung, als auch auf dem Hin- und Rückmarsche die Unterkunft, der Mannschaft vom Feldwebel abwärts auch die gesetzliche Durchzugsverpflegung, und sowohl den Offizieren, insoferne sie darauf Anspruch haben, als auch der Mannschaft eine entsprechende Zulage, deren Betrag einer weiteren besonderen Bestimmung vorbehalten wird, zu verschaffen.

Mercandin m. p.

łów cywilnych, należytość podatkowa ani przez zajęcie ruchomości i ich sprzedaż, ani też przez sekwestracyą dochodów ściągniętą być nie mogła i dla tego trzeba było przystąpić do sprzedaży dóbr nieruchomych, wówczas władza obwodowa donosi o tém władzy podatkowo-krajowéj, która dalsze co potrzeba zarządzi.

VI.

Przepisy końcowe.

§. 50.

Przepisy te wchodzą w wykonanie z wprowadzeniem w czynność władz powiatowych, i zastósowane być mają także przy przymusowém ściągnięciu zaległości tych należytości, których ściągnienie poddane jest tym samym przepisom, jakie na ściągnienie podatków rządowych są wydane.

§. 51.

Za wykonanie ich dokładne są odpowiedzialne władze, którym takowe jest powierzone, i naczelnik władzy obwodowéj tak osobiście jak i przez inspektorów i podinspektorów podatkowych dokładnego wykonania przepisów tych, szczególniéj w tych powiatach i gminach dopilnować winien, w których nagromadzenie się zaległości podatkowych i samowolne postępowanie w przeprowadzeniu środków przymusowych dostrzedz się dało.

§. 52.

Gdyby dla oporu całych gromad albo przynajmniéj większéj części jéj członków w opłacie podatków, wypadło zażądać pomocy wojskowéj, wówczas należy takową wyjednać z pośrednictwem władzy obwodowéj i pomocy téj użyć; użytemu wojsku do pomocy należy na koszt winnych tak w czasie trwania téj czynności, jako też w przemarszu tam i na powrót kwatera, wojskowym od feldwebla nadół, także prawnie im przypadające przechodowe utrzymanie, nadto tak oficerom o ile do tego prawo mają, jak i żołnierzom stósowny dodatek do żołdu, którego oznaczenie osobnemu rozporządzeniu zostawia się.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 10. Dezember 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XXVI.

Wydany i rozesłany dnia 10 Grudnia 1855.

38.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 30. Oktober 1855,

womit die Wahlordnung für die Handels- und Gewerbekammer in Krakau zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

In Folge Ermächtigung des hohen k. k. Handelsministeriums vom 3. Juli 1855 Z. 2618 wird für die Handels- und Gewerbekammer in Krakau die nachstehende neue Wahlordnung erlassen:

Wahlgesetz

für die Handels- und Gewerbekammer in Krakau, welcher das Großherzogthum Krakau und die sechs westgalizischen Kreise, nämlich: Wadowize, Bochnia, Tarnow, Sandez, Jaslo und Rzeszow zugewiesen sind.

§. 1.

Theilung der Kammer.

Die Handels- und Gewerbekammer in Krakau zerfällt in zwei Sekzionen: in die Handels- und in die Gewerbs-Sekzion.

§. 2.

Zahl der Mitglieder.

Sie besteht aus fünfzehn Mitgliedern und aus acht Ersatzmännern (Stellvertretern), und zwar die Handels-Sekzion aus neun Mitgliedern und fünf Ersatzmännern und die Gewerbs-Sekzion aus sechs Mitgliedern und drei Ersatzmännern.

Die Mitglieder und Ersatzmänner der Handels-Sekzion werden von den Handelsleuten, jene der Gewerbs-Sekzion von den Gewerbsleuten gewählt. Das Wahlrecht wird aber nur von jenen Handelsleuten, welche mindestens acht Gulden Konv. Mze., und von jenen Gewerbsleuten, welche mindestens drei Gulden Konv. Mze. jährlich an der Erwerbsteuer entrichten, ausgeübt.

§. 3.

Wahlbezirke.

Der Bezirk der Kammer wird in zwei Wahlbezirke getheilt, von welchen der erste das Großherzogthum Krakau, der zweite die sechs westgalizischen Kreise und zwar: Wadowize, Bochnia, Tarnow, Sandez, Jaslo und Rzeszow umfaßt.

Die Handelsleute des ersten Wahlbezirkes wählen von den neun Mitgliedern der Handels-Sekzion sechs, und jene des zweiten Wahlbezirkes drei; die Gewerbsleute des ersten Wahlbezirkes von den sechs Mitgliedern der Gewerbs-Sekzion zwei, jene des zweiten Wahlbezirkes vier Mitglieder. Bei Ergänzungswahlen (§. 5) wählt jener Wahlbezirk, aus welchem das Mitglied austritt, und zwar eben so viele Mitglieder, als aus diesem Bezirke austreten.

Hinsichtlich der Ersatzmänner aber ist die Wahl eine allgemeine, d. h. sie werden von den Wahlberechtigten des ganzen Kammerbezirkes gewählt.

38.

Obwieszczenie Rządu krajowego z d. 30 Października 1855,

podające do powszechnéj wiadomości ustawę o wyborach do Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj.

W skutek upoważnienia Wysokiego C. K. Ministerstwa Handlu z dnia 3 Lipca r. b. L. 2618, wydaną zostaje następująca ustawa o wyborach do Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj:

Ustawa wyborcza

dla Izby handlowo-przemysłowéj w Krakowie, na W. Ks. Krakowskie tudzież sześć obwodów Zachodnio-Galicyjskich to jest: Wadowicki, Bocheński, Tarnowski, Sandecki, Jasielski i Rzeszowski ustanowionéj.

§. 1.

Izba handlowo-przemysłowa w Krakowie rozdziela się na dwa wydziały, to jest: 1) handlowy 2) przemysłowy. Podział Izby.

§. 2.

Cała Izba składa się z 15 członków i 8 zastępców, to jest wydział handlowy z 9 członków i 5 zastępców, przemysłowy zaś z 6 członków i 3 zastępców. Ilość członków

Członkowie Izby i ich zastępcy wybierani będą od osób trudniących się handlem do wydziału handlowego, od trudniących się zaś przemysłem do wydziału przemysłowego. Prawo jednak wybierania służy tylko tym z handlujących, którzy ZłR. 8 m. k., z przemysłowców zaś tym, którzy ZłR. 3 m. k. rocznie podatku zarobkowego opłacają.

§. 3.

Cały okrąg Izby podziela się na dwa okręgi wyborcze, z których piérwszy obejmować będzie W. Ks. Krakowskie, drugi zaś 6 obwodów Zachodnio-Galicyjskich to jest: Wadowicki, Bocheński, Tarnowski, Sandecki, Jasielski i Rzeszowski. Okręgi wyborcze.

Trudniący się handlem w piérwszym okręgu wyborczym wybierają 6 członków do wydziału handlowego na owych 9, z których tenże się składa, resztę to jest 3 członków wybiera drugi okrąg wyborczy. Przemysłowcy piérwszego okręgu wybierają 2 na 6 członków wydziału przemysłowego, okrąg zaś drugi wyborczy 4 członków. Przy wyborach uzupełniających (§. 5) wybiera każden okrąg wyborczy jednego lub tylu członków Izby, ilu członków tegoż okręgu wyborczego z grona Izby wystąpiło.

Wybór zastępców jest ogólny, to jest może być zastępca z całego okręgu Izby handlowo-przemysłowéj wybrany.

§. 4.

Wahlfähigkeit. Als Mitglied oder Ersatzmann kann nur derjenige berufen und gewählt werden, in dessen Person sich nachstehende Eigenschaften vereinigen:

a) die österreichische Staatsbürgerschaft;
b) der Vollgenuß aller bürgerlichen und politischen Rechte;
c) ein Alter von mindestens dreißig Jahren;
d) ein mindestens fünfjähriger Besitz und selbständiger gewerbsmäßiger Betrieb oder die fünfjährige selbständige Leitung einer solchen Handels- oder Gewerbeunternehmung, von welcher an jährlicher Erwerbsteuer bei dem Handelsstande mindestens 30 fl. Konv. Mze, und bei dem Gewerbestande wenigstens 8 fl. Konv. Mze bezahlt werden;
e) der ordentliche Wohnsitz der Mitglieder im Wahlbezirke und der Ersatzmänner im Standorte der Kammer, zu welchem jedoch nebst der Stadt Krakau auch die galizische Stadt Podgórze gezählt wird.

Ausgeschlossen von der Berufung zu Mitgliedern oder Ersatzmännern der Handelskammer sind alle Personen, über deren Vermögen ein Konkurs eröffnet wurde und die ihre Gläubiger nicht befriediget haben, oder die wegen eines Verbrechens oder wegen eines aus Gewinnsucht hervorgegangenen oder die öffentliche Sittlichkeit verletzenden Vergehens oder einer solchen Übertretung schuldig erklärt, oder wegen einer anderen Gesetzübertretung zu einer mindestens halbjährigen Freiheitsstrafe verurtheilt worden sind.

§. 5.

Amtsdauer. Die Mitglieder und Ersatzmänner werden auf vier (4) nach einander folgende Sonnenjahre gewählt, und nur hinsichtlich derjenigen, die aus der ersten Wahl hervorgegangen sind, wird die eine Hälfte derselben mit Ablauf des zweiten Jahres erneuert. Am 31. Dezember eines jeden zweiten Jahres hat die Hälfte der Mitglieder und Ersatzmänner nach der Reihenfolge ihres Dienstalters und bei gleichem Dienstalter nach der Loosbestimmung auszutreten und wird durch eine neue Wahl ersetzt.

Die Austretenden sind wieder wählbar. Wo die Hälfte einen Bruchtheil bildet, hat sich der Austritt und die Erneuerung das erste Mal auf die nächst größere ganze Zahl mit Vermeidung des Bruchtheiles zu erstrecken, sodann aber immer der Regel einer vierjährigen Dienstdauer zu folgen.

§. 6.

Austritt vor Ablauf der Amtsdauer. Jeder in der Person eines Mitgliedes oder Ersatzmannes eintretende Umstand, der sie von der Berufung ausgeschlossen haben würde, hat den Austritt des Mitgliedes und den Verlust der Eigenschaft eines Ersatzmannes zur Folge.

Ein Mitglied oder Ersatzmann kann noch außerdem zum Austritte verhalten werden, wenn er durch einen von der Handels- und Gewerbekammer in der Eigenschaft eines Genossenschafts-Gerichtes gefällten Spruch, der von mehr als der Hälfte ihrer

§. 4.

Na członka Izby lub jego zastępcę ten tylko powołanym i wybranym być może, któren następne kwalifikacye posiada: Kto może być wybranym.

a) prawo obywatelskie Cesarstwa;

b) pełne użycie wszystkich praw cywilnych i politycznych;

c) wiek najmniéj lat 30;

d) posiadanie samoistne i najmniéj od lat pięciu jakowego przemysłowego zakładu, albo też przewodniczenie samoistne jakowemu handlowemu lub przemysłowemu przedsiębiorstwu, któreby jeżeli jest handlowém najmniéj 30, jeżeli zaś przemysłowém najmniéj 8 ZlR. mon. konw. rocznie podatku zarobkowego opłacało;

e) stałe zamieszkanie członka w okręgu wyborczym, a zastępcy w miejscu urzędowania Izby, do którego oprócz miasta Krakowa, także miasto galicyjskie Podgórze liczy się.

Nie mogą być członkami ani zastępcami Izby wszyscy, których upadłość ogłoszoną była a którzy swych wierzycieli nie zaspokoili, daléj ci, którzy uznani zostali za winnych zbrodni albo występku z chciwości zysku pochodzącego lub obrażającego publiczną obyczajność, albo wreszcie przestępstwa, za które najmniéj na półroczną karę aresztu skazani byli.

§. 5.

Członkowie Izby i ich zastępcy wybrani być mają na cztéry (4) po sobie idące lata, wszakże połowa członków z piérwszego wyboru do Izby pochodzących, z końcem drugiego roku będzie odnowioną. W dniu 31 Grudnia co drugi rok, połowa członków Izby i ich zastępców według starszeństwa służby, a w razie równego czasu służby według wypadku losowania, z Izby występuje, i ciż przez nowy wybór zastąpieni zostaną. Zakres czasu urzędowania.

Występujący mogą być napowrót wybrani. Gdyby ilość stanowiąca połowę członków występujących nie mogła być równą ilości członków pozostających, wówczas, lecz to tylko przy piérwszém odnowieniu się Izby, większa o jednego połowa Izby występuje, późniéj zaś wystąpienie zastósowane być ma do czasu odbycia cztéroletniéj służby.

§. 6.

Każda zaszła co do osoby członka lub jego zastępcy zmiana, któraby go przy wyborach od powołania do Izby wyłączała była, pociąga również wystąpienie jego z Izby. Wystąpienie przed upływem czasu urzędowania.

Każden nadto członek Izby lub jego zastępca winien jest wystąpić z Izby, jeżeli przez wyrok Izby Handlowo-Przemysłowéj, w Izbę Sądową na ten cel zawią-

gesammten Mitglieder geschöpft sein muß, einer auffallenden Vernachläßigung seiner Pflichten schuldig erklärt wird.

§. 7.

Wahlrecht.

Die Berufung der Mitglieder und Ersatzmänner erfolgt durch direkte Wahl. Zu dieser Wahl sind überhaupt nur diejenigen berechtiget, welche zur Zeit der Wahl

a) die unter a und b §. 4 erwähnten Erfordernisse besitzen, und nicht nach dem Schlußsatze des §. 4 von der Berufung ausgeschlossen sind, und

b) im Bezirke der Kammer auf eigene Rechnung eine solche Handlungs- oder Gewerbsunternehmung betreiben, von welcher an jährlicher Erwerbsteuer wenigstens der im §. 2 bezeichnete jährliche Erwerbsteuerbetrag von mindestens 8 fl. K. M. beim Handels- und von mindestens 3 fl. K. M. beim Gewerbestande entrichtet wird.

Insbesondere gehören hierher:

Im Handelsstande: Banquiers und Wechsler, alle protokollirte oder mit kaufmännischer Buchführung betriebene Groß- und Kleinhandlungen, Versicherungs- und Frachtgeschäfte, Eisenbahn- und Dampfschiffahrts-Unternehmungen und Schiffsrheden.

Im Gewerbestande: Alle Fabriks- und Gewerbs-Befugnisse und Privilegien, montanistisch oder politisch konzessionirte Hütten- oder Hammerwerke, Baugewerbe und Schiffsbauer.

§. 8.

Ausübung des Wahlrechtes durch Bevollmächtigte.

Gewerkschaften, Fabriks- und Handelsgesellschaften, Akzien-Vereine, gemeinschaftliche Privilegiums-Inhaber und alle derlei Kollektiv-Personen sind nur zur Abgabe Einer Wahlstimme berechtiget.

Wenn keine anderweitige rechtsgiltige Ermächtigung zur Ausübung dieses Wahlrechtes beigebracht wird, so übt das Wahlrecht der Chef oder erste Direktor. Wenn Frauen oder solche Personen, die unter Vormundschaft oder Kuratel stehen, im Alleinbesitze des Geschäftes sich befinden, so übt das Wahlrecht in ihrem Namen der Geschäftsleiter. In allen übrigen Fällen findet die Ausübung des Wahlrechtes durch Bevollmächtigte nicht Statt.

§. 9.

Verbot der Wahlen in mehrfacher Eigenschaft.

Jeder Wähler darf für eine und dieselbe Wahl nur für Eine Sekzion und nur in der Eigenschaft Eines Wählers sein Wahlrecht ausüben. Mehrfache Ausübung des Wahlrechtes hat die Ungiltigkeit aller von solchem Wähler abgegebenen Wahlstimmen zur Folge.

Wer mehrere Unternehmungen besitzt, welche an sich zur Wahl für beide Sekzionen berechtigen würden, wählt für jene Sekzion, zu welcher seine Hauptbeschäftigung gehört.

zanéj, i przynajmniéj przez większą połowę wszystkich członków Izby wydany, za winnego uderzającego zaniedbania swych obowiązków uznany będzie.

§. 7.

Prawo wyboru.

Wybranie członków Izby i ich zastępców następuje przez *bezpośrednie wybory*. *W ogólności* tym tylko służy prawo *wybiérać*, którzy w czasie wyboru

a) posiadają kwalifikacye pod §. 4, lit. *a* i *b* wyliczone, i nie ulegają wyłączeniom, w końcu tegoż §. 4 przywiedzionym, tudzież

b) w okręgu Izby na własną rękę takie przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe prowadzą, od którego przy piérwszém corocznie najmniéj 8 złr. m. k. a przy drugiém najmniéj 3 złr. m. k. podatku zarobkowego, w §. 2 określonego, opłaca się.

W szczególności należą do tego:

Z stanu handlowego: bankierowie i wexlarze, wszystkie protokółowane albo téż z użyciem książek handlowych prowadzone handle hurtowe i cząstkowe, przedsiębiorstwa zabezpieczeń lub przesyłek, tudzież kolei żelaznych i żeglugi parowéj, lub właściciele statków wodnych.

Z stanu przemysłowego: wszystkie pozwolenia i przywileje na fabryki lub przedsiębiorstwa przemysłowe, wszystkie bądź to od władzy górniczéj, bądź od politycznéj ukonsensowane zakłady hamerń lub hut, budowniczy lub stawiający statki wodne.

§. 8.

Używanie prawa wyborczego przez pełnomocnika.

Zakłady przemysłowe, fabryki i towarzystwa handlowe lub akcyjne, wspólni posiadacze przywilejów i wszystkie podobne zbiorowe osoby, mają tylko jeden głos wyborczy.

Jeżeli nie będzie okazaném inne w prawnéj formie umocowanie do użycia prawa głosowania przez kogo innego, to wykonywać będzie prawo to Naczelnik lub piérwszy Dyrektor. Jeżeli przedsiębiorstwo jest w wyłączném posiadaniu kobiéty, lub téż osób, nad któremi rozciągniętą jest opieka albo kuratela, będzie używał w ich imieniu prawa wyboru prowadzący przedsiębiorstwo. Wykonywanie prawa wyboru przez pełnomocnika w innych wypadkach, oprócz dopiéro co wyliczonych, nie ma miejsca.

§. 9.

Wzbronienie kilku wyborów przez jednego wyborcę.

Każden wyborca może użyć swego prawa wybierania przy jednym i tym samym wyborze tylko do jednego wydziału Izby i w charakterze jednego wyborcy. Więcéj jak jednorazowe użycie tego prawa pociąga za sobą nieważność wszystkich głosów przez wyborcę tego danych.

Kto posiada więcéj przedsiębiorstw, z których każde upoważniałoby go do głosowania do innego wydziału Izby, wybiera tylko do tego wydziału, do którego główne jego przedsiębiorstwo należy.

§. 10.

Wahlkommission. Zur unmittelbaren Leitung der Wahlangelegenheiten werden in jedem Wahlbezirke besondere Wahlkommissionen mit dem Sitze in Krakau für den ersten, und in Tarnow für den zweiten Wahlbezirk bestellt.

Vor diesen Wahlkommissionen wird in den betreffenden Wahlbezirken die Wahl der Mitglieder der Kammer vorgenommen, die Wahl der Ersatzmänner aber geschieht ausschließlich vor der Wahlkommission in Krakau.

Jede Wahlkommission besteht aus einem von dem Landeschef ernannten Kommissär als Vorsitzenden, einem Mitgliede des Magistrates und mehreren Vertrauensmännern aus dem Handel- und Gewerbestande des Wahlbezirkes und aus einem Schriftführer. Zu der Wahlkommission in Krakau sind überdieß auch zwei Abgeordnete der dortigen Handels- und Gewerbekammer beizuziehen.

§. 11.

Wahl-Listen. Die politischen Obrigkeiten und zwar in der Stadt Krakau der Magistrat, außerhalb Krakau aber die k. k. Bezirksämter verfassen auf Grund der Erwerbsteuer-Vorschreibungen der k. k. Steuerämter die Listen derjenigen Handelsleute und abgesondert derjenigen Gewerbsleute, welche nach §. 4 dieses Gesetzes wahlfähig, sowie die Liste derjenigen, welche nach §. 2 wahlberechtigt sind; sie verlautbaren diese Listen in ihrem Bezirke mit dem Beisatze, daß Einsprachen (Reklamazionen) wegen unterlassener Aufnahme, oder wegen Aufnahme eines Individuums, das die vorgeschriebenen Eigenschaften nicht besitzt, binnen einer Fallfrist von acht Tagen von dem Tage der Affigirung an, welcher auf der Liste ersichtlich zu machen ist, bei dem k. k. Bezirksamte, in Krakau beim Magistrate eingebracht werden können.

Der Magistrat in Krakau und die k. k. Bezirksämter übersenden die eingelangten Reklamazionen ohne Aufenthalt mit den nöthigen Aufklärungen an die Wahlkommission — und zwar der Magistrat und die k. k. Bezirksämter im Krakauer Kreise an die Wahlkommission des ersten Wahlbezirkes in Krakau, die Bezirksämter im Bochniär, Tarnower, Wadowizer, Rzeszower, Jasloer und Sandezer Kreise an die Wahlkommission des zweiten Wahlbezirkes in Tarnow, welche hierüber binnen drei Tagen zu entscheiden hat, und ihre Entscheidung den Reklamenten durch den Magistrat oder durch das betreffende Bezirksamt zustellen läßt.

Nach abgelaufener Reklamazionsfrist und in dem Falle, als Einsprüche erhoben wurden, sobald hierüber entschieden worden ist, übersenden der Krakauer Magistrat und die Bezirksämter die mit Rücksicht auf die Entscheidung berichtigten Listen an die Wahlkommission. Gleichzeitig überreichen die Bezirksämter Duplikate der nicht beanständeten oder berichtigten Wahllisten an die betreffenden Kreisbehörden. Die Kreisbehörden und der

§. 10.

Komisya wyborcza.

Dla bezpośredniego przeprowadzenia wyborów będą w każdym okręgu obiorczym dwie osobne komisye wyznaczone, mianowicie dla okręgu 1go w Krakowie, dla 2go w Tarnowie.

Komisye te zatrudnią się wyborem członków do Izby w należących do nich obwodach, obiór na zastępców członków Izby zaś odbędzie się wyłącznie przed komisyą wyborczą Krakowską.

Każda komisya składać się będzie z komisarza wyznaczonego do tego przez Naczelnika kraju, jako przewodniczącego, z członka Magistratu i kilku mężów zaufania z stanu handlowego i przemysłowego właściwego okręgu, wreszcie z prowadzącego protokół posiedzenia. Oprócz tego do komisyi wyborczéj w Krakowie należeć jeszcze będzie dwóch członków delegowanych tamtejszéj Izby handlowo-przemysłowéj.

§. 11.

Listy wyborcze.

Władze polityczne, mianowicie w mieście Krakowie magistrat, gdzieindziéj zaś urzędy powiatowe sporządzą na zasadzie katastru zarobkowego w urzędzie podatkowym będącego listy tych osób z stanu handlowego, tudzież osobno z stanu przemysłowego, którzy według §. 4 niniejszéj ustawy wybrani być mogą, tudzież podobne listy osób, które według §. 2 prawo obierania posiadają i ogłoszą takowe w swym zakresie z tym dodatkiem, iż reklamacye przeciw opuszczeniu kogo, którenby sądził mieć prawo na nich być zamieszczonym, albo też przeciw zamieszczeniu osoby, którąby do tego nie miała prawa, w terminie dni 8 pod przepadkiem, licząc od daty ogłoszenia, która na listach zamieszczoną być winna, przed urząd powiatowy albo magistrat krakowski według okoliczności, wniesione być mogą.

Tak magistrat krakowski jak i urzędy powiatowe prześlą bezzwłocznie rzeczone reklamacye z stósownem wyjaśnieniem w miejsce właściwe, a mianowicie magistrat krakowski i urzędy powiatowe w zakresie obwodu krakowskiego istniejące, komisyi wyborczéj okręgu I w Krakowie, urzędy zaś powiatowe w zakresie obwodów Bocheńskiego, Tarnowskiego, Wadowickiego, Rzeszowskiego, Jasielskiego i Sandeckiego urzędujące, komisyi wyborczéj okręgu II w Tarnowie. Rzeczone komisye wyborcze, winny względem powyższych reklamacyj w terminie dni trzech zadecydować i decyzyą swą reklamującemu za pośrednictwem magistratu miasta Krakowa lub właściwego urzędu powiatowego doręczyć.

Po upływie terminu do reklamacyj przeznaczonego, a w razie gdyby w istocie reklamacye podniesione były, zaraz po ich zadecydowaniu, prześlą tak magistrat krakowski jak i urzędy powiatowe, listy wyborcze stósownie do zaszłéj decyzyi poprawione, do właściwych komisyj wyborczych, a nadto urzędy powiatowe przesłać są winne duplikaty takowych dotyczącym władzom obwodowym.

Magistrat in Krakau theilen sich die Listen der Wahlfähigen gegenseitig mit, um sie zur Einsicht der Wahlberechtigten offen zu halten. Zu demselben Zwecke theilt Behufs der Wahl der Ersatzmänner auch die Kreisbehörde in Krakau die Listen der Wahlfähigen den anderen Kreisbehörden mit.

§. 12.

Wahlausschreibung.

Sobald die Wahllisten bei der Wahlkommission eingelangt sind, erstattet dieselbe die Anzeige hievon an die k. k. Landes-Regierung in Krakau, welche nun den Tag zur Abhaltung der Wahl festsetzt und selbe ausschreiben läßt.

Nachdem der Tag der Wahl festgesetzt worden ist, fertiget die Wahlkommission sogleich auf Grund der Listen der Wahlberechtigten die Legitimazionskarten nach dem Formulare A. Formulare A aus, und läßt sie den Berechtigten durch die Bezirksämter, in der Stadt Krakau durch den Magistrat zustellen.

§. 13.

Wahlakt.

Die Wahl selbst geschieht öffentlich, und zwar entweder mündlich durch Angabe der Stimmen vor der Wahlkommission, oder schriftlich durch Einsendung versiegelter vom Wähler unterzeichneter Stimmzetteln an die betreffende Wahlkommission.

Bei der mündlichen Wahl muß die Legitimazionskarte vorgewiesen, bei der schriftlichen dem Stimmzettel beigeschlossen werden. Jeder Stimmzettel muß bei Vermeidung sofortiger Ungiltigkeits-Erklärung die Namen und den Wohnort der Personen, denen der Wähler seine Stimme gibt, genau mit Angabe der Kategorien, für die sie bestimmt werden, enthalten.

Wer für die bezügliche Kategorie und Eigenschaft wählbar ist und dafür die relativ meisten Stimmen erhält, wird als gewählt betrachtet. Bei gleichen Stimmen entscheidet das Loos. Am Schlusse der Wahl wird das Ergebniß derselben von der Wahlkommission verkündet.

Bei der Wahlkommission in Tarnow können Stimmen für die Ersatzmänner abgegeben werden, in welchem Falle aber diese Stimmen mit einem darüber verfaßten besonderen Verzeichnisse an die Wahlkommission in Krakau zur Zusammenstellung des allgemeinen Wahlergebnisses einzusenden sind. Alle den Wahlkommissionen zuständigen Entscheidungen sind endgiltig.

§. 14.

Wahlannahme.

Die gewählten Mitglieder und Ersatzmänner werden von der auf sie gefallenen Wahl durch die Wahlkommission verständiget und sie sind verpflichtet, sich binnen drei Tagen vom Tage der Verständigung an, über die Annahme derselben zu erklären. An die Stelle desjenigen, der binnen dieser Zeit keine bejahende Erklärung abgibt, wird jener als gewählt betrachtet, der nach ihm in derselben Kategorie und Eigenschaft die meisten Stimmen erhalten hat.

Władze obwodowe tudzież krakowski magistrat udzielają sobie wzajemnie listy osób mających prawo być wybranemi, dla otwarcia ich przejrzenia wyborcom, równie też w tym samym celu udziela władza obwodowa krakowska innym władzom obwodowym list rzeczonych dla dopełnienia wyboru zastępców.

§. 12.

Obwieszczenie wyboru.

Jak tylko komisya wyborcza otrzyma listy wyborcze, winna o tém donieść zaraz C. K. Rządowi krajowemu w Krakowie, któren wyznaczy dzień do odbycia wyboru i takowy ogłosić zaleci.

Wzór A.

Gdy w ten sposób dzień wyboru oznaczonym zostanie, sporządzi komisya wyborcza na zasadzie list wyborczych karty legitymacyjne według wzoru A, i zarządzi doręczenie takowych komu należy za pośrednictwem magistratu krakowskiego i właściwych urzędów powiatowych.

§. 13.

Wybór.

Wybór sam odbywa się publicznie, a to albo ustnie przez podyktowanie głosu, albo też piśmiennie przez doręczenie komisyi wyborczéj zapieczętowanéj i przez wyborcę podpisanéj kartki wyborczéj.

Przy ustném głosowaniu musi być okazaną karta legitymacyjna, w razie głosowania piśmiennego ma być takowa do kartki wyborczéj dołączoną. Każda kartka wyborcza pod nieważnością, zaraz uznać się mającą, winna zawierać w sobie nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, na którą wyborca głosuje, a nadto wyszczególnić dokładnie kategoryą, do któréj się ściągać ma.

Kto posiada prawo być obranym do pewnéj kategoryi i wydziału, i w tym charakterze największą względnie ilość głosów otrzymał, uważanym być ma za wybranego. W razie równości głosów los rozstrzyga. Przy końcu wybioru będzie wypadek tegoż przez komisyą wyborczą ogłoszony.

Głosowanie na zastępców może także przed komisyą wyborczą II okręgu w Tarnowie mieć miejsce, w którym to razie głosy te szczegółowym i oddzielnym wykazem opatrzone, mają być odesłane komisyi wyborczéj krakowskiéj, dla zebrania ogólnego wypadku głosowania. Wszystkie decyzye komisyj wyborczych, do których wydawania mają prawo, są ostateczne.

§. 14.

Przyjęcie wyboru.

Wybrani na członków i zastępców będą o wyborze tym przez komisyą wyborczą zawiadomieni i są obowiązani, w trzech dniach od zawiadomienia, względem przyjęcia wyboru oświadczyć się. W miejsce tych, którzy w terminie powyższym oświadczenia przyjęcia nie złożą, wnijdą ci, którzy w téjże saméj kategoryi i charakterze najwięcéj głosów po nich otrzymali.

Sobald von den Gewählten die Erklärungen eingelangt sind, überreicht die Wahlkommission den ganzen Wahlakt der k. k. Landes-Regierung, welche die gewählten Mitglieder und Ersatzmänner dem k. k. Handelsministerium anzeigt.

§. 15.

Wenn durch Tod oder Austritt (§. 6) eine oder mehrere Stellen eines Mitgliedes oder Ersatzmannes in Erledigung kommen, ruft die Kammer diejenigen als Mitglieder oder Ersatzmänner ein, die bei der letzten Wahl in der Kategorie und Eigenschaft des Entfallenen nach ihm die meisten Stimmen erhielten.

Bei gleichen Stimmen entscheidet das von einem Kammermitgliede gezogene Loos.

Mercandin m. p.

Po otrzymaniu od wybranych oświadczeń przyjęcia, komisya wyborcza cały akt wyboru przesyła C. K. Rządowi krajowemu, który C. K. Ministerstwu handlu o wyborze członków Izby i ich zastępców donosi.

§. 15.

W razie śmierci albo wystąpienia jednego lub więcéj członków Izby lub ich zastępców (§. 6), Izba powołuje do grona swego tych, którzy przy ostatnim wyborze w téj kategoryi i charakterze najwięcéj po ubyłych głosów mieli.

W razie równości głosów rozstrzyga los przez jednego z członków Izby wyciągniony.

Mercandin m. p.

Formulare A.

Legitimazionskarte

für Herrn (Vor- und Zuname, Handels- oder Gewerbsunternehmung, Wohnsitz)

wählt für die $\frac{\text{Handels-}}{\text{Gewerbs-}}$ Sekzion der Handels- und Gewerbekammer in Krakau (Zahl) Mitglieder und (Zahl) Ersatzmänner aus dem Handelsstande, Gewerbs-Fabrikantenstande oder aus der montanistischen Industrie.

Die Wahl wird am . . . . . vor der Wahlkommission in $\frac{\text{Krakau}}{\text{Tarnow}}$ vorgenommen und um . . Uhr Vormittags beginnen.

Die Stimme kann mündlich vor der k. k. Wahlkommission oder schriftlich durch Einsendung versiegelter, vom Wähler unterzeichneter Stimmzetteln an die Wahlkommission abgegeben werden; bei der mündlichen Wahl muß diese Legitimazionskarte vorgewiesen, bei der schriftlichen dem Stimmzettel beigeschlossen werden.

Die Stimmzetteln können außer der Stadt $\frac{\text{Krakau}}{\text{Tarnow}}$ bei der zuständigen k. k. Kreisbehörde überreicht werden, was jedoch so frühzeitig geschehen muß, daß selbe längstens am Wahltage bei der Wahlkommission einlangen.

Welche Eigenschaft die Gewählten besitzen müssen, ist aus dem §. 4 des Wahlgesetzes vom 30. Oktober 1855 zu ersehen, von welchem ein Auszug beigefügt ist; überdieß wird die Liste der Wahlfähigen auch bei der k. k. Kreisbehörde zur Einsicht der Wahlberechtigten offen gehalten.

Von der k. k. Wahlkommission des $\frac{\text{ersten}}{\text{zweiten}}$ Wahlbezirkes der Handels- und Gewerbekammer in Krakau.

$\frac{\text{Krakau}}{\text{Tarnow}}$ am . . . . . .

Der k. k. Wahl-Kommissär.

Auszug

aus dem Wahlgesetze.

§. 1. Die Handels- und Gewerbekammer in Krakau zerfällt in zwei Sekzionen, in die Handels- und in die Gewerbs-Sekzion.

§. 2. Die Mitglieder und Ersatzmänner der Handels-Sekzion werden von den Handelsleuten, jene der Gewerbs-Sekzion von den Gewerbsleuten gewählt.

Wzór A.

Karta legitymacyjna

dla Pana (Imie i nazwisko, przedsiębiorstwo handlowe albo przemysłowe, miejsce zamieszkania)

wybiera do sekcyi $\frac{\text{handlowéj}}{\text{przemysłowéj}}$ Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj (liczba) członków i (liczba) zastępców z stanu handlowego, przemysłowo-fabrycznego albo górniczego.

Wybór odbędzie się dnia . . . . . przed komisyą wyborczą w $\frac{\text{Krakowie}}{\text{Tarnowie}}$ i zacznie się o godzinie . . . przedpołudniem.

Głosowanie odbywać się może albo ustnie przed komisyą wyborczą, albo też piśmiennie przez doręczenie téjże komisyi kartki wyborczéj opieczętowanéj i przez wyborcę podpisanéj; przy ustném głosowaniu winną być okazana karta legitymacyjna, przy piśmiennem musi być ta karta do kartki wyborczéj dołączoną.

Kartka wyborcza może być także oprócz $\frac{\text{Krakowa}}{\text{Tarnowa}}$ władzy obwodowéj właściwéj oddaną, jednakowóż o tyle wcześniéj, aby przynajmniéj na dzień wyborów do komisyi wyborczéj dostać się mogła.

Paragraf 4 ustawy wyborczéj z dnia 30 Października 1855 r., z któréj wyciąg tu się dołącza, naucza, jakie kwalifikacye posiadać musi ten, któren ma być wybranym; oprócz tego lista osób mających prawne kwalifikacye, aby byli obranymi, może być przez każdego wyborcę u C. K. władzy obwodowéj przejrzaną.

Z C. K. komisyi wyborczéj $\frac{\text{I}}{\text{II}}$ okręgu wyborczego Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj.

$\frac{\text{Kraków}}{\text{Tarnów}}$ dnia . . . . .

Komisarz wyborczy.

Wyciąg

z ustawy wyborczéj.

§. 1. Izba handlowo-przemysłowa krakowska składa się z dwóch wydziałów, to jest z handlowego i przemysłowego.

§. 2. Członkowie i zastępcy ich do wydziału handlowego wybierani będą od osób stanu handlowego, do wydziału zaś przemysłowego od osób przemysłem trudniących się.

§. 3. Der Bezirk der Kammer wird in zwei Wahlbezirke getheilt, von welchen der erste das Großherzogthum Krakau, der zweite die sechs westgalizischen Kreise und zwar: Wadowize, Bochnia, Tarnow, Sandez, Jaslo und Rzeszow umfaßt.

§. 4. Als Mitglied oder Ersatzmann kann nur derjenige berufen werden, in dessen Person sich nachstehende Eigenschaften vereinigen:

a) die österreichische Staatsbürgerschaft;
b) der Vollgenuß aller bürgerlichen und politischen Rechte;
c) ein Alter von mindestens dreißig Jahren;
d) ein mindestens fünfjähriger Besitz und selbständiger gewerbemäßiger Betrieb, oder die fünfjährige selbständige Leitung einer solchen Handels- oder Gewerbsunternehmung, von welcher an jährlicher Erwerbsteuer bei dem Handelsstande mindestens 30 fl. Konv. Mze. und bei dem Gewerbestande mindestens 8 fl. K. M. bezahlt werden;
e) der ordentliche Wohnsitz der Mitglieder im Wahlbezirke und der Ersatzmänner im Standorte der Kammer, zu welchem jedoch nebst der Stadt Krakau auch die galizische Stadt Podgórze gezählt wird.

Ausgeschlossen von der Berufung zu Mitgliedern oder Ersatzmännern der Handelskammer sind alle Personen, über deren Vermögen ein Konkurs eröffnet wurde und die ihre Gläubiger nicht befriediget haben, oder die wegen eines Verbrechens oder wegen eines aus Gewinnsucht hervorgegangenen oder die öffentliche Sittlichkeit verletzenden Vergehens oder einer solchen Uibertretung schuldig erklärt, oder wegen einer anderen Gesetzübertretung zu einer mindestens halbjährigen Freiheitsstrafe verurtheilt worden sind.

§. 8. Gewerkschaften, Fabriks- und Handelsgesellschaften, Akzien-Vereine, gemeinschaftliche Privilegiums-Inhaber und alle derlei Kollektiv-Personen sind nur zur Abgabe Einer Wahlstimme berechtiget.

Wenn keine anderweitige rechtsgiltige Ermächtigung zur Ausübung dieses Wahlrechtes beigebracht wird, so übt das Wahlrecht der Chef oder erste Direktor. Wenn Frauen oder solche Personen, die unter Vormundschaft oder Kuratel stehen, im Alleinbesitze eines Geschäftes sich befinden, so übt in ihrem Namen der Geschäftsleiter das Wahlrecht. In allen übrigen Fällen findet die Ausübung des Wahlrechtes durch Bevollmächtigte nicht Statt.

§. 9. Jeder Wähler darf nur für Eine Sekzion und nur in der Eigenschaft Eines Wählers sein Wahlrecht ausüben. Mehrfache Ausübung des Wahlrechtes hat die Ungiltigkeit aller von solchem Wähler abgegebenen Wahlstimmen zur Folge.

Wer mehrere Unternehmungen besitzt, welche an sich zur Wahl für beide Sekzionen berechtigen würden, wählt für jene Sekzion, zu welcher seine Hauptbeschäftigung gehört.

§. 3. Cały okrąg Izby handlowo-przemysłowéj podziela się na dwa okręgi wyborcze. Piérwszy obejmuje W. Ks. Krakowskie, drugi sześć obwodów Zachodnio-Galicyjskich, t. j. Wadowicki, Bocheński, Tarnowski, Sandecki, Jasielski i Rzeszowski.

§. 4. Na członka Izby lub jego zastępcę ten tylko wybrany być może, któren następujące kwalifikacye posiada:

a) prawo obywatelskie Cesarstwa;

b) pełne użycie wszystkich praw cywilnych i politycznych;

c) wiek najmniéj lat 30;

d) posiadanie samoistne i najmniéj od lat 5, jakowego przemysłowego zakładu, albo téż przewodniczenie samoistne jakowemu handlowemu lub przemysłowemu przedsiębiorstwu, któreby, jeżeli jest handlowém najmniéj 30 złr. m. k., jeżeli zaś przemysłowém, najmniéj 8 złr. m. k. rocznie podatku zarobkowego opłacało;

e) stałe zamieszkanie członka w okręgu wyborczym, a zastępcy w miejscu urzędowania Izby, do którego oprócz miasta Krakowa także miasto galicyjskie Podgórze liczy się.

Nie mogą być członkami ani zastępcami Izby wszyscy, których upadłość ogłoszoną była, a którzy swych wierzycieli nie zaspokoili, daléj ci, którzy uznani zostali za winnych zbrodni lub występku z chciwości zysku pochodzącego, lub obrażającego obyczajność publiczną, albo wreszcie przestępstwa, za które najmniéj na półroczną karę aresztu skazani byli.

§. 8. Zakłady przemysłowe, fabryki i towarzystwa handlowe lub akcyjne, wspólni posiadacze przywilejów i wszystkie podobne zbiorowe osoby, mają tylko jeden głos wyborczy.

Jeżeli nie będzie okazaném inne w prawnéj formie umocowanie do użycia prawa głosowania przez kogo innego, to wykonywać będzie prawo to Naczelnik lub piérwszy Dyrektor. Jeżeli przedsiębiorstwo jest w wyłączném posiadaniu kobiéty lub téż osób, nad któremi rozciągniętą jest opieka lub kuratela, będzie używał w ich imieniu prawa wyboru prowadzący fabrykę. Wykonywanie prawa wyboru przez pełnomocnika w innych wypadkach, oprócz dopiéro co wyliczonych, nie ma miejsca.

§. 9. Każden wyborca może użyć swego prawa wybierania przy jednym wyborze, tylko do jednego wydziału Izby i w charakterze jednego wyborcy. Więcéj jak jednorazowe użycie tego prawa pociąga za sobą nieważność wszystkich głosów przez wyborcę tego danych.

Kto posiada więcéj przedsiębiorstw, z których każde upoważniałoby go do głosowania do innego wydziału Izby, wybiéra tylko do tego wydziału, do którego główne jego przedsiębiorstwo należy.

§. 10. Sendungen an die Wahlkommission des ersten Wahlbezirkes werden an die Handelskammer in Krakau, an jene des zweiten Wahlbezirkes in Tarnow an die k. k. Kreisbehörde in Tarnow mit dem Beisatze: „zu Handen der k. k. Wahlkommission für die Handels- und Gewerbekammer" adressirt.

Instrukzion

für die zur Vornahme der Wahlen der Mitglieder für die Krakauer Handels- und Gewerbekammer bestimmte Wahlkommission.

§. 1.

Zur unmittelbaren Leitung der Wahlangelegenheiten der Handels- und Gewerbekammer in Krakau wird eine eigene Kommission in der im §. 10 der Wahlordnung der Handelskammer angegebenen Weise bestellt, welche diese Wahlen an dem von der k. k. Landes-Regierung bestimmten Wahltage (§. 12 der Wahlordnung) vorzunehmen hat.

§. 2.

Die Wahl selbst geschieht öffentlich und zwar entweder mündlich durch Angabe der Stimmen vor der Wahlkommission oder durch Einsendung versiegelter vom Wähler unterzeichneter Stimmzetteln an die betreffende Wahlkommission (§. 13 der Wahlordnung).

Bei der mündlichen Wahl muß die Legitimazionskarte vom Wähler vorgewiesen, bei der schriftlichen der Stimmzettel beigeschlossen werden.

§. 3.

Die mündlich oder schriftlich abgegebenen Stimmen werden von dem Schriftführer in
Formulare B. die Stimmliste (Formulare B) und zugleich von einem anderen Mitgliede der Wahl-
Formulare C. kommission in die Gegenliste (Formulare C) eingetragen; in der letzteren werden die den Vorgeschlagenen gegebenen Stimmen mit fortlaufenden Zahlen bezeichnet.

Die Stimm- und die Gegenliste wird für die Mitglieder und Ersatzmänner der Handels- und der Gewerbssekzion abgesondert geführt.

Der vorsitzende landesfürstliche Wahlkommissär bestimmt von den Kommissionsmitgliedern diejenigen, welche die zweite Stimmliste und die zwei Gegenlisten zu führen haben.

§. 4.

Wer für die bezügliche Kategorie und Eigenschaft (als Mitglied oder Ersatzmann) wählbar ist und dafür die relativ meisten Stimmen erhält, wird als gewählt betrachtet
Formulare D. und als solcher in das Wahlprotokoll (Formulare D) eingetragen; bei gleichen Stimmen entscheidet das Loos, welches ein Mitglied der Kommission zieht.

§. 5.

Am Schluße der Wahl wird das Ergebniß derselben von der Wahlkommission verkündigt.

§. 10. Przesyłki do komisyi wyborczéj 1go okręgu mają być adresowane do Izby handlowéj w Krakowie, zaś do komisyi wyborczéj 2go okręgu w Tarnowie, do tamecznéj władzy obwodowéj z dodaniem: „dla C. K. Komisyi wyborczéj Izby handlowo-przemysłowéj.“

Instrukcya

dla Komisyi wyborczéj do Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj, przy przeprowadzeniu wyborów.

§. 1.

Dla doprowadzenia do skutku wyborów do Izby handlowo-przemysłowéj w Krakowie, zawiązaną zostaje na zasadzie §. 10 ustawy wyborczéj do Izby handlowéj osobna komisya, która wybory rzeczone, w dniu przez C. K. Rząd krajowy wyznaczonym (§. 12 ust. wyb.) przedsięweźmie.

§. 2.

Wybór sam odbywać się będzie publicznie a to albo ustnie przez podyktowanie głosu, albo też przez doręczenie komisyi wyborczéj zapieczętowanéj i przez wyborcę podpisanéj kartki wyborczéj (§. 13 ust. wyb).

Przy ustném głosowaniu musi być okazaną karta legitymacyjna, w razie głosowania piśmiennego ma być takowa do kartki wyborczéj dołączoną.

§. 3.

Tak ustnie jak i piśmiennie złożone głosy, będą od prowadzącego protokół wciągnione do listy głosów (wzór *B.*) a zarazem przez innego członka komisyi wyborczéj do przeciwlisty (wzór *C*). W téj ostatniéj winny być głosy dane kandydatowi liczbą bieżącą oznaczone. Wzór *B.* Wzór *C.*

Lista głosów i przeciwlista dla członków Izby i ich zastępców, osobno będzie sporządzoną dla wydziału handlowego, osobno dla przemysłowego.

Komisarz rządowy do wyborów przeznaczony przeznaczy, który z członków komisyi drugą listę głosów i dwie przeciwlisty prowadzić ma.

§. 4.

Kto ma prawo być wybranym do pewnéj kategoryi i wydziału (jako członek lub zastępca) i w tym charakterze największą względnie ilość głosów otrzymał, uważanym być ma za wybranego i jako taki winien być w protokóle wyborczym (wzór *D*) zamieszczonym. W razie równości głosów rozstrzyga los przez jednego z członków Izby wyciągniony. Wzór *D.*

§. 5.

Przy końcu wyboru będzie wypadek tegoż przez komisyą wyborczą ogłoszony.

§. 6.

Bei der Wahlkommission in Tarnow können auch Stimmen für die Ersatzmänner abgegeben werden, mit denen nach dem Schlußabsatze des §. 13 der Wahlordnung zu verfahren ist.

§. 7.

Die gewählten Mitglieder und Ersatzmänner werden von der auf sie gefallenen Wahl durch die Wahlkommission verständigt und haben ihre Erklärung über die Annahme oder Nichtannahme der Wahl binnen drei Tagen abzugeben.

Nach Einlangung dieser Erklärungen hat die Wahlkommission den ganzen Wahlakt der k. k. Landes-Regierung vorzulegen (§. 14 der Wahlordnung).

§. 6.

Głosy na zastępców mogą być także przed komisyą wyborczą w Tarnowie złożone, z któremi według ostatniego ustępu §. 13 ustawy wyborczéj postąpić należy.

§. 7.

Wybrani na członków Izby i ich zastępców będą o tém przez komisyą wyborczą zawiadomieni. W terminie trzéchdniowym winni są ciż donieść o przyjęciu lub nieprzyjęciu swego powołania.

Po otrzymaniu powyższych deklaracyj winna jest komisya wyborcza cały akt wyboru Rządowi krajowemu przedłożyć (§. 14 ust. wyb).

Formulare B.

Stimmliſte

des . . . . Wahlbezirkes zur Wahl der Mitglieder und Erſatzmänner für die . . . . . Sekzion der Handels- und Gewerbekammer in Krakau

im Jahre . . .

Wzór B.

Lista głosów

Okręgu wyborczego . . . . . do wyboru członków i ich zastępców do Wydziału . . . . . Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj

w roku . . .

Fortlaufende Zahl Liczba bieżąca	Der Wahlberechtigten Głosujących		Vor- und Zuname, dann Beschäftigung der zu Mitgliedern Vorgeschla- Imie i Nazwisko, zatrudnienie i miejsce proponowanych na członków	
	Name Imie i Nazwisko	Handels- oder Gewerbs-Unternehmung Przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe		

und Wohnsitz genen zamieszkania Izby	Vor- und Zuname, dann Beschäftigung und Wohnsitz der zu Ersatzmännern Vorgeschlagenen Imie i Nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania proponowanych na zastępców członków Izby		

Formulare C.

Gegenliste

des . . . . . Wahlbezirkes zur Wahl der Mitglieder und Ersatzmänner
für die . . . . . Sekzion der Handels- und Gewerbekammer in Krakau

im Jahre . . . .

Wzór C.

Przeciwlista

Okręgu wyborczego . . . . . do wyboru członków i ich zastępców do
wydziału . . . . . Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj

w roku . . . .

Vor- und Zuname, dann Beschäftigung und Wohnsitz der zu Mitgliedern Vorgeschlagenen Imie i Nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania proponowanych na członków Izby	Zahl der Stimmen Ilość głosów

Vor- und Zuname, dann Beschäftigung und Wohnsitz der zu Ersatzmännern Vorgeschlagenen Imie i Nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania proponowanych na zastępców członków Izby	Zahl der Stimmen Ilość głosów

Formulare D.

Protokoll

aufgenommen von der Wahlkommission des erſten / zweiten Wahlbezirkes der Krakauer Handels- und Gewerbekammer in Krakau / Tarnow am . . . . .

Gegenwärtige:

Gegenſtand

iſt die Wahl der Mitglieder und Erſatzmänner für die Handels- und Gewerbekammer in Krakau.

Die k. k. Landes-Regierung hat zur Wahl von (Anzahl) Mitgliedern und von . . . . . Erſatzmännern für die Handelsſekzion und von . . . . . Mitgliedern und . . . . . Erſatzmännern für die Gewerbsſekzion der Handels- und Gewerbekammer in Krakau mit dem Erlaſſe vom . . . . . die Wahl auf den . . . . . feſtgeſetzt.

Der erſte / zweite Wahlbezirk in Krakau / Tarnow hat hievon . . . . . Mitglieder für die Handels- und . . . . . Mitglieder für die Gewerbsſekzion zu wählen.

Die Wahl der Erſatzmänner wird für den ganzen Kammerbezirk vor der Wahlkommiſſion des erſten Wahlbezirkes in Krakau vorgenommen.

Laut der Wahlausſchreibung A iſt die Verlautbarung im . . . . . Wahlbezirke gehörig vorgenommen worden.

Die Zahl der Wahlberechtigten beträgt in dieſem Wahlbezirke laut der Wahlliſte B. . . . . .

Hievon haben ſich laut der Stimmliſten C und D an der Wahl der Mitglieder betheiliget:

aus dem Handelsſtande . . . . . Wähler
aus dem Gewerbeſtande . . . . . dto

Gemäß der mit der Stimmliſte C übereinſtimmenden Gegenliſte E haben erhalten:

Wzór D.

Protokół

zdziałany przez komisyą wyborczą $\frac{1\text{go}}{2\text{go}}$ okręgu wyborczego Izby handlowo-przemysłowéj w $\frac{\text{Krakowie}}{\text{Tarnowie}}$ dnia . . . . . .

Obecni:

Przedmiot:

wybór członków i ich zastępców do Izby handlowo-przemysłowéj w Krakowie.

C. K. Rząd Krajowy oznaczył reskryptem z dnia . . . . . dzień . . . . . dla dopełnienia wyboru $\left(\frac{\text{liczba}}{\ldots\ldots}\right)$ członków i . . . . zastępców do wydziału handlowego a . . . . . członków i . . . . . zastępców do wydziału przemysłowego Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj.

$\frac{1\text{szy}}{2\text{gi}}$ okrąg wyborczy w $\frac{\text{Krakowie}}{\text{Tarnowie}}$ ma z téj liczby wybrać . . . . . członków do wydziału handlowego a . . . członków do wydziału przemysłowego.

Wybór na zastępców na cały okrąg Izby odbędzie się przed komisyą wyborczą 1go okręgu w Krakowie.

Według dowodu *A* obwieszczenie w okręgu wyborczym . . . . . należycie dopełnione zostało.

Ilość mających prawo głosowania w tym okręgu wyborczym, według listy wyborczéj *B* wynosi . . . . . .

Z tych według list wyborczych *C* i *D* użyło swego prawa przy wyborze członków:

z stanu handlowego . . . . . wyborców
z stanu przemysłowego . . . . dtto

Według przeciwlisty *E* zgodnéj z listą głosów *C* otrzymali:

Zu Mitgliedern der Handelssekzion:

1. N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz) . . . . . Stimmen
2. N. N. dto dto . . . . . dto
3. N. N. dto dto . . . . . dto

ꝛc. ꝛc. ꝛc.

Hiernach haben die meisten Stimmen erhalten und sind als gewählt zu betrachten:

N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz)
N. N. dto dto

ꝛc. ꝛc. ꝛc.

Gemäß der Stimmliste D und der mit derselben übereinstimmenden Gegenliste F haben erhalten:

Zu Mitgliedern der Gewerbssekzion:

1. N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz) . . . . . Stimmen
2. N. N. dto dto . . . . . dto
3. N. N. dto dto . . . . . dto

ꝛc. ꝛc. ꝛc.

Hiernach haben die meisten Stimmen erhalten und sind als gewählt zu betrachten:

N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz)
N. N. dto dto

ꝛc. ꝛc. ꝛc.

(Für das Protokoll der Wahlkommission des ersten Wahlbezirkes:)

Bei der Wahl der Ersatzmänner, die nach §. 3 des Wahlgesetzes eine allgemeine ist, haben sich laut der Stimmlisten des ersten Wahlbezirkes und laut des von der Wahlkommission des zweiten Wahlbezirkes in Tarnow nach §. 13 des Wahlgesetzes eingesandten Verzeichnisses — in beiden Wahlbezirken

aus dem Handelsstande. . . . . Wähler
aus dem Gewerbestande . . . . dto

betheiligt.

Laut der mit der Stimmliste übereinstimmenden Gegenliste und laut des von der Tarnower Wahlkommission eingesandten Verzeichnisses haben somit erhalten:

a) zu Ersatzmännern in der Handelssekzion:

1. N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz) . . . . . Stimmen
2. N. N. dto dto . . . . . dto
3. N. N. dto dto . . . . . dto

ꝛc. ꝛc. ꝛc.

Hiernach haben die meisten Stimmen erhalten und sind als gewählt zu betrachten:

N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz)
N. N. dto dto

ꝛc. ꝛc. ꝛc.

Na członków do wydziału handlowego:

1. N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania) . . . głosów
2. N. N. dto dto . . . . dto
3. N. N. dto dto . . . dto

etc. etc. etc.

Najwięcéj zatém otrzymali głosów i jako wybrani uważani być winni:

N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania)
N. N. dto dto

etc. etc. etc.

Według listy głosów *D* i zgodnéj z nią przeciwlisty *F* otrzymali:

Na członków do wydziału przemysłowego:

1. N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania) . . . głosów
2. N. N. dto dto . . . dto
3. N. N. dto dto . . . dto

etc. etc. etc.

Najwięcéj zatém otrzymali głosów i jako wybrani uważani być winni:

N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania)
N. N. dto dto

etc. etc. etc.

(Do protokółu komisyi wyborczéj 1go okręgu:)

Przy wyborze zastępców, który według §. 3 ustawy wyborczéj jest ogólnym, użyło prawa głosowania według listy głosów 1go okręgu wyborczego i według spisu przez komisyą wyborczą okręgu 2go w ślad §. 13 powyższéj ustawy nadesłanego — zatém w obydwu okręgach wyborczych

z stanu handlowego . . . . . wyborców
z stanu przemysłowego . . . . dto

Według listy głosów zgodnéj z przeciwlistą tudzież według wykazu przez komisyą wyborczą Tarnowską nadesłanego otrzymali:

a) *na zastępców do wydziału handlowego:*

1. N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania). . . . głosów
2. N. N. dto dto . . . dto
3. N. N. dto dto . . . dto

etc. etc. etc.

Zatém najwięcéj głosów otrzymali i jako wybrani uważani być mają:

N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania)
N. N. dto dto dto

etc. etc. etc.

b) zu Ersatzmännern in der Gewerbssekzion:

1. N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz) . . . . . Stimmen
2. N. N. dto dto dto
3. N. N. dto dto dto

ꝛc. ꝛc. ꝛc.

Somit erhielten die meisten Stimmen und sind als gewählt zu betrachten:

N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz)
N. N. dto dto

ꝛc. ꝛc. ꝛc.

Die von der Wahlkommission des ersten Wahlbezirkes vorgenommene Wahl der Mitglieder und die für den ganzen Kammerbezirk vorgenommene Wahl der Ersatzmänner ergibt daher folgendes Resultat:

Gewählt wurden:

1. Im ersten Wahlbezirke zu Mitgliedern:

a) für die Handelssekzion:

1. N. N.
2. N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz)
3. N. N.

ꝛc.

b) für die Gewerbssekzion:

1. N. N.
2. N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz)
3. N. N.

ꝛc.

2. Im ganzen Kammerbezirke zu Ersatzmännern:

a) für die Handelssekzion:

1. N. N.
2. N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz)
3. N. N.

ꝛc.

b) für die Gewerbssekzion:

1. N. N.
2. N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz)
3. N. N.

ꝛc.

(Für das Protokoll der Wahlkommission des zweiten Wahlbezirkes:)

Für die Ersatzmänner wurden die in der Stimmliste ersichtlichen Stimmen bei der Wahlkommission des zweiten Wahlbezirkes abgegeben, welche nach §. 13 der Wahlord-

b) *na zastępców do wydziału przemysłowego:*

1. N. N. zatrudnienie i miejsce zamieszkania). . . . głosów
2. N. N. dto dto dto
3. N. N. dto dto dto

etc. etc. etc.

Zatém najwięcéj głosów otrzymali i jako wybrani uważani być mają:

N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania)
N. N. dto dto

etc. etc. etc.

Tym sposobem przedsięwzięty przez komisyą wyborczą okręgu I wybór członków Izby, tudzież wybór zastępców na cały okrąg Izby okazuje następny wypadek:

Wybrani zostali:

1. W I okręgu wyborczym na członków:

a) *do wydziału handlowego:*

1. N. N.
2. N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania)
3. N. N.

etc.

b) *do wydziału przemysłowego:*

1. N. N.
2. N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania)
3. N. N.

etc.

2. W całym okręgu Izby na zastępców:

a) *do wydziału handlowego:*

1. N. N.
2. N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania)
3. N. N.

etc.

b) *do wydziału przemysłowego:*

1. N. N.
2. N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania)
3. N. N.

etc.

(Do Protokółu Komisyi wyborczéj Okręgu IIgo:)

Dla wybrania zastępców oddano tyle głosów przy komisyi wyborczéj okręgu IIgo, wiele jest w listach głosów zamieszczonych, które według §. 13 ustawy wy-

nung in ein Verzeichniß zusammengestellt und der Wahlkommission des ersten Wahlbezirkes in Krakau übersendet wurden.

Die von der Wahlkommission des zweiten Wahlbezirkes vorgenommene Wahl der Mitglieder gibt sonach folgendes Resultat:

Gewählt wurden zu Mitgliedern:

a) für die Handelssekzion:

1. N. N.
2. N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz)
3. N. N.

b) für die Gewerbssekzion:

1. N. N.
2. N. N. (Beschäftigung und Wohnsitz)
3. N. N.

Das Resultat der Wahlen der Ersatzmänner wird für den ganzen Kammerbezirk von der Wahlkommission des ersten Wahlbezirkes nachgewiesen werden.

(Für die Protokolle der beiden Wahlkommissionen:)

Die Gewählten wurden als solche von der Wahlkommission verkündet und von der auf sie gefallenen Wahl in Kenntniß gesetzt.

Hiemit wird das Protokoll geschlossen und von sämmtlichen Kommissionsmitgliedern gefertigt.

Unterschrift
sämmtlicher Kommissionsmitglieder.

39.

Erlaß der Landes-Regierung vom 30. Oktober 1855,

an alle Kreisbehörden und den Magistrat in Krakau,

betreffend die Wahl der Beisitzer für die Handelssenate der Gerichtshöfe erster Instanz in Krakau, Tarnow, Rzeszow und Sandez.

In Folge der mit Allerhöchster Entschließung vom 14. September 1852 (Reichs-Gesetzblatt vom Jahre 1853 Nr. 10*) festgesetzten Bestimmungen über die Einrichtung der Gerichtsbehörden und gemäß der Verordnungen der hohen k. k. Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 24. April 1854 (Reichs-Gesetzblatt vom Jahre 1854 Nr. 110 und 111**) ist in dem hierländigen Verwaltungsgebiete die Handelsgerichtsbarkeit von jedem Gerichtshofe erster Instanz für seinen Bezirk mittelst zu errichtender Handelssenate unter Beiziehung von Beisitzern aus dem Handelsstande auszuüben. Nachdem die Wirksamkeit der hierländigen Gerichtshöfe erster Instanz schon mit 29.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, IV. Stück, Nr. 11, Seite 22.
**) Ebendaselbst vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XXVIII. Stück, Seite 285.

borczéj w wykaz zebrane i komisyi wyborczéj okręgu Igo w Krakowie przesłane zostały.

Wypadek głosowania na członków Izby przez komisyą wyborczą okręgu II jest następny:

Wybrani zostali na członków:

a) *do wydziału handlowego:*

1. N. N.
2. N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania)
3. N. N.

b) *do wydziału przemysłowego*:

1. N. N.
2. N. N. (zatrudnienie i miejsce zamieszkania)
3. N. N.

Wypadek wyborów na zastępców będzie co do całego okręgu Izby przez komisyą wyborczą okręgu I wykazany.

(Do Protokółów obydwóch komisyj wyborczych:)

Wypadek wyborów został przez komisyą wyborczą ogłoszony i o nastąpionym wyborze wybrani zawiadomieni.

Na tém Protokół zamknięty i przez wszystkich członków komisyi podpisany.

Podpis
wszystkich członków.

39.

Rozporządzenie Rządu krajowego z d. 30 Października 1855,

do wszystkich Władz obwodowych i Magistratu w Krakowie,

dotyczące wyboru asesorów do senatów handlowych przy Trybunałach I Instancyi w Krakowie, Tarnowie, Rzeszowie i Sączu.

W moc Najwyższego Rozporządzenia z dnia 14 Września 1852, (Dziennik Praw Państwa z r. 1853 L. 10 *) dotyczącego zaprowadzenia władz sądowych, tudzież w skutek postanowień Wys. C. K. Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 24 Kwietnia 1854 r. (Dziennik Praw Państwa z r. 1854 L. 110 i 111 **), ma być w zakresie rządowym tutejszym wymiar sprawiedliwości w sprawach handlowych przez każdy Trybunał I Instancyi w jego własnym okręgu, za pośrednictwem handlowego senatu z przybraniem asesorów z stanu handlowego, wykonywanym. Gdy więc działalność Trybunałów I Instan-

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, Oddział piérwszy, część IV, Nr. 11, strona 22.

**) Tamże z roku 1854, Oddział piérwszy, część XXVIII, strona 285.

September 1855 begonnen hat, und es somit von Dringlichkeit erscheint, nunmehr ohne Verzug mit der Ernennung der erforderlichen Beisitzer aus dem Handelsstande vorzugehen, hat das hohe k. k. Handels-Ministerium mit dem Erlasse vom 22. Oktober 1855 Zahl 23124 im Einvernehmen mit dem hohen k. k. Justiz-Ministerium Nachstehendes verordnet:

1. Die stimmführenden Mitglieder aus dem Handelsstande bei den Handelssenaten der Gerichtshöfe erster Instanz haben aus der freien Wahl des Handelsstandes des betreffenden Gerichtssprengels hervorzugehen.

2. Für jede erledigte Stelle sind sechs Männer vorzuschlagen, und zwar in der Weise, daß bei mehreren erledigten Stellen nicht für jede derselben diese Zahl abgesondert, sondern nur nach Abschlag eines für jede Stelle Ernannten sich ergebe, daher bei 2 Stellen 7, bei 3 Stellen 8 u. s. f. in Vorschlag zu bringen sind.

3. Wahlberechtigt ist jeder, welcher dem Handelsstande des Sprengels angehört, und das Wahlrecht für die Handels- und Gewerbekammer besitzt, deren Bezirk sich über den Sprengel des Handelsgerichtes erstreckt, und eben so kann jeder gewählt werden, welcher als Mitglied dieser Kammer wählbar ist, und seinen Wohnsitz im Standorte des Gerichtes hat.

4. Die Wahl wird im Standorte des Gerichtshofes erster Instanz auf die für die Wahlen zur Handels- und Gewerbekammer vorgeschriebene Art unter der Leitung der höchsten politischen Behörde des Ortes vorgenommen.

Als Vertrauensmänner sind der Wahlkommission jedenfalls die in dem Sprengel wohnhaften Mitglieder der Kammer, welche dem Handelsstande angehören, beizuziehen.

5. Die Namen der Gewählten sind von der Wahlkommission unter Anschluß der Wahlprotokolle an die zuständige Handels- und Gewerbekammer zu leiten, welche in einer vereinten Sitzung der Handels- und Gewerbs-Sekzion ihr Gutachten über die Gewählten erstattet und jene namhaft macht, welche ihr zu dem Ehrenamte eines Beisitzers des Handelsstandes die geeignetsten erscheinen. Für jeden Beisitzer ist auch ein Stellvertreter vorzuschlagen. Ihr Gutachten ist dem betreffenden Gerichte erster Instanz zu übermitteln, welches die Verhandlung im Dienstwege an das k. k. Justiz-Ministerium gelangen macht.

6. Die Ernennung der Beisitzer und deren Stellvertreter aus den von dem Handelsstande Gewählten wird mit besonderer Berücksichtigung des Gutachtens der Handels- und Gewerbekammer vom k. k. Justiz-Ministerium im Einverständnisse mit dem Ministerium des Handels und der Gewerbe erfolgen.

7. Die Wahlen der Beisitzer haben stattzufinden: für die Gerichtshöfe erster Instanz in Lemberg, Sambor, Stanislau und Przemysl im Bezirke der Handels- und Gewerbekammer in Lemberg, für die Gerichtshöfe erster Instanz in Złoczów und Tarno-

cyi w tutejszym okręgu Rządowym już z dniem 29 Września 1855 w wykonanie wprowadzoną została, i z tego powodu okazuje się być potrzeba przystąpienia do szybkiego zamianowania asesorów z stanu handlowego, uznało za stósowne Wysokie C. K. Ministeryum Handlu w porozumieniu z Wys. C. K. Ministeryum Sprawiedliwości, Reskryptem z dnia 22 Października 1855 L. 23124 postanowić co następuje:

1. Członkowie senatu handlowego Trybunału I Instancyi z stanu handlowego z głosem stanowczym, pochodzą z wolnego wyboru osób stanu handlowego, w okręgu Trybunału właściwego zamieszkałych.

2. W razie opróżnienia posady takiego członka, winno być na jego miejsce 6 kandydatów do nominacyi przedstawionych i to w ten sposób, iż w razie opróżnienia więcéj posad podobnych, nie 6 kandydatów na każdą szczegółowo posadę, lecz ilość ta z powiększeniem o jeden na każde z miejsc wakujących, a więc na 2 miejsca 7, na 3 miejsca 8 i t. d., przedstawiona być ma.

3. Wyborcą jest każdy należący do stanu handlowego w okręgu Trybunału mieszkający, któremu służy prawo wybierania do téj Izby handlowo-przemysłowéj, w któréj zakresie Trybunał jest położony; również każdy może być wybranym, któren ma kwalifikacye do wyboru na członka téjże Izby i swoje zamieszkanie w miejscu zasiedzenia Trybunału.

4. Wybór nastąpi w miejscu posiedzenia Trybunału I Instancyi w sposób dla obioru członków do Izby handlowo-przemysłowéj przepisany, pod przewodnictwem najwyższéj władzy politycznéj miejsca tego.

W każdym razie winni być do komisyi wyborczéj powołani członkowie Izby z stanu handlowego w okręgu Trybunału zamieszkali.

5. Nazwisko wybranych wraz z protokółem przy wyborach spisanym, winna jest komisya wyborcza Izbie handlowo-przemysłowéj przesłać, która na pełném posiedzeniu obydwóch wydziałów, daje o nich swą opinią i proponuje tych, których być sądzi najgodniejszymi do tego honorowego urzędu. Obok każdego asesora winien być jego zastępca zaproponowany. Opinią swoją prześle Izba dotyczącemu Trybunałowi I Instancyi, któren w drodze urzędowéj prześle całe akta wyboru Wys. C. K. Ministeryum Sprawiedliwości.

6. Zamianowanie tak asesorów jak i ich zastępców z osób przez stan handlowy wybranych z szczególném uwzględnieniem opinii Izby handlowo-przemysłowéj, nastąpi z strony C. K. Ministeryum Sprawiedliwości w porozumieniu z C. K. Ministerstwem Handlu i przemysłu.

7. Wybory asesorów mają mieć miejsce: dla Trybunałów I Instancyi we Lwowie, Samborze, Stanisławowie i Przemyślu w okręgu Izby handlowo-przemysłowéj Lwowskiéj, dla Trybunałów I Instancyi w Złoczowie i Tarnopolu w okręgu Izby

pol im Bezirke der Handels- und Gewerbekammer in Brody, für die Gerichtshöfe erster Instanz in Krakau, Neu-Sandez, Rzeszow und Tarnow im Bezirke der Handels- und Gewerbekammer in Krakau, für den Gerichtshof in Czernowitz im Bezirke der gleichnamigen Handelskammer.

8. Die Zahl der aus dem Handelsstande zu ernennenden stimmführenden Mitglieder bei den Handelssenaten in Lemberg, Krakau und Czernowitz wird auf je drei Beisitzer und drei Stellvertreter, für die übrigen der genannten Gerichtshöfe erster Instanz (7) auf je zwei Beisitzer und zwei Stellvertreter festgesetzt. Die Gewählten haben drei Jahre im Amte zu verbleiben. Nach Ablauf dieser Zeit sind sie neuerdings wählbar.

Auf Grundlage dieser hohen Anordnung wird demnach verordnet:

A) Zur Vornahme der Wahl der Handelsbeisitzer für die Handelssenate der Gerichtshöfe erster Instanz wird das Krakauer Verwaltungsgebiet nach den hier bestehenden vier Gerichtshöfen erster Instanz in vier Wahlbezirke getheilt, deren erster die Hauptstadt Krakau, den Krakauer und Wadowizer Kreis, der zweite den Tarnower und Bochniär, der dritte den Rzeszower und der vierte den Sandezer und Jasloer Kreis umfaßt.

B) Zur unmittelbaren Leitung dieser Wahlen wird für einen jeden Wahlbezirk eine eigene Wahlkommission bestellt, welche aus einem landesfürstlichen Kommissär als Vorsitzenden, einem Mitgliede des Magistrates, aus den im Punkte 4 des bezogenen hohen Handels-Ministerial-Erlasses genannten Vertrauensmännern und einem Schriftführer zu bestehen hat.

C) Die Wahl wird in jedem Wahlbezirke für den Sprengel des betreffenden Gerichtshofes abgesondert, und zwar für den Sprengel des Gerichtshofes in Krakau unter unmittelbarer Leitung der k. k. Landesregierung, für die Sprengel der Gerichtshöfe in Tarnow, Sandez und Rzeszow aber unter der Leitung der k. k. Kreisbehörden in Tarnow, Sandez und Rzeszow, wobei der Herr Kreisvorsteher oder dessen Stellvertreter als landesfürstlicher Kommissär zu fungiren haben wird, vorgenommen werden.

D) Gleich nach Erhalt der, den k. k. Kreisbehörden und dem Krakauer Magistrate demnächst (mit hierortigem Erlasse vom heutigen Zahl 28080*) zukommenden Wahlordnung für die Krakauer Handels- und Gewerbekammer, haben in der Stadt Krakau der Magistrat, außerhalb Krakau aber die k. k. Bezirksämter die Listen der nach §. 2 der Handelskammer-Wahlordnung wahlberechtigten Mitglieder des Handelsstandes nach §. 11 dieser Wahlordnung zu verfassen, Behufs Einbringung der Reklamazionen zu verlautbaren und die binnen der vorgeschriebenen Präklusivfrist eingebrachten Reklamazionen unverzüglich an die Wahlkommission des betreffenden Wahlbe-

*) Siehe oben unter Nr. 38.

handlowo-przemysłowéj w Brodach, dla takichże Trybunałów w Krakowie, Nowym Sączu, Rzeszowie i Tarnowie w okręgu Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj, dla Trybunału I Instancyi w Czerniowcach w okręgu tamtejszéj Izby handlowéj.

8. Ilość członków głos mających z stanu handlowego stanowi się jak następuje: dla senatów handlowych we Lwowie, Krakowie i Czerniowcach do każdego w szczególności po 3 członków i 3 zastępców, do wszystkich innych (7) Trybunałów I Instancyi po 2 członków i tyleż zastępców. Wybrani pełnić mają lat 3 swe urzędowanie. Po upływie takowych mogą być na nowo obrani.

Na zasadzie tego Wysokiego Rozporządzenia stanowi się:

A. Dla przeprowadzenia wyborów asesorów handlowych do senatów handlowych przy Trybunałach I Instancyi, podziela się Okrąg Rządowy Krakowski na 4 okręgi wyborcze według 4 okręgów Trybunałów I Instancyi w okręgu Rządowym tutejszym exystujących, a mianowicie I okrąg stanowi Miasto Kraków, tudzież obwód Krakowski i Wadowicki, II okrąg obwód Tarnowski i Bocheński, III okrąg obwód Rzeszowski, IV wreszcie okrąg obwodowy Sandecki i Jasielski.

B. Do bezpośredniego kierowania wyborami ustanawia się w każdym okręgu wyborczym osobna komisya wyborcza, która składać się będzie z urzędnika rządowego jako przewodniczącego, z 1 członka Magistratu, z mężów zaufania, o których w §. 4 powyższego Rozporządzenia Ministeryalnego jest mowa, i jednego trzymającego pióro.

C. Wybory odbędą się osobno w każdym okręgu wyborczym dla każdego okręgu Trybunału I Instancyi, a mianowicie dla okręgu Trybunału I Instancyi w Krakowie pod bezpośrednim kierunkiem C. K. Rządu krajowego, dla okręgów zaś Trybunałów I Instancyi Tarnowskiego, Sandeckiego i Rzeszowskiego pod kierunkiem władzy obwodowéj w Tarnowie, Sączu i Rzeszowie, gdzie każdy z P. Przełożonych władzy obwodowéj albo jego zastępca, jako komisarz rządowy komisyi przewodniczyć będzie.

D. Zaraz za otrzymaniem przez C. K. Władze obwodowe i Magistrat Krakowski ustawy wyborczéj dla Izby handlowo-przemysłowéj służącéj (Reskryptem tutejszym L. 28080 *), mają a mianowicie: w Mieście Krakowie Magistrat, poza Krakowem zaś C. K. urzędy powiatowe w myśl §. 11 téjże ustawy, sporządzić listy wyborcze tych osób z stanu handlowego, którym służy prawo wyboru według oznaczeń §. 2 powołanéj ustawy, takowe w celu przyjęcia reklamacyj ogłosić, i odebrane przez siebie w istocie reklamacye w terminie pod przepadkiem ustawą przepisanym, komisyi wyborczéj właściwego okręgu,

*) Obacz wyżéj pod Nr. 38.

zirkes, und zwar der Magistrat in Krakau, dann die k. k. Bezirksämter im Krakauer und Wadowizer Kreise an die Wahlkommission in Krakau zu Handen der k. k. Landesregierung; die Bezirksämter im Bochniär und Tarnower Kreise an die Wahlkommission in Tarnow; die Bezirksämter im Rzeszower Kreise an die Wahlkommission in Rzeszow, endlich die Bezirksämter im Jasloer und Sandezer Kreise an die Wahlkommission in Sandez zu Handen der betreffenden k. k. Kreisbehörde einzusenden, welche hierüber schleunigst zu entscheiden und die Entscheidung in der im §. 11 der Wahlordnung angeführten Weise den Reklamanten zuzustellen haben. Nach Ablauf der Reklamazionsfrist sind die Wählerlisten vom Magistrate und den k. k. Bezirksämtern in der angedeuteten Weise an die betreffende Wahlkommission einzusenden.

E) Der Magistrat in Krakau, dann die k. k. Bezirksämter in Tarnow, Rzeszow und Sandez verfassen ferner die Listen der nach §. 4 der Handelskammer-Wahlordnung und Punkt 3 des bezogenen Handels-Ministerial-Erlasses wählbaren Mitglieder des Handelsstandes, die im Standorte des Gerichtshofes erster Instanz ihren bleibenden Wohnsitz haben, verlautbaren dieselben wie die Wählerlisten, übersenden die dagegen eingebrachten Reklamazionen, sowie nach Ablauf der Reklamazionsfrist die Listen selbst an die betreffende Wahlkommission, und die 3 genannten Bezirksämter zugleich Duplikate dieser Listen an ihre vorgesetzte Kreisbehörde, von der sie gehörig zu verlautbaren sind. Der Magistrat in Krakau hat ferner die Liste der Wählbaren der k. k. Kreisbehörde in Krakau und Wadowize; die k. k. Kreisbehörde in Tarnow diese Liste der k. k. Kreisbehörde in Bochnia; die k. k. Kreisbehörde in Sandez jener in Jaslo mitzutheilen, die dieselben gehörig zu verlautbaren haben, um auch in diesen Kreisen zur Kenntniß der Wahlberechtigten zu gelangen.

F) Sobald die Listen über die Wahlberechtigten und Wahlfähigen bei der betreffenden Wahlkommission eingelangt sind, erstattet dieselbe die Anzeige an die k. k. Landesregierung, die sodann den Tag der Wahl bestimmt und ihn ausschreiben läßt.— Nach der Festsetzung des Wahltages haben die Wahlkommissionen die Legitimazionskarten für die Wähler nach §. 12 der Handelskammer-Wahlordnung auszufertigen und denselben zustellen zu lassen.

G) Die Wahl selbst geschieht in der in der Wahlordnung der Handelskammer angeordneten Weise.

H) Über die Zahl der für jeden einzelnen Gerichtshof zu wählenden Beisitzer und ihrer Stellvertreter; über die Einsendung der Wahlprotokolle und Bekanntgebung der Gewählten sind die Bestimmungen in den Punkten 2, 5, 6 und 8 des bezogenen hohen Handels-Ministerial-Erlasses enthalten.

Mercandin m. p.

a mianowicie Magistrat Krakowski tudzież urzędy powiatowe obwodów Krakowskiego i Wadowickiego komisyi wyborczéj w Krakowie, na ręce C. K. Rządu krajowego, urzędy powiatowe obwodów Bocheńskiego i Tarnowskiego komisyi wyborczéj w Tarnowie, urzędy powiatowe obwodu Rzeszowskiego komisyi wyborczéj w Rzeszowie, wreszcie urzędy powiatowe obwodów Jasielskiego i Sandeckiego komisyi wyborczéj w Sączu, na ręce dotyczących C. K. Władz obwodowych, bezzwłocznie przesłać; komisye te winny w ślad §. 11 ustawy wyborczéj szybką co do tych reklamacyj wydać decyzyą i o niéj reklamujących zawiadomić. Po upływie terminu do reklamacyj służącego, winny C. K. urzędy powiatowe listy wyborcze właściwym komisyom wyborczym w sposób przepisany odesłać.

E. Magistrat Krakowski, tudzież urzędy powiatowe Tarnowski, Rzeszowski i Sandecki sporządzą następnie listy tych osób z stanu handlowego, które według §. 4 ustawy wyborczéj i punktu 3 przywiedzionego wyżéj Rozporządzenia Ministeryalnego mają prawo być obranymi, a którzy zatém stałą siedzibę w miejscu zasiadania Trybunału I Instancyi mają, listy te tak, jakto co do list poprzednich miało miejsce, należycie ogłoszą, odeszlą przyjęte przez siebie reklamacye przeciw tym listom, a po upływie terminu reklamacyjnego sameż listy właściwym komisyom wyborczym, a zarazem przedstawią 3 powyższe urzędy powiatowe duplikaty list tych swym przełożonym władzom obwodowym, które takowe należnie ogłoszą. Magistrat Krakowski zakomunikuje listę swą wyborczą C. K. Władzom obwodowym w Krakowie i Wadowicach, podobnie władza obwodowa Tarnowska władzy obwodowéj w Bochni, a Sandecka władzy obwodowéj w Jaśle, które je przyzwoicie ogłoszą, aby do wiadomości mieszkających w obwodach tych wyborców dojść mogły.

F. Gdy tylko komisye wyborcze odbiorą listy tak tych osób które wybierać mogą, jak i tych, które obranymi być mają prawo, donoszą o tém zaraz C. K. Rządowi krajowemu, któren dzień wyborów wyznaczy i takowe rozpisze. Po ustanowieniu dnia wyborów obowiązane są komisye wyborcze wystawić karty legitymacyjne dla posiadających prawo wybierania według przepisu §. 12 ustawy wyborczéj do Izby handlowo-przemysłowéj i o doręczenie takowych interesowanym postarać się.

G. Wybór sam odbywa się w sposób w ustawie wyborczéj do Izby handlowo-przemysłowéj przepisany.

H. Przepisy, dotyczące liczby asesorów i ich zastępców przy każdym Trybunale I Instancyi, przesłania protokółów wyborczych i ogłoszenia osób wybranych, zawarte są w punktach 2, 5, 6 i 8 powyżéj przytoczonego Rozporządzenia Wysokiego C. K. Ministerstwa Handlu.

Mercandin m. p.

40.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 31. Oktober 1855,

betreffend die Errichtung von Restaurazionen in den Bahnhöfen, Stazionsgebäuden und sonstigen Lokalitäten der Eisenbahnen.

Das hohe k. k. Handelsministerium hat in Beziehung auf die Errichtung von Restaurazionen in den Bahnhöfen, Stazionsgebäuden und sonstigen Lokalitäten der Eisenbahnen mit dem Erlasse vom 12. Oktober 1855 Z. 18786 nachstehende Bestimmungen erlassen:

„Wenn es sich um die Errichtung von Restaurazionen in den Bahnhöfen, Stazionsgebäuden oder sonstigen Bahnlokalitäten handelt, so steht das Erkenntniß über das Vorhandensein des Bedürfnisses, in Beziehung auf die im Staatsbetriebe stehenden Eisenbahnen der k. k. Betriebs-Direkzion, rücksichtlich der im Privatbetriebe stehenden Bahnen aber der politischen Gewerbsbehörde mit vorzugsweiser Beachtung der, von der Privatbetriebs-Direkzion dießfalls abgegebenen Erklärung zu.

Wenn das Bedürfniß der Errichtung als vorhanden anerkannt ist, so steht der Betriebs-Direkzion das Recht zu, die in den Bahnhöfen u. s. f. errichteten Gastlokalitäten sammt der allfälligen Einrichtung an solche Personen in Bestand zu geben, welche bei sonstiger Unbedenklichkeit von der Gewerbsbehörde entweder bereits mit der erforderlichen persönlichen Gewerbs-Konzession zur Ausübung der Gastnahrung betheilt sind, oder über Antrag der Direkzion mit dem persönlichen Betriebsrechte für die bezeichneten Lokalitäten und auf die Dauer des Bestandsvertrages zu versehen sind."

Diese hohe Verordnung wird hiemit verlautbart.

Mercandin m. p.

41.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 8. November 1855,

mit welcher die für Galizien giltigen Vorschriften, bezüglich der Erbfolge in Bauerngütern, auch auf das Großherzogthum Krakau ausgedehnt werden.

Laut herabgelangten Dekretes des hohen Ministeriums des Innern vom 2. November 1855 Z. 20493 ist nach gepflogener Rücksprache mit dem hohen k. k. Justizministerium genehmiget worden, daß die für Galizien giltigen Vorschriften bezüglich der Erbfolge in Bauerngütern, nämlich das Kaiserliche Patent vom 10. Mai 1787, die Hofdekrete vom 31. März 1788, vom 18. Mai 1788 und vom 18. Februar 1790, insoferne dieselben mit Rücksicht auf die erfolgte Aufhebung der grundobrigkeitlichen Gerichtsbarkeit und die neue Gerichtsorganisazion noch in Kraft bestehen, auch auf das Großherzogthum Krakau ausgedehnt werden, und vom 29. September 1855, als dem Tage, an welchem das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in gesetzliche Kraft getreten ist, in Wirksamkeit zu treten haben.

40.

Obwieszczenie Rządu Krajowego z d. 31 Paźdź. 1855.

dotyczące otworzenia restauracyj w dworcach, stacyach i innych budynkach kolei żelaznéj.

Wysokie C. K. Ministerstwo handlu Reskryptem z dnia 12 Października 1855 r. L. 18786, rozporządziło pod względem otworzenia restauracyj w dworcach, stacyach i innych budynkach kolei żelaznéj to co następuje:

„Uznanie potrzeby otworzenia restauracyj w dworcach, stacyach i innych budynkach kolei żelaznéj, jeżeli to dotyczy kolei Rządowéj w ruchu będącéj, zależy od C. K. Dyrekcyi ruchu, jeżeli zaś tyczy się kolei żelaznéj pod prywatną administracyą ruchu zostającéj, od władzy politycznéj do wydawania pozwoleń na trudnienie się przemysłem przeznaczonéj, po uwzględnieniu wniosków prywatnéj Dyrekcyi ruchu tejże kolei.

Jeżeli potrzeba zaprowadzenia restauracyi podobnéj uznaną została, wówczas służy prawo Dyrekcyi ruchu, urządzony na ten cel w dworcach i t. d. lokal wraz z stósownemi sprzętami wypuścić takim, przeciw którym władza konsensa udzielająca nie czyni zarzutu, a którzy albo już osobiste pozwolenie do trudnienia się przemysłem traktyera posiadają, albo też na wniosek Dyrekcyi pozwolenie rzeczone na wykonywanie tego przemysłu w miejscu i na czas umówiony otrzymają.“

Co niniejszém do publicznéj wiadomości podaje się.

Mercandin m. p.

41.

Obwieszczenie Rządu Krajowego z d. 8 Listopada 1855,

rozciągające przepisy Galicyjskie co do spadków posiadłości, po włościanach pozostających, na Wielkie Księstwo Krakowskie.

Według otrzymanego Rozporządzenia Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 Listopada 1855 r. L. 20493, postanowioném zostało za porozumieniem się z Wysokiém C. K. Ministerstwem Sprawiedliwości, iżby przepisy Galicyjskie, obowiązujące w przedmiocie urządzenia spadków posiadłości po zmarłych włościanach pozostających, a mianowicie Patent Cesarski z dnia 10 Maja 1787, tudzież Dekreta Nadworne z dnia 31 Marca 1788, 18 Maja 1788 i 18 Lutego 1790, o ile też ze względu na zniesienie sądownictwa zwierzchnictw gruntowych i zaprowadzenie nowéj organizacyi sądowéj jeszcze moc obowiązującą mają, na Wielkie Księstwo Krakowskie rozciągnięte były i od dnia 29 Września 1855, jako daty uznania za obowiązujący w kraju tutejszym powszechnego cywilnego kodexu, moc prawa otrzymały.

Von diesem Zeitpunkte hat sonach im Großherzogthume Krakau in Ansehung des gesetzlichen Erbrechtes auch bei dem Bauernstande die allgemeine Erbfolgeordnung mit der Beschränkung einzutreten:

1. daß bei der Theilung zwischen mehrere Kinder das Bauerngut dem ältesten Sohne mit der Verpflichtung, die Miterben zu befriedigen, zuzutheilen ist;

2. daß der überlebende Ehegatte, welcher Miteigenthümer des Bauerngutes ist, das ganze Bauerngut an sich lösen kann;

3. daß Niemand ohne behördliche Bewilligung zugleich zwei bestiftete Bauerngüter besitzen darf; und

4. daß die zu einem Bauerngute gehörigen Stiftgründe ohne politische Bewilligung nicht zerstückt werden dürfen.

Die angeführten Beschränkungen haben nicht nur bei den altbäuerlichen sondern auch bei jenen Gründen einzutreten, welche durch die Ruralkommission auf den Staats- und Fondsgütern oder durch die Grundherrschaften auf den Privatgütern von den herrschaftlichen Gründen zu den altbäuerlichen Gründen zugetheilt, in Erbpacht vergeben, oder als besondere Bauernwirthschaften errichtet worden sind.

Mercandin m. p.

Od dnia tego zatém mają w Wielkiém Księstwie Krakowskiém pod względem praw spadkowych, także i co do włościan powszechne przepisy spadkowe z następnemi ograniczeniami obowiązywać:

1. przy podziale spadku pomiędzy więcéj dzieci, posiadłość włościańska najstarszemu synowi, z obowiązkiem spłacenia współsukcesorów, przydzieloną być ma;

2. pozostający przy życiu małżonek, któren był współwłaścicielem posiadłości włościańskiéj, może całą posiadłość tę nabyć przez spłacenie;

3. nikt bez dozwolenia urzędowego dwóch pierwiastkowych posiadłości włościańskich posiadać nie może;

4. grunta, z których pierwiastkowo posiadłość włościańska utworzoną została, bez pozwolenia politycznego, nie mogą być dzielone.

Nie tylko grunta starogromadzkie, ale i te, które komisya włościańska w dobrach Rządowych i Instytutowych, a nawet właściciele dóbr w dobrach prywatnych z gruntów dworskich do gruntów starogromadzkich przydzielili, w erbpacht oddali, albo z których osobne włościańskie posiadłości potworzyli, podległe są powyżéj przywiedzionym ograniczeniom.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 16. Dezember 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XXVII.

Wydany i rozesłany dnia 16 Grudnia 1855.

42.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 3. November 1855,

betreffend einige Erläuterungen zum Hausirpatente vom 4. September 1852*) und zur Vollzugsvorschrift desselben vom 22. November 1852 Z. 2560 H. M. **)

Aus Anlaß mehrerer den Hausirhandel betreffenden Anfragen und Eingaben hat das hohe k. k. Handelsministerium nach gepflogener Verhandlung mit dem hohen k. k. Ministerium des Innern und der k. k. obersten Polizeibehörde mit dem Erlasse vom 6. Oktober 1855 Z. 6914 nachstehende Erläuterungen zu dem Hausirpatente vom 4. September 1852 *) und der Vollzugsvorschrift zu demselben vom 22. November 1852 Z. 2560 H. M. **) erlassen:

a) Unter dem Worte „Obrigkeit" im §. 13 des Hausirgesetzes und §. 7 der Vollzugsvorschrift sind alle im §. 8 des Hausirgesetzes aufgeführten Behörden, mithin die polizeiliche, politische und die Kommunal-Obrigkeit zu verstehen. Wenn sich in einem Orte alle drei Behörden befinden, so ist die Vidirung des Hausirdokumentes bei der polizeilichen, in Ermanglung dieser bei der politischen, und nur beim Abgange beider bei der Gemeinde-Vorstehung zu erwirken.

Da die Vidirung der Hausirbücher eine die Überwachung der Hausirer bezweckende polizeiliche Maßregel und als solche mit den bestehenden paß-polizeilichen Vorschriften im Einklange zu erhalten ist, so haben das hohe k. k. Ministerium des Innern und die k. k. oberste Polizeibehörde die §§. 8 und 13 des Hausirgesetzes in nachstehender Art erläutert:

Jeder Hausirer, welcher einen Ort betritt, gleichviel ob es in der Absicht geschieht, um daselbst zu hausiren, oder bloß um denselben durchzupassiren, ist verpflichtet, sein Hausirdokument vidiren zu lassen, sobald sich am betretenen Orte eine landesfürstlich-polizeiliche oder politische Behörde befindet, und zwar ohne Unterschied, ob der Ort eine Stadt, ein Markt oder Dorf ist.

Betritt der Hausirer eine Stadt oder einen Markt, wo eine landesfürstlich-polizeiliche oder politische Behörde sich nicht befindet, dann hat er die Vidirung bei der Gemeindevorstehung zu erwirken. Zur Erwirkung der Vidirung des Hausirdokumentes ist der Hausirer nur in dem Falle nicht verpflichtet, wenn er ein Dorf betritt, in welchem eine landesfürstlich-polizeiliche oder politische Behörde nicht vorhanden ist.

Nachdem ferner durch das Allerhöchste Hausirpatent nur die früheren, den Hausirhandel speziell berührenden Gesetze, keineswegs aber auch jene Gesetze und Vorschriften außer Wirksamkeit gesetzt worden sind, welche zur Überwachung der Reisenden, wozu

*) Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1852, XLVII. Stück, Nr. 333, Seite 833.

**) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, zweite Abtheilung, IV. Stück, Nr. 35, Seite 29.

42.

Obwieszczenie Rządu krajowego z d. 3 Listop. 1855.

obejmujące niektóre wyjaśnienia patentu o domokrążcach z dnia 4 Września 1852 *) i ustawy tenże uzupełniającéj z dnia 22 Listopada 1852 r. L. 2560 M. H. **)

Z powodu wielu podań i zapytań w przedmiocie handlu domokrążców, znalazło się być Wysokie C. K. Ministerstwo Handlu, w porozumieniu z C. K. Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i C. K. Najwyższą Władzą policyjną, spowodowaném, Rozporządzeniem z d. 6 Października 1855 L. 6914 wydać następne wyjaśnienia patentu o domokrążcach z d. 4 Września 1852 r. *) i uzupełniającéj go ustawy z dnia 22 Listopada 1852 r. L. 2560 M. H. **)

a) Pod wyrazem „Władza“ w §. 13 patentu a § 7 ustawy powyżéj powołanych użytym, rozumieć należy wszystkie w § 8 patentu wymienione władze, zatém policyjną, polityczną i gminną. Jeżeli się w jakiém miejscu wszystkie te trzy władze znajdują, wówczas należy zawizowanie pozwolenia na domokrążtwo najprzód do władzy policyjnéj, następnie w braku téj do politycznéj, a wreszcie w braku tych obydwóch do przełożonego władzy gminnéj, i o takowe postarać się należy.

Ponieważ wizowanie książeczek domokrążców jest rozporządzeniem policyjném mającém na celu ich nadzór i jako takie musi być w zgodności z przepisami paszportowemi, dla tego Wysokie C. K. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z C. K. Najwyższą Władzą policyjną znalazło się spowodowaném znaczenie §§. 8 i 13 patentu o domokrążcach w następny sposób wyłożyć:

Każden domokrążca, przybywający do jakiegokolwiek miejsca, bez względu na to, czy przybywa dla tego, aby tamże handel swój prowadził, czy też tylko przez takowe przechodzi, winien jest pozwolenie swe na domokrążtwo poddać wizie, bez różnicy, czy miejsce, w którém się znajduje, jest miastem, czy miejscem targowém, czy też wsią; jeżeli tylko w niém jaka rządowa władza policyjna lub polityczna się znajduje.

Jeżeliby w mieście lub miejscu targowém, do którego domokrążca przybył, nie znajdowała się żadna z władz policyjnych lub politycznych, obowiązany jest tenże wyjednać sobie wizę przełożonego gminy. Wolnym jest zaś od obowiązku uzyskania wizy, jeżeli miejsce, do którego przybył, jest wsią, bez żadnego w niéj policyjnego lub politycznego rządowego urzędu.

Gdy daléj Najwyższy Patent o domokrążcach znosi tylko poprzednie w tym względzie wydane przepisy, nie usuwa zaś ustaw i przepisów dotyczących nadzoru nad podróżnemi, do których także i domokrążcy należą, dla tego i z po-

*) Dziennik praw krajowych i rządowych dla Galicyi z roku 1852, Część XLVII, Nr. 333, str. 833.

**) Dziennik rządowy dla Galicyi z roku 1853, Oddział drugi, Część IV, Nr. 35, str. 29.

auch der Hausirer gehört, erlassen sind, hat das hohe k. k. Ministerium über die vorgekommenen Anfragen, ob auch auf eine gewisse Zeit eingeschränkte oder bedingte Vidirungen der Hausirbücher zulässig sind, verordnet, daß durchaus nichts entgegen stehe, daß aus besonderen polizeilichen Rücksichten für einen bestimmten Ort oder Bezirk die Vidirung des Hausirdokumentes mit Beschränkung auf eine gewisse Zeit, die Verpflichtung zur Vidirung beim Ein- und Austritte, ja— bei bedenklicher Anhäufung von Hausirern— die Instradirung nach einem anderen Orte verfügt werde. Dagegen soll aber dort, wo solche polizeiliche Rücksichten nicht vorwalten, auch gegen die Person des Hausirers kein Bedenken sich ergibt, die Vidirung unbedingt geschehen. Insbesondere ist es nicht zulässig, daß einem Hausirer lediglich zum Schutze der stabilen Kaufleute die Vidirung seines Hausirbuches verweigert, oder derselbe deßhalb in irgend einer Weise in der ihm durch das Gesetz gewährleisteten Ausübung seines Gewerbes gehindert werde.

b) Die in eigenen Kronländern bisher zugelassene kumulative Ausübung des Hausirhandels und der Fierantie ist in Hinkunft nicht mehr gestattet. Es darf daher ein Hausirer nicht zugleich Marktfahrer (Fierant, Markthändler) sein. Gleichwohl steht jedem Hausirer das Recht zu, die Jahrmärkte zu besuchen und seine Waaren selbst auf offenem Stande oder fester Verkaufsstätte während der Dauer des Jahrmarktes feilzubieten; er bleibt aber hierbei auf die in seinem Hausirdokumente bezeichneten Waaren und auf die durch das Hausirgesetz §. 16 normirte Waarenmenge beschränkt.

Auch der Besuch von Wochenmärkten ist den Hausirern nicht verwehrt, sie sind jedoch auf denselben an den Handel von Haus zu Haus gebunden. Das Auslegen und Verkaufen der Waare an festen Standorten, wie Hütten, Buden, Tischen, Ecksteinen oder auf dem Boden u. d. gl., ist den Hausirern auf Wochenmärkten nicht gestattet.

Aus diesem Grunde hat das hohe k. k. Ministerium verordnet, in entsprechender Weise die Vorkehrung zu treffen, daß von nun an Niemand mehr in den gleichzeitigen Besitz der zum Betriebe des Hausirhandels und der Fierantie erforderlichen Legitimazionen gelange.

Dieser hohen Anordnung zu Folge wird somit denjenigen Hausirern des Verwaltungsgebietes, welche gegenwärtig zugleich die Fierantie betreiben, der Termin bis Ende Dezember 1855 festgesetzt, innerhalb dessen sie bei ihrer zuständigen Kreisbehörde die Anzeige zu machen haben, ob sie fernerhin den Hausirhandel oder die Fierantie betreiben wollen. Binnen dieses anberaumten Termines haben dieselben nach Maßgabe ihrer Erklärung entweder ihr Hausirdokument oder dasjenige, was sie zum Geschäftsbetriebe eines Marktfahrers berechtiget, namentlich den als Marktfahrer gelösten Erwerbsteuerschein bei ihrer zuständigen Kreisbehörde zurückzulegen.

Sollte ein Hausirer sodann noch im Besitze einer Legitimazion zur Fierantie und mit Berufung auf dieselbe im Geschäftsbetriebe eines Marktfahrers, wozu seine Hau-

wodu odebranych z wielu stron zapytań, czyli wizowanie na czas pewny ograniczony lub pod warunkami dokumentu domokrążców, zgodne jest z przepisami patentu, postanowiło Wys. Ministerstwo, iż nic nie stoi na zawadzie, aby z szczególnych względów policyjnych zawizowanie dokumentu domokrążcy w danem miejscu lub obwodzie do pewnego ograniczonego terminu, z obowiązkiem zawizowania przy wejściu i wyjściu, owszém w razie szczególnego nagromadzenia się domokrążców, samoż wydalenie go do innego miejsca, nie miało nastąpić. Przeciwnie jednak, gdzieby okoliczności te nie zachodziły i w razie, gdy przeciw domokrążcy nie było nic do zarzucenia, zawizowanie bezwzględne uskutecznione być winno. Szczególniéj wzbronioném jest, aby jedynie dla korzyści osiadłych kupców, domokrążcy odmawiać wizy lub temuż z téj przyczyny w jakikolwiek sposób do zarobkowania ustawą mu zapewnionego przeszkody stawiać.

b) Istniejący w niektórych prowincyach zwyczaj, iż domokrążcy prowadzą zarazem handel jarmarczny towarów, ma na przyszłość ustać. Żaden domokrążca nie może zatém być razem handlarzem jarmarcznym (fierant). Mimo powyższego, wolno jest każdemu domokrążcy uczęszczać na jarmarki i na nich nawet na otwartym placu lub wyznaczoném ogólném stałém targowisku, swe towary sprzedawać, jednak to tylko w czasie jarmarku i z ograniczeniami, co do rodzaju dokumentem na domokrążtwo, i co do ilości towarów §. 16 ustawy zastrzeżonemi.

Nie jest także wzbronioném domokrążcom przybywanie na targi tygodniowe, wszakże na takowych mogą tylko towary swe od domu do domu przenosić. Wykładanie ich i sprzedaż w otwartych składach, budach, na stołach, narożnych kamieniach lub wreszcie na ziemi jest domokrążcom na targach tygodniowych zabronioném.

Z tego powodu postanowiło Wysokie Ministerstwo w ten sposób postąpić, aby na przyszłość nikt nie otrzymał razem pozwolenia na handel domokrążczy i jarmarczny.

Czyniąc zadosyć temu Wysokiemu Rozporządzeniu, wyznacza się dla tych domokrążców, którzy zarazem pozwolenie na prowadzenie handlu jarmarcznego posiadają, termin do końca Grudnia 1855, w którym ciż obowiązani są, przed swą właściwą władzą obwodową oświadczyć się, który z dwóch tych handlów, to jest czy domokrążczy czy téż jarmarczny prowadzić chcą, a zarazem winni są w tym samym terminie, według osnowy swéj deklaracyi. albo dozwolenie na domokrążtwo, albo téż pozwolenie, które ich na uczęszczanie z towarami na jarmarki upoważniało, mianowicie nabyty arkusz podatku zarobkowego, za pozwolenie handlu jarmarcznego opłacanego, wspomnionéj władzy obwodowéj złożyć.

Gdyby po upływie powyższego terminu znalezioném zostało u domokrążcy pozwolenie na prowadzenie handlu jarmarcznego i gdyby tenże na zasadzie tegoż

sirbewilligung und das Hausirgesetz ihn nicht berechtigen, betreten werden, so unterliegt er nicht nur den durch das Hausirgesetz darauf festgesetzten Strafen, sondern es ist ihm auch jedenfalls die Legitimazionsurkunde zum Markthandel-Betriebe abzunehmen.

Aus Anlaß der gemachten Wahrnehmung, daß von einzelnen Behörden eigene Befugnisse oder Lizenzen für den Fierantenhandel ertheilt werden, hat das hohe k. k. Ministerium ferner verordnet:

Der Handel mit allen erlaubten inländischen und ausländischen Waaren ist jedoch auf Jahrmärkten gesetzlich freigegeben. Wer auf Grundlage dieser gesetzlichen allgemeinen Marktfreiheit, ohne schon durch den Besitz einer besonderen Gewerbs- oder Handelsberechtigung jeder ämtlichen Anmeldung des Fierantie-Geschäftsbetriebes enthoben zu sein, den Handel von Markt zu Markt gewerbsmäßig, das ist die Fierantie oder Fierantenhandel zu betreiben wünscht, ist wohl zur vorläufigen ämtlichen Anzeige und Lösung des Erwerbsteuerscheines, sowie zur Einholung der Reisebewilligung, in soferne diese nach den polizeilichen Vorschriften nöthig fällt, verpflichtet; er bedarf aber hiezu eines förmlichen Befugnisses oder Lizenzscheines nicht.

c) Endlich hat das hohe k. k. Ministerium das in den §§. 16 und 19 des Hausirgesetzes enthaltene Verbot der Anwendung bespannter Wägen dahin erläutert, daß die Anwendung eines bespannten Wagens nur bei dem Anbieten der Waare von Haus zu Haus, das ist dem eigentlichen Hausiren verboten sei; wogegen dem Hausirer der Transport seiner Waaren von Ort zu Ort mit bespannten Wägen, sie mögen gemiethete oder eigene sein, gestattet ist. Auch ist den Hausirern durch die Bestimmungen des Hausirgesetzes nicht verwehrt, sich Waaren durch irgend eine Frachtgelegenheit an einen bestimmten Ort zuzuführen oder zuführen zu lassen, um dieselben dort aufzubewahren, und nach ihrem Bedürfnisse sodann zum Verschleiße von Haus zu Haus herumzutragen. Ein Verkauf dieser Waaren im Aufbewahrungsorte selbst aber ist ihnen strengstens untersagt.

Diese hohen Anordnungen werden hiemit zur genauen Darnachachtung kundgemacht.

Mercandin m. p.

43.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 7. November 1855,

betreffend die Errichtung von Stellfuhren von und zu den Eisenbahnhöfen.

Das hohe k. k. Handelsministerium hat in Beziehung auf die Errichtung von Stellfuhren von und zu den Eisenbahnhöfen mit dem Erlasse vom 16. Oktober 1855 Z. 20392 nachstehende Bestimmungen erlassen:

Wenn es sich um die Errichtung der oberwähnten Stellfuhren handelt, so ist die Erklärung der Betriebs-Direkzion über das Vorhandensein des Bedürfnisses von Stell-

prowadził w istocie taki handel, do czego go ani jego pozwolenie na domokrążtwo, ani ustawa o domokrążtwie istniejąca nie upoważniają, w ówczas nie tylko ulegnie karom w ustawie dopiéro wspomnionéj na to przepisanym, ale nadto pozwolenie na handel jarmarczny odebrane mu zostanie.

Z powodu zrobionych dostrzeżeń, iż od niektórych władz wydane zostają osobne pozwolenia do prowadzenia handlu jarmarcznego, widziało się Wysokie C. K. Ministerstwo spowodowaném, postanowić daléj co następuje:

Handel wszystkiemi dozwolonemi towarami krajowemi i zagranicznemi jest na jarmarkach każdemu wolnym. Kto na zasadzie téj ogólnéj z ustaw wynikającéj wolności handlowéj, życzy sobie prowadzić handel właściwie jarmarczny to jest udawać się z jarmarku na jarmark, a z powodu nieposiadania szczegółowego pozwolenia na handel lub przemysł, nie jest wolnym od czynienia wszelkich dalszych o prowadzeniu handlu jarmarcznego doniesień władzom, ten winien jest wprawdzie uczynić poprzednio stósowne o tém doniesienie władzy i arkusz podatku zarobkowego sobie wyjednać, jednakowoż od starania się o właściwe na handel ten pozwolenie i umocowanie jest wolnym.

Wreszcie postanowiło Wys. C. K. Ministerstwo, iż wzbronienie w §§. 16 i 19 patentu, używania przy handlu domokrążnym zaprzęgu wozowego, tylko w ten sposób rozumiane być winno, że używanie zaprzęgu tylko przy zaofiarowaniu sprzedaży od domu do domu czynioném jest wzbronioném, przeciwnie zaś przewóz takowych z miejsca na miejsce, bądź to własnym bądź najętym sprzężajem, jest domokrążcom dozwolony. Również nie jest wzbronioném domokrążcom sprowadzenie sobie, lub zarządzenie sprowadzenia przez furmana towarów do jakiego miejsca i trzymanie ich tam na składzie, aby z tamtąd według potrzeby takowy brać i od domu do domu roznosić. Sprzedaż jednak towarów w składach tych jest im wzbroniona.

Wysokie te przepisy podają się niniejszém w celu ścisłego zachowania się podług nich, do powszechnéj wikdomości.

Mercandin m. p.

43.

Obwieszczenie Rządu krajowego z d. 7 Listopada 1855,

dotyczące zaprowadzenia powozów dla peryodycznego odwożenia i przywożenia osób do dworców kolei żelaznéj.

Wysokie C. K. Ministerstwo Handlu rozporządzeniem z dnia 16 Października 1855 L. 20392 wydało następne przepisy, dotyczące zaprowadzenia powozów dla peryodycznego odwożenia i przywożenia osób do dworców kolei żelaznéj:

Gdy chodzi o zaprowadzenie powozów w celu peryodycznego odwozu i przywozu osób do dworców kolei żelaznéj, pod administracyą Rządową w ruchu bę-

fuhren bei den im Staatsbetriebe stehenden Eisenbahnen als beweiskräftig anzunehmen, bei den im Privatbetriebe stehenden Bahnen aber vorzugsweise in Beachtung zu ziehen.

Für die Beistellung der Stellfuhren ist durch Ertheilung gewerblicher Konzessionen an hiezu geeignete Individuen von Seite der kompetenten Behörde im ordentlichen Wege zu sorgen.

Insofern vermalen bei einzelnen Bahnen hinsichtlich der Stellwägen ein abweichender Vorgang besteht, ist sobald als thunlich, der normale Zustand in der Art herbeizuführen, daß nicht eine der Sachlage überhaupt nicht angemessene und dem Interesse des Publikums abträgliche Verminderung der gegenwärtig zur Erleichterung des Eisenbahnverkehres verwendeten Stellfuhren stattfinde, weßhalb das bisherige Verhältniß in Benützung der den Eisenbahn-Unternehmungen gehörigen Stellwägen noch zeitweilig und solange wird zuzulassen sein, als die Fortsetzung dieser Benützungsart bezüglich jener Stellwägen entweder durch frühere Bestand- oder Miethverträge bis zu deren Erlöschung bedingt ist, oder in Ermanglung anderer Personen, auf welche dieser Stellfuhren-Betrieb selbständig übergehen kann, im allseitigen Interesse sich zur Einstellung nicht eignet.

Mercandin m. p.

dącéj, natenczas uznanie potrzeby zaprowadzenia takowych przez C. K. Dyrekcyą ruchu stanowczo zadecydowane być może; przy kolejach żelaznych prywatnych szczególny w tym razie na opinią Dyrekcyi wzgląd mieć należy.

Władze właściwe w drodze udzielenia konsensu przemysłowego zdatnym do tego osobom postarać się winny o zaprowadzenie powozów podobnych.

O ile nateraz przy kolejach żelaznych insze urządzenie co do rzeczonych powozów ma miejsce, o tyle takowe jak można najprędzéj do normalnego stanu ma być doprowadzone w ten sposób, ażeby żadne zmniejszenie stanowi rzeczy i dogodności publicznéj nieodpowiednie pod względem rzeczonego dowozu i odwozu nie nastąpiło, i z tego powodu dzisiejszy sposób wykonywania tego przedsiębiorstwa tymczasowo i tak długo ma być utrzymanym, dopóki takowe z przyczyny ukończenia kontraktu względem jego istnienia lub wydzierżawienia, albo dla braku osób, na które prowadzenie tegoż przedsiębiorstwa przejśćby mogło, nie zakwalifikuje się do uchylenia w interesie publicznym.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XXVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. Dezember 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XXVIII.

Wydany i rozesłany dnia 20 Grudnia 1855.

44.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 24. November 1855,

betreffend den Zeitpunkt der Wirksamkeit der in Krakau errichteten Nazionalbank-Filial-Eskompte-Anstalt, und deren organische Einrichtung.

Die Direkzion der k. k. österreichischen ausschließlich privilegirten Nazionalbank hat über den Zeitpunkt der Wirksamkeit und über die organische Einrichtung der in Krakau errichteten Bank-Filial-Eskompte-Anstalt nachstehende Kundmachung erlassen, welche hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Mercandin m. p.

Kundmachung.

Die Direkzion der österreichischen Nazional-Bank bringt hiermit zur allgemeinen Kenntniß, daß am 2. Jänner 1856 die für die Stadt Krakau bestimmte Bank-Filial-Eskompte-Anstalt in Wirksamkeit tritt.

Für dieselbe gelten die Vorschriften der Allerhöchst erflossenen Bank-Statuten und des Bank-Reglements.

Außerdem werden bei dieser Filial-Eskompte-Anstalt auch noch jene Bestimmungen zu beobachten sein, welche das mit Genehmigung der hohen Finanz-Verwaltung entworfene und hier folgende besondere Reglement enthält.

Auf Grundlage der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät Allerhöchst vorgezeichneten Bedingungen und Vorschriften, und in Gemäßheit des §. 47 der Bank-Statuten, wird in Krakau eine Filial-Eskompte-Anstalt der priv. österr. Nazional-Bank errichtet, und es werden zu diesem Ende mit Genehmigung des k. k. Finanz-Ministeriums folgende Bestimmungen festgesetzt:

Organische Einrichtung.

§. 1.

Die Filial-Eskompte-Anstalt in Krakau bildet, so wie alle schon bestehenden Bank-Filial-Eskompte-Anstalten und Bank-Verwechslungs-Kassen, unter der Uiberwachung der Finanz-Verwaltung, eine integrirende Abtheilung der priv. österr. Nazional-Bank, und steht daher in unmittelbarster Abhängigkeit von der Leitung und Uiberwachung der Bank-Direkzion in Wien, welche sohin auch die Geld-Dotirungen für dieselbe zu verfügen und zu übersenden hat.

44.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 24 Listopada 1855.

odnoszące się do oznaczenia terminu, od którego filialno-eskomptowy Zakład Banku narodowego dla Krakowa utworzony, czynność swą rozpocznie; a zarazem organiczne urządzenie tegoż Zakładu.

Dyrekcya C. K. Austryackiego uprzywilejowanego Banku narodowego wydała co się dotyczy oznaczenia terminu, od którego filialny eskomptowy Zakład Banku narodowego dla Krakowa utworzony czynność swą rozpocznie, tudzież co do organicznych tegoż urządzeń następujące obwieszczenie, które niniejszém do powszechnéj podaje się wiadomości.

Mercandin m. p.

Obwieszczenie.

Dyrekcya Narodowego Austryackiego Banku podaje niniejszém do powszechnéj wiadomości, iż z dniem 2 Stycznia 1856 r. zaczyna swą czynność Bankowo-filialny eskomptowy Zakład dla Miasta Krakowa ustanowiony.

Przepisy Najwyżéj zatwierdzone, statut Banku i urządzenie Banku są dla tegoż Zakładu obowiązujące.

Oprócz tych, obowiązujące są dla tegoż filialnego Zakładu eskomptowego Rozporządzenia następném urządzeniem, z wolą Wysokiéj Władzy Finansowéj wydaném, objęte.

Na zasadzie Najwyżéj przez Jego C. K. Apostolską Mość wskazanych warunków i przepisów, tudzież w ślad §. 47 statutu Banku, zaprowadzony zostaje w Krakowie filialny eskomptowy Zakład uprzywilejowanego Narodowego Austryackiego Banku, i w tym celu stanowią się z wolą C. K. Ministerstwa Skarbu następne przepisy:

Urządzenia Organiczne.

§. 1.

Zakład filialno-eskomptowy Krakowski tak jak i inne już istniejące Bankowe filialne Zakłady eskomptowe, lub Bankowe Kasy zmiany, stanowią pod nadzorem Władzy Finansowéj, nierozdzielną część uprzywilejowanego Narodowego Austryackiego Banku i dla tego zależą bezpośrednio od zarządu i nadzoru Dyrekcyi Bankowéj w Wiédniu, która z tego powodu ma prawo wyznaczać i przesyłać dla tegoż pieniężne uposażenia.

§. 2.

Der Eskompte-Anstalt in Krakau stehen 3 Direktoren vor. Sie besorgen die Geschäfte unter Oberleitung der Bank-Direkzion und unter Mitwirkung von 9 in Krakau befindlichen Zensoren.

Bei der Bestellung der Direktoren und Zensoren ist nach Thunlichkeit folgendes Verhältniß zu beobachten:

Ein Drittel soll dem christlichen Handels- und Fabrikanten-Stande angehören.

In das zweite Drittel sind Männer aus dem Gewerbsstande und aus sonst berufenen Klassen zu wählen.

Ein Drittel endlich soll aus Mitgliedern des israelitischen Handelsstandes bestehen.

§. 3.

a) Die Handels- und Gewerbe-Kammer in Krakau hat der Direkzion der österreichischen Nazional-Bank Behufs der ersten Ernennung der Direktoren für die genannte Eskompte Anstalt 6, und zur Besetzung der Zensors-Stellen 18 Personen zu bezeichnen, welche ihr für diese Stellen als vorzüglich geeignet erscheinen.

b) Die Ernennungen der 3 Direktoren und 9 Zensoren erfolgen von der Bank-Direkzion mit Zustimmung des Finanz-Ministeriums.

c) Nach Ablauf der ersten drei Jahre werden durch das Los ein Direktor und drei Zensoren bezeichnet, welche auszutreten haben.

Das Los bestimmt in gleicher Weise nach Ablauf des vierten Jahres den Austritt eines Direktors und dreier Zensoren.

Nach dem fünften Jahre treten sohin der älteste Direktor und die drei ältesten Zensoren, welche mit der ersten Ernennung berufen worden sind, aus. Der Austritt und die Neuwahl findet jederzeit im Monate Jänner Statt.

d) Wenn in der Folge die Stelle eines Direktors oder Zensors zu besetzen ist, so wird die Handels- und Gewerbe-Kammer über Einladung der Eskompte-Anstalt für jede erledigte Stelle drei Personen bezeichnen, die sie als besonders geeignet erkennet. Die Direkzion der Eskompte-Anstalt hat diese Aeußerung mit ihrem eigenen Vorschlage, bei welchem sie aber an die Aeußerung der Handels-Kammer nicht gebunden ist, mittelst des k. k. Landes-Präsidiums an die Direkzion der österreichischen Nazional-Bank zu senden. Diese wird sohin die Besetzung einer offenen Direktors- oder Zensors-Stelle mit Zustimmung des k. k. Finanz-Ministeriums vornehmen.

§. 4.

Jeder Direktor muß beim Antritte seines Amtes zwei, und jeder Zensor eine Bank-Akzie als sein Eigenthum ausweisen, welche während der Dauer der Amtsführung unveräußerlich bleiben.

§. 2.

Na czele Zakładu eskomptowego Krakowskiego stoją trzéj Dyrektorowie. Oni załatwiają interesa Zakładu pod kierunkiem Dyrekcyi Banku i z pomocą ustanowionych dla Krakowa 9 Cenzorów.

Przy zamianowaniu Dyrektorów i Cenzorów, należy według możności następny stósunek zachować:

Jedna trzecia część winna być wybraną z chrześcian stanu handlowego lub fabrykantów.

Druga jedna trzecia część z stanu przemysłowego lub innych klas do tego powołanych, wreszcie

Ostatnia jedna trzecia część składać się ma z starozakonnych z stanu handlowego powołać się mających.

§. 3.

a) Izba handlowo-przemysłowa krakowska dla piérwszego zamianowania przedstawić ma Dyrekcyi Austryackiego Banku narodowego 6 kandydatów na Dyrektorów, a 18 na Cenzorów tegoż Zakładu, z osób, które za najzdolniejsze do posad tych uważa.

b) Dyrekcya Banku, za zgodą Ministeryum Skarbu, zamianuje 3 Dyrektorów i 9 Cenzorów.

c) Po upływie trzech piérwszych lat 7 los oznaczy, który z Dyrektorów i trzéj Cenzorowie wystąpić mają.

W podobnym sposobie los oznaczy po upływie czwartego roku jednego Dyrektora i trzech Cenzorów występujących.

Po upływie piątego roku wystąpią pozostali tym sposobem najstarszy Dyrektor i trzech Cenzorów z piérwszego zamianowania. Wystąpienie i nowy wybór ma mieć miejsce zawsze w miesiącu Styczniu.

d) Gdy w następności wypadnie obsadzić miejsce Dyrektora lub Cenzora, przedstawi Izba przemysłowo-handlowa krakowska w skutek zażądania Zakładu eskomptowego, na każde z miejsc wakujących trzech kandydatów, których za najsposobniejszych do tego sądzi. Dyrekcya Zakładu eskomptowego przedstawienie to wraz z własnym projektem kandydatów, w którym nie jest obowiązaną iść za zdaniem Izby przemysłowo-handlowéj, prześle za pośrednictwem Prezydium C. K. Rządu krajowego Dyrekcyi Narodowego Austryackiego Banku. Dyrekcya ostatnia uskuteczni wybór na zawakowaną posadę Dyrektora lub Cenzora za zgodą C. K. Ministeryum Skarbu.

§. 4.

Przy wnijściu w urzędowanie, winien jest każdy Dyrektor wykazać się z posiadania 3 akcyj bankowych, Cenzor zaś z posiadania jednéj, które w ciągu ich urzędowania pozbyte być nie mogą.

§. 5.

Die ernannten Direktoren und Zensoren werden bei dem Antritte ihrer Aemter feierlich angeloben, die Bank-Statuten und das Bank-Reglement, so wie das gegenwärtige besondere Reglement der Filial-Eskompte-Anstalt genau zu befolgen, das Wohl des Bank-Institutes nach Kräften zu befördern, sich eine redliche, eifrige und aufmerksame Verwaltung der Geschäfte der Bank, und eine strenge Beobachtung der für die Filial-Eskompte-Anstalt der Nazionalbank zu Krakau bestehenden Vorschriften angelegen sein zu lassen, und über die Verhandlungen und Verhältnisse der Filial-Anstalt im Ganzen und Einzelnen strenge Verschwiegenheit zu beobachten.

Die Angelobung der Krakauer Direktoren und Zensoren ist schriftlich zu leisten, und an die Bank-Direkzion einzusenden.

§. 6.

Die Direktoren und Zensoren versehen ihre Aemter unentgeltlich.

§. 7.

Das Amt eines Direktors und eines Zensors der Filial-Eskompte-Anstalt dauert durch drei Jahre. Diejenigen, welche die Reihe zum Austritte trifft, können jedoch unmittelbar wieder in Vorschlag gebracht werden. Wenn die Stelle eines Direktors oder Zensors durch Todesfall oder Austritt erlediget wird, so ist sogleich nach §. 3 vorzugehen.

§. 8.

Das Eskompte-Comité wird aus einem, den Vorsitz führenden Direktor und drei Zensoren gebildet.

§. 9.

Die Direktoren und Zensoren werden nach einer festzusetzenden Reihenfolge an den Zensurs-Comités Theil nehmen.

§. 10.

Die Direkzion wird Vorsorge treffen, daß diese Comités jederzeit vollzählig versammelt seien.

§. 11.

Die Eskompte-Comités zur Prüfung der präsentirten Wechsel finden nach Erforderniß täglich, mit Ausnahme der Sonn- und Feiertage, zu einer festzusetzenden Stunde Statt.

§. 12.

Die Anstellung der zur Besorgung der Geschäfte der dortigen Filial-Eskompte-Anstalt erforderlichen Individuen wird nach Maßgabe des Bedarfes, von Seite der Bank-Direkzion in Wien erfolgen. Die Beamten der Filial-Eskompte-Anstalt haben den Anordnungen der dortigen Direkzion innerhalb des Bereiches des Reglements und der Amts-Instrukzion Folge zu leisten.

§ 5.

Przy wnijściu w urzędowanie obowiązani są zamianowani Dyrektorowie i Cenzorowie uroczyste dać przyrzeczenie, iż zastósują się z całą dokładnością do przepisów Statutu Banku i urządzenia Banku, tudzież do urządzenia niniejszego, szczegółowo dla filialnego eskomptowego zakładu wydanego; iż dobro Instytutu bankowego według sił popierać będą, iż wykonywać będą sumienny, pilny i uważny zarząd interesów bankowych, tudzież przestrzegać sumiennego zachowania przepisów dla niniejszego filialnego zakładu eskomptowego w Krakowie istniejących, wreszcie, iż zachowają zupełne milczenie tak o ogólnych jakotéż i szczególnych działaniach i stosunkach rzeczonego filialnego zakładu.

Przyrzeczenie to krakowskich dyrektorów i cenzorów ma mieć miejsce pismiennie i będzie posłane dyrekcyi Banku.

§. 6.

Urzędowanie Dyrektorów i Cenzorów jest bezpłatne.

§. 7.

Urzędowanie Dyrektora i Cenzora zakładu filialnego eskomptowego trwa lat trzy. Ci, na których koléj wystąpienia przyszła, mogą być na nowo do zamianowania przedstawieni. Gdy zawakuje miejsce Dyrektora lub Cenzora z powodu nastąpionéj śmierci lub wystąpienia, należy zaraz według §. 3 postąpić.

§. 8.

Komitet eskomptowy składać się będzie z przewodniczącego mu Dyrektora i 3 Cenzorów.

§. 9.

Dyrektorowie i Cenzorowie będą brać udział w komitecie cenzuralnym, według wyznaczyć się mającego porządku następstwa.

§. 10.

Dyrekcya postara się, aby komitety te w każdym czasie zgromadzone były w pełnéj liczbie członków.

§. 11.

Codziennie, wyjąwszy Niedzielę i Święta uroczyste, winno według potrzeby odbywać się posiedzenie komitetu eskomptowego, dla sprawdzenia przedstawionych wexli.

§. 12.

Dyrekcya Banku wiedeńskiego postara się według okazującéj się potrzeby o obsadzenie posad urzędniczych, potrzebnych do prowadzenia interesu filialnego zakładu eskomptowego. Urzędnicy filialnego zakładu eskomptowego winni wypełnić polecenia dyrekcyi krakowskiéj tegoż zakładu, w zakresie *urządzeniem* i *instrukcyą urzędową* objętym.

Landesfürstlicher Kommissär.

§. 13.

Das Finanz-Ministerium wird bei der Filial-Eskompte-Anstalt der Nazional-Bank in Krakau durch einen landesfürstlichen Kommissär vertreten werden, welcher deren Gebarung zu überwachen hat.

Dieser landesfürstliche Kommissär wird den Verhandlungen der Direkzion und des Eskompte-Comités beiwohnen, das dortige Eskompte-Geschäft in Absicht auf die Zulässigkeit der eingereichten Effekten, auf die Unparteilichkeit des Verfahrens und die Beobachtung der ertheilten Vorschriften in der Kredits-Bewilligung, und auf die genaue Einhaltung der für dieses Geschäft bestimmten Fonds im Ganzen und Einzelnen überwachen, und, wenn sich ihm in einer dieser Beziehungen ein Anstand ergibt, das weitere Verfahren sistiren, den Fall ungesäumt dem Finanz-Ministerium und zugleich dem Bank-Gouverneur zur Kenntniß bringen, wo dann vor und gegen die im Einvernehmen mit der Finanz-Verwaltung erfolgende Entscheidung nicht vorgegangen werden darf.

Von dem Wirkungskreise der Filial-Eskompte-Anstalt.

§. 14.

Von der Filial-Eskompte-Anstalt in Krakau werden folgende Wechsel zur Eskomptirung übernommen:

a) Wechselbriefe, welche auf Krakau gezogen und dort zahlbar sind;
b) Eigene, auf sich selbst von dortigen wechselfähigen Personen, daselbst zahlbar, ausgestellte Wechsel, endlich
c) Domizil-Wechsel, welche zur Zahlung in Krakau domizilirt sind.

§. 15.

Alle sub §. 14 a) b) und c) benannten zu eskomptirenden Effekten, müssen der Regel nach durch drei anerkannt solide Unterschriften verbürgt sein. Zwei derselben müssen bei dem Krakauer Handels-Gerichte protokollirte Firmen solcher Geschäftsmänner sein, von welchen wenigstens der Eine in Krakau selbst, der Andere aber jedenfalls im Krakauer Kammerbezirke ansässig sein soll.

§. 16.

Die Bank-Direkzion wird, im Einvernehmen mit der Finanz-Verwaltung, von Zeit zu Zeit die Summe bestimmen, welche von der Filial-Eskompte-Anstalt in Krakau zur Eskomptirung von Wechselbriefen verwendet werden darf.

§. 17.

Die zur Eskomptirung von Wechselbriefen für die Krakauer Filial-Eskompte-Anstalt periodisch bemessene Summe darf nicht überschritten werden.

Komisarz rządowy.

§. 13.

Ministerstwo Skarbu reprezentowane będzie przy zakładzie filialnym eskomptowym Banku narodowego w Krakowie, przez komisarza rządowego, któren czynności tegoż ma nadzorować.

Rzeczony komisarz rządowy będzie obecnym na posiedzeniach dyrekcyi i komitetu eskomptowego. — Nadzorować będzie czynność eskomptowania co się dotyczy właściwości składanych przedmiotów, bezstronności postępowania i zachowania przepisów wydanych względem pozwolenia kredytu, tudzież dokładnego użycia tak w szczególności jak i w ogólności przeznaczonych na ten cel funduszów, i jeżeli co do którejkolwiek z tych okoliczności widzi jakąś wadę, ma prawo, dalsze postępowanie wstrzymać, a wypadek zaszły bezzwłocznie do wiadomości Ministerstwa Skarbu i dyrektora banku podać, w którym to wypadku żadne postępowanie przed decyzyą w porozumieniu z władzą skarbową wydać się mającą lub wbrew takowéj nastąpić nie może.

O zakresie czynności filialnego eskomptowego zakładu.

§. 14.

Zakład filialno-eskomptowy w Krakowie przyjmować będzie następne wexle do eskomptowania:

a) Wexle, które na Kraków wystawione są i tam płacone być mają.

b) Wexle własne, wystawione na siebie samego, gdy osoba zdolną jest do ich wystawienia i gdy tenże płatny jest w Krakowie, wreszcie

c) Wexle z obranem zamieszkaniem, jeżeli zamieszkanie to do płacenia w Krakowie jest obrane.

§. 15.

Wszystkie w §. 14 pod lit. *a*, *b*, *c*, przedmioty eskomptowaniu podległe, winny być w zasadzie trzema za pewne uznanemi podpisami zagwarantowane. Dwa z takowych muszą należeć do takich osób trudniących się interesami (Geſchäftsmänner), których firma w sądzie handlowym krakowskim jest zaprotokółowaną, a z tych jeden przynajmniéj w Krakowie samym, drugi zaś w zakresie izby handlowo-przemysłowéj krakowskiéj zamieszkały być musi.

§. 16.

Dyrekcya banku w porozumieniu z władzą finansową oznaczy od czasu do czasu sumę, któréj zakład filialno-eskomptowy w Krakowie, do eskomptowania wexlów, użyć będzie mógł.

§. 17.

Wysokość sumy téj peryodycznie dla zakładu filialnego eskomptowego w Krakowie wyznaczonéj, nie może być przekroczoną.

§. 18.

Die Bestimmung des jeweiligen Zinsfußes für das dortige Eskompte-Geschäft wird, im Sinne des §. 44 der Bank-Statuten, mit Zustimmung der Finanz-Verwaltung erfolgen.

§. 19.

Das Zensurs-Comité beurtheilt zwar von Fall zu Fall, ob eingereichte Wechsel anzunehmen oder zurückzuweisen seien, aber es wird auch von der Bank-Direkzion in Wien, mit Zustimmung des Finanz-Ministeriums, nach Maßgabe der zum Eskompte von Wechseln bei der Krakauer Filial-Eskompte-Anstalt im Ganzen bemessenen Summe von Zeit zu Zeit ein Maximum festgesetzt werden, welches von keiner Firma überschritten werden darf.

§. 20.

Die hierauf von der Bank-Direkzion bestimmten Grenzen der Kredits-Bemessung müssen von der Direkzion und den Zensoren im Auge behalten werden, und bei der Beurtheilung der zur Eskomptirung überreichten Wechsel, nebst den übrigen Rücksichten und Erfordernissen für die Annahme oder Zurückweisung der Effekten, zur Richtschnur dienen.

§. 21.

Die Direkzion der Krakauer Filial-Eskompte-Anstalt hat über die Geschäfts-Gebarung mit der Bank-Direkzion in Wien fortwährend sich im Einvernehmen zu halten.

§. 22.

Gegenüber den Parteien haben die Direkzion und Zensoren rücksichtlich der Ursache über die Annahme oder die Zurückweisung von Effekten keine Auskünfte zu ertheilen.

Es wird der Direkzion und den Zensoren vielmehr zur Pflicht gemacht, über alle Verhältnisse und Verhandlungen der dortigen Eskompte-Anstalt, ihrer feierlichen Angelobung gemäß, die strengste Verschwiegenheit zu beobachten.

§. 23.

Dem Zensurs-Comité wird täglich ein Ausweis vorgelegt, welcher Betrag mit Rücksicht auf die im Ganzen dem Eskompte-Geschäfte gewidmete Summe, für den Tag disponibel ist, so wie die Höhe der bereits benützten Kredits-Bemessung für die einzelnen Firmen.

§. 24.

Zur Eskomptirung bei der Krakauer Filial-Eskompte-Anstalt der Nazional-Bank dürfen nur solche Effekten angenommen werden, welche die in diesem Reglement sub §. 14 im Allgemeinen angegebenen, dann die in diesem Reglement noch näher bezeichneten Erfordernisse ausweisen.

§. 25.

Wechselbriefe, welche bei der Annahme einer Notariats-Verhandlung unterworfen waren, oder derselben bei der Zahlung bedürfen, werden von der Filial-Eskompte-Anstalt nicht in Eskompte übernommen.

§. 18.

Każdoczasowa stopa procentowa eskomptowania będzie, w myśl §. 44 Statutu Banku, za zgodą władzy finansowéj ustanowiona.

§. 19.

Wprawdzie komitet cenzuralny w każdym wypadku stanowi, czyli przedstawione wexle mogą być przyjęte, lub czy mają być odrzucone, wszakże również i Dyrekcya Banku Wiédeńskiego za zgodą Ministerstwa Skarbu, i w stósunku do sumy dla eskomptowania zakładowi filialno-eskomptowemu w Krakowie w ogólności wyznaczonéj, oznaczy od czasu do czasu najwyższą ilość, któréj żadna firma przekroczyć nie będzie mogła.

§. 20.

Dyrekcya i cenzorowie muszą mieć na uwadze wytknięte w ten sposób przez Dyrekcyą Banku granicę kredytu, i przy osądzeniu wexli do eskomptowania przedstawionych, oprócz innych przepisanych względów i wymogów, wziąść takowe za zasadę do przyjęcia lub odrzucenia wexlu.

§. 21.

Dyrekcya krakowskiego filialnego zakładu eskomptowego, winna jest co do prowadzenia interesów odnosić się ciągle do Dyrekcyi Banku w Wiédniu.

§. 22.

Dyrekcya i cenzurowie nie są obowiązani do dawania stronom wyjaśnień co do przyczyny przyjęcia lub odrzucenia wexlu.

Przeciwnie tak dyrektorowie jak i cenzorowie winni stósownie do swego uroczystego przyrzeczenia, względem wszystkich stósunków i czynności zakładu eskomptowego, najściślejsze zachować milczenie.

§. 23.

Codziennie przedłożony będzie Komitetowi Cenzury wykaz, obejmujący sumę na dzień ten rozporządzalną, ze względu na cały kapitał do eskomptowania przeznaczony, oraz wysokość użytego już kredytu przez pojedyncze firmy.

§. 24.

Te tylko przedmioty w krakowskim zakładzie filialnym eskomptowym Narodowego Banku mogą być eskomptowane, które wymienione są w §. 14 niniejszego urządzenia w ogólności, i które posiadają nadto wymogi, bliżéj w témże urządzeniu opisane.

§. 25.

Wexle, które przy zaakceptowaniu były przedmiotem czynności notaryalnéj, albo też przy wypłacie bez czynności podobnéj obejść się nie mogą, nie będą przyjęte przez filialny zakład eskomptowy.

§. 26.

Gleichfalls werden vom Eskompte ausgeschlossen:

a) Sämmtliche außer dem Platze Krakau zahlbare Wechselbriefe.

b) Domizile, welche zwar in Krakau zur Zahlung angewiesen, aber nicht mit wenigstens zwei bei dem Handels-Gerichte in Krakau protokollirten Firmen versehen sind, deren Eine in Krakau selbst, die andere aber jedenfalls doch im Krakauer Kammerbezirke ansäßig ist.

c) Wechselbriefe, welche ohne Bestimmung einer zu bezahlenden Münzsorte, auf irgend eine fremde Währung lauten, so wie

d) diejenigen, welche zwar die fremde Währung in bestimmter Münzsorte ausdrücken, jedoch der Zahlung keinen festen Wechsel-Kours zum Grunde legen, endlich

e) Wechsel, welche auf Münzsorten lauten, die zur Bank-Valuta nicht geeignet sind.

§. 27.

Ferner wird noch festgesetzt:

a) Effekten, welche auf eine geringere Summe als 100 fl. lauten, oder deren Verfalls-Fristen den Zeitraum von drei Monaten (höchstens 92 Tagen) überschreiten, werden von der Bank nicht eskomptirt. Anderseits werden

b) jene Effekten, welche früher als in fünf Tagen zahlbar sind, nur dann in Eskompte übernommen, wenn sich deren Besitzer dem auf fünf Tage berechneten Eskompte-Abzuge freiwillig unterzieht.

c) Kein Mitglied des zensurirenden Eskompte-Comités kann über seine eigenen, oder über Wechselbriefe seines Hauses abstimmen. Endlich

d) können nur jene Effekten, welche auf Ordre lauten, und deren sämmtliche Giro's ordnungsmäßig ausgefüllt sind, von der Bank (der dortigen Filial-Eskompte-Anstalt) eskomptirt werden.

§. 28.

Die Zensoren haben bei Beurtheilung der zum Eskompte eingereichten Wechsel mit strenger Unparteilichkeit zu Werke zu gehen, und über ihre Verhandlungen Vormerkung zu führen, welche dem landesfürstlichen Kommissär und der Bank-Direkzion zur Einsicht dient.

§. 29.

Die Eskomptirung kann an den von der Bank-Direkzion bestimmten Werktagen und Stunden durch Uiberreichung der angebotenen Effekten bei der Eskompte-Anstalt nachgesucht werden.

§. 26.

Również wyłączają się od eskomptowania:

a) wszystkie wexle nie w mieście Krakowie płatne;

b) wexle z obraném zamieszkaniem, choćby wypłata na Kraków przekazaną była, jeżeli nie są opatrzone podpisami przynajmniéj dwóch firm w krakowskim sądzie handlowym protokółowanych, z których jedna koniecznie w samym Krakowie, druga zaś przynajmniéj w zakresie izby handlowo-przemysłowéj krakowskiéj osiadłą być musi;

c) wexle, które bez oznaczenia rodzaju monety, w któréj mają być płatne, wystawione są na jaką zagraniczną walutę, również

d) wexle, które brzmiąc na walutę zagraniczną, podają wprawdzie rodzaj monety, w któréj mają być płatne, jednak nie biorą za zasadę do wypłaty jakiego stałego kursu wexlowego, wreszcie

e) wexle, oznaczające rodzaj monety, do waluty bankowéj niestósującéj się.

§. 27.

Stanowi się nadto:

a) przedmioty, na mniejszą sumę jak 100 ZłR. mon. konw. wystawione, jak równie i te, których termin przechodzi 3 miesiące (najwyżéj 92 dni), nie będą przez bank eskomptowane; z drugiéj strony

b) przedmioty, z krótszym terminem wypłaty jak dni pięć, wówczas tylko będą eskomptowane, jeżeli ich właściciel zgadza się dobrowolnie na uiszczenie opłaty eskomptowéj za dni pięć wypadającéj;

c) żaden członek komitetu cenzury nie może głosować za przyjęciem swego własnego lub domu swego wexlu; wreszcie

d) te tylko przedmioty mogą być przez Bank czyli krakowski zakład filialno-eskomptowy eskomptowane, które brzmią na przekaz (Ordre) i na których wszystkie ustąpienia (Giros) należycie są wypełnione.

§. 28.

Cenzorowie winni są przy osądzaniu wexli do eskomptowania przedstawionych postępować z najściślejszą bezstronnością, i czynności swe urzędowe spisywać tak, aby to służyć mogło komisarzowi rządowemu i Dyrekcyi Banku do rozpatrzenia się w czynnościach.

§. 29.

Żądanie eskomptowania może być przedstawione zakładowi eskomptowemu w dni i godziny robocze, przez Dyrekcyą Banku wyznaczone, przedstawiając przedmioty do eskomptowania.

§. 30.

Jedermann, ohne Unterschied des Standes, wenn er der Eskompte-Anstalt als ein rechtlicher Mann bekannt und in Krakau ansäßig ist, kann die ordnungsmäßig an ihn girirten Wechsel der Filial-Eskompte-Anstalt überreichen.

§. 31.

Die eingereichten Wechselbriefe hat der Proponent vorläufig mit seinem Giro in bianco zu versehen, und mit zwei, nach den folgenden Formularien A und B eingerichteten und gleichlautend ausgefüllten Listen zu begleiten.

§. 32.

Die Liste A wird dem Proponenten, nach deren sogleich vorzunehmender Revision als Interims-Schein für sämmtliche eingereichte Effekten, mit der Fertigung zweier hierzu bestellten Beamten, wieder übergeben.

§. 33.

Die zum Eskompte überreichten Wechsel werden entweder angenommen oder zurückgewiesen.

Die angenommenen Wechsel bleiben bei der Eskompte-Anstalt sogleich in Verwahrung.

Die zurückgewiesenen Wechsel werden den Parteien von den Beamten zurückgestellt.

Für die angenommenen Wechsel erfolgt die Zahlung bei der Kasse der Eskompte-Anstalt gegen Uibergabe der Liste B, auf welcher, nebst der Signatur eines Zensors, von einem der Beamten der Eskompte-Anstalt die Summe im Rastrum mit Worten ausgedrückt sein muß, welche für die angenommenen Wechsel nach Abzug des Diskonto's zu bezahlen ist.

Diese Liste muß von dem betreffenden Beamten unterfertiget sein, und endlich die Empfangs-Bestätigung des Einreichers, sowohl über den Geldbetrag für die angenommenen, wie für die zurückgestellten Wechsel, beigefügt werden.

§. 34.

Wenn am Verfallstage ein akzeptirter Wechselbrief bis zu der, von der Direkzion der Krakauer Filial-Eskompte-Anstalt zu bezeichnenden Stunde nicht bezahlt sein sollte, so wird der letzte Indossant im Namen der Filial-Eskompte-Anstalt der Bank um unmittelbaren Ersaz angegangen werden.

§. 35.

Die Bank, und somit die Krakauer Filial-Eskompte-Anstalt, haftet dem Proponenten für gesammte, nach dem eingereichten Verzeichnisse übergebene Effekten. Sie hat für die nicht zurückgestellten Briefe nach dem Eskompte-Fuße die Vergütung zu leisten, hingegen ist auch der Proponent verpflichtet, in jedem eintretenden Falle dem Institute die zu seiner Sicherheit oder Schadloshaltung nöthigen Behelfe zu verschaffen.

§. 36.

Die Krakauer Filial-Eskompte-Anstalt der Nazional-Bank leistet in der Regel die Zahlung oder die Erfolglassung von Effekten nur an den Uiberbringer ihrer Listen.

§ 30.

Każden, bez różnicy stanu, gdy tylko znany jest zakładowi eskomptowemu jako prawy człowiek i osiadły jest w Krakowie, może przedstawić filialnemu zakładowi eskomptowemu wexel na niego przekazany.

§. 31.

Każden przedstawiający wexel, ma przedewszystkiém na takowym swój przekaz zamieścić i takowy opatrzyć dwoma jednobrzmiącemi według załączonych wzorów *A* i *B* sporządzonemi listami.

§. 32.

Lista *A* po rewizyi jéj, zaraz mającéj być uskutecznionéj, będzie zwróconą przedstawiającemu z podpisem dwóch urzędników do tego wyznaczonych i służyć będzie jako tymczasowy rewers.

§. 33.

Przedstawione do eskomptowania wexle będą albo przyjęte, albo odrzucone.

Przyjęte wexle, zostają zaraz w zachowaniu w zakładzie eskomptowym.

Odrzucone wexle zwrócone zostaną stronie przez urzędników.

Przyjęte wexle wypłacalne są w kasie zakładu eskomptowego za złożeniem listy *B*, na któréj oprócz podpisu jednego cenzora, wypisaną będzie literami *in Rastrum* przez jednego z urzędników zakładu eskomptowego suma wypłacić się mająca na przyjęty wexel po potrąceniu opłaty diskontowéj.

Lista ta musi być podpisaną przez właściwego urzędnika, tudzież mieścić poświadczenie odebrania z strony przedstawiającego, bądź to sumy pieniężnéj na przyjęty wexel wypłaconéj, bądź też zwróconego sobie wexlu.

§. 34.

Gdyby wexel akceptowany w dniu do zapłaty przypadającym i do godziny przez Dyrekcyą krakowskiego filialnego zakładu eskomptowego wyznaczonéj, nie był zapłacony, wówczas wezwany zostanie w imieniu zakładu filialnego eskomptowego bankowego, ostatni Indossant o zaspokojenie takowego.

§. 35.

Bank, a zatém i krakowski filialny eskomptowy zakład, zaręcza pożyczającemu za całość efektów, według przedstawionego wykazu złożonych. Obowiązany on jest za niezwrócone wexle według stopy eskomptowéj wynagrodzić, i wzajemnie żądający pożyczki winien jest w zdarzonym razie dostarczyć instytutowi wszelkich dowodów do jego bezpieczeństwa lub bezszkodności potrzebnych.

§. 36.

W ogólności krakowski filialno-eskomptowy zakład Banku Narodowego uskutecznia wypłatę lub wydanie przedmiotów do rąk tego, który przynosi jego listy.

Geriethe den Parteien selbst der Interims-Schein A oder die Liste B in Verlust, so haben sie solches der Eskompte-Anstalt anzuzeigen, welche Vorsicht zur Folge hat, daß keine jener Listen A oder B ohne persönliches Erscheinen des bekannten Eigenthümers oder seines legitimirten Bevollmächtigten in Amtshandlung genommen, und diejenigen, welche sie vorweisen sollten, verhalten würden, sich dießfalls gehörig zu rechtfertigen.

Die Parteien können sodann durch Einreichung eines Duplikates der verlornen Listen, sowohl die nicht angenommenen Effekten, als auch den Betrag der eskomptirten Briefe gegen einen förmlichen Schadloshaltungs-Revers beheben.

Die nachher vorkommenden Originale sind für wirkungslos anzusehen.

§. 37.

Die fälligen Wechselbriefe werden am Verfallstage unter gemeinschaftlicher Abquittirung der von der Bank-Direkzion zu bestimmenden Beamten, bei dem betreffenden Zahler einkassirt.

Die Bescheinigung geschieht unter der Formel:

„Den Werth erhalten. Für die Filial-Eskompte-Anstalt der priv. österr. Nazional-Bank.

Krakau, den . . . . . .

(Unterschrift der Beamten.)

§. 38.

Die der Krakauer Eskompte-Anstalt zugewiesenen Gelder der Nazional-Bank, so wie das Wechsel-Portefeuille werden bei der genannten Anstalt in vorschriftsmäßiger Aufbewahrung gehalten.

§. 39.

Zwei Direktoren der Filial-Eskompte-Anstalt in Krakau werden abwechselnd alle Monate, mit Intervenirung des landesfürstlichen Kommissärs, eine genaue stückweise Prüfung des dortigen Wechsel-Portefeuilles vornehmen, und über den Befund eine Relazion an die Bank-Direkzion nach Wien einsenden.

§. 40.

Von allen Operazionen der Krakauer Filial-Eskompte-Anstalt und von den dießfälligen Resultaten wird die Bank-Direkzion in Wien wöchentlich mittelst eigener, in der betreffenden detaillirten Instruksion näher bezeichneten Ausweise, in Kenntniß gesetzt.

Dieselben Ausweise sind immer gleichzeitig auch dem landesfürstlichen Kommissär zu überreichen. Besondere Fälle aber sind allsogleich durch, von dem landesfürstlichen Kommissär vidirte Berichte der Bank-Direkzion zur Kenntniß zu bringen.

Diese Ausweise und Berichte sind von den betreffenden Beamten zu unterfertigen.

Gdyby jednak stronie zaginął rewers tymczasowy *A* albo lista *B*, winna jest takowa donieść o tém zakładowi eskomptowemu; a doniesienie sprawi ten skutek, iż żadna z list *A* lub *B* bez osobistéj bytności znanego właściciela lub jego wylegitymowanego pełnomocnika nie będzie do czynności urzędowéj użytą, owszém ci, którzyby takowe przedstawiali, przymuszeni będą do należytego wytłómaczenia się z ich posiadania.

Strony będą mogły następnie przez przedstawienie duplikatu zagubionych list, tak nieprzyjęte efekta jako też i kwotę eskomptowego wexlu, za wystawieniem formalnego rewersu bezszkodności, podnieść.

Znalezione późniéj oryginały, uważane być winny jako niemające żadnego znaczenia.

§. 37.

Ubiegłe wexle, w dniu przypadającym do zapłaty, będą skasowane przed wypłacającym, przez zakwitowanie wspólne 2 urzędników przez Dyrekcyą Banku przeznaczonych.

Forma poświadczenia jest następną:

„Wartość odebrana. W imieniu filialnego eskomptowego zakładu, uprzywilejowanego Austryackiego Narodowego Banku“.

Kraków dnia . . . .

(Podpis Urzędników).

§. 38.

Pieniądze przez Bank Narodowy krakowskiemu filialnemu zakładowi eskomptowemu wydzielone, tudzież teka wexlowa, będą zachowane w rzeczonym zakładzie według przepisów w tym względzie istniejących.

§. 39.

Dwóch dyrektorów naprzemian zakładu filialno-eskomptowego Krakowskiego, wraz z komisarzem rządowym przedsięwezmą co miesiąc dokładną rewizyą teki wexlów, i o wypadku rewizyi Dyrekcyi Banku Wiédeńskiego doniosą.

§. 40.

Dyrekcya Banku Wiédeńskiego będzie sobie miała co tydzień dostarczoną wiadomość przez wykazy, które bliżéj są opisane w wydanéj na to szczegółowéj instrukcyi, o wszystkich działaniach zakładu eskomptowego filialnego w Krakowie i o skutkach z nich wynikłych.

Podobne wykazy mają być równocześnie złożone komisarzowi rządowemu. O nadzwyczajnych jednak zdarzeniach należy zaraz Dyrekcyą Banku Wiédeńskiego zawiadomić, przez przesłanie raportu przez komisarza rządowego zawizowanego.

Wykazy powyższe i raporta winien także podpisać właściwy urzędnik.

§. 41.

Alle Mittheilungen über das Zensurs-Geschäft der Filial-Eskompte-Anstalt in Krakau sind unmittelbar an die Bank-Direkzion in Wien zu richten, und von dem leitenden Direktor, der eben im Laufe der Woche in Amtswirksamkeit steht, mit der Signatur:

„Filial-Eskompte-Anstalt der priv. österr. Nazional-Bank in Krakau"

zu unterfertigen.

§. 42.

Uiber die Geschäfts-Manipulazion besteht eine besondere detaillirte Instrukzion zur genauesten Darnachachtung.

§. 43.

Alle in den Statuten der priv. österr. Nazional-Bank ertheilten Privilegien und Vorrechte, so wie die, in diesen Bank-Statuten und dem Bank-Reglement enthaltenen Vorschriften, haben auch auf die Filial-Eskompte-Anstalt in Krakau als eine integrirende Abtheilung der Nazional-Bank, volle Anwendung.

Der Zinsfuß ist dermal mit 4% für das Jahr bemessen.

Vom 2. Jänner 1856 angefangen können täglich, mit Ausnahme der Sonn- und Feiertage, von 9 bis 11 Uhr Morgens bei der Filial-Eskompte-Anstalt der Bank in Krakau Wechselbriefe zur Eskomptirung überreicht werden.

Die Prüfung dieser Wechsel findet am Tage der Einreichung um 11 ½ Uhr Mittags Statt.

Nach beendeter Zensur der eingereichten Wechselbriefe kann bei der Eskompte-Anstalt der Bescheid über Annahme oder Zurückweisung derselben eingeholt, und der Betrag der angenommenen Wechselbriefe noch an demselben Tage um 3 Uhr Nachmittags erhoben werden.

Wenn ein bei der Krakauer Bank-Filial-Eskompte-Anstalt eskomptirter Wechsel am Verfallstage bis 3 Uhr Nachmittags nicht bezahlt werden sollte, ist jeder Einreicher verpflichtet, denselben sogleich selbst einzulösen.

Eine Verweigerung dieser unmittelbaren Einlösung kann die Ausschließung der betreffenden Firma bei dem Eskompte-Geschäfte der Bank zur Folge haben.

Wien, am 5. November 1855.

Pipitz,
Bank-Gouverneur.

Sina,
Bank-Gouverneurs-Stellvertreter.

Eskeles,
Bank-Direktor.

§. 41.

Wszystkie doniesienia względem działania cenzuralnego filialno-eskomptowego zakładu w Krakowie, należy bezpośrednio posyłać do Dyrekcyi Banku w Wiédniu, i takowe winny być podpisane przez przewodniczącego dyrektora, któren w ciągu tego tygodnia jest w czynności urzędowéj, pod napisem:

„Filialny eskomptowy zakład uprzywilejowanego Austr. Narodowego Banku w Krakowie.“

§. 42.

Co do prowadzenia manipulacyi interesów istnieje osobna szczegółowa instrukcya, i téj najściśléj trzymać się należy.

§. 43.

Wszystkie przywileje i prawa pierwszeństwa, zapewnione statutami uprzywilejowanemu Austr. Narodowemu Bankowi, jakotéż wszystkie przepisy zawarte w tychże statutach Banku i w urządzeniu Banku, mają zupełne zastósowanie do filialnego eskomptowego zakładu w Krakowie jako nieodłącznéj części Banku Narodowego.

Stopa procentowa nateraz jest 4% na rok jeden ustanowioną.

Codziennie od 2 Stycznia 1856 r. zacząwszy z wyłączeniem Niedzieli i Świąt uroczystych od 9 do 11 godziny z rana, można przedstawiać przedmioty do eskomptowania, w filialno-eskomptowym zakładzie Banku w Krakowie.

Cenzura przedmiotów tych będzie mieć miejsce codziennie o godzinie 11 ½ z rana.

Po skończonéj cenzurze przedstawionych wexli można zaraz dowiedzieć się w zakładzie eskomptowym o wypadku takowéj, to jest czy wexle są przyjęte czy nieprzyjęte, w piérwszym razie suma wexlem objęta jeszcze w tym samym dniu o godzinie 3 z południa podniesioną być może.

Gdyby wexel eskomptowany w zakładzie filialno-eskomptowym w Krakowie w dniu do odpłaty przypadającym do godziny 3 z południa nie był uspokojony, obowiązany jest przedstawiający takowy zaraz sam wykupić.

Wzbranianie się bezpośredniego tego wykupna może mieć ten skutek, iżby dotycząca firma wyłączoną była od udziału w czynności eskomptowéj Banku.

Wiedeń dnia 5 Listopada 1855.

Pipitz
Naczelnik Banku.

Sina
Zastępca Naczelnika Banku.

Eskeles
Dyrektor Banku.

Nro

Eskompte-Liste A.

Der am . . . . . von . . . . . .
bei der Filial-Eskompte-Anstalt der priv. österreichischen Nazional-Bank in Krakau eingereichten Effekten.

L.

Lista Eskomptowa A.

oddanych przedmiotów dnia . . . . od . . .
do filialnego eskomptowego Zakładu uprzyw. Austryackiego narodowego Banku w Krakowie.

Betrag Ilość		Name des Zahlers Nazwisko mającego płacić	Verfallzeit Czas zapłaty	

Obige Effekten von Gulden
Powyższe przedmioty w wartości ZłR.

B. V. wurden bei der Filial-
W. B. złożone zostały w filialnym

Eskompte-Anstalt der priv. österr. Nazional-Bank in Krakau zur Auswahl hinterlegt.
eskomptowym Zakładzie uprzyw. Austr. Narodowego Banku w Krakowie do wykupna.

Kons. Nr. Journals-Post-Nr.

Eskompte-Liste B.

Der am . . . . . von . . . . . .
zum Eskompte von Perzent, das ist vom Hundert übernommenen Effekten.

Kons. L. L. pozycyi Dziennika.

Eskomptowa Lista B.

przyjętych przedmiotów dnia . . . . od . . . . .
do eskomptowania za procent, to jest od sta.

Bank-Nr. Liczba Bankowa	Betrag Ilość	Name des Zahlers Nazwisko mającego płacić	Verfallzeit Czas zapłaty	Tage Dnie	Eskompte-Betrag Ilość opłaty eskomptowéj

Angenommen Stücke fl. . . . . .
Przyjęto sztuk złr.
Zurückgewiesen Stücke fl. . . . . .
Odrzucono sztuk złr.

Für die angenommenen Stücke Wechselbriefe im Betrage von fl. . . . . .
Za . . . . . sztuk przyjętych wexlów w wartości . . złr

sind nach Abzug des Eskompte-Betrages von . . . . fl.
wypłacona została, po potrąceniu opłaty eskomptowéj w ilości . . . . złr.

fl. . . . . .
złr.

Sage Gulden B. V.
Wyraźnie ZłR. W. B.

von der Filial-Eskompte-Anstalt der priv. österr. Naz.-Bank in Krakau bar bezahlt worden.
przez filialny eskomptowy Zakład uprzyw. Austr. Narodowego Banku w Krakowie gotówką.

Krakau, am
Kraków, dnia

Nro

Domicile.

Eskompte-Liste A.

Der am . . . . . von . . . . . .
bei der Filial-Eskompte-Anstalt der priv. österreichischen Nazional-Bank in Krakau eingereichten Effekten.

L.

Z obraném zamieszkaniem.

Eskomptowa Lista A.

oddanych przedmiotów dnia . . . od . . . . .
do filialnego eskomptowego Zakładu uprzyw. Austryackiego Narodowego Banku w Krakowie.

Betrag Ilość		Name des Akzeptanten Nazwisko akceptującego	Domizilirt bei Obrane zamieszkanie u	Verfallzeit Czas zapłaty	

Obige Effekten von [redacted] Gulden [redacted]
Powyższe przedmioty w wartości ZR.

[redacted] B. V. wurden bei der Filial-
W. B. złożone zostały w filialnym
Eskompte-Anstalt der priv. österr. Nazional-Bank in Krakau zur Auswahl hinterlegt.
eskomptowym Zakładzie uprzyw. Austr. Narodowego Banku w Krakowie do wykupna.

Konf. Nr. Journals-Post-Nr.

Domicile.

Eskompte-Liste B.

Der am . . . . . von . . . . . .
zum Eskompte von Perzent, das ist vom Hundert übernommenen Effekten.

Kons. L. L. pozycyi Dziennika.

Z obraném zamieszkaniem.

Eskomptowa Lista B.

przyjętych przedmiotów dnia . . . . . od . . . . .
do eskomptowania za procent to jest od sta.

Bank-Nr. Liczba Bankowa	Betrag Ilość	Name des Akzeptanten Nazwisko akceptującego	Domizilirt bei Obrane zamieszkanie u	Verfallzeit Czas zapłaty	Tage Dnie	Eskompte-Betrag Ilość opłaty eskomptowéj

Angenommen Stücke fl. . . . . .
Przyjęto sztuk złr.
Zurückgewiesen Stücke fl. . . . . .
Odrzucono sztuk złr.

Für die angenommenen Stücke Wechselbriefe im Betrage von fl. . . . . .
Za . . . . . sztuk przyjętych wexlów w wartości . . złr.
sind nach Abzug des Eskompte-Betrages von . . . . fl. _____
wypłacona została po potrąceniu opłaty eskomptowéj w ilości . . . . złr.

fl.
Złr.

Sage Gulden B. V.
Wyraźnie ZŁR. W. B.

von der Filial-Eskompte-Anstalt der priv. österr. Naz.-Bank in Krakau bar bezahlt worden.
przez filialny eskomptowy Zakład uprzyw. Austr. Narodowego Banku w Krakowie gotówką.

Krakau, am
Kraków, dnia

45.

Erlaß der Landes-Regierung vom 25. November 1855,

an den akademischen Senat der Universität in Krakau,

die Bemessung der Einkommensteuer von Kollegiengeldern und Rigorosumstaxen betreffend.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit der Allerhöchsten Entschließung vom 9. September 1855 Allergnädigst zu genehmigen geruhet, daß die Bezüge an Kollegiengeldern und Rigorosumstaxen den Professoren der Wiener Rechtsfakultät für jedes Steuerjahr dekursive, und zwar mit Schluß eines jeden Studienjahres nach dem wirklichen Ertrage des letzteren zur Einkommensteuer gezogen werden, und daß zum Behufe der Besteuerung dieser Bezüge— mit einziger Ausnahme des der Universitätskanzlei und Quästur nicht bekannten, und daher vom Bezugsberechtigten bei der Steuer-Administrazion besonders zu fatirenden Einkommens an den Kollegiengeldern für das Jahr 1850 und an den Rigorosumstaxen für die Jahre 1850 und 1851 — ohne weitere Anforderung spezieller Bekenntnisse seitens der Professoren durch die Universitätskanzlei und Quästur mit Schluß des Studienjahres mittelst einer für jede Fakultät eigens zu liefernden und von dem Fakultäts-Dekane mitzufertigenden individuellen Nachweisung bei der k. k. Steuer-Administrazion zur Anmeldung gebracht und von dieser letzteren die Steuerbemessung mit Rücksicht auf die anderweitigen Bezüge der zweiten Klasse, sowie die Vorschreibung der Steuer und die Ausfertigung der betreffenden Zahlungsaufträge vorgenommen werde; endlich, daß diese ausnahmsweise Begünstigung auch auf die Professoren der übrigen Fakultäten der Wiener Universität, sowie aller anderen Universitäten ausgedehnt werden.

Von dieser, mit dem hohen Finanzministerial-Erlasse vom 29. September 1855 Z. 42976—4502 bekannt gegebenen Allerhöchsten Entschließung wird der akademische Senat zufolge Zuschrift der hiesigen k. k. Finanz-Landes-Direkzion vom 5. November 1855 Z. 6273 mit Beziehung auf den Erlaß des hohen Finanzministeriums vom 7. März 1854 Z. 47351 (Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1854, zweite Abtheilung, VI. Stück, Nr. 16, Seite 31) mit dem Beisatze verständigt, daß die obenerwähnten individuellen, von den Fakultäts-Dekanen mitzufertigenden Nachweisungen an die, die Stelle der Steuer-Administrazion vertretende hierortige Kreisbehörde zu leiten sind.

Mercandin m. p.

45.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 25 Listopada 1855.

do Senatu Akademickiego Uniwersytetu w Krakowie.

dotyczące wymierzenia podatku dochodowego od opłat za uczęszczania na Kolegia i od tax przy odbywaniu examinów ścisłych (rigorosów) pobieranych.

Jego C. K. Apostolska Mość Najwyższém Postanowieniem z dnia 9 Września 1855 Najłaskawiéj dozwolić raczył, ażeby dochody profesorów wydziału prawnego w Uniwersytecie wiédeńskim, pochodzące z opłat pobieranych od uczniów za uczęszczanie na kolegia lub też składanych przy odbywaniu examinów ścisłych, za każdy rok podatkowy *decursive*, to jest po zamknięciu roku szkolnego, w téj ilości, w jakiéj rzeczywiście w nim powzięte zostały, służyły za zasadę do wymierzania podatku dochodowego, nadto celem uskutecznienia tego wymiaru, kancelarya Uniwersytetu i Kwestury, z końcem każdego roku szkolnego, sformują co do każdego wydziału osobno wykaz rzeczonych dochodów, któren po otrzymaniu podpisu dziekana właściwego wydziału, Administracyi podatkowéj złożony być ma; a ta, mając wzgląd na inne dochody klasy drugiéj, weźmie go za zasadę do wymiaru, rozpisania i wygotowania wezwań o zapłatę wymierzonego podatku; w skutek czego ustaje potrzeba na przyszłość składania przez profesorów samych szczegółowych fasyj, z wyłączeniem tylko fasyi dochodów z opłat za kolegia uniwersyteckie z r. 1850 i za examina ścisłe z lat 1850 i 1851 r. powziętych, ponieważ takowe kancelaryi uniwersyteckiéj i kwesturom wiadome nie są; wreszcie, wyjątkowe to uwzględnienie ma być zastósowane nie tylko do profesorów innych wydziałów Uniwersytetu wiédeńskiego, ale nadto do profesorów przy wszystkich innych Uniwersytetach krajowych.

O Najwyższém tém Postanowieniu, Reskryptem Wysokiego Minist. Skarbu z d. 29 Września 1855 L. 42976—4502 ogłoszoném, zawiadamia się Senat Akademicki w skutek Odezwy C. K. Dyrekcyi finansów krajowych z d. 5 Listopada 1855 r. L. 6273, z tém, przy odwołaniu się do Reskryptu Wys. Minist. Skarbu z dnia 7 Marca 1854 r. L. 47351 (Dziennik Rządu Krajowego dla Galicyi z r. 1854 drugi oddział, VI. zeszyt, L. 16, stronica 31) dołożeniem: iż powyżéj w rozporządzeniu powołane i przez dziekanów podpisać się mające wykazy, do Władzy Obwodowéj Krakowskiéj, miejsce Administracyi podatkowéj tu zastępującéj, przesłane być winny.

Mercandin m. p.

46.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 26. November 1855,

giltig für das ganze Krakauer Verwaltungsgebiet,

betreffend die Bestimmung, welche alkoholhältige unversüßte Flüssigkeit als Branntwein, und welche als Weingeist in gewerblicher Beziehung zu behandeln ist.

Nachdem der Handel mit Branntwein von Seite der Nichtschankberechtigten nur in Gebünden stattfinden darf, während der Verkauf von Weingeist von Seite der Handelsleute und Erzeuger, mit Ausschluß der Verabreichung an sitzende oder stehende Gäste, weder in Bezug auf die Gefäße noch auf die Quantität beschränkt ist, so hat sich das Bedürfniß fühlbar gemacht, eine Bestimmung zu geben, welche alkoholhältige unversüßte Flüssigkeit nach den für Branntwein, und welche nach den für Weingeist bestehenden Grundsätzen in gewerblicher Beziehung zu behandeln ist.

Es hat daher das hohe k. k. Handelsministerium im Einvernehmen mit dem hohen Ministerium des Innern mit dem Erlasse vom 12. November 1855 Z. 25792 festzusetzen befunden, daß die hinsichtlich des Verkaufes von Branntwein bestehenden Beschränkungen auf jene alkoholhältige unversüßte Flüssigkeit (Branntwein) in Anwendung zu treten haben, welche unter 74 Perzente des Normal-Alkoholometers (gleich 30° Beaumè) verdünnt ist, während bei einer höheren Gradhältigkeit die für den Verkauf des Weingeistes im engeren Sinne geltenden Bestimmungen Anwendung finden.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Mercandin m. p.

46.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 26 Listopada 1855,

mające moc obowiązującą na cały Okrąg Rządowy Krakowski,

którém ogłasza się, kiedy płyn alkoholiczny niesłodzony uważany być ma w zarobkowości za gorzałkę, a kiedy za spirytus winny.

Ponieważ handel gorzałką przez tych, którzy nie mają prawa szynkowania, tylko hurtownie prowadzony być może, gdy tymczasem wolno jest kupcom i fabrykantom sprzedawać spirytus winny bez ograniczenia co do miary lub ilości, z wyjątkiem tylko, aby takowy nie był zużywany przez gości w miejscu sprzedaży, przeto dała się uczuć potrzeba oznaczenia, które płyny alkoholiczne niesłodzone według przepisów odnośnych do zarobkowania przez sprzedaż gorzałki, a które według zasad zarobkowych na sprzedaż spirytusu istniejących, traktowane być mają.

Z tego powodu Wys. Ministeryum Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, znalazło się być spowodowaném, Reskryptem z dnia 12 Listopada 1855 r. L. 25792 postanowić, iż ograniczenia odnoszące się do sprzedaży gorzałki, do tych płynów alkoholicznych niesłodzonych (gorzałki) zastósowane być mają, które mniéj jak 74 procentu normalnego alkoholometru (równe 30° Beaumè) trzymają, gdy przeciwnie przepisy odnoszące się do sprzedaży winnego spirytusu do tych płynów zastósowane być winny, które wyższy stopień, niż powyżéj wyrażono, mają.

Co niniejszém do wiadomości publicznéj podaje się.

Mercandin m. p.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 24. Dezember 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XXIX.

Wydany i rozesłany dnia 24 Grudnia 1855.

47.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen und des Handels vom 11. Dezember 1855,

womit in Vollziehung des Allerhöchsten Handschreibens vom 23. Juli 1855 eine Vorschrift über die Landeskonkurrenz zur Herstellung mehrerer Straßenverbindungen im Krakauer Verwaltungsgebiete erlassen wird.

Um den raschen Ausbau der, mit dem Allerhöchsten Kabinetschreiben vom 23. Juli 1855 bezeichneten Straßenverbindungen im Krakauer Verwaltungsgebiete zu erzielen und der zur Ausführung dieser Bauten berufenen Landeskonkurrenz die thunlichen Erleichterungen zuzuwenden, werden in Gemäßheit des bezogenen Allerhöchsten Kabinetschreibens und mit Genehmigung der Ministerien des Innern, der Finanzen und des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten nachstehende Verfügungen erlassen:

§. 1.

Gegenstand dieser Vorschrift sind die nachfolgend bezeichneten Straßenzüge:

	Meilen.
a) Von der Landesgrenze Deutsch-Batzdorf direkte nach Oświęcim .	3⅝
b) von Oświęcim auf dem rechten Weichsel-Ufer nach Podgórze . .	8⅛
c) von Niepołomice nach Bochnia	3
d) von Gdów über Łapanów, Lipnika, Czchów, Zakluczyn. Gromnik, Cięszkowice, nach Biecz beiläufig	10
e) von Gorlice über Rozdziele nach Zmigród	3⅝

§. 2.

Bei der neuen Anlage dieser Straßenzüge hat die Landeskonkurrenz die sogenannten Roharbeiten, nämlich in der Wesenheit die Erdbewegung jeder Art, die Erzeugung, Zufuhr und Verbreitung des Deckstoffes gegen das im §. 5 festgesetzte, aus dem Staatsschatze zu leistende billige Entgelt zu verrichten, der Aufwand für Kunstarbeiten, als: Brücken-Durchlässe, Stütz- und Terasse-Mauern, Geländer, Bariere-Pflöcke u. d. g. dann die Regieauslage wird vom Staatsschatze getragen. Allein auch bei diesen Kunstarbeiten, wenn sie in eigener Regie der Behörden ausgeführt werden, hat das Land die nöthigen Fuhren und Taglöhner beizustellen.

§. 3.

Die Verpflichtung zu den Naturalarbeiten für die im §. 1 bezeichneten Straßenzüge. haftet dem Staate gegenüber nicht auf den einzelnen Landesbewohnern oder Zughältern, sondern auf den Gemeinden.

47.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Handlu z dnia 11 Grudnia 1855,

którém, w doprowadzeniu do skutku Najwyższego odręcznego pisma z dnia 23 Lipca 1855, wydane zostają przepisy pod względem rozdziału kosztów budowy kilku dróg komunikacyjnych, w okręgu Rządowym Krakowskim.

Mając na celu szybkie doprowadzenie do skutku budowy dróg komunikacyjnych w Okręgu Rządowym Krakowskim, Najwyższém pismem gabinetowém z dnia 23 Lipca 1855 wskazanych, i w myśli ulżenia o ile możności ciężaru tym mieszkańcom okręgu, których wybudowanie dróg tych jest obowiązkiem, wydane zostaje w zastósowaniu się do powyż powołanego Najwyższego pisma gabinetowego i za potwierdzeniem Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Handlu następujące rozporządzenie:

§. 1.

Przedmiotem niniejszego Rozporządzenia są następujące drogi komunikacyjne:

		Mil.
a)	od granicy kraju koronnego Deutsch-Batzdorf, wprost do Oświęcima	$3\frac{6}{8}$
b)	z Oświęcima po prawym brzegu Wisły do Podgórza . .	$8\frac{1}{8}$
c)	z Niepołomic do Bochni	3
d)	z Gdowa przez Łapanów, Lipnika, Czchów, Zakluczyn, Gromnik, Cięszkowice, mniéj więcéj do Biecza	10
e)	z Gorlic przez Rozdziele do Żmigroda	$3\frac{6}{8}$

§. 2.

Przy nowém zakładaniu dróg tych winni są ci mieszkańcy okręgu, którzy do ponoszenia kosztów budowy są z przepisów obowiązani, wykonać roboty tak zwane grube, jako to wszelkie roboty ziemne, tudzież do wytworu, dowozu i rozciągnienia pokładu wierzchniego szosowego odnoszące się, a to za słuszném wynagrodzeniem z skarbu publicznego w §. 5 wyszczególnioném; koszta zaś roboty sztucznéj, jako to mostów, przepustów, murów podpierających i terasowych, poręcz, baryer, kołów itp. tudzież koszta prowadzenia dozoru fabryki, Rząd poniesie. Jednak kraj ma dostarczyć fury i robotników także i do téj roboty sztucznéj, jeżeli takowa w drodze własnéj administracyi przez urzędy prowadzoną będzie.

§. 3.

Zobowiązanie względem Państwa do odbywania robót w naturze do budowy gościńców w §. 1 wyliczonych, nie cięży na pojedynczych mieszkańcach kraju lub właścicielach sprzężajów, lecz na gminach.

§. 4.

Bei jeder der gedachten Straßenherstellungen, sowie nach Umständen hinsichtlich der einzelnen Straßenobjekte, wird auf Grundlage des von den Baubehörden nachzuweisenden Bedarfes, das Gesammtquantum der von der Landeskonkurrenz zu den im §. 2 bezeichneten Arbeiten und Beistellungen zu leistenden Hand- und Zugarbeit, von der Landesregierung festgesetzt. Über die jedesmalige Ausdehnung der Konkurrenz auf bestimmte Gemeinden, und über die Vertheilung der Gesammtarbeitsmenge nach Zug- und Handtagen unter diese Gemeinden, verfügt die Kreisbehörde mit angemessener Berücksichtigung der örtlichen Lage, des Wirthschaftsbedarfes der Gemeinden (z. B. in den Erntezeiten u. dgl.) und der in den Gemeinden vorhandenen Arbeitskräfte.

Die unmittelbare Leitung der zu den erwähnten Straßenzügen beigestellten Konkurrenz, sowie die unmittelbare Kontrole über die Leistungen der Konkurrenzpflichtigen, liegt den zur Bauleitung bestellten Organen des öffentlichen Bandienstes ob, welche wahrgenommene Vernachlässigungen der Konkurrenzleistung den betreffenden Bezirksämtern anzuzeigen haben.

Diese Organe sind verpflichtet die, in Betreff der einzelnen Bauten von der Landesregierung und der Kreisbehörde getroffenen Konkurrenz-Anordnungen, mit Nachdruck und jeder thunlichen Beschleunigung, zum genauen und unaufgehaltenen Vollzug zu bringen, und es wird nöthigenfalls durch Anwendung der, den politischen Behörden zur Vollstreckung ihrer Verfügungen und Erkenntnisse eingeräumten Amtsgewalt dafür gesorgt, daß die Arbeiten von Seite der, zur Konkurrenz jeweilig berufenen Gemeinden, wirklich rechtzeitig und gehörig verrichtet werden.

§. 5.

Für die im Konkurrenzwege verrichteten Straßenarbeiten werden die, aus dem Staatsschatze zu leistenden Vergütungsbeträge mit 15 kr. K. M. für den Handtag, dann mit 1 fl. K. M. für den zweispännigen und von 2 fl. K. M. für den vierspännigen Zugtag festgesetzt; und bestimmt, daß diese Entlohnungen für die ganze Dauer der Bauherstellungen zu gelten haben werden, und daß hiernach die, seit dem 23. Juli 1855 als dem Tage des bezüglichen Kabinetsschreibens geleisteten Arbeiten zu vergüten sind.

Diese Vergütung erfolgt jedoch nicht nach Tagschichten, nämlich nicht nach der Zahl der eben erschienenen Arbeiter und der geleisteten Fuhren, sondern nach der Quantität der verrichteten Arbeiten.

Es ist daher in jedem Bauprojekte (§. 4.) mit Rücksicht auf die vorkommenden Arbeitsgattungen, auf Beschaffenheit der Bevölkerung und der ihr zu Gebote stehenden Werkzeuge und Bespannungen, insbesondere aber auf die Entfernung der Wohnorte von den Arbeitspunkten, auf die Schwierigkeit, zu denselben zu gelangen u. s. w. zu ermit-

§. 4.

Rząd krajowy oznaczy co do każdego pojedynczo z wspomnionych gościńców, albo też według okoliczności co do każdego przedmiotu budowy na tychże gościńcach, na podstawie wykazów potrzeb przez urzędy budownictwa sporządzić się mających, ilość roboty ręcznéj i sprzężaju, w ogólności przez mieszkańców kraju do tego obowiązanych dostarczyć się mającą. Władze zaś obwodowe z uwzględnieniem okoliczności miejscowych, potrzeb gospodarczych gmin (np. czasu zbiorów itp.), tudzież rąk do pracy w pojedynczych gminach znajdujących się, orzecze co do zakresu, w którym leżące gminy mają być do rozkładu pociągnięte, tudzież co do rozdziału na pojedyncze gminy roboty ręcznéj i sprzężaju w ogóle powyżéj oznaczonych.

Bezpośredni zarząd dostarczonych w ten sposób sił roboczych do budowy tych dróg, tudzież kontrola dostarczeń tychże z strony pojedynczych zobowiązanych, należy do urzędników budownictwa przez urząd budowniczy do prowadzenia téj roboty wyznaczonych, którzy o dostrzeżoném zaniedbaniu dostarczeń z strony zobowiązanych właściwy urząd powiatowy zawiadomić są winni.

Urzędnicy ci nadzorczy obowiązani są wszelkie rozporządzenia Rządu krajowego i władz cyrkularnych w przedmiocie zobowiązania stron do dostarczeń i co do każdego pojedynczego przedmiotu budowy wydane, z wszelkim pospiechem i staraniem, dokładnie i bezzwłocznie w wykonanie wprowadzić, i w przypadku, gdyby tego zaszła potrzeba, należy użyć tych środków, jakie służą władzy politycznéj do przeprowadzenia jéj rozporządzeń i decyzyj, ażeby roboty zalecone, przez gminy do wykonania ich zobowiązane, należycie i w swym czasie uskutecznione zostały.

§. 5.

Za roboty w drodze rozkładu do budowy dróg tych użyć się mające, oznacza się wynagrodzenie z strony skarbu publicznego uiścić się miane jak następuje: za jeden dzień pracy ręcznéj 15 kr. m. konw., za furę dwukonną 1 ZłR. m. konw., za cztérokonną 2 ZłR. m. konw., przyczém stanowi się, iż ilość tego wynagrodzenia będzie tą samą na cały czas aż do wykończenia budowy, tudzież iż dostarczone już siły robocze, od dnia 23 Lipca 1855 jako daty Najwyższego pisma gabinetowego, w powyższym stósunku wynagrodzone być mają.

Wszakże wynagrodzenie powyższe nie będzie wypłacone według odbytych w istocie dni, to jest nie według liczby dostarczonych robotników lub fur, ale według ilości wykonanéj w istocie roboty.

Co do każdego zatém przedmiotu budowy (§. 4), ma być z uwzględnieniem potrzebnego rodzaju pracy, stanu ludności i stanu naczyń, tudzież zaprzęgów, któremi rozporządzać jest w stanie, szczególniéj zaś z uwzględnieniem odległości jéj pobytu od przedmiotu pracy, tudzież trudności, jakie napotykać musi, aby się

teln, wie viele Tagarbeiter oder Fuhren zu einem bestimmten Maße der Leistung z. B. zu einer Kubikklafter der vorkommenden Erdbewegung oder der Erzeugung und Zufuhr von Straſſenschotter erforderlich ſind, und nur hiernach ist die Vergütung zu berechnen und zu leisten, selbst wenn thatsächlich mehrere Arbeiter und Fuhren beschäftigt gewesen wären.

§. 6.

Die auf die Konkurrenzleistung Bezug nehmenden Dispoſizionen im Innern der Gemeinde, trifft zunächst die Gemeindevorstehung unter Kontrole des Bezirksamtes; unter derselben Kontrole nimmt die Gemeindevorstehung insbesondere die Vergütung für die geleistete Arbeit in Empfang.

§. 7.

Der Straſſenverwaltung gegenüber ist eine Reluizion der, den Gemeinden obliegenden Natural-Verrichtungen unstatthaft; den Gemeinden bleibt jedoch unbenommen, mit einzelnen Insaſſen wegen Enthebung von der auf ſie entfallenden Natural-Arbeit ein Abkommen zu treffen, wodurch aber an der Verpflichtung der Gemeinde zur vollständigen Leistung der ihr zugewieſenen Verrichtung nichts geändert wird.

§. 8.

Rekurse gegen die nach der gegenwärtigen Verordnung von den politischen Behörden ergehenden Entscheidungen ſind in jedem einzelnen Falle bei der Behörde, gegen deren Ausſpruch rekurrirt wird, zu überreichen.

Rekurse gegen Entscheidungen der Kreisbehörden ſind von dieſen mit der geeigneten Einbegleitung an die Landesregierung, und Rekurse gegen Entscheidungen der Letzteren an das Miniſterium des Innern vorzulegen, welches darüber im Einvernehmen mit dem Miniſterium für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten zu erkennen hat.

§. 9.

Die Rekursfrist wird mit acht Tagen und bei Rekurſen gegen die Entscheidungen der Landesregierung mit vierzehn Tagen vom Zuſtellungstage ausſchließlich gerechnet, festgesetzt, der Tag der Aufgabe auf die Poſt ist gleichfalls als Einbringungstag des Rekurses anzuſehen.

Verfügungen, welche von den politischen Behörden im öffentlichen Intereſſe erlaſſen werden, ſind auch während der offenen Rekursfrist zu vollziehen; wo dieß, bei einer nach der gegenwärtigen Verordnung von der Kreisbehörde oder der Landesregierung erflossenen Entscheidung der Fall ist, „daß nämlich die Entscheidung im Intereſſe des öffentlichen Bandienstes sogleich in Wirksamkeit gesetzt werden soll“ ist dieß in der Entscheidung ausdrücklich anzuführen.

Ausnahmsweise kann, wenn der Gegenstand einen Aufſchub zuläßt, dem Rekurſe eine einhaltende Wirkung dann gewährt werden, wenn der rekurrirenden Partei aus dem

do miejsca pracy téj dostać, wypośrodkowane, wiele dni roboczych lub fur do wykończenia pewnéj ilości pracy, np. do nasypki jednego sążnia kubicznego ziemi, albo do wytworu i dowozu konserwy drogowéj potrzeba, i według tego wyrachowania wypłaci się wynagrodzenie, chociażby w istocie więcéj robotników lub fur użytych było.

§. 6.

Wydawanie stósownych zaleceń co do odbywania robót z rozkładu wynikających, w saméj gminie, należy do przełożonych téjże, pod nadzorem urzędu powiatowego, również i wynagrodzenie za dopełnioną robotę otrzymuje na rzecz gminy jéj przełożony, pod kontrolą urzędu powiatowego.

§. 7.

Zamiana powinności *in natura* od gmin należnych na opłatę pieniężną, nie ma miejsca, o ile się to dotyczy stósunku do władzy drogowéj, wszakże nie jest wzbronioném gminie, ułożyć się z pojedynczymi jéj członkami o zastąpienie opłatą pieniężną włożonych na nich powinności *in natura*, co jednak nie ma żadnego wpływu na obowiązek gminy całéj, wykonania przypadających na nie robót.

§. 8.

Rekursa przeciw decyzyom władz politycznych, które też z mocy niniejszego rozporządzenia wydawać będą, należy złożyć téj władzy, przeciw decyzyi któréj rekurs się zakłada.

Rekursa przeciw decyzyi władz obwodowych, prześlą też władze z stósownem przedstawieniem Rządowi krajowemu do orzeczenia, rekursa zaś przeciw rozporządzeniom Rządu krajowego, przedstawione przez niego zostaną Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, które w porozumieniu z Ministerstwem handlu i budowli publicznych względem takowych zadecyduje.

§. 9.

Termin do założenia rekursu jest dni ośm, przeciw decyzyi zaś Rządu krajowego dni czternaście, od daty doręczenia decyzyi wyłącznie rachując. Dzień oddania na pocztę uważa się zarówno za dzień założenia rekursu.

Rozporządzenia wydane przez władze polityczne dotyczące interesu publicznego, winny być wykonane nawet w terminie do założenia rekursu dozwolonym; gdzie zatém wypadek ten ma miejsce co do decyzyi, przez władzę obwodową lub Rząd krajowy z mocy niniejszego rozporządzenia wydać się mającéj, to jest gdzie „decyzya w interesie publicznéj służby budowniczéj zaraz ma być wykonaną“ należy zastrzeżenie to wyraźnie w decyzyi zamieścić.

Wyjątkowo, gdy przedmiot dopuszcza zwłoki, może rekurs mieć skutek wstrzymujący, jeżeli z bezpośredniego wykonania rozporządzenia ponieść może

unmittelbaren Vollzuge der Entscheidung ein unwiederbringlicher, ungeachtet eines etwa günstigen Erfolges des Rekurses, nicht mehr gut zu machender Schade zugehen würde.

§. 10.

Alle bezüglich der Anlage der Kreisstrassen und Kommunalwege bestehenden Vorschriften finden ihre Anwendung auch auf diese Strassenherstellungen, in soferne sie durch die gegenwärtige Vorschrift nicht aufgehoben oder modifizirt sind.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

48.

Verordnung der Landes-Regierung vom 16. Dezember 1855,

wirksam für das ganze Krakauer Verwaltungsgebiet,

betreffend die Übertragung der Ausfertigung der Legitimazionsscheine für Strazzensammler an die politischen Bezirksbehörden.

Das hohe k. k. Ministerium des Innern hat laut Erlaß vom 17. November 1855 Z. $\frac{14166}{328}$ im Einvernehmen mit dem hohen k. k. Handels-Ministerium und der hohen k. k. obersten Polizeibehörde zu bestimmen befunden, daß die Lizenz- oder vielmehr Legitimazionsscheine zum Strazzensammeln in Zukunft von der politischen Bezirksbehörde, und in Städten, wo die politische Geschäftsführung den städtischen Magistraten übertragen ist, von diesen auszufertigen sind.

In soferne diese Legitimazionsscheine als Reiseurkunden im Inlande benützt werden, müssen sie in der Form von Reiseurkunden ausgefertiget, daher, wenn sich am Ausstellungsorte eine landesfürstliche Polizeibehörde befindet, von dieser zur Reise vidirt und überhaupt nach den für Reiseurkunden geltenden Vorschriften behandelt werden, und es ist sich genau an die bestehenden Vorschriften (Hofkanzlei-Dekret vom 20. Februar 1823 Z. 5070, kundgemacht mit der Gubernial-Verordnung vom 29. März 1823 Z. 14798—Provinzial-Gesetzsammlung für Galizien vom Jahre 1823, Nr. 25, Seite 31) zu halten, welche die unentgeltliche Verabfolgung dieser Legitimazionsscheine an Jedermann vom guten Wohlverhalten anordnen, und eine weitere Beschränkung des in industrieller Beziehung so wichtigen Strazzensammelns nicht gestatten.

Mercandin m. p.

strona szkodę nieodzowną i niedającą się powetować w razie nawet przychylnego rozwiązania rekursu.

§. 10.

Wszystkie przepisy istniejące pod względem zakładania dróg obwodowych i gminnych, mają o tyle do dróg rozporządzeniem tém objętych być zastósowane, o ile niniejszém nie są uchylone lub zmienione.

Baron v. **Bach.** Baron v. **Bruck.** Kawaler v. **Toggenburg.**

48.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 16 Grudnia 1855,

mające moc obowiązującą na cały Okrąg Rządowy krakowski,

dotyczące przeniesienia obowiązku wydawania kart legitymacyjnych dla zbierających szmaty na urzędy powiatowe.

Wysokie Ministerstwo Spraw wewnętrznych, według Reskryptu z dnia 17 Listopada 1855 r. L. $\frac{14166}{328}$ znalazło się być spowodowaném, za porozumieniem się z Ministerstwem handlu i Najwyższą Władzą policyjną, postanowić, aby na przyszłość pozwolenie a raczéj karta legitymacyjna dla zbieraczy szmat, przez polityczne urzędy powiatowe, w miastach zaś, gdzie magistrat wykonywa także władzę polityczną, przez tenże były wydawane.

O ile karty te legitymacyjne służyć mają jako dokument podróżny, o tyle wydawane być mają w formie dokumentu podróżnego, a zatém, jeżeli w miejscu wydania tegoż znajduje się władza policyjna Rządowa, winny być przez tęż do podróży zawizowane, i w ogólności winno być względem nich postępowane według przepisów co do dokumentów podróżnych obowiązujących, które (dekret Kancelaryi Nadwornéj z dnia 20 Lutego 1823 r. L. 5070, ogłoszony przez Rozporządzenie Gubernialne z dnia 29 Marca 1823 r. L. 14798, — Zbiór ustaw prowincyonalnych dla Galicyi z r. 1823 L. 25, str. 31) dokładnie zastósować należy, a które zalecają wydawanie bezpłatne rzeczonych kart legitymacyjnych każdemu używającemu dobréj opinii i wzbraniają kładzenia jakiéjkolwiek dalszéj tamy, tak potrzebnemu pod względem przemysłowym zatrudnieniu.

Mercandin m. p.

Alphabetisches Verzeichniß

der, in dem Krakauer Verwaltungsgebiete vom 1. Jänner bis 31. Dezember 1855 in der zweiten Abtheilung des Landes-Regierungs-Blattes (II. Jahrgang, I. bis XXIX. Stück, Nr. 1 bis 48) kundgemachten Verordnungen *).

A.

Ab — Abol

Abbildung des Sommerlolches, Tollhafers (Lolium temulentum L.) N. 10, S. 32.

Abbrennen des Rothlaufes; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Warnung gegen dasselbe. N. 10, S. 46, §. 16.

Abendstunde, zu welcher alle Gast- und Schanklokalitäten, so wie die Kaffeehäuser zu schließen sind; Bestimmung derselben. Nr. 32, S. 137.

— Festsetzung der Taxe für besondere Bewilligung zum längeren Offenhalten der Gast- und Schanklokalitäten, so wie der Kaffeehäuser, als dieselbe bestimmt ist. Nr. 32, S. 137.

Abgabe; s. Stempelabgabe.

Abhandlung über die Natur des Strahl- und allgemeinen Hufkrebses und dessen radikale Heilung; Kundmachung derselben im Großherzogthume Krakau. N. 25, S. 124, c.

Abladung der Güter vor den Häusern oder Magazinen in Krakau ist schnell zu bewirken, und der dabei abfallende Schmutz ungesäumt wegzuräumen. N. 19, S. 102.

Ablaß an Flüssen und Strömen; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der in Galizien geltenden Bestimmungen über die Anlegung und Veränderung desselben. N. 11, S. 52, §. 1, 2c.

Abolizions- und Reluizions-Verträge; Behandlung jener Lohntage bei der Grund-

Abs — Act

entlastung, bei denen die Bezeichnung, daß sie die Quelle des Verdienstes für Unterthanen bilden sollen, in denselben nicht vorkommt. N. 36, S. 143.

Abschnitt 6 der Verordnung vom 1. April 1853, wegen des Gebrauches der zur Erhebung des Alkoholgehaltes geistiger Flüssigkeiten bestimmten Instrumente, wird zur Geltung gebracht. N. 26, S. 124.

Abstemplung der Kalender; Einhebung der Stempelabgabe in den Standorten der Finanz-Landesbehörden durch dieselbe. N. 22, S. 115.

Abzüge; s. Anlehensabzüge.

Aemtliche Vidirung; s. Vidirung.

Aerarial-Hengste; Kundmachung der Belehrungen zur Beseitigung der, bei Belegung der Landesstutten unter denselben um sich greifenden Nervenlähmungskrankheit im Großherzogthume Krakau. N. 25, S. 123, V.

Aerzte; s. Sanitätspersonale.

Aetherarten; Ausdehnung der Bestimmungen bezüglich der Bereitung und des Verkaufes derselben auf das Großherzogthum Krakau. N. 10, S. 44, §. 13.

Aetherdämpfe; **Aetherdünste;** Ausdehnung der Bestimmungen über die Anwendung derselben mittelst des Einathmens, auf das Großherzogthum Krakau. Nr. 10, S. 44, §. 13.

*) Anmerkung. Zur Erleichterung des Nachsuchens, unter welcher Nummer und Seitenzahl die betreffende Verordnung in dem Landes-Regierungs-Blatte zu finden ist, wurden bei jedem Schlagworte, mit Hinweglassung der Angabe des Stückes, blos zwei Zahlen angeführt, und um deren Unterschied leicht faßlich zu machen, bei der Verordnungsnummer der Buchstab N, dagegen bei der Seitenzahl der Buchstab S vorgesetzt.

Agenden der Finanz-Expositur in Tarnow (mit Ausschluß der den Sanoker Kreis betreffenden Verhandlungen) und jene des Krakauer Bureau's für Rechtssachen; Uebergang derselben an die Finanzprokuraturs-Expositur in Krakau. N. 34, S. 139.

Aktivirung einer eigenen Landesbuchhaltung für das Krakauer Verwaltungsgebiet mit dem Amtssitze in Krakau, vom 1. Juli 1855. N. 21, S. 113.

Alkoholgehalt geistiger Flüssigkeiten; Anwendung ämtlich geprüfter und bezeichneter Instrumente zur Erhebung desselben. Nr. 26, S. 124.

Alkoholhältige unversüßte Flüssigkeit; s. Flüssigkeit.

Alkoholometer, neu vorgeschriebene, ämtlich geprüfte und bezeichnete; Anwendung derselben zur Bestimmung der Stärke des Branntweines und Weingeistes. N. 26, S. 124.

Allerhöchstes Patent; s. Patent.

Altbäuerliche Gründe; s. Gründe.

Amtshandlungen der Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren in Bezug auf die, den Kreisbehörden obliegenden Geschäfte der direkten Steuern; Bestimmungen hierüber. N. 15, S. 80.

— welche den der Kreisbehörde untergeordneten Steuer-Verwaltungs-Organen obliegen; Formulare zur Uebersicht der Ergebnisse der vom Steuer-Inspektor (Unter-Inspektor) bei seiner Dienstreise vorgenommenen Revision derselben. N. 15, S. 93.

Amtsinstrukzion für Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren im neuen Verwaltungs-Organismus. N. 15, S. 80.

Amtssitz der für das Krakauer Verwaltungsgebiet errichteten eigenen Staatsbuchhaltung. N. 21, S. 113.

Amtswirksamkeit; s. Wirksamkeitsbeginn.

Andrychau; Errichtung eines Kommerzial-Waaren-Stempelamtes daselbst. N. 1, S. 2.

Anfang der Wirksamkeit; s. Wirksamkeitsbeginn.

Ankündigung von Apparaten zur Einathmung

der Aetherdämpfe; Ausdehnung des Verbotes derselben auf das Großherzogthum Krakau. N. 10, S. 44, §. 13.

Anlegung neuer Teiche im Großherzogthume Krakau; Festsetzung von Bestimmungen hierüber. N. 5, S. 7.

Anlehensabzüge der Staatsdiener und Pensionisten; Modalitäten bei deren Uebertragung von einer Kasse zur anderen. N. 2, S. 4.

Anmeldung des Handels mit Mehl, Gries und Graupen im Gebiete des ehemaligen Freistaates Krakau. N. 17, S. 98.

Anordnung über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages von in- und vereinsländischen Talg und Unschlitt bei deren Einfuhr in geschlossene Städte; Anwendung derselben auf Krakau. Nr. 16, S. 95.

Anordnungen zur Handhabung der Teichpolizei im Großherzogthume Krakau. N. 5, S. 7.

Anstände, wahrgenommene, wegen Versehung der Schüblinge bei ihrer Weitertransportirung mit entsprechender Bekleidung; Behebung derselben. N. 30, S. 134.

Anstalt; s. Bank-Filial-Eskompte-Anstalt.

Anstalten; s. Findel- Gebär- und Irren-Anstalten.

Ansteckende Pferdekrankheiten; s. Pferdekrankheiten.

Anstellung gedienter Militärs in Zivildiensten; Weg der Bewerbung um dieselbe. Nr. 7, S. 16.

Ansuchen; s. Gesuche.

Anweisung von Bezügen der Staatsdiener und Pensionisten bei anderen Kassen; Vorgang wegen gleichzeitiger Uebertragung ihrer Anlehensabzüge. N. 2, S. 4.

Anwendung ämtlich geprüfter und bezeichneter Alkoholometer zur Erhebung der Stärke des Branntweines und Weingeistes. Nr. 26, S. 124.

— der Anordnung über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages von in- und vereinsländischen Talg und Unschlitt

bei deren Einfuhr in geschlossene Orte auf die Stadt Krakau. N. 16, S. 95.

Anwendung eines bespannten Wagens vom Hausirer zum Transport seiner Waaren von Ort zu Ort; Gestattung derselben. N. 42, S. 182, c.

— der hinsichtlich des Verkaufes von Branntwein und Weingeist bestehenden Grundsätze auf alkoholhältige unversüßte Flüssigkeit in gewerblicher Beziehung; Bestimmung hierüber. N. 46, S. 197.

— der über die Anlage der Kreisstrassen und Kommunalwege bestehenden Vorschriften auch auf die Herstellung mehrerer Strassenverbindungen im Krakauer Verwaltungsgebiete. N. 47, S. 202, §. 10.

Apotheker des Großherzogthumes Krakau; Anweisung derselben, sich vom 1. Februar 1855 genau nach der neuen Arzneitare zu halten. N. 3, S. 4.

— des Großherzogthumes Krakau; Ausdehnung der wegen Aufbewahrung und Verkauf der Gifte bestehenden Vorschriften auf dieselben. N. 10, S. 35, §. 12.

Apparate zum Brennen und Destilliren des Branntweines; s. Brennapparate, Destillirapparate.

zur Einathmung der Aetherdämpfe; Ausdehnung der über die Anfertigung, Anwendung und den Verkauf derselben bestehenden Vorschriften auf das Großherzogthum Krakau. Nr. 10, S. 44, §. 13.

Aquavit; s. Weingeist.

Arbeiter, im Konkurrenzwege zur Herstellung der Strassenverbindungen beigestellte; Bestimmung bezüglich deren Entlohnung. N. 47, S. 200, §. 5.

Arbeitstage; s. Strafarbeitstage.

Armenfond, s. Ortsarmenfond.

Armeninstitut; s. Ortsarmeninstitut.

Armenzweck; Festsetzung der, für Bewilligung zum Offenhalten der Gast- und Schankloka-liäten, so wie der Kaffeehäuser über die Nachts bestimmte Polizeistunde, an die Ge-

meindekasse für denselben einzuzahlenden Taxe. N. 32, S. 137.

Arreststrafe; Umwandlung einer Geldstrafe für Uebertretung der Krakauer Fahrordnung in dieselbe. N. 19, S. 103, §. 15.

Arsenik; Ausdehnung des Verbotes, die, den menschlichen Körper zu berührenden Stoffe mit demselben zu übertünchen, auf das Großherzogthum Krakau. N. 10, S. 26, §. 3.

— s. auch Gifte.

Arzneitaxe im Großherzogthume Krakau am 27. November 1843 eingeführte; Aufhebung derselben. N. 3, S. 4.

— neue; Anweisung der Apotheker im Großherzogthume Krakau, sich vom 1. Februar 1855 genau nach derselben zu halten. N. 3, S. 4.

Aspiranten um Zivilbedienstungen aus dem Stande gedienter Militärs; Bestimmungen über den Weg der Bewerbung, und die Evidenzhaltung derselben. N. 7, S. 16.

Aufbewahrung der Gifte, Ausdehnung der hierüber bestehenden Vorschriften auf das Großherzogthum Krakau. N. 10, S. 35, §. 12.

Auffrischen des ausgegorenen, ausgewitterten oder sauer gewordenen Bieres; Ausdehnung des dießfalls bestehenden Verbotes auf das Großherzogthum Krakau. N. 10, S. 30, §. 8.

Aufhebung der im Großherzogthume Krakau am 27. November 1843 eingeführten Arzneitare. N. 3, S. 4.

— der Unterthänigkeit; Berichtigung der irrigen polnischen Uebersetzung einiger Stellen in dem dieselbe aussprechenden Patente vom 7. September 1848. N. 6, S. 14.

— des Beschlußes des in Krakau bestandenen regierenden Senates vom 18. Februar 1842, über die Erzeugung von Mauer- und Dachziegeln. N. 4, S. 6.

— des Beschlusses des in Krakau bestandenen Senates vom 27. Februar 1824, bezüglich der Erzeugung und des Verkaufes von Seifensiederwaaren. N. 33, S. 138.

— des Verbotes der Erzeugung künstlicher Mi-

neralwässer; Ausdehnung derselben auf das Großherzogthum Krakau. N. 10, S. 46, §. 15.

Aufhebung des Privilegiums der Graupenmacher im Großherzogthume Krakau vom Jahre 1717, dann der ehemaligen Senatsbeschlüsse vom 16. Mai und 19. Oktober 1843. N. 17, S. 98.

— der über die Ausrottung der Raubthiere im Großherzogthume Krakau bisher geltenden gesetzlichen Bestimmungen. N. 23, S. 115.

— des Bureau's für Rechtssachen in Krakau und der Finanzprokuratur-Expositur in Tarnow. N. 34, S. 139.

Aufkreisen des zum Gebrauche minder geeigneten Bieres; Ausdehnung des dießfalls bestehenden Verbotes auf das Großherzogthum Krakau. N. 10, S. 30, §. 8.

Aufladung von Gütern vor den Häusern oder Magazinen in Krakau ist schnell zu bewirken, und der abfallende Schmutz ungesäumt wegzuräumen. N. 19, S. 102.

Auflösung des Bureau's für Rechtssachen in Krakau und der Finanzprokuratur-Expositur in Tarnow. N. 34, S. 139.

— s. auch Aufhebung.

Aufnahme von Personen in öffentliche Gebär- und Findel- dann Irren-Anstalten; Bestimmungen bezüglich derselben. N. 31, S. 135.

Aufstellung der Schiffmühlen; Ausdehnung der dießfalls in Galizien geltenden Vorschriften auf das Großherzogthum Krakau. Nr. 11, S. 53, §. 5 ꝛc.

Aufsuchung eines Mittels gegen die Wasserscheue; Kundmachung einer Erinnerung an das Sanitätspersonale, über die hierzu anzustellenden Versuche im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 124, VI.

Ausdehnung der für Galizien aus Lebenssicherheits- und Gesundheitsrücksichten erlassenen polizeilichen Vorschriften auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 24.

— der in Galizien hinsichtlich der Floßführung und der Strompolizei- und Pflanzungsordnung geltenden Bestimmungen auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 49.

Ausdehnung der in Galizien hinsichtlich der Ausrottung der Raubthiere geltenden Vorschriften auf das Krakauer Gebiet. Nr. 23, S. 115.

— der in Galizien bezüglich der Erbfolge in Bauerngütern giltigen Vorschriften auf das Krakauer Gebiet. Nr. 41, S. 177.

— des für Ostgalizien erflossenen Hofkanzleidekretes vom 28. Jänner 1802, in Betreff der einhaltenden Wirkung der Rekurse im politischen Wege, auf das Krakauer Gebiet. Nr. 9, S. 22.

Ausfertigung der Legitimazionsscheine für Strazzensammler; s. Legitimazionsscheine.

— strafgerichtlicher Auskunftstabellen; s. Auskunftstabellen.

Ausgegorenes Bier; s. Bier.

Ausgewittertes Bier; s. Bier.

Aushilfen im Gelde; Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers zur Bewilligung derselben für Zoll- und Finanzwachbeamte, deren Ernennung der Finanz-Landesbehörde zusteht. Nr. 8, S. 20.

Auskunftstabellen, strafgerichtliche; Kundmachung des Justizministerial-Erlasses vom 5. März 1853 über die Ausfertigung und Behandlung derselben. Nr. 20, S. 105.

Auslagskästen; Ausdehnung des Verbotes der Schaustellung von Apparaten zur Einathmung der Ätherdämpfe in denselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 45, 6.

Ausrottung der Raubthiere; Ausdehnung der in Galizien hierüber geltenden Vorschriften auf das Krakauer Gebiet, gegen Aufhebung der daselbst bisher bestandenden gesetzlichen Bestimmungen. Nr. 23, S. 115.

Außerkraftsetzung; s. Aufhebung.

Austritt der Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer; Verlängerung der Wahlperiode für die all-

Ausw

jährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des hierzu bestimmten Drittheiles. Nr. 12, S. 63.

Ausweise über Strafgelder und Strafarbeitstage für Übertretungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung; Anordnung der Führung und Übergabe derselben an die Straßenbaukommissäre oder Wasserbau-Ingenieure im Krakauer Gebiete. Nr. 11, S. 57, §. 27.

Ausw

Ausweise über verabfolgte Prämien für erlegte Raubthiere; Ausdehnung der Bestimmungen über die Art der jährlichen Einsendung derselben an die Buchhaltung auf das Krakauer Gebiet. Nr. 23, S. 118, III. IV.

Ausweislose; Behebung der Anstände wegen Versehung derselben mit der entsprechenden Bekleidung bei ihrer Weitertransportirung. Nr. 30, S. 134.

B.

Bach — Bau

Bach; s. Mühlgraben.

Bären; Ausdehnung der in Galizien geltenden Vorschriften bezüglich der Ausrottung derselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 23, S. 115.

Bäume; Ausdehnung des Verbotes des Pflanzens derselben auf der Krone oder den Böschungen des Dammes auf das Krakauer Gebiet. Nr. 5, S. 8.

Bahnhöfe; s. Eisenbahnhöfe.

Bank-Filial-Eskompte-Anstalt in Krakau; Wirksamkeitsbeginn und die organische Einrichtung derselben. Nr. 44, S. 185.

Baudienst, öffentlicher; s. Leitung.

Bauerngüter; Ausdehnung der bezüglich der Erbfolge in denselben für Galizien giltigen Vorschriften auf das Krakauer Gebiet. Nr. 41, S. 177.

Bauführungen an Strömen und Flüssen; Ausdehnung der in Galizien hinsichtlich derselben geltenden Anordnungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 52, §. 1 ꝛc.

Bauleitung; s. Leitung.

Baumateriale; Bestimmungen über die Erzeugung und das Normalmaß der Mauer- und Dachziegeln als solches. Nr. 4, S. 6.

Bau — Bef

Bauwerke an Strömen und Flüssen; Ausdehnung der hinsichtlich der Anlegung, Umstaltung u. s. w. derselben in Galizien giltigen Anordnungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 52, §. 1 ꝛc.

Beamte, deren Gehalte auf eine andere Kasse übergehen; Benehmen wegen gleichzeitiger Übertragung ihrer Anlehensabzüge. Nr. 2, S. 4.

— s. auch Finanzwachbeamte, Zollbeamte.

Bedeckung des Landes- und Grundentlastungs-Erfordernisses im Verwaltungsjahre 1856. Nr. 35, S. 141.

Bedeichungen; Ausdehnung der für Galizien bezüglich derselben geltenden Anordnungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 57, §. 30 ꝛc.

Bedienstungen des Zivilstandes; Erneuerung der wesentlichsten Bestimmungen für die Bewerbung gedienter Militärs um dieselben. Nr. 7, S. 16.

Beförderung, kouriermäßige; Gleichstellung in allen Kronländern des Zuschlages zu den gewöhnlichen Gebühren für dieselbe. N. 18, S. 100.

Befugnisse, den Finanz-Landesbehörden durch den Zolltarif, die Staats- und Monopolsordnung in erster Instanz vorbehaltene; Ermächtigung des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers zur Ausübung derselben. Nr. 8, S. 20.

— Entbehrlichkeit derselben für den Firantenhandel. Nr. 42, S. 180.

Beginn der Wirksamkeit; s. Wirksamkeitsbeginn.

Begünstigung, ausnahmsweise, für die Professoren aller Fakultäten bezüglich der Einkommensteuerbemessung von Kollegiengeldern und Rigorosumstaxen. Nr. 45, S. 196.

Behandlung der Lohntage; s. Lohntage.

— der strafgerichtlichen Auskunftstabellen; s. Auskunftstabellen.

— der von wüthenden Hunden verletzten Menschen; s. Menschen.

Behebung wahrgenommener Anstände wegen Versehung der Schüblinge mit der entsprechenden Bekleidung bei ihrer Weitertransportirung. Nr. 30, S. 134.

Beheizung der Gastzimmer in den Einkehrhäusern; Einführung des Tarifes mit Angabe der Preise für dieselbe. Nr. 29, S. 132.

Behörden, zwei verschiedene, die Einstellung und Anweisung der Gebühren der Staatsdiener und Pensionisten verfügende; Vorgang derselben bezüglich der gleichzeitigen Übertragung ihrer Anlehensabzüge. Nr. 2, S. 4.

Beimischung, gesundheitsschädliche, dem Branntweine; Ausdehnung der wegen Untersuchung derselben für Galizien bestehenden Anordnungen auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 33, §. 11.

Beisitzer und deren Stellvertreter für die Handelssenate der Gerichtshöfe erster Instanz; Bestimmungen über die Wahl und Ernennung derselben. Nr. 39, S. 173.

Bekenntnisse, spezielle, der Fakultätsprofessoren zur Einkommensteuerbemessung von Kollegiengeldern und Rigorosumstaxen; Entbehrlichkeit der Anforderung derselben. Nr. 45, S. 196.

Bekleidung; Behebung wahrgenommener Anstände wegen Versehung der Schüblinge bei deren Weitertransportirung mit derselben. Nr. 30, S. 134.

Belegung der Landesstutten; Kundmachung der Belehrungen zur Beseitigung der Nervenlähmungskrankheit unter den dazu verwendeten Ärarial-Hengsten im Krakauer Gebiete. Nr. 25, S. 123, V.

Belehrung über das bei Reinigung der Stallungen nach ansteckenden Pferdekrankheiten zu beobachtende Verfahren. Nr. 28, S. 129.

Belehrungen zur Beseitigung der unter den zur Belegung der Landesstutten verwendeten Ärarial-Hengsten um sich greifenden Nervenlähmungskrankheit; Kundmachung derselben im Krakauer Gebiete. Nr. 25, S. 123, V.

Beleuchtung der Gastzimmer in den Einkehrhäusern; Einführung des Tarifes mit Angabe der Preise hiefür. Nr. 29, S. 132.

Belohnungen im Gelde; Ermächtigung des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers zur Bewilligung derselben für Zoll- und Finanzwachbeamte, deren Ernennung der Finanz-Landesbehörde zusteht. Nr. 8, S. 20.

— für erlegte Raubthiere; s. Prämien.

Bemessung der Einkommensteuer von Kollegiengeldern und Rigorosumstaxen; ausnahmsweise Begünstigung für alle Fakultätsprofessoren bezüglich derselben. Nr. 45, S. 196.

Benennung künstlicher Mineralwässer; Ausdehnung der hierüber für Galizien geltenden Vorschrift auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 46, §. 15.

Berauschte Fuhrleute oder Kutscher; Bestimmungen der Fahrordnung für Krakau hinsichtlich derselben. Nr. 19, S. 102, §. 7.

Bereitung der Ätherarten; s. Ätherarten.

Berichtigung der polnischen Übersetzung des Patentes vom 7. September 1848 über die Aufhebung der Unterthänigkeit. Nr. 6, S. 14.

Berufungen gegen Entscheidungen des Amtsdirektors in Zoll- und Monopolssachen; Recht des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers, in zweiter Instanz hierüber zu entscheiden. Nr. 8, S. 20.

Beschädigungen durch die Floßführer; Ausdehnung der in Galizien hinsichtlich derselben geltenden Bestimmungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 49.

Beschäftigung, freie; Erklärung des Seifensiedergewerbes im Krakauer Gebiete als solche. Nr. 33, S. 138.

Beschlüsse des Senates; s. Senatsbeschlüsse.

Beschränkung des Verschleißes des Viehleckfalzes. Nr. 27, S. 127.

Beschränkungen des Erbrechtes in Bauerngütern; Ausdehnung der dießfalls für Galizien giltigen Vorschriften auf das Krakauer Gebiet. Nr. 41, S. 177.

— hinsichtlich des Verkaufes von Branntwein bestehende; Bestimmungen über die Anwendung derselben auf alkoholhältige unversüßte Flüssigkeit in gewerblicher Beziehung. Nr. 46, S. 197.

Beschuldigte, wegen eines Verbrechens oder Vergehens abgeurtheilte; Kundmachung des Justizministerial-Erlasses vom 5. März 1853 über die Ausfertigung und Behandlung strafgerichtlicher Auskunftstabellen für dieselben. Nr. 20, S. 105.

Beschwerden über Beanständigung eines Branntweines; Ausdehnung der für Galizien erlassenen Bestimmung bezüglich des Instanzenzuges bei denselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 34.

— s. auch Rekurse.

Beseitigung der Nervenlähmungskrankheit; s. Nervenlähmungskrankheit.

Besoldungen; s. Gehalte.

Besoldungsvorschüsse; s. Gehaltsvorschüsse.

Bespannte Wägen; s. Wägen, bespannte.

Besteuerung von Kollegiengeldern und Rigorosumstaxen; ausnahmsweise Begünstigung für alle Fakultätsprofessoren hinsichtlich derselben. Nr. 45, S. 196.

Bestimmung, welche alkoholhältige unversüßte Flüssigkeit als Branntwein, und welche als Weingeist in gewerblicher Beziehung zu behandeln ist. Nr. 46, S. 197.

Bestimmungen zur Handhabung der Teichpolizei im Krakauer Gebiete. Nr. 5, S. 7.

— hinsichtlich der Floßführung und der Strompolizei- und Pflanzungsordnung in Galizien geltende; Ausdehnung derselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 49.

— allgemeine, der Amtsinstruktion für die Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren. Nr. 15, S. 90, III.

— über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages von in- und vereinsländischen Talg und Unschlitt bei deren Einfuhr in geschlossene Orte; Anwendung derselben auf Krakau. Nr. 16, S. 95.

— des Privilegiums der Graupenmacher im Krakauer Gebiete vom Jahre 1717 und der Senatsbeschlüsse der freistädtischen Regierung vom Jahre 1843; Aufhebung derselben. Nr. 17, S. 98.

— gesetzliche, bezüglich der Ausrottung der Raubthiere im Krakauer Gebiete bisher geltende; Aufhebung derselben. Nr. 23, S. 115.

— wegen künftiger Aufnahme in öffentliche Gebär- und Findel- dann Irren-Anstalten, und wegen Einbringung der Verpflegskosten für in denselben untergebrachte Personen. Nr. 31, S. 135.

Bestreitung der Verpflegskosten für in Irrenanstalten untergebrachte, unbemittelte Geisteskranke; Bestimmungen hierüber. Nr. 31, S. 135.

Besuch der Jahr- und Wochenmärkte durch Hausirer. Nr. 42, S. 180.

Betr — Bl

Betrieb des Seifensiedergewerbes im Krakauer Gebiete; Erklärung desselben als eine freie Beschäftigung. N. 33. S. 138.

Bettler, aufgegriffene; Versehung derselben mit der entsprechenden Bekleidung bei ihrer Weitertransportirung. N. 30, S. 134.

Bewerbung gedienter Militärs um Zivilanstellungen; Bestimmungen hierüber. Nr. 7, S. 16.

Bewilligung, besondere, zum längeren Offenhalten der Gast- und Schanklokalitäten, sowie der Kaffeehäuser, über die hierzu Nachts bestimmte Polizeistunde; Festsetzung der Taxe hiefür. N. 32, S. 137.

— behördliche; Ausdehnung der für Galizien giltigen Vorschriften, wornach Niemand ohne dieselbe zugleich zwei bestiftete Bauerngüter besitzen, und die zu einem Bauerngute gehörigen Stiftgründe zerstücken darf, auf das Krakauer Gebiet. N. 41, S. 177.

Bezirksämter; Einfluß derselben auf die Speise- und Futter-Tarifspreise in Gast- und Einkehrhäusern. N. 29, S. 132.

— Uebertragung der Ausfertigung der Legitimazionsscheine für Strazzensammler an dieselben. N. 48, S. 202.

Bezirksbehörden; s. Bezirksämter.

Bezirksvorsteher; s. Kameral-Bezirksvorsteher.

Bezüge der Fakultätsprofessoren; s. Kollegiengelder, Rigorosumstaxen.

Bier, ausgegorenes, ausgewittertes oder saueres; Ausdehnung des für Galizien erlassenen Verbotes des Auffrischens desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 30, §. 8.

Blei; Ausdehnung des Verbotes, die den menschlichen Körper zu berührenden Stoffe damit zu

Blut — Bur

übertünchen, auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 26, §. 3.

Blutegel; Verkaufspreis derselben für Apotheker im Krakauer Gebiete. N. 3, S. 4.

Böschungen eines Teichdammes im Krakauer Gebiete; Verbot des Pflanzens der Bäume auf denselben. N. 5, S. 8.

Branntwein, verkäuflicher; Ausdehnung der für Galizien erlassenen Bestimmungen über die Art der Untersuchung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 33, §. 11.

— Anwendung neu vorgeschriebener, ämtlich geprüfter und bezeichneter Instrumente zur Erhebung der Stärke desselben. N. 26, S. 124.

— Bestimmung, welche alkoholhältige unversüßte Flüssigkeit in gewerblicher Beziehung als solcher zu behandeln ist. N. 46, S. 197.

— **-Brennapparate;** s. Brennapparate.

— **-Destillirapparate;** s. Destillirapparate.

Brennapparate, kupferne, für Branntwein; Ausdehnung der in Galizien geltenden Aufhebung der Verzinnung derselben und der an deren Stelle getretenen Vorsichtsmaßregeln auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 33, §. 11.

Brücken; Ausdehnung der in Galizien für Floßführer geltenden Bestimmungen zur Vermeidung der Beschädigungen an denselben auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 49.

Buchhaltung; s. Landesbuchhaltung, Staatsbuchhaltung.

Bürsten nach ansteckenden Pferdekrankheiten sind zu verbrennen. N. 28, S. 129.

Bureau für Rechtssachen in Krakau; Auflösung desselben. N. 34, S. 139.

C.

(Siehe unter **K** und **Z**).

D.

Dach

Dachziegel; Feststellung einer Norm für die Erzeugung derselben. N. 4, S. 6.

Däm

Dämme; Bestimmungen zur Handhabung der Teichpolizei, bezüglich der Herstellung der-

selben im Krakauer Gebiete. N. 5, S. 7.

Dämpfe; s. Aetherdämpfe, Apparate.

Darstellung, tabellarische, des Unterschiedes zwischen Milzbrand, Lungenseuche, Ruhrseuche und Rinderpest; Kundmachung derselben im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 123.

Dekret; s. Hofkanzleidekret, Verordnung.

Desinfekzion der Stallungen, Häute und Rüstungsorten nach ansteckenden Pferdekrankheiten; Modifikazionen der Belehrung über das zu beobachtende Verfahren dabei. N. 28, S. 129.

Destillirapparate, kupferne, für Branntwein; Ausdehnung der in Galizien geltenden Aufhebung der Verzinnung derselben und der an deren Stelle getretenen Vorsichtsmaßregeln auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 33, §. 11.

Detailverkauf von Unschlittkerzen und sonstigen Seifensiederwaaren in Krakau, den Mitgliedern der Seifensiederzunft vorbehaltener; Aufhebung desselben. N. 33, S. 138.

Diener des Staates; s. Staatsdiener.

Dienstbotenordnung, provisorische; Hinausgabe derselben für das ganze Regierungsgebiet ohne die Hauptstadt Krakau. N. 14, S. 67.

Dienstreise; s. Ergebnisse.

Dienststellen im Zivilstande; Bestimmungen bezüglich der Bewerbung gedienter Militärs um dieselben. N. 7, S. 16.

Direkte Steuern; s. Steuern, direkte.

Disziplinarbehandlung der Respizienten; Einräumung derselben dem Krakauer Kameral-Bezirksvorsteher. N. 8, S. 20.

Drittheil der Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer, zum Austritte bestimmter; Verlängerung der Wahlperiode für die alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen desselben. N. 12, S. 63.

Dünste; s. Aetherdünste.

E.

Egel; s. Blutegel.

Eimer; s. Wassereimer.

Einathmen der Aetherdämpfe; s. Aetherdämpfe.

Einathmungsapparate für Aetherdämpfe; Ausdehnung der über die Anfertigung, Anwendung und den Verkauf derselben bestehenden Vorschriften auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 44, §. 13.

Einbringung, künftige, der Verpflegskosten; s. Verpflegskosten.

Einführung der in Galizien für die Floßführung und die Strompolizei- und Pflanzungsordnung geltenden Bestimmungen im Krakauer Gebiete. N. 11, S. 49.

— der neuen Arzeneitaxe vom 1. Februar 1855 im Krakauer Gebiete. N. 3, S. 4.

— der Speise-, Getränke- und Futter-Tarifspreise in Gast- und Einkehrhäusern. N. 29, S. 132.

— eines Normalmaßes für Mauer- und Dachziegel. N. 4, S. 6.

Einfuhr von Talg und Unschlitt inländischen und vereinsländischen Ursprunges nach Krakau; Bestimmungen über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages hiebei. N. 16, S. 95.

Einfuhrsverbot des Haarfärbungsmittels „Sélénite"; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 28, III.

— der Struve'schen Mineralwässer; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 45, §. 14.

Eingaben, periodische, über Treibjagden auf Raubthiere; Ausdehnung der zu unterbleibenden Einsendung derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 23, S. 119, IV.

Einhaltende Wirkung; s. Wirkung.

Einhebung der Stempelabgabe von Kalendern durch deren Abstemplung. N. 22, S. 115.

— der Verzehrungssteuer und des Gemeindezu-

schlages von Talg und Unschlitt inländischen und vereinsländischen Ursprunges bei deren Einfuhr nach Krakau. N. 16, S. 95.

Einhebung der Verzehrungssteuer für das Verwaltungsjahr 1856. N. 24, S. 121.

— der Zuschläge zu den direkten Steuern im Verwaltungsjahre 1856 zur Bedeckung des Landes- und Grundentlastungs-Erfordernisses. N. 35, S. 141.

Einkehrhäuser; Einführung der Speise-, Getränke- und Futter-Tarifspreise in denselben. N. 29, S. 132.

Einkommensteuer von stehenden Bezügen; Einhebung der Zuschläge zu derselben im Verwaltungsjahre 1856 zur Bedeckung des Landes- und Grundentlastungs-Erfordernisses. N. 35, S. 141.

— von Kollegiengeldern und Rigorosumstaxen; ausnahmsweise Begünstigung für alle Fakultätsprofessoren zur Bemessung derselben. N. 45, S. 196.

Einlaß aus einem Flusse oder Strome; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der in Galizien geltenden Bestimmung über die Anlegung und Veränderung desselben. N. 11, S. 52, §. 1, ꝛc.

Einrichtung, organische, der in Krakau errichteten Bank-Filial-Eskompte-Anstalt. Nr. 44, S. 185.

Einschreiten um Erneuerung von Hausirbewilligungen; s. Gesuche, Hausirbewilligungen.

Einstellung von Bezügen der Staatsdiener und Pensionisten bei einer Kasse gegen Anweisung derselben bei einer anderen Kasse; Vorgang wegen gleichzeitiger Uebertragung ihrer Anlehensabzüge. N. 2, S. 4.

Eintreibung landesfürstlicher Steuerrückstände; Bekanntgebung einer provisorischen Exekutionsordnung für dieselbe. N. 37, S. 143.

Eisenbahnen; Bestimmungen über die Errichtung von Restaurazionen in den Bahnhöfen,

Stazionsgebäuden und sonstigen Lokalitäten derselben. N. 40, S. 177.

Eisenbahnhöfe; Bestimmungen bezüglich der Errichtung von Restaurazionen in denselben. N. 40, S. 177.

— Bestimmungen bezüglich der Errichtung von Stellfuhren von und zu denselben. N. 43, S. 182.

Eisenbahnstazionen; Geltung der Anordnung wegen Einführung der Speise- und Getränke-Tarifspreise in Gast- und Einkehrhäusern für dieselben. N. 29, S. 132.

Entlohnungen der im Konkurrenzwege zur Herstellung mehrerer Straßenverbindungen verrichteten Arbeiten; Bestimmungen hierüber. N. 47, S. 200, §. 5.

Entschädigung der Lohntage; s. Lohntage.

— volle; Leistung derselben für ein erzeugtes und verkauftes unmaßhältiges, schlecht gearbeites und gebranntes Ziegelmateriale. N. 4, S. 6.

Entscheidungen, auf den erweiterten Wirkungskreis des Krakauer Kameral-Bezirks-Vorstehers sich beziehende; Bestimmungen hinsichtlich derselben. N. 8, S. 20.

— über die im Landeskonkurrenzwege herzustellenden Straßenverbindungen; Bestimmung, wo und in welcher Frist die Rekurse dagegen zu überreichen sind. Nr. 47, S. 201, §§. 8, 9.

Entwurf einer Erinnerung an das Sanitätspersonale, über die Behandlung der von wüthenden Hunden verletzten Menschen, und über die zur Aufsuchung eines Mittels gegen die Wasserscheue anzustellenden Versuche; Kundmachung desselben im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 124, VI.

Epizootien; Modifikazionen der Belehrung über das Verfahren bei Reinigung der Stallungen nach ansteckenden Pferdekrankheiten zur Verhinderung des Weiterausbreitens derselben. N. 28, S. 129.

Erbfolge in Bauerngütern; Ausdehnung der für Galizien bezüglich derselben giltigen Vor-

schriften auf das Krakauer Gebiet. N. 41, S. 177.

Erbpacht; Ausdehnung der für Galizien bezüglich der Erbfolge in Bauerngütern giltigen Vorschriften auf jene Gründe im Krakauer Gebiete, welche durch die Ruralkommission auf Staats-, Fonds- oder Privatgütern in denselben vergeben worden sind. N. 41, S. 177.

Erfordernisse; s. Grundentlastungserfordernisse, Landeserfordernisse.

Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Drittheiles der Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer, alljährlich vorzunehmende; Verlängerung der Wahlperioden für dieselben. N. 12, S. 63.

Ergebnisse der vom Steuerinspektor (Unterinspektor) bei seiner Dienstreise vorgenommenen Revision der Amtshandlungen, welche den der Kreisbehörde untergeordneten Steuerverwaltungs-Organen obliegen; Formulare zu der Uebersicht derselben. N. 15, S. 93.

Erhebung der Stärke geistiger Flüssigkeiten; s. Flüssigkeiten.

Erinnerung an das Sanitätspersonale; s. Entwurf.

Erläuterungen zum Hausirgesetze vom 4. September 1852 und zur Vollzugsvorschrift desselben vom 22. November 1852. Nr. 42, S. 180.

Erlaß des Justizministeriums vom 5. März 1853, über die Ausfertigung und Behandlung strafgerichtlicher Auskunftstabellen; Kundmachung desselben. N. 20, S. 105.

Erledigung des Ansuchens um Erneuerung von Hausirbewilligungen; Vermeidung jeder ungerechtfertigten Verzögerung dabei. Nr. 13, S. 65.

Ernennung der Beisitzer und deren Stellvertreter für die Handelssenate der Gerichtshöfe erster Instanz; Recht hierzu. N. 39, S. 173.

— der Finanzwach-Respizienten; Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-

Bezirksvorstehers bezüglich derselben. Nr. 8, S. 20.

Erneuerung der Hausirbewilligungen; s. Hausirbewilligungen.

Errichtung einer eigenen Staatsbuchhaltung in Krakau. Nr. 21, S. 113.

— eines Kommerzial-Waaren-Stempelamtes in Andrychau. Nr. 1, S. 2.

— von Restaurazionen in Bahnhöfen, Stazionsgebäuden und sonstigen Lokalitäten der Eisenbahnen; Bestimmungen hierüber. Nr. 40, S. 177.

— von Stellfuhren von und zu den Eisenbahnhöfen; Bestimmungen bezüglich derselben. N. 43, S. 182.

Ersatz der Verpflegskosten für in öffentlichen Gebär- und Findel- dann Irren-Anstalten untergebrachte Personen; Bestimmungen wegen Einbringung desselben. Nr. 31, S. 135.

Ersatzmänner der Mitglieder der Krakauer Handels- und Gewerbekammer; Verlängerung der Wahlperiode für die alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Drittheiles derselben. Nr. 12, S. 63.

— der Mitglieder der Krakauer Handels- und Gewerbekammer; Wahlordnung für dieselben. Nr. 38, S. 156.

— s. auch Stellvertreter.

Erste Instanz; s. Gerichtshöfe erster Instanz.

Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers. N. 8, S. 20.

Erwerbsteuerschein; Lösung desselben für den Handel mit Mehl, Gries und Graupen im Krakauer Gebiete. Nr. 17, S. 98.

— Lösung desselben zum Betriebe der Erzeugung und des Verschleißes von Seifensiederwaaren im Krakauer Gebiete. Nr. 33, S. 138.

— Lösung desselben zum Betriebe eines Markt- (Fieranten-) Handels. Nr. 42, S. 180.

Erz — Eßg

Erzeugung der Dach- und Mauerziegeln; Feststellung einer Norm für dieselbe. N. 4, S. 6.
— des Haarfärbungsmittels „Sélénite"; Ausdehnung des dießfälligen Verbotes auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 28, III.
— des Knallsilbers und Knallquecksilbers, dann der Zündhütchen und Knallpräparate; Ausdehnung der Vorschrift hierüber auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 29, §. 4.
— künstlicher Mineralwässer; Ausdehnung der Aufhebung des Verbotes derselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 46, §. 15.
— von Unschlittkerzen und sonstigen Seifensiederwaaren im Krakauer Gebiete; Erklärung derselben als eine freie Beschäftigung. Nr. 33, S. 138.
— s. auch Verfertigung.

Eskompte-Anstalt; s. Bank-Filial-Eskompte-Anstalt.

Eßgeschirre aus Pakfong; Ausdehnung der Vorsichtsmaßregeln wegen Verfertigung

Eff — Ext

und Verkauf derselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 29, §. 6.

Essigäther; Ausdehnung der Bedingungen und Vorsichten für die Bereitung und den Verkauf desselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 44, §. 13.

Evidenz der für gediente Militärs vorbehaltenen Zivilbedienstungen und der hiezu berufenen Aspiranten. Nr. 7, S. 18.

Exekuzionsordnung, provisorische, für die Eintreibung landesfürstlicher Steuerrückstände. Nr 37, S. 143.

Expositur der Finanzprokuratur in Tarnow; Auflösung derselben und Übergebung ihrer Agenden an jene in Krakau. N. 34, S. 139.

Extraposten, kouriermäßig zu befördernde; Gleichstellung des Zuschlages zu den gewöhnlichen Beförderungsgebühren bei denselben. Nr. 18, S. 100.

F.

Fab — Fah

Fabrikazion; s. Erzeugung, Verfertigung.

Fachbaum an Flüssen und Strömen; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der in Galizien bezüglich der Anlegung und Veränderung desselben geltenden Anordnungen. Nr. 11, S. 52, §. 1, ꝛc.

Fälschung des Branntweines; Ausdehnung der Bestimmungen über die Art der Untersuchung derselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 33, §. 11.

Färbungsmittel für Haare; s. Haarfärbungsmittel.

Fahren, schnelles; Untersagung desselben in der Hauptstadt Krakau. Nr. 19, S. 102, §. 8.

Fahrordnung für die Hauptstadt Krakau. Nr. 19, S. 102.

Fahrpassage darf durch die, vor Häusern oder Verkaufsgewölbern in der Hauptstadt Kra-

Fah — Far

kau wartenden Wägen nicht beirrt werden. Nr. 19, S. 102.

Fahrwege; Bestimmungen für das Großherzogthum Krakau wegen Anlegung der Teichdämme, welche zugleich als solche zu dienen haben. Nr. 5, S. 7.

Fahrzeuge; Einführung der Strompolizei- und Pflanzungsordnung im Krakauer Gebiete, zur Vermeidung der Beschädigungen und Unglücksfälle an Wasserwerken, Brücken u. dgl. durch dieselben. Nr. 11, S. 49.

Fakultäten aller Universitäten; ausnahmsweise Begünstigung für die Bemessung der Einkommensteuer von Kollegiengeldern und Rigorosumstaxen der Professoren an denselben. Nr. 45, S. 196.

Farben, der Gesundheit schädliche und unschädliche; Ausdehnung der Bestimmungen über

die Verwendung derselben zum Färben des des Spielzeuges für Kinder und der Zuckerbäckerwaaren auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 26, §. 3.

Fassionen; s. Bekenntnisse.

Felle von jungen Raubthieren; s. Prüfung.

Filial-Eskompte-Anstalt; s. Bank-Filial-Eskompte-Anstalt.

Finanzprokuratur in Lemberg; Übernahme der den Sanoker Kreis betreffenden Verhandlungen von der aufgelösten Tarnower Expositur durch dieselbe. Nr. 34, S. 139.

Finanzprokuratur-Expositur in Tarnow; Auflösung derselben, und Überweisung ihrer Agenden an die Expositur in Krakau und bezüglich des Sanoker Kreises an die Finanzprokuratur in Lemberg. Nr. 34, S. 139.

Finanzwachbeamte; Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers bezüglich derselben. N. 8, S. 20.

Finanzwach-Respizienten; s. Respizienten.

Findelanstalten, öffentliche; Bestimmungen über die Aufnahme von Personen in dieselben und die Einbringung ihrer Verpflegskosten. Nr. 31, S. 135.

Firantie; Erläuterungen zum Hausirpatente vom 4. September 1852 in Absicht auf die Ausübung derselben. Nr. 42, S. 180.

Fischer; Ausdehnung der, über das Verhalten derselben für Galizien geltenden Anordnungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 53, §. 10.

Fischfang; Ausdehnung der für Galizien geltenden Bestimmungen wegen Herstellung und Beseitigung von Vorrichtungen zu demselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 53, §. 10.

Fischrechen; Bestimmungen zur Handhabung der Teichpolizei im Krakauer Gebiete über die Art ihrer Anlegung. Nr. 5, S. 7.

Fleckfieber; Ausdehnung des für Galizien erlassenen Verbotes der Verwendung von Kupfergeschirren bei denselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 30, §. 9.

Fleischselcher; Ausdehnung des für Galizien erlassenen Verbotes der Verwendung von Kupfergeschirren bei denselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 30, §. 9.

Fliegenstein; Kundmachung der gesetzlichen Vorsichten, unter welchen den Material-Waarenhändlern im Krakauer Gebiete der Verkauf desselben gestattet wird. Nr. 10, S. 44, IV.

Flösser; Ausdehnung der in Galizien geltenden Bestimmungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung über das Verhalten derselben zur Vermeidung von Beschädigungen und Unglücksfällen auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 54, §. 12 ꝛc.

Floßeigenthümer; Ausdehnung der in Galizien geltenden Bestimmungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung über deren Pflichten und Verhalten auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 54, §. 12 ꝛc.

Floßführung; Ausdehnung der hinsichtlich derselben in Galizien geltenden Bestimmungen zur Verhütung von Beschädigungen und Unglücksfällen durch dieselbe auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 49.

Floßhacken, zur Versehung der Fahrzeuge; Muster desselben. Nr. 11, S. 50.

Flüsse, schiffbare; Ausdehnung der in Galizien bezüglich der Bauführungen an denselben und wegen Reinhaltung derselben geltenden Anordnungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 49, 52, 55.

Flüssigkeit, alkoholhältige, unversüßte; Bestimmung, welche derselben als Branntwein, und welche als Weingeist in gewerblicher Beziehung zu behandeln ist. Nr. 46, S. 197.

Flüssigkeiten, geistige; Anwendung des Abschnittes 6 der Handelsministerial-Verordnung vom 1. April 1853, in Betreff des Gebrauches der zur Erhebung des Alkoholgehaltes

derselben neu vorgeschriebenen, ämtlich geprüften und bezeichneten Instrumente. Nr. 26, S. 124.

Fondsgüter im Großherzogthume Krakau; s. Gründe.

Form des Ansuchens um Erneuerung von Hausirbewilligungen. Nr. 13, S. 65.

— zur Ausfertigung der Legitimazionsscheine für Strazzensammler, wenn solche im Inlande benützt werden. Nr. 48, S. 202.

Formulare eines Ausweises über die, in einem Solarjahre für den Strassen- oder Wasserbaufond eingegangenen Strafbeträge und zur Disposizion stehenden Strafarbeitstage. Nr. 11, S. 62.

— zu einer Übersicht der Ergebnisse der vom Steuerinspektor (Unterinspektor) bei seiner Dienstreise vorgenommenen Revision der Amtshandlungen, welche den der Kreisbehörde untergeordneten Steuer-Verwaltungsorganen obliegen. Nr. 15, S. 93.

— zu strafgerichtlichen Auskunftstabellen. N. 20, S. 112.

Frachtgelegenheit; Gestattung den Hausirern, sich derselben zum Transporte ihrer Waaren von Ort zu Ort zu bedienen. Nr. 42, S. 182 c.

Freie Beschäftigung; s. Beschäftigung.

Freigebung des Handels mit Mehl, Gries und Graupen im Krakauer Gebiete. Nr. 17, S. 98.

Freigebung des Seifensiedergewerbes im Krakauer Gebiete. Nr. 33, S. 138.

Freistädtische Regierung, ehemalige; s. Regierung.

Fristbestimmung zur Einbringung der Rekurse gegen Entscheidungen über die Konkurrenzleistung zur Herstellung der Strassenverbindungen. Nr. 47, S. 201, §. 9.

Fuhren; s. Stellfuhren.

Fuhrleute, berauschte; Bestimmungen der Fahrordnung für Krakau hinsichtlich derselben. Nr. 19, S. 102, §. 7.

Fuhrwerke; Bekanntmachung der Fahrordnung für die Hauptstadt Krakau bezüglich derselben. Nr. 19, S. 102.

Füttern der Pferde auf Strassen oder Plätzen im Inneren der Stadt Krakau; Verbot desselben. Nr. 19, S. 102.

Funkzionen des Kommerzial-Waaren-Stempelamtes zu Andrychau; Versehung derselben durch den dasigen Finanzwach-Respizienten. Nr. 1, S. 2.

Fußbekleidung; Versehung der Schüblinge bei deren Weitertransportirung damit. Nr. 30, S. 134.

Fußwege; Verbot, dieselben in der Hauptstadt Krakau durch Fuhrwerke und Pferde zu befahren und zu betreten. Nr. 19, S. 102.

Futter; Einführung der Tarifspreise in Gast- und Einkehrhäusern für dasselbe. Nr. 29, S. 132.

G.

Gässen des Stadtbezirkes Krakau; Verbot, in denselben einem im Trabe vorausfahrenden Wagen vorzufahren. Nr. 19, S. 103, §. 10.

Galizien; Ausdehnung der für dasselbe geltenden mehreren gesetzlichen Bestimmungen auf das Krakauer Gebiet; s. Krakau.

Gasthäuser; Anordnung der Preiszettel (Tarife) für Speisen, Getränke und sonstige Erfordernisse in denselben. Nr. 29, S. 132.

Gastlokalitäten; Bestimmung der Polizeistunde, zu welcher Nachts dieselben zu schließen sind, und der Taxe für besondere Bewilligung zum längeren Offenhalten derselben. Nr. 32, S. 137.

— in den Bahnhöfen; Bestimmungen bezüglich der Errichtung von Restaurazionen in denselben. Nr. 40, S. 177.

Gastzimmer; Einführung des Tarifes, worin die Preise für dieselben, deren Beleuchtung und Beheizung anzugeben sind, in Gast- und Einkehrhäusern. Nr. 29, S. 132.

Gebäranstalten, öffentliche; Bestimmungen über die Aufnahme von Personen in dieselben und sohinnige Einbringung ihrer Verpflegskosten. Nr. 31, S. 135.

Gebrauch der Pakfong-Geschirre; s. Pakfong-Geschirre.

— der zur Prüfung der Stärke geistiger Flüssigkeiten vorgeschriebenen Instrumente; s. Alkoholometer.

— des Schwefels; s. Schwefel.

Gediente Militärs; s. Militärs.

Gefäße, kupferne; Ausdehnung des Verbotes der Verwendung derselben bei Fleischselchern, Flecksiedern und ähnlichen Gewerbsleuten auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 30, §. 9.

Gehalte der Staatsdiener; Modalitäten, wenn die Erfolgung derselben auf eine andere Kasse übergeht, bezüglich der gleichzeitigen Übertragung der Anlehensabzüge solcher Beamten. Nr. 2, S. 4.

Gehaltsvorschüsse; Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-Bezirks-Vorstehers zur Bewilligung derselben für Zoll- und Finanzwachbeamte, deren Ernennung der Finanz-Landesbehörde zusteht. Nr. 8, S. 20.

Gehpassage; Verbot, diese in der Hauptstadt Krakau durch Fuhrwerke und Pferde zu befahren und zu betreten. Nr. 19, S. 102.

Geisteskranke, unbemittelte; Bestimmungen bezüglich deren Aufnahme in die Irrenanstalt und der künftigen Einbringung ihrer Verpflegskosten. Nr. 31, S. 135.

Geistige Flüssigkeiten; s. Flüssigkeiten.

Geldaushilfen; s. Aushilfen.

Geldbelohnungen; s. Belohnungen.

Geldstrafe; Festsetzung derselben gegen Übertretungen der Norm bei der Erzeugung der Mauer- und Dachziegeln. Nr. 4, S. 6.

Geldstrafe für eigenmächtige Bauführungen an Strömen und Flüssen fällt dem Wasserbaufonde zu. Nr. 11, S. 52, §. 3.

— für Übertretungen der Krakauer Fahrordnung; Festsetzung derselben für den Ortsarmenfond, und deren Umwandlung in Arrest- oder Körperstrafen. Nr. 19, S. 103, §. 15.

— s. auch Strafe.

Gemeindezuschlag; Bestimmungen über dessen Einhebung zur Verzehrungssteuer von Talg und Unschlitt inländischen und vereinsländischen Ursprunges bei deren Einfuhr nach Krakau. Nr. 16, S. 95.

Gemeine, gediente, des Militärstandes; Bestimmungen über den Weg ihrer Bewerbung um Zivildienstesstellen, die erforderlichen Eigenschaften hierzu und die Evidenzhaltung derselben. Nr. 7, S. 16.

Genuß der Schwämme; s. Schwämme.

— des Sommerlolches; s. Sommerlolch.

Geräthe aus Pakfong; Kundmachung des Hofkanzlei-Dekretes vom 8. Juni 1836 über die Vorsichtsmaßregeln bei Verfertigung und dem Gebrauche derselben im Krakauer Gebiete. Nr. 10, S. 29, §. 6.

— infizirte, der Stallungen nach ansteckenden Pferdekrankheiten; Modifikazionen der Belehrung über das bei Reinigung derselben zu beobachtende Verfahren. Nr. 28, S. 129.

Gerichtshöfe erster Instanz; Wahl der Beisitzer für deren Handelssenate in Krakau, Tarnow, Rzeszow und Sandez. Nr. 39, S. 173.

Gerinne an Flüssen und Strömen; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der in Galizien geltenden Anordnung wegen Anlegung und Veränderung derselben. Nr. 11, S. 52, §. 1 ꝛc.

Geschirre aus Pakfong; Kundmachung der Vorsichtsmaßregeln bei Verfertigung und dem Gebrauche derselben im Krakauer Gebiete. Nr. 10, S. 29, §. 6.

— aus Kupfer; Kundmachung des Verbotes der Verwendung derselben bei Fleischselchern,

Flecksiedern und ähnlichen Gewerben im Krakauer Gebiete. Nr. 10, S. 30, §. 9.

Geschirre, infizirte, nach ansteckenden Pferdekrankheiten; Modifikazionen der Belehrung über das bei Reinigung derselben zu beobachtende Verfahren. N. 28, S. 129.

Geschloßene Städte; s. Städte.

Gesetzliche Bestimmungen; s. Bestimmungen.

Gespann eines Schlittenfuhrwerkes ohne Glocke muß in der Stadt Krakau durch den Fuhrmann zu Fuß geleitet werden. Nr. 19, S. 103, §. 12.

Gesuche gedienter Militärs um Zivilbedienstungen; Bestimmungen über den Weg der Einbringung derselben. Nr. 7. S. 16.

— um Erneuerung von Hausirbewilligungen; Form hiezu und die Vermeidung jeder ungerechtfertigten Verzögerung bei Erledigung derselben. Nr. 13, S. 65.

Gesundheit; Ausdehnung der für die Sicherheit derselben in Galizien bestehenden polizeilichen Vorschriften auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 24.

Getränke; Einführung der Preiszetteln derselben in den Gast- und Einkehrhäusern und in den Eisenbahnstazionen. N. 29, S. 132.

Gewerbe der Seifensiederei; Erklärung desselben als eine freie Beschäftigung im Großherzogthume Krakau. N. 33, S, 138.

Gewerbekammer in Krakau; Verlängerung der Wahlperiode für die alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Drittheiles der Mitglieder und Ersatzmänner derselben. N. 12, S. 63.

— — —; Wahlordnung für dieselbe. N. 38. S. 156.

Gewerbsleute, mit der Bereitung verschiedener Nahrungsmittel sich befassende; Ausdehnung des für Galizien erlassenen Verbotes der Verwendung von Kupfergeschirren bei ihrem Geschäfte auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 30, §. 9.

Gewerke, durch Wasser zu betreibende; Ausdehnung der für Galizien geltenden Bestimmungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung bezüglich deren Anlegung oder Umstaltung auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 52, §. 1 ic.

Gewicht einer Porzion Heu; Angabe desselben sammt dem Preise in dem für Einkerhäuser hiefür bestimmten Tarife. Nr. 29, S. 132.

Gifte; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der Bestimmungen über die Vorsichtsmaßregeln wegen Aufbewahrung und Verkauf derselben. Nr. 10, S. 35, §. 12.

— s. auch Arsenik.

Giftige Materialien; s. Marerialien.

— **Metallpräparate;** s. Metallpräparate.

— **Präparate;** s. Präparate.

Giftkörper; Ausdehnung der Bestimmungen in Ansehung der Verpackung und Versendung derselben auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10, S. 44, III.

Gleichstellung des Zuschlages; s. Zuschlag.

Glocke; s. Schlittenfuhrwerke.

Grabung nach Lehm oder Schotter; Ausdehnung der für Galizien erlassenen Anordnung über den Vorgang dabei auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 24, §. 1.

Graupenhandel; Freigebung desselben gegen blosse Anmeldung und Lösung eines Erwerbsteuerscheines im Krakauer Gebiete. Nr. 17, S. 98.

Graupenmacher im Krakauer Gebiete; Aufhebung der Bestimmungen des Privilegiums derselben vom Jahre 1717 und der Senatsbeschlüsse der ehemaligen freistädtischen Regierung vom Jahre 1843. Nr. 17, S. 98.

Grieshandel; Freierklärung desselben gegen blosse Anmeldung und Lösung eines Erwerbsteuerscheines im Krakauer Gebiete. Nr. 17, S. 98.

Großherzogthum Krakau; s. Krakau.

Gruben; s. Lehmgruben, Schottergruben.

Gründe, altbäuerliche, im Großherzogthume Krakau; Ausdehnung der für Galizien bezüglich der Erbfolge in Bauerngütern giltigen Vorschriften auf dieselben. N. 41, S. 177.

Gründe im Großherzogthume Krakau, auf den Staats-, Fonds- und Privatgütern zu den altbäuerlichen zugetheilte, in Erbpacht vergebene oder als Bauernwirthschaften errichtete; Ausdehnung der für Galizien bezüglich der Erbfolge in Bauerngütern giltigen Vorschriften auf dieselben. N. 41, S. 177.

Grundentlastung; Entfallung der Entschädigung jener Lohntage, bei denen die Bezeichnung, daß sie eine Quelle des Verdienstes für Unterthanen bilden sollen, in den Abolizions- und

Reluizionsverträgen nicht vorkommt. N. 36, S. 143.

Grundentlastungserfordernisse; Einhebung der Zuschläge zu den direkten Steuern im Verwaltungsjahre 1856 zur Bedeckung derselben. N. 35, S. 141.

Grundschleusen bei Anlegung neuer Teiche im Krakauer Gebiete; Bauart derselben. N. 5, S. 7.

Güter: s. Bauerngüter, Gründe im Großherzogthume Krakau.

H.

Haarfärbungsmittel „Sélénite"; Ausdehnung des Verbotes der Erzeugung, des Verkaufes und der Einfuhr desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 28, III.

Haber: s. Hafer.

Hacken: s. Floßhacken, Schiffhacken.

Häuser: Bestimmungen der Fahrordnung für die Stadt Krakau, bezüglich der Aufstellung der Wägen dann der Auf- und Abladung von Gütern vor denselben. N. 19, S. 102.

Häute von an Rotz oder Wurmkrankheit gefallenen Pferden; Vertilgung derselben. N. 28, S. 129.

— von Raubthieren; s. Prüfung.

Hafer: Einführung eines Tarifes mit dessen Maß- und Preisangabe in den Einkehrhäusern. Nr. 29, S. 132.

Halftern nach ansteckenden Pferdekrankheiten sind zu verbrennen. N. 28, S. 129.

Handel mit Mehl, Gries und Graupen; Freigebung desselben gegen bloße Anmeldung und Lösung eines Erwerbsteuerscheines im Krakauer Gebiete. Nr. 17, S. 98.

Handelskammer in Krakau; Verlängerung der Wahlperiode für die alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Drittheiles der Mitglieder und Ersatzmänner derselben. Nr. 12, S. 63.

Handelskammer in Krakau; Wahlordnung für dieselbe. N. 38, S. 156.

Handelsleute, befugte, im Krakauer Gebiete; Ausdehnung der wegen Aufbewahrung und Verkauf der Gifte in Galizien bestehenden Vorschriften auf dieselben. N. 10, S. 35, §. 12.

Handelsministerial-Verordnung: s Verordnung.

Handelssenate der Gerichtshöfe erster Instanz in Krakau, Tarnow, Rzeszow und Sandez; Wahl der Beisitzer für dieselben. Nr. 39, S. 173.

Handhabung der Teichpolizei im Großherzogthume Krakau; Kundmachung der Bestimmungen hierzu. N. 5, S. 7.

— der Vorschriften bezüglich der Fahrordnung in der Stadt Krakau; Beauftragung der Polizei-Aufsichts-Organe damit. Nr. 19, S. 103, §. 16.

Handtag, im Konkurrenzwege zur Herstellung der Straßenverbindungen beigestellter; Festsetzung der Entlohnung für denselben. Nr. 47, S. 200, §. 5.

Hauptjagden auf Raubthiere; s. Treibjagden.

Hauptzollämter in Krakau und Lemberg; Uibertragung der Abstemplung der Kalender an dieselben. Nr. 22, S. 115.

Hausirbewilligungen; Form des Ansuchens um deren Erneuerung, und Vermeidung

jeder Verzögerung bei Erledigung solcher Gesuche. N. 13, S. 65.

Hausirbücher: s. Hausirpässe.

Hausirdokumente: Bestimmungen bezüglich deren Vidirung. N. 42, S. 180.

Hausirer: Erläuterungen zum Hausirpatente vom 4. September 1852 und zur Vollzugsvorschrift desselben vom 22. November 1852 bezüglich derselben. Nr. 42, S. 180.

Hausirhandel: Nichtgestattung kumulativer Ausübung desselben mit der Fierantie. N. 42, S. 181, b.

Hausirpässe: Unzulässigkeit der Ausfertigung und ämtlicher Vidirung von, dieselben vertretenden Zertifikaten. Nr. 13, S. 65.

— Bestimmungen über deren Vidirung der von Ort zu Ort herumziehenden Hausirer. Nr. 42, S. 180.

Hausirpatent vom 4. September 1852 und dessen Vollzugsvorschrift vom 22. November 1852; Erläuterungen zu denselben. Nr. 42, S. 180.

Heilkosten der Zoll- und Finanzwachbeamten; Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers bezüglich der Anweisung derselben und der Vorschüsse hierauf. Nr. 8, S. 20.

Heilung der Nervenlähmungskrankheit (Schankerseuche) bei Zuchtpferden; Kundmachung des Unterrichtes hierüber im Krakauer Gebiete. Nr. 25, S. 123.

— sichere und radikale, des Strahl- und allgemeinen Hufkrebses durch ein neu entdecktes

Mittel; Kundmachung der Abhandlung hierüber im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 124, lit. c.

Hengste, ärarische; Kundmachung der Belehrungen zur Beseitigung der bei Belegung der Landesstutten unter denselben um sich greifenden Nervenlähmungskrankheit im Krakauer Gebiete. Nr. 25, S. 123, V.

Herstellung von Straßenverbindungen; Erlassung einer Vorschrift über die Landeskonkurrenz hierzu. Nr. 47, S. 199.

Heu; Einführung eines Tarifes mit dessen Gewichts- und Preisangabe in den Einkehrhäusern. N. 29, S. 132.

Hinausgabe einer provisorischen Dienstboten-Ordnung. N. 14, S. 67.

Hofkanzleidekret vom 28. Jänner 1802, in Betreff der einhaltenden Wirkung der Rekurse im politischen Wege; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 9, S. 22.

Holzgegenstände (Wassereimer, Bürsten ꝛc.) nach ansteckenden Pferdekrankheiten; Vernichtung derselben. N. 28, S. 129.

Hufkrebs, allgemeiner; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Abhandlung über die Natur und radikale Heilung desselben. N. 25, S. 124, c.

Hüttchen; s. Kapseln, Zündhüttchen.

Hunde, wuthende; Kundmachung im Krakauer Gebiete einer Erinnerung an das Sanitätspersonale über die Behandlung der von denselben verletzten Menschen. Nr. 25, S. 124, VI.

J.

Jagden, allgemeine; s. Treibjagden.

Jahrmärkte; Erläuterungen zum Hausirpatente vom 4. September 1852 und zur Vollzugsvorschrift desselben vom 22. November 1852, bezüglich des zu betreibenden Hausir- und Fierantiehandels auf denselben. N. 42, S. 180.

Jnfizirte Geräthe, Geschirre und Stallungen; s. Geräthe, Geschirre und Stallungen.

Jnländischer Talg; s. Talg.

Jnländisches Unschlitt; s. Unschlitt.

Jnspektoren; s. Steuer-Jnspektoren.

Jnstanz, erste; s. Gerichtshöfe erster Jnstanz.

Jnstanzenzug bei Beschwerden oder Rekursen über Beanständigung eines verkäuflichen Branntweines im Krakauer Gebiete. N. 10, S. 34.

Inſt — Inſtr

Inſtanzenzug für Rekurſe gegen Entſcheidungen über die im Wege der Landeskonkurrenz herzuſtellenden Straſſenverbindungen. N. 47, S. 201, §. 8.

Inſtruktion, Amts-, für Steuer-Inſpektoren und Unter-Inſpektoren im neuen Verwaltungs-Organismus. N. 15, S. 80.

Inſtrumente, ämtlich geprüfte und bezeichnete, zur Prüfung der Stärke des Branntweines und Weingeiſtes neu vorgeſchriebene; Handhabung der über den Gebrauch derſelben beſtehenden Vorſchrift. N. 26, S. 124.

Irr. — Juſt

Irrenanſtalten, öffentliche; Beſtimmungen über die Aufnahme unbemittelter Geiſteskranken in dieſelben und die künftige Einbringung ihrer Verpflegskoſten. N. 31, S. 135.

Juſtizminiſterial-Erlaß; ſ. Erlaß.

K.

Kaff — Knall

Kaffeehäuſer; Feſtſetzung der Polizeiſtunde, zu welcher Nachts dieſe zu ſchließen ſind, und der Taxe für beſondere Bewilligung zum längeren Offenhalten derſelben. N. 32, S. 137.

Kalender; Einhebung der Abgabe von denſelben in den Standorten der Finanz-Landes-Behörden durch Abſtemplung derſelben. Nr. 22, S. 115.

Kameral-Bezirksvorſteher in Krakau; Erweiterung deſſen Wirkungskreiſes. N. 8, S. 20.

Kapſeln, kupferne; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Vorſchrift wegen deren Einfüllung mit Knallſilber und Knallqueckſilber. N. 10, S. 29, §. 4.

Kartatſchen nach anſteckenden Pferdekrankheiten ſind zu verbrennen. N. 28, S. 129.

Kaſſe; Modalitäten bei Uebertragung der Anlehensabzüge der Staatsdiener und Penſioniſten von einer derſelben zur anderen. N. 2, S. 4.

Kaufleute, befugte; ſ. Handelsleute.

Kerzen aus Unſchlitt; Freigebung der Erzeugung und des Detailverkaufes derſelben im Krakauer Gebiete. N. 33, S. 138.

Kinderſpielzeug; ſ. Spielzeug.

Kleidungsſtücke; Behebung wahrgenommener Anſtände wegen Verſehung der Schüblinge bei deren Weitertransportirung damit. Nr. 30, S. 134.

Knallpräparate; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Vorſchrift wegen der Erzeugung und des Verkaufes derſelben. N. 10, S. 29, §. 4.

Knall — Kom.

Knallqueckſilber und Knallſilber; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Vorſchrift wegen der Bereitung und Einfüllung desſelben in kupferne Kapſeln (Hüttchen). N. 10, S. 29, §. 4.

Knallſilber; ſ. Knallqueckſilber.

Kochgeſchirre aus Kupfer; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes der Verwendung derſelben bei Fleiſchſelchern, Fleckſiedern und ähnlichen Gewerben. N. 10, S. 30, §. 9.

— aus Pakfong; Kundmachung der Vorſichtsmaßregeln bei Verfertigung und dem Gebrauche derſelben im Krakauer Gebiete. N. 10, S. 29, §. 6.

Körper, menſchlicher; Ausdehnung des Verbotes, diejenigen Stoffe, welche denſelben berühren ſollen, mit giftigen Mineralfarben zu übertünchen, auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 26, §. 3.

Körperſtrafe; Umwandlung einer Geldſtrafe für Uebertretung der Krakauer Fahrordnung in dieſelbe. N. 19, S. 103, §. 15.

Kollegiengelder; Begünſtigung für alle Fakultätsprofeſſoren bezüglich der Einkommenſteuerbemeſſung von denſelben. N. 45, S. 196.

Kommerzial-Waaren-Stempelamt; Errichtung desſelben in Andrychau. N. 1, S. 2.

Kommunalwege; Anwendung der bezüglich ih-

rer Anlage bestehenden Vorschriften auf die mittelst der Landeskonkurrenz herzustellenden Straßenverbindungen. N. 47, S. 202, §. 10.

Komposizion; s. Metallkomposizion.

Konditoren; s. Zuckerbäcker.

Kongregazionen der Mehlhändler und Graupenmacher; Fortbestand derselben in Krakau. N. 17, S. 98.

Konkurrenz des Landes zur Herstellung der Straßenverbindungen; Erlassung einer Vorschrift hierüber. N. 47, S. 199.

Kontrole über die Leistungen der Konkurrenzpflichtigen zur Herstellung der Straßenverbindungen liegt den Bauleitungs-Organen ob. N. 47, S. 200, §. 4.

Korporazionen; Beginn deren Korrespondenzverkehres mit der Krakauer Staatsbuchhaltung. N. 21, S. 113.

Korrespondenz; Zeitpunkt, von welchem dieselbe statt an die Lemberger an die Krakauer Staatsbuchhaltung zu leiten ist. Nr. 21, S. 113.

Kosten der Verpflegung; s. Verpflegskosten.

Kouriermäßige Beförderung; Gleichstellung des Zuschlages in allen Kronländern für dieselbe. N. 18, S. 100.

Krakau; Einführung der neuen Arzeneitaxe gegen Aufhebung der bisher bestandenen, und die Festsetzung des Preises Eines brauchbaren Medizinal-Blutegels im dasigen Gebiete. N. 3, S. 4.

— Feststellung einer Norm für die Erzeugung der Mauer- und Dachziegeln im dasigen Verwaltungsgebiete. N. 4, S. 6.

— Kundmachung der Bestimmungen zur Handhabung der Teichpolizei im dasigen Gebiete. N. 5, S. 7.

— Erweiterung des Wirkungskreises des dasigen Kameral-Bezirksvorstehers. N. 8, S. 20.

— Ausdehnung des für Ostgalizien erflossenen Hofkanzlei-Dekretes vom 28. Jänner 1802, über die einhaltende Wirkung der Rekurse im politischen Wege, auf dessen Gebiet. N. 9, S. 22.

Krakau; Ausdehnung der für Galizien aus Lebenssicherheits- und Gesundheitsrücksichten erlassenen polizeilichen Vorschriften auf dieses Großherzogthum. N. 10, S. 24.

— Ausdehnung der in Galizien geltenden Bestimmungen bezüglich der Floßführung dann der Strompolizei- und Pflanzungsordnung auf dieses Großherzogthum. N. 11, S. 49.

— Verlängerung der Wahlperiode für die alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Drittheiles der Mitglieder und Ersatzmänner der dasigen Handels- und Gewerbekammer. N. 12, S. 63.

— Bestimmungen über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages von in- und vereinländischen Talg und Unschlitt bei deren Einfuhr in diese Stadt. N. 16, S. 95.

— Freigebung des Handels mit Mehl, Gries und Graupen gegen Fortbestand der Kongregazionen der Mehlhändler und Graupenmacher in diesem Gebiete. N. 17, S. 98.

— Kundmachung einer Fahrordnung für diese Hauptstadt. N. 19, S. 102.

— Kundmachung des Justizministerial-Erlasses vom 5. März 1853, in Betreff der Ausfertigung und Behandlung strafgerichtlicher Auskunftstabellen, in diesem Verwaltungsgebiete. N. 20, S. 105.

— Zeitpunkt der Aktivirung einer eigenen Staatsbuchhaltung für dessen Verwaltungsgebiet. N. 21, S. 113.

— Uebertragung der Abstemplung von Kalendern an das dasige Hauptzollamt. Nr. 22, S. 115.

— Ausdehnung der wegen Ausrottung der Raubthiere in Galizien geltenden Vorschriften auf dessen Gebiet. N. 23, S. 115.

— Kundmachung der in Galizien eingeführten, die Viehseuchen betreffenden Verordnungen im dasigen Gebiete. N. 25, S. 123.

— Festsetzung der Polizeistunde, zu welcher Nachts alle Gast- und Schanklokalitäten so wie die

Kra

Kaffeehäuser in dem Verwaltungsgebiete desselben zu schließen sind, und der Taxe für besondere Bewilligung zum längeren Offenhalten derselben. N. 32, S. 137.

Krakau; Freigebung des Seifensiedergewerbes und des Detailverkaufes von Unschlittkerzen und sonstigen Seifensiederwaaren in diesem Gebiete. N. 33, S. 138.

— Auflösung des dasigen Bureau für Rechtssachen und Uebergang der Agenden desselben an die Finanzprokuratur-Expositur daselbst. N. 34, S. 139.

— Wahlordnung für die dasige Handels- und Gewerbekammer. N. 38, S. 156.

— Wahl der Beisitzer für die Handelssenate der Gerichtshöfe erster Instanz in dessen Verwaltungsgebiete. N. 39, S. 173.

— Ausdehnung der für Galizien bezüglich der Erbfolge in Bauerngütern giltigen Vorschriften auf dessen Gebiet. N. 41, S. 177.

— Zeitpunkt der Wirksamkeit der daselbst errichteten Bank-Filial-Eskompte-Anstalt, und deren organische Einrichtung. N. 44, S. 185.

— Erlassung einer Vorschrift über die Landeskonkurrenz zur Herstellung mehrerer Strassenverbindungen in diesem Verwaltungsgebiete. N. 47, S. 199.

Krank — Kut

Krankheiten der Pferde; s. Pferdekrankheiten.

Kreisstrassen; Anwendung der bezüglich deren Anlage bestehenden Vorschriften auf die mittelst der Landeskonkurrenz herzustellenden Strassenverbindungen. N. 47, S. 202, §. 10.

Kreuzschnitte; Unbrauchbarmachung der Häute von an Rotz und Wurmkrankheiten gefallenen Pferden durch dieselben. N. 28, S. 129.

Künstliche Mineralwässer; s. Mineralwässer.

Kupfer; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes, diejenigen Stoffe, welche den menschlichen Körper berühren sollen, damit zu übertünchen. N. 10, S. 26, §. 3.

Kupfergeschirre; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes der Verwendung derselben bei Feischselchern, Fleckfiedern und ähnlichen Gewerben. N. 10, S. 30, §. 9.

Kupferne Branntwein-Brennapparate; s. Brennapparate.

— **Branntwein-Destillirapparate;** s. Destillirapparate.

— **Gefäße;** s. Gefäße.

Kurkosten; s. Heilkosten, Verpflegskosten.

Kutscher, berauschte; Bestimmungen der Fahrordnung für Krakau hinsichtlich derselben. N. 19, S. 102, §. 7.

L.

Läh — Lan

Lähmungskrankheit; s. Nervenlähmungskrankheit.

Landesbuchhaltung, eigene; Zeitpunkt der Aktivirung derselben für Krakau und das westliche Galizien. N. 21, S. 113.

Landeserfordernisse; Einhebung der Zuschläge zu den direkten Steuern im Verwaltungsjahre 1856 zur Bedeckung derselben. N. 35, S. 141.

Landesfond; Bestimmung, für welche, in einer Irrenanstalt untergebrachte Geisteskranke, die Verpflegskosten aus demselben zu bestreiten sind. N. 31, S. 135.

Land — Landst

Landesfürstliche Steuerrückstände; s. Steuerrückstände.

Landeskonkurrenz zur Herstellung mehrerer Strassenverbindungen; Erlassung einer Vorschrift hierüber. N. 47, S. 199.

Landesstutten; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Belehrung zur Beseitigung der, unter den zur Belegung derselben verwendeten Aerarial-Hengsten, um sich greifenden Nervenlähmungskrankheit. N. 25, S. 123, V.

Landstreicher; Behebung der Anstände wegen deren Versehung mit der entsprechenden Bekleidung bei ihrer Verschiebung. N. 30, S. 134.

Leb — Len.

Lebenssicherheit: Ausdehnung mehrerer aus Rücksichten für dieselbe in Galizien bestehenden Vorschriften auf das Krakauer Gebiet. Nr. 10. S. 24.

Leckſalz für das Vieh; Beschrankung dessen Verschleißes. Nr. 27, S. 127.

Legitimazionen: Unzulässigkeit des gleichzeitigen Besitzes derselben zum Betriebe des Hausirhandels und der Fierantie. N. 42, S. 180.

Legitimazionsſcheine für Strazzensammler; Bestimmungen bezüglich der Form und Vidirung dann des Rechtes zur Ausfertigung derselben. Nr. 48, S. 202.

Lehmgruben: Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der für Galizien erlassenen Anordnung, über die zur Verhütung von Unglück in denselben beim Lehmgraben zu beobachtenden Vorsichten. Nr. 10, S. 24.

Leibesbekleidung: s. Bekleidung.

Leitung, unmittelbare, der zur Herstellung von Strassenverbindungen beigestellten Konkurrenz liegt den Organen des öffentlichen Bandienstes ob. Nr. 47, S. 200, §. 4.

Lemberg: Trennung der dortigen Staatsbuchhaltung und die Errichtung einer eigenen Landesbuchhaltung für das Krakauer Verwaltungsgebiet. Nr. 21, S. 113.

— Übertragung der Abstemplung von Kalendern an das dasige Hauptzollamt. Nr. 22, S. 115.

Lem - Lun

Lemberg: Übertragung der den Sanoker Kreis betreffenden Verhandlungen von der in Tarnow aufgelösten Finanzprokuratur-Expositur an die Finanzprokuratur daselbst. N. 34, S. 139.

Lizenzſcheine: Entbehrlichkeit derselben für den Fierantenhandel. N. 42, S. 180.

— für Strazzensammler; s. Legitimazionsscheine.

Lösung des Erwerbsteuerscheines; s. Erwerbsteuerschein.

Lohntage: Entfallung jener bei der Grundentlastung ohne Entschädigung, bei denen die Bezeichnung, daß sie eine Quelle des Verdienstes für Unterthanen bilden sollen, in den Abolizions- und Reluizionsverträgen nicht vorkommt. Nr. 36, S. 143.

Lokal-Armenfond: s. Ortsarmenfond.

Lokalitäten: s. Eisenbahnen, Gastlokalitäten, Schanklokalitäten.

— zur Erzeugung von Knallsilber und Knallquecksilber; Kundmachung der Bestimmungen wegen Erbauung und Übertragung derselben im Krakauer Gebiete. Nr. 10, S. 29, §. 4.

Lolium temulentum L.: Kundmachung im Krakauer Gebiete der Warnung vor dem Genusse desselben. Nr, 10, S. 31, §. 10.

Lungenſeuche: Kundmachung im Krakauer Gebiete einer tabellarischen Darstellung des Unterschiedes zwischen Milzbrand, Ruhrseuche, Rinderpest und derselben. N. 25, S. 123, III.

M.

Mär — Mag

Märkte: s. Jahrmärkte, Wochenmärkte.

Magasine: Bestimmungen der Fahrordnung für die Stadt Krakau, bezüglich der Aufstellung der Wägen dann der Auf- und Abladung von Gütern vor denselben. Nr. 19, S. 102.

Magiſtrate, städtische, denen die politische Geschäftsführung übertragen ist; Ausfertigung der Legitimazionsscheine für Strazzensammler durch dieselben. Nr. 48, S. 202.

Markt

Marktfahrer (Fierant, Markthändler) darf nicht zugleich ein Hausirer sein. N. 42, S. 181, b.

Markthändler: s. Marktfahrer.

Markthandel: Erläuterungen zum Hausirpatente vom 4. September 1852 und zu dessen Vollzugsvorschrift vom 22. November 1852, bezüglich der Ausübung desselben. N. 42, S. 180.

Maß: Feststellung desselben für Mauer- und Dachziegeln. Nr. 4, S. 6.

— einer Porzion Hafers; Angabe desselben sammt dem Preise in dem für Einkerhäuser dazu vorgeschriebenen Tarife. Nr. 29, S. 132.

Material: s. Verpackungs-Material.

Materialien, giftige; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der Bestimmungen über die Vorsichtsmaßregeln wegen Aufbewahrung und Verkauf derselben. N. 10, S. 35, §. 12.

Material-Waarenhändler im Krakauer Gebiete; Kundmachung der gesetzlichen Vorsichten, unter welchen denselben der Verkauf des Fliegensteines und des Scherbenkobaltes gestattet wird. Nr. 10, S. 44, IV.

Mauerziegeln: Feststellung einer Norm für die Erzeugung derselben. Nr. 4, S. 6.

Medizinal-Blutegel: Verkaufspreis derselben im Krakauer Gebiete. Nr. 3, S. 4.

Mehlhändler im Krakauer Gebiete; Fortbestand ihrer Kongregazion. Nr. 17, S. 98.

Mehlhandel: Freigebung desselben gegen blosse Anmeldung und Lösung eines Erwerbsteuerscheines im Krakauer Gebiete. N. 17, S. 98.

Menschen, von wüthenden Hunden verletzte; Kundmachung im Krakauer Gebiete einer Erinnerung an das Sanitätspersonale, über die Behandlung derselben und über die zur Aufsuchung eines Mittels gegen die Wasserscheue anzustellenden Versuche. Nr. 25, S. 124, VI.

Menschlicher Körper: s. Körper.

Merkpfahl in oder an Flüssen; Ausdehnung der wegen Aufstellung und Veränderung desselben für Galizien geltenden Anordnungen auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11. S. 52, §. 1 ꝛc.

Meßinstrumente, ämtlich geprüfte und bezeichnete; Anwendung derselben zur Prüfung der Stärke des Branntweines und Weingeistes. Nr. 26, S. 124.

Metallkomposizion »Pakfong«; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Vorsichtsmaßregeln über die Verfertigung, den Verkauf und den Gebrauch der Geschirre daraus. Nr. 10, S. 29, §. 6.

Metallpräparate, giftige; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes, diejenigen Stoffe, welche den menschlichen Körper berühren sollen, damit zu überstreichen. N. 10, S. 26, §. 3.

Methode, bei Reinigung der Rustungsorten, Häute und Stallungen nach ansteckenden Pferdekrankheiten bisher beobachtete; Modifikazionen derselben. Nr. 28, S. 129.

Militärs, gediente; Zusammenstellung der Bestimmungen, bezüglich deren Übertrittes in Zivilstandes-Bedienstungen. Nr. 7, S. 16.

Milzbrand: s. Lungenseuche.

Mineralfarben aus giftigen Metallpräparaten; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes, jene Stoffe, welche den menschlichen Körper berühren sollen, damit zu übertünchen. Nr. 10, S. 26, §. 3.

Mineralwässer: Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes der Nachbildung derselben. Nr. 10, S. 29, §. 5.

— künstliche, vom Struve; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Einfuhrverbotes derselben. Nr. 10, S. 45, §. 14.

— künstliche; Kundmachung im Krakauer Gebiere der Verordnung über die Aufhebung deren Erzeugungsverbotes. N. 10, S. 46, §. 15.

— künstlich bereitete; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Anordnung über die Benennung derselben. Nr. 10, S. 46, §. 15.

Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer; Verlängerung der Wahlperiode für die alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Drittheiles derselben. Nr. 12, S. 63.

— und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer; Wahlordnung derselben. Nr. 38, S. 156.

Mittel gegen die Wasserscheue; s. Wasserscheue.

Modalitäten bei Übertragung der Anlehensabzüge der Staatsdiener und Pensionisten von einer Kasse zur anderen. N. 2, S. 4.

Mod — Mon

Modifikazionen der Belehrung über das bei Reinigung infizirter Rüstungssorten, Häute und Stallungen nach ansteckenden Pferdekrankheiten zu beobachtende Verfahren. Nr. 28, S. 129.

Monopol des Handels mit Mehl, Gries und Graupen im Krakauer Gebiete; Aufhebung desselben. Nr. 17, S. 98.

Monopolsordnung; s. Zoll- und Staats-Monopolsordnung.

Müh — Mu

Mühlen: Ausdehnung der über den Bau und die Veränderung derselben in Galizien geltenden Bestimmungen auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 52, §. 1 ꝛc.

— s. auch Schiffmühlen.

Mühlgraben: Ausdehnung der wegen dessen Führung aus einem Bache oder Flusse geltenden Anordnungen auf das Krakauer Gebiet. Nr. 11, S. 52, §. 1 ꝛc.

Muster: s. Form, Formulare.

N.

Nach — Naz

Nachbildung der Mineralwässer; s. Mineralwässer.

Nachtstunde: s. Polizeistunde.

Nachweisung, individuelle, von Kollegiengeldern und Rigorosumstaxen aller Fakultätsprofessoren mit Schluß eines jeden Studienjahres zur Bemessung der Einkommensteuer. Nr. 45, S. 196.

Naphten: Kundmachung im Krakauer Gebiete der Bedingungen bezüglich der Bereitung und des Verkaufes derselben. Nr. 10, S. 44, §. 13.

Nazionalbank-Filial-Eskompte-Anstalt; Zeitpunkt des Beginnes ihrer Wirksamkeit,

Ner — Nor

und die organische Einrichtung derselben. Nr. 44, S. 185.

Nervenlähmungskrankheit, unter den zur Belegung der Landesstutten verwendeten Ärarial-Hengsten um sich greifende; Kundmachung der Vorsichten zur Beseitigung derselben im Krakauer Gebiete. Nr. 25, S. 123, V.

Neuer Verwaltungs-Organismus, s. Amtsinstrukzion.

Neu-Sandez, Wahl der Beisitzer für den Handelssenat des Gerichtshofes erster Instanz daselbst. Nr. 39, S. 173.

Normalmaß; Feststellung desselben für Mauer- und Dachziegeln. Nr. 4, S. 6.

O.

Öffent — Or

Öffentliche Findelanstalten; s. Findelanstalten.

— **Gebäranstalten;** s. Gebäranstalten.

— **Irrenanstalten;** s. Irrenanstalten.

Öffentlicher Baudienst; s. Leitung.

Offenhalten der Gast- und Schanklokalitäten, so wie der Kaffeehäuser über die Nachts bestimmte Polizeistunde; Festsetzung der Taxe für besondere Bewilligung hierzu. Nr. 32, S. 137.

Organe der Polizei; s. Polizei-Aufsichtsorgane.

— des öffentlichen Baudienstes; s. Leitung.

Org — Orts

Organische Einrichtung der Bank-Filial-Eskompte-Anstalt in Krakau. N. 44, S. 185.

Organisirung einer eigenen Staatsbuchhaltung für das westliche Galizien mit dem Amtssitze in Krakau. N. 21, S. 113.

Ortsarmenfond; Bestimmung der an denselben für Übertretungen des Normalmaßes bei Erzeugung der Mauer- und Dachziegeln abzuführenden Geldstrafen. N. 4, S. 6.

— Bestimmung der für Übertretungen der Krakauer Fahrordnung in denselben einzufließenden Geldstrafen. N. 19, S. 103, §. 15.

Orts

Ortsarmeninstitut; Bestimmung der für Übertretungen der Speise-, Getränke- und Futter-Tarifspreise in Gast- und Einkehrhäusern an dasselbe abzuführenden Geldstrafen. N. 29, S. 132.

Orts

Ortsarmeninstitut; Festsetzung der Taxe zu Gunsten desselben für besondere Bewilligung zum Offenhalten der Gast- und Schanklokalitäten, so wie der Kaffeehäuser über die hiezu bestimmte Polizeistunde. N. 32, S. 137.

P.

Päß — Pfer

Päße für den Hausirhandel; s. Hausirpäße.

Pakfong-Geschirre; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Vorsichtsmaßregeln bei Verfertigung, dem Verkaufe und dem Gebrauche derselben. N. 10, S. 29, §. 6.

Patent vom 7. September 1848; Berichtigung der in der polnischen Übersetzung desselben unterlaufenen Unrichtigkeiten. N. 6, S. 14.

Pensionen; s. Ruhegenüsse.

Pensionisten; Modalitäten bei Uebertragung ihrer Anlehensabzüge von einer Kasse zur anderen. N. 2, S. 4.

Periodische Eingaben; s. Eingaben.

— **Treibjagden** auf Raubthiere; s. Treibjagden.

Pestseuche; s. Lungenseuche.

Pferde; Bestimmungen der Fahrordnung für die Stadt Krakau bezüglich derselben. N. 19, S. 102.

— raudige und rotzige; Kundmachung der, den Verkauf derselben betreffenden Verordnung im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 123, IV.

— rotzige oder wurmkranke; Modifikazionen der Belehrung über das, bei Reinigung der Häute, Stallungen und deren Holzgeräthe nach denselben zu beobachtende Verfahren. N. 28, S. 129.

Pferdekrankheiten; Kundmachung im Krakauer Gebiete der bezüglich derselben bestehenden Belehrungen. N. 25, S. 123, V.

— ansteckende; Modifikazionen der Belehrung über das bei Reinigung der Rüstungssorten, Häute und Stallungen nach denselben zu beobachtende Verfahren. N. 28, S. 129.

Pferdestallungen; s. Stallungen.

Pflan — Post

Pflanzungen der Weiden; s. Weidepflanzungen.

Pflanzungsordnung: Ausdehnung der in Galizien hinsichtlich derselben geltenden Bestimmungen auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 49.

Plätze zum Füttern der Pferde in der Stadt Krakau; Bestimmungen der Fahrordnung hierüber. N. 19, S. 102.

Politischer Weg: Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet des Hofkanzlei-Dekretes vom 28. Jänner 1802, in Betreff der einhaltenden Wirkung der Rekurse in demselben. N. 9, S. 22.

Polizei; s. Teichpolizei.

Polizei-Aufsichtsorgane; Beauftragung derselben mit der Handhabung der Fahrordnung für die Stadt Krakau. N. 19, S. 103, §. 16.

Polizeistunde, zu welcher Nachts alle Gast- u. Schanklokalitäten, so wie die Kaffeehäuser zu schließen sind; Festsetzung derselben und der Taxe für besondere Bewilligung zum längeren Offenhalten dieser Orte. N. 32, S. 137.

Polizeivorschriften, aus Lebenssicherheits- u. Gesundheitsrücksichten für Galizien erlassene; Ausdehnung derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 24.

Polnische Übersetzung; s. Übersetzung.

Postanstalten; Gleichstellung in allen Kronländern des Zuschlages für die kouriermäßige Beförderung durch dieselben. N. 18, S. 100.

Postillonstrinkgeld; s. Trinkgeld.

Postrittgeld; s. Rittgeld.

Prä — Pri

Prämien für erlegte Raubthiere; Ausdehnung der in Galizien bezüglich derselben geltenden Vorschriften auf das Krakauer Gebiet. N. 23, S. 115.

Präparate, giftige; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der Bestimmungen über die Vorsichtsmaßregeln wegen Aufbewahrung und Verkauf derselben. N. 10, S. 35, §. 12.

— s. auch Knallpräparate, Metallpräparate.

Preis eines brauchbaren Medizinal-Blutegels für das Krakauer Gebiet. N. 3, S. 4.

Preistarif der Speisen, Getränke u. s. w.; Bestimmungen bezüglich dessen Einführung in Gast- und Einkehrhäusern dann in den Eisenbahnstazionen. N. 29, S. 132.

Preiszettel; s. Preistarif.

Privatgüter; s. Gründe.

Privilegium vom Jahre 1717 der Graupenmacher im Krakauer Gebiete; Aufhebung der

Prof — Prüf

Bestimmungen desselben bezüglich des Handels mit Mehl, Gries und Graupen. N. 17, S. 98.

Professoren aller Fakultäten; Begünstigung derselben bezüglich der Einkommensteuerbemessung von deren Bezügen an Kollegiengeldern und Rigorosumstaren. N. 45, S. 196.

Prokuratur; s. Finanzprokuratur.

Provisorische Dienstbotenordnung; s. Dienstbotenordnung.

— **Exekuzionsordnung;** s. Exekuzionsordnung.

Prüfung der Zeugnisse und der Häute von Raubthieren, sowie der zum Amte gebrachten derlei jungen Thiere und deren Felle zur Prämienanweisung; Ausdehnung der hierüber in Galizien geltenden Vorschriften auf das Krakauer Gebiet. N. 23, S. 115.

Q.

Queck

Quecksilber; s. Knallquecksilber.

Quel

Quelle des Verdienstes; s. Lohntage.

R.

Raub — Rein

Raubthiere; Ausdehnung der in Galizien bezüglich deren Ausrottung geltenden Vorschriften auf das Krakauer Gebiet, gegen Aufhebung aller daselbst bisher bestandenen gesetzlichen Bestimmungen. N. 23, S. 115.

Raudige Pferde; s. Pferde.

Rechen; s. Fischrechen.

Rechtssachen; s. Bureau für Rechtssachen.

Regierung des ehemaligen Freistaates Krakau; Aufhebung ihrer Senatsbeschlüsse vom Jahre 1843 bezüglich des Handels mit Mehl, Gries und Graupen. N. 17, S. 98.

— — — — s. auch Aufhebung.

Reinhaltung der kupfernen Branntwein-Brenn- und Destillirapparate; Ausdehnung der dießfalls für Galizien erlassenen Be-

Rein — Reis

stimmungen auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 33, §. 11.

Reinhaltung der Flüsse; Ausdehnung der hierüber in der Strompolizei- und Pflanzungsordnung für Galizien enthaltenen Anordnungen auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 55, V.

Reinigung der Rustungssorten, Häute und Stallungen nach ansteckenden Pferdekrankheiten; Modifikazionen der Belehrung über das dabei zu beobachtende Verfahren. N. 28, S. 129.

— s. auch Reinhaltung.

Reiseurkunden; Ausstellung und Behandlung der Legitimazionsscheine für Strazzensammler als solche. N. 48, S. 202.

Reiten, schnelles; Untersagung desselben in der Hauptstadt Krakau. N. 19, S. 102, §. 8.

Rekurse: Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers bezüglich derselben. N. 8, S. 20.

— im politischen Wege; Ausdehnung des Hofkanzlei-Dekretes vom 28. Jänner 1802, in Betreff der einhaltenden Wirkung derselben, auf das Krakauer Gebiet. N. 9, S. 22.

— über Beanständigung eines Branntweines im Krakauer Gebiete; Bestimmung des Instanzenzuges bei denselben. N. 10, S. 34, §. 7.

— wider Entscheidungen über die Konkurrenzleistungen und Verfügungen zur Herstellung der Straßenverbindungen; Bestimmung des Instanzenzuges zur Einbringung derselben. N. 47, S. 201, §. 8.

Rekursfrist gegen Entscheidungen bezüglich der Konkurrenzleistung zur Herstellung der Straßenverbindungen. N. 47, S. 201, §. 9.

Reluizions-Verträge: Entfallung jener Lohntage bei der Grundentlastung ohne Entschädigung, bei denen die Bezeichnung, daß sie die Quelle des Verdienstes für Untertanen bilden sollen, in denselben nicht vorkommt. N. 36, S. 143.

Respizient der Finanzwache zu Andrychau; Übertragung der Funkzionen des daselbst errichteten Kommerzial-Waaren-Stempelamtes an denselben. N. 1, S. 2.

Respizienten der Finanzwache; Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers bezüglich deren Ernennung und Disziplinarbehandlung. N. 8, S. 20.

Restaurazionen: Bestimmungen bezüglich deren Errichtung in den Bahnhöfen, Stazionsgebäuden und sonstigen Lokalitäten der Eisenbahnen. N. 40, S. 177.

Revision der Amtshandlungen, welche den der Kreisbehörde untergeordneten Steuer-Verwaltungs-Organen obliegen; Formulare einer Übersicht, wornach der Steuer-Inspektor (Unter-Inspektor) bei deren Vornahme die Ergebnisse derselben vorzulegen hat. N. 15, S. 93.

Rigorosumstaxen: Begünstigung für alle Fakultätsprofessoren bezüglich der Einkommensteuerbemessung von denselben. N. 45, S. 196.

Rinderpest: s. Lungenseuche, Viehseuche.

Rittgeld, jeweiliges; Gleichstellung in allen Kronländern des Zuschlages zu denselben bei kouriermäßig zu befördernden Extraposten. N. 18, S. 100.

Rothlauf: Kundmachung im Krakauer Gebiete der Warnung gegen das Abbrennen desselben. N. 10, S. 46, §. 16.

Rotzige Pferde; s. Pferde.

Ruhegenüsse: Modalitäten bei Übertragung der Anlehensabzüge von einer Kasse zur anderen bei Anweisung und Einstellung derselben. N. 2, S. 4.

Ruhrseuche: s. Lungenseuche.

Rückstände an landesfürstlichen Steuern; provisorische Exekuzions-Ordnung für die Eintreibung derselben. N. 37, S. 143.

Rüstungssorten, durch ansteckende Pferdekrankheiten infizirte, sind zu verbrennen. N. 28, S. 129.

Rzeszow; Bestimmungen über die Wahl der Beisitzer für den dasigen Handelssenat des Gerichtshofes erster Instanz. N. 39, S. 173.

S.

Salpeteräther; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Bestimmungen, bezüglich der Erzeugung, Verwahrung, des Verkaufes und

technischen Gebrauches desselben. N. 10, S. 44, §. 13.

Salzgattung für das Vieh zum Lecken; Beschränkung dessen Verschleißes. N. 27, S. 127.

Sandez, Neu-; Bestimmungen über die Wahl der Beisitzer für den dasigen Handelssenat des Gerichtshofes erster Instanz. N. 39, S. 173.

Sanitätspersonale; Kundmachung im Krakauer Gebiete einer in Galizien an dasselbe erlassenen Erinnerung, über die Behandlung der von wüthenden Hunden verletzten Menschen, und über die zur Aufsuchung eines Mittels gegen die Wasserscheue anzustellenden Versuche. N. 25, S. 124, VI.

Sanok; Übertragung der den dortigen Kreis betreffenden Verhandlungen von der aufgelösten Finanzprokuraturs-Expositur in Tarnow an die Lemberger Finanzprokuratur. N. 34, S. 139.

Satzung; Aufhebung der Senatsverordnung der ehemaligen Freistadt Krakau vom 27. Februar 1824, mit welcher die Erzeugnisse des Seifensiedergewerbes derselben unterworfen wurden. N. 33, S. 138.

Saueres Bier; s. Bier.

Schaden, durch unterlassene Handhabung der Teichpolizei im Krakauer Gebiete einem anderen zugefügter; Pflicht des Teicheigenthümers zur Ersatzleistung desselben. N. 5, S. 11.

— durch Nichtbeobachtung der Bestimmungen hinsichtlich der Floßführung und der Strompolizei- und Pflanzungsordnung im Krakauer Gebiete zugefügter; Ersatzleistung desselben vom Schuldtragenden. N. 11, S. 49.

Schädliche Farben; s. Farben.

Schänken in der Stadt Krakau; Verbot des Umladens oder Stehenbleibens der Fuhrwerke vor denselben. N. 19, S. 102, §. 5.

Schankerseuche der Zuchtpferde; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Unterrichtes über die Entstehung und Kennzeichen derselben, über ihre Heilung und Verhinderung ihrer Verbreitung. N. 25, S. 123, V.

Schanklokalitäten; Festsetzung der Polizeistunde, zu welcher Nachts diese zu schließen sind, und der Taxe für besondere Bewilligung zum längeren Offenhalten derselben. N. 32, S. 137.

Schaustellung, öffentliche, der Apparate zur Einathmung der Aetherdämpfe in Auslagekästen; Kundmachung des dießfälligen Verbotes im Krakauer Gebiete. N. 10, S. 45, §. 6.

Scheine zur Legitimazion; s. Legitimazionsscheine.

Schellendecke; s. Schlittenfuhrwerke.

Scherbenkobalt; Kundmachung der gesetzlichen Vorsichten, unter welchen den Material-Waarenhändlern im Krakauer Gebiete der Verkauf desselben gestattet wird. N. 10, S. 44, IV.

Scheuern der kupfernen Branntwein-Brenn- und Destillirapparate; Ausdehnung der dießfalls für Galizien erlassenen Anordnung auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 33, §. 11.

Schiffbare Flüsse; s. Flüsse.

Schiffeigenthümer; Ausdehnung der in Galizien geltenden Bestimmungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung über deren Pflichten und Verhalten auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 54, §. 12 ꝛc.

Schiffer; Ausdehnung der für Galizien geltenden Bestimmungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung über das Verhalten derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 54, §. 12 ꝛc.

Schiffhacken zur Versehung der Fahrzeuge; Muster desselben. N. 11, S. 50.

Schiffmühlen; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der für Galizien geltenden Anordnungen wegen Aufstellung derselben. N. 11, S. 53, §. 5 ꝛc.

Schleusen bei Anlegung neuer Teiche im Krakauer Gebiete; Bauart derselben. N. 5, S. 7.

— Ausdehnung der in Galizien wegen Anlegung und Veränderung derselben geltenden Bestimmungen auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 52, §. 1 ꝛc.

Schlittenfuhrwerke; Versehung derselben in der Stadt Krakau mit einer Glocke oder Schellendecke. N. 19, S. 103, §. 12.

Schluß der Voruntersuchung; s. Voruntersuchung.

Schmutz, bei Auf- und Abladung von Gütern vor den Häusern oder Magazinen in der Stadt Krakau abfallender; ungesäumte Wegräumung desselben. N. 19, S. 102, §. 5.

Schnelles Fahren oder Reiten; s. Fahren, Reiten.

Schottergruben; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der für Galizien erlassenen Anordnung über die zur Verhütung von Unglück in denselben beim Schottergraben zu beobachtenden Vorsichten. N. 10, S. 24.

Schüblinge; Versehung derselben bei ihrer Weitertransportirung mit der entsprechenden Bekleidung. N. 30, S. 134.

Schwämme; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der für Galizien in Betreff des Verkaufes und Genusses derselben erlassenen Anordnungen. N. 10, S. 24, §. 2.

Schwefel; Kundmachung im Krakauer Gebiete der für Galizien erlassenen Warnung beim Gebrauche desselben. N. 10, S. 47, §. 17.

Schwefeläther; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Bestimmungen bezüglich der Erzeugung, Verwahrung, des Verkaufes und Gebrauches desselben. N. 10, S. 44, §. 13.

Schwindelhafer; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Warnung vor dem Genusse desselben. N. 10, S. 31, §. 10.

Seifensiedergewerbe; Erklärung desselben im Krakauer Gebiete, unter Aufhebung der Verordnung des ehemaligen daselbst bestandenen Senates vom 27. Februar 1824, als eine freie Beschäftigung. N. 33, S. 138.

Seifensiederzünfte; Fortbestand derselben im Krakauer Gebiete. N. 33, S. 138.

Sélénite; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes der Erzeugung und Einfuhr dann des Verkaufes des unter diesem Namen bekannten Haarfärbungsmittels. N. 10, S. 28, III.

Senatsbeschlüsse der ehemaligen Krakauer freistädtischen Regierung vom Jahre 1843, bezüglich des Handels mit Mehl, Gries und Graupen; Aufhebung derselben. N. 17, S. 98.

Senatsbeschluß der ehemaligen freistädtischen Regierung in Krakau vom Jahre 1842, in Bezug auf die Erzeugung der Mauer- und und Dachziegel; Aufhebung desselben. N. 4, S. 6.

Senatsdekret der zu Krakau bestandenen freistädtischen Regierung vom Jahre 1843; Aufhebung der mit demselben im dasigen Gebiete eingeführten Arzeneitaxe. N. 3, S. 4.

Senatsverordnung der in Krakau gewesenen freistädtischen Regierung vom Jahre 1816, bezüglich der Ausrottung der Raubthiere; Aufhebung derselben. N 23, S. 115.

— der zu Krakau bestandenen freistädtischen Regierung vom Jahre 1824 bezüglich der Erzeugung und des Detailverkaufes von Unschlittkerzen und sonstigen Seifensiederwaaren; Aufhebung derselben. N. 33, S. 138.

Seuche; s. Viehseuche.

Sicherheit des Lebens; s. Lebenssicherheit.

Silber; s. Knallsilber.

Sinn des Patentes vom 7. September 1848, in der polnischen Textirung theilweise entstellter; Berichtigung desselben. N. 6, S. 14.

Soldaten, gediente; Zusammenstellung der Bestimmungen bezüglich deren Uibertrittes in Zivilstandes-Bedienstungen. N. 7, S. 16.

Sommerlolch; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Warnung vor dem Genusse desselben. N. 10, S. 31, §. 10.

Speise- und **Preistarife;** Bestimmungen über deren Einführung in Gast- und Einkehrhäusern und in den Eisenbahnstazionen. N. 29, S. 132.

Speisezetteln; Anordnungen über deren Einführung in den Gasthaus- und Eisenbahnstazions-Lokalitäten. N. 29, S. 132.

Spielzeug für Kinder; Kundmachung im Krakauer Gebiete der schädlichen und unschädlichen Farben für dasselbe. N. 10, S. 26, §. 3.

Spiritus; s. Weingeist.

Staatsbuchhaltung, galizische; Trennung derselben und die Organisirung einer eigenen

für das westliche Verwaltungsgebiet in Krakau. N. 21, S. 113.

Staatsdiener; Modalitäten bei Uibertragung ihrer Anlehensabzüge von einer Kasse zur anderen. N. 2, S. 4.

Staatsgüter; s. Gründe.

Staats-Monopolsordnung; s. Zoll- und Staats-Monopolsordnung.

Städte, geschlossene; Anwendung auf Krakau der Bestimmungen über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages vom in- und vereinländischen Talg und Unschlitt bei deren Einfuhr in dieselben. N. 16, S. 95.

— Uibertragung der Ausfertigung der Legitimazionsscheine für Strazzensammler an die in denselben mit der politischen Geschäftsführung beauftragten Magistrate. N. 48, S. 202.

Städtische Magistrate; s. Magistrate.

Stämpel; s. Stempel.

Stärke des Branntweines und Weingeistes; Anwendung neu vorgeschriebener, ämtlich geprüfter und bezeichneter Instrumente zur Erhebung dekselben. N. 26, S. 124.

Stärke mit beigemischten giftigen Mineralfarben; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes, diejenigen Stoffe, welche den menschlichen Körper berühren sollen, damit zu steifen. N. 10, S. 26, §. 3.

Stärken; s. Steifen.

Stallung; Einführung der Preistarife in Einkehrhäusern für dieselbe. N. 29, S. 132.

Stallungen, infizirte, nach ansteckenden Pferdekrankheiten; Modifikazionen der Belehrung über das bei Reinigung derselben zu beobachtende Verfahren. N. 28, S. 129.

Standort; s. Amtssitz.

Stazionsgebäude der Eisenbahnen; s. Eisenbahnen, Eisenbahnstazionen.

Stehenbleiben der Fuhrwerke vor den Schänken in der Stadt Krakau; Verbot desselben. N. 19, S. 102, §. 5.

Steifen (Stärken) jener Stoffe, welche den menschlichen Körper berühren sollen, mit Stärke, welcher giftige Mineralfarben beigemischt sind; Kundmachung des dießfälligen Verbotes im Krakauer Gebiete. N. 10, S. 26, §. 3.

Stellfuhren; Bestimmungen über deren Errichtung von und zu den Eisenbahnhöfen. N. 43, S. 182.

Stellvertreter der Beisitzer für die Handelssenate der Gerichtshöfe erster Instanz; Bestimmungen über die Wahl und Ernennung derselben. N. 39, S. 173.

— der Mitglieder der Krakauer Handels- und Gewerbekammer; s. Ersatzmänner.

Stellwägen; s. Stellfuhren.

Stempelabgabe von Kalendern; Einhebung derselben durch deren Abstemplung. N. 22, S. 115.

Stempelamt für Kommerzial-Waaren; Errichtung desselben zu Andrychau, und die Versehung dessen Funkzionen durch einen Finanzwach-Respizienten. N. 1. S. 2.

Stempelfreiheit der Zertifikate zum Bezuge des Viehleckfalzes. N. 27, S. 127.

Stempelung der Kalender; Einhebung der Stempelabgabe in den Standorten der Finanz-Landesbehörden durch dieselbe. N. 22, S. 115.

Steuer; s. Einkommensteuer, Verzehrungssteuer.

Steuergeschäfte der in den Rayons bei größeren Bezirksämtern aufgestellten Steuer-Unter-Inspektoren; Bestimmungen hierüber. N. 15, S. 89, §. 20 ꝛc.

Steuer-Inspektoren und **Unter-Inspektoren;** Kundmachung einer Amts-Instrukzion für dieselben in Bezug auf die ihnen im neuen Verwaltungs-Organismus obliegenden Geschäfte und Amtshandlungen. N. 15, S. 80.

Steuern, direkte; Einhebung der Zuschläge zu denselben im Verwaltungsjahre 1856 zur Bedeckung des Landes- und Grundentlastungs-Erfordernisses. N. 35, S. 141.

Steuerrückstände, landesfürstliche; Bekanntgebung einer provisorischen Exekuzionsordnung für die Eintreibung derselben. N. 37, S. 143.

Steuer-Unter-Inspektoren; s. Steuer-Inspektoren.

Steuer-Verwaltung; Bestimmungen der Amts-Instrukzion für Steuer-Inspektoren und Unter-Inspektoren über die Besorgung der im Wirkungskreise der Kreisbehörden liegenden Geschäfte derselben. N. 15, S. 80.

Stiftgründe, zu einem Bauerngute gehörige; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der für Galizien giltigen Vorschriften, bezüglich der Erbfolge und Zerstückung derselben. N. 41, S. 177.

Stoffe, welche den menschlichen Körper berühren sollen; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes, diese mit Kupfer, Arsenik, Blei, Zink und anderen, giftige Metallpräparate enthaltenden Mineralfarben zu übertünchen, oder mit Stärke, welcher solche Mineralfarben beigemischt sind, zu steifen. N. 10, S. 26, §. 3.

Strafarbeitstage für Übertretungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung im Krakauer Gebiete; Bestimmungen bezüglich der hierüber mit jedem Solarjahre abzuschließenden und dem Straßenbau-Kommissär oder Wasserbau-Ingenieur zu übergebenden Verzeichnisse. N. 11, S. 57, §. 27.

Strafbestimmungen auf Übertretungen der Teichpolizei-Vorschriften im Krakauer Gebiete. N. 5, S. 10, III.

— für Übertretungen der Anordnungen hinsichtlich der Floßführung und der Strompolizei- und Pflanzungsordnung im Krakauer Gebiete. N. 11, S. 49.

— in den §§. 35—42 und 102 des alten Viehseuche-Unterrichtes vom Jahre 1811 enthaltene; Kundmachung im Krakauer Gebiete der fortdauernden Wirksamkeit derselben. N. 25, S. 123.

— s. auch Strafe.

Strafbeträge für Übertretungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung im Krakauer Gebiete, in den Straßen- oder Wasserbaufond einzufließende; Bestimmungen bezüglich der mit jedem Solarjahre abzuschließenden und zu übergebenden Verzeichnisse hierüber. N. 11, S. 57, §. 27.

Strafe auf Übertretungen der Norm bei Erzeugung der Mauer- und Dachziegeln. N. 4, S. 6.

— auf Übertretungen der Fahrordnung in der Stadt Krakau. N. 19, S. 103, §. 15.

— auf Übertretungen der Speise- und Preistarife in Gast- und Einkehrhäusern. N. 29, S. 132.

— s. auch Geldstrafe, Strafbestimmungen.

Strafgelder; s. Strafbeträge.

Strafgerichtliche Auskunftstabellen: s. Auskunftstabellen.

Strafsankzion im 6. Abschnitte der Handelsministerial-Verordnung vom 1. April 1853, auf den Gebrauch unzimentirter Alkoholometer bei Prüfung der Stärke des Branntweines und Weingeistes festgesetzte; Anwendung derselben. N. 26, S. 124.

Strahlkrebs bei Pferden; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Abhandlung über die Natur und radikale Heilung desselben. N. 25, S. 124, c.

Strassen im Inneren der Stadt Krakau; Verbot des Umladens oder Stehenbleibens der Fuhrwerke vor den Schänken auf denselben. N. 19, S. 102, §. 5.

Strassenverbindungen: Erlassung einer Vorschrift über die Landeskonkurrenz zur Herstellung derselben. N. 47, S. 199.

Strazzensammler; Bestimmungen bezüglich der Form, des Ausfertigungsrechtes und der Vidirung der Legitimazionsscheine für dieselben. N. 48, S. 202.

Stricke nach ansteckenden Pferdekrankheiten sind zu verbrennen. N. 28, S. 129.

Ströme; Anordnungen hinsichtlich der Bauführun-

gen an denselben im Krakauer Gebiete. N. 11, S. 52, §. 1 ꝛc.

Strompolizeiordnung, für Galizien geltende; Ausdehnung derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 49.

Struve'sche künstliche Mineral-Wässer; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes der Einfuhr derselben. N. 10, S. 45, §. 14.

Stunde; s. Polizeistunde.

Stutten; s. Landesstutten.

Summarisches Verfahren; s. Verfahren.

T.

Tabellarische Darstellung; s. Darstellung.

Tabellen; s. Auskunftstabellen, strafgerichtliche.

Täublinge, eine Gattung von Schwämmen; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet des für Galizien erlassenen Verbotes des Verkaufes und Genußes derselben. N. 10, S. 24, §. 2.

Talg, in- und vereinsländischer; Bestimmungen über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages bei dessen Einfuhr nach Krakau. N. 16, S. 95.

Tarifspreise der Speisen, Getränke u. s. w.; Bestimmungen wegen deren Einführung in Gast- und Einkehrhäusern dann in den Eisenbahnstazionen. N. 29, S. 132.

Tarnow; Auflösung der dasigen Finanzprokuraturs-Expositur und Uebertragung ihrer Agenden (mit Ausschluß der den Sanoker Kreis betreffenden Verhandlungen) an die Expositur in Krakau. N. 34, S. 139.

— Bestimmungen über die Wahl der Beisitzer für den dasigen Handelssenat des Gerichtshofes erster Instanz. N. 39, S. 173.

Taxe, neue, für Arzeneien; s. Arzeneitaxe.

— für besondere Bewilligung zum längeren Offenhalten der Gast- und Schanklokalitäten, sowie der Kaffeehäuser, den Lokalarmeninstituten zugedachte; Festsetzung derselben. N. 32, S. 137.

Taxen für Rigorosen; Begünstigung für alle Fakultätsprofessoren bezüglich der Einkommensteuerbemessung davon. N. 45, S. 196.

Teichdämme; Bestimmungen zur Handhabung der Teichpolizei, bezüglich deren Herstellung im Krakauer Gebiete. N. 5, S. 7.

Teichpolizei; Bestimmungen zur Handhabung derselben im Großherzogthume Krakau. N. 5, S. 7.

Teichschäden; Bestimmungen bezüglich deren Verhütung und Ersatzleistung im Krakauer Gebiete. N. 5, S. 11.

Thiere; s. Raubthiere.

Thierseuche; s. Viehseuche.

Tollhafer; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Warnung vor dem Genusse desselben. N. 10, S. 31, §. 10.

Transport; Versehung der Schüblinge mit der entsprechenden Bekleidung auf demselben. N. 30, S. 134.

— von Ort zu Ort der Hausir-Waaren mit bespannten Wägen; Zulässigkeit desselben. N. 42, S. 182, lit. c.

— von und zu den Eisenbahnhöfen; Bestimmungen über die Errichtung von Stellfuhren für denselben. N. 43, S. 182.

Treibjagden, periodische allgemeine, auf Raubthiere; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der in Galizien bezüglich derselben geltenden Vorschriften. N. 23, S. 118, III. ꝛc.

Trennung der galizischen Staatsbuchhaltung und die Errichtung einer eigenen für das Krakauer Verwaltungsgebiet. N. 21, S. 113.

Trinkgeld der Postillone, jeweiliges; Gleichstellung in allen Kronländern des Zuschlages zu demselben bei kouriermäßiger Beförderung. N. 18, S. 100.

Trinkgeschirre aus Pankfong; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Vorsichtsmaßregeln

Trink

bei Verfertigung, dem Verkaufe und dem Gebrauche derselben. N. 10, S. 29, §. 6.

Trinkgeschirre nach ansteckenden Pferdekrankheiten; Modifikazionen der Belehrung über die Reinigung derselben. N. 28, S. 129.

Trot

Trottoirs; Verbot, diese in der Stadt Krakau durch Fuhrwerke und Pferde zu befahren oder zu betreten. N. 19, S. 102.

U.

Ueberf — Uebert

Uebersetzung, polnische, des Patentes vom 7. September 1848; Berichtigung der unterlaufenen Unrichtigkeiten in derselben. N. 6, S. 14.

Uebersicht der giftigen Materialien und Präparate, welche im Krakauer Gebiete von den besonders dazu befugten Handelsleuten und den Apothekern geführt und verkauft werden dürfen. N. 10, S. 38.

— der Ergebnisse der von dem Steuer-Inspektor (Unter-Inspektor) bei seiner Dienstreise vorgenommenen Revision der Amtshandlungen, welche den der Kreisbehörde untergeordneten Steuer-Verwaltungs-Organen obliegen; Formulare hierzu. N. 15, S. 93.

Uebersichten; s. Ausweise.

Ueberstreichen derjenigen Stoffe, welche den menschlichen Körper berühren sollen, mit Kupfer, Blei, Zink und anderen, giftige Metallpräparate enthaltenden Mineralfarben; Kundmachung dessen Verbotes im Krakauer Gebiete. N. 10, S. 26, §. 3.

Uebertragung der Anlehensabzüge der Staatsdiener und Pensionisten von einer Kasse zur anderen; Vorgang dabei. N. 2, S. 4.

— der Ausfertigung der Legitimazionsscheine für Strazzensammler an die politischen Bezirksbehörden und in Städten an die mit der politischen Geschäftsführung betrauten Magistrate. N. 48, S. 202.

Uebertretungen bei der Erzeugung und dem Verkaufe unmaßhältiger, schlecht gearbeiteter und gebrannter Mauer- und Dachziegeln; Strafe auf dieselben. N. 4, S. 6.

— der für das Krakauer Gebiet erlassenen Teichpolizei-Vorschriften; Strafbestimmungen hierauf. N. 5, S. 10, III.

Uebert — Unsch

Uebertretungen der im Krakauer Gebiete kundgemachten gesetzlichen Bestimmungen hinsichtlich der Floßführung und der Strompolizei- und Pflanzungsordnung; Strafbestimmungen hierauf. N. 11, S. 49.

— der Krakauer Fahrordnung; Bestimmungen hinsichtlich deren Bestrafung und des bei Verhandlung derselben einzutretenden Verfahrens. N. 19, S. 102.

— der Speise- und Preistarife in Gast- und Einkehrhäusern; Bestimmung der Strafe hiefür. N. 29, S. 132.

Uebertritt gedienter Militärs in Zivilstandes-Bedienstungen; Zusammenstellung der hierauf bezüglichen Bestimmungen. N. 7, S. 16.

Uebertünchen der Stoffe; s. Ueberstreichen.

Umstaltung; s. Veränderung.

Umwandlung einer Geldstrafe für Uebertretungen gegen die Krakauer Fahrordnung in Arrest- oder Körperstrafe. N. 19, S. 103, §. 15.

Unbemittelte Geisteskranke; s. Geisteskranke.

Unglücksfälle; Kundmachung im Krakauer Gebiete der in Galizien geltenden gesetzlichen Bestimmungen zur Vermeidung derselben durch die Floßführer. N. 11, S. 49.

Unrichtigkeiten, in der polnischen Uebersetzung des Patentes vom 7. September 1848 unterlaufene; Berichtigung derselben. N. 6, S. 14.

Unschädliche Farben; s. Farben.

Unschlitt, in- und vereinsländisches; Bestimmungen über die Einhebung der Verzehrungssteuer und des Gemeindezuschlages bei dessen Einfuhr nach Krakau. N. 16, S. 95.

Unschlittkerzen; Freigebung der Erzeugung und

Unt

des Detailverkaufes derselben im Krakauer Gebiete. N. 33, S. 138.

Unter-Inspektoren; s. Steuer-Inspektoren.

Unteroffiziere, gediente, der k. k. Armee; Zusammenstellung der Bestimmungen bezüglich deren Uebertrittes in Zivilstandes-Bedienstungen. N. 7, S. 16.

Unterricht, neuer, zur Behandlung der Viehseuchen, so wie die Wirksamkeit der §§. 35—42 und 102 des alten Viehseuche-Unterrichtes vom Jahre 1811 mit der darin enthaltenen Strafbestimmung; Kundmachung desselben im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 123.

Unterschied zwischen Milzbrand, Lungenseuche, Ruhrseuche und Rinderpest; Kundmachung im Krakauer Gebiete der tabellarischen Darstellung desselben. N. 25, S. 123, III.

Unt - Unz

Unterstützungen im Gelde; s. Aushilfen.

Untersuchung des Branntweines in Bezug auf dessen Reinheit und Unschädlichkeit; Ausdehnung der hierüber für Galizien erlassenen Bestimmungen auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 33, §. 11.

— s. auch Voruntersuchung.

Unterthänigkeit; Berichtigung der unrichtigen polnischen Uebersetzung einiger Stellen des Patentes vom 7. September 1848, über die Aufhebung derselben. N. 6, S. 14.

Unterthanen; s. Lohntage.

Unversüßte alkoholhältige Flüssigkeit; s. Flüssigkeit.

Unzulässigkeit der ämtlichen Vidirung; s. Vidirung.

V.

Vag — Verb

Vagabunden; Versehung derselben mit der entsprechenden Bekleidung bei deren Verschiebung. N. 30, S. 134.

Veränderung der Wasserkaugewerke an Strömen und Flüssen; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Anordnungen über die vorläufig einzuholende Bewilligung zur Vornahme derselben. N. 11, S. 52, §. 1 ꝛc.

Verbot der Anwendung bespannter Wägen durch Hausirer; Erläuterungen der §§. 16 und 19 des Hausirgesetzes vom 4. September 1852 hierüber. N. 42, S. 182, lit. c.

— der Einfuhr der Struve'schen künstlichen Mineralwässer; Ausdehnung desselben auf das Großherzogthum Krakau. N. 10, S. 45, §. 14.

— der Erzeugung und des Verkaufes, sowie der Einfuhr des Haarfärbungsmittels »Sélénite«; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 28, III.

— der Erzeugung künstlicher Mineralwässer; Ausdehnung der Aufhebung desselben auf das Großherzogthum Krakau. N. 10, S. 46, §. 15.

Verb

Verbot der Nachbildung der Mineralwässer; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 29, §. 5.

— der Verwendung von Kupfergeschirren bei Fleischselchern, Fleckfiedern und ähnlichen Gewerben; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 30, §. 9.

— des Auffrischens des ausgegorenen, ausgewitterten oder sauer gewordenen Bieres; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 30, §. 8.

— des freien Verkaufes der Wurmbiskotten; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 30, §. 7.

— des Genußes und Verkaufes aller Arten der Schwämme, Täublinge genannt; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 24, §. 2.

— des Uebertünchens von Stoffen, welche den menschlichen Körper berühren sollen, mit giftigen Mineralfarben und Metallpräparaten; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 26, §. 3.

Verbot, einem künstlich bereiteten Mineralwasser die Benennung eines bestehenden natürlichen Mineralwassers zu geben; Ausdehnung desselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 46, §. 15.

Verbrechen; s. Voruntersuchung.

Verbrennen der Trinkgeschirre und sonstiger Geräthe nach ansteckenden Pferdekrankheiten. N. 28, S. 129.

Vereinsländischer Talg; s. Talg.

Vereinsländisches Unschlitt; s. Unschlitt.

Verfahren, bei Reinigung der Häute, Rüstungssorten und Stallungen nach ansteckenden Pferdekrankheiten zu beobachtendes; Modifikazionen der dießfalls am 31. Oktober 1851 hinausgegebenen Belehrung. N. 28, S. 129.

— kürzestes summarisches, bei Verhandlung der Uibertretungen gegen die Krakauer Fahrordnung. N. 19, S. 103, §. 16.

Verfertigung des Pakfong-Geschirres; Kundmachung im Krakauer Gebiete der dabei zu beobachtenden Vorsichtsmaßregeln. N. 10, S. 29, §. 6.

— s. auch Erzeugung.

Vergehen; s. Voruntersuchung.

Vergütung der Verpflegskosten für in öffentlichen Irrenanstalten aufgenommene unbemittelte Geisteskranke; Bestimmungen hierüber. N. 31, S. 135.

— für die im Konkurrenzwege zur Herstellung der Straßenverbindungen verrichteten Arbeiten, aus dem Staatsschatze zu leistende; Bestimmungen bezüglich deren Festsetzung, Berechnung und Leistung. N. 47, S. 200, §. 5.

Verhalten der Schiffer und Flösser; Ausdehnung der hierüber in Galizien geltenden Bestimmungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 54, §. 12 ꝛc.

Verkauf der Aetherarten und der Apparate zur Einathmung ihrer Dämpfe; Ausdehnung der dießfalls für Galizien erlassenen Bestimmungen auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 44, §. 13.

Verkauf der Eß-, Koch- und Trinkgeschirre aus Pakfong; Kundmachung im Krakauer Gebiete der in Galizien dafür erlassenen Bestimmungen. N. 10, S. 29, §. 6.

— der Gifte und der giftigen Präparate; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der Bestimmungen über die zu beobachtenden Vorsichtsmaßregeln dabei. N. 10, S. 35, §. 12.

— der Hausirwaaren; Erläuterungen zum Hausirpatente vom 4. September 1852 und zur dießfälligen Vollzugsvorschrift vom 22. November 1852 bezüglich desselben. N. 42, S. 180.

— der Knallpräparate und Zündhütchen; Ausdehnung der dießfälligen Vorschrift auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 29, §. 4.

— der Schwämme; Ausdehnung der dießfalls für Galizien erlassenen Anordnungen auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 24, §. 2.

— des Fliegensteines und Scherbenkobaltes; Kundmachung der gesetzlichen Vorsichten, unter welchen den Material-Waarenhändlern im Krakauer Gebiete derselbe gestattet wird. N. 10, S. 44, IV.

— des Haarfärbungsmittels »Sélénite«; Ausdehnung des dießfälligen Verbotes auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 28, III.

— freier, der Wurmbiskotten; Ausdehnung des dießfälligen Verbotes auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 30, §. 7.

— raudiger und rotziger Pferde; Kundmachung der hierüber bestehenden Verordnung im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 123, IV.

— von alkoholhältiger unversüßter Flüssigkeit; Bestimmung, welche derselben nach den für Branntwein, und welche nach den für Weingeist bestehenden Grundsätzen in gewerblicher Beziehung zu behandeln ist. S 46, S. 197.

— von Graupen, Gries und Mehl im Krakauer Gebiete; Freierklärung desselben. S. 17, S. 98

— von Unschlittkerzen und sonstigen Seifensiederwaaren im Krakauer Gebiete; Freigebung desselben. S. 33, S. 138.

— s. auch Verschleiß.

Verlängerung der Wahlperiode für die alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Drittheiles der Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer. N. 12, S. 63.

Verlust des Rechtes zur Erzeugung der Mauer- und Dachziegeln; Bestimmung, wann die Bestrafung damit verwirkt wird. N. 4, S. 6.

Verordnung vom 22. Dezember 1816 des in Krakau bestandenen regierenden Senates bezüglich der Ausrottung der Raubthiere; Außerkraftsetzung derselben. N. 23, S. 115.

— vom 27. Februar 1824 des in Krakau bestandenen Senates über die Erzeugung und den Detailverkauf von Unschlittkerzen und sonstigen Seifensiederwaaren; Außerkraftsetzung derselben. N. 33, S. 138.

— vom 18. Februar 1842 des in Krakau bestandenen Senates bezüglich der Erzeugung von Mauer- und Dachziegeln; Außerkraftsetzung derselben. N. 4, S. 6.

— vom 27. November 1843 des in Krakau bestandenen Senates, die Arzneitaxe betreffend; Aufhebung der Wirksamkeit derselben. N. 3, S. 4.

— vom 1. April 1853 des Handelsministeriums, wegen des Gebrauches der zur Erhebung des Alkoholgehaltes geistiger Flüssigkeiten neu vorgeschriebenen, ämtlich geprüften und bezeichneten Instrumente; Anwendung des Abschnittes 6. derselben. N. 26, S. 124.

Verordnungen bezüglich der Viehseuchen, für Galizien geltende; Kundmachung derselben im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 123.

— vom 16. Mai und 19. Oktober 1843 der ehemaligen freistädtischen Regierung in Krakau, bezüglich des Handels mit Mehl, Gries und Graupen; Außerkraftsetzung derselben. N. 17, S. 98.

Verpackung der Giftkörper; Ausdehnung der dießfalls bestehenden gesetzlichen Bestimmungen auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 44, III.

Verpackungs-Material, bei Auf- und Abladung von Gütern vor den Häusern oder Magazinen in der Stadt Krakau abfallendes; ungesäumte Wegräumung desselben. N. 19, S. 102, §. 5.

Verpflegskosten für in öffentlichen Gebär- und Findel- dann Irren-Anstalten untergebrachte Personen; Bestimmungen wegen künftiger Einbringung derselben. N. 31, S. 135.

Verschleiß des Viehleckſalzes; Beschränkung desselben. N. 27, S. 127.

— s. auch Verkauf.

Verschung der Schüblinge bei deren Weitertransportirung mit der entsprechenden Bekleidung. N. 30, S. 134.

Versendung der Giftkörper; Ausdehnung der dafür bestehenden gesetzlichen Bestimmungen auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 44, III.

Versuche zur Auffsuchung eines Mittels gegen die Wasserscheue, durch Aerzte anzustellende; Kundmachung des dießfälligen Entwurfes im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 124, VI.

Vertilgung; s. Ausrottung, Verbrennen.

Verträge; s. Abolizions- und Reluizionsverträge.

Verwaltung der Steuern; s. Steuer-Verwaltung.

Verwaltungs-Organismus, neuer; s. Steuer-Inspektoren.

Verwendung der Kupfergeschirre; s. Kupfergeschirre.

— des Viehleckſalzes; s. Viehleckſalz.

Verzehrungssteuer; Bestimmungen über die Einhebung derselben von in- und vereinsländischen Talg und Unschlitt bei deren Einfuhr nach Krakau. N. 16, S. 95.

— Einhebung derselben für das Verwaltungsjahr 1856. N. 24, S. 121.

Verzeichnisse; s. Ausweise.

Verzeichniß; s. Uebersicht.

Verzinnung kupferner Branntwein-Destillirapparate; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der über die Aufhebung derselben bestandenen Vorschriften und der an deren

Stelle getretenen Vorsichtsmaßregeln. N. 10, S. 33, §. 11.

Verzögerung, ungerechtfertigte, bei Erledigung des Ansuchens um Erneuerung von Hausirbewilligungen; Vermeidung derselben. N. 13, S. 65.

Vidirung, ämtliche, der die Hausirpässe vertretenden Zertifikate; Unzulässigkeit derselben. N. 13, S. 65.

— der Hausirbücher; Erläuterungen zum Hausirpatente vom 4. September 1852 und zur Vollzugsvorschrift desselben vom 22. November 1852 bezüglich derselben. N. 42, S. 180.

— der Legitimazionsscheine für Strazzensammler; Bestimmung hierüber. N. 48, S. 202.

— der monatlichen Preistarife in Gast- und Einkehrhäusern durch das Bezirksamt; Anordnung derselben. N. 29, S. 132.

Viehleckſalz; Beschränkung dessen Verschleißes unter der Bedingung der ausschließlichen Verwendung desselben zur Viehzucht gegen Beibringung ämtlich bestätigter ungestempelter Zertifikate. N. 27, S. 127.

Viehſeuche; Kundmachung im Krakauer Gebiete der in Galizien bezüglich derselben erlassenen Vorschriften. N. 25, S. 123.

Viehſeuche-Unterricht; s. Unterricht.

Vollzugsvorſchrift vom 22. November 1852 zum Hausirpatente vom 4. September 1852; Erläuterungen zu derselben. N. 42, S. 180.

Vorfahren einem in der Stadt Krakau vorausfahrenden Wagen wird untersagt. N. 19, S. 103, §. 10.

Vorgang bei Reinigung der Stallungen nach ansteckenden Pferdekrankheiten; Modifikazionen der Belehrung vom 31. Oktober 1851 hierüber. N. 28, S. 129.

Vorrichtung zum Fischfang; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der für Galizien geltenden Bestimmungen wegen deren Aufstellung und Beseitigung in Flußbetten. N. 11, S. 53, §. 10.

Vorſchrift über die Landeskonkurrenz zur Herstellung der Straſſenverbindungen. N. 47, S. 199.

— zur Vollziehung des Hausirpatentes; s. Vollzugsvorschrift.

Vorſchriften, polizeiliche, aus Lebenssicherheits- und Gesundheitsrücksichten für Galizien erlassene; Ausdehnung derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 24.

— in Galizien hinsichtlich der Floßführung und der Strompolizei- und Pflanzungsordnung geltende; Ausdehnung derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 49.

— in Galizien wegen Ausrottung der Raubthiere bestehende; Ausdehnung derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 23, S. 115.

— in Galizien gegen die Viehseuche erlassene; Kundmachung derselben im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 123.

— in Galizien rücksichtlich der Erbfolge in Bauerngüteru giltige; Ausdehnung derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 41, S. 177.

— über die Anlage der Kreisstraſſen und Kommunalwege bestehende; Anwendung derselben auf die Herstellung der Straſſenverbindungen mittelst der Landeskonkurrenz. N. 47, S. 202, §. 10.

Vorſchüſſe; s. Gehaltsvorschüsse.

Vorſichten zur Beseitigung der, unter den zur Belegung der Landesstutten verwendeten Aerarial-Hengsten um sich greifenden Nervenlähmungskrankheit; Kundmachung derselben im Krakauer Gebiete. N. 25, S. 123, V.

Vorſichtsmaßregeln bei Verfertigung, beim Verkaufe und Gebrauche der Pakfong-Geschirre, für Galizien erlassene; Ausdehnung derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 10, S. 29, §. 6.

Vorſichtsregeln für Floßführer zur Vermeidung der Beschädigungen und Unglücksfälle, in Galizien geltende; Ausdehnung derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 49.

Vorſteher des Krakauer Kameralbezirkes; Er-

Vor

weiterung dessen Wirkungskreises. N. 8, S. 20.

Voruntersuchung; Bestimmungen, wornach am Schlusse derselben für jeden eines Verbrechens oder Vergehens Beschuldigten eine Tabelle zu verfassen und auszufüllen ist. N. 20, S. 106, §. 1.

W.

Waar — Warn

Waaren; Erläuterungen zu dem Hausirpatente vom 4. September 1852 und zur Vollzugsvorschrift desselben, bezüglich des den Hausirern zustehenden Rechtes, damit die Jahr- und Wochenmärkte zu besuchen, und diese mit bespannten Wägen von Ort zu Ort zu verführen. N. 42, S. 180.

— s. auch Zuckerbäckerwaaren.

Waarenhändler; s. Material-Waarenhändler.

Waarenstempelamt; dessen Errichtung in Andrychau, und die Versehung der Funkzionen desselben durch einen Finanzwach-Respizienten. N. 1, S. 2.

Wägen; Anordnungen der Fahrordnung für die Stadt Krakau bezüglich derselben. N. 19, S. 102.

— bespannte; Gestattung den Hausirern, sich derselben zum Transporte ihrer Waaren von Ort zu Ort zu bedienen. N. 42, S. 182, c.

— Stell-; Bestimmungen bezüglich deren Errichtung von und zu den Eisenbahnhöfen. N. 43, S. 182.

Wahl der Beisitzer und deren Stellvertreter für die Handelssenate der Gerichtshöfe erster Instanz; Bestimmungen hierüber. N. 39, S. 173.

Wahlen; s. Ergänzungswahlen.

Wahlordnung für die Handels- und Gewerbekammer in Krakau. N. 38, S. 156.

Wahlperiode für die alljährlich vorzunehmenden Ergänzungswahlen des zum Austritte bestimmten Drittheiles der Mitglieder und Ersatzmänner der Krakauer Handels- und Gewerbekammer; Verlängerung derselben. N. 12, S. 63.

Warnung gegen das Abbrennen des Rothlaufes und den Gebrauch des Schwefels, für

Warn — Weg

Galizien erlassene; Kundmachung derselben im Krakauer Gebiete. N. 10, S. 46, §§. 16, 17.

Warnung vor dem Genuße der für die Gesundheit schädlichen Schwämme, für Galizien erlassene; Kundmachung derselben im Krakauer Gebiete. N. 10, S. 24, §. 2.

Wasserbauten an Flüssen und Strömen; Ausdehnung der in Galizien bezüglich derselben geltenden Anordnungen der Strompolizei- u. Pflanzungsordnung auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 52, §. 1 ꝛc.

Wassereimer aus Holz sind nach ansteckenden Pferdekrankheiten zu verbrennen. N. 28, S. 129.

Wassermühlen; s. Mühlen.

Wasserscheue; Kundmachung im Krakauer Gebiete einer an das Sanitätspersonale in Galizien erlassenen Erinnerung, über die zur Aufsuchung eines Mittels gegen dieselbe anzustellenden Versuche. N. 25, S. 124, VI.

Wasserwerke; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der in Galizien für die Floßführer geltenden Vorsichtsregeln zur Vermeidung der Beschädigungen an denselben. N. 11, S. 49.

Weg der Bewerbung gedienter Militärs um Zivilstandes-Bedienstungen; Bestimmungen hierüber. N. 7, S. 18.

— politischer; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet des für Ostgalizien erflossenen Hofkanzleidekretes vom 28. Jänner 1802, in Betreff der einhaltenden Wirkung der Rekurse in denselben. N. 9, S. 22.

Wegräumung; s. Schmutz, Verpackungs-Material.

Wehre an Flüssen und Strömen; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der in Galizien geltenden Bestimmungen über die Anlegung und Veränderung derselben. N. 11, S. 52, §. 1 ꝛc.

Weidepflanzungen; Ausdehnung der für Galizien bezüglich derselben geltenden Anordnungen der Strompolizei- und Pflanzungsordnung auf das Krakauer Gebiet. N. 11, S. 57, §. 30 ꝛc.

Weingeist; Anwendung neu vorgeschriebener, ämtlich geprüfter und bezeichneter Instrumente zur Erhebung der Stärke desselben. N. 26, S. 124.

— Bestimmung, welche alkoholhältige unversüßte Flüssigkeit in gewerblicher Beziehung als solcher zu behandeln ist. N. 46, S. 197.

— verkäuflicher; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der für Galizien erlassenen Bestimmungen über die Art der Untersuchung desselben. N. 10, S. 33, §. 11.

Weitertransportirung der Schüblinge; s. Schüblinge.

Werke; s. Gewerke, Wasserwerke.

Werkzeichen des Erzeugers von Mauer- und Dachziegeln; Versehung dieser beiden Gattungen des Baumateriales mit demselben. N. 4, S. 6.

Werkzeuge, mit welchen die Floßführer versehen sein müssen; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der hierüber in Galizien geltenden Vorschriften. N. 11, S. 49.

Wettfahren in der Stadt Krakau wird untersagt. N. 19, S. 103, §. 10.

Wirksamkeit mehrerer Paragraphe des alten Viehseuche-Unterrichtes vom Jahre 1811; s. Unterricht.

Wirksamkeitsbeginn der auf das Krakauer Gebiet ausgedehnten, in Galizien geltenden Vorschriften bezüglich der Floßführung und der Strompolizei- und Pflanzungsordnung. N. 11, S. 49.

Wirksamkeitsbeginn der für die Stadt Krakau erlassenen Fahrordnung. N. 19, S. 103, §. 17.

— der in Krakau errichteten Bank-Filial-Eskompte-Anstalt. N. 44, S. 185.

— der in Krakau statt des aufgelösten Bureau's für Rechtssachen errichteten Finanzprokuraturs-Expositur. N. 34, S. 139.

— der provisorischen Dienstboten-Ordnung. N. 14, S. 78, §. 46.

— der Verfügung wegen Einhebung der Stempelabgabe von Kalendern durch Abstemplung derselben. N. 22, S. 115.

— des freien Handels mit Mehl, Gries und Graupen im Krakauer Gebiete. N. 17, S. 98.

— des Justizministerial-Erlasses vom 5. März 1853, in Betreff der Ausfertigung und Behandlung der strafgerichtlichen Auskunftstabellen. N. 20, S. 105.

Wirkung, einhaltende, der Rekurse im politischen Wege; Ausdehnung auf das Großherzogthum Krakau des für Ostgalizien erflossenen Hofkanzlei-Dekretes vom 28. Jänner 1802 in Betreff derselben. N. 9, S. 22.

Wirkungskreis des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers; Erweiterung desselben. N. 8, S. 20.

Wochenmärkte; Erläuterungen zum Hausirpatente vom 4. September 1852 und zur Vollzugsvorschrift desselben vom 22. November 1852, bezüglich des zu betreibenden Hausir- u. Fierantiehandels auf denselben. N. 42, S. 180.

Wölfe; Ausdehnung der in Galizien geltenden Vorschriften bezüglich der Ausrottung derselben auf das Krakauer Gebiet. N. 23, S. 115.

Wüthende Hunde; s. Hunde.

Wurmbiskotten; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes des freien Verkaufes derselben. N. 10, S. 30, §. 7.

Wurmkrankheit; Modifikazionen der Belehrung bezüglich der Reinigung der Pferde-Rüstungsorten, Häute und Stallungen nach derselben. N. 28, S. 129.

Zeichen; s. Werkzeichen.

Zeitpunkt der Aktivirung einer eigenen Landesbuchhaltung für das Krakauer Verwaltungsgebiet mit dem Amtssitze in Krakau. N. 21, S. 113.

— der Wirksamkeit; s. Wirksamkeitsbeginn.

Zerstückung der zu einem Bauerngute gehörigen Stiftgründe; Unzulässigkeit derselben im Krakauer Gebiete ohne politische Bewilligung hierzu. N. 41, S. 177.

Zertifikate, die Stelle der Hausirpässe vertretende; Unzulässigkeit der Ausfertigung und ämtlicher Vidirung derselben. N. 13, S. 65.

— ungestempelte, von der Obrigkeit ausgestellte und vom Kreisamte bestätigte; Beschränkung des Verschleißes des Viehleckſalzes gegen Beibringung derselben. N. 27, S. 127.

Ziegelerzeugung; Feststellung einer Norm für dieselbe. N. 4, S. 6.

Zimmer; s. Gastzimmer.

Zink; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Verbotes, diejenigen Stoffe, welche den menschlichen Körper berühren sollen, damit zu übertünchen. N. 10, S. 26, §. 3.

Zivilanstellungen; Zusammenstellung der gesetzlichen Bestimmungen bezüglich des Übertrittes gedienter Militärs in dieselben. N. 7, S. 16.

Zivilbedienstungen; Bezeichnung jener, welche ausschließlich nur an gediente Militärs verliehen werden dürfen. N. 7, S. 16.

Zivildienstesposten; Bekanntgebung des Weges der Bewerbung gedienter Militärs um dieselben. N. 7, S. 16.

Zollämter; s. Hauptzollämter.

Zollbeamte; Erweiterung des Wirkungskreises des Krakauer Kameral-Bezirksvorstehers bezüglich derselben. N. 8, S. 20.

Zolltarif; Ausübung aller Befugnisse, welche derselbe und die darauf bezüglichen Vorschriften in erster Instanz den Finanz-Landesbehörden einräumen, durch den Krakauer Kameral-Bezirksvorsteher. N. 8, S. 20.

Zoll- und Staats-Monopolsordnung; Ausübung aller Befugnisse, welche dieselbe und die darauf bezüglichen Vorschriften in erster Instanz den Finanz-Landesbehörden einräumen, durch den Krakauer Kameral-Bezirksvorsteher. N. 8, S. 20.

Zuchtpferde; Kundmachung im Krakauer Gebiete des Unterrichtes über die Entstehung und Kennzeichen der Nervenlähmungskrankheit (Schankerseuche), über ihre Heilung und Verhinderung ihrer Verbreitung bei denselben. N. 25, S. 123, V.

Zuckerbäcker im Krakauer Gebiete; Bekanntgebung der für deren Erzeugnisse schädlichen und unschädlichen Farben. N. 10, S. 28.

Zuckerbäckerwaaren; Ausdehnung auf das Krakauer Gebiet der für Galizien erlassenen Verordnung bezüglich der zum Färben derselben für die Gesundheit schädlichen und unschädlichen Farben. N. 10, S. 26, §. 3.

Zugtag, im Konkurrenzwege zur Herstellung der Straßenverbindungen beigestellter; Festsetzung der Entlohnung hiefür. N. 47, S. 200, §. 5.

Zündhütchen; Kundmachung im Krakauer Gebiete der Vorschrift wegen der Erzeugung und des Verkaufes derselben. N. 10, S. 29, §. 4.

Zünfte der Seifensieder; Fortbestand derselben im Krakauer Gebiete. N. 33, S. 138.

Zuschläge zu den direkten Steuern; Ausschreibung derselben für das Verwaltungsjahr 1856 zur Bedeckung des Landes- und Grundentlastungs-Erfordernißes. N. 35, S. 141.

Zuschlag zum Rittgelde und Postillonstrinkgelde; Gleichstellung desselben in allen Kronländern für die kouriermäßige Beförderung. N. 18, S. 100.

— zur Verzehrungssteuer; s. Gemeindezuschlag.

Spis alfabetyczny

rozporządzeń, które począwszy od 1 Stycznia do 31 Grudnia 1855 dla okręgu administracyjnego Krakowskiego wydane i w drugim oddziale Dziennika Rządu Krajowego ogłoszone zostały.

(Rok II, Zeszyt I do XXIX, Nr. 1 do 48 *).

A.

Abo — Apt

Abolicyjne i relucyjne układy: postępowanie przy uwolnieniu gruntów od ciężarów z dniami najmu, przy których w tychże układach nie mieści się oznaczenie, iż takowe źródło zarobku dla poddanych stanowić mają. N. 36, S. 143.

Administracya podatków; obacz podatki.

Alkohol: do dochodzenia ilości tegoż w płynach spirytusowych mają być używane alkoholometry nowo przepisane, urzędownie rozpoznane i cechowane. N. 26, S. 124.

Alkoholometry, nowo przepisane, urzędownie rozpoznane i cechowane; zastósowanie 6 ustępu rozporządzenia Ministerstwa Handlu z dnia 1 Kwietnia 1853, co do używania tychże. N. 26, S. 124.

Andrychów; ustanowienie tamże urzędu stęplowego dla towarów komercyalnych. N. 1, S. 2.

Aparaty; obacz przyrządy.

Aptekarze Wielkiego Księstwa Krakowskiego obowiązani zostają, trzymać się od 1 Lutego 1855 ściśle nowéj taxy lékarstw. N. 3, S. 4.

Apt — Ase

Aptekarze Wielkiego Księstwa Krakowskiego obowiązani są, utrzymywać pijawki do sprzedawania. N. 3, S. 4.

— Wielkiego Księstwa Krakowskiego; rozciągnienie na nich istniejących w Galicyi przepisów co do przechowywania i przedaży trucizn. N. 10, S. 35, §. 12.

Areszt; ob. kara.

Arkusz podatkowy; nabycie onegóż do prowadzenia handlu mąką, grysikiem i krupami w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 17, S. 98.

— — nabycie tegoż do prowadzenia mydlarstwa w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 33, S. 138.

— — nabycie tegoż do prowadzenia handlu jarmarcznego. N. 42, S. 180.

Arszenik: ob. farby mineralne.

Asesorowie dla senatów handlowych przy trybunałach piérwszéj instancyi; przepisy co do ich wyboru. N. 39, S. 173.

*) *Uwaga.* Dla łatwiejszego rozpoznania, pod jakim Numerem i na któréj stronie poszukiwane rozporządzenie w Dzienniku Rządu Krajowego się znajduje, umieszczono w końcu każdego extraktu, po wypuszczeniu liczby zeszytu, dwie tylko cyfry; z nich piérwsza, mająca przed sobą głoskę **N.**, oznacza Numer porządkowy rozporządzenia, zaś druga, mająca przed sobą głoskę **S.**, oznacza stronicę.

Asp

Aspiranci na posady cywilne z wysłużonych wojskowych; ewidencya tychże, i droga starania się o te posady. N. 7, S. 16.

Asy

Asygnacya płac urzędników i pensyonistów w innych kasach; postępowanie przy przenoszeniu równoczesném ich odciągów pożyczkowych. N. 2, S. 4.

B.

Ban — Bió

Bank narodowy; ob. zakład filialno-eskomptowy banku narodowego.

Bezpieczeństwo życia i zdrowia; rozciągnienie niektórych, ze względu na takowe dla Galicyi wydanych przepisów policyjnych, na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 24.

Biegunka; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém różnicy między nią, zapaleniem śledziony, zarazą płucową i zarazą bydlęcą. N. 25, S. 123, III.

Bióro spraw skarbu w Krakowie; rozwiązanie tegoż. N. 34, S. 139.

By — Bu

Błędy drukarskie; ob. sprostowanie błędów drukarskich.

Buchalterya własna dla Krakowa i zachodniéj Galicyi; początek jéj działalności. N. 21, S. 113.

Budowle na rzékach; rozciągnienie istniejących co do tychże przepisów policyi rzécznéj i plantacyjnéj na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 11, S. 52, §. 1, etc.

Bydło; ograniczenie przedaży soli do lizania dla tegoż. N. 27, S. 127.

C.

Ceg — Cer

Cegły; ustanowienie miary normalnéj tychże. N. 4, S. 6.

Cena jednéj użytą być mogącéj medycznéj pijawki w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 3, S. 4.

Cennik potraw i obroku; zaprowadzenie tegoż w restauracyach i domach zajezdnych, tudzież na stacyach kolei żelaznéj. N. 29, S. 132.

Certyfikaty, miejsce paszportów domokrążnych zastępujące; zakaz wydawania i wizowania urzedowego tychże. N. 13, S. 65.

— niestęplowane, od zwierzchności miejscowéj wydane, a przez władzę obwodową potwierdzone; ograniczenie przedaży soli do lizania dla bydła za pokazaniem tychże. N. 27, S. 127.

Chło — Cuk

Chłopskie dobra; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie przepisów co do sukcesyi w tychże. N. 41, S. 177.

Choroby końskie; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém nauk, w celu usunienia tychże dla Galicyi wydanych. N. 25, S. 123, V.

— — **zaraźliwe**; modyfikacye pouczenia o czyszczeniu rysztunku, skór i stajen po nich. N. 28, S. 129.

Ciało ludzkie; rozciągnienie na W. Księstwo Krakowskie zakazu, obciągania materyj, które tegoż dotykać się mają, trującemi farbami mineralnemi. N. 10, S. 26, §. 3.

Cukiernicy w Wielkiém Księstwie Krakowskiém; ogłoszenie farb, dla ich wyrobów szkodliwych i nieszkodliwych. N. 10, S. 28.

Cyn — Cza

Cynk; ob. farby mineralne.

Cywilne posady; ob. posady cywilne.

Czas, od którego obowiązać zaczynają rozciągnięte na Wielkie Księstwo Krakowskie przepisy, co do prowadzenia statków, tudzież co do policyi rzécznéj i plantacyjnéj. N. 11, S. 49.

— od którego obowiązywać zaczynają wydane dla miasta Krakowa przepisy jeżdzenia. N. 19, S. 103, §. 17.

— w którym rozpoczyna się działalność ustanowionego dla Krakowa Zakładu filialno-eskomptowego Banku narodowego. N. 44, S. 185.

— w którym rozpoczyna swoje działanie ustanowiona na miejsce rozwiązanego bióra spraw skarbu expozytura prokuratury skarbowéj w Krakowie. N. 34, S. 139.

— od którego obowiązywać zaczynają przepisy, tyczące się prowizorycznego urządzenia klasy służących. N. 14,S. 78, §. 46.

— od którego zaczyna obowiązywać rozporządzenie co do poboru opłaty stęplowéj od

Cza — Czy

kalendarzy przez ostęplowanie tychże. N. 22, S. 115.

Czas, w którym zaczyna się wolny handel mąką, grysikiem i krupami w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 17, S. 98.

— od którego zaczyna obowiązywać rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 5 Marca 1853, co do wystawiania wykazów tabelarnych w sądach karnych i dalszego z niemi postępowania. N. 20, S. 105.

Członkowie Izby handlowo-przemysłowéj w Krakowie; ob. Izba handlowo-przemysłowa.

Czynności urzędowe inspektorów i podinspektorów podatkowych co do spraw, tyczących się podatków stałych, a należących do zakresu działania władz obwodowych. N. 15, S. 80.

— — organów dla zarządu podatkowego, podlegających władzom obwodowym; formularz przeglądu wyników rewizyi tychże, przedsięwziętéj przez inspektora (podinspektora) przy objeździe jego służbowym. N. 15, S. 93.

D.

Dach — Dob

Dachówki; ustanowienie miary normalnéj tychże. N. 4, S. 6.

Dnie najmu, przy których w układach abolicyjnych i reluicyjnych nie mieści się oznaczenie, iż takowe źródło zarobku dla poddanych stanowić mają, przy uwolnieniu gruntów od ciężarów odpadać mają. N. 36, S. 143.

Dobra włościańskie; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie istniejących w Galicyi przepisów co do sukcesyi w tychże. N. 41, S. 177.

Dodatek do należytości za extrapoczty, po kuryersku iść mające; zrównanie tegoż we wszystkich krajach koronnych Państwa Austryackiego. N. 18, S. 100.

— gminny; postanowienia co do poboru tegoż

Dod — Dro

od łoju surowego i przetopionego, tak krajowego, jako też i z krajów związku cłowego pochodzącego, przy wprowadzaniu tegoż do Krakowa. N. 16, S. 95.

Dodatki do podatków stałych; rozpisanie tychże na rok administracyjny 1856, w celu pokrycia potrzeb krajowych i indemnizacyjnych. N. 35, S. 141.

Domokrążne paszporta; ob. paszporta domokrążne.

Domokrążstwo; ob. handel domokrążny.

Domy zajezdne; zaprowadzenie w nich cennika potraw i obroku. N. 29, S. 132.

Drogi komunikacyjne; przepisy pod względem rozdziału kosztów budowy tychże w okręgu rządowym Krakowskim. N. 47, S. 199.

Drze — Dwo

Drzewa; rozciągnienie zakazu, sadzenia tychże na wiérzchołkach lub spadzistościach grobli, na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 5, S. 8.

Dworce kolei żelaznéj; wydanie przepisu co do otwiérania w nich restauracyj. N. 40, S. 177.

— — — zaprowadzenie powozów dla peryodycznego odwożenia i przewożenia osób do tychże. N. 43, S. 182.

Dzia — Dzie

Działalność urzędowa; ob. początek działalności.

Dzień pracy ręcznéj; użyty w drodze rozkładu do budowy dróg komunikacyjnych w okręgu Rządowym Krakowskim; wynagrodzenie tegoż. N. 47, S. 200, §. 5.

E.

Esk — Exe

Eskomptowy zakład; ob. zakład filialno-eskomptowy.

Etery; rozciągnienienie przepisów co do wyrobu i przedaży tychże na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 44, §. 13.

— rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie przepisów co do używania tychże, za pomocą wciągania ich w siebie. N. 10, S. 44, §. 13, 3.

Exekucya wojskowa; używanie téjże do ściągania zaległości podatkowych. N. 37, S. 145, II.

Exp — Ext

Expozytura prokuratury skarbowéj w Tarnowie zostaje rozwiązaną, a czynności jéj przechodzą częścią do expozytury skarbowéj w Krakowie, częścią do prokuratury finansowéj we Lwowie. N. 34, S. 139.

Extrapoczty, po kuryersku iść mające; zrównanie we wszystkich krajach koronnych Państwa Austryackiego dodatku do zwykłych należytości pocztowych za nie. N. 18, S. 100.

F.

Far — Fas

Farbowanie włosów; ob. włosy.

Farby mineralne, przyrząd kruszczowy trujący w sobie zawiérające; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém zakazu, obciągania niemi wyrobów, ciała ludzkiego dotykać się mających. N. 10, S. 26, §. 3, I.

— zdrowiu szkodliwe i nieszkodliwe; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie przepisów co do używania tychże do malowania zabawek dla dzieci i wyrobów cukierniczych. N. 10, S. 26, §. 3, II.

Fasye szczegółowe profesorów uniwersyteckich, w celu wymierzania podatku dochodowego od opłat za uczęszczania na kole-

Fil — For

gia i od tax przy odbywaniu rygorozów, nie potrzebują być składane. N. 46, S. 196.

Filialno-eskomptowy zakład Banku narodowego w Krakowie; początek działalności i organiczne urządzenie tegoż. N. 44, S. 185.

Firancya; ob. handel jarmarczny.

Flisacy; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie istniejących w Galicyi przepisów, co do zachowywania się tychże przy prowadzeniu statków, w celu zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom przy tém. N. 11, S. 49, 54, §. 12 etc.

Forma próśb o ponowienie pozwolenia do prowadzenia handlu domokrążnego. N. 13, S. 65.

For — Fun

Forma kart legitymacyjnych dla zbiérających szmaty, jeżeli takowe jako dokumenta podróżne w kraju używanemi być mają. N. 48, S. 202.

Formularz; ob. wzór.

Fundusz budownictwa wodnego; temuż przypadają kary piéniężne za samowładne zakładanie budowli na rzékach. N. 11, S. 52, §. 3.

Fundusz ubogich miejscowych; ustanowienie kar piéniężnych, temuż przypadających, za przestąpienie miary normalnéj przy wyrabianiu cegieł i dachówek. N. 4, S. 6.

Fun

Fundusz ubogich miejscowych; ustanowienie kar piéniężnych, dlań przeznaczonych, za przestąpienie przepisów jeżdżenia w mieście Krakowie. N. 19, S. 103, §. 15.

— — — ustanowienie kar piéniężnych, do niego wpłynąć mających, za przekroczenie przepisów co do utrzymywania cennika potraw i obroku w restauracyach i domach zajezdnych. N. 29, S. 132.

— — — ustanowienie kar piéniężnych, na rzecz tegoż wnieść się mających, za trzymanie otworem traktyerni, szynkowni i kawiarni nad oznaczoną urzędownie godzinę policyjną. Nr. 32, S. 137.

G.

Gal — Gro

Galicya; rozciągnienie niektórych w niéj obowiązujących przepisów, na Wielkie Księstwo Krakowskie; ob. Kraków.

Glina; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie wydanych dla Galicyi przepisów, co do środków ostrożności, przy kopaniu tejże zachować się mających. N. 10, S. 24, §. 1.

Godzina policyjna, z którą w nocy wszystkie traktyernie, szynkownie i kawiarnie zamykane być powinny; ustanowienie téjże, oraz taxy za szczególne pozwolenie do trzymania otworem tych miejsc nad wyznaczoną godzinę. N. 32, S. 137.

Gorzałka; ob. wódka.

Groble stawowe; postanowienia względem

Gru — Grz

przestrzegania policyi stawowéj co do budowania tychże w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 5, S. 7.

Grunta; uwolnienie tychże od ciężarów; ob. indemnizacya.

Grunta starogromadzkie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém; rozciągnienie na nie istniejących w Galicyi przepisów co do sukcesyi w dobrach włościańskich. N. 41, S. 177.

Grysik; ogłoszenie handlu tymże za wolny w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 17, S. 98.

Grzyby; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie przepisów co do sprzedaży i pożywania tychże. N. 10, S. 24, §. 2.

H.

Han

Handel domokrążny; forma próśb o odnowienie pozwolenia do prowadzenia tegoż, oraz zakaz wydawania i wizowania certyfi-

Han

katów, paszporta domokrążne zastępujących. N. 13, S. 65.

Han

Handel domokrążny; wyjaśnienia patentu o domokrążcach z dnia 4 Września 1852 r. i ustawy wykonawczéj tegoż z dnia 22 Listopada 1852 r. Nr. 42, S. 180.

— — postanowienia co do wizowania książeczek domokrążnych. N. 42, S. 180, *a)*.

— — tenże nie może być prowadzonym razem z handlem jarmarcznym (frankcyą). N. 42, S. 181, *b)*.

Handel jarmarczny; wyjaśnienia patentu o domokrążcach z dnia 4 Września 1852, co do prowadzenia tegoż. N. 42, S. 180.

Handel mąką, grysikiem i krupami; ogłoszenie tegoż za wolny w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 17, S. 98.

I.

Ind — Ins

Indemnizacya; pobór dodatków do podatków stałych w roku administracyjnym 1856, w celu pokrycia potrzeb téjże. N. 35, S. 141.

— przy niéj odpadać mają bez wynagrodzenia te dnie najmu, przy których w układach abolicyjnych i reluicyjnych nie mieści się oznaczenie, iż takowe źródło zarobku dla poddanych stanowić mają. N. 36, S. 143.

Inspektorowie i podinspektorowie podatkowi; ogłoszenie instrukcyi dla nich w nowym organizmie administracyjnym. N. 15, S. 80.

Instrukcya urzędowa dla inspektorów i podinspektorów podatkowych w nowym organizmie administracyjnym; ogłoszenie téjże. N. 15, S. 80.

Ins — Izb

Instrumenta do dochodzenia ilości alkoholu w płynach spirytusowych; zastósowanie 6 ustępu Rozporządzenia Ministerstwa Handlu z dnia 1 Kwietnia 1853 r. co do używania tychże. N. 26, S. 124.

Izba handlowo - przemysłowa w Krakowie; przedłużenie peryody wyborowéj co do wyborów corocznych, w celu uzupełnienia przeznaczonéj do wystąpienia trzeciéj części członków i zastępców téjże, przedsiębrać się mających. N. 12, S. 63.

— — ustawa o wyborach dla niéj. N. 38, S. 156.

J.

Jar

Jarmarki; wyjaśnienia patentu o domokrążstwie z dnia 4 Września 1852 r. i ustawy wykonawczéj tegoż z dnia 22 Listopada 1852 r., w przedmiocie prowadzenia na nich handlu domokrążnego i Francyjnego. N. 42, S. 180.

Jeż

Jeżdżenie; przepisy co do tegoż w głównem mieście Krakowie. N. 19, S. 102.

K.

Kal

Kalendarze; pobór opłaty stęplowéj od tychże w miéjscach, gdzie się znajdują Władze krajowe skarbowe, odbywać się ma przez ostęplowywanie tychże. N. 22, S. 115.

Kan

Kancelarya Nadworna; rozciągnienie dekretu téjże z dnia 28 Stycznia 1802 r., dotyczącego wstrzymującéj mocy rekursów w drodze politycznéj, na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 9, S. 22.

Kapzle; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisu co do wyrabiania i sprzedaży tychże. N. 10, S. 29, §. 4.

Kara pieniężna za przekroczenie przepisu co do wyrobu cegieł i dachówek. N. 4, S. 6.

— — za samowładne zakładanie budowli na rzékach, przypada funduszowi budownictwa rzécznego. N. 11, S. 52, §. 3.

— — za przekroczenie przepisów jeżdżenia w mieście Krakowie zamienioną być może na areszt lub karę cielesną. N. 19, S. 103, §. 15.

— — za przekroczenie taryfy potraw i obroku w restauracyach i domach zajezdnych. Nr. 29, S. 132.

— — ob. także kary, ustawy karne.

Karty legitymacyjne dla zbiérających szmaty; przeniesienie obowiązku wydawania tychże do urzędów powiatowych. N. 48, S. 202.

Kary, ustanowione w 6 ustępie Rozporządzenia Ministerstwa Handlu z dnia 1 Kwietnia 1853 r., na używanie niecechowanych alkoholometrów przy dochodzeniu ilości alkoholu w płynach spirytusowych. N. 26, S. 124.

Kawiarnie; ustanowienie godziny policyjnéj, z którą w nocy takowe zamykane być powinny, oraz taxy za szczególne pozwolenie na trzymanie tychże otworem nad tę godzinę. N. 32, S. 137.

Kąkol roczny; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przestrogi przeciwko pożywaniu tegoż. N. 10, S. 31, §. 10.

Klacze krajowe; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przestróg, celem usunienia chorób porażenia nerwowego, powstających między ogierami skarbowemi, do stanowienia tychże używanemi. N. 25, S. 123, V.

Kobalt; ogłoszenie przepisów ostrożności, pod któremi handlującym towarami materyalnemi w Wielkiém Księstwie Krakowskiém dozwoloną jest przedaż tegoż. N. 10, S. 44, IV.

Kolegialne opłaty; ob. opłaty kolegialne.

Kolej żelazna; przepis co do zakładania restauracyj w dworcach i innych budynkach téjże. N. 40, S. 177.

— — przepisy co do zaprowadzenia powozów dla peryodycznego odwożenia i przywożenia osób od i do dworców téjże. N. 43, S. 182.

— — zaprowadzenie cennika potraw w restauracyach, na stacyach téjże znajdujących się. N. 29, S. 132.

Komercyalne towary; ob. towary komercyalne.

Komunikacyjne drogi; ob. drogi komunikacyjne.

Kongregacye mączarzy i krupników pozostają w Krakowie w swym stanie, aż do dalszych w téj mierze Rozporządzeń. N. 17, S. 98.

Konie; dotknięte zaraźliwemi chorobami; modyfikacye pouczenia o czyszczeniu stajen, rysztunku i skór z tychże. N. 28, S. 129.

— nosate i parszywe; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém Rozporządzenia co do przedaży tychże. Nr. 25, S. 123, IV.

— przepisy jeżdżenia w głównem mieście Krakowie. N. 19, S. 102.

Kopanie szutru i gliny; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie obowiązujących w Galicyi przepisów, przy témże zachować się mających. N. 10, S. 24, §. 1.

Koszta kuracyi za osoby, w publicznych zakładach położniczych, podrzutków i obłąkanych umieszczone; postanowienia co do ściągania tychże na przyszłość. N. 31, S. 135.

Krajowe potrzeby; ob. potrzeby Krajowe.

Kraków; ogłoszenie w obwodzie jego przepisów, względem przestrzégania policyi stawowéj. N. 5, S. 7.

— ogłoszenie w obwodzie jego handlu mąką, grysikiem i krupami za wolny, z pozosta-

wieniem w dawnym stanie kongregacyj krupników i mączarzy tamże. N. 17, S. 98.

Kraków; ogłoszenie przepisów jeżdżenia dla tego miasta głównego. N. 19, S. 102.

— ogłoszenie w okręgu administracyjnym tegoż Rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5 Marca 1853 r., co do wystawiania wykazów tabelarnych w sądach karnych i dalszego z niemi postępowania. N. 20, S. 105.

— ogłoszenie w obwodzie tegoż zaprowadzonych w Galicyi przepisów co do zarazy bydlęcéj. N. 25, S. 123.

— ogłoszenie mydlarstwa w obwodzie tegoż za wolne zatrudnienie. N. 33, S. 138.

— oznaczenie terminu, w którym tamtejszy zakład filialno-eskomptowy Banku Narodowego czynność swą rozpocznie, a zarazem obwieszczenie organicznego urządzenia tegoż zakładu. N. 44, S. 185.

— postanowienia co do poboru podatku konsumcyjnego i dodatku gminnego od łoju surowego i przetopionego, tak krajowego, jako też i z Krajów związku cłowego pochodzącego, przy wprowadzaniu tegoż do tego miasta. N. 16, S. 95.

— przedłużenie peryody wyborowéj co do wyborów corocznych, na miejsce przeznaczonéj do wystąpienia trzeciéj części członków i zastępców tamtejszéj Izby handlowo-przemysłowéj odbywać się mających. N. 12, S. 63.

— rozciągnienie na obwód tegoż wydanego dla Galicyi Wschodniéj dekretu Kancelaryi Nadwornéj z dnia 28 Stycznia 1802 r., dotyczącego wstrzymującéj mocy rekursów w drodze politycznéj. N. 9, S. 22.

— rozciągnienie na obwód jego wydanych dla Galicyi przepisów policyjnych w przedmiocie bezpieczeństwa zdrowia i życia. N. 10, S. 24.

— rozciągnienie na obwód jego istniejących w Galicyi przepisów co do wytępiania zwierząt drapieżnych. N. 23, S. 115.

Kraków; rozciągnienie na obwód jego obowiązujących w Galicyi przepisów co do sukcesyi w dobrach włościańskich. N. 41, S. 177.

— rozciągnienie na obwód jego obowiązujących w Galicyi przepisów co do prowadzenia statków, tudzież co do policyi rzecznéj i plantacyjnéj. N. 11, S. 49.

— rozszérzenie zakresu działania Przełożonego tamtejszego okręgu kameralnego. N. 8, S. 20.

— rozwiązanie tamtejszego bióra spraw Skarbu i przeniesienie czynności tegoż do expozytury prokuratury skarbowéj tamże. N. 34, S. 139.

— tamtejszemu urzędowi cłowemu głównemu porucza się pobór opłaty stęplowéj od kalendarzy przez ostęplowywanie tychże. N. 22, S. 115.

— ustanowienie dla okręgu administracyjnego tegoż osobnéj Buchalteryi Krajowéj. N. 21, S. 113.

— ustanowienie godziny policyjnéj, z którą w nocy w okręgu administracyjnym tegoż zamykane być mają wszystkie traktyernie i szynkownie tudzież kawiarnie, i taxy za szczególne zezwolenie na trzymanie ich dłużéj otworem. N. 32, S. 137.

— ustanowienie przepisu co do wyrobu cegieł i dachówek w okręgu administracyjnym tegoż. N. 4, S. 6.

— wybór asesorów do senatów handlowych przy trybunałach pierwszéj instancyi w okręgu administracyjnym tegoż. N. 39, S. 173.

— wydanie *ustawy o wyborach* dla tamtejszéj Izby handlowo-przemysłowéj. N. 38, S. 156.

— wydanie przepisu co do rozdziału kosztów budowy kilku dróg komunikacyjnych w okręgu rządowym tegoż. N. 47, S. 199.

— zaprowadzenie w jego obwodzie nowéj taxy lékarstw, zniesienie dotychczas istniejącéj i ustanowienie ceny jednéj użytą być mogącéj medycznéj pijawki. N. 3, S. 4.

Krupnicy w Wielkiém Księstwie Krakowskiém; kongregacye tychże pozostają w

Kru — Ku

w swym stanie aż do dalszych w téj mierze rozporządzeń. N. 17, S. 98.

Krupy; ogłoszenie handlu temiż za wolny w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 17, S. 98.

Kupcy Wielkiego Księstwa Krakowskiego, upoważnieni do przechowywania i przedaży trucizn; rozciągnienie na nich obowiązują-

Kura — Kury

cych w tym względzie w Galicyi przepisów N. 10, S. 35, §. 12.

Kuracya; ob. koszta kuracyi.

Kuryerskie extrapoczty; zrównanie we wszystkich Krajach koronnych Austryackich dodatku do zwykłych należytości pocztowych za takowe. N. 18, S. 100.

L. Ł.

Lé — Lw

Lékarstwa; zaprowadzenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém nowéj taxy tychże, a oraz zniesienie zaprowadzonéj tamże dekretem byłego senatu rządzącego z dnia 27 Listopada 1843 i dotąd istniejącéj taxy. N. 3, S. 4.

Lolium temulentum L.; ogłoszenie w Wielkiém Księstw. Krakowskiém przestrogi przeciwko pożywaniu tegoż. N. 10, S. 31, §. 10.

Lwów; poruczenie ostęplowywania kalendarzy tamtejszemu urzędowi cłowemu głównemu. N. 22, S. 115.

— przeniesienie czynności, cyrkuł Sanocki dotyczących, od rozwiązanéj w Tarnowie expozytury prokuratury skarbowéj do tam-

Lw — Ło

tejszéj prokuratury skarbowéj. N. 34, S. 139.

Lwów; rozdzielenie tamtejszéj buchalteryi krajowéj i zaprowadzenie osobnéj dla okręgu rządowego Krakowskiego. N. 21, S. 113.

Łój surowy i przetopiony, krajowy jako też i z Krajów związku niemieckiego cłowego pochodzący; postanowienia co do poboru podatku konsumcyjnego i dodatku gminnego przy wprowadzeniu tegoż do Krakowa. N. 16, S. 95.

Łowienie ryb; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie dotyczących przepisów, w Galicyi obowiązujących. N. 11, S. 53, §. 10.

M.

Ma — Mia

Magistraty miejskie, wykonywujące władzę polityczną; w miastach, gdzie takowe istnieją, wydawane być mają przez nie karty legitymacyjne dla zbiérających szmaty. N. 48, S. 202.

Mączarze w Wielkiém Księstwie Krakowskiém; kongregacye tychże pozostają w swym stanie aż do dalszych w téj mierze rozporządzeń. N. 17, S. 98.

Mąka; ogłoszenie handlu tąż za wolny w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 17, S. 98.

Mianowanie respicyentów straży skarbowéj;

Mia — Mie

rozszérzenie zakresu działania przełożonego okręgu kameralnego Krakowskiego co do tegoż. N. 8, S. 20.

Miara normalna cegieł i dachówek; ustanowienie téjże, a oraz kary za jéj przekroczenie. N. 4, S. 6.

Miedź; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém zakazu obciągania nią materyj, które ciała ludzkiego dotykać się mają. N. 10, S. 26, §. 3.

Miedziane naczynia; ob. naczynia miedziane.

Mie — Mo

Miedziane przyrządy; ob. przyrządy miedziane.

Mineralne wody sztuczne; ob. wody mineralne sztuczne.

Młyny; rozciągnienie istniejących w Galicyi przepisów co do budowy, przekształcania i przenoszenia tychże na inne miejsca, na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 11, S. 52, §. 1 etc.

— pływające; oznaczenie miejsc, gdzie takowe stawiane być mogą. N. 11, S. 53, §. 5 etc.

Modyfikacye instrukcyi o czyszczeniu stajen

Mo — My

po zaraźliwych chorobach końskich, objętéj rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 Października 1851. N. 28, S. 129.

Monopol handlu mąką, grysikiem i krupami w Wielkiém Księstwie Krakowskiém; zniesienie tegoż. N. 47, S. 98.

Mydlarstwo; ogłoszenie tegoż za wolne w Wielkiém Księstwie Krakowskiém, oraz zniesienie rozporządzenia Senatu rządzącego dawnéj Rzeczypospolitéj Krakowskiéj z dnia 27 Lutego 1824. N. 33, S. 138.

N.

Na — Na

Naczynia miedziane; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie wydanego dla Galicyi zakazu co do używania tychże przez kiełbaśników. N. 10, S. 30, §. 9.

— **pakfonowe**; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie przepisów co do zachowania środków ostrożności przy wyrabianiu tychże. N. 10, S. 29, §. 6.

Naczynia zarażone przez zaraźliwe choroby końskie; sposób postępowania przy czyszczeniu tychże. N. 28, S. 129.

Na — Nie

Nagrody; ob. wynagrodzenia.

Napoje; zaprowadzenie cennika tychże w restauracyach i domach zajezdnych. N. 29, S. 132.

Narzędzia do dochodzenia ilości alkoholu w płynach spirytusowych; zastósowanie 6 ustępu Rozporządzenia Ministerstwa Handlu z dnia 1 Kwietnia 1853, co do używania tychże. N. 26, S. 124.

Niedźwiedzie; ob. zwierzęta drapieżne.

O.

Obj — Obł

Objaśnienie Patentu o domokrążstwie z dnia 4 Września 1852 i ustawy wykonawczéj tegoż z dnia 22 Listopada 1852. N. 42, S. 180.

Obławy peryodyczne powszechne na zwierzęta drapieżne; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie obowiązujących co do tychże w Galicyi przepisów. N. 23, S. 118, III etc.

Obłąkani; ob. zakłady publiczne położnicze, podrzutków i *obłąkanych*.

Obr — Ogł

Obrok; zaprowadzenie cennika tegoż w domach zajezdnych. N. 29, S. 132.

Odzież dla szupaśników; ob. szupaśnicy.

Ogiery skarbowe; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przestrogi, w celu usunięcia chorób porażenia nerwowego, przy stanowieniu klaczy krajowych między niemi powstającego. N. 25, S. 123, V.

Ogłaszanie publiczne przedaży aparatów, służących do wciągania w siebie eterów,

Ogr — Opł

zakazuje się także i w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 10, S. 44, §. 13, 6.

Ograniczenie przedaży soli do lizania dla bydła. N. 27, S. 127.

Ogrzanie pokoi dla gości w domach zajezdnych; zaprowadzenie taryfy, w któréj ceny za takowe oznaczone być mają. N. 29, S. 132.

Ołów; ob. farby mineralne.

Omyłek; ob. kąkól roczny.

Opłaty kolegialne; wyjątkowe uwzględnienie profesorów uniwersyteckich przy wymiarze podatku dochodowego od tychże. N. 45, S. 196.

Opo — Otw

Opodatkowanie; ob. wymiar podatku.

Ostęplowywanie kalendarzy; przez nie pobieraną być ma w miejscach, gdzie się znajdują władze skarbowe krajowe, opłata stępłowa od kalendarzy. N. 22, S. 115.

Oświetlanie pokoi dla gości w domach zajezdnych; zaprowadzenie taryfy, w któréj ceny za nie oznaczone być mają. N. 29, S. 132.

Otwieranie restauracyj w dworcach i innych budynkach, do kolei żelaznéj należących; przepisy tyczące się tegoż. N. 40, S. 177.

P.

Pak — Pen

Pakfon; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém prawideł ostrożności przy wyrabianiu i używaniu naczyń z tegoż. N. 10, S. 29, §. 6.

Pakowanie efektów przed domami lub magazynami w Krakowie odbywać się ma prędko, a śmiecie przy tém powstające niezwłocznie usunięte być mają. N. 19, S. 102.

Paszporta domokrążne; zakaz wydawania i wizowania urzędowego certyfikatów, miejsce tychże zastępujących. N. 13, S. 65.

— — postanowienia co do wizowania tychże. N. 42, S. 180, *a)*.

Patent o domokrążcach z dnia 4 Września 182; wyjaśnienia tegoż, oraz ustawy wykonawczéj z dnia 22 Listopada 1852. N. 42, S. 180.

— z dnia 7 Września 1848, o zniesieniu poddaństw; sprostowanie pomyłek, zaszłych w polskim tłumaczeniu tegoż. N. 6, S. 14.

Pensye urzędników i pensyonistów; sposób postępowania przy przenoszeniu rat pożyczkowych od tychże odtrącać się mających, z jednéj kasy do drugiéj. N. 2, S. 4.

Pi — Po

Pijawki medyczne, użytemi być mogące; ustanowienie ceny tychże dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego. N. 3, S. 4.

Piwo wymusowane, zwietrzałe lub kwaśne; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie istniejącego w Galicyi zakazu, odświéżania i przedaży tegoż. N. 10, S. 30, §. 8.

Plantacye; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie obowiązujących w Galicyi przepisów policyjnych, tychże dotyczących. N. 11, S. 49.

Płyn alkoholiczny niesłodzony; ogłoszenie przepisu postanawiającego, kiedy tenże za wódkę a kiedy za spirytus winny pod względem prowadzenia handlu tymże uważany być ma. N. 46, S. 197.

Płyny spirytusowe; zastósowanie 6 ustępu rozporządzenia Ministerstwa Handlu z dnia 1 Kwietnia 1853, co do używania nowo przepisanych, urzędownie rozpoznanych i cechowanych instrumentów do dochodzenia ilości alkoholu w tychże. N. 26, S. 124.

Pobór dodatków do podatków stałych w roku administracyjnym 1856 w celu pokrycia po-

trzeb krajowych i indemnizacyi. N. 35, S. 141.

Pobór opłaty stęplowéj od kalendarzy przez ostęplowywanie tychże. N. 22, S. 115.

— podatku konsumcyjnego i dodatku gminnego od łoju surowego i przetopionego, tak krajowego jak i z Krajów związku cłowego pochodzącego, przy wprowadzaniu tegoż do Krakowa. N. 16, S. 95.

— podatku konsumcyjnego na rok administracyjny 1856. N. 24, S. 121.

Początek działalności expozytury prokuratury skarbu w Krakowie, na miejsce rozwiązanego Bióra spraw skarbu utworzonéj. N. 34, S. 139.

— — przepisów, tyczących się prowizorycznego urządzenia klasy służących. N. 14, S. 78, §. 46.

— — przepisu względem poboru opłaty stęplowéj od kalendarzy przez ostęplowywanie tychże. N. 22, S. 115.

— — przepisu względem wolnego handlu mąką, grysikiem i krupami w obwodzie Krakowskim. N. 17, S. 98.

— — rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z d. 5 Marca 1853, co do wystawiania wykazów tabelarnych w sądach karnych i dalszego z niemi postępowania. N. 20, S. 105.

— — utworzonego w Krakowie Zakładu filialno-eskomptowego Banku narodowego. N. 44, S. 185.

— — wydanych dla Krakowa przepisów jeżdżenia. N. 19, S. 103, §. 17.

Poczty; zrównanie we wszystkich Krajach koronnych Państwa Austryackiego dodatku do należytości pocztowych za jazdy kuryerskie. N. 18, S. 100.

Podatek dochodowy od opłat za uczęszczania na kolegia i od tax za składanie rygorozów; szczególne uwzględnienie profesorów uniwersyteckich przy wymierzaniu tegoż. N. 45, S. 196.

— dochodowy od stałych przychodów; pobór dodatków do tegoż w roku administracyjnym 1856, w celu pokrycia potrzeb krajowych i indemnizacyjnych. N. 35, S. 141.

Podatek konsumcyjny; pobór tegoż na rok administracyjny 1856. N. 24, S. 121.

— — postanowienia co do poboru tegoż od łoju surowego i przetopionego, tak krajowego jak i z Krajów związku cłowego pochodzącego, przy wprowadzeniu tegoż do Krakowa. N. 16, S. 95.

Podatki; ogłoszenie instrukcyi urzędowéj dla inspektorów i podinspektorów podatkowych w nowym organizmie administracyjnym. N. 15, S. 80.

— ogłoszenie tymczasowéj ustawy exekucyjnéj dla ściągania zaległości tychże. N. 37, S. 143.

— stałe; pobór dodatku do tychże w roku administracyjnym 1856, w celu pokrycia potrzeb krajowych i indemnizacyi. N. 35, S. 141.

Podinspektorowie podatkowi; ob. inspektorowie podatkowi.

Podrzutki; ob. zakłady publiczne położnicze, *podrzutków* i obłąkanych.

Pokrycie potrzeb krajowych i indemnizacyjnych w roku administracyjnym 1856. N. 35, S. 141.

Policya rzeczna i plantacyjna; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém istniejących co do téjże w Galicyi przepisów. N. 11, S. 49.

— stawowa; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisów co do przestrzegania téjże. N. 5, S. 7.

Policyjna godzina, o któréj w nocy zamykane być mają traktyernie, szynkownie i kawiarnie w okręgu administracyjnym Krakowskim; ustanowienie téjże, zarazem taxy za pozwolenie szczególne na trzymanie tychże otworem nad tę godzinę. N. 32, S. 137.

Policyjne przepisy, wydane dla Galicyi w celu bespieczeństwa zdrowia i życia; rozciągnienie tychże na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 24.

Połów ryb; ob. łowienie ryb.

Położnicze zakłady; ob. zakłady publiczne położnicze etc.

Pomyłki, zaszłe w tłumaczeniu polskiém Najwyższego Patentu z dnia 7 Września 1848, dotyczącego zniesienia poddaństwa; sprostowanie tychże. N. 6, S. 14.

Porażenie nerwowe, powstające między ogierami skarbowemi, do stanowienia klaczy krajowych używanemi; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém środków przeciwko szérzeniu się tegoż. N. 25, S. 123, V.

Posady cywilne, dla wojskowych wysłużonych zastrzeżone; droga starania się o takowe. N. 7, S. 16.

Postanowienia co do poboru podatku komsumcyjnego i dodatku gminnego od łoju surowego i przetopionego, tak krajowego, jako też [1] z Krajów związku cłowego pochodzącego, przy w prowadzaniu tegoż do Krakowa. N. 16, S. 95.

— co do prowadzenia statków, tudzież co do policyi rzecznéj i plantacyjnéj, dla Galicyi wydane; rozciągnienie tychże na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 11, S. 49.

— co do przyjmowania na przyszłość chorych do publicznych zakładów położniczych i podrzutków, tudzież obłąkanych, oraz co do ściągania kosztów kuracyi za osoby, w tych zakładach umieszczone. N. 31, S. 135.

— obowiązujące w Wielkiém Księstwie Krakowskiém co do wytępiania zwierząt drapieżnych; zniesienie tychże, a zaprowadzenie natomiast istniejących w Galicyi dotyczących przepisów. N. 23, S. 115.

— ogólne instrukcyi urzędowéj dla inspektorów i podinspektorów podatkowych. N. 15, S. 90, III.

— przywilejowe dla krupników w Wielkiém Księstwie Krakowskiém z roku 1717, oraz uchwały Senatu dawnéj rzeczypospolitéj Krakowskiéj z r. 1843; zniesienie tychże. N. 17, S. 98.

Postanowienia względem przestrzegania policyi stawowéj; ogłoszenie tychże w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 5, S. 7.

Potrawy; zaprowadzenie cennika tychże w restauracyach i domach zajezdnych. N. 29, S. 132.

Potrzeby krajowe i indemnizacyjne; pobór dodatków do podatków stałych w roku administracyjnym 1856, w celu pokrycia tychże. N. 35, S. 141.

Powiatowe urzędy; ob. urzędy powiatowe.

Pozwolenie szczególne na trzymanie otworem traktyerni i szynkowni tudzież kawiarń nad oznaczoną godzinę policyjną nocną; ustanowienie taxy za nie. N. 32, S. 137.

— urzędowe; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie istniejących w Galicyi przepisów, podług których nikt bez niego dwóch pierwiastkowych posiadłości włościańskich posiadać, ani też gruntów, z których pierwiastkowo posiadłość włościańska utworzoną została, rozdrabniać nie może. N. 41, S. 177.

Praca ręczna; ob. dzień pracy ręcznéj.

Premia; ob. wynagrodzenia.

Prokuratura skarbowa we Lwowie; do niéj przechodzą czynności, dotyczące obwodu Sanockiego, od rozwiązanéj expozytury Tarnowskiéj. N. 34, S. 139.

Prośby o odnowienie pozwolenia do prowadzenia handlu domokrążnego; forma tychże, oraz przepis, aby takowe bez wszelkiéj zwłoki załatwiane były. N. 13, S. 65.

— wysłużonych wojskowych o posady cywilne; postanowienia co do drogi, na któréj takowe wnoszone być mają. N. 7, S. 16.

Przedaż eterów i przyrządów do wciągania ich w siebie; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie istniejących w tym względzie w Galicyi przepisów. N. 10, S. 44, §. 13.

— grzybów; rozciągnienie wydanych w tym względzie dla Galicyi przepisów na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 24, §. 2.

Przedaż kapsli i przyrządów łoskotliwych; rozciągnienie dotyczące rozporządzenia na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 29, §. 4.
— krup, grysiku i mąki w Krakowskim obwodzie; ogłoszenie téjże za wolną. N. 17, S. 98.
— naczyń do jedzenia, picia i gotowania *z pakfonu*; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém wydanych w tym względzie dla Galicyi przepisów. N. 10, S. 29, §. 6.
— nosatych i parszywych koni; ogłoszenie istniejącego co do téjże rozporządzenia w obwodzie Krakowskim. N. 25, S. 123, IV.
— środka farbowania włosów „Sélénite"; rozciągnienia zakazu téjże na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 28, III.
— świéc łojowych i innych wyrobów mydlarskich w Wielkiém Księstwie Krakowskiém; ogłoszenie téjże za wolne zatrudnienie. N. 33, S. 138.
— towarów przez domokrążców; objaśnienia patentu o domokrążstwie z dnia 4 Września 1852 i ustawy wykonawczéj tegoż z d. 22 Listopada 1852, co się tyczy téjże. N. 42, S. 180.
— trucizn; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisów co do prawideł ostrożności, przy tém zachować się mających. N. 10, S. 35, §. 12.
— trucizny na muchy i kobaltu; ogłoszenie przepisów ostrożności, pod któremi takowa kupcom towarów materyałowych w Wielkiém Księstwie Krakowskiém dozwoloną jest. N. 10, S. 44, IV.
— wolna biszkoptów na robaki; rozciągnienie zakazu téjże na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 30, §. 7.
Przedłużenie peryody wyborowéj co do wyborów, na miejsce przeznaczonéj do wystąpienia trzeciéj części członków i zastępców izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj

corocznie odbywać się mających. N. 12, S. 63.
Przepisy co do prowadzenia statków policyi rzecznéj i plantacyjnéj; ogłoszenie tychże w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 11, S. 49.
— jeżdżenia dla głównego miasta Krakowa. N. 19, S. 102.
— policyjne, dla bespieczeństwa zdrowia i życia dla Galicyi wydane; rozciągnienie tychże na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 24.
— ob. także postanowienia.
Przestąpienia prawnych przepisów; ob. kara.
Przeszkody przy transportowaniu szupaśników, pod względem opatrywania ich odpowiednią odzieżą; usunienie tychże. N. 30, S. 134.
Przyjmowanie osób do publicznych zakładów położniczych i podrzutków, tudzież obłąkanych; postanowienia tyczące się tegoż. N. 31, S. 135.
Przyrządy do wciągania w siebie eterów; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie istniejących w Galicyi, przepisów co do sporządzania, przedaży i używania tychże. N. 10, S. 44, §. 13.
— miedziane, do palenia i czyszczenia wódki; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém prawideł ostrożności, pod któremi obciąganie tychże cyną dozwoloném jest. N. 10, S. 33, §. 11.
Przywiléj, nadany krupnikom Wielkiego Księstwa Krakowskiego w roku 1717, co do handlu mąką, krupami i grysikiem; zniesienie tegoż. N. 17, S. 98.
Psy wściekłe; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém instrukcyi, wydanéj w Galicyi dla lékarzy, o obchodzeniu się z ludźmi, przez nie *pokaléczonymi*. N. 25, S. 124, VI.

R.

Rak — Res

Rak; ogłoszenie w Wielkiem Księstwie Krakowskiém rozprawy o istocie i radykalném wyleczeniu tegoż. N. 25. S. 124. c.

Raty pożyczkowe, mające się odtrącać od płac urzędników i pensyonistów; sposób postępowania przy przenoszeniu tychże z jednéj kasy do drugiéj. N. 2, S. 4.

Rekursa na drodze politycznéj; rozciągnienie dekretu Kancelaryi Nadwornéj z dnia 28 Stycznia 1802, co do wstrzymującéj mocy tychże, na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 9, S. 22.

— przeciw wyrokom dyrektora urzędowego w sprawach ceł i monopoliów; uprawnienie przełożonego okręgu kameralnego krakowskiego do rozstrzygania tychże w drugiéj instancyi. N. 8, S. 20, 2.

— przeciwko rozstrzygnieniom władz politycznych co do dostarczania sił roboczych w drodze rozkładu do budowy dróg komunikacyjnych; ustanowienie toku instancyi do wniesienia tychże. N. 47, S. 201, §. 8.

— przeciwko uczynionemu zarzutowi co do czystości wódki; ustanowienie toku instancyi przy nich w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 10, S. 34, 7.

Relucyjne i abolicyjne układy; postępowanie przy uwolnieniu gruntów od ciężarów z dniami najmu, przy których w tych układach nie mieści się oznaczenie, iż takowe źródło zarobku dla poddanych stanowić mają. N. 36, S. 143.

Remuneracye; ob. wynagrodzenie.

Respicyenci straży skarbowéj; rozszérzenie zakresu działania przełożonego okręgu Kameralnego Krakowskiego co do mianowania tychże i postępowania dyscyplinarnego z niemi. N. 8, S. 20.

Respicyent straży skarbowéj w Andrychowie pełnić będzie funkcye ustanowionego tamże urzędu stęplowego dla towarów komercyalnych. N. 1, S. 2.

Res — Roz

Restauracye; postanowienia co do otwierania tychże w dworcach, po stacyach i w innych budynkach kolei żelaznéj. N. 40, S. 177.

— ustanowienie godziny policyjnéj, z którą w nocy takowe zamykane być mają, oraz taxy za szczególne pozwolenie do trzymania tychże otworem nad tę godzinę. N. 32, S. 137.

— zaprowadzenie cennika potraw i napojów w tychże. N. 29, S. 132.

Robotnicy, używani do budowy dróg komunikacyjnych w drodze rozkładu; wynagrodzenie tychże. N. 47, S. 200, §. 5.

Róża; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém zakazu spalania téjże. N. 10, S. 46, §. 16.

Rozciągnienie istniejących w Galicyi przepisów co do prowadzenia statków, policyi rzecznéj i plantacyjnéj na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 11, S. 49.

— obowiązujących w Galicyi przepisów o wytępianiu zwierząt drapieżnych na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 23, S. 115.

— wydanego dla Galicyi Wschodniéj Dekretu Kancelaryi Nadwornéj z dnia 28 Stycznia 1802 r., dotyczącego wstrzymującéj mocy rekursów w drodze politycznéj, na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 9, S. 22.

— wydanych dla Galicyi przepisów co do sukcessyi w dobrach włościańskich na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 41, S. 177.

— wydanych pod względem bespieczeństwa zdrowia i życia dla Galicyi przepisów policyjnych na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 24.

Rozpakowywanie efektów przed domami lub magazynami w Krakowie odbywać się ma szybko, a śmiecie przy tém powstające niezwłocznie usunięte być winny. N. 19, S. 102.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedli-

Roz — Ryb

wości z dnia 5 Marca 1853, dotyczące wystawianie wykazów tabelarnych w sądach karnych i dalszego z niemi postępowania; ogłoszenie tegoż. N. 20, S. 105.

Rozprawa o istocie raka w strzałce i ogólnego raka w kopycie, tudzież o radykalném wyleczeniu tegoż; ogłoszenie tejże w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 25, S. 124, c.

Rozszérzenie zakresu działania przełożonego okręgu kameralnego w Krakowie. N. 8, S. 20.

Rozwiązanie Bióra spraw skarbu w Krakowie i Expozytury prokuratury skarbu w Tarnowie. N. 34, S. 139.

Rybacy; rozciągnienie istniejących w Galicyi przepisów co do zachowywania się tychże przy łowieniu ryb, na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 11, S. 53, §. 10.

Rybołostwo; rozciągnienie na Wielkie Księ-

Ryc — Rze

stwo Krakowskie przepisów Galicyjskich co do tegoż, N. 11, S. 53, §. 10.

Rycina kąkolu rocznego, omyłka, szaleńca (Lolium temulentum L), N. 10, S. 32.

— osęki, którą zaopatrzone być winny statki. N. 11, S. 50.

Rygoroza; wyjątkowe uwzględnienie profesorów uniwersyteckich, przy wymierzaniu podatku dochodowego od tax za takowe. N. 45, S. 196.

Rzeki spławne; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie istniejących w Galicyi przepisów policyi rzecznéj, co do zakładania budowli na nich i utrzymywania tychże w czystości. N. 11, S. 49, 52, 55.

Rzeszów; postanowienia co do wyboru asesorów do senatu handlowego przy tamtejszym Trybunale piérwszéj Instancyi. N. 39, S. 173.

S.

Sa — Sen

Sanitarne przepisy, wydane dla Galicyi dla bespieczeństwa zdrowia i życia; ogłoszenie tychże w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 10, S. 24.

Sanok; przeniesienie spraw urzędowych, tamtejszego obwodu dotyczących, od rozwiązanéj expozytury Finansowéj w Tarnowie, do prokuratury skarbu we Lwowie. N. 34, S. 139.

Sącz; postanowienia co do wyboru asesorów do Senatu handlowego przy tamtejszym Trybunale piérwszéj instancyi. N. 39, S. 173.

Sądy karne; ogłoszenie rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5 Marca 1853, co do wystawiania wykazów tabelarnych w tychże. N. 20, S. 105.

Sekwestracya dóbr, w celu ściągania podatków zaległych; wydanie przepisów dotyczących. N. 37, S. 150, IV.

Sélénite; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém zakazu wyrobu, wprowadzania i przedaży znanego pod tą nazwą środka farbowania włosów. N. 10, S. 28, III.

Senat rządzący byłéj Rzeczypospolitéj Krakow-

Sen — Sen

skiéj; zniesienie wydanéj przezeń w roku 1843 taxy lékarstw. N. 3, S. 4.

Senat rządzący byłéj Rzeczypospolitéj Krakowskiéj; zniesienie uchwały tegoż z r. 1842, co do wyrobu cegieł i dachówek w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 4, S. 6.

— — — — — zniesienie przepisów tegoż z roku 1843, co do handlu mąką, grysikiem i krupami w Wielkiém Księstwie Krakowskiém, N. 17, S. 98.

— — — — — zniesienie rozporządzenia tegoż z roku 1816, co do wytępiania zwiérząt drapieżnych w Wielkiém Księstwie Krakowskiém. N. 23, S. 115.

— — — — — zniesienie rozporządzenia tegoż z roku 1824, co do wyrobu i przedaży świéc łojowych i innych towarów w obwodzie Krakowskim. N. 33, S. 138.

Senaty handlowe przy trybunałach piérwszéj instancyi w Krakowie, Tarnowie, Rzeszowie i Sączu; obór asesorów dla nich. N. 39, S. 173.

Siarka; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém wydanego dla Galicyi ostrzeżenia przy używaniu téjże. N. 10, S. 47, §. 17.

Skarbowe ogiery; ob. ogiery skarbowe.

Skóry z koni, zdechłych w skutek nosacizny lub robaków zaskórnich, zniszczone być winny. N. 28, S. 129.

— z zwierząt drapieżnych; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie istniejących w Galicyi przepisów co do dochodzenia prawdziwości tychże. N. 23, S. 115.

Śledziona; ob. zapalenie śledziony.

Słudzy; wydanie prowizorycznego urządzenia tychże w całym okręgu administracyjnym Krakowskim z wyjątkiem głównego Miasta Krakowa. N. 14, S. 67.

Sól dla bydła do lizania; ograniczenie przedaży téjże. N. 27, S. 127.

Spadek; ob. sukcesye.

Spalenie róży; ob. róża.

Szpitale; ob. zakłady publiczne położnicze etc.

Sprostowanie błędów drukarskich, zaszłych w oddziale drugim Dziennika Rządu Krajowego z roku 1855.

— pomyłek, zaszłych w polskiém tłumaczeniu Najwyższego Patentu z dnia 7 Września 1848, dotyczącego zniesienia poddaństwa. N. 6, S. 14.

Zeszyt XI, Strona 94.
„ IX, „ 65.

Sprzedaż; ob. przedaż.

Sprzęty, zarażone przez zaraźliwe choroby końskie, spalone być winny. N. 28, S. 129.

Srébro żywe tudzież srébro żywe loskotliwe; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisu co do wyrabiania tegoż i napełniania nim kapsli. N. 10, S. 29, §. 4.

Stajnie, zarażone przez zaraźliwe choroby końskie; modyfikacye instrukcyi o czyszczeniu tychże. N. 28, S. 129.

Statki; zaprowadzenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisów co do prowadzenia tychże. N. 11, S. 49.

Stawy już istniejące; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisów dla nich. N. 5, S. 9, II.

— nowe; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisów co do zakładania tychże. N. 5, S. 7, I.

— szkodliwe powszechności; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisów co do naprawiania tychże, zapobieżenia szkodom stawowym i wynagrodzenia tychże. N. 5, S. 11. (Dodatek.)

Stęplowanie kalendarzy; pobór należytości stęplowéj w miejscach, gdzie się znajdują władze krajowe skarbowe, za pomocą tegoż. N. 22, S. 115.

Straż skarbowa; ob. urzędnicy straży skarbowéj.

Struwego stuczne wody mineralne; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém zakazu wprowadzania tychże. N. 10, S. 45, §. 14.

Sukcesya w dobrach włościańskich; rozciągnienie istniejących co do téjże w Galicyi przepisów na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 41, S. 177.

Szaleniec; ob. kąkól roczny.

Szmaty ; przepisy co do formy, obowiązku wydawania i wizowania kart legitymacyjnych dla zbierających takowe. N. 48, S. 202.

Szupaśnicy; przepis co do opatrywania tychże przy ich transportowaniu odpowiednią odzieżą. N. 30, S. 134.

Szuter; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie wydanych dla Galicyi przepisów, co do środków ostrożności, przy kopaniu tegoż zachować się mających. N. 10, S. 24, §. 1.

Szynkownie; ustanowienie godziny policyjnéj, z którą w nocy takowe zamykane być powinny, oraz taxy za szczególne pozwolenie na trzymanie tychże otworem nad tę godzinę. N. 32, S. 137.

T.

Tab — Tax

Tabele; ob. wykazy tabelarne.

Tamy; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie istniejących w Galicyi przepisów co do bicia tychże. N. 11, S. 57, §. 30 etc.

Tarnów; postanowienia co do wyboru asesorów do senatu handlowego przy tamtejszym Trybunale pierwszéj Instancyi. N. 39, S. 173.

— rozwiązanie tamtejszéj expozytury prokuratury finansowéj. N. 34, S. 139.

Taryfa cen potraw i obroku; zaprowadzenie téjże w restauracyach i domach zajezdnych. N. 29, S. 132.

Taxa za szczególne pozwolenie do trzymania otworem nad oznaczoną godzinę policyjną traktyerni, szynkowni i kawiarń, funduszowi ubogich miejscowych przypadająca; ustanowienie téjże. N. 32, S. 137.

— **lékarstw**, dekretem byłego Senatu rządzącego z dnia 27 Listopada 1843 w Wielkiém Księstwie Krakowskiém zaprowadzona, uchyloną zostaje. N. 3, S. 4.

— — nowa; wezwanie aptékarzy Wielkiego Księstwa Krakowskiego, aby się od 1 Lutego 1855 r. ściśle takowéj trzymali. N. 3, S. 4.

Taxy za składanie rygorozów; wyjątkowe uwzględnienie profesorów uniwersyteckich przy wymiarze podatku dochodowego od nich. N. 45, S. 196.

Ter — Try

Termin do wniesienia rekursu przeciw rozstrzygnieniom władz politycznych, co do rozdziału robót przy budowie dróg komunikacyjnych w okręgu administracyjnym Krakowskim. N. 47, S. 201, §. 9.

Tłumaczenie polskie Patentu z dnia 7 Września 1848 o zniesieniu poddaństwa; sprostowanie zaszłych w niém pomyłek. N. 6, S. 14.

Towary komercyalne; utworzenie w Andrychowie urzędu stęplowego dla tychże. N. 1, S. 2.

Traktyernie; ustanowienie godziny policyjnéj, z którą w nocy takowe zamykane być powinny, oraz taxy za szczególne pozwolenie do trzymania tychże otworem nad tę godzinę. N. 32, S. 137.

— ob. także restauracye.

Trucizny; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie prawideł ostrożności przy przechowywaniu i przedaży tychże. N. 10, S. 35, §. 12.

— rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie przepisów co do pakowania i przesyłania tychże. N. 10, S. 44, III.

Trybunały pierwszéj instancyi w Krakowie, Tarnowie, Rzeszowie i Sączu; wybór asesorów do senatów handlowych przy nich. N. 39, S. 173.

U.

Uch — Upo

Uchylenie; ob. zniesienie, rozwiązanie.

Układy abolicyjne i reluicyjne; postępowanie przy uwalnianiu gruntów od ciężarów z dniami najmu, przy których w tych układach nie mieści się oznaczenie, iż takowe źródło zarobku dla poddanych stanowić mają. N. 36, S. 143.

Upoważnienia taryfą celną i ustawą ceł i monopoliów Państwa władzom skarbowym

Upo — Urz

krajowym w pierwszéj instancyi zastrzeżone, wykonywać ma przełożony Okręgu kameralnego Krakowskiego. N. 8, S. 20.

Upoważnienie formalne do prowadzenia handlu jarmarcznego (Fierantenhandel) nie jest potrzebném. N. 42, S. 182.

Urząd stęplowy dla towarów komercyalnych; utworzenie tegoż w Andrychowie. N. 1, S. 2.

Urz — Ust

Urządzenie organiczne utworzonego w Krakowie zakładu filialno-eskomptowego Banku narodowego. N. 44, S. 185.

— prowizoryczne klasy służących; wydanie tegoż dla całego okręgu rządowego Krakowskiego, z wyjątkiem głównego Miasta Krakowa. N. 14, S. 67.

Urzędnicy, cłowi i straży skarbowéj; rozszérzenie zakresu działania przełożonego Okręgu kameralnego Krakowskiego co do tychże. N. 8, S. 20.

— których płace przeniesione zostają na inną kasę; postępowanie przy równoczesném przenoszeniu ich odciągów pożyczkowych. N. 2, S. 4.

Urzędy cłowe główne w Krakowie i we Lwowie; im poruczа się ostęplowywanie kalendarzy. N. 22, S. 115.

— powiatowe; przeniesienie na nie obowiązku, wydawania kart legitymacyjnych dla zbierających szmaty. N. 48, S. 202.

— — wpływ tychże na ceny taryfowe potraw i obroku w restauracyach i domach zajezdnych. N. 29, S. 132.

Ustanowienie; ob. utworzenie.

Ustawa exekucyjna prowizoryczna do ściągania zaległości podatkowych. N. 37, S. 143.

Ust — Uży

Ustawy karne na przekroczenia policyi stawowéj. N. 5, S. 10, III.

— — na przekroczenia przepisów co do prowadzenia statków tudzież policyi rzecznéj i plantacyjnéj. N. 11, S. 49.

Ustęp 6 Rozporządzenia Ministerstwa Handlu z dnia 1 Kwietnia 1853, co do używania przepisanych instrumentów do dochodzenia ilości alkoholu w płynach spirytusowych, ma wejść w zastósowanie. N. 26, S. 124.

Usunięcie przeszkód; ob. przeszkody.

Utworzenie expozytury prokuratury Skarbu w Krakowie dla Okręgu administracyjnego Krakowskiego. N. 34, S. 139.

— osobnéj buchalteryi krajowéj w Krakowie dla okręgu rządowego Krakowskiego. N. 21, S. 113.

— urzędu stęplowego dla towarów komercyalnych w Andrychowie. N. 1, S. 2.

Uwolnienie gruntów od ciężarów; ob. indemnizacyą.

Używanie przepisanych, urzędownie rozpoznanych i cechowanych instrumentów do dochodzenia ilości alkoholu w płynach spirytusowych. N. 26, S. 124.

— zaprzęgu przez domokrążców w celu *przewożenia* swych towarów z miejsca na miejsce jest dozwoloném. N. 42, S. 182, c.

W.

Wie — Wiz

Wielkie Księstwo Krakowskie; ob. Kraków.

Wilki; ob. zwierzęta drapieżne.

Wizowanie kart legitymacyjnych dla zbierających szmaty; postanowienia dotyczące. N. 48, S. 202.

— książeczek domokrążców; wyjaśnienia Patentu o domokrążstwie z dnia 4 Września 1852 i ustawy wykonawczéj tegoż z dnia 22 Listopada 1852, co do tegoż. N. 42, S. 180.

Wiz — Wła

Wizowanie miesięcznych cenników potraw, napojów i obroku w domach gościnnych i zajezdnych przez urzędy powiatowe; zarządzenie tegoż. N. 29, S. 132.

— urzędowe certyfikatów, miejsce paszportów domokrążnych zastępujących, nie jest dozwoloném. N. 13, S. 65.

Władze dwie różne, zarządzające zamknięcie i asygnacyą płac przesiedlających się urzęd-

ników i pensyonistów; ich postępowanie przy tém. N. 2, S. 4.

Włóczęgi; ob. szupaśnicy.

Włościańskie dobra; ob. dobra włościańskie.

Włosy; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie zakazu wyrobu, wprowadzania i sprzedaży środka farbowania tychże, pod nazwą „*Sélénite*“ znanego. N. 20, 10, S. 28, III.

Wódka do przedaży; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie wydanych dla Galicyi przepisów co do sposobu dochodzenia jéj czystości. N. 10, S. 33, §. 11.

— postanowienie, kiedy płyn alkoholiczny niesłodzony ze wzlgędu zarobkowego za nią ma być uważany. N. 46, S. 197.

— używanie nowo przepisanych, urzędownie rozpoznanych i cechowanych instrumentów do dochodzenia tęgości téjże. N. 26, S. 124.

— ob. także przyrządy miedziane do palenia i czyszczenia téjże.

Wody mineralne sztuczne; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisu co do nadawania nazwy tymże. N. 10, S. 46, §. 15.

— — — ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém Rozporządzenia, którém znosi się warunkowo zakaz wyrabiania tychże. N. 10, S. 46, §. 15.

— — — ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém zakazu wyrabiania tychże. N. 10, S. 29, §. 5.

— — — *Struwego;* ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém zakazu wprowadzania tychże. N. 10, S. 45, §. 14.

Wojskowi wysłużeni; zestawienie przepisów co do przestępowania tychże na posady cywilne. N. 7, S. 16.

Woźnice pijani; postępowanie z nimi podług nowych przepisów jeżdżenia w głównem mieście Krakowie. N. 19, S. 102, §. 7.

Wściekłe psy; ob. psy wściekłe.

Wybór assesorów do senatów handlowych przy Trybunałach I. Instancyi w Krakowie, Rzeszowie, Sączu i Tarnowie. N. 39, S. 173.

— członków i zastępców tychże dla Izby handlowo-przemysłowéj w Krakowie; ogłoszenie ustawy wyborowéj co do tegoż. N. 38, S. 156.

— ob. także mianowanie.

Wybory coroczne, w celu uzupełnienia przeznaczonéj do wystąpienia trzeciéj części członków i zastępców Izby handlowo-przemysłowéj Krakowskiéj odbywać się mające; przedłużenie peryody wyborowéj dla nich. N. 12, S. 63.

Wykazy kar pieniężnych jako też i dni robocizny karnéj za przestąpienie policyi rzécznéj i plantacyjnéj, mają być także w Wielkiém Księstwie Krakowskiém prowadzone i z końcem roku słonecznego komisarzowi drogowemu albo inżynierowi budownictwa wodnego oddane. N. 11, S. 57, §. 27.

— nagród, za ubite zwierzęta drapieżne rozdanych; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisów co do przesyłania tychże co rok do Buchalteryi Krajowéj. N. 23, S. 118, III. IV.

— tabelarne w sądach karnych; ogłoszenie Rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5 Marca 1853 r., co do wystawiania tychże i dalszego z niemi postępowania. N. 20, S. 105.

Wymiar podatku dochodowego od opłat za uczęszczania na kolegia i od tax za składanie rygorozów; wyjątkowe uwzględnienie profesorów uniwersyteckich co do tegoż. N. 45, S. 196.

Wynagrodzenia kosztów kuracyi za osoby, w publicznych zakładach położniczych i podrzutków, tudzież obłąkanych umieszczone; Postanowienia dotyczące tegoż. N. 31, S. 135.

— pieniężne; upoważnienie przełożonego okręgu kameralnego Krakowskiego do udziela-

Wyn — Wyr

nia tychże dla urzędników cłowych i straży skarbowéj, których mianowanie Władzy Skarbowéj krajowéj przysługa. N. 8, S. 20.

Wynagrodzenia za roboty, przy budowie dróg komunikacyjnych w okręgu administracyjnym Krakowskim w drodze rozkładu dokonane. N. 47, S. 200, §. 5.

— za ubite zwierzęta drapieżne; rozciągnienie istniejących w tym względzie w Galicyi przepisów na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 23, S. 115.

— zupełne, które strona, przez kupno źle wyrobionych i źle wypalonych cegieł i dachówek poszkodowana, żądać ma prawo. N. 4, S. 6.

Wyrób cegieł i dachówek; zaprowadzenie dlań miary normalnéj. N. 4, S. 6.

— naczyń pakfonowych; rozciągnienie przepisu, co do zachowania przytém należytych środków ostrożności, na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 29, §. 6.

— srebra łoskotliwego i żywego srébra łoskotliwego, oraz kapsli i przyrządów łoskotliwych; rozciągnienie przepisów dotyczących na obwód Krakowski. N. 10, S. 29, §. 4.

— środka do farbowania włosów „Sélénite“; rozciągnienie zakazu tegoż na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 28, III.

Wyr — Wzó

Wyrób świéc łojowych i innych towarów mydlarskich w obwodzie Krakowskim; uznanie tegoż za wolne zatrudnienie. N. 33, §. 138.

— sztucznych wód mineralnych; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie przepisu, uchylającego zakaz wyrabiania tychże. N. 10, S. 46, §. 15.

Wysłużeni wojskowi; ob. wojskowi wysłużeni.

Wytępianie zwierząt drapieżnych; rozciągnienie istniejących co do tegoż w Galicyi przepisów na Wielkie Księstwo Krakowskie, a zniesienie obowiązujących tamże dotąd w tym względzie Postanowień. N. 23 S. 115.

Wzór do przeglądu (wykazu) wyników rewizyi czynności urzędowych, które do organów zarządu podatkowego, Władzy Obwodowéj podporządkowanych należą, przedsięwziętéj przez inspektora (podinspektora) podatkowego przy objeździe jego służbowym. N. 15, S. 93.

— wykazów tabelarnych w sądach karnych. N. 20, S. 112.

— wykazu wpłyniętych w jednym roku słonecznym do funduszu drogowego lub budowli wodnych kar pieniężnych, i zostających w dyspozycyi dni robocizny karnéj. N. 11, S. 62.

Z.

Zaj — Zak

Zajezdne domy; ob. domy zajezdne.

Zakaz nadawania sztucznie wyrobionéj wodzie mineralnéj nazwy i stniejącéj wody mineralnéj naturalnéj ; rozciągnienie tegoż na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 46. §. 15, II.

— obciągania wyrobów, które ciała ludzkiego dotykać się mają, trującemi farbami mineralnemi; rozciągnienie tegoż na obwód Krakowski. N. 10, S. 26, §. 3.

— odświéżania piwa wymusowanego, zwie-

Zak — Zak

trzałego albo też kwaśnego; rozciągnienie tegoż na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 30, §. 8.

Zakaz ogólny naśladowania wód mineralnych; ogłoszenie tegoż w Wielkiém Księstwie Krakowskiém, N. 10, S. 29, §. 5.

— ogólny wprowadzania sztucznych wód mineralnych Struwego: ogłoszenie tegoż w Krakowskim obwodzie. N. 10, S. 45, §. 14.

— pożywania kąkolu rocznego (omyłka, szaleń-

ca), między rodzajami zboża rosnącego; rozciągnienie dotyczących przepisów na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 31, §. 10.

Zakaz przedawania i pożywania wszystkich gatunków grzybów, gołąbkami zwanych; rozciągnienie tegoż na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 26, §. 2.

— urzędowego wydawania i wizowania certyfikatów, paszporta domokrążne zastępujących. N. 13, S. 65.

— używania naczyń miedzianych przez kiełbaśników i innych podobnych przedsiębiorców; ogłoszenie tegoż w obwodzie Krakowskim. N. 10, S. 30, §. 9.

— używania zaprzęgu do wozu przez domokrążców; objaśnienie dotyczących §§. 16 i 19 patentu o domokrążstwie. N. 42, S. 182, lit. c).

— wolnéj przedaży biszkoptów na robaki; rozciągnienie tegoż na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 30, §. 7.

— wyrabiania sztucznych wód mineralnych; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém przepisu, znoszącego tenże. N. 10, S. 46, §. 15.

— wyrobu i przedaży, tudzież wprowadzania znanego pod nazwą „Sélénite“ środka farbowania włosów; ogłoszenie tegoż w obwodzie Krakowskim. N. 10, S. 28, III.

Zakład filialno-eskomptowy Banku narodowego w Krakowie; początek działalności urzędowéj, oraz organiczne urządzenie tegoż. N. 44, S. 185.

Zakładanie nowych stawów w Wielkiém Księstwie Krakowskiém; ogłoszenie przepisów, tyczących się tegoż. N. 5, S. 7.

Zakłady publiczne położnicze i podrzutków tudzież obłąkanych; przepisy względem ściągania kosztów kuracyj za osoby w nich umieszczone. N. 31. S. 135.

Zaległości podatków rządowych; ogłoszenie prowizorycznéj ustawy exekucyjnéj dla ściągania tychże. N. 37, S. 143.

Zapalenie śledziony; ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém, tabelarycznego wyjaśnienia różnicy między niém, zarazą płucową, biegunką i zarazą bydlęcą. N. 25, S. 123, III.

Zaprowadzenie cennika potraw i obroku w restauracyach i domach zajezdnych Krakowskiego obwodu rządowego. N. 29, S. 132.

— miary normalnéj cegieł i dachówek w okręgu administracyjnym Krakowskim. N. 4, S. 6.

— nowéj taxy lékarstw w Wielkiém Księstwie Krakowskiém od dnia 1 Lutego 1855. N. 3, S. 4.

— powozów dla peryodycznego odwożenia i przywożenia osób od i do dworców kolei żelaznéj w okręgu administracyjnym Krakowskim. N. 43, S. 182.

Zaprząg; używanie tegoż przez domokrążców w celu przewożenia swych towarów z miejsca na miejsce jest dozwoloném. N. 42, S. 182, c).

Zaraza bydlęca; modyfikacye pouczenia o czyszczeniu stajen po zaraźliwych chorobach końskich, w celu powstrzymania dalszego szérzenia się tejże. N. 28, S. 129.

— — ogłoszenie w Wielkiém Księstwie Krakowskiém wydanych dla Galicyi przepisów co do téjże. N. 25, S. 123.

Zaraźliwe choroby końskie; ob. zaraza bydlęca.

Zastępcy członków Izby handlowo-przemysłowéj w Krakowie; ob. Izba handlowo-przemysłowa.

Zdrowie; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie wydanych dla Galicyi przepisów policyjnych w przedmiocie bespieczeństwa tegoż. N. 10, S. 24.

Żebracy; ob. szupaśnicy.

Zniesienie poddaństwa; sprostowanie zaszłych pomyłek w tłumaczeniu Najwyższego Patentu z dnia 7 Września 1848, tegoż dotyczącego N. 6, S. 14.

— postanowień przywilejowych, krupnikom w

Wielkiém Księstwie Krakowskiém w roku 1717 nadanych, oraz uchwał Senatu dawnéj rzeczypospolitéj Krakowskiéj z dnia 16 Maja i 19 Października 1843, N. 17, S. 98.

Zniesienie rozporządzenia byłego Senatu rządzącego z d. 22 Grudnia 1816, co do wytępiania zwierząt drapieżnych w Wielkiém Księstwie Krakowskiém, oraz wszystkich innych odnośnych, w témże Księstwie dotąd obowiązujących przepisów. N. 23, S. 115.

— rozporządzenia byłego Senatu wolnego niegdyś miasta Krakowa, co do wyrobu i przedaży świéc łojowych i innych towarów mydlarskich. N. 33, S. 138.

- taxy lékarstw, dnia 27 Listopada 1843 w Wielkiém Księstwie Krakowskiém zaprowadzonéj. N. 3, S. 4.

Zniesienie uchwały byłego Senatu rządzącego Krakowskiego z dnia 18 Lutego 1842, tyczącéj się wyrobu cegieł i dachówek. N. 4, S. 6.

— zakazu wyrabiania sztucznych wód mineralnych; rozciągnienie tegoż na Wielkie Księstwo Krakowskie. N. 10, S. 46, §. 15.

— ob. także rozwiązanie.

Żołnierze wysłużeni; zestawienie przepisów co do przestępowania tychże na posady cywilne. N. 7, S. 16.

Zwierzęta drapieżne; rozciągnienie na Wielkie Księstwo Krakowskie istniejących w Galicyi przepisów co do wytępiania tychże, za zniesieniem równoczesném wszystkich odnośnych, w obwodzie Krakowskim dotąd obowiązujących przepisów prawnych. N. 23, S. 115.

BIBLIOTH: UNIV
JAGELLONICAE

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS